

รศอรทเพื่อการทอองเที้ยวเงินแวนคน้ จังหวัดตรง

นางสาว ธนพร ดุงปอง

จิณฑานินทานธองปองเป็นธวานเทียวเพอองการศักษานาคาผกฉักฉตร

ธพานคศภกรรณพาคศคราธองพิด ธาษาวิภาศคานคตกรรณและคารางแผน

คณธธานคตกรรณพาคศคราธองพิด ธาษาวิภาศคานคตกรรณและคารางแผน

บคารคคณา 2555 -- 2556

รีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์จังหวัดตรัง
TRANG ECOTOURISM RESORT

นางสาวชนพร ตั้งปอง

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน.....
วัน,เดือน,ปี.....

b. 12640839
i.....

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาสถาปัตยกรรมและการวางแผน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2555-2556

รีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์จังหวัดตรัง
TRANG ECOTOURISM RESORT

นางสาว ชนพร ตั้งปอง

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาสถาปัตยกรรมและการวางแผน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2555-2556

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรปริญญา
สถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต

รองศาสตราจารย์ บุญสนอง รัตนสุนทรากุล
คณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

รศ.ดร.ปรีชญา รังสิรักษ์	ประธานคณะกรรมการ
ผศ.ไกรทอง โชติวุฒิพัฒนา	กรรมการ
รศ.วรวรรณ โรจนไพบูลย์	กรรมการ
ผศ.วนัสสุดา ไชยมนตรี	กรรมการ
ดร.สมโชค สิ้นบุญกุล	กรรมการและเลขานุการ

ผศ.ธิติพันธุ์ ตริตระการ
อาจารย์ที่ปรึกษา

หัวข้อวิทยานิพนธ์	รีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์จังหวัดตรัง (TRANG ECOTOURISM RESORT)
ชื่อนักศึกษา	นางสาว ธนพร ตั้งปอง
รหัสประจำตัว	51020027
ปริญญา	สถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชา	สถาปัตยกรรม
ปีการศึกษา	2555-2556
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผศ.ธิตีพันธ์ ตรีตระการ

บทคัดย่อ

การท่องเที่ยวผึ่งทะเลอันดามันสามารถสร้างเม็ดเงินให้กับประเทศจำนวนมาก ตรังเป็นจังหวัดหนึ่งในภาคใต้ผึ่งทะเลอันดามันที่มีมรดกทางวัฒนธรรม และการท่องเที่ยวมากมาย ทั้งเกาะแก่งที่สวยงาม แนวปะการังตลอดชายฝั่ง ชายหาด ป่าชายเลน แหล่งหูก้าทะเลที่สมบูรณ์ ภูเขา ถ้ำ น้ำตก ตลอดจนความงดงามของวัฒนธรรมประเพณีที่คงความเป็นเอกลักษณ์ของภาคใต้มาอย่างช้านาน ทำให้ที่ผ่านมา หน่วยงานภาครัฐได้วางวิสัยทัศน์การพัฒนาจังหวัดภายใต้สโลแกน "สวรรค์แห่งการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์พัฒนาการเกษตรสู่สากล" มีเป้าประสงค์เพื่อเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวให้มากขึ้นและกระตุ้นให้เกิดการกระจายรายได้ด้านการท่องเที่ยวทางผึ่งทะเลอันดามันที่จากเดิมมีการกระจุกตัวอยู่ที่ จังหวัดภูเก็ต กระบี่ และพังงา ให้มาเที่ยวตรังมากขึ้น จากจุดเด่นในเรื่องธรรมชาติที่ยังไม่ถูกทำลาย ท้องทะเลที่สวยงาม สามารถส่งเสริมให้เกิดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ได้ และเพื่อรองรับจำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นทุกปีอย่างต่อเนื่อง ที่พักประเภทรีสอร์ท จึงมีความสำคัญต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดตรังเพื่อยกระดับ รีสอร์ทให้ได้มาตรฐานในระดับสากล

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความเมตตาและด้วยความอนุเคราะห์จากบรรดา
คณาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านของภาควิชาสถาปัตยกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์สถาบันเทคโนโลยี
พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่ได้มอบวิชาความรู้และโอกาสซึ่งนำมาใช้มาประกอบเป็น
วิทยานิพนธ์ฉบับนี้

- ผศ.ธิติพันธ์ ตรีตระการ อาจารย์ที่ปรึกษาและคณะกรรมการวิทยานิพนธ์ทุกท่าน ที่ได้กรุณาให้
คำแนะนำและคำปรึกษาในการทำวิทยานิพนธ์
- เจ้าหน้าที่การท่องเที่ยวสำนักงานการท่องเที่ยวจังหวัดตรังที่ได้เอื้อเฟื้อข้อมูลเชิงสถิติ พนักงาน
ของ ทับแขกบุทิก รีสอร์ทแอนด์ สปา จังหวัดกระบี่ และอนันตรา สีเกา รีสอร์ทแอนด์ สปา จังหวัดตรังที่
ได้ให้ความสะดวกสบายในการเยี่ยมชมรีสอร์ทเพื่อเป็น โครงการกรณีศึกษาตัวอย่าง
- ขอขอบคุณคุณพ่อ คุณแม่ที่ให้การสนับสนุนช่วยเหลือทุกๆด้านและกำลังใจที่ดีมากกับลูก
- เพื่อน สถ. 5 และพี่น้องรหัส ทุกคนสำหรับกำลังใจและมิตรภาพที่ดีตลอดมา

นางสาวธนพร ตั้งปอง

9 มีนาคม 2556

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	I
กิตติกรรมประกาศ	II
สารบัญ	III
สารบัญตาราง	IV
สารบัญรูป	VII

บทที่ 1 บทนำ

1.1 ความเป็นมาของโครงการ	1-1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	1-2
1.4 ประโยชน์ของโครงการ	1-2
1.5 ขอบเขตของการศึกษาโครงการ.....	1-3

บทที่ 2 การศึกษาข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับโครงการและการลงทุน

2.1 สถานการณ์การท่องเที่ยวของประเทศไทย	
2.1.1 การเติบโตตลาดการท่องเที่ยว.....	2-1
2.1.2 โครงสร้างของนักท่องเที่ยว.....	2-3
2.1.3 การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน และ โอกาสของการท่องเที่ยวไทย	2-6
2.1.4 สถานการณ์การท่องเที่ยวที่มีผลต่อการเลือกที่ตั้งโครงการ.....	2-12
2.2 การศึกษาความเป็นไปได้ของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศจังหวัดตรัง	
2.2.1 ข้อมูลพื้นฐาน การพัฒนาจังหวัดตรังด้านการท่องเที่ยว.....	2-18
2.2.2 โครงสร้างของนักท่องเที่ยว.....	2-19
2.2.3 การเติบโตของตลาดการท่องเที่ยว	2-38
2.3 การศึกษาด้านการลงทุน แหล่งเงินทุน และรายได้ รายจ่ายของโรงแรม	
2.3.1 การศึกษาด้านเงินลงทุน.....	2-43

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
2.3.2 ลักษณะของเงินกู้.....	2-45
2.3.3 การศึกษารายได้และรายจ่ายของโรงแรม.....	2-46
2.4 การศึกษาความเป็นไปได้ทางการก่อสร้าง และงบประมาณค่าก่อสร้าง	
2.4.1 การศึกษาความเป็นไปได้ทางการก่อสร้าง.....	2-48
2.4.2 การศึกษางบประมาณค่าก่อสร้าง.....	2-51
2.4.3 สรุปการศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับโครงการและการลงทุน.....	2-56
บทที่ 3 การศึกษาอาคารตัวอย่าง	
3.1 การศึกษาอาคารตัวอย่างภายในประเทศ	
3.1.1 เดอะ ทับแขก กระบี่ บูทีค รีสอร์ท (The tubkaak Boutique resort Krabri).....	3-1
3.1.2 อนันตรา สีเกา รีสอร์ทแอนด์ สปา (Anantara Si Kao Resort & Spa)	3-21
3.2 การศึกษาอาคารตัวอย่างต่างประเทศ	
3.2.1 พาราไดซ์ เบย์ อีโค เอสเคป (Paradise Bay Eco Escape)	3-33
3.2.2 คิงฟิชเชอร์ เบย์ รีสอร์ท (Kingfisher Bay Resort).....	3-47
3.2.3 เดอะดาไต เกาะลังกาวิ The Datai Langkawi Island (Malaysia)	3-60
บทที่ 4 การศึกษาและวิเคราะห์ผู้ใช้โครงการ	
4.1 การศึกษาวิเคราะห์พฤติกรรมผู้ใช้โครงการ	
4.1.1 ประเภทและจำนวนผู้ใช้โครงการ	4-1
4.1.2 ผู้ให้บริการโครงการ	4-2
4.2 การศึกษาอัตรากำลังของบุคลากรในโครงการ	
4.2.1 การกำหนดกลุ่มและระดับของผู้บริหาร และพนักงานในโครงการ	4-28
4.2.2 สรุปจำนวนบุคลากรในโครงการ	4-29
บทที่ 5 การศึกษาองค์ประกอบและรายละเอียดพื้นที่ใช้สอยของโครงการ	
5.1 การศึกษาองค์ประกอบของโครงการ	5-1
5.2 การกำหนดองค์ประกอบและรายละเอียดโครงการ.....	5-8

สารบัญ(ต่อ)

หน้า

5.3 การวิเคราะห์และสรุปพื้นที่องค์ประกอบของโครงการ	5-61
5.4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบโครงการ	5-64

บทที่ 6 การศึกษาและเลือกที่ตั้งโครงการ

6.1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับทำเลที่ตั้งโครงการ

6.1.1 สภาพทางกายภาพของที่ตั้ง

6.1.1.1 ที่ตั้งและอาณาเขต	6-1
---------------------------------	-----

6.1.1.2 สภาพภูมิประเทศ.....	6-4
-----------------------------	-----

6.1.1.3 สภาพภูมิอากาศ	6-4
-----------------------------	-----

6.1.2 สภาวะทางสังคมและเศรษฐกิจ

6.1.2.1 การเมืองการปกครอง.....	6-5
--------------------------------	-----

6.1.2.2 สภาพเศรษฐกิจ	6-6
----------------------------	-----

6.1.3 การคมนาคม	6-16
-----------------------	------

6.1.4 การบริการสาธารณูปโภคพื้นฐาน

4.1.4.1 การติดต่อสื่อสาร	6-18
--------------------------------	------

4.1.4.2 การไฟฟ้า	6-19
------------------------	------

4.1.4.3 การประปา	6-20
------------------------	------

4.1.4.4 ถนน	6-21
-------------------	------

6.1.5 ทรัพยากรการท่องเที่ยว

6.1.5.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวในจังหวัดตั้ง.....	6-22
--	------

6.1.5.2 สถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดตั้ง.....	6-22
---	------

6.1.6 ปัญหาของที่ตั้งโครงการ.....	6-26
-----------------------------------	------

6.2 การศึกษาวิเคราะห์เลือกที่ตั้งโครงการ

6.2.1 หลักในการเลือกพิจารณาที่ตั้งโครงการ	6-26
---	------

6.2.2 การวิเคราะห์และเลือกที่ตั้งโครงการ	6-29
--	------

สารบัญ(ต่อ)

หน้า

6.3 การวิเคราะห์ที่ตั้งโครงการ	
6.3.1 ลักษณะทางกายภาพของที่ตั้งโครงการ	6-32
6.3.2 การเข้าถึงที่ตั้งโครงการ	6-36
6.3.3 ระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานที่เข้าสู่โครงการ	6-40
6.3.4 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับที่ตั้งโครงการ.....	6-41
บทที่ 7 การศึกษาเกี่ยวกับงานระบบที่ใช้ในโครงการ	
7.1 ระบบโครงสร้างและการเลือกใช้วัสดุ	
7.1.1 ระบบโครงสร้างใต้ดิน (SUB STRUCTURE)	7-1
7.1.2 ระบบโครงสร้างเหนือดิน (SUPER STRUCTURE)	7-2
7.1.3 การเลือกใช้วัสดุ	7-3
7.2 ระบบไฟฟ้าและแสงสว่าง	
7.2.1 ระบบไฟฟ้ากำลัง	7-4
7.2.2 ระบบไฟฟ้าแสงสว่าง	7-4
7.2.3 ระบบไฟฟ้าฉุกเฉิน	7-4
7.3 ระบบสุขาภิบาล	
7.3.1 ระบบน้ำใช้	7-5
7.3.2 ระบบการระบายน้ำ (DRAINAGE SYSTEM)	7-6
7.3.3 ระบบน้ำร้อนในอาคาร.....	7-11
7.4 ระบบปรับอากาศ.....	7-16
7.5 ระบบระบายอากาศ.....	7-18
7.6 ระบบติดต่อสื่อสารภายใน-ภายนอกทางอิเล็กทรอนิกส์	
7.6.1 ระบบโทรศัพท์.....	7-19
7.6.2 โทรศัพท์สาธารณะ.....	7-20
7.7 ระบบโทรทัศน์และวิทยุ และ สายอากาศสำหรับเครื่องรับโทรทัศน์ภายในโรงแรม	
7.7.1 ระบบโทรทัศน์และวิทยุ.....	7-21
7.7.2 สายอากาศสำหรับเครื่องรับโทรทัศน์ภายในโรงแรม.....	7-21

สารบัญ(ต่อ)

หน้า

7.8 ระบบดับเพลิงและป้องกันอัคคีภัย	
7.8.1 ระบบสัญญาณแจ้งเหตุ (Fire Alarm System)	7-22
7.8.2 ระบบดับเพลิง.....	7-22
7.8.3 ระบบป้องกันอันตรายจากฟ้าผ่า.....	7-22
7.9 ระบบการกำจัดขยะ	
7.9.1 การจัดการขยะ (Refuse and Garbage Collection & Storage)	7-23
7.10 ระบบรักษาความปลอดภัย.....	7-23
7.11ระบบห้องชานา	
7.11.2 ลักษณะการออกแบบห้องชานา.....	7-24
7.11.3 ขนาดและรูปร่างของห้องชานา.....	7-24
7.11.4 โครงสร้างของห้องชานา.....	7-25
7.12 ระบบสระว่ายน้า.....	7-33
7.13 แนวคิดสถาปัตยกรรมยั่งยืน.....	7-35
บทที่ 8 แนวความคิดและผลงานการออกแบบ	
8.1 แนวความคิดเบื้องต้นที่ใช้ในการออกแบบ.....	8-1
8.2 แนวความคิดในการวางผัง.....	8-2
8.3 แนวความคิดในการออกแบบสถาปัตยกรรม.....	8-3
8.4 ผลงานการออกแบบ.....	8-16

ภาคผนวก ก. ประเภท – ขนาดโรงแรม

ภาคผนวก ข. คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับ โรงแรม/รีสอร์ท

ภาคผนวก ค. การควบคุมการก่อสร้างและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

บรรณานุกรม

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
บทที่ 2	
ตารางที่ 2.1 จำนวนนักท่องเที่ยว 10 ตลาดแรก.....	2-2
ตารางที่ 2.2 แสดงสถิตินักท่องเที่ยวเข้าพักในสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ ในปี 2551-2553.....	2-11
ตารางที่ 2.3 แสดงรายได้จากการท่องเที่ยวในปี 2550 – 2553ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่ง อันดามันและประเทศไทย.....	2-11
ตารางที่ 2.4 สรุปผลการสำรวจพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวในประเทศปี 2552 (ภาคใต้).....	2-13
ตารางที่ 2.5 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างผู้เดินทางท่องเที่ยวชาวไทยและชาว ต่างประเทศในจังหวัดตรัง ปี 2552 จำแนกตามภูมิฐานะและถิ่นที่.....	2-17
ตารางที่ 2.6 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างผู้เดินทางท่องเที่ยวชาวไทยและชาว ต่างประเทศในจังหวัดตรังปี 2552 จำแนกตามเพศ.....	2-19
ตารางที่ 2.7 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างผู้เดินทางท่องเที่ยวชาวไทยและชาว ต่างประเทศในจังหวัดตรัง ปี 2552 จำแนกตามช่วงอายุ.....	2-20
ตารางที่ 2.8 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างผู้เดินทางท่องเที่ยวชาวไทยและชาว ต่างประเทศในจังหวัดตรังปี 2552 จำแนกตามอาชีพ.....	2-22
ตารางที่ 2.9 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างผู้เดินทางท่องเที่ยวชาวไทยและชาว ต่างประเทศในจังหวัดตรังปี 2552 จำแนกตามรายได้.....	2-23
ตารางที่ 2.10 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างผู้เดินทางท่องเที่ยวชาวไทยและชาว ต่างประเทศในจังหวัดตรังปี 2552 จำแนกตามวัตถุประสงค์หลักในการเดินทาง.....	2-25
ตารางที่ 2.11 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างผู้เดินทางท่องเที่ยวชาวไทยและชาว ต่างประเทศในจังหวัดตรังปี 2552 จำแนกตามแรงจูงใจในการมาท่องเที่ยว.....	2-26
ตารางที่ 2.12 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างผู้เดินทางท่องเที่ยวชาวไทยและชาว ต่างประเทศในจังหวัดตรังปี 2552 จำแนกตามลักษณะการจัดการเดินทาง.....	2-27
ตารางที่ 2.13 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างผู้เดินทางท่องเที่ยวชาวไทยและชาว ต่างประเทศในจังหวัดตรังปี 2552 จำแนกตามพาหนะที่ใช้เดินทาง.....	2-28

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่	หน้า
ตารางที่ 2.14 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างผู้เดินทางท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศในจังหวัดตรังปี 2552 จำแนกตามจำนวนผู้ร่วมเดินทาง.....	2-29
ตารางที่ 2.15 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างผู้เดินทางท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศในจังหวัดตรังปี 2552 จำแนกตามประเภทผู้ร่วมเดินทาง.....	2-31
ตารางที่ 2.16 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศในจังหวัดตรัง ปี 2552 จำแนกตามประเภทที่พักแรม.....	2-33
ตารางที่ 2.1 จำนวนวันพักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศในจังหวัดตรัง ปี 2552.....	2-34
ตารางที่ 2.17 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศในจังหวัดตรังปี 2552 จำแนกตามประเด็นการประเมินสถานที่พักแรม.....	2-35
ตารางที่ 2.18 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างผู้เดินทางท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศในจังหวัดตรังปี 2552 ที่พบปัญหาต่างๆ จากการใช้ระบบขนส่งสาธารณะจำแนกตามประเภทระบบขนส่งสาธารณะ.....	2-36
ตารางที่ 2.19 สัดส่วนค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันของผู้เดินทางท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศในจังหวัดตรัง ปี 2552 จำแนกตามประเภทค่าใช้จ่าย.....	2-37

บทที่ 3

ตารางที่ 3.1 แสดงบทบาทของผู้ใช้โครงการ.....	3-4
ตารางที่ 3.2 แสดงพฤติกรรมผู้ใช้โครงการประเภทผู้ใช้บริการ.....	3-7
ตารางที่ 3.3 แสดงพฤติกรรมผู้ใช้โครงการประเภทผู้ให้บริการ.....	3-9
ตารางที่ 3.4 แสดงจำนวนบุคลากรผู้ใช้โครงการ	3-27

บทที่ 4

ตารางที่ 4.1 การกำหนดองค์ประกอบจากวัตถุประสงค์โครงการ.....	4-2
ตารางที่ 4.2 แสดงการวิเคราะห์องค์ประกอบจากประเภทและพฤติกรรมของผู้ใช้โครงการ...4-4	4-4
ตารางที่ 4.3 แสดงแนวทางกิจกรรมและสถานที่รับรองกิจกรรมของชุมชน.....	4-12

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่	หน้า
ตารางที่ 4.4 การกำหนดองค์ประกอบจากอาคารกรณีศึกษา.....	4-13
ตารางที่ 4.5 มาตรฐานการบริหารจัดการศูนย์การเรียนรู้ชุมชน.....	4-14
ตารางที่ 4.6 สรุปรายละเอียดองค์ประกอบ.....	4-17

ตารางที่	หน้า
ตารางที่ 4.7 การศึกษารายละเอียดองค์ประกอบ โครงการและพื้นที่ใช้สอย.....	4-26
ตารางที่ 4.8 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ส่วนศูนย์เรียนรู้และส่งเสริมอาชีพ.....	4-60
ตารางที่ 4.9 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ส่วนกิจกรรมชุมชน.....	4-61
ตารางที่ 4.10 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ส่วนจัดแสดงนิทรรศการ.....	4-61
ตารางที่ 4.11 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ส่วนบริการนักท่องเที่ยว.....	4-62
ตารางที่ 4.12 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ส่วนส่วนบริการสาธารณะ.....	4-63
ตารางที่ 4.13 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ส่วนสนับสนุนโครงการ.....	4-64
ตารางที่ 4.14 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ส่วนห้องสมุดประชาชน.....	4-65
ตารางที่ 4.15 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ส่วนร้านค้าชุมชน.....	4-66
ตารางที่ 4.16 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ส่วนส่วนสำนักงาน โครงการ.....	4-67
ตารางที่ 4.17 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ส่วนอาคารสถานที่.....	4-68
ตารางที่ 4.18 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ส่วนอาคารสถานที่.....	4-69

บทที่ 5

ตารางที่ 5.1 รายชื่อโครงการและจำนวนห้องพักของโครงการตัวอย่างที่มีลักษณะใกล้เคียงกันของจำนวนบ้านพักและห้องพักจากกรณีตัวอย่าง.....	5-3
ตารางที่ 5.2 แสดงวิธีคิดพื้นที่ต้อนรับจากจำนวนห้องพัก.....	5-16
ตารางที่ 5.3 แสดงอุปกรณ์ที่ใช้บริเวณส่วนลงทะเบียน.....	5-17
ตารางที่ 5.4แสดงพื้นที่ใช้สอยต่ำสุดบริเวณเคาน์เตอร์.....	5-17
ตารางที่ 5.5แสดงอุปกรณ์บริเวณส่วนเก็บเงิน.....	5-18
ตารางที่ 5.6 การกำหนดจำนวนสุขภัณฑ์แต่ละชนิดตามมาตรฐานต่ำสุด.....	5-18
ตารางที่ 5.7แสดงพื้นที่ของห้องสุขาในพื้นที่ส่วนกลาง.....	5-20
ตารางที่ 5.8แสดงจำนวนพนักงานแต่ละแผนกในโครงการ.....	5-25
ตารางที่ 5.9แสดงจำนวนผู้บริหารและพื้นที่ทำงานสำนักงาน.....	5-25
ตารางที่ 5.10แสดงจำนวนพนักงานและพื้นที่ทำงานสำนักงาน.....	5-26

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่	หน้า
ตารางที่ 5.11 แสดงขนาดของห้องเก็บผ้าใหม่.....	5-29
ตารางที่ 5.12 แสดงขนาดพื้นที่ห้องอาหารพนักงาน.....	5-32
ตารางที่ 5.13 แสดงพื้นที่จัดรถบริการของโครงการ.....	5-44
ตารางที่ 5.14 แสดงพื้นที่จัดรถจักรยานยนต์บริการของโครงการ.....	5-44
ตารางที่ 5.15 แสดงพื้นที่ห้องชานา.....	5-50
ตารางที่ 5.16 สรุปพื้นที่องค์ประกอบโครงการ.....	5-53
ตารางที่ 5.17 แสดงพื้นที่ในส่วนต่างๆของโครงการ.....	5-59
ตารางที่ 5.18 แสดงการแบ่งพื้นที่ใช้สอยของโครงการในส่วนต่างๆ.....	5-61
ตารางที่ 5.19 แสดงความสัมพันธ์ขององค์ประกอบโครงการ.....	5-62
ตารางที่ 5.20 แสดงความสัมพันธ์ของส่วนบริการสาธารณะ.....	5-63
ตารางที่ 5.21 แสดงความสัมพันธ์ของส่วนสำนักงาน.....	5-64
ตารางที่ 5.22 แสดงความสัมพันธ์ของส่วนบริการ.....	5-65
ตารางที่ 5.23 แสดงความสัมพันธ์ของฝ่ายซ่อมบำรุง.....	5-66
ตารางที่ 5.24 แสดงความสัมพันธ์ของส่วนสปา.....	5-67
ตารางที่ 5.25 แสดงความสัมพันธ์ของส่วนนันทนาการ.....	5-68
บทที่ 6	
ตารางที่ 6.1 แสดงระยะทางระหว่างเมืองตรงและอำเภอต่างๆในจังหวัดตรง.....	6-13
ตารางที่ 6.2 ตารางแสดงกำลังผลิต ปริมาณการใช้และจำนวนผู้ใช้จำแนกตามสำนักงาน ประปาในจังหวัดตรง.....	6-14
ตารางที่ 6.3 แสดงการให้คะแนนเลือกที่ตั้งโครงการ.....	6-33
บทที่ 7	
ตารางที่ 7.1 แสดงปริมาณความสว่างที่ต้องการในส่วนต่างๆของโรงแรม.....	7-3
ตารางที่ 7.2 แสดงปริมาณการใช้น้ำ.....	7-5
ตารางที่ 7.3 แสดงประสิทธิภาพกรรมวิธีของระบบบำบัดน้ำเสีย.....	7-7
ตารางที่ 7.4 ข้อมูลการใช้น้ำร้อนในอาคารแต่ละชนิด.....	7-12
ตารางที่ 7.5 ขนาดความจุถังเก็บน้ำร้อนสำหรับจำนวนผู้ใช้น้ำร้อน.....	7-13
ตารางที่ 7.6 แสดงระบบโทรศัพท์ภายใน.....	7-19

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่	หน้า
ตารางที่ 7.7 แสดงการใช้งานของโทรศัพท์ภายในโครงการ.....	7-20
ตารางที่ 7.9 แสดงปริมาณความจุของแผงควบคุมโทรศัพท์.....	7-21
ตารางที่ 7.10 แสดงตำแหน่งที่ติดตั้งลาโพงกระจายเสียง.....	7-21

สารบัญรูป

รูปที่	หน้า
บทที่ 2	
รูปที่ 2.1 อัตรากาการเปลี่ยนแปลงของการเดินทางท่องเที่ยว โลกและนักท่องเที่ยวต่างชาติ ของไทย.....	2-2
รูปที่ 2.2 แสดงพื้นที่อุทกภัยบางพื้นที่ในประเทศไทย.....	2-2
รูปที่ 2.3 ภาพแสดงทัศนียภาพภายนอก โครงการ.....	2-4
รูปที่ 2.4 ดัชนีความเชื่อมั่นการท่องเที่ยวประเทศไทย แบ่งตามภูมิภาค.....	2-4
รูปที่ 2.5 แผนภาพแสดงยุทธศาสตร์การพัฒนากการท่องเที่ยว.....	2-7
รูปที่ 2.6 แสดงแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ของจังหวัดในภาคใต้.....	2-10
รูปที่ 2.7 แสดงทิศทางการเปลี่ยนแปลงของประเทศต่างๆ ทั่วโลกในปัจจุบัน.....	2-14
รูปที่ 2.8 แสดงภูมิสำเนา/ถิ่นที่อยู่ของผู้เดินทางท่องเที่ยวชาวไทย.....	2-18
รูปที่ 2.9 แสดงภูมิสำเนา/ถิ่นที่อยู่ของผู้เดินทางท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ.....	2-18
รูปที่ 2.10 แสดงอายุของผู้เดินทางท่องเที่ยวชาวไทย.....	2-20
รูปที่ 2.11 แสดงอายุของผู้เดินทางท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ.....	2-21
รูปที่ 2.12 แสดงรายได้ของผู้เดินทางท่องเที่ยวชาวไทย.....	2-24
รูปที่ 2.13 แสดงรายได้ของผู้เดินทางท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ.....	2-24
รูปที่ 2.14 แสดงจำนวนผู้ร่วมเดินทางของผู้เดินทางท่องเที่ยวชาวไทย.....	2-29
รูปที่ 2.15 แสดงจำนวนผู้ร่วมเดินทางของผู้เดินทางท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ.....	2-30
รูปที่ 2.16 แสดงประเภทผู้ร่วมเดินทางของผู้เดินทางท่องเที่ยวชาวไทย.....	2-31
รูปที่ 2.17 แสดงประเภทผู้ร่วมเดินทางของผู้เดินทางท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ.....	2-32
รูปที่ 2.18 แสดงสถานที่พักแรมของผู้เดินทางท่องเที่ยวชาวไทย.....	2-34
รูปที่ 2.19 แสดงสถานที่พักแรมของผู้เดินทางท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ.....	2-34
รูปที่ 2.20 แผนภูมิเส้นแสดงสถิตินักท่องเที่ยวที่เดินทางมายังจังหวัดตรัง ตั้งแต่ปี 1998-2007.....	2-39
บทที่ 3	
รูปที่ 3.1 ภาพแสดงทัศนียภาพภายนอก โครงการ.....	3-4
รูปที่ 3.2 บรรยากาศของโครงการ.....	3-3

สารบัญรูป(ต่อ)

รูปที่	หน้า
รูปที่ 3.3 ทางเชื่อมจาก lobby ไปหน้าหาด.....	3-3
รูปที่ 3.4 ภาพแสดง TABULATION DIAGRAM ของโครงการ.....	3-4
รูปที่ 3.5 ภาพแสดงเรือกอและที่เป็นconcept ของอาคาร.....	3-5
รูปที่ 3.6 ภาพแสดง ส่วนทางเข้าโครงการ.....	3-4
รูปที่ 3.7 ภาพแสดงรายละเอียดของการถือครองที่ดิน.....	3-6
รูปที่ 3.8 ภาพแสดง ส่วนต้อนรับของโครงการ.....	3-6
รูปที่ 3.9 ภาพแสดงสะพานเชื่อมที่มาจากจุดต้อนรับหน้าโครงการ.....	3-6
รูปที่ 3.10 ทักษณียภาพภายนอกของห้องการ์เดน.....	3-8
รูปที่ 3.11 ทักษณียภาพภายในของห้องการ์เดน.....	3-9
รูปที่ 3.12 ทักษณียภาพภายในของห้องซูพีเรีย.....	3-9
รูปที่ 3.13 ทักษณียภาพภายในห้องน้ำของห้องซูพีเรีย.....	3-10
รูปที่ 3.14 ทักษณียภาพภายในของห้องคิลล์ช.....	3-11
รูปที่ 3.15 ทักษณียภาพภายในห้องน้ำของห้องคิลล์ช.....	3-11
รูปที่ 3.16 ทักษณียภาพภายนอกของห้องชีวิ.....	3-12
รูปที่ 3.17 ทักษณียภาพภายในของห้องชีวิ.....	3-12
รูปที่ 3.18 ทักษณียภาพภายในของห้องสวีทลอร์เรล.....	3-13
รูปที่ 3.19 ทักษณียภาพภายนอกของห้องทับแขกสวีท.....	3-14
รูปที่ 3.20 ทักษณียภาพภายนอกของห้องทับแขกสวีท.....	3-14
รูปที่ 3.21 ทักษณียภาพภายนอกของสปากลางแจ้ง.....	3-15
รูปที่ 3.22 ทักษณียภาพภายนอกของสระว่ายน้ำธรรมชาติในส่วนร้านอาหาร.....	3-15
รูปที่ 3.23 ทักษณียภาพภายนอกของร้านอาหาร.....	3-16
รูปที่ 3.24 ทักษณียภาพภายนอกของร้านอาหาร.....	3-16
รูปที่ 3.25 ทักษณียภาพภายนอกของห้องสมุด.....	3-17
รูปที่ 3.26 ทักษณียภาพภายนอกของห้องสมุด.....	3-17
รูปที่ 3.27 ทักษณียภาพภายนอกของร้านขายของที่ระลึก.....	3-18
รูปที่ 3.28 ภาพแสดงทัศนียภาพภายนอกโครงการ.....	3-21

สารบัญญรูป(ต่อ)

รูปที่	หน้า
รูปที่ 3.29 ภาพแสดง TABULATION DIAGRAM ของโครงการ.....	3-22
รูปที่ 3.30 ภาพแสดงการเชื่อมต่ออาคารด้วยการลดระดับของบันได.....	3-23
รูปที่ 3.31 การเลือกใช้งานหัตถกรรมท้องถิ่นมาใช้เป็นวัสดุตกแต่งอาคาร.....	3-23
รูปที่ 3.32 ภาพแสดง ส่วนทางเข้าโครงการ.....	3-24
รูปที่ 3.33 ภาพแสดงส่วนของ drop-off ทางเข้าโครงการ.....	3-24
รูปที่ 3.34 ภาพแสดง ส่วนต้อนรับของโครงการ.....	3-25
รูปที่ 3.35 ภาพแสดงทัศนียภาพภายนอกของโครงการ.....	3-25
รูปที่ 3.36 ภาพแสดงทัศนียภาพภายในส่วนสปา.....	3-28
รูปที่ 3.37 ภาพแสดงทัศนียภาพภายในส่วนสปา.....	3-28
รูปที่ 3.38 ภาพแสดงทัศนียภาพภายในส่วนสปา.....	3-28
รูปที่ 3.39 ภาพแสดงทัศนียภาพภายในส่วนร้านอาหาร.....	3-29
รูปที่ 3.40 ภาพแสดงทัศนียภาพภายในส่วนร้านอาหาร.....	3-29
รูปที่ 3.41 แสดงภาพรวม โครงการ Paradise Bay Eco Escape - South Long Island.....	3-33
รูปที่ 3.42 รูปแสดงการวางผังของโครงการ.....	3-34
รูปที่ 3.43 ทัศนียภาพภายนอกโครงการในส่วนโถงต้อนรับ.....	3-35
รูปที่ 3.44 ทัศนียภาพภายนอกโครงการในส่วนโถงต้อนรับ.....	3-35
รูปที่ 3.45 ทัศนียภาพภายนอกห้องพัก.....	3-36
รูปที่ 3.46 ทัศนียภาพในนอกห้องพัก.....	3-36
รูปที่ 3.57 ทัศนียภาพหน้าห้องพัก.....	3-37
รูปที่ 3.48 ทัศนียภาพในนอกห้องพัก.....	3-37
รูปที่ 3.49 งานศิลปะจากชาวพื้นเมืองอะบอริจิน.....	3-39
รูปที่ 3.50 งานศิลปะจากชาวพื้นเมืองอะบอริจิน.....	3-39
รูปที่ 3.51 ทัศนียภาพด้านหน้าโครงการ.....	3-41
รูปที่ 3.52 กิจกรรมการปลูกต้นไม้ของแขกในบริเวณรีสอร์ท.....	3-42
รูปที่ 3.53 แผงโซลาร์เซลล์บนหลังคาบังกะโล.....	3-43
รูปที่ 3.54 ถังบำบัดที่บำบัดด้วยระบบ Biocycle	3-44

สารบัญรูป(ต่อ)

รูปที่	หน้า
รูปที่ 3.55 ทศนียภาพภายนอกโครงการ.....	3-47
รูปที่ 3.56 ภาพรวมการวางผังของรีสอร์ท.....	3-48
รูปที่ 3.57 ทศนียภาพภายในโถงต้อนรับ.....	3-48
รูปที่ 3.58 รูปแบบห้องพักของรีสอร์ทที่เป็นอาคารมี 2 ชั้น.....	3-49
รูปที่ 3.59 ทศนียภาพภายนอกของ Sand Bar and Bistro.....	3-50
รูปที่ 3.60 ทศนียภาพภายในของ Seabelle Kingfisher Bay Resort's Restaurant	3-50
รูปที่ 3.61 ทศนียภาพภายนอกของ Resort hotel room.....	3-51
รูปที่ 3.62 ทางเชื่อมไปสู่ห้องพักที่เป็น Resort hotel room.....	3-51
รูปที่ 3.63 ทศนียภาพภายนอกและภายใน Two bed room standard villa	3-52
รูปที่ 3.64 ทศนียภาพภายใน Two bed room loft.....	3-52
รูปที่ 3.65 ทศนียภาพภายนอกและภายใน Three bedroom executive villa	3-53
รูปที่ 3.66 ผังพื้นของห้องประชุม.....	3-54
รูปที่ 3.67 ขนาดของห้องประชุม.....	3-54
รูปที่ 3.68 ทศนียภาพภายนอกของอาคารที่แทรกตัวอยู่ตามธรรมชาติ.....	3-55
รูปที่ 3.69 ระเบียบที่แทรกตัวตามธรรมชาติโดยรอบ โครงการ	3-56
รูปที่ 3.70 พื้นที่อับแดดริมทะเลสาบในโครงการ.....	3-56
รูปที่ 3.71 สัตว์ที่สามารถพบเห็นได้ในโครงการ.....	3-57
รูปที่ 3.72 ระบบนิเวศน์ของป่าบนเกาะเฟรเซอร์.....	3-58
รูปที่ 3.73 ทศนียภาพภายนอกโครงการ The Datai Langkawi Island.....	3-60
รูปที่ 3.74 แสดงการจัดผังบริเวณของโครงการ โครงการ The Datai Langkawi Island.....	3-61
รูปที่ 3.75 ทศนียภาพภายนอกโครงการในส่วน LOBBY.....	3-62
รูปที่ 3.76 ทศนียภาพภายนอกโครงการในส่วน LOBBY.....	3-62
รูปที่ 3.77 ภาพแสดงการจัดเฟอร์นิเจอร์ในห้องดีลักซ์.....	3-63
รูปที่ 3.78 ภาพแสดงทศนียภาพภายในในห้องพัก.....	3-63
รูปที่ 3.79 ภาพแสดงการจัดเฟอร์นิเจอร์ในห้องซูพีเรียลวิลล่า.....	3-64
รูปที่ 3.80 ภาพแสดงทศนียภาพภายในในห้องพัก.....	3-64

สารบัญรูป(ต่อ)

รูปที่	หน้า
รูปที่ 3.81 ภาพแสดงการจัดเฟอร์นิเจอร์ในห้องพูลวิลล่า.....	3-65
รูปที่ 3.82 ภาพแสดงทัศนียภาพภายในในห้องพัก.....	3-65
รูปที่ 3.83 ภาพแสดงการจัดเฟอร์นิเจอร์ในห้องคอนนอร์สูท.....	3-66
รูปที่ 3.84 ภาพแสดงทัศนียภาพภายในในห้องพัก.....	3-66
รูปที่ 3.85 ภาพแสดงการจัดเฟอร์นิเจอร์ในห้องเอนด์ สูท.....	3-67
รูปที่ 3.86 ภาพแสดงทัศนียภาพภายในในห้องพัก.....	3-67
รูปที่ 3.87 ภาพแสดงการจัดเฟอร์นิเจอร์ในห้องพูล สูท แบด รูม.....	3-68
รูปที่ 3.88 ภาพแสดงทัศนียภาพภายในในห้องพัก.....	3-68
รูปที่ 3.89 ภาพแสดงการจัดเฟอร์นิเจอร์ในห้องพูลสูท เลาจ์.....	3-69
รูปที่ 3.90 ภาพแสดงทัศนียภาพภายในในห้องพัก.....	3-69
รูปที่ 3.91 ภาพแสดงการจัดเฟอร์นิเจอร์ในห้องคาเฟ่ สูท.....	3-70
รูปที่ 3.92 ภาพแสดงทัศนียภาพภายในในห้องพัก.....	3-70
รูปที่ 3.93 ภาพแสดงทัศนียภาพภายในในส่วนสปา	3-71
รูปที่ 3.94 ภาพแสดงทัศนียภาพภายในในส่วนสปา	3-71
รูปที่ 3.95 ภาพแสดงทัศนียภาพภายนอกร้านอาหาร.....	3-72
รูปที่ 3.96 ภาพแสดงทัศนียภาพภายนอกร้านอาหาร	3-72

บทที่ 4

รูปที่ 4.1 แสดงแผนภูมิองค์กรฝ่ายบริหาร.....	4-4
รูปที่ 4.2 แสดงแผนภูมิองค์กรฝ่ายห้องพัก.....	4-5
รูปที่ 4.3 แสดงแผนภูมิองค์กรแผนกต้อนรับ.....	4-6
รูปที่ 4.4 แสดงแผนภูมิองค์กรแผนกแม่บ้าน.....	4-7
รูปที่ 4.5 แสดงแผนภูมิองค์กรแผนกรักษาความปลอดภัย.....	4-8
รูปที่ 4.6 แสดงแผนภูมิองค์กรฝ่ายอาหารและเครื่องดื่ม.....	4-13
รูปที่ 4.7 แสดงแผนภูมิองค์กรแผนกครัว.....	4-14
รูปที่ 4.8 แผนภูมิองค์กรฝ่ายขายและการตลาด.....	4-19
รูปที่ 4.9 แผนภูมิองค์กรฝ่ายทรัพยากรบุคคล.....	4-20

สารบัญรูป(ต่อ)

รูปที่	หน้า
รูปที่ 4.10 แผนภูมิองค์กรฝ่ายบัญชีและการเงิน.....	4-22
รูปที่ 4.11 แผนภูมิองค์กรฝ่ายประชาสัมพันธ์.....	4-24
รูปที่ 4.12 แผนภูมิองค์กรฝ่ายวิศวกรรม.....	4-25
รูปที่ 4.13 แผนภูมิองค์กรฝ่ายฟิตเนสและสปา.....	4-27
รูปที่ 4.14 แสดงอัตราส่วนจำนวนพนักงานในฝ่ายต่างๆ.....	4-30

บทที่ 5

รูปที่ 5.1 แสดงลักษณะห้องน้ำ แยกชายหญิง.....	5-20
รูปที่ 5.2 แสดงลักษณะพื้นที่ทำงาน.....	5-23
รูปที่ 5.3 แสดงลักษณะพื้นที่ทำงานหัวหน้าแผนก.....	5-23
รูปที่ 5.4 แสดงลักษณะการจัดพื้นที่สำนักงาน.....	5-24
รูปที่ 5.5 แสดงขนาดตู้เก็บเอกสาร.....	5-27
รูปที่ 5.6 แสดงลักษณะการจัดพื้นที่ห้องซักรีด.....	5-29
รูปที่ 5.7 แสดงลักษณะระดับของที่ส่งของ.....	5-30
รูปที่ 5.8 แสดงลักษณะตู้เก็บสิ่งของ.....	5-31
รูปที่ 5.9 แสดงลักษณะการจัดที่นั่ง.....	5-32
รูปที่ 5.10 แสดงลักษณะการตั้งโต๊ะรับประทานอาหาร.....	5-33
รูปที่ 5.11 แสดงลักษณะการตั้งโต๊ะรับประทานอาหาร.....	5-33
รูปที่ 5.12 แสดงลักษณะการจัดผังร้านอาหาร.....	5-34
รูปที่ 5.13 แสดงลักษณะการจัดผังห้องครัว.....	5-37
รูปที่ 5.14 แสดงลักษณะการจัดผังห้องครัว.....	5-38
รูปที่ 5.15 แสดงลักษณะระดับของที่ส่งของ.....	5-38
รูปที่ 5.16 แสดงลักษณะผังส่วน Loading.....	5-39
รูปที่ 5.17 แสดงลักษณะส่วนเตรียมอาหารประเภทผัก.....	5-40
รูปที่ 5.18 แสดงลักษณะห้องพักพนักงาน.....	5-41
รูปที่ 5.19 แสดงลักษณะส่วนเตรียมอาหารประเภทเนื้อสัตว์.....	5-42
รูปที่ 5.20 แสดงลักษณะห้องพักพนักงาน.....	5-42

สารบัญญรูป(ต่อ)

รูปที่	หน้า
รูปที่ 5.21 แสดงลักษณะห้องน้ำแยกชายหญิง.....	5-43
รูปที่ 5.22 แสดงเคาเตอร์ให้บริการเครื่องดื่ม.....	5-47
รูปที่ 5.23 แสดงลักษณะห้องพักผ่อนทำงาน.....	5-47
รูปที่ 5.24 แสดงลักษณะตู้เก็บสิ่งของ.....	5-48
รูปที่ 5.25 แสดงลักษณะห้องน้ำ แยกชายหญิง.....	5-48
รูปที่ 5.26 แสดงลักษณะห้องน้ำ แยกชายหญิง.....	5-49
รูปที่ 5.27 แสดงลักษณะห้องนวดแบบตะวันตก.....	5-49
รูปที่ 5.28 แสดงลักษณะห้องแบบตะวันออก.....	5-50
รูปที่ 5.29 แสดงลักษณะห้องน้ำแยกชายหญิง.....	5-51
รูปที่ 5.30 แสดงความสัมพันธ์ขององค์ประกอบโครงการ.....	5-63
รูปที่ 5.31 แสดงความสัมพันธ์ของส่วนบริการสาธารณะ.....	5-64
รูปที่ 5.32 แสดงความสัมพันธ์ของส่วนสำนักงาน.....	5-64
รูปที่ 5.33 แสดงความสัมพันธ์ของส่วนสปา.....	5-67
รูปที่ 5.34 แสดงความสัมพันธ์ของส่วนบริการสาธารณะ.....	5-68

บทที่ 6

รูปที่ 6.1 ขอบเขตและที่ตั้ง ของจังหวัดตรัง.....	6-3
รูปที่ 6.2 ปริมาณน้ำฝนและอุณหภูมิสูงสุด ต่ำสุด รายเดือน ปี 2554 ของจังหวัดตรัง.....	6-4
รูปที่ 6.3 มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดตรังปี 2551.....	6-5
รูปที่ 6.4 แสดงแผนที่ท่องเที่ยวจังหวัดตรัง.....	6-19
รูปที่ 6.5 ภาพถ่ายทางอากาศบริเวณอำเภอกันตังแสดงตำแหน่งที่ตั้งโครงการบริเวณที่ 1,2 และ 3 และแหล่งท่องเที่ยวสำคัญ.....	6-22
รูปที่ 6.6 ภาพถ่ายทางอากาศแสดงที่ตั้งโครงการบริเวณที่ 1.....	6-23
รูปที่ 6.7 ถนนสายหลักด้านทิศตะวันออกของโครงการ (บริเวณที่ 1)	6-24
รูปที่ 6.8 มุมมองเข้าหาโครงการด้านทิศตะวันออก (บริเวณที่ 1)	6-24
รูปที่ 6.9 มุมมองจากชายหาดด้านหน้าของโครงการ (บริเวณที่ 1)	6-24
รูปที่ 6.10 ภาพถ่ายทางอากาศแสดงที่ตั้งโครงการบริเวณที่2.....	6-26

สารบัญรูป(ต่อ)

รูปที่	หน้า
รูปที่ 6.11 มุมมองมองออกจากโครงการด้านทิศตะวันตก (บริเวณที่2)	6-27
รูปที่ 6.12 ถนนทางเข้าโครงการ (บริเวณที่ 2)	6-27
รูปที่ 6.13 มุมมองเข้าไปในโครงการด้านทิศใต้ (บริเวณที่ 2)	6-27
รูปที่ 6.14 มุมมองเข้าหาโครงการด้านทิศเหนือ (บริเวณที่2)	6-27
รูปที่ 6.15 ถนนสายหลักเข้าสู่หมู่บ้าน (บริเวณที่2)	6-27
รูปที่ 6.16 ถนนทางแยกในหมู่บ้าน (บริเวณที่2)	6-28
รูปที่ 6.17 ภาพถ่ายทางอากาศแสดงที่ตั้งโครงการบริเวณที่ 3.....	6-30
รูปที่ 6.18 มุมมองเข้าหาด้านข้างโครงการด้านทิศตะวันออก (บริเวณที่3).....	6-31
รูปที่ 6.19 มุมมองเข้าหาด้านหน้าโครงการด้านทิศตะวันออก (บริเวณที่3)	6-31
รูปที่ 6.20 ถนนที่แยกจากถนนหมู่บ้านทางเข้าโครงการ (บริเวณที่3)	6-31
รูปที่ 6.21 มุมมองเข้าหาโครงการด้านทิศตะวันตก (บริเวณที่3)	6-31
รูปที่ 6.22 มุมมองมองออกไปยังทิศตะวันตกของโครงการ (บริเวณที่3)	6-32
รูปที่ 6.23 มุมมองทางทิศเหนือมองจากชายหาดด้านหน้าของโครงการ (บริเวณที่3) ...	6-32
รูปที่ 6.24 แสดงลักษณะของที่ตั้งโครงการ.....	6-35
รูปที่ 6.25 แสดงลักษณะทางกายภาพโดยรอบที่ตั้งโครงการ.....	6-36
รูปที่ 6.26 แสดงรูปแบบการเดินทางการคมนาคมมายังโครงการ.....	6-36
รูปที่ 6.27 มุมมองจากภายในโครงการ.....	6-37
รูปที่ 6.28 มุมมองจากภายนอกโครงการ.....	6-37
รูปที่ 6.29 ลักษณะแวดล้อมพื้นที่กระทำต่อโครงการ.....	6-38
รูปที่ 6.29 แสดงเส้นทางเดินรถยนต์จากสนามบิน-ที่ตั้งโครงการ.....	6-39
รูปที่ 6.30 แสดงเส้นทางเดินรถยนต์จากสนามบิน-ที่ตั้งโครงการ.....	6-39
รูปที่ 6.31 แสดงเส้นทางเดินรถเข้าถึงของระบบสาธารณูปโภคของที่ตั้งโครงการ.....	6-40
รูปที่ 6.32 แสดงการวิเคราะห์กฎหมาย.....	6-41
รูปที่ 6.33แสดงการวิเคราะห์กฎหมายความเป็นไปได้ในการก่อสร้างอาคาร.....	6-41

สารบัญรูป(ต่อ)

รูปที่	หน้า
บทที่ 7	
รูปที่ 7.1 แสดงระบบบำบัดน้ำเสียแบบเอเอส.....	7-8
รูปที่ 7.2 แสดงระบบบำบัดน้ำเสียแบบจานหมุน.....	7-9
รูปที่ 7.3 แสดงระบบบำบัดน้ำเสียแบบบึงประดิษฐ์ ระบบสระเติมอากาศ.....	7-10
รูปที่ 7.4 แสดงระบบการบำบัดน้ำเสียโดยใช้ ระบบ AEROBIC BACTERIA.....	7-11
รูปที่ 7.5 ตัวอย่างการติดตั้งถังเก็บน้ำชนิดไหลเวียนตามธรรมชาติ.....	7-14
รูปที่ 7.6 ภาพแสดงกระบวนการใช้ปั้มน้ำหมุนเวียน.....	7-15
รูปที่ 7.7 การติดตั้งเครื่องระบบผสมผสาน.....	7-15
รูปที่ 7.8 แสดงการเดินสายสัญญาณควบคุมแบบ Super Wiring System โดยใช้การเดินสายควบคุมเข้าสู่ศูนย์กลาง โดยต่อมาจาก CDU.	7-18
รูปที่ 7.9 ระยะห่างของระหว่าง CDU. (Outdoor Unit) กับ FCU. (Indoor Unit)..	7-19
รูปที่ 7.7 แสดงแบบทางลาดทั่วไป.....	7-14
รูปที่ 7.8 แสดงแบบสำหรับประตูบานพับ 2 ชุดต่อเนื่อง.....	7-15
รูปที่ 7.9 แสดงรูปมาตรฐานบันได.....	7-16
รูปที่ 7.10 แสดงรูปแบบลิฟต์สำหรับคนพิการ.....	7-16
รูปที่ 7.11 แสดงระยะการวางโทรศัพท์.....	7-17
รูปที่ 7.12 แสดงระยะต่างๆในห้องน้ำคนพิการ.....	7-18
บทที่ 8	
รูปที่ 8.1 ไดอะแกรมแสดงแนวคิดการออกแบบรีสอร์ทเชิงนิเวศน์.....	8-1
รูปที่ 8.2 ภาพถ่ายทางอากาศแสดงตำแหน่งต้นไม้ในโครงการ.....	8-2
รูปที่ 8.3 ไดอะแกรมแสดงตำแหน่งต้นไม้ในโครงการ.....	8-2
รูปที่ 8.4 ไดอะแกรมแสดงตำแหน่งวิลล่าในโครงการ.....	8-3
รูปที่ 8.5 ไดอะแกรมแนวคิดการนำเอาธรรมชาติเข้าไปสอดแทรกในวิลล่า.....	8-3
รูปที่ 8.6 การอยู่ร่วมกันของคนในพื้นที่และนักท่องเที่ยวผ่าน- กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์.....	8-4
รูปที่ 8.7 ไดอะแกรมแสดงแนวคิดการจัดการรีสอร์ทเพื่อธรรมชาติ.....	8-4

สารบัญรูป(ต่อ)

รูปที่	หน้า
รูปที่ 8.8 ผังบริเวณแสดงตำแหน่งอาคารในโครงการ.....	8-5
รูปที่ 8.9 ผังพื้นที่ชั้นที่ 1.....	8-5
รูปที่ 8.10 ผังแสดงทางสัญจรของพนักงานในโครงการ.....	8-6
รูปที่ 8.11 ผังแสดงตำแหน่งไฟฟ้า,น้ำประปาและน้ำทิ้งในโครงการ.....	8-6
รูปที่ 8.12 รูปด้านทิศตะวันตก.....	8-7
รูปที่ 8.13 รูปด้านทิศตะวันออก.....	8-7
รูปที่ 8.14 รูปด้านเหนือ.....	8-7
รูปที่ 8.15 รูปด้านทิศใต้.....	8-7
รูปที่ 8.16 แบบขยาย beach forest villa	8-8
รูปที่ 8.17 แบบขยาย honeymoon beach villa.....	8-8
รูปที่ 8.18 แบบขยาย Mangrove villa.....	8-9
รูปที่ 8.19 แบบขยาย Coconut family villa.....	8-9
รูปที่ 8.20 ทศนียภาพด้านหน้าโครงการ.....	8-10
รูปที่ 8.21 ทศนียภาพทางเข้าโครงการ.....	8-10
รูปที่ 8.22 ทศนียภาพโถงต้อนรับโครงการ.....	8-11
รูปที่ 8.23 ทศนียภาพร้านอาหารของโครงการ.....	8-11
รูปที่ 8.24 ทศนียภาพ Mangrove villa	8-12
รูปที่ 8.25 ทศนียภาพ Mangrove villa	8-12
รูปที่ 8.26 ทศนียภาพ beach forest villa.....	8-13
รูปที่ 8.27 ทศนียภาพภายใน beach forest villa.....	8-13
รูปที่ 8.28 ทศนียภาพภายใน beach forest villa.....	8-14
รูปที่ 8.29 ทศนียภาพ Coconut family villa.....	8-14
รูปที่ 8.30 ทศนียภาพ Coconut family villa.....	8-15
รูปที่ 8.31 ทศนียภาพ honeymoon beach villa.....	8-15
รูปที่ 8.32 แบบแสดงหุ่นจำลองทั้งโครงการ.....	8-16
รูปที่ 8.32 แบบแสดงหุ่นจำลองโครงการด้านทิศตะวันออก.....	8-16
รูปที่ 8.32 แบบแสดงหุ่นจำลองโครงการด้านทิศตะวันตก.....	8-16

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ

การท่องเที่ยวที่พึ่งทะเลอันค้ำมนต์สามารถสร้างเม็ดเงินให้กับประเทศจำนวนมาก ครึ่งเป็นจังหวัดหนึ่งในภาคใต้ฝั่งทะเลอันค้ำมนต์ที่มีมรดกทางวัฒนธรรม และการท่องเที่ยวมากมาย ทั้งเกาะแก่งที่สวยงาม แนวปะการังตลอดชายฝั่ง ชายหาด ป่าชายเลน แหล่งหญ้าทะเลที่สมบูรณ์ ภูเขา ถ้ำ น้ำตก ตลอดจนความงดงามของวัฒนธรรมประเพณีที่คงความเป็นเอกลักษณ์ของภาคใต้มาอย่างช้านาน ทำให้ที่ผ่านมา หน่วยงานภาครัฐ ได้วางวิสัยทัศน์การพัฒนาจังหวัดภายใต้สโลแกน "สวรรค์แห่งการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์พัฒนาการเกษตรสู่สากล" มีเป้าประสงค์เพื่อเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวให้มากขึ้นและกระตุ้นให้เกิดการกระจายรายได้ด้านการท่องเที่ยวทางฝั่งทะเลอันค้ำมนต์ที่จากเดิมมีการกระจุกตัวอยู่ที่ จังหวัดภูเก็ต กระบี่ และพังงา ให้มาเที่ยวตรงมากขึ้น

"การท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นการท่องเที่ยวที่เป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่มีความรับผิดชอบมากขึ้น ที่มีเจตนาแสดงความนับถือต่อสิ่งแวดล้อม ผู้คน สัตว์หรือพืชที่อยู่ตามธรรมชาติในท้องถิ่นนั้น หรือ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่อยู่กับชุมชนนั้นเป็นการท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวจะต้องเข้าใจในการอนุรักษ์ทรัพยากรเพราะการท่องเที่ยวแบบนี้นักท่องเที่ยวได้สัมผัสกับธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ศิลปวัฒนธรรมวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชาวบ้านในชุมชนอย่างใกล้ชิด นักท่องเที่ยวจึงต้องมีจิตสำนึกไม่ทำลายและช่วยอนุรักษ์ให้อยู่อย่างยั่งยืน"¹

จากจุดเด่นในเรื่องธรรมชาติที่ยังไม่ถูกทำลาย ท้องทะเลที่สวยงาม เกาะต่างๆที่เป็นแหล่งดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาดำน้ำ ชมปะการัง สัมผัสชีวิตปลาทะเลอย่างใกล้ชิดแล้ว ยังมีถ้ำมรกตที่มีชื่อเสียง และเกาะลิดงแหล่งหญ้าทะเลที่สมบูรณ์อาหารของพะยูนฝูงสุดท้ายในประเทศไทย สามารถส่งเสริมให้เกิดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ได้ และเพื่อรองรับจำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นทุกปีอย่างต่อเนื่อง ที่พักประเภทรีสอร์ต จึงมีความสำคัญต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดครึ่งและสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเพื่อยกระดับ รีสอร์ตให้ได้มาตรฐาน

จากการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว และการส่งเสริมการท่องเที่ยวจากภาครัฐ ทำให้กิจกรรมด้านการท่องเที่ยวมีการขยายตัวมากขึ้น ที่ดินริมทะเลถูกซื้อขายและพัฒนาไปเป็นรีสอร์ตเพื่อการท่องเที่ยวจำนวนมากซึ่งหากไม่มีระบบการจัดการที่ดีและไม่อยู่ในรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ อาจทำให้ธรรมชาติถูกทำลายและเสียสมดุลทางนิเวศได้ ดังนั้นโครงการออกแบบรีสอร์ตเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศจังหวัดครึ่ง จึงเป็นโครงการที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวและ

¹ จากงานวิจัย พัฒนารูปแบบการท่องเที่ยว ของคุณ พรหมมินทร์

2. วัตถุประสงค์ของโครงการ

2.1 เพื่อเป็นการพัฒนาที่ดินซึ่งถืออำนาจต่อการลงทุนให้เกิดประโยชน์ต่อชุมชน อีกทั้งยังเป็นการสร้างงานและอาชีพให้แก่คนในท้องถิ่น

2.2 เพื่อสนับสนุนนโยบายการท่องเที่ยวของรัฐบาล เพราะในปัจจุบันการท่องเที่ยวเป็นปัจจัยหลักที่ทำรายได้เข้าประเทศ

2.3 เพื่อสนับสนุนแผนพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดตรังภายใต้วิสัยทัศน์ “สวรรค์แห่งการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เมืองแห่งการเรียนรู้ พัฒนาการเกษตรอย่างยั่งยืน

2.4 เพื่อตอบสนองความต้องการด้านห้องพัก ให้มีความสะดวกสบายพอเพียงและมีมาตรฐานระดับสากล

3. ประโยชน์ของโครงการ

โครงการรีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ เป็นโครงการที่ช่วยส่งเสริมการท่องเที่ยวและช่วยสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจระดับประเทศได้ทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งคาดว่าจะได้รับประโยชน์ดังนี้

3.1 ทางนโยบาย (Policy Rational)

3.1.1 เป็นการสนับสนุนนโยบายของรัฐบาล ในเรื่องการส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเทศไทย

3.1.2 เป็นการสนับสนุนนโยบาย ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์จังหวัดตรัง

3.2 ทางเศรษฐกิจ (Economic Rational)

3.2.1 เป็นการส่งเสริมให้เกิดการขยายตัวทางเศรษฐกิจในจังหวัดตรัง รวมไปถึงระดับประเทศด้วย

3.2.2 สามารถรองรับนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติที่เข้ามาท่องเที่ยวและทำให้เกิดการหมุนเวียนของเม็ดเงินในจังหวัดตรัง

3.3 ทางด้านสังคม (Social Rational)

3.3.1 เพื่อส่งเสริมให้คนในสังคมมีความภูมิใจในท้องถิ่น และทำให้เกิดการอาชีพเสริมของคนในชุมชนจากการท่องเที่ยว

3.3.2 เป็นการเชื้อเชิญให้นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติได้รับความประทับใจในแหล่งท่องเที่ยวและการพักผ่อน

3.4 ทางวัฒนธรรมและสภาพแวดล้อม (Cultural Rational)

- 3.4.1 เพื่อการพัฒนาสภาพแวดล้อม และวัฒนธรรมของชุมชนให้มีความเข้มแข็ง และเห็นคุณค่าของการอนุรักษ์สภาพแวดล้อมไว้ให้คงอยู่คู่ชุมชน
- 3.4.2 เพื่อการสร้างงานสถาปัตยกรรมที่ส่งเสริมการอนุรักษ์ไว้ในท้องถิ่น

4. ขอบเขตและระเบียบวิธีการศึกษาโครงการ

4.1 ขอบเขตของการศึกษาได้กำหนดไว้ดังนี้

4.1.1 การศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ

- 4.1.1.1 ศึกษาถึงแผนพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดตรัง
- 4.1.1.2 ศึกษาถึงปัญหาและข้อจำกัดของการท่องเที่ยวจังหวัดตรัง
- 4.1.1.3 ศึกษาถึงสภาพทางภูมิศาสตร์ เศรษฐกิจและสังคมจังหวัดตรัง
- 4.1.1.4 ศึกษาถึงแนวโน้มและสถิติสถานการณ์การท่องเที่ยวไทยในอนาคต
- 4.1.1.5 ศึกษาถึงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 (2555-2559)

4.1.2 การศึกษาลักษณะของโครงการ

- 4.1.2.1 ศึกษาถึงชนิดและลักษณะของโรงแรมพักตากอากาศที่เหมาะสมสำหรับโครงการ
- 4.1.2.2 ศึกษาถึงการกำหนดขนาด จำนวนห้องพัก และองค์ประกอบที่จำเป็นสำหรับโครงการ
- 4.1.2.3 ศึกษาและวิเคราะห์แนวทางในการตัดสินใจเลือกที่ตั้งโครงการ
- 4.1.2.4 ศึกษารายละเอียดระบบสาธารณูปโภคที่มีผลต่อโครงการ

4.1.3 การศึกษารายละเอียดของโครงการ

- 4.1.3.1 ศึกษาตัวอย่างอาคารประเภทเดียวกัน
- 4.1.3.2 ศึกษาถึงพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวและผู้มาใช้บริการโครงการ
- 4.1.3.3 ศึกษาถึงพฤติกรรมของบุคลากรในโครงการและผู้ให้บริการอื่นๆที่เกี่ยวข้อง

4.1.4 การศึกษาถึงการกำหนดที่ตั้งและรายละเอียดทางกายภาพของที่ตั้ง

- 4.1.4.1 การเลือกทำเลที่ตั้งของโครงการ
- 4.1.4.2 ศึกษาและวิเคราะห์ด้านกายภาพของที่ตั้งโครงการ
- 4.1.4.3 ศึกษาวิเคราะห์และสรุปผลการเลือกที่ตั้งของโครงการ

4.1.5 ศึกษาถึงอิทธิพลที่มีผลต่อการออกแบบโครงการ

- 4.1.5.1 ระบบโครงสร้างที่เหมาะสมสำหรับโครงการ

4.1.1.5.2 ระบบวิศวกรรมที่มีผลต่อการออกแบบโครงการ ได้แก่ ระบบไฟฟ้า ระบบ ประปา ระบบปรับอากาศ ระบบป้องกันอัคคีภัย เป็นต้น

4.1.1.5.3 ระบบสุขาภิบาลและระบบกำจัดน้ำเสีย

4.1.1.5.4 กฎหมาย เทศบัญญัติ และข้อกำหนดที่มีผลต่อการออกแบบโครงการ

4.1.1.5.5 ศึกษารูปแบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและการอนุรักษ์

บทที่ 2

การศึกษาข้อมูลพื้นฐานของโครงการ

2.1 สถานการณ์การท่องเที่ยวของประเทศไทย

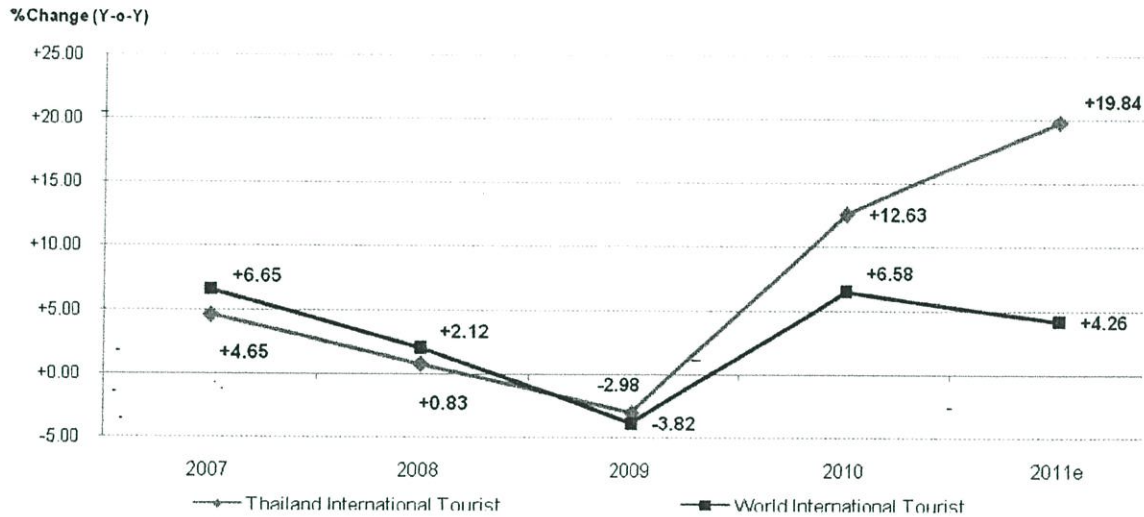
ประเทศไทยยังคงได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติอย่างต่อเนื่อง โดยในปี พ.ศ. 2554 มีนักท่องเที่ยวจำนวน 19,098,323 คน เพิ่มขึ้น 3,161,923 คน หรือคิดเป็น 19.84% เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีที่ผ่านมา โดยตลาดที่มีจำนวนนักท่องเที่ยวมากที่สุด 3 อันดับแรกได้แก่ มาเลเซีย จีน และญี่ปุ่น สำหรับรายได้จากการท่องเที่ยวในปี พ.ศ. 2554 มีจำนวนทั้งสิ้น 734,591.46 ล้านบาท เพิ่มขึ้น 141,797.37 ล้านบาท จากรายได้ของนักท่องเที่ยวในทุกภูมิภาคที่เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวภูมิภาคเอเชียตะวันออก และยุโรปที่เป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวตลาดหลักที่รายได้เพิ่มขึ้น +32.52% และ 18.32% ตามลำดับ

2.1.1 การเติบโตตลาดการท่องเที่ยว

การเดินทางท่องเที่ยวระหว่างประเทศในปี 2554 มีแนวโน้มขยายตัวต่อเนื่องจากปี 2553 จากสถิติการเดินทางของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่เดินทางทั่วโลกในเดือนมกราคม-สิงหาคม 2554 ที่รวบรวมโดยองค์การการท่องเที่ยวโลก (UNWTO) พบว่าโดยภาพรวมมีนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศจำนวน 671 ล้านคน เพิ่มขึ้น 29 ล้านคน หรือคิดเป็น 4.8% จากช่วงเวลาเดียวกันของปีที่ผ่านมา จากการเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยวใน 122 ประเทศ จากจำนวนประเทศสมาชิกทั้งหมด 150 ประเทศโดยในจำนวนนี้มี 57 ประเทศ (รวมประเทศไทย) ที่นักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นมากกว่า 10% อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาโดยภาพรวมพบว่าภูมิภาคที่มีนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศเพิ่มขึ้นประกอบด้วย ยุโรป, เอเชีย, แปซิฟิกและอเมริกา ขณะที่ภูมิภาคที่นักท่องเที่ยวลดลงได้แก่ ภูมิภาคตะวันออกกลางและแอฟริกา สำหรับปัจจัยหลักที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของนักท่องเที่ยวในภูมิภาคต่างๆ ได้แก่ ภาวะเศรษฐกิจ ภัยธรรมชาติ และสถานการณ์ทางการเมือง

แนวโน้มการท่องเที่ยวโลก และภัยธรรมชาติภายในประเทศเป็นปัจจัยหลักที่ส่งผลกระทบต่อจำนวนนักท่องเที่ยวมากที่สุดในปี 2554 จากข้อมูลอัตราการเปลี่ยนแปลงของจำนวนนักท่องเที่ยวโลกในระหว่างปี 2550 - 2554 พบว่า จำนวนนักท่องเที่ยวโลกขยายตัวในปี 2550 แต่เริ่มชะลอตัวในปี 2551 และมีจำนวนลดลงในปี 2552 จากวิกฤติการเงินในสหรัฐอเมริกาและยุโรป (Hamburger Crisis) แต่กลับมาขยายตัวอีกครั้งในปี 2553 ต่อเนื่องจนถึงปี 2554 ซึ่งสอดคล้องกับทิศทางการเปลี่ยนแปลงจำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติของไทยในช่วงเวลาดังกล่าว โดยเฉพาะในช่วงปี 2550 - 2552 ที่อัตราการเปลี่ยนแปลงของจำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติของไทยใกล้เคียงกันกับอัตราการเปลี่ยนแปลงของจำนวน

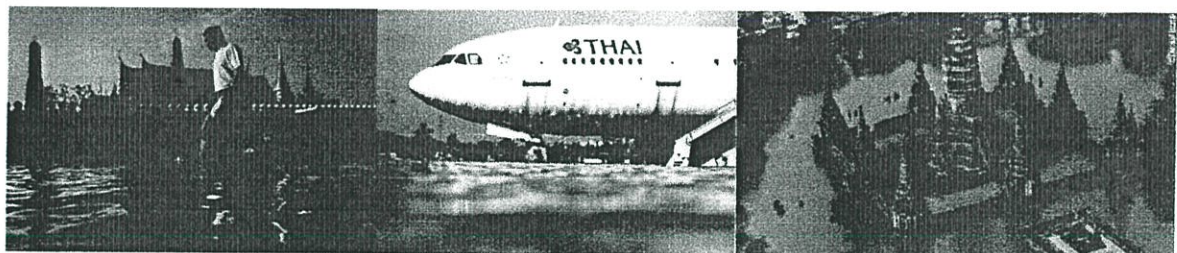
นักท่องเที่ยวโลก แต่ผลจากการขยายตัวของการเดินทางท่องเที่ยวในภูมิภาคเอเชีย และความนิยมต่อแหล่งท่องเที่ยวในประเทศไทยที่เพิ่มขึ้นส่งผลให้ตั้งแต่ปี 2553 เป็นต้นมา จำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติของ ไทยเปลี่ยนแปลงในอัตราที่สูงกว่าการเปลี่ยนแปลงจำนวนนักท่องเที่ยวโลกมาก

รูปที่ 2.1 อัตราการเปลี่ยนแปลงของการเดินทางท่องเที่ยวโลกและนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติของไทย

หมายเหตุ : ข้อมูลปี 2011 เป็นข้อมูลเบื้องต้น

ที่มา : World Tourism Organization และกรมการท่องเที่ยว

รูปที่ 2.2 แสดงพื้นที่อุทกภัยบางพื้นที่ในประเทศไทย

สถานการณ์ดังกล่าว แม้ว่าจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญหลายแห่ง และสำนักข่าวระดับโลกติดตามและรายงานสถานการณ์อย่างต่อเนื่อง ซึ่งส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของประเทศไทย แต่จากศักยภาพของการท่องเที่ยวไทยที่แข็งแกร่งเนื่องจากมีสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวที่หลากหลาย โดยเฉพาะแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่ได้รับความนิยมสูง ซึ่งไม่ได้รับผลกระทบจากอุทกภัย¹

¹ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. สรุปสถิติการเดินทางท่องเที่ยวระหว่างประเทศ มิถุนายน 2555. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: <http://thai.tourismthailand.org>. (วันที่ค้นข้อมูล : 15 กรกฎาคม 2555).

2.1.2 โครงสร้างของนักท่องเที่ยว

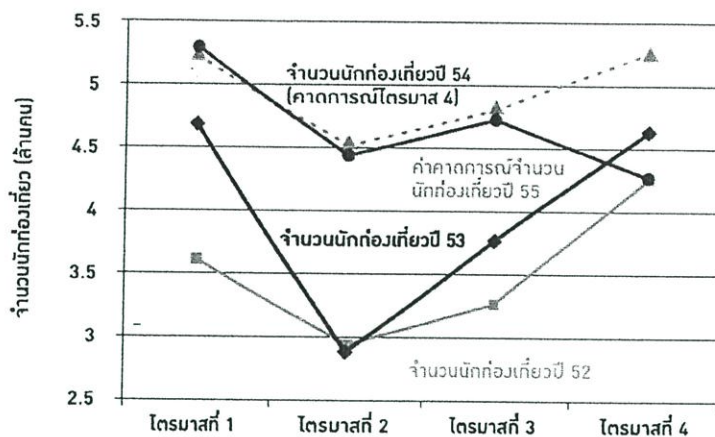
นักท่องเที่ยวตลาดหลักปี 2554 มีจำนวน 11,573,078 คน และมีความสำคัญเพิ่มขึ้น ตลาดที่มีจำนวนนักท่องเที่ยวมากที่สุด 10 อันดับแรก ประกอบด้วย มาเลเซีย จีน ญี่ปุ่น รัสเซีย เกาหลี อินเดีย ลาว ออสเตรเลีย สหราชอาณาจักร และสหรัฐอเมริกา โดยมีจำนวนทั้งสิ้น 11,573,078 คน คิดเป็น 60.60% ของนักท่องเที่ยวทั้งหมด เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมาที่มีสัดส่วนดังกล่าวเท่ากับ 57.86 ซึ่งเป็นผลมาจากการขยายตัวในอัตราที่สูงของนักท่องเที่ยวในกลุ่มนี้ โดยเฉพาะรัสเซียและจีนที่เพิ่มขึ้นถึง +57.36% และ +56.88% ตามลำดับ

นอกจากนี้ ในภาพรวม พบว่า ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา มาเลเซีย ญี่ปุ่นและจีน เป็นตลาดหลักที่มีความสำคัญ โดยมาเลเซียมีจำนวนสูงเป็นอันดับที่ 1 มาโดยตลอด ขณะที่ญี่ปุ่นมีความสำคัญลดลงจากเดิมอันดับที่ 2 ในปี 2550 เป็นอันดับที่ 3 และจีนมีความสำคัญเพิ่มขึ้นจากเดิมเป็นอันดับที่ 4 ในปี 2550 เป็นอันดับที่ 2 ในปี 2554

ตารางที่ 2.1 จำนวนนักท่องเที่ยว 10 ตลาดแรก

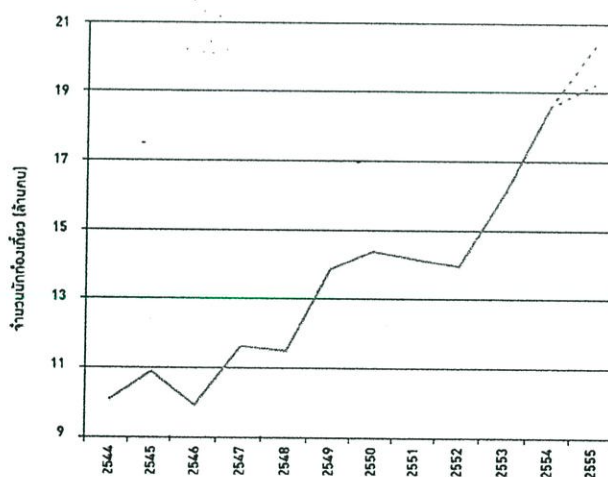
Rank	Country of Nationality				
	2007	2008	2009	2010	2011
1	Malaysia	Malaysia	Malaysia	Malaysia	Malaysia
2	Japan	Japan	Japan	China	China
3	Korea	Korea	UK	Japan	Japan
4	China	China	China	UK	Russia
5	UK	UK	Laos	Korea	Korea
6	SA	Australia	Australia	India	India
7	Australia	USA	USA	Laos	Laos
8	Singapore	Laos	Korea	Australia	Australia
9	Germany	Singapore	India	Russia	UK
10	India	Germany	Germany	USA	USA

ปี 2554 เป็นปีที่จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติสูงกว่าในปีก่อนๆ มาก อย่างไรก็ตาม ปัญหาอุทกภัยที่เกิดขึ้นปลายปีส่งผลให้ ค่าคาดการณ์ จำนวนนักท่องเที่ยวในไตรมาสสุดท้ายของปีอยู่ที่ระดับ 4.23 ล้านคน ซึ่งต่ำกว่าในไตรมาสที่ 4 ปี พ.ศ. 2553 (4.62 ล้านคน) อยู่ร้อยละ 8.34 และจำนวนนักท่องเที่ยวรวมปี 2554 คาดว่าจะอยู่ที่ 18.71 ล้านคน เป็นการเติบโตจากในปี 2553 (15.94 ล้านคน) ถึงร้อยละ 17.38

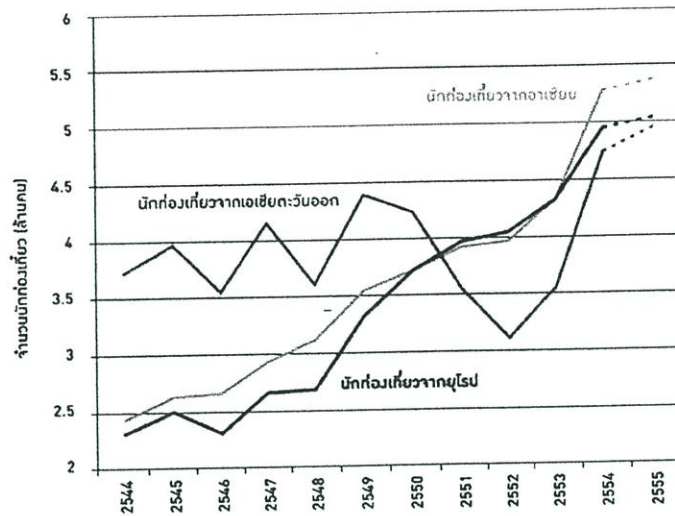
รูปที่ 2.3 จำนวนนักท่องเที่ยว 2552 – 2555 (คาดการณ์)

ดังนั้นจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางเข้าไทยตลอดทั้งปี 2554 ยังคงมีการเติบโตอย่างมาก โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวจากประเทศรัสเซียและจีน โดยในปี 2554 คาดว่ามีนักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางเข้ามาในประเทศไทยถึง 18.71 ล้านคน ซึ่งหากการเติบโตนี้ยังคงต่อเนื่อง ไปจนถึงปีหน้า คาดว่าในปี 2555 จะมีจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติสูงถึง ประมาณ 19.79 ล้านคน เป็นนักท่องเที่ยวจากอาเซียนประมาณ 5.62 ล้านคน (เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.00 จากปี 2554) นักท่องเที่ยวจากยุโรป 5.16 ล้านคน (เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.45 จากปี 2554) และนักท่องเที่ยวจากเอเชีย ตะวันออกประมาณ 4.95 ล้านคน (โดยเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.85 จากปี 2554)²

รูปที่ 2.4 จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติรวมรายปี (2544 – 2555)

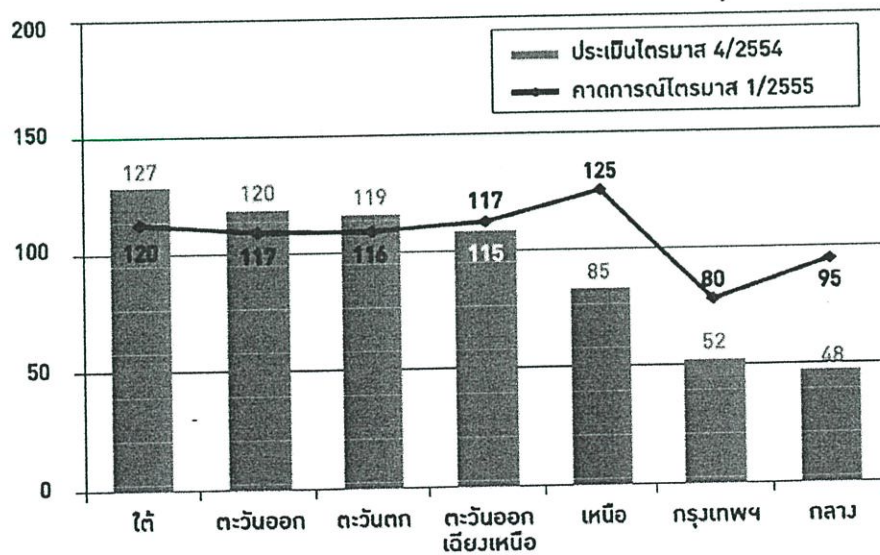
² การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. สรุปสถิติการเดินทางท่องเที่ยวระหว่างประเทศ มิถุนายน 2555. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: <http://thai.tourismthailand.org>. (วันที่ค้นข้อมูล : 15 กรกฎาคม 2555).

รูปที่ 2.5 จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติรายภูมิภาคสำคัญ (2544 – 2555)

- ความเชื่อมั่นการท่องเที่ยวประเทศไทย

จากสถานการณ์การท่องเที่ยวที่ผ่านมาผู้ประกอบการภาคใต้ มีความเชื่อมั่นและประเมินสถานการณ์ ธุรกิจ ในไตรมาสที่ 4 สูงที่สุดเนื่องจากได้รับผลกระทบจากอุทกภัยค่อนข้างน้อย เพราะเส้นทางคมนาคมจากกรุงเทพไม่ได้รับความเสียหาย และเที่ยวบินตรงจากต่างประเทศไปยังจังหวัดใหญ่ๆ เช่น ภูเก็ต ยังกง ให้บริการอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งหลายประเทศที่ออกคำเตือนการเดินทาง มาไทยไม่ได้รวมพื้นที่ทางภาคใต้ไว้ในคำเตือนด้วย

รูปที่ 2.6 คำนีความเชื่อมั่นการท่องเที่ยวประเทศไทย แบ่งตามภูมิภาค

- วัตถุประสงค์ของการเดินทาง

จากผลการสำรวจความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่างชาติในไตรมาสที่ 4 ปี 2554 จำนวน 155 รายพบว่า ร้อยละ 60 เป็นนักท่องเที่ยวที่เคยมา ประเทศไทยแล้ว และส่วนใหญ่เดินทางมาประเทศไทยเพื่อการพักผ่อน (ร้อยละ 41) และมาเยี่ยมครอบครัวหรือเพื่อน (ร้อยละ 30) โดยเป็นการเดินทางท่องเที่ยวเกี่ยวกับกลุ่มเพื่อน (ร้อยละ 43) และครอบครัว (ร้อยละ 41) ซึ่งกิจกรรมที่ได้แก่การทำสปาหรือกิจกรรมทางสุขภาพ (ร้อยละ 49) ซึ่งเป็นสัดส่วนที่เพิ่มสูงขึ้นอย่างมากจากหลายๆ ไตรมาสที่ผ่านมา รองลงมาได้แก่ การเยี่ยมชมสถานที่ทางธรรมชาติ (ร้อยละ 48) ซึ่งเป็นกิจกรรมหลักมาโดยตลอด และการช้อปปิ้ง (ร้อยละ 41)

- ค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว

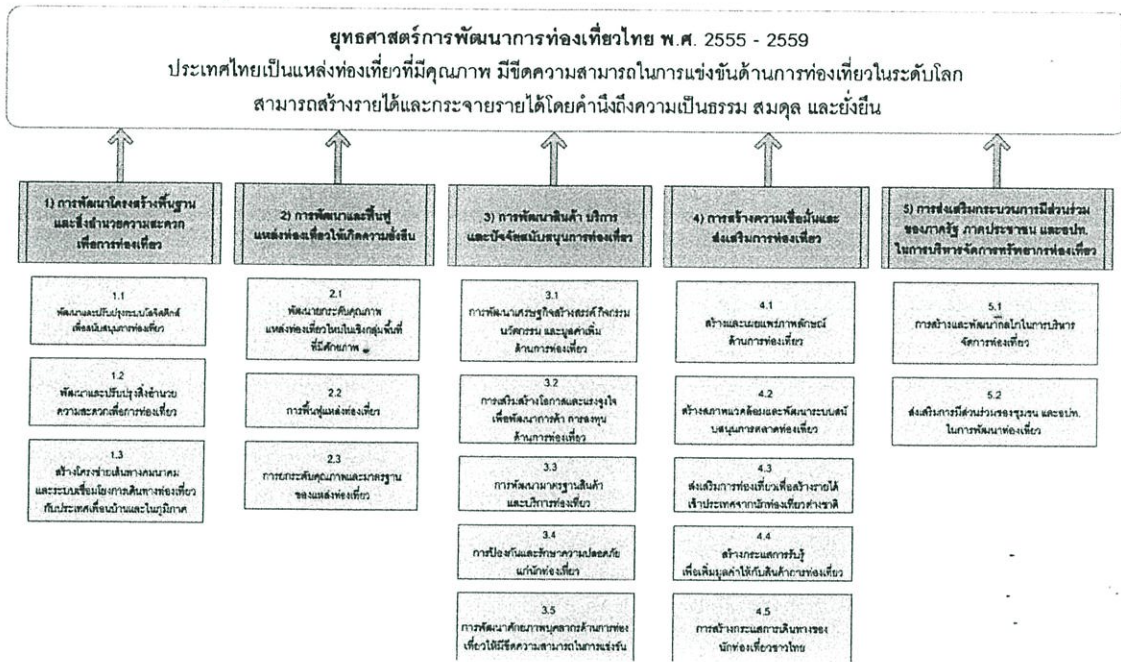
ผลจากการเติบโตของจำนวนนักท่องเที่ยวทำให้ในปี 2554 รายได้จากนักท่องเที่ยวต่างชาติเพิ่มขึ้นมาก โดยมีมูลค่าเท่ากับ 734,591.46 ล้านบาท เพิ่มขึ้น 141,797.37 ล้านบาท หรือคิดเป็น 23.92% จากช่วงเวลาเดียวกันของปีที่ผ่านมา ซึ่งเป็นรายได้จากการท่องเที่ยวที่สูง ซึ่งเป็นผลจากรายได้ของนักท่องเที่ยวในทุกภูมิภาคที่เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวภูมิภาคเอเชียตะวันออกและยุโรปที่เป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวตลาดหลักที่รายได้เพิ่มขึ้น +32.52% และ 18.32% ตามลำดับ

- ปัจจัยการเพิ่มจำนวนของนักท่องเที่ยว

หากจะพิจารณาถึงการคาดการณ์ขององค์การการท่องเที่ยวโลก (UNWTO World Tourism Barometer) ที่ได้ระบุไว้ว่า ณ เดือนมกราคม 2554 คาดการณ์จำนวนนักท่องเที่ยวเดินทางระหว่างประเทศมีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 4 – 5 เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา และการคาดการณ์ขององค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศ (International Civil Aviation Organization : ICAO) ณ เดือนกุมภาพันธ์ 2554 คาดว่าในปี 2554 ภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกจะเป็นผู้นำการขยายตัวทางการขนส่งทางอากาศ โดยจะสามารถมีอัตราการเติบโตการขนส่งทางอากาศสูงกว่าอัตราการเติบโตการขนส่งทางอากาศในภาพรวมของโลก อีกร้อยละ 2 เป็นอย่างน้อย (คาดว่าภาพรวมของอัตราการขนส่งทางอากาศ ในปี 2554 ขยายตัวเพิ่มขึ้น ร้อยละ 4.7)

ดังนั้นในปัจจุบันจึงได้มีการส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวอย่างกว้างขวางจากทางภาครัฐและเอกชนโดยจากแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559 มีวิสัยทัศน์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวครั้งนี้ “ประเทศเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ มีขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวในระดับโลก สามารถสร้างรายได้และกระจายรายได้โดยคำนึงถึงความเป็นธรรม สมดุล และยั่งยืน”³ และมียุทธศาสตร์หลักในการพัฒนาทั้ง หก 5 ด้าน โดยแนวทางการพัฒนาภาคบริการท่องเที่ยวอยู่ภายใต้ยุทธศาสตร์ที่ 3 ดังแสดงในรูปที่ 2.7

³ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. สรุปแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2559. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: <http://thai.tourismthailand.org>. (วันที่ค้นข้อมูล : 15 กรกฎาคม 2555).

รูปที่ 2.7 แผนภาพแสดงยุทธศาสตร์การพัฒนากการท่องเที่ยว

อ้างอิง: แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559 กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

สำหรับนโยบายการพัฒนาและส่งเสริมอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของไทย ตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 – 2559) แผนพัฒนาบริการท่องเที่ยวเพื่อรองรับการเปิดเสรีบริการท่องเที่ยว ประจำปี พ.ศ. 2555 – 2560 ได้กำหนดขอบเขตสาขาการท่องเที่ยวที่สนับสนุน (Tourism Sectors) เน้นรูปแบบการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพและมีศักยภาพของชาติดังนี้⁴

1. การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Health Tourism)
2. การท่องเที่ยวเชิงการแพทย์ (Medical Tourism)
3. สปา และการท่องเที่ยวเพื่ออายุวัฒนะ (Spa and Wellness Tourism)
4. การท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงกับการจัดประชุมและการจัดนิทรรศการต่าง ๆ (MICE Tourism: Meeting, Incentive, Convention and Exhibition Tourism)
5. การท่องเที่ยวสำหรับผู้สูงอายุ (Senior Tourism)
6. การท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้เกี่ยวกับอาหาร (Gastronomic Tourism)
7. การท่องเที่ยวฮาลาล (Halal Tourism)

⁴ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. สรุปแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2559. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: <http://thai.tourismthailand.org>. (วันที่ค้นข้อมูล : 15 กรกฎาคม 2555).

8. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Ecotourism)
9. การท่องเที่ยวทางเรือ (Cruise Tourism)
10. การท่องเที่ยวทางทะเล (Marine Tourism)
11. การท่องเที่ยวเชิงพุทธศาสนา (Buddhism Tourism)
12. การท่องเที่ยวเชิงธรณีวิทยา (Geo-Tourism)
13. การท่องเที่ยวเพื่อการช้อปปิ้ง (Shopping) และความบันเทิง (Entertainment)
14. การใช้เวลาว่าง และนันทนาการ (Leisure and Recreation)

2.1.3 การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน และโอกาสของการท่องเที่ยวไทย

- จุดแข็ง

1. ประเทศไทยมีสินค้าและบริการท่องเที่ยวหลากหลาย
2. ประเทศไทยมีแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นที่รู้จัก เช่น พัทยา ภูเก็ต
3. ประเทศไทยมีเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม
4. ค่าใช้จ่ายค่อนข้างต่ำเมื่อเทียบกับคุณภาพสินค้าและบริการ
5. อาหารไทยเป็นเอกลักษณ์และเป็นที่ยอมรับของชาวต่างประเทศ
6. การศึกษานานาชาติในประเทศเป็นที่นิยมของนักเรียน/นักศึกษา
7. ทรัพยากรท่องเที่ยวมีหลากหลาย ทั้งทางธรรมชาติวัฒนธรรม
8. คนไทยมีนิสัยโอบอ้อมอารี เอื้อเฟื้อและเป็นมิตร
9. ความสามารถในการแข่งขันด้านราคากับประเทศเพื่อนบ้าน
10. เป็นศูนย์กลางทางภูมิศาสตร์ของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

- จุดอ่อน

1. ทางกระทรวงฯ ได้รับงบประมาณไม่เพียงพอ เมื่อเปรียบเทียบกับภารกิจและรายได้จากการท่องเที่ยว
2. บุคลากรกรมฯ ที่มีความเชี่ยวชาญด้านท่องเที่ยวยังมีจำนวนจำกัด
3. ขาดการวางแผนพัฒนาสินค้าด้านการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ
4. ปัจจุบันภาครัฐยังขาดระบบการคัดกรองบริษัทนำเที่ยวยังขาดระบบป้องกันความเสี่ยงจากมิชชันารีที่จะเข้ามาสู่ธุรกิจการท่องเที่ยว
5. ยังขาดการพัฒนาบุคลากรเพื่อรองรับงานด้านการท่องเที่ยว
6. ปัญหาด้านการหลอกลวงนักท่องเที่ยว
7. การกำกับ ติดตาม ประเมินผลของกรมฯ ยังขาดความชัดเจน

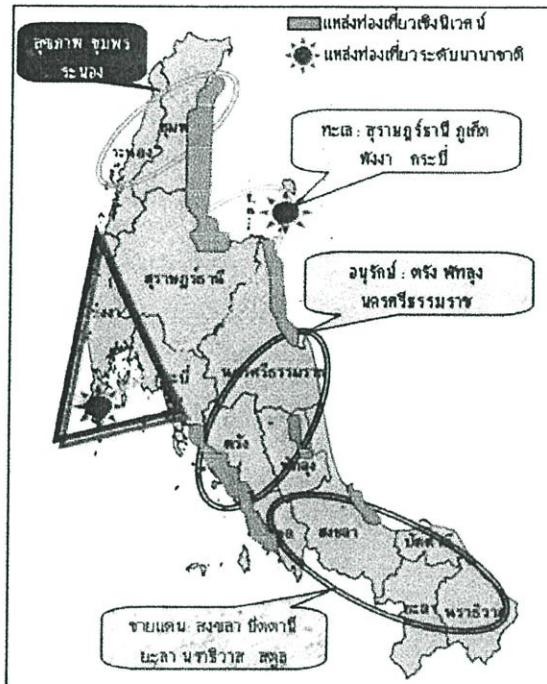
8. ฐานข้อมูลเพื่อการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวยังมีจำกัด
9. โครงสร้างองค์กรในหน่วยงานรับผิดชอบด้านการพัฒนาท่องเที่ยวยังไม่เอื้ออำนวยต่อการดำเนินการ
10. ยังไม่มีการจัดทำแผนแม่บทพัฒนาการท่องเที่ยว ทำให้เกิดการขาดการบูรณาการร่วมกันระหว่างหน่วยงาน
11. การวางแผนพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและสินค้าด้านการท่องเที่ยวใหม่ๆ ไม่ได้คำนึงถึงการตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว
12. การส่งเสริมการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวยังมีลักษณะไปตามกระแส เช่น การจัดโฮมสเตย์
13. บุคลากรของกระทรวงฯ มีจำนวนจำกัด และต้องรับผิดชอบทั้งด้านท่องเที่ยวและกีฬาพร้อมกัน
14. การบังคับใช้กฎหมายในอุตสาหกรรมยังไม่จริงจัง
15. การแข่งขันด้านราคาสูง เกิดการตัดราคากันนำไปสู่การลดคุณภาพ

- โอกาส

1. ค่าใช้จ่ายในการเดินทางค่อนข้างต่ำ
2. ความร่วมมือระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นสมาชิกในกรอบต่างๆ ทำให้การเดินทางท่องเที่ยวสะดวกขึ้น
3. การท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและธรรมชาติกำลังเป็นที่นิยมประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน AEC ภายในปี 2558
4. การเปิดเส้นทางเชื่อมอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง
5. ความตกลงว่าด้วยการค้าและบริการระหว่างอาเซียน-เกาหลี
6. ผลกระทบจาก FTA ต่อบริการท่องเที่ยว ด้านบวก
7. รัฐบาลให้ความสนใจ และจัดทำวาระแห่งชาติด้านการท่องเที่ยว
8. ประเทศในกรอบอาเซียนกำหนดที่จะรวมตัวกันเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน AEC ภายในปี 2558
9. มีการก่อสร้างเส้นทางเชื่อมระหว่างประเทศ ถนนสายแม่สอด-เมียวดี สะพานข้ามแม่น้ำโขงที่มุกดาหาร

2.2 การศึกษาความเป็นไปได้ของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศจังหวัดตรัง

2.2.1 การเติบโตของตลาดการท่องเที่ยว

ที่มา : นำมาจาก "ทิศทางการพัฒนาภาคใต้ ภายใต้กรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ โดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

รูปที่ 2.8 แสดงแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ของจังหวัดในภาคใต้

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันมีฐานทรัพยากรการท่องเที่ยวที่หลากหลายและมีศักยภาพสูง โดยเฉพาะทรัพยากรการท่องเที่ยวทางทะเลที่มีชื่อเสียงติดอันดับโลกและได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวระดับนานาชาติ จึงควรรักษาความมีชื่อเสียงและเพิ่มมนต์เสน่ห์ด้วยการเพิ่มกิจกรรมท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ๆ ตรัง เป็นเมืองท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และมีการเติบโตด้านธุรกิจการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง สามารถพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวยอดนิยมได้ด้วยการพัฒนาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการให้เพียงพอ และได้มาตรฐานโดยเฉพาะระบบประปา ระบบขนส่งสาธารณะและการควบคุมมลภาวะด้านสิ่งแวดล้อม เป็นต้น เพื่อเสริมบทบาทสู่การเป็นเมืองท่องเที่ยวชั้นนำของโลก

ปัจจุบันการเติบโตของการท่องเที่ยวจังหวัดตรังมีการเติบโตอย่างต่อเนื่อง จากการสนับสนุนของภาครัฐในด้านการประชาสัมพันธ์ กิจกรรมการท่องเที่ยวต่างๆตามเทศกาลสำคัญที่เชิญชวนให้นักท่องเที่ยวมาชมและร่วมกิจกรรมได้ตลอดทั้งปี และเป็นเมืองที่สามารถลงเสน่ห์ของเมืองประวัติศาสตร์และธรรมชาติที่สมบูรณ์ไว้ได้ จากศักยภาพนี้ทำให้ตรังซึ่งเป็นจังหวัดที่อยู่ในกลุ่มจังหวัดฝั่งทะเลอันดามันได้รับการ

สนับสนุนอย่างเต็มที่จากภาครัฐ เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวให้เป็นที่นิยมและเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวให้เพิ่มสูงขึ้น

ตารางที่ 2.2 แสดงสถิตินักท่องเที่ยวเข้าพักในสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ ในปี 2551-2553

Length of stay (Day)	ปี 2551				ปี 2552			
	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2	Q3	Q4
เฉลี่ยประเทศไทย	2.01	1.67	1.56	2.13	2.12	1.93	1.92	1.99
ภูเก็ต	4.93	3.35	3.38	3.67	4.56	2.99	3.77	3.80
พังงา	4.99	4.00	2.30	2.93	4.01	2.81	2.27	1.77
ระนอง	1.11	1.03	1.07	1.40	1.11	1.11	1.72	1.07
กระบี่	3.99	3.22	2.62	2.55	2.88	1.23	2.77	2.55
ตรัง	1.58	1.61	1.17	1.30	1.17	1.42	1.49	1.27

ไม่เพียงแต่จำนวนนักท่องเที่ยวเท่านั้น ที่จะเป็นตัวชี้วัดศักยภาพด้านการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หากแต่จำนวนวันที่นักท่องเที่ยวเข้าพัก ณ สถานที่ต่างๆ ในพื้นที่ของกลุ่มจังหวัดฯ สามารถสะท้อนถึงกิจกรรมที่นักท่องเที่ยวสามารถเข้าร่วมและใช้เวลาในการพักผ่อน ก่อให้เกิดรายได้ที่เพิ่มขึ้นกับภาครัฐกิจและประชากรในพื้นที่ โดยจากแผนภาพด้านบนนั้นพบว่า จ.ตรัง ยังมีจำนวนวันที่นักท่องเที่ยวเข้าพักไม่นานนักเนื่องจากไม่มีกิจกรรมให้นักท่องเที่ยวได้อยู่ยาวดังนั้นตรังยังเป็นพื้นที่ที่สามารถพัฒนากิจกรรมทางการท่องเที่ยวได้อีกเพื่อเพิ่มจำนวนวันที่นักท่องเที่ยวพำนัก

ตารางที่ 2.3 แสดงรายได้จากการท่องเที่ยวในปี 2550 – 2553 (เฉพาะไตรมาสที่ 1: ม.ค. – มี.ค.)

ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันและประเทศไทย

พื้นที่วิเคราะห์	สถิติรายได้จากการท่องเที่ยว ปี 2550 – 2553 (เฉพาะไตรมาสที่ 1: ม.ค. – มี.ค. รายปี)			
	2550	2551	2552	2553
ภูเก็ต	22,562.88	3,100.01	16,852.97	13,620.63
พังงา	1,099.06	593.76	670.86	629.77
ระนอง	194.92	209.34	234.51	226.46
กระบี่	6,650.72	7,131.66	3,660.16	2,715.86
ตรัง	746.16	791.68	1,135.27	1,490.29
ใต้ฝั่งอันดามัน	31,253.74	21,826.45	24,553.76	18,683.01
ประเทศไทย	208,083.55	147,422.08	194,802.13	134,402.30
อันดามันไทย	15.02%	14.81%	12.6%	13.9%

ที่มา : รวบรวมและประมาณการเบื้องต้นโดยสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (๒๐ ก.พ. 2554)

สถิติข้างต้นนอกจากจะสะท้อนทิศทางการเปลี่ยนแปลงของรายได้จากการท่องเที่ยว และความสำคัญของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันในฐานะแหล่งท่องเที่ยวสำคัญของประเทศแล้ว จากตารางพบว่า ปัญหาที่กลุ่มจังหวัดจะต้องแก้ไขต่อไป คือ แหล่งสร้างรายได้สูงสุด และรายได้ยังคงกระจุกตัวอยู่ใน

แหล่งท่องเที่ยวหลัก โดยเฉพาะจังหวัดภูเก็ตซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงระดับโลกเท่านั้น แต่จังหวัดอื่นยังมีรายได้ที่ไม่สูงเท่าที่ควรเมื่อเทียบกับจังหวัดภูเก็ต จากการสำรวจพบว่าสาเหตุประการหนึ่งมาจากการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยวที่ยังไม่เพียงพอ การจัดการเชื่อมโยงระหว่างแหล่งท่องเที่ยวหลักกับแหล่งท่องเที่ยวรองยังไม่สะดวกเท่าที่ควร รวมทั้งยังขาดการประชาสัมพันธ์ความน่าสนใจของแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่อื่นๆ เพื่อเชิญชวนนักท่องเที่ยวกลุ่มใหม่ๆ เข้ามาเยี่ยมชม อนึ่งกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ได้สรุปลักษณะของนักท่องเที่ยวที่เข้ามายังจังหวัดต่างๆ ในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน จากการรายงานการสำรวจสัดส่วนพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวในประเทศ ปี 2552 (ภาคใต้) สามารถสรุปสาระสำคัญได้ตามตารางนี้⁵

ตารางที่ 2.4 สรุปผลการสำรวจพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวในประเทศ ปี 2552 (ภาคใต้)

ประเทศ	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย	แรงจูงใจ	ความต้องการกลับมาเที่ยวซ้ำ	ปัญหาการท่องเที่ยวที่พบ
ระนอง	<ul style="list-style-type: none"> ไทย 1,617 บาท/วัน ต่างชาติ 2,085 บาท/วัน 	<ul style="list-style-type: none"> ไทยและต่างชาติ สถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจ + ปลอดภัย 	<ul style="list-style-type: none"> ไทย 91.7% ต่างชาติ 68.8% 	<ul style="list-style-type: none"> แหล่งท่องเที่ยว: ความสะอาดของชายหาด การโดยสารทางเรือ สุกๆ
ตรัง	<ul style="list-style-type: none"> ไทย 1,638 บาท/วัน ต่างชาติ 2,062 บาท/วัน 	<ul style="list-style-type: none"> ไทย: สถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจ ต่างชาติ: เทศกาล 	<ul style="list-style-type: none"> ไทย 99.4% ต่างชาติ 93.3% 	<ul style="list-style-type: none"> แหล่งท่องเที่ยว: สิ่งอำนวยความสะดวก สาธารณูปโภคริมทะเล น้ำตก อุทยานแห่งชาติ คุณภาพการให้บริการและความปลอดภัยของรถประจำทาง
พังงา	<ul style="list-style-type: none"> ไทย 1,912 บาท/วัน ต่างชาติ 2,693 บาท/วัน 	<ul style="list-style-type: none"> ไทย: สถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจ ต่างชาติ: เทศกาล 	<ul style="list-style-type: none"> ไทย 99.7% ต่างชาติ 95.9% 	<ul style="list-style-type: none"> แหล่งท่องเที่ยว: สิ่งอำนวยความสะดวก สาธารณูปโภคอุทยานแห่งชาติ ชายหาด แหล่งช้อปปิ้ง
กระบี่	<ul style="list-style-type: none"> ไทย 1,617 บาท/วัน ต่างชาติ 2,085 บาท/วัน 	<ul style="list-style-type: none"> ไทย อาหารอร่อย ต่างชาติ: สถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจ 	<ul style="list-style-type: none"> ไทย 99.2% ต่างชาติ 99.3% 	<ul style="list-style-type: none"> แหล่งท่องเที่ยว: สิ่งอำนวยความสะดวก สาธารณูปโภคอุทยานแห่งชาติ ชายหาด แหล่งช้อปปิ้ง ความไม่สะอาดของผู้ประกอบการในแหล่งนักท่องเที่ยว
ภูเก็ต	<ul style="list-style-type: none"> ไทย 2,446 บาท/วัน ต่างชาติ 4,741 บาท/วัน 	<ul style="list-style-type: none"> ไทยและต่างชาติ: สถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจ + อาหารอร่อย 	<ul style="list-style-type: none"> ไทย 94.5% ต่างชาติ 92.5% 	<ul style="list-style-type: none"> ความไม่สะอาดของผู้ประกอบการในแหล่งนักท่องเที่ยว

⁵ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. แผนพัฒนาภูมิภาคจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน (ระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง) พ.ศ.2553-2556. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: <http://thai.tourismthailand.org>. (วันที่ค้นข้อมูล : 15 กรกฎาคม 2555).

ตารางที่ 2.4 (ต่อ)

ประเทศ	สัดส่วนนักท่องเที่ยว	อายุเฉลี่ย	รายได้เฉลี่ย
ระนอง	ไทย 85.2% ต่างชาติ 14.8% • ไทยภาคใต้ (66.7%) ภาคตะวันออก (14.8%) • ต่างชาติ ยุโรป (47.2%) เอเชีย (33.1%)	• ไทย 25-34 (41%) • ต่างชาติ 35-44 (38.3%)	• ไทย รายได้น้อย ต่ำกว่า 10,000 (40%) • ต่างชาติ รายได้น้อย 15,000-19,999 ฿ (23.4%)
ตรัง	ไทย 81.1% ต่างชาติ 18.3% • ไทยภาคใต้ (80.4%) ภาคกลาง (18.3%) • ต่างชาติ ยุโรป (60.7%) เอเชีย (27.9%)	• ไทย 25-34 (37.1%) • ต่างชาติ 25-34 (40.3%)	• ไทย รายได้ปานกลาง 10,001-15,000 (38.8%) • ต่างชาติ รายได้น้อย 15,000-19,999 ฿ (48.8%)
พังงา	ไทย 48% ต่างชาติ 52% • ไทยภาคใต้ (75.7%) กทม (9.7%) • ต่างชาติ ยุโรป (43.2%) เอเชีย (17.8%)	• ไทย 25-34 (51%) • ต่างชาติ 35-44 (42.8%)	• ไทย รายได้ปานกลาง 10,001-15,000 (32.9%) • ต่างชาติ รายได้น้อย 15,000-19,999 ฿ (27%)
กระบี่	ไทย 27.5% ต่างชาติ 72.5% • ไทย ภาคใต้ (72.8%) กทม (11.7%) • ต่างชาติ ยุโรป (14.1%) เอเชีย (12.9%)	• ไทย 25-34 (49.7%) • ต่างชาติ 35-44 (38.9%)	• ไทย รายได้น้อย ต่ำกว่า 10,000 (33.7%) • ต่างชาติ รายได้น้อย 15,000-19,999 ฿ (36.3%)
ภูเก็ต	ไทย 21.4% ต่างชาติ 78.6% • ไทย ภาคใต้ (31.2%) กทม (20.9%) • ต่างชาติ ยุโรป (34.6%) เอเชีย (33.6%)	• ไทย 25-34 (87.6%) • ต่างชาติ 25-34 (65%)	• ไทย รายได้ปานกลาง 10,001 - 15,000 (51.3%) • ต่างชาติ รายได้น้อย 15,000-19,999 ฿ (36.5%)

การท่องเที่ยวที่มีศักยภาพในอนาคต นอกเหนือจากการท่องเที่ยวทางทะเลแบบดั้งเดิมแล้วนั้น การท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ และการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมวิถีชีวิตจะมีความสำคัญเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ กระแสการท่องเที่ยวในลักษณะดังกล่าวจะมาพร้อมกับกระแสความนิยมสินค้าสุขภาพ เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้สูงอายุ ดังจะเห็นได้จากวิสัยทัศน์ด้านการท่องเที่ยวในปี ค.ศ. 2020 ขององค์การระหว่างประเทศ คือ WORLD TOURISM ORGANIZATION หน่วยงานในสังกัดขององค์การสหประชาชาติ (UNITED NATIONS) ซึ่งระบุว่า การท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ การท่องเที่ยวทางธรรมชาติ และการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจะเป็นสาขาการท่องเที่ยวที่เติบโตอย่างรวดเร็วที่สุด สมมติฐานดังกล่าวยังได้รับการยืนยันโดยองค์การระดับภูมิภาคคือ Euromonitor International IPK International ซึ่งตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับการขยายตัวของ การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Wellness and Health Tourism) และสัดส่วนผู้สูงอายุที่เพิ่มขึ้น

จากบริบทดังกล่าวนี้จึงเป็นโอกาสของการท่องเที่ยวอันดามัน ที่จะปรับตัวเข้าสู่กระแสการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ที่สอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมายได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น⁶

⁶ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. สรุปสถิติการเดินทางท่องเที่ยวระหว่างประเทศ มิถุนายน 2555. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: <http://thai.tourismthailand.org>. (วันที่ค้นข้อมูล : 15 กรกฎาคม 2555).

Global trend	Description / motivation factor
1 Funemployment	วิกฤติเศรษฐกิจโลกทำให้มีอัตราการว่างงานเพิ่มขึ้นจาก 2.5% ในปี 2008 เป็น 6.6% ในปี 2009 ทำให้คนมีเวลาว่างมากขึ้นแต่ต้องจำกัดรายจ่าย (cash poor and time rich)
2 Price sensitive	เทคโนโลยีสื่อสารและอินเทอร์เน็ตทำให้ผู้บริโภคสะดวกสบายมากขึ้นในการหาข้อมูลการท่องเที่ยวและราคาที่ดีที่สุดในช่วงสั้นจะยิ่งรุนแรงมากขึ้น
3 Golf trend	การเพิ่มขึ้นของนักกอล์ฟเห็นได้ชัดจากการเพิ่มขึ้นของกลุ่มชนชั้นกลางในภูมิภาคเอเชีย ทำให้การเล่นกีฬากอล์ฟได้รับยังได้รับความนิยมเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ
4 Wellness and health tourism	กระแสการใส่ใจและดูแลสุขภาพ และการแข่งขันกันของแต่ละประเทศในการเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์ (medical hub) ทำให้การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพยังได้รับความสำคัญ
5 Rise in short haul tourism	การเติบโตอย่างรวดเร็วของประเทศในเอเชียทำให้คนบางกลุ่มมีรายได้มากขึ้นและมีเวลาลดลง (cash rich and time poor) ส่งผลให้มีแนวโน้มที่จะท่องเที่ยวพักผ่อนในประเทศใกล้เคียง
6 Aging population	สัดส่วนผู้สูงอายุจะเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีเงินออมและเวลาว่าง
7 Green tourism	ภาวะโลกร้อนและกระแสการอนุรักษ์ที่มากขึ้นเรื่อยๆ ภาวะต้นจิตสำนึกให้นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญและเลือกแหล่งท่องเที่ยวที่ใส่ใจสิ่งแวดล้อมมากขึ้น
8 Charity tourism	การท่องเที่ยวเพื่อสังคมสะเทือนปัจจุบันมีขนาดประมาณปีละ 250,000 คนทั่วโลก ซึ่งส่วนมาก (ประมาณ 65,000 คนต่อปี) เป็นนักท่องเที่ยวสหรัฐอเมริกา

รูปที่ 2.9 แสดงทิศทางการเปลี่ยนแปลงของประเทศต่างๆ ทั่วโลกในปัจจุบัน

ที่มา : Euromonitor International IPK International

แนวความคิดดังกล่าวเรื่อง ทิศทางการเปลี่ยนแปลงของประเทศต่างๆ ทั่วโลกในปัจจุบัน สอดคล้องกับทิศทางการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ ที่มีบทบาทสำคัญด้านการประชาสัมพันธ์ทางการท่องเที่ยวของประเทศ คือ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) ได้นำเสนอแนวคิดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ภายใต้ชื่อ “7 GREENS CONCEPT” หรือ “ท่องเที่ยวสดใส ใส่ใจสิ่งแวดล้อม” ซึ่งมีแนวทางการดำเนินงานที่สำคัญ 7 ประการ ประกอบด้วย

1. Green Heart: กระตุ้นให้นักท่องเที่ยวตระหนักและคำนึงถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม
2. Green Logistics: สนับสนุนและพัฒนาระบบขนส่งและการคมนาคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
3. Green Destinations: พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีการบริหารจัดการอย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม
4. Green Communities: ส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชน ที่มีความผสมผสานระหว่างวิถีธรรมชาติและเอกลักษณ์วัฒนธรรมท้องถิ่น

5. Green Activities: ส่งเสริมและพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวที่เป็นการสร้างประสบการณ์การท่องเที่ยวผ่านการเรียนรู้วิถีชีวิตและวัฒนธรรมชุมชน
6. Green Service: กระตุ้นธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวให้ตอบสนองนักท่องเที่ยวในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์
7. Green (Plus+): ส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม (Corporate Social Responsibility: CSR) ในหมู่ผู้ประกอบการ

ภายใต้โครงการปฏิญญารักษาสิ่งแวดล้อมเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของ ททท. เพื่อให้เกิดผลสำคัญ 2 ประการ คือ ลดผลกระทบจากภาวะโลกร้อนและสร้างรูปแบบการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนเป็นแนวคิดที่พยายามให้ครอบคลุมและเชื่อมโยงกับทุกภาคส่วน ทั้งผู้ที่มีบทบาทในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวโดยตรง สื่อมวลชน รวมถึงประชาชนทั่วไปอันเชื่อว่าจะสามารถสร้างความเปลี่ยนแปลงระดับทัศนคติและนำไปสู่การปรับเปลี่ยนพฤติกรรม เพื่อให้ประเทศไทยเป็นจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยวคุณภาพ ทั้งนี้เมื่อปี 2553 ททท. ได้จัดพิมพ์หนังสือรวบรวม 50 แหล่งท่องเที่ยวในประเทศไทยภายใต้แนวคิดดังกล่าว ชื่อว่า “THAILAND 50 GREAT GREEN ESCAPES” โดยมีแหล่งท่องเที่ยวในภาคใต้ฝั่งอันดามันจำนวนไม่น้อย ซึ่งแหล่งท่องเที่ยวดังกล่าวมีศักยภาพในการกระจายรายได้ออกจากแหล่งท่องเที่ยวเดิม

2.2.1.1 ข้อมูลพื้นฐาน การพัฒนาจังหวัดตั้งด้านการท่องเที่ยว

1. ลักษณะที่ตั้ง

จังหวัดศรีสะเกษอยู่ทางภาคใต้ของประเทศไทย เป็นจังหวัดที่มีพื้นที่เลียบชายฝั่งทะเลตะวันตกของมหาสมุทรอินเดีย ยาวตลอดแนวเขตจังหวัดศรีสะเกษ 119 กิโลเมตร ประมาณเส้นรุ้งที่ 7 องศา 31 ลิปดาเหนือและเส้นแวงที่ 99 องศา 38 ลิปดาตะวันออก มีพื้นที่ทั้งสิ้น 4,941.439 ตารางกิโลเมตรหรือ 3,259,375 ไร่ และมีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง ดังนี้

2. อาณาเขต

ทิศเหนือ	จดอำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช และอำเภอคลองท่อม จังหวัดกระบี่
ทิศใต้	จดอำเภอทุ่งหว้า จังหวัดสตูล และทะเลอันดามัน มหาสมุทรอินเดีย
ทิศตะวันออก	จดอำเภอศรีนครินทร์ จังหวัดพัทลุง
ทิศตะวันตก	จดอำเภอคลองท่อม เกาะลันตา จังหวัดกระบี่ และทะเลอันดามัน มหาสมุทรอินเดีย

3. การคมนาคม

จังหวัดตรังอยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 852 กิโลเมตร สามารถเดินทางไปได้ทางรถยนต์ ทางรถไฟ และเครื่องบิน

4. สภาพทั่วไป

จังหวัดตรังเป็นเมืองการท่องเที่ยวที่ยังคงอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและรักษา ประเพณีวัฒนธรรมไว้อย่างสมบูรณ์ ด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดมีการปรับปรุงทั้งทางด้าน ภูมิศาสตร์ ธรรมชาติ สถานที่ท่องเที่ยววัฒนธรรมท้องถิ่น ตลอดจนเสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว อีกทั้งยังมีการพัฒนาบุคลากรที่คอยให้บริการ การประชาสัมพันธ์ด้าน การท่องเที่ยวให้มีความพร้อมสูงสุดทุกเมื่อเพิ่มรองรับจำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มสูงขึ้น ครังมี กิจกรรมการท่องเที่ยวที่หลากหลาย เช่น งานพิธีวิวาห์ใต้สมุทร การจัดงานเฉลิมพระชนมพรรษาฯ งานเทศกาลอนุรักษ์หอยตะเภา งานเทศกาลขนมเค้ก และเทศกาลถือศีลกินเจ เป็นต้น

2.2.2 การวิเคราะห์ปัจจัยด้านการพัฒนาการท่องเที่ยว

- วิสัยทัศน์

“สวรรค์แห่งการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เมืองแห่งการเรียนรู้ พัฒนาการเกษตรอย่างยั่งยืน”

- เป้าประสงค์

1. มีรายได้ที่เพิ่มขึ้นจากการท่องเที่ยว
 2. เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตภาคเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร
 3. ประชากรได้รับคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาอย่างทั่วถึง
- พันธกิจการพัฒนาจังหวัดตรัง
1. พัฒนาและยกระดับมาตรฐานการผลิตภาคการเกษตร อุตสาหกรรมเกษตรสู่ความยั่งยืน
 2. ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและการบริหารจัดการให้ได้ มาตรฐานสากลและมีคุณภาพ เพื่อสร้างรายได้ให้กับประชาชน
 3. พัฒนาเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดสมดุล
 4. ค้ำครอง ปกป้องกัน และช่วยเหลือประชาชนและชุมชนที่ด้อยโอกาส ให้ได้รับความเป็น ธรรมทั้งด้านเศรษฐกิจสังคมในการดำรงชีวิตอย่างพอเพียง
 5. ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้โดยผสมผสานระบบการศึกษา ขนบธรรมเนียม ประเพณี ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และสังคมให้มี คุณภาพ

- ประเด็นยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ 1 : การพัฒนาการผลิตภาคการเกษตร อุตสาหกรรมเกษตร และผลิตภัณฑ์ชุมชน

ยุทธศาสตร์ 2 : การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม ควบคู่ไปกับ

จัดการทรัพยากรธรรมชาติและพลังงานอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ 3 : การส่งเสริมให้เป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ พัฒนาทรัพยากรมนุษย์และสังคมให้

คุณภาพ

ยุทธศาสตร์ 4 : การเสริมสร้างความเป็นเลิศในการบริหารจัดการ

2.2.3 โครงสร้างนักท่องเที่ยว

โครงสร้างทั่วไปของผู้เดินทางท่องเที่ยวในจังหวัดศรีสะเกษกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษามีทั้งสิ้น 2,704 คน แบ่งเป็นคนไทย 2,210 คน (ร้อยละ 81.7) และชาวต่างประเทศ 494 คน (ร้อยละ 18.3) โดยผู้เดินทางท่องเที่ยวชาวไทยมีสัดส่วนนักท่องเที่ยวมากกว่านักท่องเที่ยวในสัดส่วน ร้อยละ 82.9 และ 17.1 ในขณะที่ผู้เดินทางท่องเที่ยวชาวต่างประเทศมีสัดส่วนนักท่องเที่ยวมากกว่านักท่องเที่ยวเช่นกันในสัดส่วน ร้อยละ 90.3 และ 9.7 ซึ่งผลการศึกษามีดังนี้

2.2.3.1 ภูมิถิ่นเนา/ถิ่นที่อยู่

ตารางที่ 2.5 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างผู้เดินทางท่องเที่ยวชาวไทยและชาว

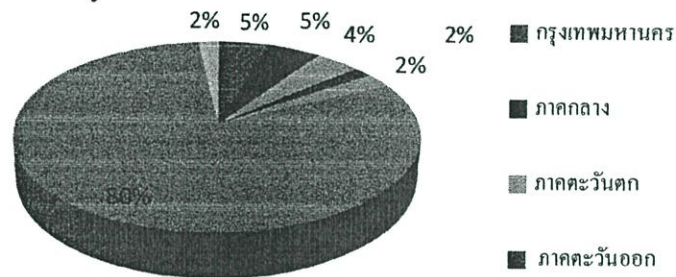
ต่างประเทศในจังหวัดศรีสะเกษ ปี 2552 จำแนกตามภูมิถิ่นเนาและถิ่นที่อยู่

ภูมิถิ่นเนา	ผู้เดินทางท่องเที่ยวชาวไทย			ถิ่นที่อยู่	ผู้เดินทางท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ		
	นักศึกษาร	นักท่องเที่ยว	รวม		นักศึกษาร	นักท่องเที่ยว	รวม
1) กรุงเทพมหานคร	1 (0.3)	103 (5.6)	104 (4.7)	1) ทวีปอเมริกา	1 (2.1)	35 (7.8)	36 (7.3)
2) ภาคกลาง	6 (1.6)	105 (5.7)	111 (5.0)	2) ทวีปยุโรป	31 (64.6)	269 (60.3)	300 (60.7)
3) ภาคตะวันตก	2 (0.5)	88 (4.8)	90 (4.1)	3) โอเชียเนีย	-	20 (4.5)	20 (4.1)
4) ภาคตะวันออก	-	36 (2.0)	36 (1.6)	4) ทวีปเอเชีย	16 (33.3)	122 (27.4)	138 (27.9)
5) ภาคเหนือ	3 (0.8)	47 (2.6)	50 (2.3)	5) ตะวันออกกลาง	-	-	-
6) ภาคใต้	361 (95.2)	1,415 (77.3)	1,776 (80.4)	6) ทวีปแอฟริกา	-	-	-
7) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	6 (1.6)	37 (2.0)	43 (1.9)				
รวม	379 (100.0)	1,831 (100.0)	2,210 (100.0)	รวม	48 (100.0)	446 (100.0)	494 (100.0)

ที่มา : จากการสำรวจประจำปี 2552

1. ชาวไทย

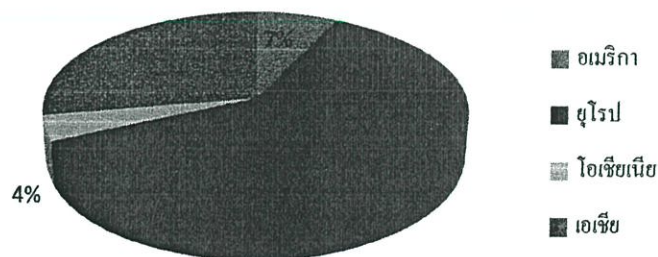
ส่วนใหญ่ร้อยละ 80.4 เป็นผู้เดินทางท่องเที่ยวที่มาจากภาคใต้เหมือนกัน รองลงมาร้อยละ 5.0 มาจากภาคกลาง และนักท่องเที่ยวที่มาเยือนจังหวัดตรังส่วนใหญ่ ร้อยละ 95.3 จะมาจากภาคใต้ สำหรับนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ ร้อยละ 77.3 มาจากภาคใต้เช่นกัน

รูปที่ 2.10 แสดงภูมิถิ่นอาศัยของผู้เดินทางท่องเที่ยวชาวไทย

2. ชาวต่างประเทศ

ส่วนใหญ่ร้อยละ 60.7 เป็นผู้เดินทางท่องเที่ยวที่มาจากทวีปยุโรป รองลงมาได้แก่ ทวีปเอเชีย ทวีปอเมริกา และ โอเชียเนีย ในสัดส่วนร้อยละ 27.9, 7.3, 4.0 ตามลำดับ

รูปที่ 2.11 แสดงภูมิถิ่นอาศัยของผู้เดินทางท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ

2.2.3.2 เพศ

ตารางที่ 2.6 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างผู้เดินทางท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศในจังหวัดศรีสะเกษ ปี 2552 จำแนกตามเพศ

หน่วย : คน (ร้อยละ)

เพศ	ผู้เดินทางท่องเที่ยวชาวไทย			ผู้เดินทางท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ		
	นักทัศนจร	นักท่องเที่ยว	รวม	นักทัศนจร	นักท่องเที่ยว	รวม
ชาย	174 (45.9)	934 (51.0)	1,108 (50.1)	32 (66.7)	232 (52.0)	264 (53.4)
หญิง	205 (54.1)	897 (49.0)	1,102 (49.9)	16 (33.3)	214 (48.0)	230 (46.6)
รวม	379 (100.0)	1,831 (100.0)	2,210 (100.0)	48 (100.0)	446 (100.0)	494 (100.0)

ที่มา : จากการสำรวจประจำปี 2552

1. ชาวไทย

เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิงในสัดส่วน ร้อยละ 50.1 และ 49.9

2. ชาวต่างประเทศ

เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิงสัดส่วน ร้อยละ 53.4 และ 46.6

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ผู้เดินทางท่องเที่ยวในจังหวัดศรีสะเกษระหว่างชาวไทยและชาวต่างประเทศไม่มีความแตกต่างกันในเรื่องเพศชายและเพศหญิงในการเดินทางท่องเที่ยวโดยเพศชายนิยมเดินทางท่องเที่ยวมากกว่าเพศหญิง

2.2.3.3 อายุ

ตารางที่ 2.7 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างผู้เดินทางท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศในจังหวัดตรัง ปี 2552 จำแนกตามช่วงอายุ

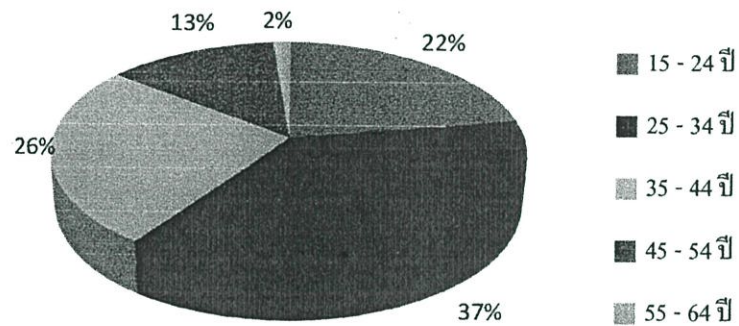
หน่วย : คน (ร้อยละ)

ช่วงอายุ	ผู้เดินทางท่องเที่ยวชาวไทย			ผู้เดินทางท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ		
	นักศึกษาร	นักท่องเที่ยว	รวม	นักศึกษาร	นักท่องเที่ยว	รวม
15 - 24 ปี	87 (23.0)	407 (22.2)	494 (22.3)	3 (6.3)	43 (9.6)	46 (9.3)
25 - 34 ปี	165 (43.5)	655 (35.8)	820 (37.1)	17 (35.4)	182 (40.8)	199 (40.3)
35 - 44 ปี	75 (19.8)	501 (27.4)	576 (26.1)	18 (37.5)	153 (34.3)	171 (34.6)
45 - 54 ปี	42 (11.1)	247 (13.5)	289 (13.1)	10 (20.8)	61 (13.7)	71 (14.4)
55 - 64 ปี	10 (2.6)	21 (1.1)	31 (1.4)	-	7 (1.6)	7 (1.4)
65 ปี ขึ้นไป	-	-	-	-	-	-
รวม	379 (100.0)	1,831 (100.0)	2,210 (100.0)	48 (100.0)	446 (100.0)	494 (100.0)

ที่มา : จากการสำรวจประจำปี 2552

1. ชาวไทย

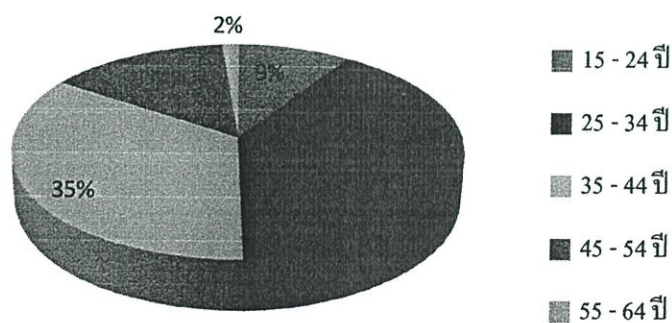
ส่วนมากมีอายุอยู่ในวัยทำงาน โดยร้อยละ 37.1 มีอายุอยู่ระหว่าง 25-34 ปี รองลงมาร้อยละ 26.1 มีอายุอยู่ระหว่าง 35-44 ปี

รูปที่ 2.12 แสดงอายุของผู้เดินทางท่องเที่ยวชาวไทย

2. ชาวต่างประเทศ

ส่วนมากมีอายุอยู่ในวัยทำงาน โดยร้อยละ 40.3 มีอายุอยู่ระหว่าง 25-34 ปี รองลงมาร้อยละ 34.6 มีอายุอยู่ระหว่าง 35-44 ปี

รูปที่ 2.12 แสดงอายุของผู้เดินทางท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าผู้เดินทางท่องเที่ยวในจังหวัดครึ่งทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศไม่มีความแตกต่างกันในเรื่องช่วงอายุ เพราะส่วนใหญ่จะเป็นผู้ที่มีอายุอยู่ในวัยทำงานระหว่าง 25-44 ปี ทั้งกลุ่มชาวไทยและชาวต่างประเทศ

2.2.3.4 อาชีพ

ตารางที่ 2.8 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างผู้เดินทางท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศในจังหวัดครึ่งปี 2552 จำแนกตามอาชีพ

หน่วย : คน (ร้อยละ)

อาชีพ	ผู้เดินทางท่องเที่ยวชาวไทย			ผู้เดินทางท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ		
	นักท่องเที่ยว	นักท่องเที่ยว	รวม	นักท่องเที่ยว	นักท่องเที่ยว	รวม
ประกอบธุรกิจส่วนตัว -	40 (10.6)	235 (12.8)	275 (12.4)	15 (31.3)	168 (37.7)	183 (37.0)
ข้าราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	78 (20.6)	315 (17.2)	393 (17.8)	9 (18.7)	100 (22.4)	109 (22.1)
พนักงานบริษัท	112 (29.5)	418 (22.8)	530 (24.0)	-	-	-
แม่บ้าน	2 (0.5)	64 (3.5)	66 (3.0)	-	-	-
นักเรียน/นักศึกษา	84 (22.2)	294 (16.1)	378 (17.1)	2 (4.2)	38 (8.5)	40 (8.1)
เกษียณ	2 (0.5)	9 (0.5)	11 (0.5)	-	2 (0.4)	2 (0.4)
เกษตรกร	28 (7.4)	307 (16.8)	335 (15.2)	4 (8.3)	31 (7.0)	35 (7.1)
ลูกจ้างในโรงงาน/ คนงาน/พนักงานห้าง	33 (8.7)	189 (10.3)	222 (10.0)	10 (20.8)	71 (15.9)	81 (16.4)
ว่างงาน	-	-	-	-	3 (0.7)	3 (0.6)
ครู	-	-	-	8 (16.7)	33 (7.4)	41 (8.3)
รวม	379 (100.0)	1,831 (100.0)	2,210 (100.0)	48 (100.0)	446 (100.0)	494 (100.0)

ที่มา : จากการสำรวจประจำปี 2552

1. ชาวไทย

ส่วนมาก ร้อยละ 24.0 เป็นพนักงานบริษัท รองลงมาร้อยละ 17.8 เป็นข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ และร้อยละ 17.1 เป็นนักเรียน/นักศึกษา

2. ชาวต่างประเทศ

ส่วนมาก ร้อยละ 37.0 ประกอบธุรกิจส่วนตัว รองลงมา ร้อยละ 22.1 เป็นข้าราชการ/พนักงาน
รัฐวิสาหกิจ และร้อยละ 16.4 เป็นลูกจ้างในโรงงาน/คนงาน/พนักงานห้าง

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ผู้เดินทางท่องเที่ยวในจังหวัดตรังทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศจะมีความ
แตกต่างกันในเรื่องอาชีพ

2.2.3.5 รายได้

ตารางที่ 2.9 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างผู้เดินทางท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศในจังหวัดตรัง
ปี 2552 จำแนกตามรายได้

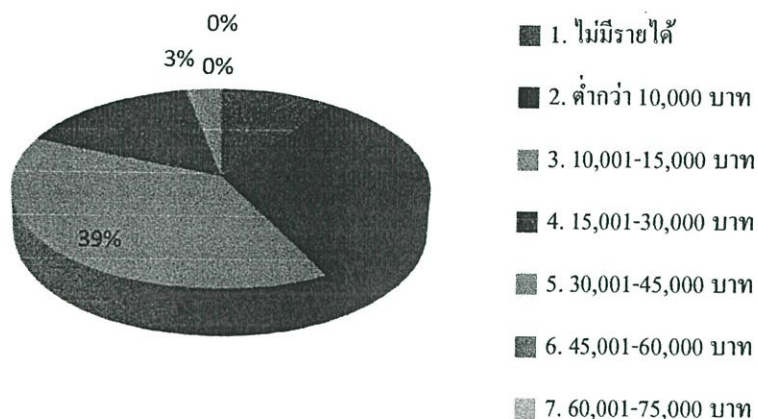
หน่วย : คน (ร้อยละ)

ช่วงรายได้ (ต่อเดือน)	ผู้เดินทางท่องเที่ยวชาวไทย			ช่วงรายได้ (ต่อปี)	ผู้เดินทางท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ		
	นักทัศนอาว	นักท่องเที่ยว	รวม		นักทัศนอาว	นักท่องเที่ยว	รวม
ไม่มีรายได้	59 (15.6)	163 (8.9)	222 (10.0)	Less than USD 10,000	2 (4.2)	11 (2.5)	13 (2.6)
ต่ำกว่า 10,000 บาท	95 (25.1)	621 (33.9)	716 (32.4)	USD 10,000 – 14,999	4 (8.3)	56 (12.6)	60 (12.2)
10,001 – 15,000 บาท	161 (42.5)	696 (38.0)	857 (38.8)	USD 15,000 – 19,999	29 (60.4)	202 (45.3)	231 (46.8)
15,001 – 30,000 บาท	62 (16.3)	286 (15.6)	348 (15.7)	USD 20,000 – 39,999	12 (25.0)	121 (27.1)	133 (26.9)
30,001 – 45,000 บาท	2 (0.5)	63 (3.4)	65 (2.9)	USD 40,000 – 59,999	1 (2.1)	55 (12.3)	56 (11.3)
45,001 – 60,000 บาท	-	1 (0.1)	1 (0.1)	USD 60,000 – 79,999	-	1 (0.2)	1 (0.2)
60,001 – 75,000 บาท	-	1 (0.1)	1 (0.1)	USD Over 80,000	-	-	-
75,001 – 90,000 บาท	-	-	-				
มากกว่า 90,000 บาท	-	-	-				
รวม	379 (100.0)	1,831 (100.0)	2,210 (100.0)	รวม	48 (100.0)	446 (100.0)	494 (100.0)

ที่มา : จากการสำรวจประจำปี 2552

1. ชาวไทย

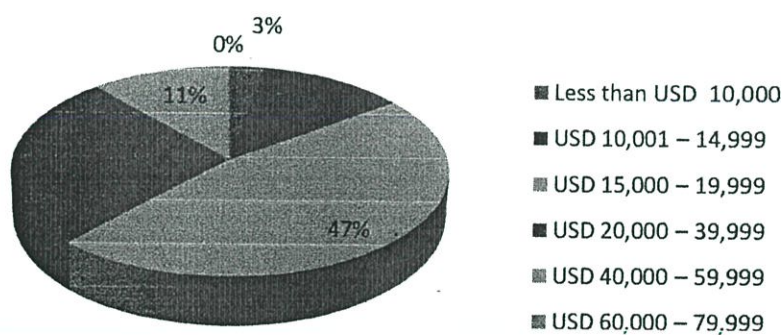
ส่วนมากเป็นกลุ่มมีรายได้น้อย โดยร้อยละ 38.8 มีรายได้อยู่ระหว่าง 10,001-15,000บาท/เดือน
รองลงมา ร้อยละ 32.4 รายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท/เดือน

รูปที่ 2.13 แสดงรายได้ของผู้เดินทางท่องเที่ยวชาวไทย

2. ชาวต่างประเทศ

ส่วนมากเป็นกลุ่มมีรายได้ปานกลางถึงน้อย โดยร้อยละ 46.8 มีรายได้อยู่ระหว่าง 15,000-19,999 ดอลลาร์สหรัฐ/ปี รองลงมา ร้อยละ 26.9 มีรายได้อยู่ระหว่าง 20,000-39,999 ดอลลาร์สหรัฐ/ปี

รูปที่ 2.13 แสดงรายได้ของผู้เดินทางท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ผู้เดินทางท่องเที่ยวในจังหวัดศรีสะเกษระหว่างชาวไทยกับชาวต่างประเทศมีความแตกต่างกันในเรื่องรายได้ เพราะส่วนใหญ่จะเป็นผู้มีรายได้น้อย แต่ชาวต่างประเทศจะเป็นผู้มีรายได้ปานกลาง

2.2.4 พฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยว

2.2.4.1 วัตถุประสงค์หลักในการเดินทาง

ตารางที่ 2.10 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างผู้เดินทางท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศในจังหวัดศรีสะเกษ ปี 2552 จำแนกตามวัตถุประสงค์หลักในการเดินทางครั้งนี้

หน่วย : คน (ร้อยละ)

วัตถุประสงค์หลัก ของการเดินทางครั้งนี้	ผู้เดินทางท่องเที่ยวชาวไทย			ผู้เดินทางท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ		
	นักท่องเที่ยว	นักท่องเที่ยว	รวม	นักท่องเที่ยว	นักท่องเที่ยว	รวม
ท่องเที่ยว/พักผ่อน	287 (75.7)	1,107 (60.5)	1,394 (63.1)	38 (79.1)	380 (85.2)	418 (84.6)
ประชุม/อบรม/สัมมนา/ดูงาน	5 (1.3)	171 (9.3)	176 (8.0)	5 (10.4)	6 (1.3)	11 (2.2)
ติดต่อธุรกิจ	-	15 (0.8)	15 (0.7)	1 (2.1)	4 (0.9)	5 (1.0)
ปฏิบัติราชการ/ปฏิบัติงาน	2 (0.5)	90 (4.9)	92 (4.2)	2 (4.2)	24 (5.4)	26 (5.4)
เยี่ยมญาติ/เพื่อน	61 (16.1)	362 (19.5)	423 (19.1)	-	20 (4.5)	20 (4.0)
ชมนิทรรศการ/แสดงสินค้า	1 (0.3)	2 (0.1)	3 (0.1)	1 (2.1)	3 (0.7)	4 (0.8)
ได้รับรางวัล	8 (2.1)	-	8 (0.3)	1 (2.1)	9 (2.0)	10 (2.0)
ไหว้พระปฏิบัติธรรม	15 (4.0)	84 (4.6)	99 (4.5)	-	-	-
รวม	379 (100.0)	1,831 (100.0)	2,210 (100.0)	48 (100.0)	446 (100.0)	494 (100.0)

ที่มา : จากการศึกษาประจำปี 2552

1. ชาวไทย

ส่วนใหญ่ ร้อยละ 63.1 ต้องการมาท่องเที่ยว/พักผ่อน เป็นหลัก โดยมีบางส่วน ร้อยละ 19.1 มาเพื่อเยี่ยมญาติ/เพื่อน

2. ชาวต่างประเทศ

ส่วนใหญ่ ร้อยละ 84.6 ต้องการมาท่องเที่ยว/พักผ่อนเป็นหลัก โดยมีบางส่วน ร้อยละ 5.3 มาปฏิบัติราชการ/ปฏิบัติงาน

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ผู้เดินทางท่องเที่ยวในจังหวัดศรีสะเกษทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศมีวัตถุประสงค์หลักเหมือนกัน คือ ต้องการมาเพื่อท่องเที่ยวและพักผ่อนมากกว่าวัตถุประสงค์อื่นๆ

2.2.4.2 แรงจูงใจในการเดินทางท่องเที่ยวในจังหวัดศรีสะเกษ

ตารางที่ 2.11 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างผู้เดินทางท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศในจังหวัดศรีสะเกษ ปี 2552 จำแนกตามแรงจูงใจในการมาท่องเที่ยวในจังหวัดศรีสะเกษ

หน่วย : คน (ร้อยละ)

แรงจูงใจในการมาท่องเที่ยว	ผู้เดินทางท่องเที่ยวชาวไทย			ผู้เดินทางท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ		
	นักท่องเที่ยว	นักท่องเที่ยว	รวม	นักท่องเที่ยว	นักท่องเที่ยว	รวม
สถานที่ท่องเที่ยว	286 (23.0)	1,401 (29.0)	1,687 (27.8)	17 (10.7)	323 (19.3)	340 (18.5)
มีความปลอดภัย	158 (12.7)	405 (8.4)	563 (9.3)	9 (5.6)	137 (8.2)	146 (8.0)
อาหารอร่อย	114 (9.2)	324 (6.7)	438 (7.2)	31 (19.5)	197 (11.7)	228 (12.4)
สินค้าราคาถูก	93 (7.5)	149 (3.1)	242 (4.0)	31 (19.5)	248 (14.8)	279 (15.2)
ช่วงเทศกาล	26 (2.1)	511 (10.6)	537 (8.8)	44 (27.7)	381 (22.7)	425 (23.2)
ระยะทาง	171 (13.8)	807 (16.7)	978 (16.1)	2 (1.3)	55 (3.3)	57 (3.1)
เวลาในการเดินทาง	188 (15.2)	635 (13.1)	823 (13.5)	7 (4.4)	97 (5.8)	104 (5.7)
ความสะดวกในการเข้าถึง แหล่งท่องเที่ยว	182 (14.7)	137 (2.8)	319 (5.3)	4 (2.5)	80 (4.8)	84 (4.6)
การจัดกิจกรรมส่งเสริม การท่องเที่ยว	1 (0.1)	26 (0.5)	27 (0.4)	14 (8.8)	155 (9.3)	169 (9.2)
อื่นๆ	21 (1.7)	439 (9.1)	460 (7.6)	-	2 (0.1)	2 (0.1)
รวม	1,240 (100.0)	4,834 (100.0)	6,074 (100.0)	159 (100.0)	1,675 (100.0)	1,834 (100.0)

ที่มา : จากการสำรวจประจำปี 2552

หมายเหตุ : ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ ทำให้ยอดรวมมากกว่าจำนวนตัวอย่าง

1. ชาวไทย

ส่วนมากร้อยละ 27.8 เห็นว่าจังหวัดศรีสะเกษมีสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจรองลงมาร้อยละ 16.1 เห็นว่ามีระยะทางไม่ไกลมากนัก

2. ชาวต่างประเทศ

ส่วนมากร้อยละ 23.2 เห็นว่าเป็นช่วงเทศกาล รองลงมา ร้อยละ 18.5 เห็นว่าจังหวัดศรีสะเกษมีสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจ

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ผู้เดินทางท่องเที่ยวในจังหวัดศรีสะเกษระหว่างชาวไทยกับชาวต่างประเทศมีแรงจูงใจแตกต่างกันคือชาวไทยมองถึงสถานที่ท่องเที่ยว เป็นอันดับแรก แต่ชาวต่างประเทศมองถึงช่วงเทศกาลเป็นอันดับแรก ในขณะที่ชาวไทยมองถึงระยะทางเป็นอันดับรอง แต่ชาวต่างประเทศมองถึงสถานที่ท่องเที่ยวเป็นอันดับรอง

2.2.4.5 ลักษณะการจัดการเดินทาง

ตารางที่ 2.12 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างผู้เดินทางท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศในจังหวัดศรีสะเกษ ปี 2552 จำแนกตามลักษณะการจัดการเดินทาง

หน่วย : คน (ร้อยละ)

ลักษณะการจัดการเดินทาง	ผู้เดินทางท่องเที่ยวชาวไทย			ผู้เดินทางท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ		
	นักท่องเที่ยว	นักท่องเที่ยว	รวม	นักท่องเที่ยว	นักท่องเที่ยว	รวม
ผ่านบริษัทนำเที่ยว	-	4	4	4	112	116
	-	(0.2)	(0.2)	(8.3)	(25.1)	(23.5)
จัดการเดินทางเอง	379	1,827	2,206	44	334	378
	(100.0)	(99.8)	(99.8)	(91.7)	(74.9)	(76.5)
รวม	379	1,831	2,210	48	446	494
	(100.0)	(100.0)	(100.0)	(100.0)	(100.0)	(100.0)

ที่มา : จากการสำรวจประจำปี 2552

1. ชาวไทย

ส่วนใหญ่นิยมจัดการเดินทางมาเองมากกว่าผ่านบริษัทนำเที่ยวในสัดส่วนร้อยละ 99.8 และ 0.2

2. ชาวต่างประเทศ

ส่วนใหญ่นิยมจัดการเดินทางมาเองมากกว่าผ่านบริษัทนำเที่ยวในสัดส่วนร้อยละ 76.5 และ 23.5

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ผู้เดินทางท่องเที่ยวในจังหวัดศรีสะเกษทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศจะมีลักษณะการจัดการเดินทางเหมือนกัน คือ จัดการเดินทางเองมากกว่าผ่านบริษัทนำเที่ยว

2.2.5.6 พาหนะที่ใช้ในการเดินทาง

ตารางที่ 2.13 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างผู้เดินทางท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศในจังหวัดศรีสะเกษ ปี 2552 จำแนกตามพาหนะที่ใช้เดินทาง

หน่วย : คน (ร้อยละ)

พาหนะที่ใช้เดินทาง	ผู้เดินทางท่องเที่ยวชาวไทย			ผู้เดินทางท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ		
	นักท่องเที่ยว	นักท่องเที่ยว	รวม	นักท่องเที่ยว	นักท่องเที่ยว	รวม
เครื่องบิน	-	111	111	-	59	59
-	-	(6.1)	(5.0)	-	(13.2)	(12.0)
เรือ	-	13	13	-	9	9
-	-	(0.7)	(0.6)	-	(2.0)	(1.8)
รถไฟ	191	550	741	1	44	45
-	(50.4)	(30.0)	(33.5)	(2.1)	(9.9)	(9.1)
รถโดยสาร	188	1,157	1,345	19	166	185
-	(49.6)	(63.2)	(60.9)	(39.6)	(37.2)	(37.4)
รถส่วนตัว	-	-	-	28	168	196
-	-	-	-	(58.3)	(37.7)	(39.7)
รวม	379	1831	2,210	48	446	494
-	(100.0)	(100.0)	(100.0)	(100.0)	(100.0)	(100.0)

ที่มา : จากการสำรวจประจำปี 2552

1. ชาวไทย

ส่วนใหญ่ ร้อยละ 60.9 เดินทางด้วยรถโดยสาร รองลงมา ร้อยละ 33.5 เดินทางด้วยรถไฟ

2. ชาวต่างประเทศ

ส่วนมาก ร้อยละ 39.7 เดินทางด้วยรถยนต์ส่วนตัว รองลงมา ร้อยละ 37.4 เดินทางด้วยรถโดยสาร

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ผู้เดินทางท่องเที่ยวในจังหวัดศรีสะเกษระหว่างชาวไทยกับชาวต่างประเทศมีลักษณะการเดินทางแตกต่างกัน คือ ชาวไทยส่วนใหญ่เดินทางโดยรถโดยสาร แต่ชาวต่างประเทศจะเดินทางโดยรถยนต์ส่วนตัว

2.2.4.7 จำนวนผู้ร่วมเดินทาง

ตารางที่ 2.14 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างผู้เดินทางท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศในจังหวัดตรัง ปี 2552 จำแนกตามจำนวนผู้ร่วมเดินทาง

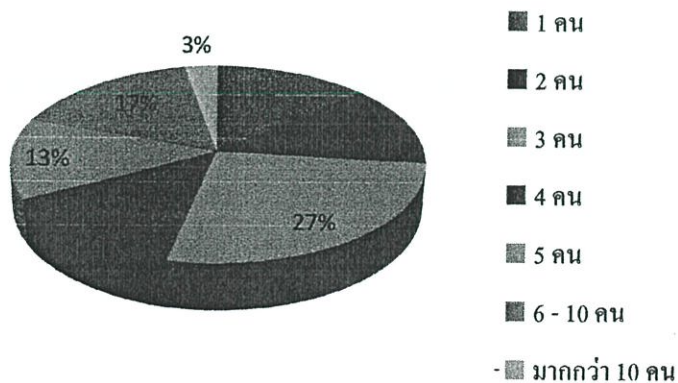
หน่วย : คน (ร้อยละ)

จำนวนผู้ร่วมเดินทาง	ผู้เดินทางท่องเที่ยวชาวไทย			ผู้เดินทางท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ		
	นักท่องเที่ยว	นักท่องเที่ยว	รวม	นักท่องเที่ยว	นักท่องเที่ยว	รวม
1 คน	46 (12.2)	253 (13.8)	299 (13.5)	-	8 (1.8)	8 (1.6)
2 คน	27 (7.1)	266 (14.5)	293 (13.3)	-	24 (5.4)	24 (4.9)
3 คน	66 (17.4)	523 (28.6)	589 (26.6)	4 (8.3)	78 (17.5)	82 (16.6)
4 คน	57 (15.1)	245 (13.4)	302 (13.7)	21 (43.8)	158 (35.4)	179 (36.3)
5 คน	71 (18.7)	220 (12.0)	291 (13.2)	17 (35.4)	122 (27.4)	139 (28.1)
6-10 คน	104 (27.4)	266 (14.5)	370 (16.7)	6 (12.5)	55 (12.3)	61 (12.3)
มากกว่า 10 คน	8 (2.1)	58 (3.2)	66 (3.0)	-	1 (0.2)	1 (0.2)
รวม	379 (100.0)	1,831 (100.0)	2,210 (100.0)	48 (100.0)	446 (100.0)	494 (100.0)

ที่มา : จากการสำรวจประจำปี 2552

1. ชาวไทย

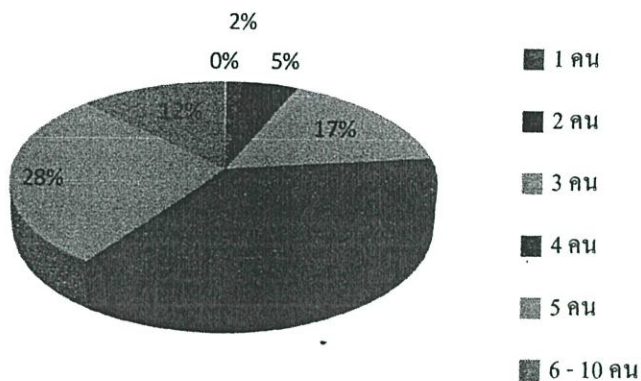
ส่วนมาก ร้อยละ 26.7 เดินทางมาด้วยกัน 3 คน รองลงมา ร้อยละ 16.7 มาด้วยกัน 6-10 คน

รูปที่ 2.14 แสดงจำนวนผู้ร่วมเดินทางของผู้เดินทางท่องเที่ยวชาวไทย

2. ชาวต่างประเทศ

ส่วนมาก ร้อยละ 36.2 เดินทางมาด้วยกัน 4 คน รองลงมา ร้อยละ 28.1 มาด้วยกัน 5 คน

รูปที่ 2.15 แสดงจำนวนผู้ร่วมเดินทางของผู้เดินทางท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ผู้เดินทางท่องเที่ยวในจังหวัดศรีสะเกษระหว่างชาวไทยกับชาวต่างประเทศมีความแตกต่างกันในจำนวนผู้ร่วมเดินทาง คือ ชาวไทยชอบเดินทางท่องเที่ยวเป็นกลุ่มประมาณ 3-10 คนแต่ชาวต่างประเทศชอบเดินทางท่องเที่ยวเป็นกลุ่มประมาณ 4-5 คน

2.2.4.8 ประเภทผู้ร่วมเดินทาง

ตารางที่ 2.15 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างผู้เดินทางท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศในจังหวัดศรีสะเกษ ปี 2552 จำแนกตามประเภทผู้ร่วมเดินทาง

หน่วย : คน (ร้อยละ)

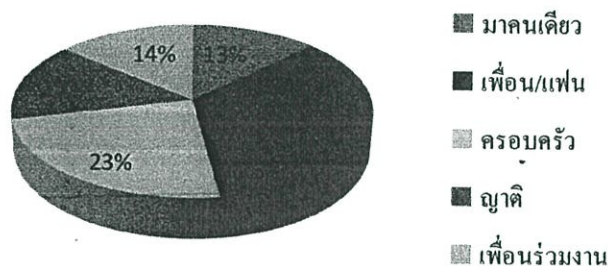
ประเภทผู้ร่วมเดินทาง	ผู้เดินทางท่องเที่ยวชาวไทย			ผู้เดินทางท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ		
	นักท่องเที่ยว	นักท่องเที่ยว	รวม	นักท่องเที่ยว	นักท่องเที่ยว	รวม
มาคนเดียว	46 (11.6)	253 (12.8)	299 (12.6)	- (-)	8 (1.6)	8 (1.5)
เพื่อนหรือแฟน	178 (44.9)	658 (33.2)	836 (35.2)	13 (23.2)	147 (30.2)	160 (29.4)
ครอบครัว	74 (18.7)	483 (24.4)	557 (23.4)	26 (46.4)	206 (42.3)	232 (42.7)
ญาติ	51 (12.9)	300 (15.2)	351 (14.8)	4 (7.2)	36 (7.4)	40 (7.4)
เพื่อนร่วมงาน	47 (11.9)	285 (14.4)	332 (14.0)	13 (23.2)	90 (18.5)	103 (19.0)
รวม	396 (100.0)	1,979 (100.0)	2,375 (100.0)	56 (100.0)	487 (100.0)	543 (100.0)

ที่มา : จากการสำรวจประจำปี 2552

หมายเหตุ : ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ ทำให้ยอดรวมมากกว่าจำนวนตัวอย่าง

1. ชาวไทย

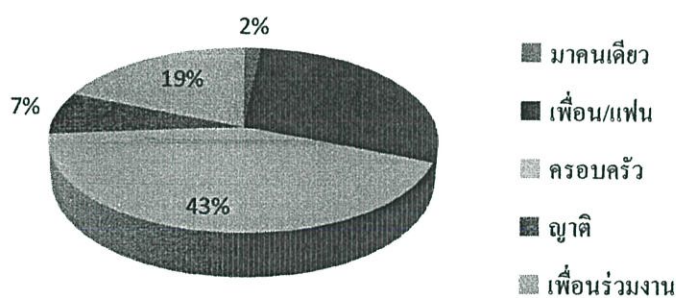
ส่วนมาก ร้อยละ 35.2 เดินทางมากับเพื่อน/แฟน รองลงมา ร้อยละ 23.5 มากับครอบครัว

รูปที่ 2.16 แสดงประเภทผู้ร่วมเดินทางของผู้เดินทางท่องเที่ยวชาวไทย

2. ชาวต่างประเทศ

ส่วนมาก ร้อยละ 42.7 เดินทางมากับครอบครัว รองลงมา ร้อยละ 29.5 มากับเพื่อน/แฟน

รูปที่ 2.17 แสดงประเภทผู้ร่วมเดินทางของผู้เดินทางท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ผู้เดินทางท่องเที่ยวในจังหวัดครึ่งทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศส่วนใหญ่จะเดินทางมากับครอบครัว และเพื่อน/แฟน

2.2.4.9 ประเภทสถานที่พักผ่อน/วันพักผ่อน

- สถานที่พักผ่อน

ตารางที่ 2.16 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศในจังหวัดครึ่ง ปี 2552 จำแนกตามประเภทที่พักผ่อน

หน่วย : คน (ร้อยละ)

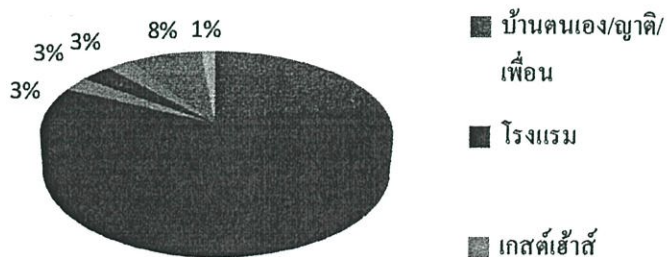
ประเภทที่พักแรม	นักท่องเที่ยวชาวไทย			นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ		
	ผ่านบริษัท นำเที่ยว	จัดการ เดินทางเอง	รวม	ผ่านบริษัท นำเที่ยว	จัดการ เดินทางเอง	รวม
บ้านตนเอง/ญาติ/เพื่อน	-	409	409	3	2	5
	-	(21.2)	(21.1)	(2.6)	(0.6)	(1.1)
โรงแรม	-	1,177	1,177	37	171	208
	-	(60.9)	(60.8)	(32.4)	(51.0)	(46.3)
เกสต์เฮ้าส์	3	51	54	6	41	47
	(75.0)	(2.6)	(2.8)	(5.3)	(12.2)	(10.5)
บังกะโล/รีสอร์ท	-	63	63	9	32	41
	-	(3.3)	(3.3)	(7.9)	(9.6)	(9.2)
บ้านพักอุทยาน/กางเต็นท์	1	53	54	58	88	146
	(25.0)	(2.7)	(2.8)	(50.9)	(26.3)	(32.5)
บ้านรับรอง	-	150	150	1	1	2
	-	(7.8)	(7.7)	(0.9)	(0.3)	(0.4)
โฮมสเตย์	-	29	29	-	-	-
	-	(1.5)	(1.5)	-	-	-
รวม	4	1,932	1,936	114	335	449
	(100.0)	(100.0)	(100.0)	(100.0)	(100.0)	(100.0)

ที่มา : จากการสำรวจประจำปี 2552

หมายเหตุ : ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ ทำให้ยอดรวมมากกว่าจำนวนตัวอย่าง

1. ชาวไทย

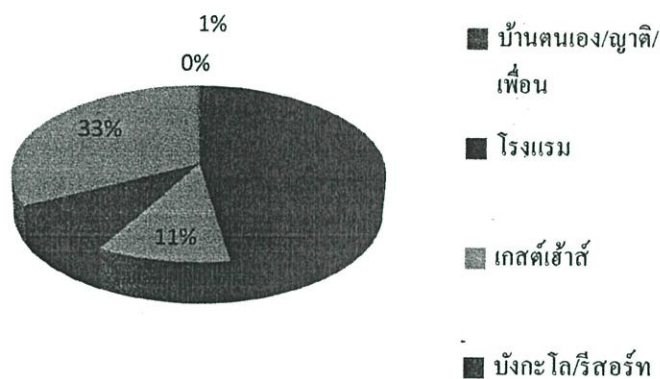
ส่วนใหญ่ ร้อยละ 60.8 ที่พักแรมที่โรงแรม โดยมีบางส่วน ร้อยละ 21.1 ที่พักแรมที่บ้านตนเอง/ญาติ/เพื่อน ทั้งนี้นักท่องเที่ยวที่มากับบริษัทนำเที่ยว มีทั้งพักที่ เกสต์เฮ้าส์ และบ้านพักอุทยาน/กางเต็นท์

รูปที่ 2.18 แสดงสถานที่พักแรมของผู้เดินทางท่องเที่ยวชาวไทย

2. ชาวต่างประเทศ

ส่วนมาก ร้อยละ 46.3 พักแรมที่โรงแรม โดยมีบางส่วน ร้อยละ 32.5 พักแรมที่บ้านพักอุทยาน/กางเต็นท์ ทั้งนี้ นักท่องเที่ยวที่มากับบริษัทนำเที่ยว มีทั้งพักที่บ้านพักอุทยาน/กางเต็นท์ และ โรงแรม

รูปที่ 2.19 แสดงสถานที่พักแรมของผู้เดินทางท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ผู้เดินทางท่องเที่ยวในจังหวัดครึ่งทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศส่วนใหญ่จะพักแรมที่โรงแรมมากกว่าที่พักประเภทอื่นๆ

- วันพักเฉลี่ย

ตารางที่ 17 จำนวนวันพักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศในจังหวัดครึ่ง ปี 2552

หน่วย : วัน

นักท่องเที่ยวชาวไทย			นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ		
ผ่านบริษัทนำเที่ยว	จัดการเดินทางเอง	รวม	ผ่านบริษัทนำเที่ยว	จัดการเดินทางเอง	รวม
2.00	2.26	2.26	3.02	3.01	3.01

ที่มา : จากการสำรวจประจำปี 2552

1. ชาวไทย

ทั้งในภาพรวมและกลุ่มที่จัดการเดินทางมาเองกับกลุ่มที่มากับบริษัทนำเที่ยวมีวันพักเฉลี่ยคือ 2 วัน

2. ชาวต่างประเทศ

ทั้งในภาพรวมและกลุ่มที่จัดการเดินทางมาเองกับกลุ่มที่มากับบริษัทนำเที่ยว มีวันพักเฉลี่ยเท่ากัน

คือ 3 วัน

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ผู้เดินทางท่องเที่ยวในจังหวัดศรีสะเกษระหว่างชาวไทยกับชาวต่างประเทศมีความแตกต่างกันในจำนวนวันพักเฉลี่ย คือชาวไทยจะพำนักในจังหวัดศรีสะเกษประมาณ 2 วันแต่ชาวต่างประเทศจะพำนักนานกว่า คือ ประมาณ 3 วัน

2.2.6.3 การประเมินสถานที่พักแรม

ตารางที่ 2.20 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศในจังหวัดศรีสะเกษปี 2552 จำแนกตามประเด็นการประเมินสถานที่พักแรม

หน่วย : คน (ร้อยละ)

ประเด็น การประเมิน สถานที่พักแรม	นักท่องเที่ยวชาวไทย					นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ				
	ไม่แสดง ความเห็น	แย่	พอใช้	ดี	รวม	ไม่แสดง ความเห็น	แย่	พอใช้	ดี	รวม
1) คุณภาพ	1,365 (74.5)	4 (0.2)	320 (17.5)	142 (7.8)	1,831 100.0	20 (6.8)	2 (0.7)	171 58.4	100 (34.1)	293 (100.0)
2) ความสะอาด	1,365 (74.6)	10 (0.5)	261 (14.3)	195 (10.6)	1,831 (100.0)	20 (6.8)	3 (1.0)	195 66.6	75 (25.6)	293 (100.0)
3) สุขอนามัย ของอาหาร	1,366 (74.6)	4 (0.2)	268 (14.7)	193 (10.5)	1,831 (100.0)	20 (6.8)	3 (1.0)	181 (61.8)	89 (30.4)	293 (100.0)

ที่มา : จากการสำรวจประจำปี 2552

1. ชาวไทย

ด้านคุณภาพ ร้อยละ 17.5 เห็นว่าอยู่ในเกณฑ์พอใช้

ด้านความสะอาด ร้อยละ 14.3 เห็นว่าอยู่ในเกณฑ์พอใช้

ด้านสุขอนามัยของอาหาร ร้อยละ 14.7 เห็นว่าอยู่ในเกณฑ์พอใช้

อนึ่ง มีผู้ไม่แสดงความเห็น ร้อยละ 74.6

2. ชาวต่างประเทศ

ด้านคุณภาพ ร้อยละ 58.4 เห็นว่าอยู่ในเกณฑ์พอใช้

ด้านความสะอาด ร้อยละ 66.6 เห็นว่าอยู่ในเกณฑ์พอใช้

ด้านสุขอนามัยของอาหาร ร้อยละ 61.8 เห็นว่าอยู่ในเกณฑ์พอใช้

อนึ่ง มีผู้ไม่แสดงความเห็น ร้อยละ 6.8

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ผู้เดินทางท่องเที่ยวในจังหวัดครึ่งระหว่างชาวไทยกับชาวต่างประเทศมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานที่พักผ่อนไม่แตกต่างกัน คือ เห็นว่าสถานที่พักผ่อนมีคุณภาพ ความสะอาด และสุขอนามัยของอาหารอยู่ในเกณฑ์พอใช้เหมือนกัน

2.2.6.4 ปัญหาที่พบจากการใช้ระบบขนส่งสาธารณะ

ตารางที่ 2.21 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างผู้เดินทางท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศในจังหวัดครึ่งปี 2552 ที่พบปัญหาต่างๆ จากการใช้ระบบขนส่งสาธารณะ จำแนกตามประเภทระบบขนส่งสาธารณะ

หน่วย : คน (ร้อยละ)

ประเภทระบบขนส่งสาธารณะ	ผู้เดินทางท่องเที่ยวชาวไทย				ผู้เดินทางท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ			
	จำนวนคน ตอบ	คุณภาพการ ให้บริการ	ความ ปลอดภัย	ความสะอาด	จำนวนคน ตอบ	คุณภาพการ ให้บริการ	ความ ปลอดภัย	ความสะอาด
1) รถโดยสารประจำทาง/ รถสองแถว	584	24 (4.1)	19 (3.3)	18 (3.1)	246	- -	- -	8 (3.3)
2) เรือโดยสาร	30	- -	1 (3.3)	1 (3.3)	30	- -	- -	- -
3) รถตุ๊กตุ๊ก/รถสามล้อ/แท็กซี่	267	6 (2.2)	2 (0.7)	- -	251	35 (13.9)	- -	4 (1.6)
4) รถมอเตอร์ไซด์รับจ้าง	225	1 (0.4)	1 (0.4)	4 (1.8)	22	- -	- -	- -

ที่มา : จากการสำรวจประจำปี 2552

1. ชาวไทย

ระบบขนส่งสาธารณะที่พบปัญหามาก คือ โดยสารประจำทาง/รถสองแถว ซึ่งปัญหาหลักที่พบคือ คุณภาพการให้บริการ ความปลอดภัย และความสะอาด

2. ชาวต่างประเทศ

ระบบขนส่งสาธารณะที่พบปัญหามาก คือ รถตุ๊กตุ๊ก/รถสามล้อ/แท็กซี่ ซึ่งปัญหาหลักที่พบคือ คุณภาพการให้บริการ และความสะอาด

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ผู้เดินทางท่องเที่ยวในจังหวัดครึ่งทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศพบปัญหาจากระบบขนส่งสาธารณะเหมือนกันคือ คุณภาพการให้บริการ ความปลอดภัย และความสะอาด ทำให้เห็นว่าคุณภาพด้านการให้บริการของระบบขนส่งสาธารณะในจังหวัดครึ่งยังไม่มีคุณภาพเท่าที่ควร

2.2.7 โครงสร้างค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยว

ตารางที่ 2.22 สัดส่วนค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันของผู้เดินทางท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศในจังหวัดตรัง ปี 2552 จำแนกตามประเภทค่าใช้จ่าย

หน่วย : ร้อยละ

ประเภทค่าใช้จ่าย	ผู้เดินทางท่องเที่ยวชาวไทย				ผู้เดินทางท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ			
	นักทัศนจร		นักท่องเที่ยว		นักทัศนจร		นักท่องเที่ยว	
	ผ่านบริษัทนำเที่ยว	จัดการเดินทางเอง	ผ่านบริษัทนำเที่ยว	จัดการเดินทางเอง	ผ่านบริษัทนำเที่ยว	จัดการเดินทางเอง	ผ่านบริษัทนำเที่ยว	จัดการเดินทางเอง
1) ค่าเสื้อผ้า/อุปกรณ์การเดินทาง	-	-	-	-	-	-	1.1	0.9
2) ค่าพาหนะ	-	14.5	5.6	12.5	12.7	13.6	13.7	10.8
3) ค่าที่พัก	-	-	26.5	31.3	-	-	33.3	26.5
4) ค่าอาหาร/เครื่องดื่ม	-	29.8	19.9	17.4	34.5	39.5	18.9	20.4
5) ค่าซื้อสินค้า/ของที่ระลึก	-	22.0	15.9	14.4	18.7	14.8	13.7	17.3
6) ค่าใช้จ่ายเพื่อความบันเทิง	-	13.0	13.2	12.3	8.8	9.1	9.3	9.5
7) ค่าบริการท่องเที่ยวภายในจังหวัด	-	14.4	10.6	7.0	16.7	16.3	5.7	12.1
8) ค่าใช้จ่ายอื่นๆ	-	6.0	5.3	4.8	8.6	6.4	4.3	2.5
รวม	-	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย/คน/วัน(บาท)	-	1002.29	1,887.50	1,638.68	615.31	981.68	2,202.23	2,062.49

ที่มา : จากการสำรวจประจำปี 2552

2.2.7.1 ค่าใช้จ่ายของชาวไทยที่จัดการเดินทางเอง

นักทัศนจรชาวไทยที่ไม่ได้พักแรมจะมีค่าใช้จ่ายระหว่างท่องเที่ยวจังหวัดตรังเฉลี่ยคนละ 1,002.29 บาท/วัน โดยมีค่าใช้จ่ายหลัก 3 รายการ คือ ค่าอาหาร/เครื่องดื่ม ร้อยละ 29.8 ค่าซื้อสินค้าของที่ระลึก ร้อยละ 22.0 และค่าพาหนะ ร้อยละ 14.8 นักท่องเที่ยวชาวไทยที่พักแรมในจังหวัดตรัง จะมีค่าใช้จ่ายระหว่างท่องเที่ยวจังหวัดตรังเฉลี่ยคนละ 1,638.68 บาท/วัน โดยมีค่าใช้จ่ายหลัก 3 รายการ คือ ค่าที่พัก ร้อยละ 31.3 ค่าอาหาร/เครื่องดื่ม ร้อยละ 17.4 และค่าซื้อสินค้า/ของที่ระลึก ร้อยละ 14.4

2.2.7.2 ค่าใช้จ่ายของชาวไทยที่มากับบริษัทนำเที่ยว

นักท่องเที่ยวชาวไทยที่พักแรมในจังหวัดตรังจะมีค่าใช้จ่ายระหว่างท่องเที่ยวจังหวัดตรังเฉลี่ยคนละ 1,887.50 บาท/วัน โดยมีค่าใช้จ่ายหลัก 3 รายการ คือ ค่าที่พัก ร้อยละ 26.5 ค่าอาหาร/เครื่องดื่ม ร้อยละ 19.9 และค่าซื้อสินค้า/ของที่ระลึก ร้อยละ 15.9

2.2.7.3 ค่าใช้จ่ายของชาวต่างประเทศที่จัดการเดินทางเอง

นักทัศนจรชาวต่างประเทศ ที่ไม่ได้พักแรมจะมีค่าใช้จ่ายระหว่างท่องเที่ยวจังหวัดตรังเฉลี่ยคนละ 981.68 บาท/วัน โดยมีค่าใช้จ่ายหลัก 3 รายการ คือ ค่าอาหาร/เครื่องดื่ม ร้อยละ 39.8 ค่าบริการท่องเที่ยวภายในจังหวัด ร้อยละ 16.3 และค่าซื้อสินค้า/ของที่ระลึก ร้อยละ 14.8 นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่พักแรมในจังหวัดตรังจะมีค่าใช้จ่ายระหว่างท่องเที่ยวจังหวัดตรังเฉลี่ยคนละ 2,062.49 บาท/วัน โดยมีค่าใช้จ่ายหลัก 3 รายการ คือ ค่าที่พัก ร้อยละ 26.5 ค่าอาหาร/เครื่องดื่ม ร้อยละ 20.4 และค่าซื้อสินค้า/ของที่ระลึก ร้อยละ 17.3

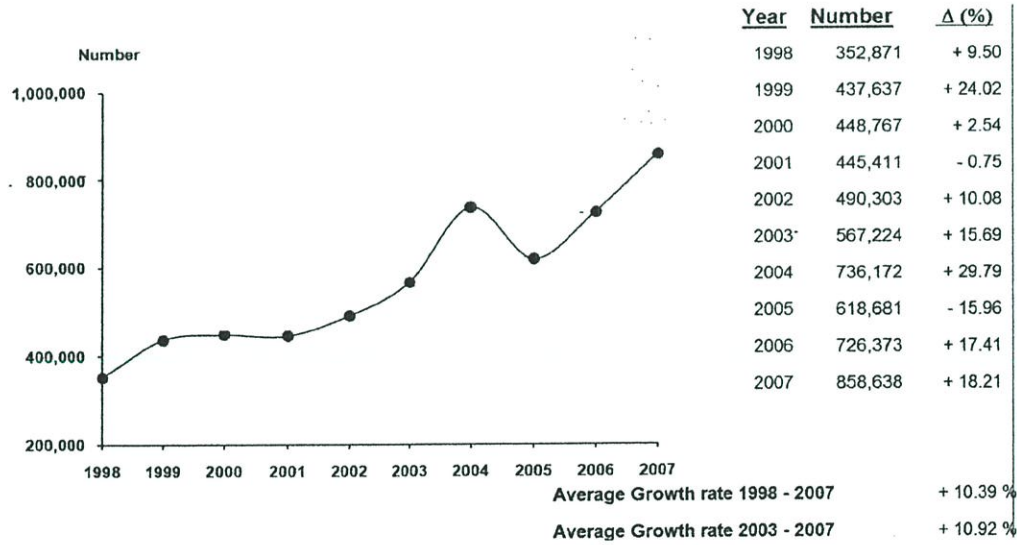
2.2.7.4 ค่าใช้จ่ายของชาวต่างประเทศที่มาอยู่กับบริษัทนำเที่ยว

นักทัศนจรชาวต่างประเทศที่ไม่ได้พักแรมจะมีค่าใช้จ่ายระหว่างท่องเที่ยวจังหวัดตรังเฉลี่ยคนละ 615.31 บาท/วัน โดยมีค่าใช้จ่ายหลัก 3 รายการ คือ ค่าอาหาร/เครื่องดื่ม ร้อยละ 34.5 ค่าซื้อสินค้า/ของที่ระลึก ร้อยละ 18.7 และค่าบริการท่องเที่ยวภายในจังหวัด ร้อยละ 16.7 นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่พักแรมในจังหวัดตรังจะมีค่าใช้จ่ายระหว่างท่องเที่ยวจังหวัดตรังเฉลี่ยคนละ 2,202.23 บาท/วัน โดยมีค่าใช้จ่ายหลัก 3 รายการ คือ ค่าที่พัก ร้อยละ 33.3 ค่าอาหาร/เครื่องดื่ม ร้อยละ 20.4 และค่าซื้อสินค้า/ของที่ระลึก ร้อยละ 17.3 ดังนั้นจะเห็นได้ว่า สัดส่วนค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันของผู้เดินทางท่องเที่ยวในจังหวัดตรังระหว่างนักท่องเที่ยวชาวไทยกับชาวต่างประเทศมีสัดส่วนใกล้เคียงกันทั้งเรื่องของค่าที่พักค่าอาหาร/เครื่องดื่ม และค่าซื้อสินค้า/ของที่ระลึก

2.2.3 การเติบโตของตลาดการท่องเที่ยว

จังหวัดศรีสะเกษเริ่มเป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวมากขึ้น โดยมีชื่อเสียงที่แตกต่างจากแหล่งท่องเที่ยวอื่นอย่างชัดเจน จังหวัดศรีสะเกษมีเอกลักษณ์ของตัวเองในด้านความสมบูรณ์ทางธรรมชาติที่สวยงาม ความมีเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม วิถีชีวิตที่ไม่เปลี่ยนแปลง รสชาติอาหารที่ยังเป็นรสชาติของท้องถิ่น การให้บริการยังเป็นการบริการแบบเจ้าบ้านที่ดี ซึ่งทั้งหลายเหล่านี้ยังเป็นสิ่งที่ประทับใจแก่นักท่องเที่ยว นอกจากนี้ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยวในพื้นที่ซึ่งไม่มีข้อบกพร่อง ถือได้ว่าสิ่งเหล่านี้เป็นจุดแข็งของจังหวัดศรีสะเกษที่ยังใช้เป็นจุดขายและขยายโอกาสทางการตลาดได้เป็นอย่างดี

เมื่อย้อนไปดูสถานการณ์การท่องเที่ยวของจังหวัดศรีสะเกษเมื่อปี 2547 การท่องเที่ยวของจังหวัดศรีสะเกษมีสภาพเติบโตแบบก้าวกระโดดอย่างมาก ด้วยปริมาณผู้เยี่ยมชมเยือนจากระดับ 5 แสนกว่าคน-ครั้ง เพิ่มขึ้นเป็น 7 แสนกว่าคน-ครั้ง ภายในระยะเวลา 1 ปี ด้วยอัตราการเพิ่มขึ้นสูงถึงร้อยละ 30 นับเป็นครั้งแรกของจังหวัดศรีสะเกษที่มีปริมาณผู้มาเยือนมากที่สุดในรอบหลายปีที่ผ่านมา ทั้งนี้ขณะนั้นหลายฝ่ายประเมินสถานการณ์ไปข้างหน้า คาดว่าจะมีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเชื่อว่าจะมีปริมาณผู้เยี่ยมชมเยือนมากถึง 8 แสนคนภายในปี 2548 และมีรายได้จากการท่องเที่ยวเข้ามาหมุนเวียนในจังหวัดศรีสะเกษสูงถึงกว่า 3 พันล้านบาท

รูปที่ 2.20 แผนภูมิเส้นแสดงสถิตินักท่องเที่ยวที่เดินทางมายังจังหวัดศรีสะเกษ ตั้งแต่ปี 1998-2007

จากสถิตินักท่องเที่ยวจังหวัดศรีสะเกษ จะสังเกตเห็นได้ว่าการเติบโตของจำนวนนักท่องเที่ยวคิดเป็น +10.39% ในปี 1998 - 2007 และ +10.92 % ในปี 2003 -2007 ซึ่งสรุปได้ว่า การเติบโตของการท่องเที่ยว

จังหวัดตรังเติบโตอย่างต่อเนื่องและได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ต่างๆที่ส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยวอย่างมาก⁷

โดยการพยากรณ์เชิงสถิติของนักท่องเที่ยวสามารถคำนวณได้ดังนี้

สมการเชิงเส้น

$$F_t = a + bt$$

เมื่อ F_t = ค่าพยากรณ์ ณ ช่วงเวลาใดๆ

t = ช่วงเวลา มีค่าตั้งแต่ 1, 2, ...

a = จุดตัดแกน y

b = ค่าความชันของเส้นตรง

ค่า a และ b สามารถคำนวณได้จากสูตรต่อไปนี้

$$b = \frac{n \sum tA_t - \sum t \sum A_t}{n \sum t^2 - (\sum t)^2}$$

$$a = \frac{\sum A_t - b \sum t}{n}$$

ข้อมูลสถิตินักท่องเที่ยวที่เดินทางมายังจังหวัดตรังสามารถสร้างตารางเพื่อหาค่าต่างๆ ที่จะนำไปแทนในสมการได้ดังนี้

ปี	t	A_t	t^2	$t \cdot A_t$
2003	1	567224	1	567224
2004	2	736172	4	1472344
2005	3	618681	9	1856043
2006	4	726373	16	2905492
2007	5	858638	25	4293190
รวม	15	3507088	55	11094293

$$b = \frac{n \sum tA_t - \sum t \sum A_t}{n \sum t^2 - (\sum t)^2} = \frac{(5 \times 11094293) - (15 \times 3507088)}{(5 \times 55) - (15)^2} = \frac{2865145}{50} = 57302.9$$

7

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. รายงานสถิติประจำปี 2550. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: <http://thai.tourismthailand.org>. (วันที่ค้นข้อมูล: 15 กรกฎาคม 2555).

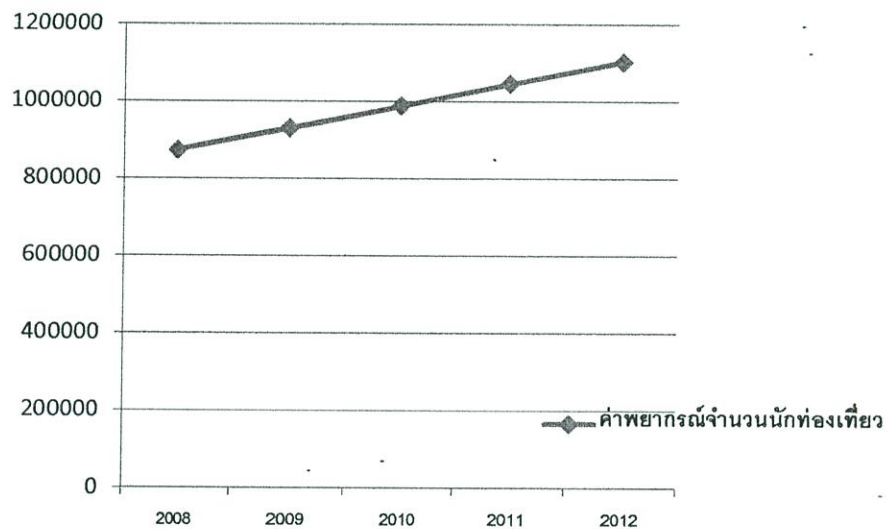
$$a = \frac{\sum A_t - b \sum t}{n} = \frac{3507088 - (57302.9 \times 15)}{5} = \frac{2647544.5}{5} = 529508.9$$

ดังนั้นสมการที่ใช้ในการพยากรณ์ คือ $F_t = 529508.9 + 57302.9t$

และสามารถพยากรณ์ในปี 2008 -2012 โดยการแทนค่าในสมการเมื่อ t เป็น 6 -10 ได้ดังนี้

2008, t=6	$F_6 = 529508.9 + 57302.9(6)$	= 873326.3
2009, t=7	$F_7 = 529508.9 + 57302.9(7)$	= 930629.2
2010, t=8	$F_8 = 529508.9 + 57302.9(8)$	= 987932.1
2011, t=9	$F_9 = 529508.9 + 57302.9(9)$	= 1045235
2012, t=10	$F_{10} = 529508.9 + 57302.9(10)$	= 1102538

สามารถสร้างเป็นกราฟได้ดังนี้

จากแนวโน้มของนักท่องเที่ยวที่เพิ่มมากขึ้นมาตลอดในช่วงปี พ.ศ. 2008-2012 และมี แนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ในปีต่อไป โดยการประมาณความต้องการห้องพักในอนาคตสามารถทำได้โดยอาศัยวิธีการคำนวณของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ซึ่งมีสูตรการคำนวณ ดังนี้

$$\text{จำนวนห้องพัก} = \frac{\text{จำนวนนักท่องเที่ยว} \times \text{วันพักเฉลี่ย} \times 100}{\text{อัตราการเข้าพัก} \times \text{จำนวนวันใน 1 ปี} \times \text{อัตราผู้เข้าพัก}}$$

$$\text{โดย วันพักเฉลี่ย คือ ระยะเวลาการพัก/คน}$$

อัตราการเข้าพัก คือ จำนวนห้องพักที่ถูกใช้เป็นร้อยละ (%) ของทั้งหมด

อัตราผู้เข้าพัก คือ จำนวนคนพักโดยเฉลี่ย/ห้อง

อัตราผู้เข้าพัก คือ จำนวนคนพักโดยเฉลี่ย/ห้อง

และนำผลที่ได้จากการคำนวณความต้องการที่พักที่หาได้มาเปรียบเทียบกับกำหนดจำนวนห้องพักของโครงการมีความเหมาะสมกับความต้องการหรือไม่

รายละเอียดการคำนวณ จำนวนห้องพักที่ต้องการในปี 2012

1) จำนวนนักท่องเที่ยวในปี 1,102,538 คน

2) วันพักเฉลี่ย 2.64 วัน

3) อัตราการเข้าพักคิดเฉลี่ยทั้งปี กำหนดอัตราการเข้าพักร้อยละ 60

(ซึ่งเป็นเกณฑ์ต่ำสุดที่ควรลงทุน)

4) อัตราผู้เข้าพักเฉลี่ยต่อห้อง 2.15 คน

$$\begin{aligned} \text{ดังนั้น จำนวนห้องพักที่ต้องการในปี พ.ศ. 2555} &= (1,102,538 \times 2.64 \times 100) / (2.15 \times 365 \times 60) \\ &= 6,181.79 \text{ ห้อง} = 6,182 \text{ ห้อง} \end{aligned}$$

ซึ่งในปี พ.ศ. 2011 จังหวัดตรัง มีจำนวนห้องพักทั้งหมด 2,460 ห้อง

มีความต้องการห้องพักอีก 3,722 ห้อง

จากการคำนวณหาความต้องการที่พักในอนาคตนั้นจะเห็นได้ว่าอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ของจังหวัดตรังมีการเจริญเติบโต และต้องการการลงทุนทางด้านที่พักอีกมาก ซึ่งจะเห็นได้ จากการคำนวณหาความต้องการที่พักรวมทุกกลุ่ม ทำให้สามารถทำการลงทุนสร้างขึ้นได้อีกเป็นจำนวนมากเพื่อ รองรับความต้องการในอนาคต

จากแนวโน้มการขยายตัวของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่เพิ่มมากขึ้นในระดับประเทศและการสนับสนุน ในส่วนนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ ซึ่งวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลอันดามัน *"Andaman Paradise"* หรือ *มรกตเมืองใต้* ที่มีจุดขายด้านการท่องเที่ยว คือ หาดทราย ชายทะเล หมู่เกาะ และการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ ตามที่กระทรวงการท่องเที่ยวฯ ได้วางแผนกำหนดศักยภาพของพื้นที่ท่องเที่ยว โดยวิเคราะห์จาก Demand Side (จำนวนและรายได้จากการท่องเที่ยว) Supply Side (โครงสร้างพื้นฐาน) เพื่อกำหนดแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพเป็น 3 กลุ่ม คือ L (ศักยภาพสูง) M (ศักยภาพปานกลาง) L (ศักยภาพต่ำ) โดยจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันติดอยู่ในกลุ่มที่มีศักยภาพในการท่องเที่ยวสูง 3 จังหวัดคือ ภูเก็ต กระบี่และพังงา ส่วนจังหวัดตรังและระนอง อยู่ในกลุ่มที่มีศักยภาพในการท่องเที่ยวปานกลาง

แต่เนื่องจากครึ่งมีจุดขายในเรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ มีความหลากหลายทางธรรมชาติและวัฒนธรรม รวมไปถึงงานเทศกาลประจำปีที่น่าสนใจ จากข้อได้เปรียบในเรื่องธรรมชาติและวัฒนธรรมที่เป็นจุดขายของโครงการประเภทรีสอร์ท การตระหนักในการออกแบบโครงการเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ก็เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้โครงการมีความเป็นไปได้ เนื่องจากสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ด้านการท่องเที่ยวในปี ค.ศ. 2020 ขององค์การระหว่างประเทศ คือ WORLD TOURISM ORGANIZATION หน่วยงานในสังกัดขององค์การสหประชาชาติ (UNITED NATIONS) ซึ่งระบุว่าการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ การท่องเที่ยวทางธรรมชาติ และการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจะเป็นสาขาการท่องเที่ยวที่เติบโตอย่างรวดเร็วที่สุด จากบริบทดังกล่าวนี้จึงเป็นโอกาสของการท่องเที่ยวของจังหวัดศรีสะเกษ ที่จะปรับตัวเข้าสู่กระแสการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ที่สอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมายได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น

จากภาพรวมของโครงสร้างนักท่องเที่ยวสรุปได้ว่า ครึ่งมีนักท่องเที่ยวเป็นชาวไทยมากกว่าชาวต่างชาติและมีรายได้อยู่ในระดับปานกลางคือ 10,000-30,000 บาทต่อเดือน การเดินทางส่วนใหญ่จะมากับเพื่อนหรือคนรักมากที่สุดรองลงมาคือมากับครอบครัว การพำนักส่วนใหญ่จะพำนักอยู่ 3 วันและจุดประสงค์ของการมาครึ่งคือการมาเที่ยวตามแหล่งท่องเที่ยวต่างๆเป็นเหตุผลหลักส่วนเหตุผลรองคือการมาเที่ยวเทศกาลสำคัญๆในจังหวัด ดังนั้นการออกแบบรีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์จังหวัดศรีสะเกษจึงมีความเหมาะสมและสามารถตอบสนองกลุ่มนักท่องเที่ยวหลักได้ และจากการสำรวจพบว่ารีสอร์ทที่มีมาตรฐานระดับ 4 ดาวขึ้นไปมีเพียง 2 แห่งคือ อนันตรา ลีเกา รีสอร์ท แอนด์ สปา มีจำนวนห้องพักทั้งหมด 139 ห้องและเซเว่นซีรีสอร์ท เกาะกระดาน มีห้องพักทั้งหมด 39 ห้อง เท่านั้น แสดงให้เห็นว่าครึ่งยังต้องการห้องพักที่มีมาตรฐานรองรับอีกจำนวนมากเมื่อเทียบกับจำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มสูงขึ้นทุกปี จึงเป็นเหตุผลสำคัญที่ทำให้ภาพลักษณ์ของจังหวัดไม่มีความพร้อมในเรื่องการรองรับนักท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐานเทียบเท่าจังหวัดภูเก็ต กระบี่ และพังงา ที่มีรูปแบบที่พักหลากหลายและมีมาตรฐานรองรับ

สรุปการศึกษาข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับโครงการ

โครงการออกแบบรีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์จังหวัดศรีสะเกษเป็นทางเลือกใหม่สำหรับนักท่องเที่ยวที่ต้องการความสะดวกสบายในสถานที่อันเงียบสงบมีแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์และธรรมชาติที่สมบูรณ์ อีกทั้งยังเป็นโครงการมีบทบาทอย่างมากในการส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดศรีสะเกษ เป็นกำลังสำคัญในการอนุรักษ์รักษาปรับปรุงระบบนิเวศในโครงการและโดยรอบให้สมบูรณ์เพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ และรองรับนักท่องเที่ยวที่มีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นต่อไปในอนาคต

2.3 การศึกษาด้านการลงทุน แหล่งเงินทุน และรายได้ รายจ่ายของโรงแรม

ในการศึกษาด้านการลงทุน และความเป็นไปได้ทางเศรษฐกิจ (Financial and Economic Feasibility Study) เป็นการคาดการณ์งบประมาณที่จะต้องใช้ในการลงทุนของโครงการ และคาดการณ์ถึงผลตอบแทนที่จะได้รับ ระยะเวลาการคืนทุนซึ่งคาดการณ์ถึงผลตอบแทนที่จะได้รับจากกรดำเนินกิจการตามโครงการนั้นๆ ซึ่งผลสรุปจากการวิเคราะห์เหล่านี้จะเป็นส่วนช่วยในการตัดสินใจด้านการลงทุนของเจ้าของโครงการ

สำหรับการศึกษาการลงทุน และความเป็นไปได้ทางเศรษฐกิจตามโครงการในวิทยานิพนธ์นี้ เป็นการศึกษาถึงหลักในเบื้องต้นในแง่ของเศรษฐกิจ และการลงทุน โดยมีสาระสำคัญของการศึกษาพอสรุปได้ดังนี้

2.3.1 การศึกษาด้านเงินลงทุน

ในปัจจุบันการลงทุนอาคารประเภทโรงแรมค่อนข้างได้รับการส่งเสริม และช่วยเหลือ เพราะทางรัฐได้มองเห็นความสำคัญของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่สามารถทำรายได้ให้กับประเทศได้ปีละหลายๆ รัฐจึงได้ส่งเสริม และช่วยเหลือ โดยการให้สิทธิ และประโยชน์พิเศษบางประการ เช่น คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) มีนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวกระจายไปยังพื้นที่ใหม่ โดยได้กำหนดให้โครงการที่ตั้งในพื้นที่พิเศษตามประกาศของคณะกรรมการบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ซึ่งขณะนี้มียู่แล้วประมาณ 2-3 แห่ง เช่นที่เกาะช้าง หรือพื้นที่ท่องเที่ยวใหม่ที่รัฐบาลกำหนด ให้มีการได้รับสิทธิประโยชน์และกำหนดเงื่อนไขขึ้นเป็นกรณีพิเศษ โดยการยกเว้นอากรขาเข้าเครื่องจักร ยกเว้นภาษีเงินได้ 8 ปี (จำกัดวงเงินตามมูลค่าการลงทุน) กรณีเป็นกิจการ โรงแรมจะต้องเป็นโรงแรมที่ได้มาตรฐานระดับสูง โดยมีห้องพักไม่น้อยกว่า 100 ห้อง หรือมีขนาดการลงทุนไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียนไม่น้อยกว่า 500 ล้านบาท เป็นต้น

2.3.1.1 การลงทุนในโครงการ

ในการศึกษาปริมาณเงินลงทุนของโครงการวิทยนิพนธ์นี้ ตั้งอยู่บนสมมติฐานที่ภาวะเศรษฐกิจ และการลงทุนในประเทศอยู่ในสภาวะคงตัว ซึ่งจากการสำรวจการลงทุนกิจการโรงแรมระดับ 5 ดาว โดยทั่วไปมีอัตราเฉลี่ยของเงินลงทุนประมาณ ค่าเฉลี่ย 1,000,000 บาท ต่อห้องพัก ซึ่งเงินจำนวนนี้รวมถึงค่าที่ดิน และค่าปรับปรุงที่ดิน ค่าสิ่งปลูกสร้าง ค่าเครื่องจักรกล และเครื่องไฟฟ้า อุปกรณ์อำนวยความสะดวก และเฟอร์นิเจอร์ต่างๆ อุปกรณ์ และครุภัณฑ์ในการดำเนินงานต่างๆ โดยจะแบ่งตามสัดส่วนดังที่จะกล่าวในหัวข้อ (4.2.2 การศึกษางบประมาณค่าก่อสร้าง) ต่อไป

โดยเงินลงทุนจะแบ่งออกเป็น 2 ส่วนใหญ่ๆ

1) เงินทุนก่อนการดำเนินงาน (Pre-Operation Cost) คือเงินลงทุนที่ใช้จ่ายไปก่อนการดำเนินงาน ส่วนใหญ่ได้มาจากเงินกู้ และการเรียกหุ้นของผู้ลงทุนต่างๆ หรือจากเจ้าของหุ้นเอกชนผู้เดียวก็ได้ ซึ่งเงินลงทุนนี้จะนำไปใช้จ่ายด้านการก่อสร้าง และค่าใช้จ่ายต่างๆที่มีขึ้นก่อนการดำเนินงาน เช่นค่าโฆษณา ค่าจ้างการปฏิบัติวิชาชีพ สถาปนิก วิศวกร ค่าใช้จ่ายในส่วนธุรการ ค่าใช้จ่ายในการเดินทางและพาหนะ รวมทั้งค่าใช้จ่ายในส่วนของการอนุมัติการก่อสร้าง และที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายต่างๆ

2) เงินทุนระหว่างดำเนินงาน (Operation Cost) คือเงินที่ใช้ในการดำเนินงานของ โรงแรม เช่น ค่าบำรุงรักษา เงินเดือนและเบี้ยเลี้ยงพนักงาน ค่าใช้จ่ายนี้ยังรวมไปถึงการจ่ายดอกเบี้ยเงินกู้ระยะยาว และการคืนเงินกู้ระยะยาว และระยะสั้นด้วย

2.3.1.2 แหล่งที่มาของเงินทุน

การลงทุนของเอกชนมีลักษณะการบริหารงานที่เป็นอิสระ โดยมีเอกชนเป็นเจ้าของในรูปแบบบริษัทจำกัดที่มีผู้ถือหุ้นรายใหญ่เป็นผู้ดำเนินการ ดังนั้นลักษณะของแหล่งเงินทุนจึงได้จากการเรียกหุ้นและการกู้เงินจากธนาคารหรือแหล่งเงินทุนอื่นๆ โดยใช้ลักษณะของการจัดสรรหลักๆ ดังนี้

1) เงินกู้ระยะยาว (Long Term Loan) ซึ่งคาดว่ามาจากสถาบันการเงินภายในประเทศ โดยทั่วไปจะคิดดอกเบี้ยร้อยละ 7.5 ต่อปี อัตราดอกเบี้ยที่กำหนดนี้ จะสามารถลดลงได้ขึ้นอยู่กับผู้ลงทุนและความน่าเชื่อถือของโครงการ รวมทั้งระยะเวลาการปล่อยกู้ จะมากหรือน้อยกว่านี้ขึ้นอยู่กับการตกลงระหว่างธนาคารและผู้ลงทุน (ข้อมูลจาก ธปท.)

2) งบบเบิกเกินบัญชี (Bank over Draft) เป็นเงินที่คาดการณ์เอาไว้ว่า จะใช้งบบเบิกเกินบัญชีในกรณีที่เป็น ในระหว่างช่วงดำเนินการแล้วหรือในกรณีที่ตัดรายจ่ายเป็นค่า ธรรมเนียมในการจัดการและบริการ โดยตัดรายจ่ายในรูปแบบของเบิกเกินบัญชีซึ่งจะจ่ายคืนในระยะเวลา 6 เดือน หรือ 1 ปี หลังจากการเบิกจ่ายหรือดำเนินการตามแต่จะตกลง ซึ่งในส่วนนี้การประมาณการทั่วไปจะใช้เป็นส่วน ของเงินกู้ระยะสั้นอัตราดอกเบี้ย 7.5 ต่อปี หรือแล้วแต่ตกลงกับแหล่งเงินทุน

2.3.1.3 สถาบันการเงินที่สามารถให้กู้ยืมแก่ธุรกิจโรงแรมได้ คือ

- 1) ธนาคารพาณิชย์ ให้บริการเงินกู้ระยะสั้นและระยะยาวอัตราดอกเบี้ยสูงสุดร้อยละ 15
- 2) บริษัทเงินทุนเพื่อการอุตสาหกรรม ให้เงินกู้ระยะปานกลาง และระยะยาวเพื่อซื้ออุปกรณ์ต่างๆ
- 3) สถาบันการเงินประเภทบริษัทประกันภัย, ทรัสต์, บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ดอกเบี้ยขึ้นอยู่กับระยะเวลา

2.3.2 ลักษณะของเงินกู้

จากการสำรวจพบว่าโครงการโรงแรมขนาดใหญ่มักกู้เงินในลักษณะของเงินกู้ระยะยาว (Long Term Loan) โดยทำสัญญากู้เงินจากสถาบันการเงินทั้งในประเทศและต่างประเทศ เนื่องจากการกู้เงินตราจากต่างประเทศจะได้อัตราดอกเบี้ยที่ต่ำกว่าอัตราที่เป็นเงินบาท แต่มีความเสี่ยงในเรื่องอัตราแลกเปลี่ยนที่ไม่คงที่ จึงจำเป็นต้องมีผู้เชี่ยวชาญทางการเงินเป็นที่ปรึกษา สำหรับการกู้จะมีลักษณะเงินกู้เป็นงวดๆ ในระหว่างการก่อสร้างตามการคาดการณ์ในทางการเงินโดยอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ระยะยาว (MLR) ปัจจุบัน อยู่ที่ ประมาณร้อยละ 7.5 ต่อปี การใช้คืนส่วนใหญ่จะคืนภายในระยะเวลา 5-10 ปี การกู้เงินระยะยาว (Long Term Loan) นั้นส่วนใหญ่สถาบันการเงินจะยินยอมไม่คิดดอกเบี้ยในช่วงระยะเวลาหนึ่งตามที่ตกลงกัน

โดยทั่วไปในการลงทุน แหล่งที่มาของเงินทุน ควรจะมีสัดส่วนระหว่างเงินกู้ต่อทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้ว ในอัตราส่วน 1:1 แต่โดยเงื่อนไขของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) ในส่วนของการลงทุนในกิจการประเภทโรงแรมที่อยู่ในเขต 3 จังหวัดครึ่งได้กำหนดให้มีอัตราส่วนของเงินกู้ต่อทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้ว ในอัตราส่วน 1:3 ถึงจะได้รับสิทธิประโยชน์ต่างๆตามเงื่อนไขที่กำหนด ดังนั้น สัดส่วนของงบประมาณการลงทุนในโครงการวิทยานิพนธ์จึงมีอัตราส่วนของเงินกู้ต่อทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้ว เท่ากับ 25:75

2.3.3 การศึกษารายได้ และรายจ่ายของโรงแรม

เป็นการศึกษาเพื่อให้เข้าใจถึงที่มา และลักษณะของรายได้ และรายจ่ายของโครงการประเภทโรงแรมว่าเกิดขึ้นมาจากส่วนใดบ้างเพื่อที่จะได้เข้าใจถึงองค์ประกอบต่างๆที่สามารถทำให้เกิดรายได้ขึ้นในโครงการในเบื้องต้นได้

2.3.3.1 รายได้

โครงการประเภทโรงแรมไม่ว่าจะเป็นโรงแรมประเภทใด ต่างเป็นโครงการ ซึ่งมุ่งหวังผลตอบแทน โดยมีผลตอบแทนในรูปแบบของรายได้ และกำไร โดยรายได้ของโครงการประเภทโรงแรมในประเทศไทยโดยทั่วไปมีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 2.23 สัดส่วนรายได้ของโครงการประเภทโรงแรม

รายได้ (Revenue)	ร้อยละ จากทั้งหมด
ห้องพัก (Room)	50
อาหาร (Food)	30
เครื่องดื่ม (Beverage)	10
โทรศัพท์, โทรสาร, อินเทอร์เน็ต (Telecommunication) และแผนกอื่นๆ เช่น ซักรีด กีฬา ที่จอดรถ	5
อื่นๆ (Other) เช่น ค่าเช่าร้านค้า, กำไรจากการแลกเปลี่ยนเงินตรา	5
รวม	100

ที่มา : อนุพันธ์ กิจพันธ์พานิช, ความรู้เกี่ยวกับงานโรงแรม, 2538

2.3.2 รายจ่าย

ค่าใช้จ่ายต่างๆที่เกิดขึ้นในระหว่างการค้าเนนการกิจการประเภทโรงแรมในประเทศไทยโดยทั่วไป ดังนี้

ตารางที่ 2.24 สัดส่วนรายจ่ายที่เกิดขึ้นในระหว่างการดำเนินงานประเภทโรงแรม

รายจ่าย (Expenses)	ร้อยละ จากทั้งหมด
บัญชีเงินเดือน, ค่าฝึกอบรม, และผลประโยชน์ต่างๆของพนักงาน (Payroll, Training, and Employee Relations)	15
ดอกเบี้ย (Interest) *กรณีเป็นลูกหนี้ธนาคาร	14
ค่าใช้จ่ายแผนกต่างๆ (Department Expenses)	13
ต้นทุนอาหาร (Food Cost)	12
ต้นทุนพลังงาน ไฟฟ้า น้ำมัน แก๊ส ประปา (Utility Cost)	10
ค่าเสื่อมราคา (Depreciation)	9
การตลาด (Marketing)	6
ฝ่ายบริหารจัดการ และทั่วไป (Administration & General)	5
ค่าบริการจัดการ (Management Fee) *กรณีเป็นโรงแรมในเครือขาย	4
ต้นทุนเครื่องดื่ม (Beverage Cost)	2.5
รวมรายจ่าย	90.5
กำไร (Profit)	9.5
	100

ที่มา : อนุพันธ์ กิจพันธ์พานิช, ความรู้เกี่ยวกับงานโรงแรม, 2538

2.4 การศึกษาความเป็นไปได้ทางการก่อสร้าง และงบประมาณค่าก่อสร้าง

2.4.1 การศึกษาความเป็นไปได้ทางการก่อสร้าง

การศึกษาถึงความเป็นไปได้ในการก่อสร้าง เป็นการศึกษาถึงปัญหาที่อาจเกิดขึ้นได้ทั้งจากการก่อสร้างหรือที่ตั้ง โดยจะศึกษาในเรื่องของความเป็นไปได้ทางกฎหมาย ความเหมาะสมทางด้านที่ตั้ง และผังเมือง ในปัจจุบันมีกฎหมายควบคุมการก่อสร้างต่างๆมากมายที่ต้องพิจารณาและคำนึงถึง โดยเฉพาะพื้นที่ในช่วงชายฝั่ง จะมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องอยู่หลายฉบับ

1. ข้อจำกัดทางด้านกฎหมาย ที่ตั้งโครงการ และลักษณะของโครงการ โดยเฉพาะโครงการนี้ต้องการใช้พื้นที่ที่อยู่ติดกับชายฝั่งทะเล จึงมีข้อจำกัดทางด้านกฎหมายที่เป็นพิเศษ เช่น แนวระยะร่น ความสูงของอาคาร ซึ่งกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ได้แก่
 - พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.2522
 - กฎกระทรวงฯ
 - เทศบัญญัติ
2. ความพร้อมทางด้านสาธารณูปโภค และสาธารณูปการ จากสภาพบริเวณพื้นที่อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง ได้มีการเตรียมความพร้อมทางด้านสาธารณูปโภคไว้บ้างบางประการ ซึ่งจำเป็นต้องมีการพัฒนาให้ได้มาตรฐาน ปริมาณ และคุณภาพเพียงพอต่อการดำเนินการ กิจการรีสอร์ทที่จำเป็นต้องใช้ระบบต่างๆอย่างครบถ้วน พอเพียง และมีประสิทธิภาพทั้งการดำเนินการยามปกติ และเมื่อยามฉุกเฉิน ได้แก่
 - การปรับปรุงพื้นที่โครงการ และการพัฒนาภูมิทัศน์ให้มีทัศนียภาพที่ดึงดูดสนองทั้งประโยชน์ใช้สอย และลักษณะเฉพาะของโครงการที่ดียิ่งขึ้น
 - ระบบไฟฟ้า รับ ไฟฟ้าแรงสูงจากสถานีไฟฟ้าอำเภอกันตัง ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค โดยมีหม้อแปลงลดความดัน รวมทั้งการติดตั้งเครื่องกำเนิดไฟฟ้าให้กับโครงการไว้ใช้ในกรณีฉุกเฉิน
 - ระบบน้ำใช้ในหมู่บ้านมดตะนอยเป็นการใช้น้ำใช้จากแหล่งน้ำธรรมชาติโดยทำท่อส่งน้ำคังน้ำบาดาล ซึ่งในหน้าแล้ง
 - ระบบน้ำทิ้ง ที่ตั้งโครงการเป็นที่ตั้งที่อยู่บริเวณริมทะเลจึงจำเป็นที่จะต้องมีการบำบัดน้ำเสียของโครงการเพื่อบำบัดน้ำเสียก่อนที่จะปล่อยออกสู่ทะเล

น้ำสาธารณะต่อไปโดยบางส่วนที่ทำการบำบัดแล้วยังสามารถนำกลับมาใช้ในการดูแลด้านภูมิสถาปัตยกรรมได้

- ระบบสื่อสาร ติดตั้งระบบโทรศัพท์ภายในโครงการ โดยเชื่อมต่อกับระบบชุมสายโทรศัพท์ของท้องถิ่น
- ระบบกำจัดขยะ ในบริเวณหมู่บ้านมีการจัดจ้างรถเก็บขยะ เพื่อนำออกไปกำจัดด้วยวิธีฝังกลบ

2.4.2 การศึกษางบประมาณค่าก่อสร้าง

เป็นการศึกษาเพื่อคาดคะเนการลงทุน ผลตอบแทน และกำไรจากการทำโครงการ โดยพิจารณาค่าต้นทุน รายได้ รายจ่าย และผลตอบแทนที่จะได้รับเพื่อเป็นการลดความเสี่ยงในการทำโครงการว่าสมควรจะดำเนินต่อหรือไม่ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อเจ้าของโครงการ และแหล่งเงินทุนที่จะพิจารณาผู้เพื่อการลงทุน

ความเหมาะสมทางการเงินในการลงทุนในที่ดินทำเลต่างๆจะมีราคาที่ดินที่แตกต่างกัน และราคาที่แตกต่างกันนี้จะเป็นตัวกำหนดที่สำคัญว่าที่ดินนั้นๆ เหมาะสมกับ โครงการประเภทใด ซึ่งจะให้ผลตอบแทนมากเท่าที่ต้องการ และภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ ซึ่งที่ตั้งบางแห่งไม่เหมาะสมสำหรับดำเนินการ โครงการบางประเภท

สำหรับโครงการรีสอร์ทพักตากอากาศนี้ เป็นโครงการที่ต้องใช้ต้นทุนสูงในตอนแรก และให้ระยะการคืนทุนที่นานกว่าโครงการประเภทอื่นบางประเภท แต่การหาจุดขายของโครงการ และการจัดการที่ดีจะสามารถถอยร่นระยะเวลาคืนทุนได้ การวางแผนทางการเงิน เพื่อพิจารณาทางการเงินการลงทุนของโครงการในที่นี้จะอ้างอิงถึงโครงการของโรงแรมเนื่องจากมีความใกล้เคียงกันกับโครงการรีสอร์ทพักตากอากาศ

ตารางที่ 2.25 แสดงการคำนวณหาค่าใช้จ่ายงบประมาณโครงการ

รายการค่าใช้จ่าย	ค่าใช้จ่าย
A ค่าก่อสร้างอาคาร	ค่าประมาณการก่อสร้าง
B ค่าอุปกรณ์ประกอบอาคาร <ul style="list-style-type: none"> - อุปกรณ์ที่ติดตั้งก่อนที่โครงการจะดำเนินการแล้วเสร็จ - เป็นส่วนหนึ่งของอาคาร เช่น ตู้เก็บของ, อุปกรณ์ประกอบอาหารในครัว, อุปกรณ์รักษาความปลอดภัย, ที่นั่งที่ยึดติดกับเวที, อุปกรณ์รักษาความปลอดภัย, ไฟฟ้าแสงสว่าง เป็นต้น 	8% of A
C ค่าพัฒนาที่ดิน <ul style="list-style-type: none"> - ค่าถางพื้นที่ - ค่าถมที่ - รั้ว - ถนน - ที่จอดรถ - พัฒนาภูมิทัศน์ - ทางเท้า 	15% of A <ul style="list-style-type: none"> - เตรียมที่ดิน 1-3% - ที่จอดรถ 30 ตารางเมตร/คันxราคา - อุปกรณ์บนที่ดิน 1-5% - อุปกรณ์นอกที่ดิน 3-5% - ท่อระบายน้ำฝน 0.5-2.5% - จัดสวน 1-2% - ไฟนอกอาคาร 1%

<ul style="list-style-type: none"> - ไฟส่องสว่างทั่วพื้นที่ - อุปกรณ์บริเวณทางเท้า และถนน 	
D รวมค่าก่อสร้าง	A+B+C
E ค่าเวนคืนที่ดินหรือค่ารถถอน	ขึ้นอยู่กับสภาพโครงการ
F ค่าอุปกรณ์ที่เคลื่อนย้ายได้ <ul style="list-style-type: none"> - เครื่องเรือนต่างๆ - อุปกรณ์ที่สามารถเคลื่อนย้ายได้ 	8% of A
F ค่าอุปกรณ์ที่เคลื่อนย้ายได้ <ul style="list-style-type: none"> - เครื่องเรือนต่างๆ - อุปกรณ์ที่สามารถเคลื่อนย้ายได้ 	8% of A
G ค่าบริการวิชาชีพ <ul style="list-style-type: none"> - ค่าบริการออกแบบของสถาปนิก และวิศวกร - ค่าบริการควบคุมงานก่อสร้าง หรือค่าบริการที่ปรึกษา 	6% of D
H ค่าเพื่ออัตราเสี่ยง หรือภาวะเปลี่ยนแปลง สิ่งที่ใช้กำหนดสำหรับการเปลี่ยนแปลงนั้นประกอบด้วย <ul style="list-style-type: none"> - ค่าก่อสร้าง - ค่าการวางแผน 	10% of D

- ค่าการประมูล - ค่าสำรองการก่อสร้างที่เปลี่ยนแปลงแก้ไข	
I ค่าใช้จ่ายด้านธุรการ และการบริหาร - ค่าขออนุญาตการก่อสร้าง - ค่าสำรวจที่ - ค่าทดสอบดิน - ค่าประกันภัย - ค่าทดสอบวัสดุ	1% of D
J รวมงบประมาณทั้งหมด	D+E+F+G+H+I

ที่มา : ร.ศ.สมศักดิ์ ธรรมเวชวิณี,การวิเคราะห์โครงการ, เอกสารประกอบการเรียนวิชา การวิเคราะห์ โครงการชั้นปีที่ 4, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ผลประโยชน์ตอบแทนโครงการ

1. รายได้ (Revenues)

1.1 รายได้จากแผนกห้องพัก รายได้จากห้องพักแขกถือเป็นรายได้หลักที่สำคัญซึ่งการดำเนินงานกิจการ มีผลทำให้กิจการเจริญก้าวหน้าและนากาไรมาสู่โรงแรม อัตราค่าเช่าห้องพักโรงแรมในโครงการ ได้กำหนดจากอัตราค่าห้องพักเซเวนซีรี สอร์ท เกาะกระดาน ในปี พ.ศ. 2555 โดยกำหนดให้มีการปรับราคาเพิ่มขึ้นร้อยละ10 ในทุกๆ 2 ปี นับตั้งแต่เริ่มเปิดกิจการชนิดห้องพัก จำนวนห้อง ราคาห้องพัก

ประเภทห้องพัก	สัดส่วน	ราคาเฉลี่ยต่อคืน (บาท)
บีชฟรอนต์วิลล่า 16 หลัง	40%	12,000-13,000
ฮันนีมูนบีชวิลล่า 8 หลัง	20%	14,000-16,000
โคโคไนท์วิววิลล่า 6 หลัง	15%	17,000-19,000
เมนโกรฟวิววิลล่า 10 หลัง	25%	5,500-8,500

หมายเหตุ : อ้างอิงมาจากเข็ว่นซีริสอร์ท เกาะกระดานซึ่งมีขนาดรีสอร์ทที่ใกล้เคียงกันกับโครงการ

1.2 รายได้จกแผนกอาหารและเครื่องดื่ม จากการสำรวจโรงแรมในปัจจุบันพบว่ารายได้จากอาหารและเครื่องดื่มต่อรายได้จากแผนกห้องพักเท่ากับร้อยละ 80 ของรายได้จากค่าเช่าห้องพักโดยรายได้ส่วนอาหารต่อเครื่องดื่มจะเป็น 70 : 30

1.3 รายได้จากส่วนบันเทิงของโครงการ จากการธุรกิจบันเทิงประเภทเดียวกันของโครงการนี้ ในปัจจุบันพบว่ารายได้จากแผนกจากส่วนนี้ต่อรายได้ส่วนห้องพักเป็นอัตราส่วน 0.5 : 1

1.4 รายได้แผนกทั่วไป ประกอบด้วยรายได้จากแผนกจัดเลี้ยงซึ่งมี 2 แบบคือรายได้จากการเช่าห้องสำหรับการประชุมสัมมนาหรือจัดงานเลี้ยงในโรงแรมกับรายได้จากการจัดเลี้ยง นอกจากนี้ยังมีรายได้จากแผนกซักรีด บริการสปา และแผนกอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่นแผนกโทรศัพท์ และ Internet โดยคิดราคาตามอัตราที่กำหนด

1.5 รายได้จากร้านค้าให้เช่า

1.6 รายได้อื่นๆ เป็นรายได้เบ็ดเตล็ดจากการให้บริการด้านต่างๆ ของโรงแรม เป็นผลกำไรจากการแลกเปลี่ยนเงินตรา ค่า Commission จากบริษัทนำเที่ยว และค่าธรรมเนียมพิเศษในวาระต่างๆ เป็นต้น รายได้ประเภทนี้คิดเป็น 2% ของรายได้จากค่าเช่าห้องพัก

1.7 รายได้จากค่าบริการ รายได้จากค่าบริการประมาณ 10% ซึ่งทางโรงแรมจะคิดกับแขกผู้ใช้บริการ รายได้ส่วนหนึ่งจะแบ่งเป็นผลตอบแทนประจำเดือน และ โบนัสรายปีของพนักงานในโรงแรมและอีกส่วนแบ่งเป็นเงินกองทุนสวัสดิการพนักงาน

1.8 ภาษี ภาษีในการดำเนินธุรกิจของโรงแรมซึ่งต้องจ่ายให้รัฐบาลในอัตราประมาณ 16.5% ของค่าห้องพัก ค่าใช้จ่ายส่วนนี้ทางโรงแรมจะผลัดภาระให้แขกเป็นผู้จ่าย โดยคิดรวมกับค่าบริการ และค่าเช่าการประเมินรายรับ ของโครงการจะไม่นำรายได้จากค่าบริการและภาษีมาคิด เนื่องจากเป็นการหัก ณ. ที่จ่ายไป และเป็นเงินส่วนแบ่งของพนักงาน จึงถือว่าไม่ใช่เงินที่เป็นรายรับจริงของโครงการ

2. รายจ่ายในการดำเนินการ

สำหรับค่าใช้จ่ายในการดำเนินกิจการ สามารถรวบรวมเป็นลักษณะสำคัญได้ดังนี้คือ

2.1 เงินเดือนและค่าสวัสดิการ ได้แก่ อาหารที่อยู่พนักงาน เป็นต้น

2.2 ค่าใช้จ่ายทางการอื่นๆ ได้แก่ ค่าโฆษณาประชาสัมพันธ์ ค่าโทรศัพท์ ของใช้สำนักงาน ค่าบำรุงรักษา ค่าทำความสะอาด ค่าแก๊ส ค่าไฟฟ้า ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง เป็นต้น

2.3 ค่าประกันภัย

2.4 ต้นทุนอาหารและเครื่องดื่ม

2.5 ต้นทุนสินค้าเบ็ดเตล็ด

2.6 ค่าภาษีต่างๆเช่น ภาษีที่ดิน ภาษีโรงเรือน ภาษีการค้า ภาษีเงินได้

2.7 ค่าดอกเบี้ยเงินกู้

2.8 ค่าเสื่อมราคา

ค่าใช้จ่ายบางอย่างมีลักษณะที่คงที่ไม่ว่าจะมีจำนวนแขกมากน้อยเพียงใด ส่วนที่ขึ้นอยู่กับจำนวนแขก เช่น ภาษีการค้า ภาษีเงินได้ ต้นทุนอาหารและเครื่องดื่ม เป็นต้น

1. เงินเดือนและค่าสวัสดิการ เงินเดือนและค่าสวัสดิการของพนักงานทั้งหมดจากข้อมูลการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ค่าใช้จ่าย เงินเดือน ค่าจ้าง สวัสดิการ ประมาณร้อยละ 25.33 ของรายได้ที่ไม่ได้คิดในการประมาณการเงิน ค่าจ้างและเงินเดือนของพนักงานจะประมาณร้อยละ 15.53 (คิดเป็นร้อยละ 16 ของรายได้ทั้งหมด)

2. แผนกอาหารและเครื่องดื่ม ค่าต้นทุนของอาหารประมาณร้อยละ 35 ของรายได้จากค่าอาหาร ส่วนต้นทุนของเครื่องดื่มประมาณร้อยละ 22 ของรายได้จากค่าอาหาร เพราะฉะนั้นเมื่อคิดรวมค่าใช้จ่าย แผนกอาหารและเครื่องดื่มจะได้เท่ากับ ร้อยละ 3.17 ของรายได้ทั้งหมดของแผนกอาหารและเครื่องดื่ม (คิดเป็นร้อยละ 31 ของแผนกอาหารและเครื่องดื่ม)

3. ค่าน้ำประปา ไฟฟ้า และค่าพลังงานในโรงแรม จากสถิติการใช้จ่ายการประกอบกิจการ จำแนกเป็น

ค่าไฟฟ้าร้อยละ 9.07 ของรายได้ทั้งหมด

ค่าประปาร้อยละ 0.62 ของรายได้ทั้งหมด

ค่าเชื้อเพลิงร้อยละ 1.19 ของรายได้ทั้งหมด

เพราะฉะนั้นค่าใช้จ่ายในส่วนนี้คิดเป็น 10.85 % ของรายได้ทั้งหมด (คิดเป็น 10 % ของรายได้ทั้งหมด)

4. ค่าซ่อมแซมบำรุงรักษา

จากสถิติคิดเป็นร้อยละ 4.72 ของรายได้ทั้งหมด (ในการคิดประมาณคิดเป็นร้อยละ 4 ของรายได้ทั้งหมด)

5. ค่าใช้จ่ายอื่นๆ

จากสถิติคิดเป็นร้อยละ 3.06 ของรายได้ทั้งหมด (ในการคิดประมาณคิดเป็นร้อยละ 3 ของรายได้ทั้งหมด)

6. ค่าใช้จ่ายทั่วไป คือค่าใช้จ่ายแต่ละแผนก และค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวกับค่าธรรมเนียมต่างๆ จำแนกดังนี้

6.1 ค่าธรรมเนียมการจัดการ โครงการนี้คณะผู้บริหาร โครงการ โรงแรมเป็นผู้ทำหน้าที่อยู่แล้ว โดยดำเนินการและจัดการทั้งหมด ได้จากการแบ่งสรรเงินปันผล เงินลงทุน และส่วนประกอบกิจการ ดังนั้นจึงไม่นำมาคิดรวมในรายจ่าย

6.2 ค่าเสื่อมราคา สำหรับโครงการนี้ได้แบ่งค่าเสื่อมราคาเป็นรายการใหญ่ๆ 3 รายการ

-ค่าเสื่อมราคาอาคาร 5 % ต่อปี

-ค่าเสื่อมราคาเครื่องจักรและอุปกรณ์ 50 % ต่อปี

-ค่าเสื่อมราคาอุปกรณ์และติดตั้งภายในอาคาร 10 % ต่อปี

ค่าเสื่อมราคานี้เป็นค่าในบัญชีของเงินกระแสหมุนเวียนในบัญชี แต่เมื่อนำมาประเมินการเงินจะไม่นำมาคิด เพราะมีใช้เงินที่แท้จริง แต่เป็นการหักลดรายจ่าย เพื่อลดภาษีเงินได้

7. ภาษีเงินได้ ประมาณภาษีเงินได้ของโครงการประมาณ 35% ของรายได้ทั้งหมดหรือกำไรสุทธิ

8. ค่าโฆษณา คิดจากการประชาสัมพันธ์ การสำรวจตลาด การส่งเสริมการขายต่างๆ โดยคิดค่าใช้จ่ายดังกล่าวประมาณ 2% ของรายได้ทั้งหมด

2.4.3 สรุปการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับโครงการและการลงทุน

จากการศึกษาระดับชั้นของโรงแรม ซึ่งตัวโครงการอยู่ในระดับ Mid - rate ทำให้ทราบได้ถึงค่าใช้จ่ายเบื้องต้นในการก่อสร้างโครงการ โดยศึกษาจากตารางในข้างต้น

ตารางที่ 2.26 แสดงลักษณะการจำแนกค่าก่อสร้างตามระดับของโรงแรม

Classifications	Cost / Room (\$)
Luxury	143,613
Upscale	129,576
Mid - rate	107,980
Economy	86,384

กล่าวคือ ในระดับ Mid - rate จะมีค่าใช้จ่ายต่อห้องคือ 107,980 USD ซึ่งตัวโครงการมีจำนวน 40 ห้องด้วยกัน ดังนั้นมีค่าใช้จ่ายในการก่อสร้างคือ $107,980 \times 40 \times 29.53 = 127,545,976$ Bath

แบ่งเป็น รายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ค่าก่อสร้างของตัวโครงการ
2. รายรับของตัวโครงการ
3. รายจ่ายของตัวโครงการ

1. สรุปค่าก่อสร้างของตัวโครงการ

รายการ	จำนวน%	จำนวนเงิน
1. ค่ารื้อถอนและค่าปรับปรุงที่ดิน	5 %	6,377,298.8
2. ค่าโครงสร้างอาคารและฐานราก	45 %	57,395,689.2
3. ค่าระบบเครื่องกล , ระบบไฟฟ้า. ระบบปรับอากาศ , ระบบสุขาภิบาล	27 %	34,437,413.52
4. ค่าตกแต่งภายใน	10 %	12,754,597.6
5. ค่าอุปกรณ์สำหรับดำเนินการ โรงแรม	1.3 %	1,658,097.688
6. ค่ารื้อถ้ายชาม แก้ว เครื่องเงิน ผ้าปูโต๊ะ	5 %	6,377,298.8
7. ค่ายานพาหนะ	0.5 %	637,729.88
8. ค่าใช้จ่ายก่อนการเปิดดำเนินการ	1.5 %	28,697.8446
ค่าใช้จ่ายเบื้องต้นในการดำเนินการ 100 %		1,913,189.64

2. สรุปรายรับของตัวโครงการ

จากอัตราเฉลี่ยของห้องพักในข้อมูลเบื้องต้น ทำให้สามารถวิเคราะห์ถึงรายรับของโครงการในเบื้องต้น โดยมีรายละเอียดดังนี้

รายรับของโครงการมีรายละเอียด ดังนี้

Rooms	656,594.82 Bath
Food (12% x Rooms)	78,791.3784 Bath
Beverage (11% x Rooms)	72,225.4302 Bath
Telephone (5% x Rooms)	32,829.741 Bath
Minor operated depts. (6%xRooms)	39395.6892 Bath
Rents and other income(2% rooms)	13131.8964 Bath

Total 892,968.95 Bath

3. สรุปรายจ่ายของตัวโครงการ

Departmental expenses 142,875.032 Bath	(16% x Revenue)
Food and Beverage expenses 301,245.7023Bath	(31% x Revenue Food and Beverage)
Electricity and Water Supply 116,085.9635 Bath	(13% x Revenue)
Postal Telegraph , Telephone , Facsimile 10,715.6274Bath	(1.2% x Revenue)
Stationery and Wastage Materials 25,003.1306Bath	(2.8% x Revenue)
Advertising 11,608.59635Bath	(1.3% x Revenue)
Insurance Premium 22,324.22375 Bath	(2.5% x Revenue)
Transportation 4,464.84475Bath	(0.5% x Revenue)
Repairing and maintenance of fixed assets 82,153.1434Bath	(9.2% x Revenue)
Loss of Currency 6,250.78265 Bath	(0.7% x Revenue)
Sanitary Products 5,357.8137 Bath	(0.6% x Revenue)
	Total 728,084.8604 Bath

สรุปความคุ้มทุนของตัวโครงการ

จากข้อมูลทั้งหมดสามารถวิเคราะห์ได้ถึงความคุ้มทุนของตัวโครงการ โดยมีรายละเอียดดังนี้

รายรับ = 892,968.95 Bath

รายจ่าย = 728,084.8604 Bath

อัตราดอกเบี้ย 7 % = 50,965.94023 Bath

Net Revenue Income = 113,919.0896 Bath

ภาษีเงินได้ 35 % ของกำไรสุทธิ = 39,871.68136 Bath

GRAND TOTAL = 74,047.41 Bath

การคำนวณหาระยะเวลาในการคืนทุน = ค่าใช้จ่ายในการลงทุน/ ผลตอบแทนสุทธิเฉลี่ยต่อปี

$$= 1,913,189 / 62,774.86$$

$$= 25.83 \text{ ปี}$$

ดังนั้นโดยสรุปแล้ว หากอยู่ในสถานะเศรษฐกิจปกติ ตัวโครงการจะสามารถคืนทุนได้ในระยะเวลา 25.83 ปี ด้วยกัน

บทที่ 3

การศึกษาอาคารตัวอย่าง

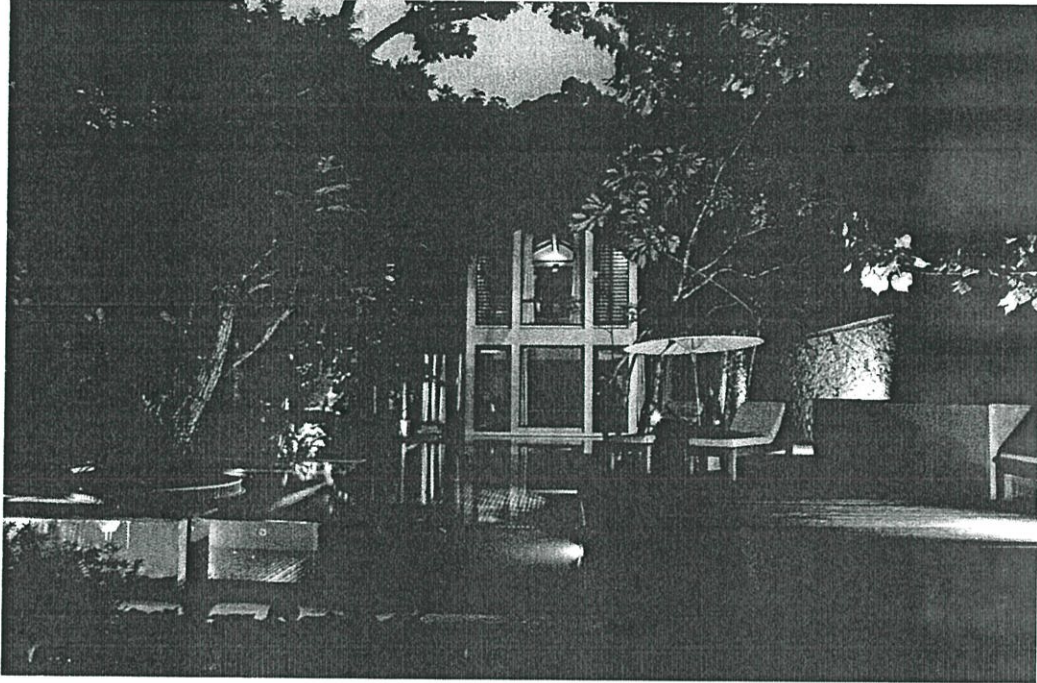
การศึกษาอาคารกรณีศึกษาของ โครงการ รีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ จังหวัดศรีสะเกษ เป็น รีสอร์ทเพื่อการพักผ่อน โครงการนี้ที่มุ่งเน้นการให้บริการด้านสถานที่พักตากอากาศที่ได้มาตรฐานการ ท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และเพื่อการตอบสนองการพักผ่อน และเรียนรู้กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ รูปแบบใหม่ที่ผสมผสานการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมกับการท่องเที่ยวไว้ด้วยกัน ซึ่งการศึกษาอาคารตัวอย่างที่มี ลักษณะการทำงานคล้ายคลึงกัน หรือ โครงการที่มีส่วนใดส่วนหนึ่งของ โครงการที่มีลักษณะในการ ดำเนินงานเหมือนกัน รวมถึงศึกษาแนวคิดทางสถาปัตยกรรมการเลือกใช้วัสดุ การจัดการโครงการ ลักษณะ การดำเนินธุรกิจ และการบริหาร โครงการ ในการศึกษาอาคารกรณีศึกษามีเกณฑ์ในการเลือกศึกษาโครงการ ดังต่อไปนี้

1. โครงการที่มีการดำเนินโครงการคล้ายคลึงและเป็นโครงการประเภทเดียวกันกับโครงการ
2. เป็นโครงการที่ตั้งอยู่ในพื้นที่สภาพแวดล้อม ที่อาจดำเนินงานแบบเดียวกันหรือไม่ก็ได้ โดยจะศึกษาลักษณะการดำเนินงานทางธุรกิจ
3. เป็นโครงการที่มีแนวคิดทางด้านสถาปัตยกรรม การเลือกใช้วัสดุที่น่าสนใจ โดยเป็นรูปแบบที่สามารถแก้ปัญหาในพื้นที่ หรือการดำเนินงานของโครงการได้

ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาโครงการ จะใช้เพื่อเป็นข้อมูลในการกำหนดขนาดพื้นที่ใช้สอย องค์ประกอบต่างๆในโครงการซึ่งมีความสัมพันธ์กัน แนวทางการดำเนินธุรกิจ และแนวทางการแก้ปัญหาในการวางผังและรูปแบบสถาปัตยกรรมซึ่งมีผลต่อการสร้างความประทับใจให้แก่ผู้มาใช้โครงการ ซึ่งนับว่ามีความสำคัญมากในลักษณะ โครงการที่เป็นสถานพักตากอากาศ เพื่อการออกแบบได้ถูกต้องและมีประสิทธิภาพในการใช้งาน และมีความสวยงามเป็นที่ดึงดูดใจของนักท่องเที่ยว

3.1 กรณีศึกษาโครงการในประเทศ

3.1.1 เดอะ ทับแขก กระบี่ บูทีค รีสอร์ท (The tubkaak Boutique resort Krabri)

รูปที่ 3.1 ภาพแสดงทัศนียภาพภายนอกโครงการ

ที่มา : <http://tubkaakresort.com/th/photo-gallery.htm> (วันที่ค้นข้อมูล :8 พฤศจิกายน 2555).

ข้อมูลทั่วไปของโครงการ

ชื่อโครงการ : เดอะ ทับแขก กระบี่ บูทีค รีสอร์ท(The tubkaak Boutique resort Krabri)

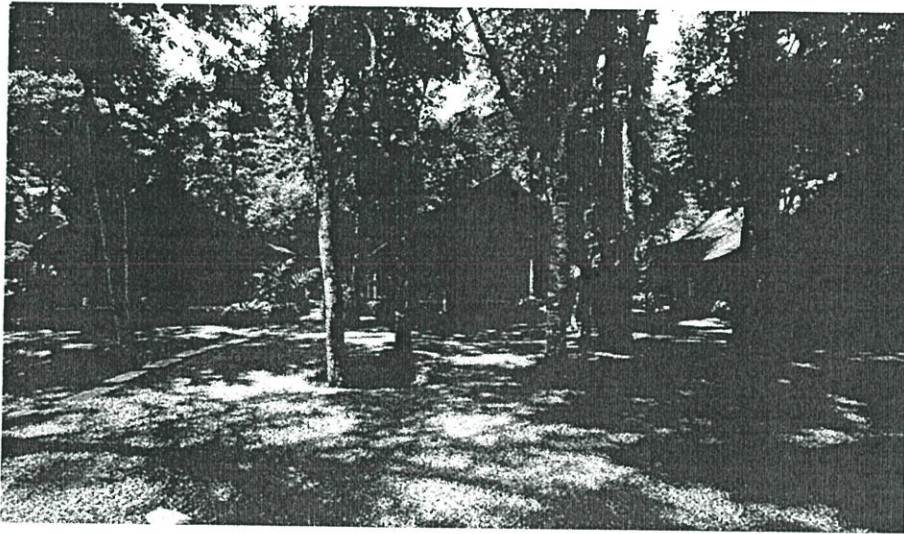
ที่ตั้งโครงการ: 123 ถนนหมู่ 3 ตำบลหนองทะเล อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่ 8100

จำนวนห้องพัก: 42 ห้อง

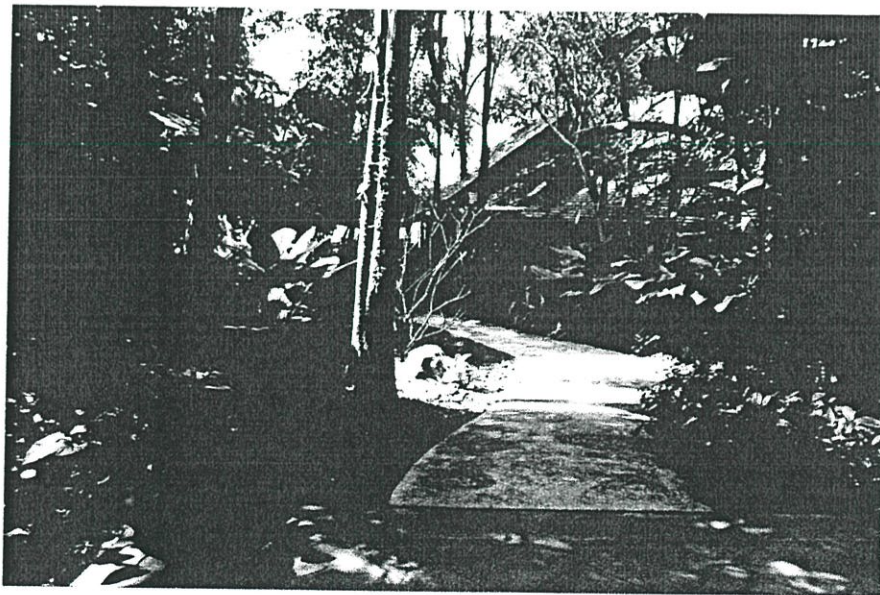
สถาปนิก: บริษัท A49

แนวความคิดในการวางผัง สภาพที่ดินและตำแหน่งที่ดินของโครงการอยู่ติดกับชายหาดซึ่งมีหาดทรายที่มีคุณภาพที่สวยงาม มุมมองจากที่ตั้งโครงการจะมองเห็นหมู่เกาะห้อง เรียงรายอยู่เบื้องหน้า ซึ่งเป็นมุมมองที่สวยงามแตกต่างไปจากหาดทรายทั่วไป สภาพภายในที่ดินอุดมไปด้วยต้นไม้ขนาดใหญ่ มีความชุ่มชื้นสูง เนื่องจากมีลำธารไหลผ่านที่ดิน ซึ่งไหลลงมาจากภูเขาเบื้องหลัง ทำให้สภาพภายในที่ตั้ง มีความอุดมสมบูรณ์สูง จากสภาพที่ดินที่มีคุณภาพสูง การจัดวาง MASTER PLAN

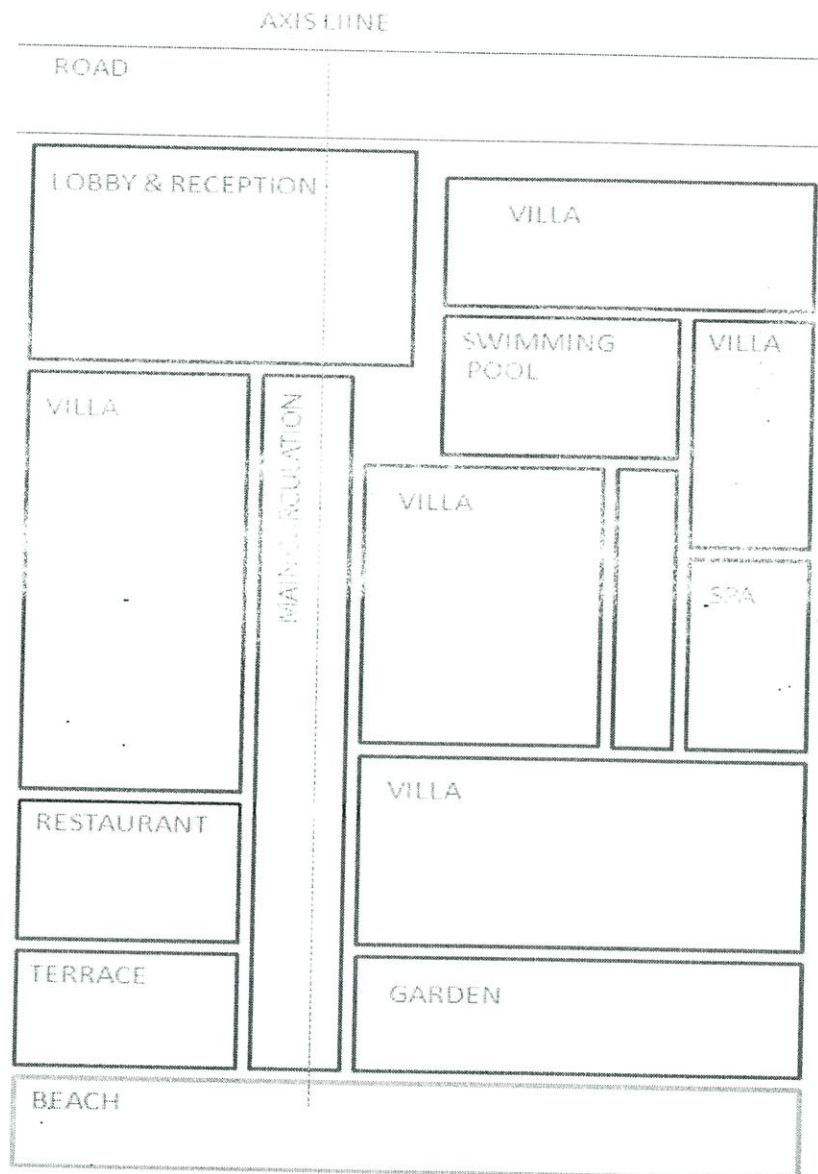
การออกแบบอาคารโรงแรมจึงมีแนวความคิดที่จะรักษา สภาพแวดล้อมภายใน SITE และใช้ประโยชน์จากความสวยงาม และที่ตั้งให้ได้มากที่สุด จำนวนของห้องพักได้คำนวณ และจัดวางให้เหมาะสมกับขนาดของที่ดิน และมีความเหมาะสมในการลงทุนและการบริหารให้เป็นโรงแรมชั้นดี จึงได้ออกแบบอาคารเป็นลักษณะกลุ่มอาคาร โดยจัดวางให้แต่ละหลังสามารถมองเห็นวิวทะเลภายนอก และวิว ภายในที่สร้างสรรค์ขึ้น โดยคำนึงถึงความเป็นส่วนตัวของแขกที่มาพัก ซึ่งได้มาด้วยการใช้ LANDSCAPE เป็นตัวช่วย

รูปที่ 3.2 บรรยากาศของโครงการ

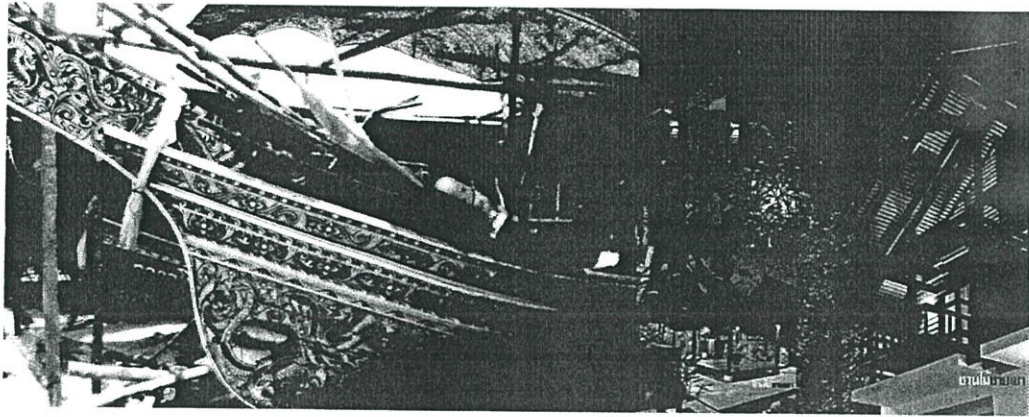

รูปที่ 3.3 ทางเชื่อมจาก lobby ไปหน้าหาด

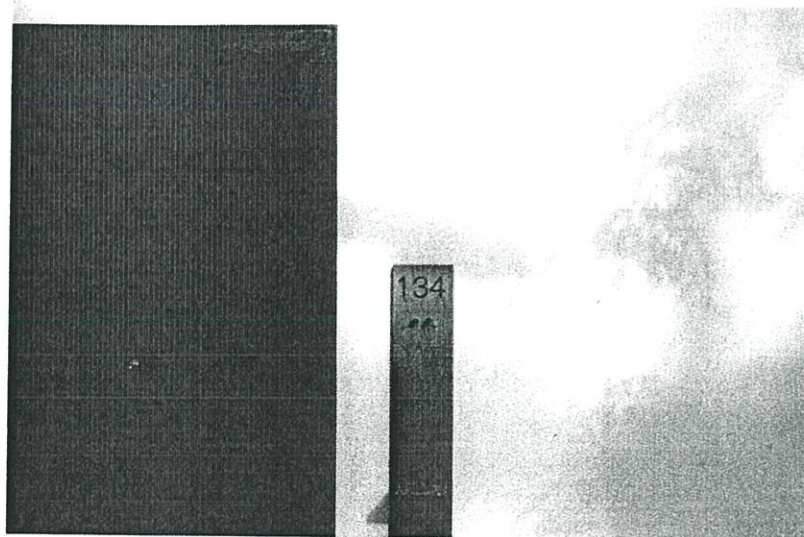
รูปที่ 3.4 ภาพแสดง TABULATION DIAGRAM ของโครงการ

แนวคิดในการออกแบบ อาคารแต่ละหลัง ถูกออกแบบให้มีเอกลักษณ์ เหมาะสมกับสภาพการใช้งาน แต่ตำแหน่งที่ตั้งในที่ดิน โดยมีเอกลักษณ์เฉพาะของโครงการ THE TUBKAAK ซึ่งมีหลังคาโค้งที่ชายคา และรูปแบบของอกไก่ที่เป็นเอกลักษณ์ของโรงแรม รูปแบบนี้ได้พัฒนาออกแบบมาจากรูปลักษณะของเรือกอกและเกิดเป็นลักษณะเฉพาะตัวของโรงแรมนี้ อาคารที่จะยกพื้นสูงขึ้นจากดินเดิม ซึ่งมีสภาพที่ชื้น เพื่อคงสภาพเดิมของ SITE ให้มากที่สุด และยังเป็นการป้องกันความชื้นเข้าสู่อาคารอีกทางหนึ่ง

รูปที่ 3.5 ภาพแสดงเรือกอและที่เป็นconcept ของอาคาร

การออกแบบส่วนใช้สอยต่าง ๆ ของห้องพัก เน้นรูปแบบการใช้สอยและการใช้ชีวิตที่มีความเป็นไทย มีความเป็นตะวันออก เช่น การพักผ่อนที่ได้ดูบ้าน การใช้มุ้ง การอาบน้ำ การถือคประตูละเอียดเหล่านี้ ได้ถูกนำมาประกอบในรายละเอียด ระบบการใช้น้ำ เป็นระบบที่สำคัญของโรงแรมริมชายหาดทะเล น้ำใช้ของโครงการได้จากน้ำธรรมชาติที่ไหลลงมาจากภูเขาด้านหลังของที่ดิน นำมาเก็บกักไว้สำหรับเป็นน้ำใช้ส่วนส่วนหนึ่ง อีกส่วนหนึ่งปล่อยให้ไหลพาดผ่านที่ดิน

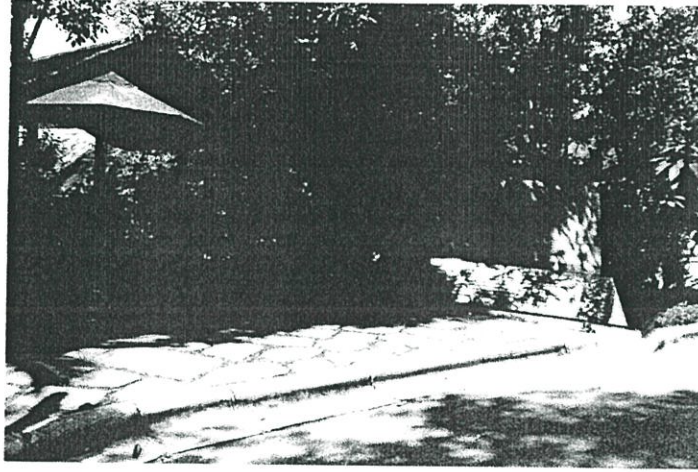

รูปที่ 3.6 ภาพแสดงรายละเอียดของการถือคประตูละเอียด

ที่มา : <http://tubkaakresort.com/th/photo-gallery.htm> (วันที่ค้นข้อมูล :8 พฤศจิกายน 2555).

องค์ประกอบของโครงการ

- ส่วนโถงต้อนรับ อยู่บริเวณชั้นสองของรีสอร์ทที่มีลักษณะโปร่งโล่ง มองเห็นยอดไม้และสวนอันร่มรื่นของรีสอร์ท มีลักษณะเป็น OPEN AIR เพื่อการประหยัดพลังงาน ก่อนเข้ามาถึง LOBBY แยกจะต้องเดินมาตามสะพานที่เชื่อมมาจากจุดต้อนรับ ทำให้แขกรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของธรรมชาติ

รูปที่ 3.7 ภาพแสดง ส่วนทางเข้าโครงการ

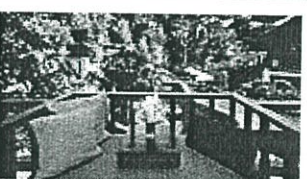
รูปที่ 3.8 ภาพแสดง ส่วนต้อนรับของโครงการ

รูปที่ 3.9 ภาพแสดงสะพานเชื่อมที่มาจากจุดต้อนรับหน้าโครงการ

- ส่วนห้องพัก ห้องพัก 42 ห้อง ที่ทับแขก ได้รับการออกแบบและปรับปรุงให้เป็นสไตล์ที่เก๋ ทันสมัย ผสมผสานกลิ่นอายของความเป็นไทยไทย ด้วยการจัดสรรแบ่งพื้นที่ได้อย่างลงตัว ห้องพักแต่ละหลัง มีหลังคาโค้งที่โดดเด่น งานฝีมือที่ละเอียด โครงสร้างที่ประกอบด้วยไม้มะพร้าวและไม้สักเพิ่มบรรยากาศแห่งการผ่อนคลาย อบอุ่น นอกจากนี้ การตกแต่งภายในห้องพักแต่ละห้องนั้นมีรายละเอียดและสีสันที่แตกต่างกัน อีกทั้งยังจัดสรรเฟอร์นิเจอร์คุณภาพสูงตกแต่งภายในห้องพัก บางห้องยังมีอ่างอาบน้ำกลางแจ้งที่สวยงาม สร้างประสบการณ์ใหม่และประทับใจผู้เข้าพักที่สัมผัสถึงความโปร่งของดีไซน์ สะดวกสบาย เปรียบเสมือนบ้านพักส่วนตัวที่เต็มไปด้วยบรรยากาศแห่งการพักผ่อนที่พิเศษสุด มีห้องพักทั้งหมด 6 แบบ ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3.1 แสดงรายละเอียดและราคาห้องพัก

ประเภทห้องพัก		ราคาห้องพัก (บาท)
	การ์เดน (45 ตร.ม.)	7,000-12,500
	ชูพีเรีย (40 ตร.ม.)	7,500-13,500
	ดีลักซ์ (45 ตร.ม.)	8,000-14,500
	ซีวีว (60 ตร.ม.)	10,000-17,500

ตารางที่ 3.1(ต่อ) แสดงรายละเอียดและราคาห้องพัก

ประเภทห้องพัก		ราคาห้องพัก (บาท)
	<p>ห้องลอร์เรตสวีท (1 ห้องนอน) (120 ตร.ม.)</p>	13,000-25,000
	<p>ห้องทับแขกสวีท (2 ห้องนอน) (198 ตร.ม.) กับสระว่ายน้ำ 42 ตร.ม.)</p>	25,000-45,000

1. ห้องการ์เดน ห้องพักชั้นบนของวิลล่ากับพื้นที่ 45 ตารางเมตรมีห้องนอนที่หรูหรา, ห้องน้ำแสนโรแมนติก, อ่างอาบน้ำกลางแจ้งสำหรับผ่อนคลาย ทำให้การพักผ่อนเพลิดเพลินไปกับความเป็นส่วนตัว นอกจากนี้ยังมีห้องนอนชั้นล่างพื้นที่ 15 ตารางเมตรซึ่งเหมาะสำหรับผู้เข้าพักคนที่สาม การตกแต่งภายในบนพื้นที่กว้างขวาง ห้องพักการ์เดนออกแบบตกแต่งอย่างพิเศษมีพื้นที่กว้างทำให้ห้องดูโปร่งสบายสัมผัสได้ถึง การพักผ่อนที่แสนสงบ

รูปที่ 3.10 ทัศนียภาพภายนอกของห้องการ์เดน

ที่มา : <http://tubkaakresort.com/th/photo-gallery.htm> (วันที่ค้นข้อมูล :8 พฤศจิกายน 2555).

รูปที่ 3.11 ทศนิยมภาพภายในของห้องการ์เดน

ที่มา : <http://tubkaakresort.com/th/photo-gallery.htm> (วันที่ค้นข้อมูล :8 พฤศจิกายน 2555).

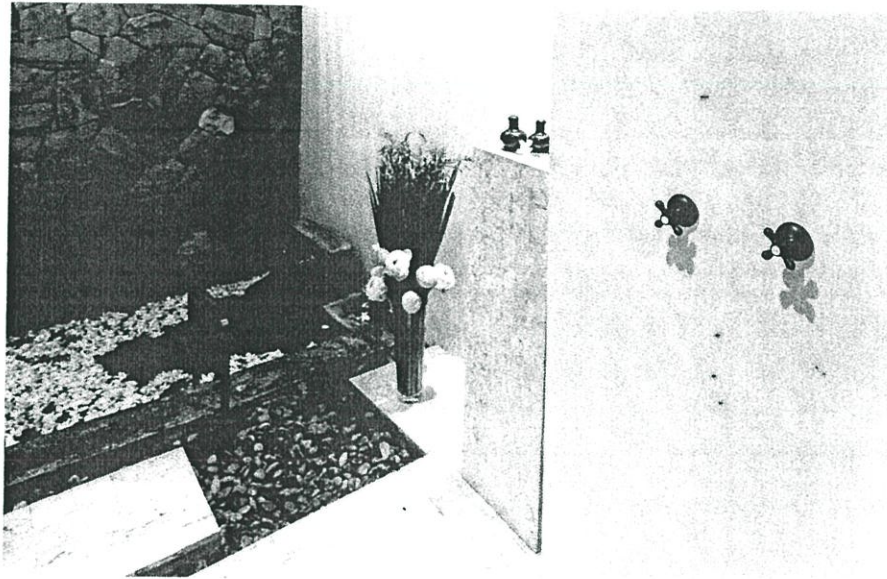
2. ห้องซูพีเรีย ชั้นล่างของห้องซูพีเรียมีความสะดวกสบาย เพลิดเพลินปลดปล่อยอารมณ์ไปกับ ธารวายน้ำรูปทรงอิสระ อ่างจากุชซีห่อ และสวนพันธุ์ไม้เขตร้อนสวย ๆ รอบระเบียบ ภายในห้องพื้นที่ 40 ตารางเมตร เต็มไปด้วยงานตกแต่งภายใน ผ้านุ่ม ๆ เนื้อผ้าอย่างดี และเตียงที่สัมผัสได้ถึงความสะดวกสบาย ประทับใจผู้เข้าพักได้อย่างไม่มีที่ติ

รูปที่ 3.12 ทศนิยมภาพภายในของห้องซูพีเรีย

ที่มา : <http://tubkaakresort.com/th/photo-gallery.htm> (วันที่ค้นข้อมูล :8 พฤศจิกายน 2555).

ความสะดวกสบายในห้องขนาดพอดี คู่รักสามารถรู้สึกได้ถึงความสะดวกสบาย บรรยากาศอบอุ่นบนพื้นที่ 40 ตารางเมตร กับห้องซุฟิเรียที่มีระเบียงเล็ก ๆ ที่มองออกไปเห็นวิวสระว่ายน้ำ หรือสวนสวยนอกห้องพัก

รูปที่ 3.13 ทศนียภาพภายในห้องน้ำของห้องซุฟิเรีย

ที่มา : <http://tubkaakresort.com/th/photo-gallery.htm> (วันที่ค้นข้อมูล :8 พฤศจิกายน 2555).

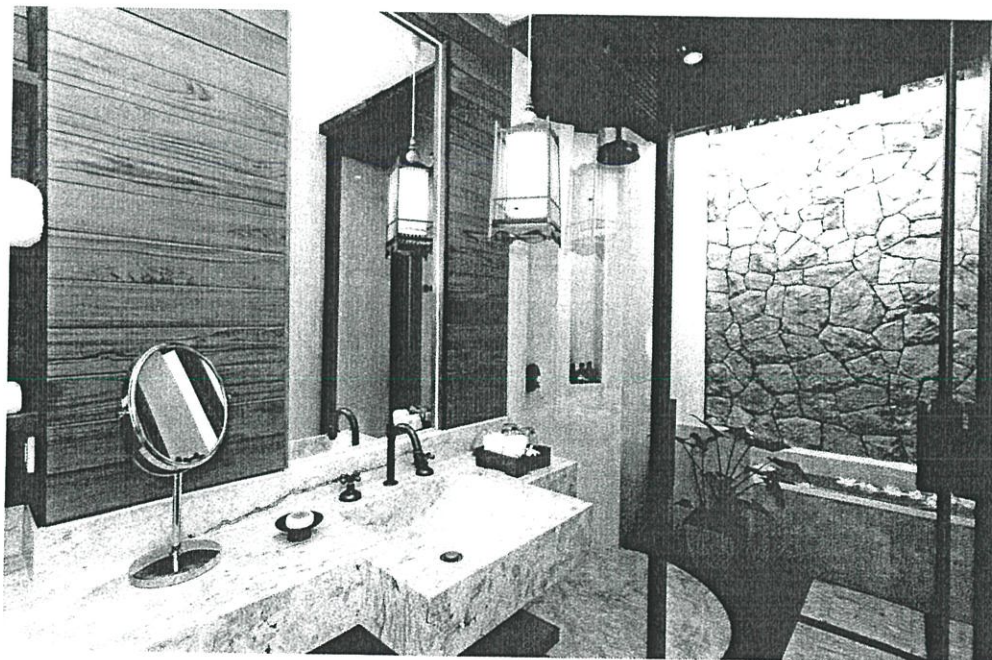
อ่างอาบน้ำและฝักบัวกลางแจ้ง ห้องน้ำสุดหรูกลางแจ้งเพิ่มพื้นที่ขึ้นเพื่อห้องอาบน้ำฝักบัวและอ่างอาบน้ำได้บรรยากาศแห่งความสดชื่นภายใต้ท้องฟ้าเปิด

3. ห้องดีลักซ์ การออกแบบตกแต่งห้องอย่างมีสไตล์นั้นสามารถเห็นได้ในส่วนห้องพักชั้นบนของวิลล่า ‘ห้องดีลักซ์’ ความโดดเด่นในส่วนของหลังคาที่มีความโค้งมนสัมผัสได้ถึงความรู้สึกที่แสนสบาย ระเบียงไม้สามารถมองเห็นทิวทัศน์ที่มีเสน่ห์ สระว่ายน้ำ สวนสวย ๆ และห้องน้ำกลางแจ้งที่ออกแบบได้ทั้งความเก๋ หรรษา มีระเบียงกว้างขวาง ความสมบูรณ์แบบสำหรับการพักผ่อนอย่างแท้จริงด้วย ระเบียงขนาดใหญ่หย่อนกายพักผ่อนบนบุนวมนุ่ม ๆ สัมผัสได้ถึงความสะดวกสบายอย่างสุดพิเศษ

รูปที่ 3.14 ทัศนียภาพภายในของห้องดีลักซ์

ที่มา : <http://tubkaakresort.com/th/photo-gallery.htm> (วันที่ค้นข้อมูล :8 พฤศจิกายน 2555).

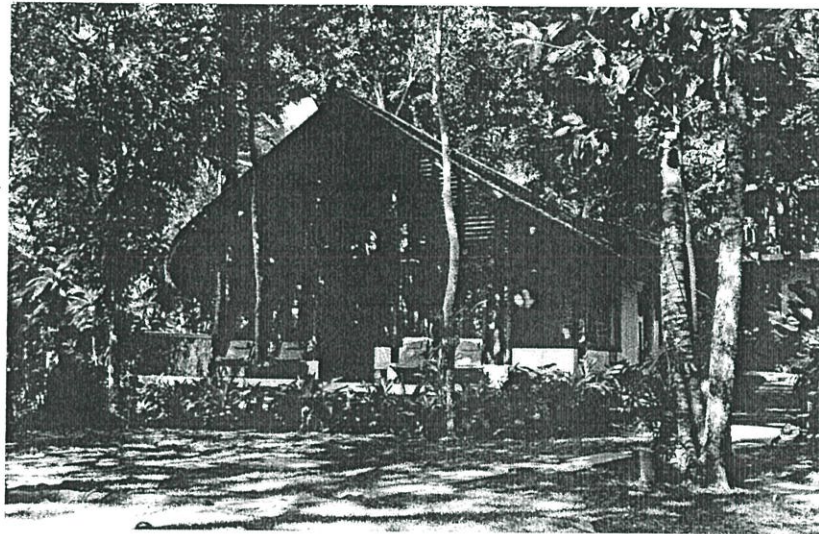

รูปที่ 3.15 ทัศนียภาพภายในห้องน้ำของห้องดีลักซ์

ที่มา : <http://tubkaakresort.com/th/photo-gallery.htm> (วันที่ค้นข้อมูล :8 พฤศจิกายน 2555).

อ่างอาบน้ำและฝักบัวกลางแจ้ง ห้องน้ำได้ถูกปรับปรุงใหม่ ด้วยอ่างอาบน้ำหินอ่อนสีสว่างแลดูสง่า และอบอุ่น อีกทั้งยังมีฝักบัวและอ่างอาบน้ำกลางแจ้งที่อยู่ด้วยกันแล้วมีความสวยงามอย่างลงตัว

4. ห้องชีวิว ทัศนียภาพที่สวยงามมองเห็นหมู่เกาะต่าง ๆ ห้องชีวิวอยู่ภายใต้ร่มเงาของต้นไม้ใหญ่ และเขตร้อนนานาพันธุ์ล้อมรอบ ซึ่งห้องพักห่างทะเลอันดามันเพียงไม่กี่ก้าว บนพื้นที่ 60 ตารางเมตรนั้นมีพื้นที่กว้างขวางสะดวกสบายเหมาะทุกมุมสำหรับการพักผ่อนมี ทั้งเปลญวน, เดย์เบด (Daybed) และอ่างอาบน้ำกลางแจ้งที่เหมาะสมสำหรับคู่รักอันเป็นที่สุด ลานระเบียงชีวิว จิบเครื่องดื่มบนระเบียงส่วนตัวอันกว้างสบายไปพร้อม ๆ กับความเพลิดเพลินที่สามารถมองเห็นวิวทิวทัศน์ของฟ้าใสทะเลสวยของห้องทะเลอันดามัน

รูปที่ 3.16 ทัศนียภาพภายนอกของห้องชีวิว

ที่มา : <http://tubkaakresort.com/th/photo-gallery.htm> (วันที่ค้นข้อมูล :8 พฤศจิกายน 2555).

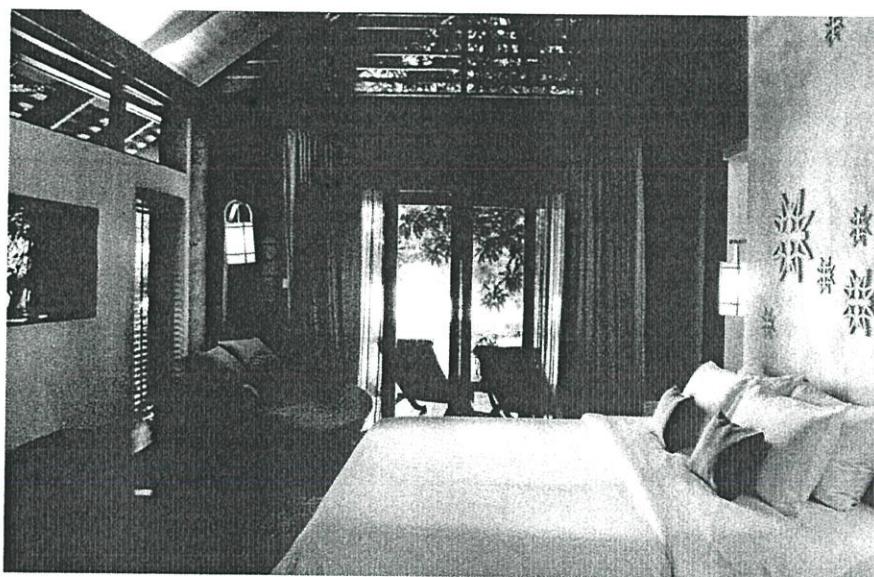

รูปที่ 3.17 ทัศนียภาพภายในของห้องชีวิว

ที่มา : <http://tubkaakresort.com/th/photo-gallery.htm> (วันที่ค้นข้อมูล :8 พฤศจิกายน 2555).

มุมนั่งเล่นกว้างขวาง การตกแต่งภายในที่มีความหรูหราและกว้างขวางนั้นมีลานจ๊ับเคย์เบดให้นอนเล่นได้อย่างสบายใจและอ่างอาบน้ำขนาดใหญ่พิเศษคู่รักโรแมนติก

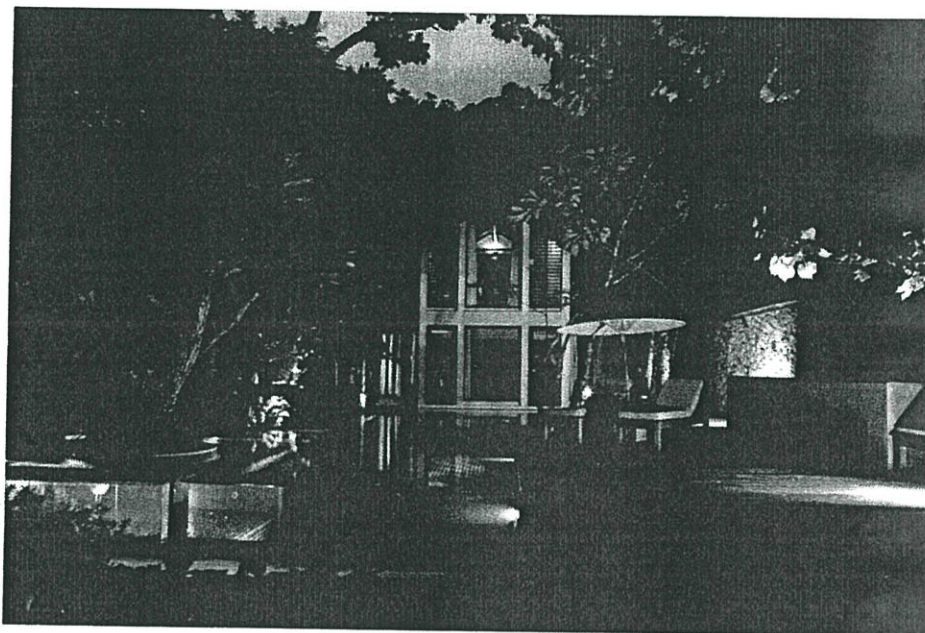
5. ห้องสวีทลอร์เรล เต็มเต็มความหวานกับห้องที่แสนจะโรแมนติกของห้องหรูสวีทลอร์เรลในพื้นที่ 120 ตารางเมตร รวมถึงห้องนั่งเล่นและห้องนอนที่แยกได้อย่างเป็นสัดส่วน เพลิดเพลินกับวิวทะเลจากระเบียงขนาดใหญ่ที่เห็นได้ถึงรายละเอียดการออกแบบ ที่หรูหราสวยงามอย่างไม่มีที่ติเหมาะสำหรับการฮันนีมูน ซีวีระเบียงคู่ หย่อนกายพักผ่อนที่ระเบียงคู่พร้อมด้วยโต๊ะกาแฟตั้งไว้สำหรับนั่งเล่นกลางแจ้งมองวิวทะเลที่สวยงามได้รอบ

รูปที่ 3.18 ทศนียภาพภายในของห้องสวีทลอร์เรล

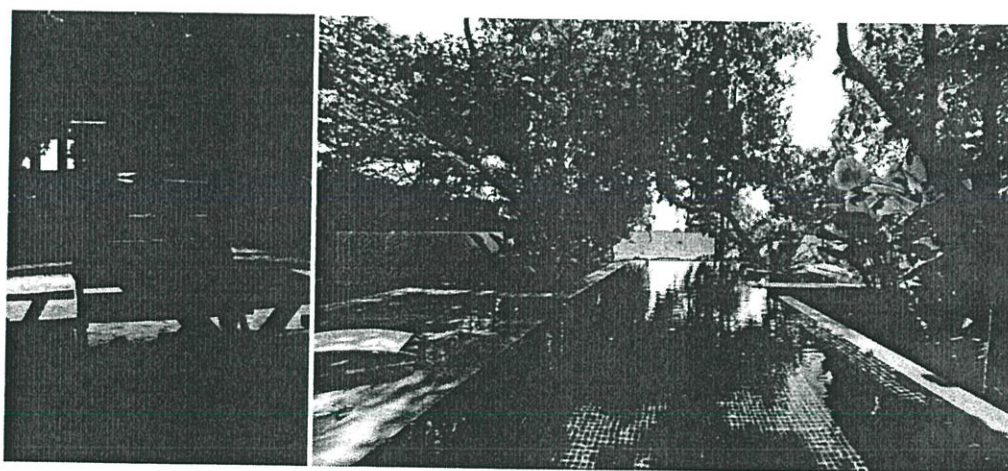
ที่มา : <http://tubkaakresort.com/th/photo-gallery.htm> (วันที่ค้นข้อมูล :8 พฤศจิกายน 2555).

6. ห้องทับแขกสวีท ความสวยงามที่น่าประทับใจในรูปแบบความเป็นส่วนตัวที่มีห้องนอนใหญ่ถึงสอง ห้องในวิลล่าบนพื้นที่รวม 198 ตารางเมตร สูดยอดความเป็นส่วนตัว ท่ามกลางแมกไม้และขุนเขา วิวหน้าหาดส่วนตัว สระว่ายน้ำที่ไร้ขอบเขตกลมกลืนเข้ากับทะเลอันคัมมัน หย่อนตัวผ่อนคลายว่ายน้ำ หรือจะแช่ฟองนุ่ม ๆ ในสระจากุซซี่ ทั้งยังมีห้องซาวน่าส่วนตัว ห้องนั่งเล่นและพื้นที่รับประทานอาหารบนพื้นที่กว้างเปิดโล่งสบาย สระว่ายน้ำอันไร้ขอบเขต เมื่อก้าวออกมาจากวิลลานั้นจะได้พบกับสระว่ายน้ำส่วนตัวพร้อมวิวที่เชื่อมต่อกับทะเลแห่งอันคัมมันที่มองเห็นหมู่เกาะน้อยใหญ่ราย เรียงกันอย่างสวยงาม

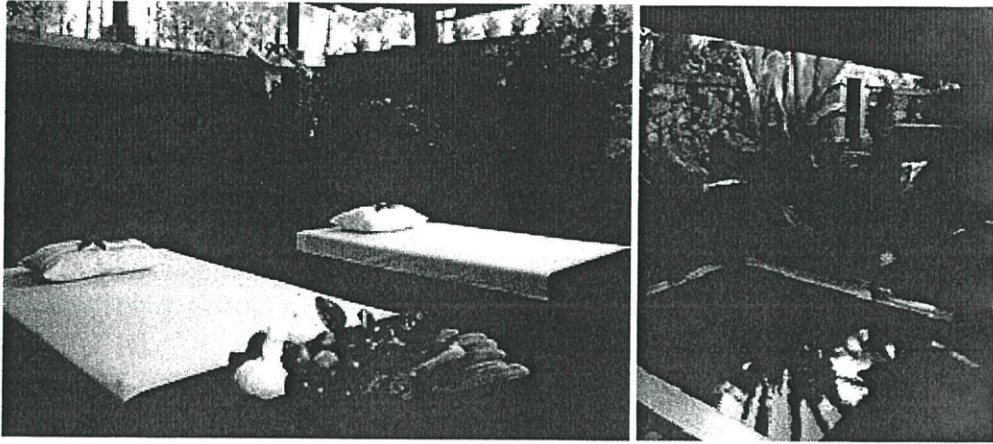
รูปที่ 3.19 ทศนิยมภาพภายนอกของห้องแช่แชกสวีท

ที่มา : <http://tubkaakresort.com/th/photo-gallery.htm> (วันที่ค้นข้อมูล :8 พฤศจิกายน 2555).

รูปที่ 3.20 ทศนิยมภาพภายนอกของห้องแช่แชกสวีท

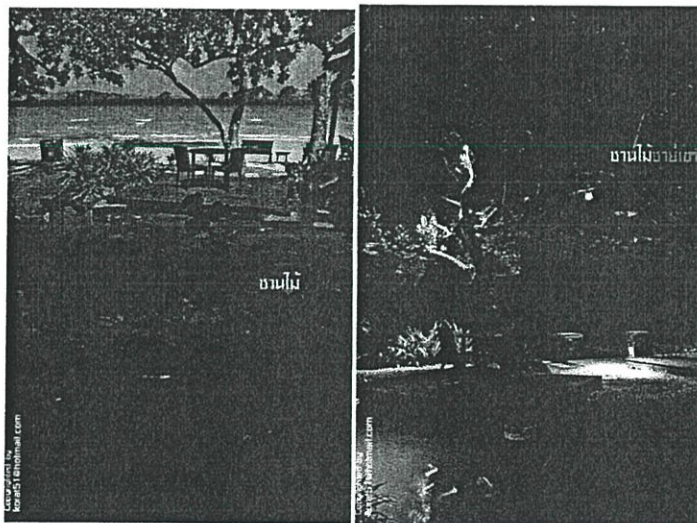
- ส่วนสปา เป็นส่วนบริการของรีสอร์ทที่ให้บริการเฉพาะแชกที่มาพักในโครงการมีขนาดเล็ก เนื่องจากทางรีสอร์ทไม่เน้นบริการสปาเป็นหลัก มีห้องนวด 2 ห้อง และมีสระน้ำวน OUT DOOR เพื่อการผ่อนคลาย ท่ามกลางธรรมชาติ

รูปที่ 3.21 ทัดเนียภาพภายนอกของสปากลางแจ้ง

ที่มา : <http://tubkaakresort.com/th/photo-gallery.htm> (วันที่ค้นข้อมูล :8 พฤศจิกายน 2555).

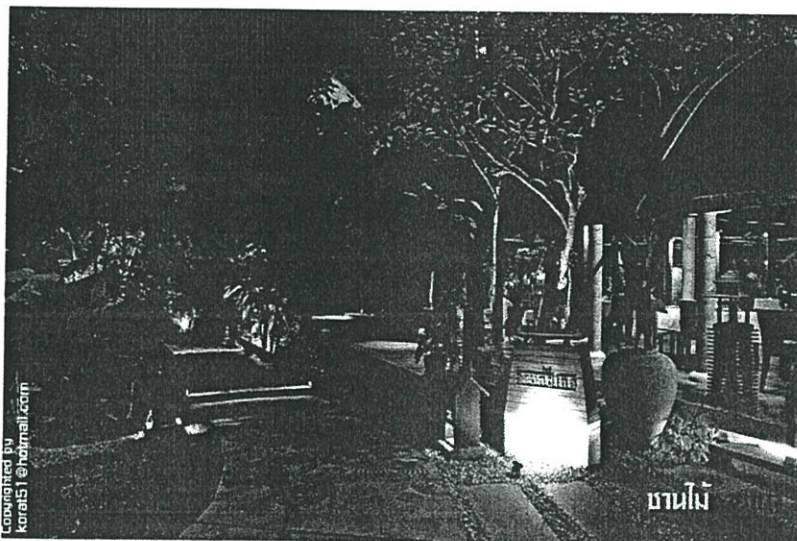
- ส่วนบริการร้านอาหาร อยู่บริเวณริมชายหาด ออกแบบให้มีลักษณะเป็น OPEN AIR เช่นเดียวกับส่วน LOBBY เนื่องจากเหตุผลในเรื่องของการประหยัดพลังงาน และต้องการให้แขกผู้มาพัก โครงการได้ใกล้ชิดกับธรรมชาติมากที่สุด เป็น โครงสร้างไม้ และมีระเบียงขนาดใหญ่เพื่อจัดวางโต๊ะรับประทานอาหาร และมีระเบียงที่ยื่นไปในสระบัว ที่เป็นน้ำธรรมชาติซึ่งไหลมาจากภูเขาด้านหลังของโครงการ การออกแบบเช่นนี้เป็นการนำเอาธรรมชาติเดิมที่มีอยู่มาใช้ประโยชน์และทำให้เกิดจุดเด่นในบริเวณนี้

รูปที่ 3.22 ทัดเนียภาพภายนอกของสระน้ำธรรมชาติในส่วนร้านอาหาร

ที่มา : [http://www.bloggang.com/mainblog.php?id=rainynight&month=24-06-](http://www.bloggang.com/mainblog.php?id=rainynight&month=24-06-2008&group=18&gblog=9)

[2008&group=18&gblog=9](http://www.bloggang.com/mainblog.php?id=rainynight&month=24-06-2008&group=18&gblog=9) (วันที่ค้นข้อมูล :8 พฤศจิกายน 2555).

รูปที่ 3.23 ทศนิยมภาพภายนอกของร้านอาหาร

ที่มา : <http://www.bloggang.com/mainblog.php?id=rainynight&month=24-06-2008&group=18&gblog=9> (วันที่ค้นข้อมูล :8 พฤศจิกายน 2555).

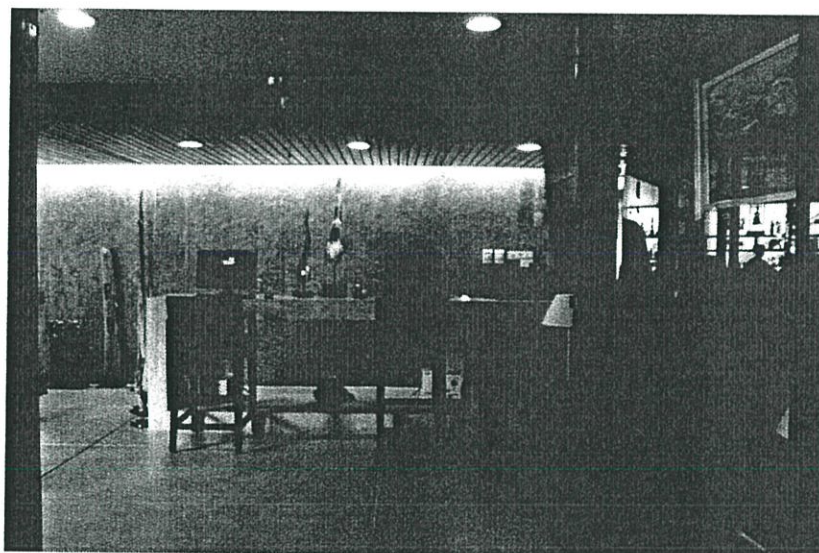

รูปที่ 3.24 ทศนิยมภาพภายนอกของร้านอาหาร

- ส่วนห้องสมุด เป็นห้องที่ให้บริการยืมหนังสือหรือสามารถเข้ามานั่งอ่านหนังสือได้นอกจากนี้ยังมีบริการให้ยืมภาพยนตร์สำหรับนำไปดูที่ห้องพักได้ อาจมีการให้บริการอินเทอร์เน็ตเน็ทนอกเหนือไปจากการให้บริการอินเทอร์เน็ตที่ห้องหากแขกไม่ได้นำคอมพิวเตอร์มามีพื้นที่ประมาณ 6x10 ตารางเมตร

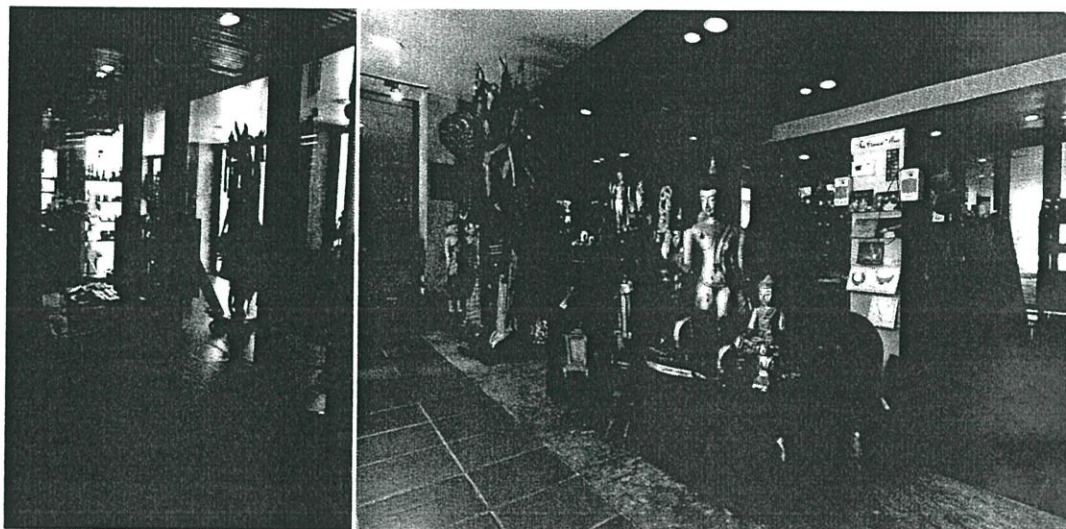

รูปที่ 3.25 ทศนียภาพภายนอกของห้องสมุด . .

รูปที่ 3.26 ทศนียภาพภายนอกของห้องสมุด

- ส่วนร้านขายของที่ระลึก บริการสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นแก่แขกผู้มาพักได้แก่ส่วนร้านค้าที่ช่วยสร้างรายได้ให้กับรีสอร์ทโดยทางรีสอร์ทจะจัดหาของที่ระลึกมาขายกับแขกของรีสอร์ท สินค้าภายในร้านเช่น โปสการ์ด รูปวาด ผลิตภัณฑ์ OTOP ของกระบี่และจังหวัดใกล้เคียง ตลอดจนเครื่องดืม ของใช้ที่จำเป็นแก่นักท่องเที่ยว เป็นต้น

รูปที่ 3.27 ทศนิยมภาพภายนอกของร้านขายของที่ระลึก

- สิ่งอำนวยความสะดวกและบริการ

เดอะทัมแบก เป็นบูทีค รีสอร์ทที่มีสิ่งอำนวยความสะดวกและการบริการอยู่ในระดับชั้นยอดเยี่ยม รวมถึงการบริการที่ใส่ใจในรายละเอียดจากพนักงานทุกคนที่มีคอยช่วยเหลือ ดูแลให้กับผู้เข้าพัก ไม่ว่าจะเป็นบริการทำความสะอาดเสื้อผ้า หารถเช่าโดยที่ผู้เข้าพักสามารถผ่อนคลาย ปล่อยความเหนื่อยล้า ความเครียดไปกับสระว่ายน้ำสวย ๆ อ่างจากุชชีหรือว่าจะหยิบหนังสือดี ๆ มาอ่าน หรือดูหนังดีวีดี หรือ เล่นโยคะให้สบายใจนั้น ทางรีสอร์ทได้จัดมุมส่วนตัวให้คุณได้หาความสุขง่าย ๆ สะดวกสบายอย่างครบครัน

- ร้านอาหาร Arundina
- สระว่ายน้ำ
- เดอะสปา (The Spa)
- ห้องออกกำลังกาย (The Gym)
- ร้านขายของที่ระลึก L'Artisan
- ห้องสมุด
- เดย์ทัวร์ (Day tours)
- บริการซักรีด
- โยคะ (ชั้นสูง)
- เช่าฟรี DVD
- รถเช่า
- เรือคายัคและจักรยานเสือภูเขา

- เรียนทำอาหารไทย
- แพทย์ที่อยู่ประจำรีสอร์ท
- ฟรีอินเทอร์เน็ต Wi-Fi

สรุปภาพรวมโครงการ

1. การเข้าถึงและการคมนาคมเข้าถึงได้โดยรถยนต์และทางเรือได้อย่างสะดวกโดยเรือที่ทางรีสอร์ทนำมาให้บริการกับแขกนั้นเป็นเรือหางยาวที่เจ้าของเป็นชาวบ้านในพื้นที่ซึ่งเป็นการกระจายรายได้ไปสู่ชุมชนในอีกรูปแบบหนึ่งอีกทั้งยังคงเอกลักษณ์ของชุมชนไว้อีกด้วย
2. บรรยากาศและสภาพแวดล้อม จากภูมิศาสตร์ที่ตั้งโครงการได้ระดับมาตามคอนทัวร์ด้านหน้าโครงการเป็นภูเขาที่หันหน้าออกสู่ทะเลอันดามันจังหวัดกระบี่ จากสภาพภูมิศาสตร์ทำให้น้ำไหลจากภูเขาผ่านเข้ามาในโครงการโดยผู้ออกแบบนำมาเป็นส่วนหนึ่งของการออกแบบ โครงการทั้งโครงการ ประกอบกับพื้นที่ในบริเวณนี้เป็นป่าไม้ที่มีต้นไม้ขนาดใหญ่อยู่เดิมทำให้ การวางผังโครงการได้นำเอาวิลล่าทั้งหมดสอดแทรกให้กลมกลืนเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับผืนป่าแห่งนี้
3. การจัดองค์ประกอบของโครงการ รูปแบบขององค์ประกอบดูเหมือนจะไม่แตกต่างจากรูปแบบการทำรีสอร์ททั่วไป คือมีการบริการในส่วนของสปา ร้านอาหาร ห้องสมุด ร้านขายของที่ระลึก แต่การออกแบบเน้นให้ห้องทุกห้องมีความเป็นส่วนตัวด้วยการจัดวางต้นไม้และรั้วให้กลมกลืนกับ landscape ของโครงการ อีกทั้งยังมีลำธารธรรมชาติที่ไหลรินมาจากภูเขาด้านหน้าโครงการตลอดปีหนึ่งเป็นการเชื่อมบริบทโดยรอบให้เข้ามาในโครงการได้อย่างลงตัว
5. รูปแบบทางสถาปัตยกรรม ในโครงการนี้มีรูปแบบสถาปัตยกรรมแบบไทยประยุกต์ ให้ความสำคัญใส่ใจกับการออกแบบรายละเอียดของส่วนประกอบอาคารอย่างดี เช่น การเลือกประติมากรรมไทยโบราณ การใช้สี การออกแบบห้องให้กลมกลืนกับธรรมชาติ เป็นต้น

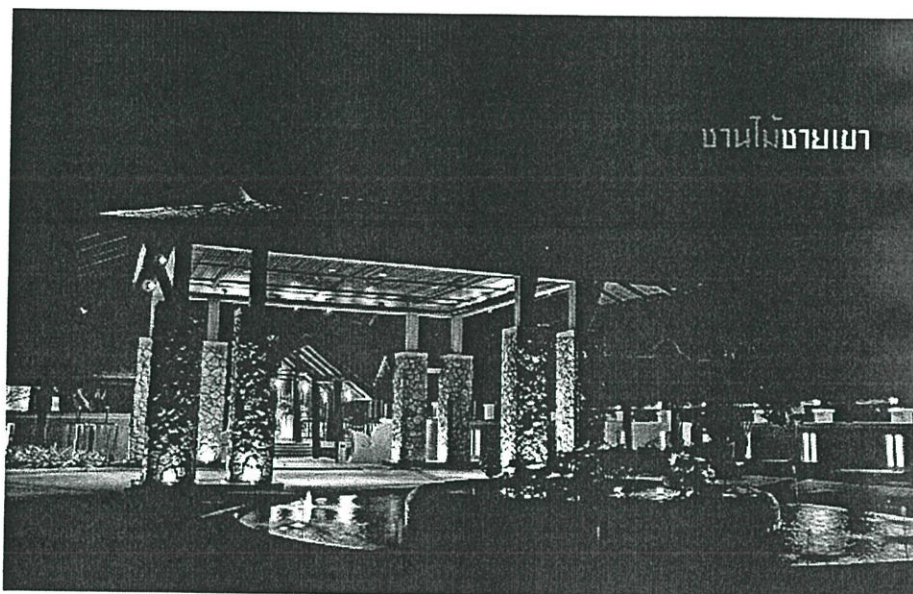
งานระบบของโครงการ

ข้อมูลเบื้องต้นของงานระบบที่ใช้ในโครงการ รีสอร์ทแห่งนี้เป็นรีสอร์ทระดับ 5 ดาว ที่มีความหรูหรา ดังนั้นระบบต่างๆ ต้องเตรียมรับกับจำนวนผู้ใช้ และจำนวนห้องซึ่งมีทั้งหมด 42 นอกจากนี้ยังต้องปฏิบัติตามกฎหมายอีกด้วย โดยจะสามารถแบ่งงานระบบออกเป็นส่วนต่างๆ ได้ดังนี้

1. งานระบบไฟฟ้า ได้รับไฟฟ้าจากการไฟฟ้าจากโรงไฟฟ้า ที่สถานีจ่ายไฟฟ้าส่วนภูมิภาค อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่ โดยมีการปั่นสำรองไฟฟ้าโดยใช้เครื่องปั่นไฟฟ้าแบบเครื่องยนต์ดีเซล ซึ่งเมื่อเติมน้ำมันดีเซลเต็มถึงความจุแล้ว จะสามารถปั่นไฟได้นานถึง 12 ชั่วโมง จำนวน 1 เครื่อง
2. งานระบบน้ำประปา ระบบน้ำใช้ภายในโครงการนั้น รับน้ำจากกรมชลประทานจังหวัดกระบี่ โดยทางโครงการมีถังเก็บน้ำสำรองจำนวนสี่จุดคือ ส่วนหน้าโครงการที่ติดกับถนนสาธารณะ ส่วนร้านอาหาร, และส่วนของวิลล่าทั้งสองฝั่งซ้ายขวา
3. งานระบบปรับอากาศ ระบบปรับอากาศในโครงการมีเฉพาะในส่วนของห้องพักเท่านั้น โดยทางรีสอร์ทได้เลือกใช้ระบบแยกส่วน (Split Type) ซึ่งจะแยกระบบออกจากกันเป็นหลังๆหรือ แต่ละยูนิต ทั้งนี้เพื่อป้องกันการขัดข้องที่กระทบต่อโครงการในส่วนอื่นๆ
4. งานโครงสร้างอาคาร โครงสร้างฐานรากอาคารจะใช้เป็นคอนกรีตเสริมเหล็ก ส่วนตัวอาคารและโครงสร้างส่วนใหญ่จะทำจากไม้เป็นหลัก ซึ่งต้องมีการซ่อมแซม และดูแลรักษาอย่างใกล้ชิด ส่วนโครงสร้างขนาดใหญ่และสระว่ายน้ำ จะใช้คอนกรีตเสริมเหล็กเช่นเดียวกับฐานราก
5. ระบบขนส่งและเดินทางภายในโครงการ เนื่องจากเป็นรีสอร์ทขนาดเล็กจึงไม่จำเป็นต้องใช้รถในการเดินทางในส่วนของ service

3.2 กรณีศึกษาโครงการในประเทศ

3.2.1 อนันตรา ลีเกา รีสอร์ทแอนด์ สปา(Anantara Si Kao Resort & Spa)

รูปที่ 3.28 ภาพแสดงทัศนียภาพภายนอกโครงการ

ที่มา : <http://www.bloggang.com/mainblog.php?id=rainynight&month=10-07-2007&group=18&gblog=5> (วันที่ค้นข้อมูล :8 พฤศจิกายน 2555).

ข้อมูลทั่วไปของโครงการ

ชื่อโครงการ : อนันตรา ลีเกา รีสอร์ทแอนด์ สปา(Anantara Si Kao Resort & Spa)

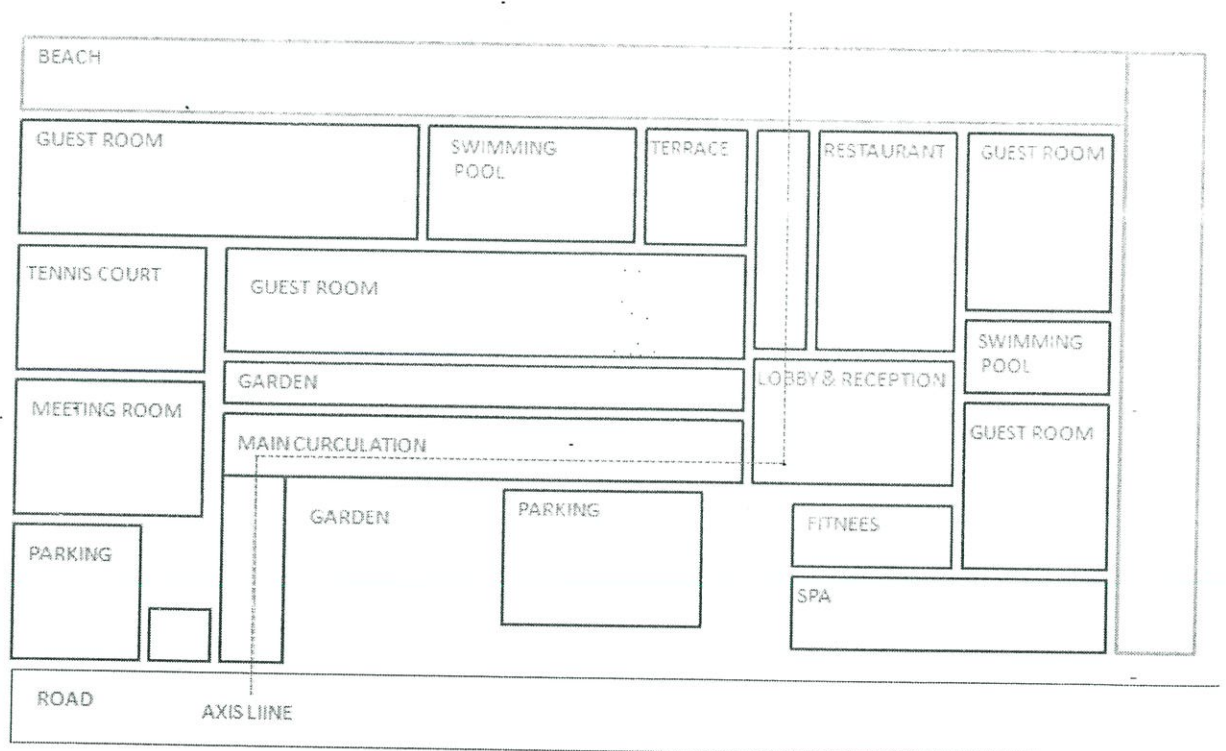
ที่ตั้งโครงการ: 199 ม.5 ถ.หาดปากเมง-ฉางหลวง ต.ไม้ฝาด, ตรัง, ไทย 92150

จำนวนห้องพัก 139 ห้อง

ใช้เวลาเดินทางเพียง 1 ชั่วโมงจากสนามบินจังหวัดกระบี่ พร้อมสัมผัสที่พักสไตล์ธรรมชาติที่ให้ความรู้สึกไกลออกไป สถานที่ที่มีต้นปาล์มมากกว่าผู้คน พร้อมชายหาดสีเงินลาดเอียงลงสู่ทะเลอันดามันสีฟ้าคราม และเกาะขนาดเล็กตั้งเรียงรายแต่มีบนเส้นขอบฟ้าชายหาดส่วนตัว แทรกตัวอยู่บนเกาะขนาดเล็ก แสงสีส้มส่องประกายต่ำดังลงสู่ใต้แนวปะการัง กลิ่นหอมของน้ำมันหอมระเหยสุดพิเศษ เคล้าเสียงคลื่นกระทบฝั่ง รับประทานอาหารปรุงแต่งโดยเชฟส่วนตัวและไวน์หนึ่งขวดบนริมฝั่งทะเล แสนสบาย ดื่มด่ำบรรยากาศบนระเบียงในร่ม ห่างไกลจากฝูงชนและแสงไฟละลานตา ตั้งอยู่ในจังหวัดตรังทางตอนใต้ของจังหวัดกระบี่ อนันตรา ลีเกา รีสอร์ท แอนด์ สปา พร้อมให้ท่านได้สัมผัสกับความโรแมนติกของพื้นที่ที่ได้รับการดูแลอย่างดีเหนือขึ้นไปตามชั้นบันไดอนันตรา ลีเกา ตั้งอยู่ตามริมฝั่งของอุทยานแห่งชาติเจ้าไหม ซึ่ง

ครอบคลุมพื้นที่ชายฝั่งและเกาะต่างๆ มากมาย รายละเอียดด้วยพันธุ์ไม้และต้นไม้ประดับเขตร้อนแห่งชายฝั่งภาคใต้ของประเทศไทยเป็น ขอบเขตของรีสอร์ท ทิวทัศน์แสงงดงามตลอดทั่วบริเวณรีสอร์ท สิ่งอำนวยความสะดวกตลอดแนวหาดทรายขาว และทะเลอันดามันและเกาะอันเก่าแก่เห็นออกไป

แนวคิดในการวางผัง เนื่องจากที่ตั้ง โครงการมีส่วนที่ติดชายหาดทะเลทำให้เป็นจุดแข็งของโครงการ รีสอร์ททะเลที่สามารถจัดวางตำแหน่งอาคารให้ทุกห้องสามารถมองเห็นวิวทะเลได้จากห้องพัก อีกทั้งยังสามารถจัดวาง facility ส่วนกลางให้แขกที่มาพักได้ทำกิจกรรมและดื่มด่ำกับบรรยากาศริมทะเลร่วมกันอีกด้วย ในส่วนของ lobby ของโครงการอยู่บริเวณชั้นสองทำให้แขกได้เห็นทะเลอย่างชัดเจนจากจุดนี้เป็นการสร้างความประทับใจแรกที่ดีให้กับแขก

รูปที่ 3.29 ภาพแสดง TABULATION DIAGRAM ของโครงการ

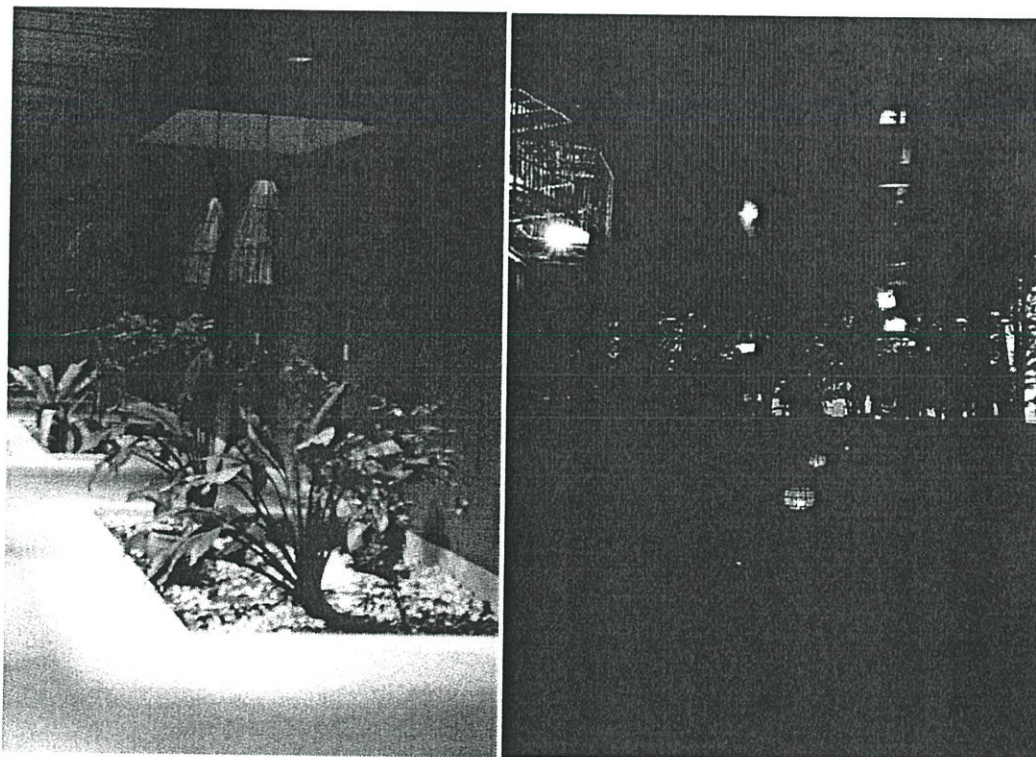
แนวคิดในการออกแบบ

ที่ตั้งโครงการอยู่บนหาดที่มีคุณภาพสวยงามมีความสงบและเป็นธรรมชาติ เบื้องหน้าเป็นหาดด้านหลังเป็นป่าชายเลน ภายในโครงการมีต้นไม้ใหญ่จำนวนมาก การออกแบบโครงการเป็นสไตล์ไทยประยุกต์ เลือกใช้วัสดุธรรมชาติที่เน้นความเรียบง่าย ตัวอาคารทาที่เขียวเพื่อความกลมกลืนกับธรรมชาติ ในส่วนของห้องพักมีลักษณะเป็นห้องพักที่ทุกห้องได้วิวทะเล ซึ่งจุดเด่นของอนันตราสีกามีการนำเอาของพื้นถิ่นที่มีในจังหวัดครึ่งเข้ามาประกอบในส่วนของอินทีเรีย ทำให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัสประสบการณ์ใหม่

รูปที่ 3.30 ภาพแสดงการเชื่อมต่ออาคารด้วยการลดระดับของบันได

การเชื่อมต่อของ SPACE ตั้งแต่ LOBBY ลงมาสู่หาดด้านหน้ารีสอร์ท ด้วยบันได ทำให้แขกได้สัมผัสเหมือนเดินในสวนที่ร่มรื่น และได้เห็นมุมมองสู่ทะเลในมุมสูงอีกด้วย

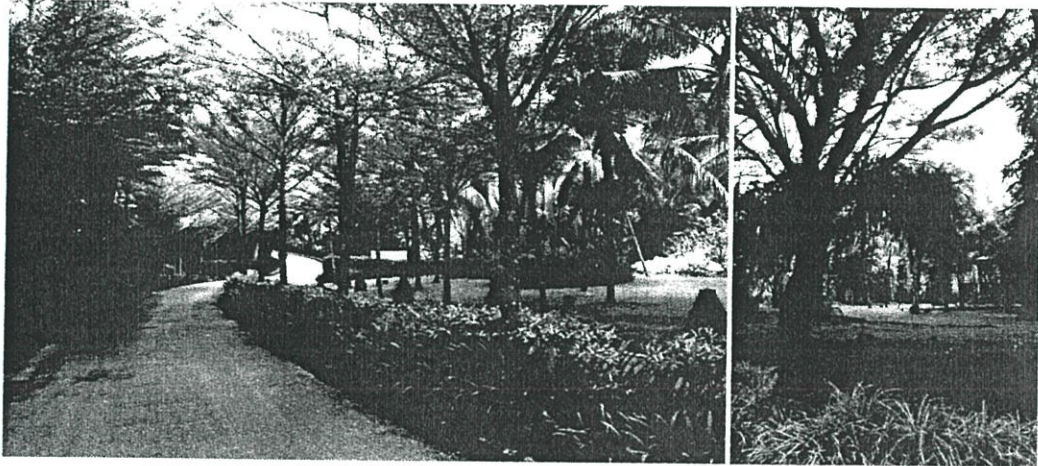

รูปที่ 3.31 การเลือกใช้งานหัตถกรรมท้องถิ่นมาใช้เป็นวัสดุตกแต่งอาคาร

การออกแบบที่เน้นความเป็นไทย และรวบรวมเอาเอกลักษณ์ของวัสดุท้องถิ่นมาประดับตกแต่งอาคาร ตลอดจนทำให้เป็นส่วนหนึ่งของ LANDSCAPE อาคารทำให้รีสอร์ทมีความร่มรื่น สบายงาม

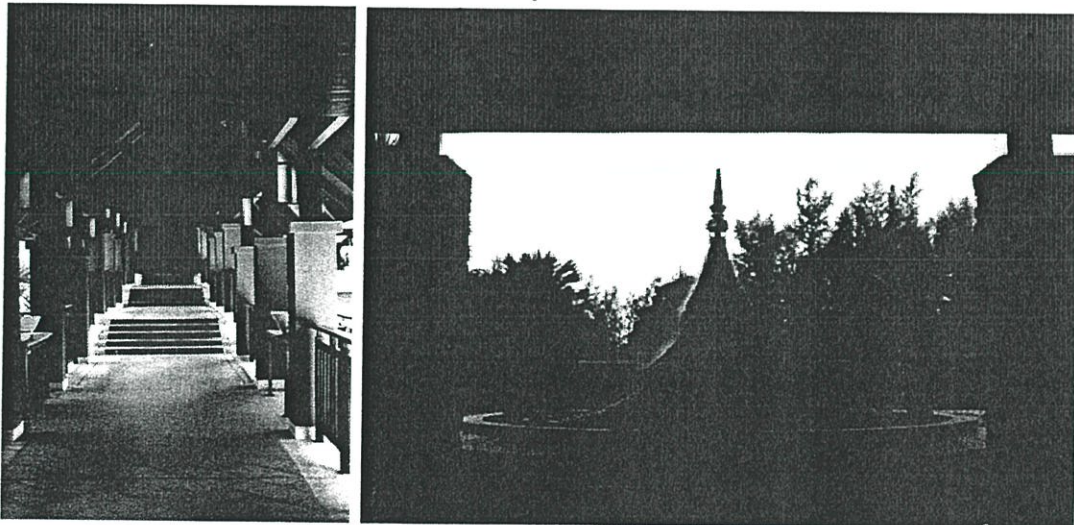
องค์ประกอบของโครงการ

- ส่วนโถงต้อนรับ อยู่บริเวณชั้นสองของรีสอร์ทมีลักษณะ โปร่งโล่ง มองเห็นยอดไม้และสวนอันร่มรื่นของรีสอร์ท มีลักษณะเป็น OPEN AIR เพื่อการประหยัดพลังงาน ก่อนเข้ามาถึง LOBBYแขกจะต้องเดินมาตามสะพานที่เชื่อมมาจากจุดต้อนรับ ทำให้แขกรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของธรรมชาติ

รูปที่ 3.32 ภาพแสดง ส่วนทางเข้าโครงการ

ในส่วนของ DROP OFF เป็นวงเวียนน้ำพุ ที่มีลักษณะเป็นเจดีย์อัญมณีสีแดง มีความโอ่อ่า และเป็นจุดเด่นที่เห็นก่อนเข้าสู่โถง LOBBY ในชั้นสองของรีสอร์ท

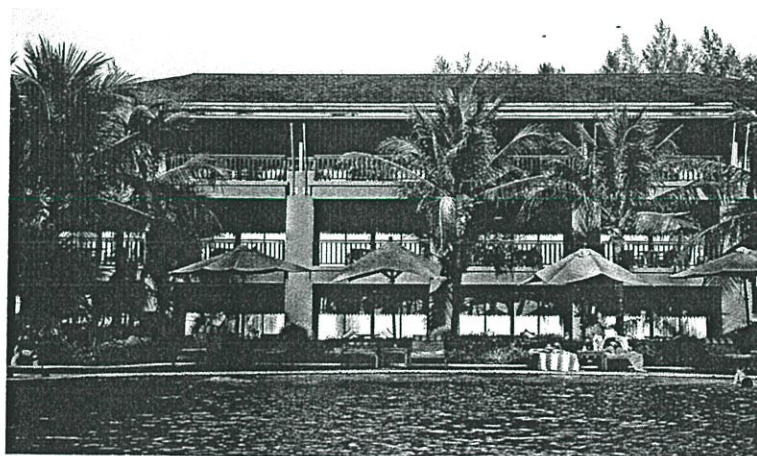

รูปที่ 3.33 ภาพแสดงส่วนของ drop-off ทางเข้าโครงการ

รูปที่ 3.34 ภาพแสดง ส่วนต้อนรับของโครงการ

- ส่วนห้องพัก มีห้องพักหลากหลายประเภท ทั้งห้องดีลักส์และห้องสวีท รวมทั้งแบบพูล สวีท ที่มีสระว่ายน้ำส่วนตัว รวมทั้งหมด 139 ห้อง ซึ่งตั้งอยู่ท่ามกลางสวนต้นไม้เขตร้อนเขียวชอุ่ม ห้องพักทุกห้องได้รับการออกแบบมาอย่างประณีต ตกแต่งด้วยเฟอร์นิเจอร์ที่สะท้อนความงามแบบเรียบหรู ผ่างไว้ซึ่งความเป็นไทยได้อย่างแยบยลและลงตัวอย่างคาดไม่ถึง อ่างอาบน้ำขนาดใหญ่ที่ได้รับการออกแบบมาให้เช่าสำหรับสองท่าน อันเป็นเอกลักษณ์พิเศษเฉพาะของอนันตรา

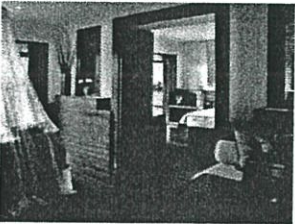

รูปที่ 3.35 ภาพแสดงทัศนียภาพภายนอกของโครงการ

นอกจากนี้กับสี่ของใบไม้ในธรรมชาติในส่วนของชานระเบียงสำหรับนั่งชมวิวส่วนตัวกว้างสบาย พร้อมมุมโรแมนติกส่วนตัวสำหรับคู่รัก หรือจะเป็นมุมนั่งเล่นของครอบครัวที่ลงตัว ที่ อนันตราสิเกาแห่งนี้มี สมุดสเก็ตภาพเล่มโต ไว้ในห้องพักทุกห้องให้แขกสามารถหยิบไปนั่งหามุมสงบๆ แล้วเพลิดเพลินกับการสร้างงานศิลป์ของตัวเองเป็นที่ระลึกกลับบ้าน มีห้องพักทั้งหมด 8 แบบ ดังต่อไปนี้

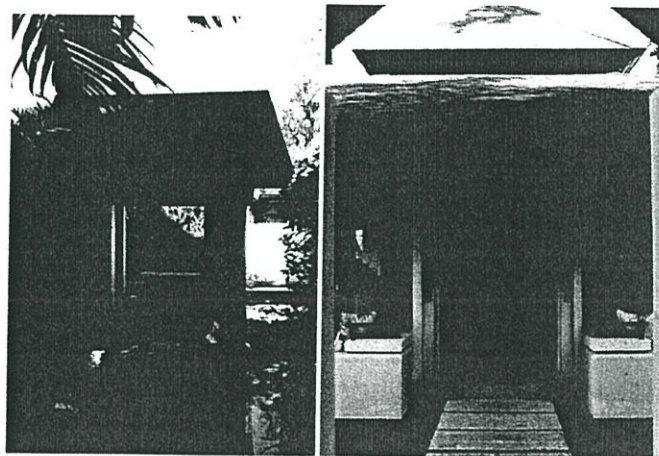
ตารางที่ 3.2 แสดงรายละเอียดและราคาห้องพัก

ประเภทห้องพัก		ราคาห้องพัก (บาท)
	<p>ดีลักซ์ เทอเรซ (45 ตร.ม.)</p>	<p>3,900</p>
	<p>ดีลักซ์ เฟรมมีลี่ เทอเรซ (40 ตร.ม.)</p>	<p>4,300</p>
	<p>ดีลักซ์ (45 ตร.ม.)</p>	<p>4,500</p>
	<p>ดีลักซ์ เฟรมมีลี่ รัม (60 ตร.ม.)</p>	<p>5,600</p>
	<p>ดีลักซ์ เฟรมมีลี่ ซีวิว (60 ตร.ม.)</p>	<p>6,000</p>
	<p>อนันตรา ชูท (2 ห้องนอน) (198 ตร.ม.)กับสระว่ายน้ำ 42 ตร.ม.)</p>	<p>11,900</p>

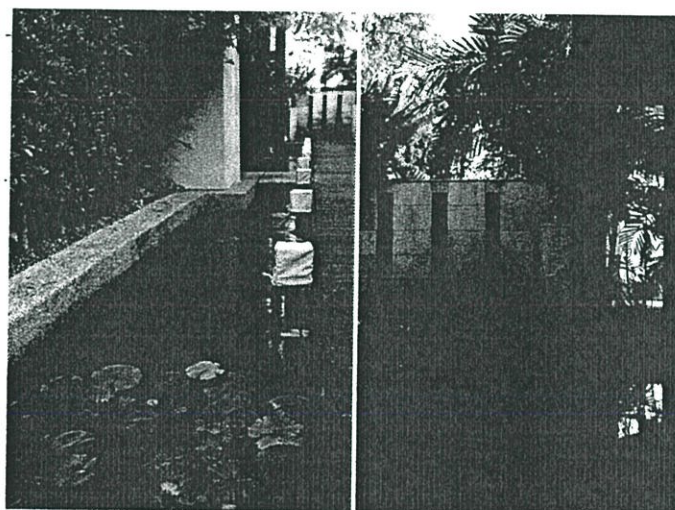
ตารางที่ 3.2 (ต่อ) แสดงรายละเอียดและราคาห้องพัก

ประเภทห้องพัก		ราคาห้องพัก (บาท)
	<p>อนันตรา พูล ชูท (2 ห้องนอน) (198 ตร.ม.)กับสระว่ายน้ำ 42 ตร.ม.)</p>	13,900
	<p>แฟมมีลี พูล เทอเรซ ชูท (2 ห้องนอน) (198 ตร.ม.)กับสระว่ายน้ำ 42 ตร.ม.)</p>	14,900

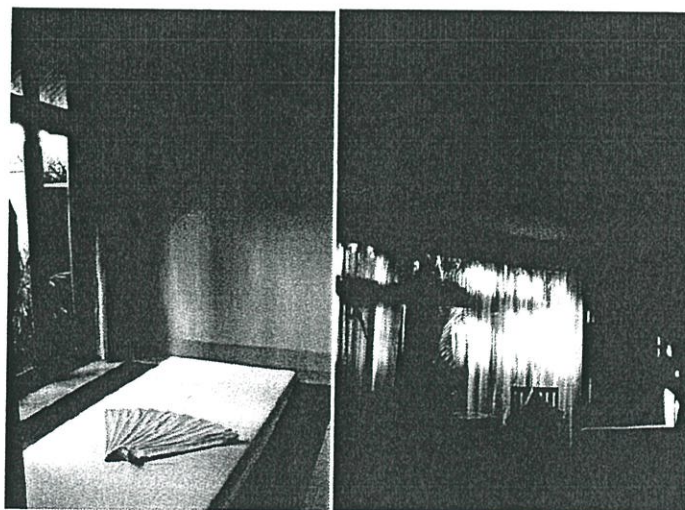
- ส่วนสปา อนันตรา สปา สิเกา ให้บริการสปาในสถานที่ที่แสนเงียบสงบและร่มรื่นเพื่อให้แขกของรีสอร์ทได้ผ่อนคลายความตึงเครียดจากชีวิตประจำวัน และเริ่มฟื้นฟูพลังกายและใจให้กลับมาสดชื่นอีกครั้ง ท่ามกลางทิวทัศน์จากธรรมชาติโดยรอบ พร้อมกับฟื้นฟูสุขภาพของแขกด้วยเมนูสปาที่หลากหลายไม่ว่าจะเป็นการฟื้นฟูด้านร่างกาย อารมณ์และจิตใจ แม้กระทั่งจิตวิญญาณของแขกด้วยทรีตเมนต์ล้างพิษและการบำบัดทางอายุรเวช และบริการให้คำปรึกษาด้านต่างๆเกี่ยวกับสุขภาพ การออกแบบในส่วนของสปา มีลักษณะเป็นห้องเพื่อให้แขกรู้สึกเป็นส่วนตัวซึ่งแขกเข้ามาจากส่วนกลางของโครงการด้วยสะพานไม้ที่ข้ามผ่านบ่อบัว

รูปที่ 3.36 ภาพแสดงทัศนียภาพภายในส่วนสปา

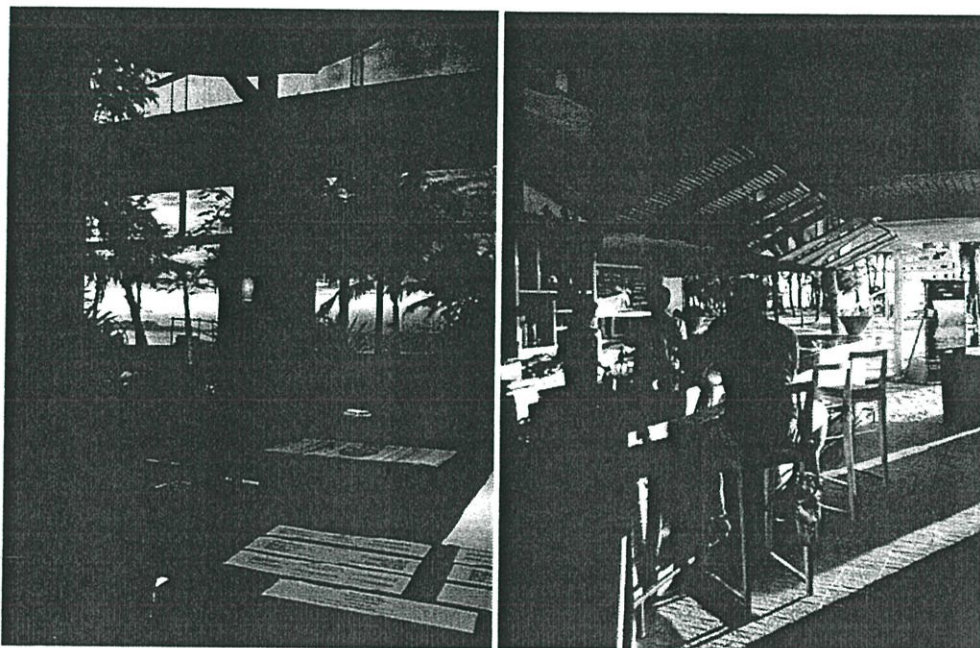

รูปที่ 3.37 ภาพแสดงทัศนียภาพภายในส่วนสปา

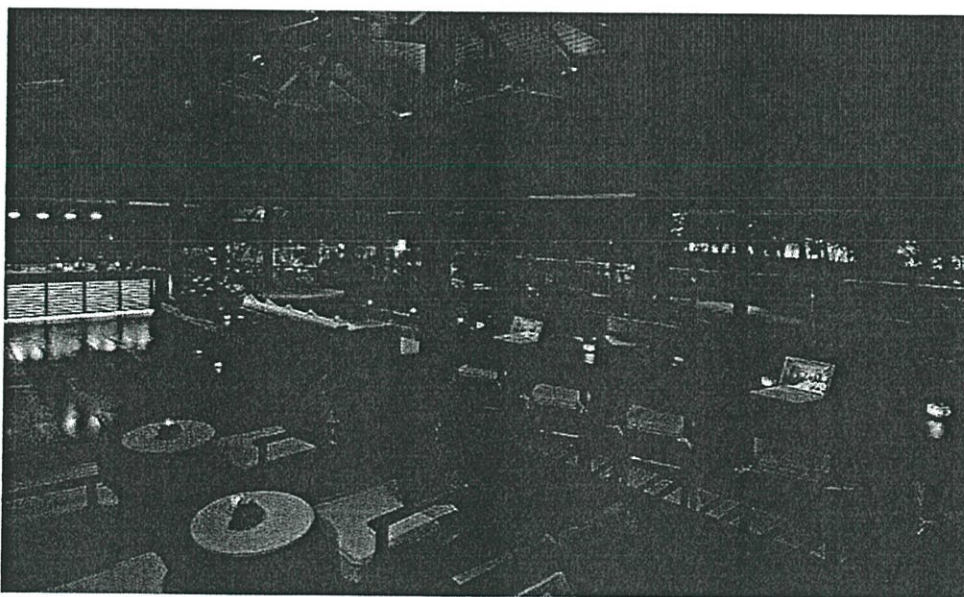

รูปที่ 3.38 ภาพแสดงทัศนียภาพภายในส่วนสปา

- ส่วนบริการร้านอาหาร ห้องอาหารกลางแจ้งพร้อมเสิร์ฟอาหารไทยและนานาชาติตลอดทั้งวัน พร้อมเมนูเพื่อสุขภาพรสชาติสไตล์ยุโรป ครั้งหนึ่งในอดีต มีโปรแกรมให้แขกได้ทำอาหารสไตล์ท้องถิ่น ท่ามกลางสวนสีเขียวชอุ่ม เอนหลังฟังป๊อปแบ็คและผ่อนคลายไปกับสนามหญ้ารองรับพื้นที่ท่ามกลางตะเกียง แสงไฟสลัว เลือกเมนูอาหารจากอาหารท้องถิ่นนานาชาติ

รูปที่ 3.39 ภาพแสดงทัศนียภาพภายในส่วนร้านอาหาร

รูปที่ 3.40 ภาพแสดงทัศนียภาพภายในส่วนร้านอาหาร

ที่มา : <http://sikao.anantara.com/gallery.aspx> (วันที่ค้นข้อมูล :8 พฤศจิกายน 2555).

- สิ่งอำนวยความสะดวกและบริการ ที่อนันตรา ดิเกาแอนด์สปา มีการบริการในระดับ 4 ดาวที่มุ่งเน้นให้แขกที่มาพักเกิดความประทับใจในท้องถิ่น โดยความเป็นท้องถิ่นตรงจะถูกสอดแทรกอยู่ในการบริการ และการตกแต่งภายในอย่างลงตัว ดังเห็นได้จากห้องอนุรักษ์พะยูนเป็นต้น

- ศูนย์การประชุมพร้อมทางเข้าแยกเฉพาะและที่จอดรถ ครอบคลุมด้วยเครื่องฉายภาพและ LCD ทีวีบอร์ด กระดานฟลิปชาร์ต ระบบไมโครโฟนการประชุมและอุปกรณ์แสง สี เสียงต่างๆ
- โปรแกรมผู้ช่วยจัดเตรียมงาน
- เลาจน์อินเทอร์เน็ตไร้สาย (อินเทอร์เน็ตความเร็วสูง)
- ศูนย์บริการด้านธุรกิจ
- บริการซักรีด
- เคาน์เตอร์ท่องเที่ยวและกิจกรรม
- บริการเรือเร็วรับส่ง
- อนันตราพนักงานหน้าประตู
- สถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ
- ชมพะยูน
- อุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม
- เกาะกระดาน
- เกาะมุกและถ้ำมรกต
- สัมผัสประสบการณ์การดำน้ำ
- ศูนย์ดำน้ำ PADI บนฝั่ง
- เรือเพื่อการดำน้ำ
- จุดดำน้ำกว่า 10 จุดให้ท่านได้เลือกชม
- เกาะชื่อดังระดับโลก เกาะรอกนอก
- กิจกรรมของรีสอร์ท
- การขี่จักรยาน
- ศูนย์ออกกำลังกาย
- สระว่ายน้ำและสระสำหรับเด็กแยก
- ชั้นเรียนทำอาหารไทย
- ชั้นเรียนภาษาไทย

- ชมรมอนุรักษ์ปลาพะยูน
- กีฬาทางน้ำ
- เล่นเรือ
- ดำน้ำสแน็ลเกิ้ลและดำน้ำลึก
- ขายเรือแคนู
- เล่นเรือใบ
- พายเรือคายัค
- โยคะ (ชั้นสูง)
- เช่าฟรี DVD
- รถเช่า
- เรือคายัคและจักรยานเสือภูเขา
- เรียนทำอาหารไทย
- แพทย์ที่อยู่ประจำรีสอร์ท
- ฟรีอินเทอร์เน็ต Wi-Fi

สรุปภาพรวมโครงการ

1. บรรยากาศและสภาพแวดล้อม จากภูมิศาสตร์ที่ตั้ง โครงการอยู่บนหาดที่มีคุณภาพสวยงามมีความสงบและเป็นธรรมชาติ เบื้องหน้าเป็นเกาะด้านหลังเป็นป่าชายเลน ภายใน โครงการมีต้นไม้ใหญ่จำนวนมาก การออกแบบโครงการเป็นสไตล์ไทยประยุกต์ เลือกใช้วัสดุธรรมชาติที่เน้นความเรียบง่าย ตัวอาคารทาที่เขียวเพื่อความกลมกลืนกับธรรมชาติ ในส่วนของห้องพักมีลักษณะเป็นห้องพักที่ทุกห้องได้วิวทะเล
2. การจัดองค์ประกอบของโครงการ รูปแบบขององค์ประกอบไม่แตกต่างจากรูปแบบการให้บริการจากรีสอร์ททั่วไป คือมีการบริการในส่วนของสปา ร้านอาหาร ห้องสมุด ร้านขายของที่ระลึก แต่เพิ่มเติมด้วยห้องเลี้ยงเด็กสำหรับครอบครัวที่ต้องการพี่เลี้ยงเด็กและห้องชมรมอนุรักษ์ปลาพะยูนที่อยู่ในห้องมีกิจกรรมส่งเสริมให้แขกที่มาพักได้มีประสบการณ์ในการลดผลกระทบพื้นบ้านเช่นการทอผ้าและการเขียนผ้าบาติก อีกทั้งทางรีสอร์ทยังสามารถรองรับกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มาประชุมสัมมนาด้วยห้องประชุมหลายขนาดพร้อมทั้งบริการจัดหาต้น โกงการและพื้นที่สำหรับปลูกป่าชายเลนให้กับแขกที่มาเป็นกลุ่มสัมมนาที่ต้องการกิจกรรมเสริมอีกด้วย นอกจากนี้กิจกรรมที่ทางรีสอร์ทให้บริการยังมีการนำเที่ยวเชิงนิเวศน์

3. รูปแบบทางสถาปัตยกรรม ในโครงการนี้มีรูปแบบสถาปัตยกรรมแบบไทยประยุกต์ ให้ความสำคัญ ใจกับการออกแบบรายละเอียดของส่วนประกอบอาคารอย่างดี ทุกจุดของโครงการทุกตึกแต่งด้วย sculpture และมีการจัด landscape ไว้อย่างลงตัวด้วยการรักษาต้นไม้เดิมที่มีขนาดใหญ่ไว้ได้แล้วจึงนำต้นไม้อื่นมา สอดแทรกได้อย่างสวยงามทำให้บรรยากาศภายในโครงการร่มรื่นและส่งเสริมให้ architecture มีความ น่าสนใจอีกด้วย

งานระบบของโครงการ

ข้อมูลเบื้องต้นของงานระบบที่ใช้ในโครงการ รีสอร์ทแห่งนี้เป็นรีสอร์ทระดับ 4 ดาว ที่มีความ หลูหล่า ดังนั้นระบบต่างๆ ต้องเตรียมรับกับจำนวนผู้ใช้ และจำนวนห้องซึ่งมีทั้งหมด 139 ห้อง โดยจะ สามารถแบ่งงานระบบออกเป็นส่วนต่างๆ ได้ดังนี้

1. งานระบบไฟฟ้า ได้รับไฟฟ้าจากการไฟฟ้าจากโรงไฟฟ้า ที่สถานีจ่ายไฟฟ้าส่วนภูมิภาค อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง โดยมีการปั่นสำรองไฟฟ้าโดยใช้เครื่องปั่นไฟฟ้าแบบเครื่องยนต์ ดีเซล ซึ่งเมื่อเติมน้ำมัน ดีเซลเต็มถึงความจุแล้ว จะสามารถปั่นไฟได้นานถึง 12 ชั่วโมง จำนวน 1 เครื่อง

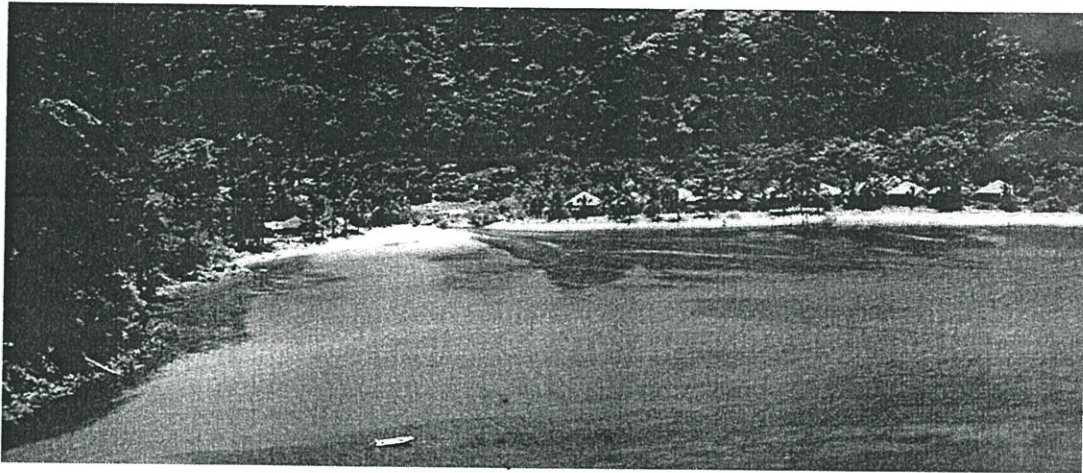
2. งานระบบน้ำประปา ระบบน้ำใช้ภายในโครงการนั้น รับน้ำจากกรมชลประทานจังหวัดตรัง โดยทางโครงการมีถังเก็บน้ำสำรองจำนวนสี่จุดคือ ส่วนหน้าโครงการที่ติดกับถนนสาธารณะ, ส่วนร้านอาหาร, และส่วนของหอส่งน้ำจำนวน 4 ถังซึ่งมีความสูงจากพื้นดินประมาณ 20 เมตร โดยในส่วนนี้จะจ่ายให้ให้กับส่วนของห้องพักทั้งหมด

3. งานระบบปรับอากาศ ระบบปรับอากาศในโครงการใช้เครื่องปรับอากาศระบบ VRV กล่าวคือ เป็นระบบปรับอากาศแบบ Split Type ขนาดใหญ่ขึ้นเอง มีข้อดีคือ การพัฒนาให้สามารถเดินท่อน้ำยาปรับ อากาศได้ไกลมากขึ้นกว่าเดิมหลายเท่า, ความสามารถในการ Share Load ของ CDU. หนึ่งตัวกับ FCU. ได้ หลายตัว, การเพิ่มระบบควบคุม CDU. ให้คอมพิวเตอร์สามารถทำงานเป็นขั้นได้ ส่งผลให้ ประหยัด พลังงาน และ สามารถควบคุมอุณหภูมิภายในห้องปรับอากาศได้ดียิ่งขึ้น, การเพิ่มระบบควบคุมแบบ ดิจิตอล และไม่มีคอมพิวเตอร์มาบังคับบังคับทัศนียภาพอีกด้วย

4. งานโครงสร้างอาคาร โครงสร้างฐานรากอาคารจะใช้เป็นคอนกรีตเสริมเหล็ก ส่วนตัวอาคาร และโครงสร้างส่วนใหญ่จะทำจากไม้เป็นหลัก ซึ่งต้องมีการซ่อมแซม และดูแลรักษาอย่างใกล้ชิด ส่วน โครงสร้างขนาดใหญ่และสระว่ายน้ำ จะใช้คอนกรีตเสริมเหล็กเช่นเดียวกับฐานราก

3.2 การศึกษาอาคารตัวอย่างในต่างประเทศ

3.2.1 พาราไดซ์ เบย์ อีโค เอสเคป (Paradise Bay Eco Escape)

รูปที่ 3.41 แสดงภาพรวมโครงการ Paradise Bay Eco Escape - South Long Island

ข้อมูลทั่วไปของโครงการ

ชื่อโครงการ Paradise Bay Eco Escape - South Long Island

เจ้าของโครงการ Peter Spann

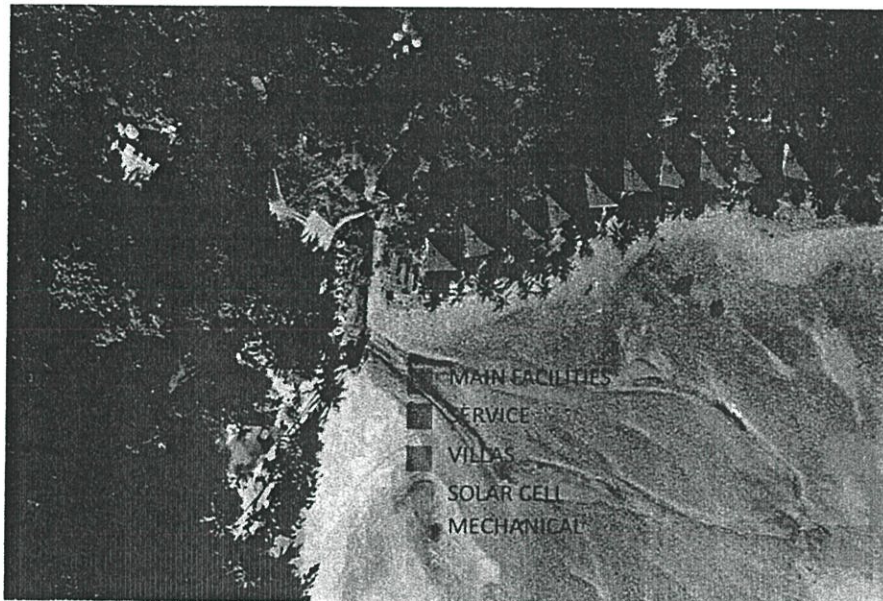
ที่ตั้งโครงการ Whitsunday's, Queensland 4802 Australia

ประเภทโครงการ รีสอร์ทพักตากอากาศ

จำนวนห้องพัก 10 Villas

พาราไดซ์เบย์ให้บริการบ้านพักตากอากาศเชิงนิเวศน์ริมชายหาดอันเงียบสงบ ที่แห่งนี้แขกของรีสอร์ทจะได้ดื่มด่ำไปกับบรรยากาศอันแสนสบายในเขตป่าเก่าแก่ของออสเตรเลียที่ยังคงมีสัตว์ป่าพื้นเมืองหลากหลายชนิด โดยแขกผู้มาพักจะได้สัมผัสใกล้ชิดกับพวกมัน ความห่างไกลจากตัวเมืองและการเข้าถึงที่เป็นส่วนตัวมากทำให้ที่นี่ถูกขนานนามว่าเป็นสุดยอดโรงแรมโรแมนติคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และทำให้ผู้มาพักรู้สึกสงบเหมือนมาเที่ยวเกาะส่วนตัว พาราไดซ์ เบย์ อีโค เอสเคป บนเกาะวิทสันเดย์ มีกิจกรรมมากมายที่ทำให้แขกเพลิดเพลินทั้งการท่องเที่ยวไปในป่าอนุรักษ์ด้านหลังของรีสอร์ท การเรียนรู้ชีวิตสัตว์ที่นี่และการปลูกต้นไม้เป็นที่ระลึกไว้กับแผ่นดินนี้ จากข้อได้เปรียบของที่ตั้งที่เป็นเกาะกลางมหาสมุทรในเขต Great Barrier Reef 74 ทำให้การท่องเที่ยวในลักษณะนี้เป็นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ที่นักท่องเที่ยวทั่วโลกให้ความสนใจ

แนวคิดในการวางผัง การวางผังของโครงการ เนื่องจากตำแหน่งของโครงการตั้งอยู่ชายฝั่งทะเลของออสเตรเลียบน เกาะวิทสันเคย์ ในเขต Great Barrier Reef ชายหาดที่มีลักษณะเป็นอ่าวเข้าไปด้านหลังเป็นภูเขาไล่ระดับไปตามคอนทิว แต่เนื่องจากเป็นโครงการขนาดเล็กที่ยึดหลักไม่ทำลายสภาพแวดล้อมและไม่ตัดต้นไม้ทำให้ การวางตำแหน่งห้องพักจึง เรียงตัวตามแนวชายฝั่ง โดย Main Facilities ของโครงการวางอยู่อีกฝั่งหนึ่งของห้องพัก

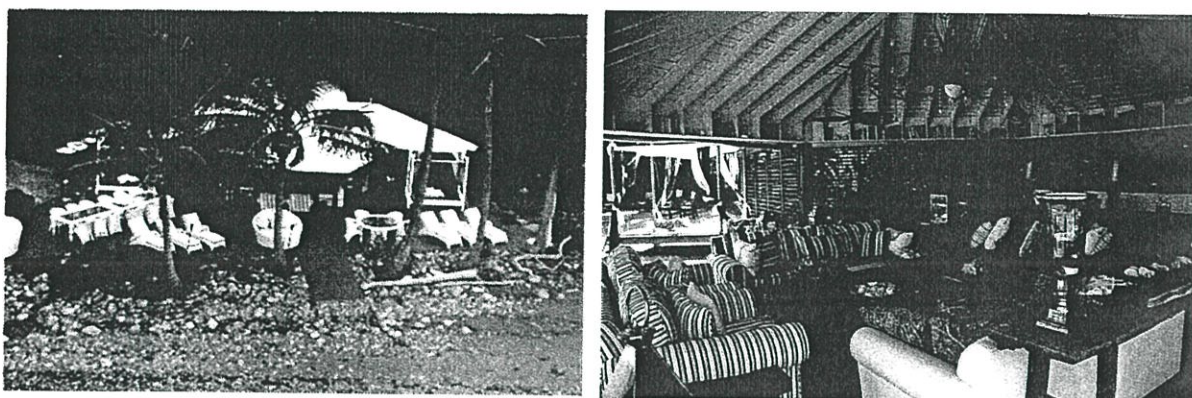

รูปที่ 3.42 รูปแสดงการวางผังของโครงการ

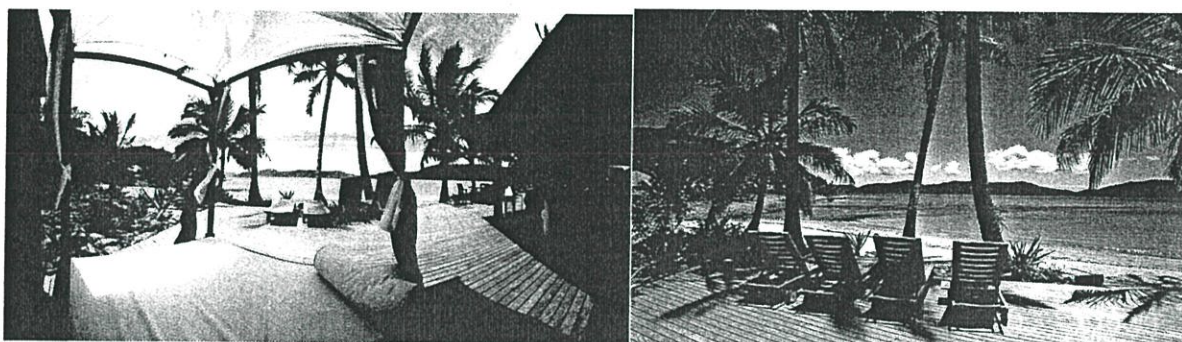
แนวคิดในการออกแบบ แนวคิดในการออกแบบสถาปัตยกรรมนำเอารูปแบบสถาปัตยกรรมที่คงความเป็นเอกลักษณ์บ้านพักอาศัยพื้นเมืองออสเตรเลียมาใช้ในการออกแบบ การเลือกใช้วัสดุในโครงการเน้นความกลมกลืนกับธรรมชาติ ดังนั้นจะเห็นได้จากบริเวณทางเดิน ระเบียงต่างๆ รวมไปถึงวัสดุปิดผนังอาคารที่ใช้ไม้เป็นส่วนใหญ่

องค์ประกอบของโครงการ

- โถงต้อนรับของรีสอร์ทนี้ มีขนาดที่ไม่ใหญ่มากนักเป็นโครงสร้างไม้ ที่โชว์โครงสร้างหลังคา ตัวอาคารมีลักษณะเปิดโล่งเชื่อมต่อกับธรรมชาติโดยรอบ มุมมองทางด้านหน้าเป็นทิวทัศน์ทะเลที่สวยงาม ระเบียงรอบๆอาคาร เป็นพื้นที่ที่สามารถปรับเปลี่ยนได้โดยใช้เป็นที่วางโต๊ะอาหารสำหรับมื้ออาหารของแขก ภายในอาคารเป็นบาร์เล็กที่ทำหน้าที่เป็นเคาน์เตอร์ต้อนรับไปในตัว เฟอร์นิเจอร์ที่ใช้เป็นเฟอร์นิเจอร์ไม้พื้นเมืองของออสเตรเลีย และเลือกใช้ผ้าในโทนขาวฟ้า เพื่อในเข้ากับบรรยากาศทะเล

รูปที่ 3.43 ทศนียภาพภายนอกโครงการในส่วนโถงต้อนรับ

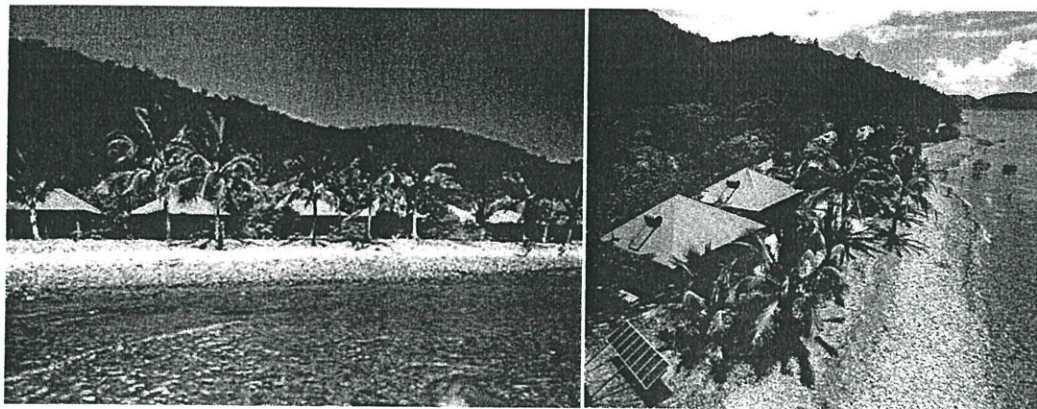

รูปที่ 3.44 ทศนียภาพภายนอกโครงการในส่วนโถงต้อนรับ

ส่วนห้องพัก

ห้องพักของ พาราไดซ์ เบย์ อีโค เอสเคป เป็นห้องพักที่แยกออกจากกันเป็นหลัง ๆ ที่นี้จะเรียกวิลล่าว่า บังกะโล มีทั้งหมด 10 หลัง และเน้นความเป็นส่วนตัว การออกแบบตกแต่งภายในของแต่ละหลัง ยังคงยึดแนวคิดใกล้ชิดกับธรรมชาติ เพื่อให้แขกผู้มาพักรู้สึกผ่อนคลายมากที่สุด โครงสร้างหลังคากระเบื้อง พื้นและวัสดุตกแต่งอาคารจะไม่ใช่เป็นส่วนใหญ่กับผนังก่ออิฐฉาบปูนทาสีขาว

การจัดพื้นที่ภายในห้องพักในแต่ละหลัง ซึ่งเน้นความใกล้ชิดกับธรรมชาติ บังกะโลมีขนาดกว้างขวางขนาด 36 ตารางเมตร วางตัวตลอดแนวชายฝั่งซึ่งแต่ละหลังถูกวางตำแหน่งเพื่อความความเป็นส่วนตัว โดยไม่ให้ส่วนระเบียงด้านหน้าบังกะโลเห็นมุมมองของระเบียงส่วนตัวของบังกะโลหลังอื่นๆ

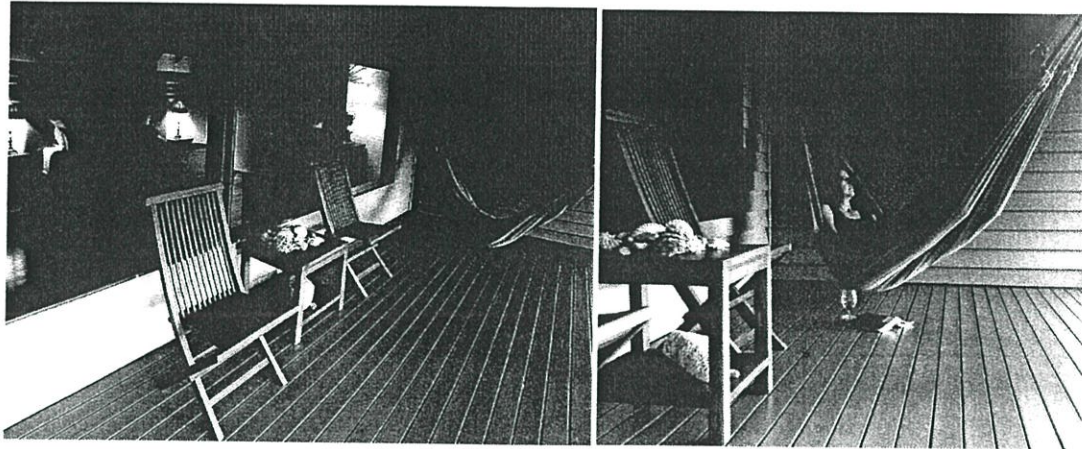
รูปที่ 3.45 ทัศนียภาพภายนอกห้องพัก

บังกะโลริมทะเลทุกห้องมองเห็นวิวทะเลได้จากเตียงนอนของแขกผู้มาพัก วัสดุที่ใช้เป็นไม้เนื้อแข็งของออสเตรเลีย ลักษณะห้องเป็นเพดานสูงที่มีรูปทรงปั้นหย่า ให้ความรู้สึกโปร่งโล่งอีกทั้งมีการออกแบบหน้าต่างให้เป็นส่วนผนังที่หันหน้าออกนอกทะเล

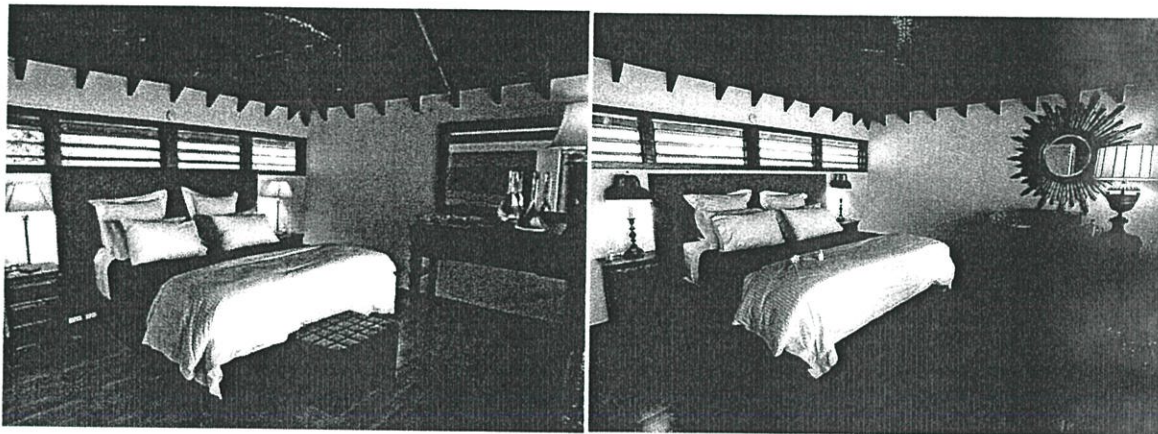

รูปที่ 3.46 ทัศนียภาพในนอกห้องพัก

การออกแบบเน้นการสร้างบรรยากาศ ให้แขกผู้มาพักเหมือนนอนหลับอยู่ในสวรรค์กลางเกาะที่น่าตื่นตาตื่นใจด้วยการเปิดมุมมองให้เห็นน้ำทะเลตรงหน้าแบบส่วนตัวและใกล้มากจากประตูหน้าของบังกะโลก็เป็นมหาสมุทรที่วิ่งอยู่อย่างเงียบ ๆ ได้ยินเพียงเสียงคลื่นกระทบกับฝั่ง ในขณะที่รอบ ๆ ห้องพักเป็นป่าดงดิบตามธรรมชาติที่มีสัตว์ป่าพื้นเมืองของออสเตรเลียอาศัยอยู่

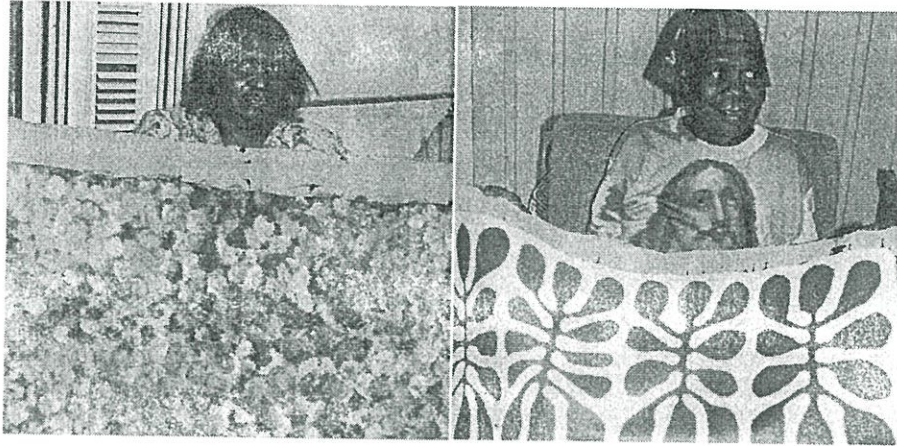

รูปที่ 3.47 ทศนียภาพหน้าห้องพัก

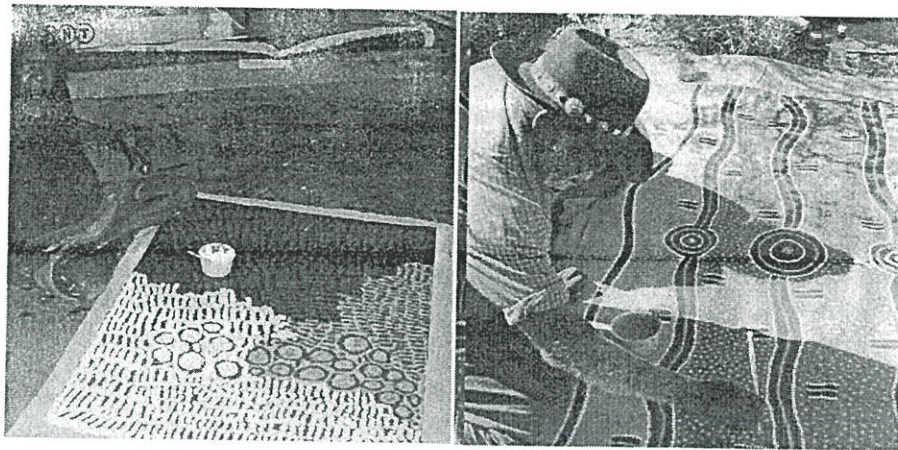

รูปที่ 3.48 ทศนียภาพในนอกห้องพัก

แหล่งสะสมงานศิลปะ นอกจากจะได้เรียนรู้กับธรรมชาติโดยรอบแล้ว แยกยังได้ชมงานศิลปะอะบอริจิน ที่คัดเลือกมาจัดแสดงจากการเก็บสะสมของเจ้าของซึ่งบางส่วนของงานที่จัดแสดงนั้นเป็นงานที่ดีและหายากที่สุดออสเตรเลียในตอนนี้ ซึ่งผลงานที่แยกได้ชมเป็นผลงานจากศิลปินพื้นเมืองกว่า 50 คน ซึ่งถือได้ว่าเป็นชิ้นงานที่มีคุณค่ามาก เนื่องจากเจ้าของเป็นผู้ที่ชื่นชอบและเห็นคุณค่าของงานศิลปะจึงเป็นนักสะสมงานศิลปะที่มีความต้องการแสดงงานบางส่วนของคอลเลกชันที่เขามีในบังกะโลบิชแต่ละหลัง, ศาลาและพื้นที่สาธารณะอื่น ๆ ของรีสอร์ทแห่งนี้แห่งนี้ และเพื่อให้แยกได้รู้จักกับศิลปะอะบอริจินที่แสดงออกถึงความ เป็นอะบอริจินอย่างมากในหลายวิธีการและศิลปะยังสามารถแสดงออกถึงวัฒนธรรมอะบอริจินได้อีกด้วย และเพราะเจ้าของเชื่อว่า งานศิลปะเป็นแหล่งที่มาของรายได้ให้กับศิลปินและชุมชน ที่จะนำมาซึ่งความสุขของผู้ชมและผู้ซื้อ ดังนั้นทางรีสอร์ทจึงเป็นศูนย์กลางในการสั่งซื้องานศิลปะจากศิลปินโดยไม่หวังผลกำไรอีกด้วย

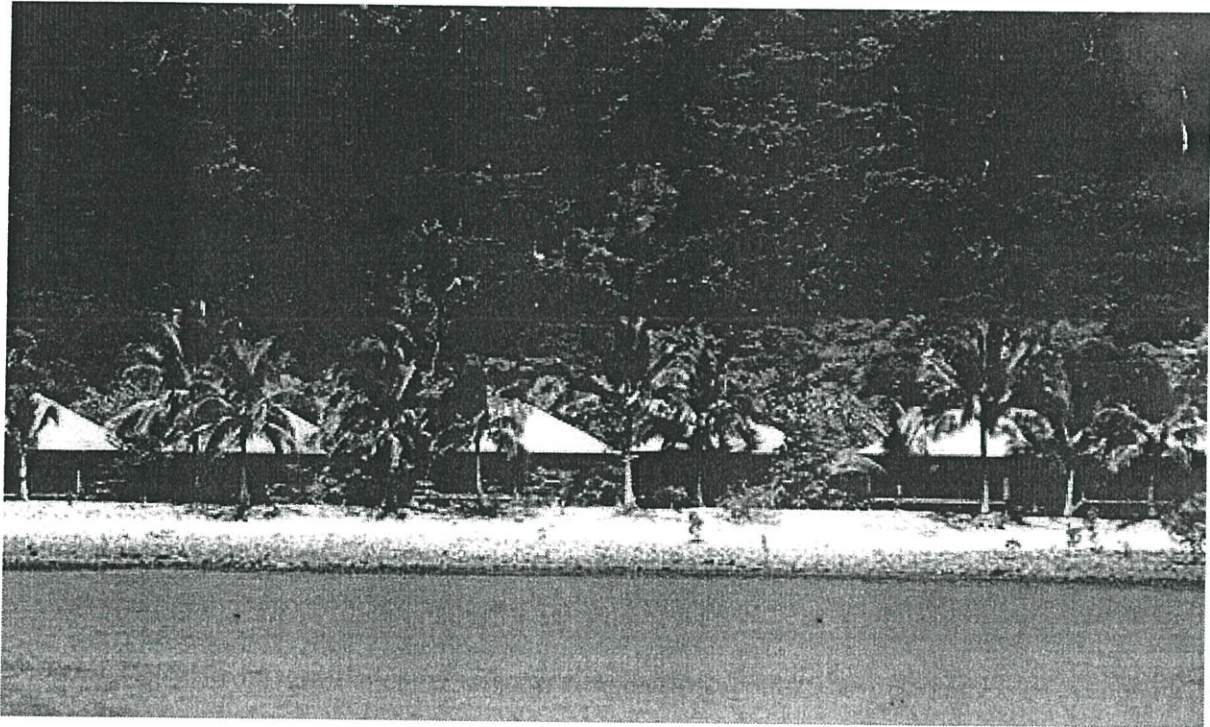
รูปที่ 3.49 งานศิลปะจากชาวพื้นเมืองอะบอริจิน

รูปที่ 3.50 งานศิลปะจากชาวพื้นเมืองอะบอริจิน

งานระบบของโครงการ

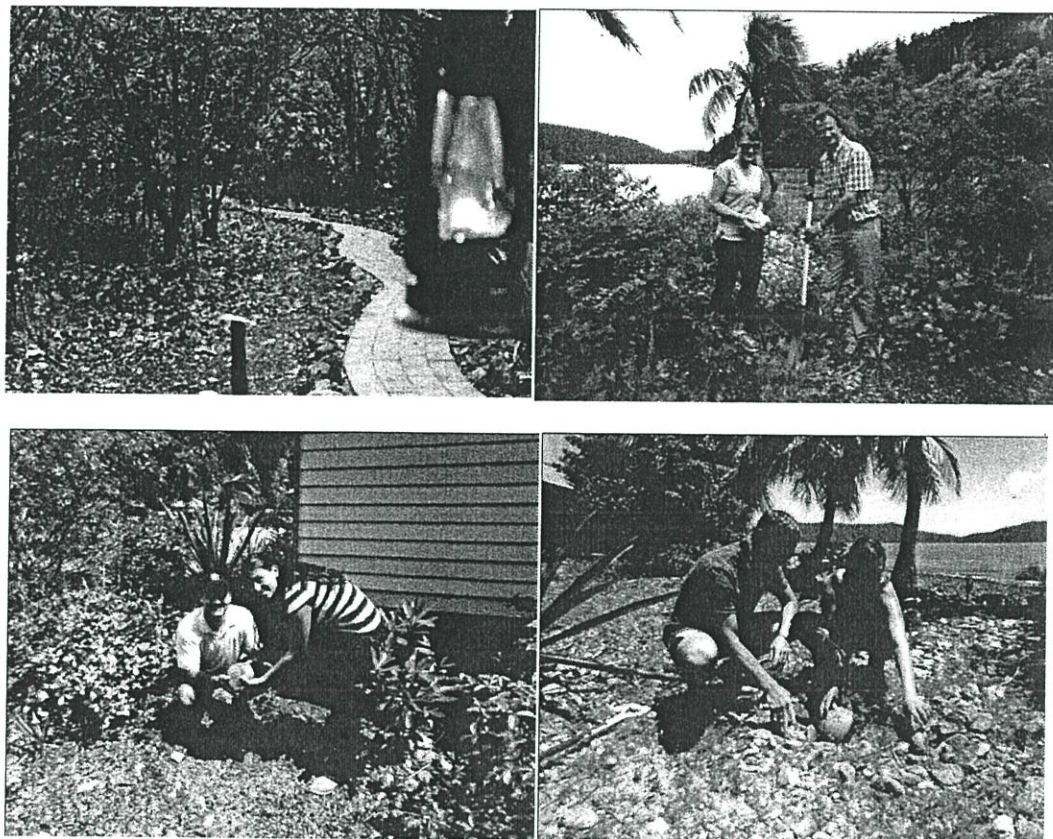
พาราไดซ์ เบย์ อีโค เอสเคป เป็นธุรกิจสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ที่ทำให้นักท่องเที่ยวได้มีประสบการณ์การพักผ่อนอย่างแท้จริง สร้างขึ้นบนเขตของอุทยานแห่งชาติในช่วงกลางของ Barrier Reef หันหน้าไปทางอุทยานแห่งชาติคอนเวย์ งานระบบในโครงการมีลักษณะการใช้ประโยชน์จากพลังงานทางเลือก โดยใช้พลังงานจากแสงอาทิตย์มาผลิตไฟฟ้า, การใช้น้ำจากการกักเก็บน้ำฝน เป็นต้น

รูปที่ 3.51 ทศนียภาพด้านหน้าโครงการ

รีสอร์ทกับการพัฒนาที่ยั่งยืน แนวความคิดที่จะลดผลกระทบของรีสอร์ทขนาดใหญ่ ด้วยแนวคิดที่ว่ารีสอร์ทขนาดใหญ่มีผลกระทบต่อการผลิตไฟฟ้า, ระบบบำบัดของเสีย, การจัดเตรียมพื้นที่ก่อสร้างที่ต้องมีขนาดใหญ่ตามไปด้วยและมักจะจบลงด้วยการทำลายต้นไม้ในโครงการและทำลายความงามของธรรมชาติ Ffpiv[

ดังนั้นรีสอร์ทเชิงนิเวศน์จึงเป็นโครงการจึงมีขนาดเล็กและขนาดอาคารที่ไม่ใหญ่เพื่อรองรับผู้ใช้โครงการจำนวนไม่มาก ทั้งนี้เพื่อส่งผลกระทบน้อยที่สุดกับสภาพแวดล้อมโดยรอบ ซึ่งแนวคิดดังกล่าวเป็นวิธีคิดที่รีสอร์ทแห่งนี้ได้พบว่ารีสอร์ทสามารถดำเนินธุรกิจต่อไปได้และอยู่กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน การดำเนินการของรีสอร์ทเชิงนิเวศน์สามารถสร้างแหล่งท่องเที่ยวชมโนธรรมทางสิ่งแวดล้อมได้ โดยไม่ต้องเสียสละความสะดวกสบายและคุณภาพของการเข้าพักที่ได้มาตรฐาน

รูปที่ 3.52 กิจกรรมการปลูกต้นไม้ของแขกในบริเวณรีสอร์ท

กิจกรรมที่ช่วยให้แขกนี้มีปฏิสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมโดยรอบ คือการให้แขกได้มีประสบการณ์ท่องเที่ยวเรียนรู้ความเป็นท้องถิ่นและการอยู่แบบพึ่งพาธรรมชาติ ส่งเสริมให้แขกผู้มาพักทุกคนได้ปลูกต้นไม้เป็นที่ระลึก ทำให้แขกผู้มาพักตระหนักในคุณค่าของทรัพยากรธรรมชาติโดยรอบ และกระตุ้นให้การท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีความน่าสนใจในระดับโลก

อิทธิพลที่มีผลต่อการสร้าง พาราไดซ์ เบย์ ในการสร้าง พาราไดซ์ เบย์ มีจุดมุ่งหมายให้เป็นรีสอร์ทที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ประการแรกผู้คนในประเทศกว่า 60 ปีที่ผ่านมา ประเพณีของพวกเขาได้เป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมทางทะเลที่อาศัยอยู่ที่ไม่ซ้ำกันและในวันนี้ประเพณีดั้งเดิมของพวกเขาและตำนานทางจิตวิญญาณยังคงอยู่คู่กับทรัพยากรธรรมชาติที่ยังคงสมบูรณ์

อดีตที่ผ่านมาเจ้าของส่วนใหญ่ตระหนักตั้งแต่ต้นแล้วว่าการดำเนินกิจการของพาราไดซ์ เบย์ คือการทำให้มีขนาดเล็กเพราะขนาดของโครงการมีความละเอียดอ่อนเชิงนิเวศ พาราไดซ์ เบย์ มีข้อได้เปรียบของที่ตั้ง คือโครงการถูกล้อมรอบด้วยมหาสมุทรที่สวยงามรวมกับโรงชายที่ซับซ้อนของสิ่งมีชีวิตใต้มหาสมุทรและอิทธิพลของคนพื้นเมืองที่อาศัยอยู่ในพื้นที่จำนวนหลายสิบปีที่ผ่านมา กลุ่มเป้าหมายของโครงการจึงเป็นนักท่องเที่ยวที่ใส่ใจต่อสิ่งแวดล้อมและกำลังมองหาสถานที่พักผ่อนที่สวยงามไม่ทำลายระบบนิเวศ

การทำให้รีสอร์ทมีความยั่งยืนและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีข้อคำนึง 7 ข้อดังนี้

1. การก่อสร้างและการออกแบบ
2. การกำจัดขยะมูลฝอย
3. ระบบไฟฟ้า
4. การบำบัดน้ำเสีย
5. การเก็บสะสมน้ำและการใช้น้ำ
6. การจัดหาวัตถุดิบ
7. การชดเชยการปล่อยคาร์บอนไดออกไซด์

1. การก่อสร้างและการออกแบบ

ก่อนที่จะมีการก่อสร้าง Eco-Resort มีการศึกษาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมมีการสำรวจสัตว์และพืชพื้นเมืองในบริเวณที่ตั้ง โครงการและบริเวณข้างเคียงเพื่อการบันทึกข้อมูลและนำสัตว์ที่อาศัยอยู่บริเวณนั้นไปอยู่ในความช่วยเหลือของอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่าและบริการสวนพืช มีการส่งเสริมให้เพาะพันธุ์พืชพื้นเมืองและปลูกทดแทน

ไม้ที่ใช้ในโครงการทั้งหมดเป็นไม้ที่แข็งแรงตามธรรมชาติและทนต่อปลวก ตัดจากไร่ปลูกไม้เนื้อแข็งออสเตรเลียซึ่งอยู่ในพื้นที่ที่ใกล้ที่สุด การขนส่งวัสดุมายังที่ตั้งโครงการมาโดยเรือและจากนั้นก็ย้ายด้วยแรงงานคนไปยังสถานที่ตั้งโครงการ

ข้อเสนอที่ดีในการก่อสร้างคือใช้ไฟฟ้าที่ผลิตทั้งหมดได้โดยระบบไฟฟ้าพลังงานแสงอาทิตย์ การสร้างอาคารมีข้อคำนึงถึงการระบายอากาศด้วยธรรมชาติ การออกแบบอาคารของพาราไดซ์ เบย์ มีวัตถุประสงค์หลัก 3 ประการคือ

- การสร้างอาคารที่มีผลกระทบต่อที่ตั้งโครงการน้อยที่สุด
- การสร้างอาคารที่การระบายความร้อนโดยธรรมชาติ
- การสร้างอาคารที่เพิ่มประสิทธิภาพในการใช้พลังงาน

บังกะโหลหน้าหาดแต่ละหลังได้รับการก่อสร้างตั้งอยู่ตามสภาพแวดล้อมที่มีอยู่ก่อน คือวางอยู่ในตำแหน่งที่ล้อมรอบไปด้วยไม้พื้นเมือง แต่ละอาคารมีเพดานสูงเพื่อการระบายความร้อนที่มีประสิทธิภาพ ใช้การระบายความร้อนโดยธรรมชาติ (เพื่อให้ดวงอาทิตย์ส่องได้โดยตรงสู่พื้นที่อยู่อาศัยหลัก) มีหลังคาสะท้อนความร้อน เพดานสูง และการออกแบบเปิดรับการไหลของอากาศให้ได้มากที่สุด การก่อสร้างใช้เสาทรงง่ายที่ส่งผลกระทบต่อจุดเจาะพื้นดินและการทำลายหน้าดิน

2. ขยะมูลฝอย

ขยะมูลฝอยเป็นหนึ่งในปัญหาที่ท้าทายมากที่สุดของการดำเนินงานของรีสอร์ท โลกมีวิธีในการรีไซเคิลสิ่งอำนวยความสะดวกหลายทาง แต่ในรีสอร์ทแห่งนี้ มีวิธีที่มีประสิทธิภาพที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ โดยค่าใช้จ่ายในการจัดการกับขยะอย่างต่อเนื่อง ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างที่รีสอร์ทกำลังทำเพื่อลดปริมาณขยะ

การทำปุ๋ยหมัก

เศษอาหารทั้งหมดจะทำเป็นปุ๋ยหมักและนำไปใช้ในสวนของรีสอร์ท

กระดาษ

ผลิตภัณฑ์กระดาษและบรรจุภัณฑ์ที่ไม่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้แล้วจะถูกนำมาเผาและนำขี้เถ้าไปเป็นปุ๋ยหมัก

พลาสติก

พลาสติกเป็นผลิตภัณฑ์กำจัดยากที่สุดที่สุด ขณะนี้ทางรีสอร์ททำทุกอย่างที่เราสามารถทำได้เพื่อลดการใช้งานพลาสติก โดยพลาสติกที่ใช้แล้วจะถูกส่งไปยังแผ่นดินใหญ่ทุกวันเพื่อการรีไซเคิลจากผู้จัดหาสินค้าในท้องถิ่น

เศษโลหะ

โลหะเป็นผลิตภัณฑ์ที่ง่ายต่อการรีไซเคิล เราพยายามที่จะนำวัสดุที่เป็นโลหะนำมาใช้ใหม่เมื่อใดก็ตามที่สามารถทำได้ โดยเฉพาะกระป๋องอลูมิเนียมจะถูกบดและนำกลับมาใช้

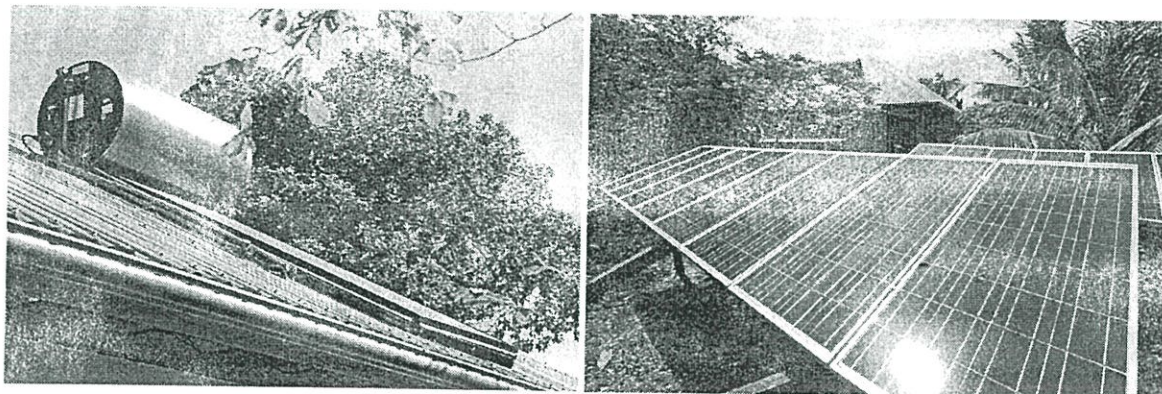
แก้ว

ขวดเบียร์ คือขยะแก้วส่วนใหญ่ของรีสอร์ท วิธีการที่รีสอร์ทใช้ คือการซื้อเบียร์ที่ได้รับความนิยมการซื้อกลับของขวดเบียร์จากตัวแทนจำหน่าย

ซึ่งนอกจากวิธีการจัดการภายในรีสอร์ทที่กล่าวมาแล้วยังมีวิธีการอื่นๆอีกเช่น ใช้เครื่องยนต์เรือใหม่และบำรุงรักษาอย่างดี ทำให้เรือสิ้นเปลืองน้ำมันเชื้อเพลิงน้อยกว่า, การใช้ราวเสื้อผ้าแทนตู้เสื้อผ้า, การใช้น้ำยาทำความสะอาดเช่น โซดาและน้ำส้มสายชูแทนสารเคมีช่วยเราประหยัดเงินได้จริงและทำให้ธุรกิจนี้มีประสิทธิภาพมากขึ้น นอกจากนี้เราเลือกผลิตภัณฑ์ทำความสะอาดที่ผลิตจากธรรมชาติ ผลิตภัณฑ์ที่มาจากธรรมชาติจะต้องไม่มีโซเดียม ซัลเฟต, บีโตรีเนียม โดยผลิตภัณฑ์จะไม่มีกลิ่นหรือสีเทียม, ผงซักฟอกไม่มีสารเคมีที่เป็นอันตราย มีส่วนผสมที่มาจากพืชเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมที่ได้รับการรับรอง

3. การนำพลังงานแสงอาทิตย์มาใช้

ความสำเร็จที่โดดเด่นของ พาราไดซ์ เบย์ คือระบบที่ก่อให้เกิดไฟฟ้าของรีสอร์ทที่ใช้พลังงานแสงอาทิตย์ พาราไดซ์ เบย์มีสนามพลังงานแสงอาทิตย์ ที่มีกำลังการผลิตวันผลิตไฟฟ้า 30,000 วัตต์ต่อวัน และจัดเก็บแบตเตอรี่รวม 2,800 ชั่วโมงแอมป์

รูปที่ 3.53 แผงโซลาร์เซลล์บนหลังคาบังกะโล

พาราไดซ์ เบย์ นำพลังงานแสงอาทิตย์มาใช้ประมาณ 85% สำหรับความต้องการไฟฟ้ารวมทั้งหมด ห้องครัวเชิงพาณิชย์ ระบบนี้ถูกออกแบบโดยคำนึงถึงเรื่องพลังงานและสามารถตรวจสอบได้จากกระยะไกล เพื่อประสิทธิภาพสูงสุด พลังงานจะถูกเสริมด้วยก๊าซธรรมชาติและไฟฟ้าไบโอดีเซล

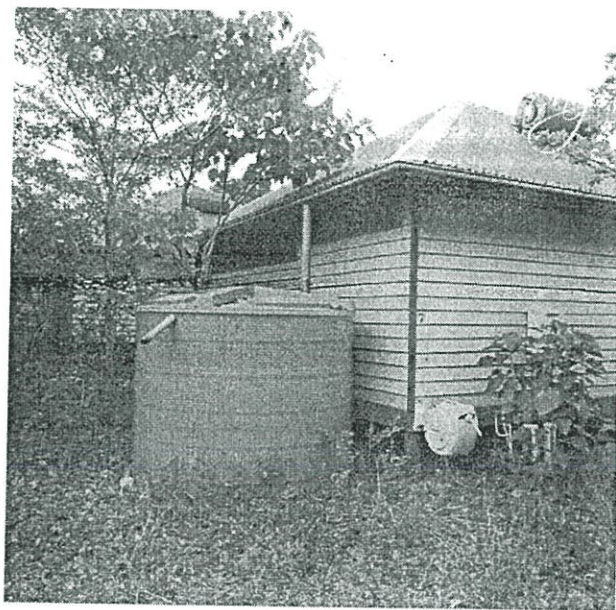
4. การบำบัดน้ำเสีย

รีสอร์ทที่มีความตระหนักรู้ว่า น้ำเสียสีเทาและสีดำเป็นของเสียที่อันตรายมากที่สุดที่จะส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศใกล้ชายฝั่ง โดยรีสอร์ทมีการจัดการกับโดยระบบ Biocycled ระบบบำบัดน้ำเสีย Biocycle aerobic จะย่อยแยกขยะและบำบัดน้ำเสียได้อย่างมีประสิทธิภาพในชุดของการควบคุมกระบวนการทางชีวภาพ, ในระดับของความบริสุทธิ์สามารถบรรลุได้ตามระบบบำบัดน้ำเสียแบบปกติ การทำความสะอาด, การสร้างน้ำปราศจากกลิ่น, ฆ่าเชื้อเพื่อสุขภาพมาตรฐานสากลและสิ่งแวดล้อมอยู่แล้วน้ำกลับมาใช้โดยอัตโนมัติไปยังระบบชลประทานในสวนของเรา ภายในถังจะแบ่งออกเป็นห้องซึ่งจะมีกระบวนการบำบัดเกิดขึ้นภายในนั้น การบำบัดน้ำเสียและน้ำทิ้งจากรีซอร์ทผ่านห้องของระบบการกำจัดน้ำเสียที่บำบัดในที่สุดท้ายก่อนถูกปั๊มออกไปโดยอัตโนมัติเพื่อการชลประทานในสวนผลไม้ของรีสอร์ท

5. การใช้น้ำ

การเก็บน้ำ

ความเป็นอยู่ในเขตร้อนของริสอร์ททำให้ได้รับน้ำฝนที่มีปริมาณน้ำฝนต่อปี อยู่ระหว่าง 1,600 และ 2,000 มิลลิเมตร โดยในฤดูแล้งเราได้ติดตั้ง ถังเก็บน้ำ กว่า 36 ถัง ซึ่งจะช่วยให้เราสามารถเก็บน้ำได้ถึง 300,000 ลิตร ที่เพียงพอสำหรับการใช้งานเฉลี่ย 6 เดือน การกักเก็บน้ำฝนทั้งหมดให้เต็มทุกถังใช้เวลาเพียงหนึ่งคืน ฝนที่ตกลงมาในเขตร้อน บนหลังคาทุกคณของบนเกาะมีถังหรือเชื่อมต่อมายังถังกักเก็บ เมื่อมีการใช้น้ำแล้ว น้ำที่ใช้แล้วจะถูกกลับมาใช้ใหม่ด้วยระบบ Biocycle เพื่อได้ออกมาเป็นน้ำที่สามารถใช้รดน้ำต้นไม้ในสวนผลไม้ของริสอร์ท

รูปที่ 3.54 ถังบำบัดที่บำบัดด้วยระบบ Biocycle

เครื่องทำน้ำอุ่นโดยตรงจากดวงอาทิตย์

น้ำอุ่นทั้งหมดสำหรับใช้อาบของแขกผู้มาพัก จะถูกสร้างขึ้นโดยใช้เครื่องทำน้ำอุ่นพลังงานแสงอาทิตย์ไม่มีการใช้ไฟฟ้า ส่วนในช่วงฤดูหนาวเครื่องทำความร้อนจะอาศัยพลังงานจากก๊าซธรรมชาติมาช่วยให้เครื่องทำความร้อนทำงาน บังกะ โลริมชายหาดสำหรับสองคนแต่หลังมีการติดตั้งเครื่องทำความร้อน 200 ลิตรและกรวี่ใช้เครื่องทำความร้อนขนาด 300 ลิตรสองเครื่อง

6. การจัดหาวัตถุดิบ

วิธีที่ดีที่สุดที่จะจัดการกับขยะมูลฝอยคือการซื้อของที่มีจำนวนวัสดุที่เป็นขยะน้อยที่สุด โดยพิจารณาซื้อครั้งละจำนวนมากๆ และเนื่องจากซัพพลายเออร์มีจำนวนจำกัดและยังต้องส่งสินค้าทางเรือ ทาง

รีสอร์ทจึงสั่งซื้อสิ่งของจากซัพพลายเออร์ท้องถิ่นในรายการที่เป็นไปได้ให้มากที่สุด เพื่อลดบรรจุกิจภัณฑ์และการขนส่ง ในส่วนสำนักงานของรีสอร์ทที่มีการใช้กระดาษรีไซเคิลสำหรับและกระดาษที่เป็นเส้นใยสำหรับหัวจดหมายและจดหมายโต้ตอบ นอกจากนี้เรายังนำเศษกระดาษทั้งหมดมาใช้ใหม่และใช้ด้านที่ยังไม่ได้ใช้สำหรับเครื่องพิมพ์

7. การชดเชยการปล่อยคาร์บอนไดออกไซด์

ตัวรีสอร์ทผลิตคาร์บอนไดออกไซด์ที่เกิดขึ้นจากของเสียเกือบ 60 ตัน ซึ่งมาจากการปล่อยมลพิษที่เกี่ยวข้องกับอาหาร, ปล่อยมลพิษเกี่ยวข้องกับยานพาหนะและเรือ การใช้พลังงาน (ก๊าซธรรมชาติ) เนื่องจากแขกเดินทางเฉลี่ย 1,200,000 กิโลเมตรต่อปีทั้งไปและกลับจากรีสอร์ท (รวมทั้งแขกต่างประเทศที่เดินทางจากสหรัฐอเมริกา, สหราชอาณาจักรรวมทั้งภายในประเทศและที่รับส่งทางเฮลิคอปเตอร์) – ที่ผลิตคาร์บอนไดออกไซด์ถึง 408 ตัน ซึ่งเทียบกับการปลูกต้นไม้ถึง 2,448 ต้นเพื่อชดเชยคาร์บอนไดออกไซด์ด้วยความมุ่งมั่นที่จะรักษาสภาพแวดล้อม ทางรีสอร์ทจึงเลือกที่จะชดเชยการผลิตคาร์บอนไดออกไซด์ดังกล่าวด้วยการปลูกต้นไม้ทดแทน

ปริมาณพื้นที่เทียบเท่ากับขนาดของของพื้นที่ทั้งหมดของสัญญาเช่า ซึ่งจะมีการปลูกต้นไม้ทุกปีเพื่อชดเชยการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ บนที่ดิน 44.5 เฮกตาร์ (1 เฮกตาร์ มีค่าเท่ากับ 6 ไร่ 1 งาน)ขององค์กรที่เป็นเจ้าของที่ซึ่งจะถูกแปลงกลับไปยังดินแดนป่าธรรมชาติและป่าพื้นเมืองที่อัตรา 3 เฮกตาร์ต่อปี การปลูกต้นไม้พื้นเมืองนี้จะปลูกต้นไม้ด้วยมือ ไม่มีการปลูกด้วยเครื่องมือกล โดยต้นไม้เหล่านี้ต้องได้รับการรดน้ำในช่วง 4 สัปดาห์แรกและหลังจากนั้นจึงสามารถปล่อยให้เติบโตได้ตามธรรมชาติ ค่าเฉลี่ยที่มีการปลูกคือ 400 ต้นต่อเฮกตาร์หรือเป็นจำนวน 1,200 ต้นต่อปี ที่ดินป่าบริสุทธิ์ 1,500 เฮกตาร์ ขององค์กรที่ยังเป็นเจ้าของในเขตภาคเหนือของออสเตรเลียที่จะถูกเก็บรักษาไว้ในสภาพธรรมชาติซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของผลงานด้านสิ่งแวดล้อมของรีสอร์ท

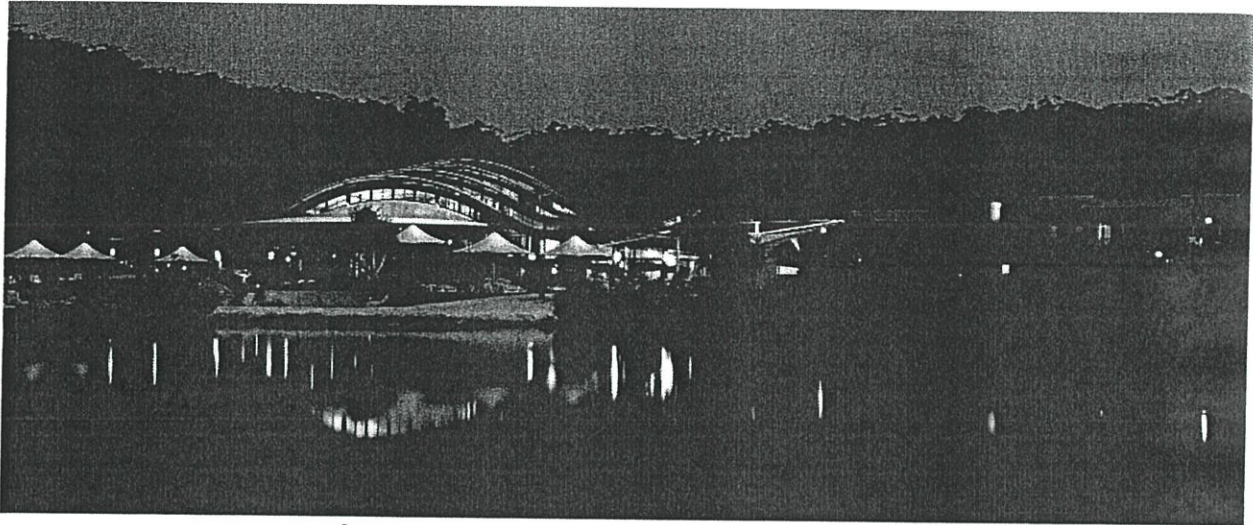
สรุปภาพรวมโครงการ

1. แม้ว่ารูปแบบสถาปัตยกรรมจะไม่มีโดดเด่นสะดุดตา แต่รูปแบบนั้นมาจากสไตล์ของบ้านพื้นเมืองชาวออสเตรเลีย ซึ่งโครงการนี้ได้จัดวางพื้นที่ได้อย่างลงตัวกับความต้องการกล่าวคือ ไม่ใหญ่ไปไม่เล็กไป แม้ว่าอากาศแห้งและรูปแบบจะไม่หรูหรา แต่แนวคิดเรื่องความสะดวกสบายถูกสอดแทรกอยู่กับการเลือกใช้เครื่องใช้ภายในพักที่คำนึงถึงการพักผ่อนที่ดีที่สุด การเลือกใช้วัสดุในโครงการมีการนำเอาวัสดุที่มาจากธรรมชาติในท้องถิ่นซึ่งก็คือไม้ที่ปลูกจากป่าไม้ที่ปลูกเพื่อขาย ซึ่งแสดงถึงรูปแบบบ้านในสไตล์ออสเตรเลีย ทำให้แขกเกิดความรู้สึกอบอุ่นและผ่อนคลาย และไม่แปลกแยกจะธรรมชาติโดยรอบ

2. การจัดผังของโครงการ มีข้อดีตรงที่มีการแบ่งพื้นที่ส่วนรวม และพื้นที่ที่มีความเป็นส่วนตัวออกจากกัน โดยสิ้นเชิง ทำให้แขกมีความรู้สึกปลอดภัย และเนื่องจากแนวคิดเรื่องการไม่ทำลายต้นไม้เดิมทำให้ตัวห้องพักวางเรียงรายไปตามแนวชายหาด ซึ่งมีข้อดีคือใกล้ชิดทะเลมากขึ้นรู้สึกเชื่อมโยงกับธรรมชาติรอบข้างมาก แต่หากนำตัวอย่างการวางตำแหน่งห้องพักที่ไม่มีระยะห่างจากทะเลที่มากพอ มาใช้ในประเทศไทยไม่สามารถทำได้เนื่องจากติดข้อกำหนดขอกกกฎหมาย

3. มีแนวคิดเรื่องการก่อสร้างรีสอร์ทเชิงนิเวศน์ ที่แสดงถึงการใส่ใจสิ่งแวดล้อม เช่นการเลือกใช้พลังงานที่มาจากธรรมชาติ การกักเก็บน้ำฝนไว้ใช้ในโครงการ การบำบัดน้ำเสียแล้วนำน้ำที่ได้มาหมุนเวียนใช้ใหม่ในกิจกรรมต่างๆ เช่น การรดน้ำต้นไม้ ที่ซึ่งปลูกไว้เพื่อการเก็บผลผลิตไปปรุงอาหารที่เสิร์ฟแขกที่มาพัก รวมทั้งมีกิจกรรมที่ส่งเสริมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมตลอดจนการอนุรักษ์พันธุ์ไม้พื้นเมืองในบริเวณนี้ไม่ให้สูญหาย

3.2.2 คิงฟิชเชอร์ เบย์ รีสอร์ท (Kingfisher Bay Resort)

รูปที่ 3.55 ทศนียภาพภายนอกโครงการ

ข้อมูลทั่วไปของโครงการ

ชื่อโครงการ	Kingfisher Bay Resort
เจ้าของโครงการ	Queenland Kingfisher Bay Resort & Village Pty Ltd,
ที่ตั้งโครงการ	Urangan Hervey Bay Queensland
ประเภทโครงการ	รีสอร์ทพักตากอากาศ
จำนวนห้องพัก	152 hotel room 100 villas

คิงฟิชเชอร์เปิดให้บริการมาตั้งแต่ปี 1992 และได้รับรางวัลมาแล้วมากมายในด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม โดยได้ก่อตั้งศูนย์วิจัยและศึกษาไว้คอยจับตามองสภาพแวดล้อมของเกาะอย่างใกล้ชิด รวมถึงจัดอีโคทัวร์ให้ความรู้แก่ผู้เข้าพักตั้งแต่ในเรื่องระบบนิเวศน์ป่าโกงกางไปจนถึงวัฒนธรรมของชาวอะบอริจิน ในแง่ของการพัฒนารีสอร์ทที่ยั่งยืน รีสอร์ทแห่งนี้มีการจัดการระบบกำจัดของเสียที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยมีฟาร์มไส้เดือนเพื่อหมักของเสียให้กลายเป็นปุ๋ยและนำกลับมาใช้กับสวนสมุนไพรของรีสอร์ท

แนวความคิดในการออกแบบ

ก่อนการก่อสร้างรีสอร์ท มีการสำรวจความเป็นไปได้และผลกระทบจากสิ่งแวดล้อมจากนักสำรวจ 57 คน ซึ่งมีรายงานการวิจัยที่ประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม, ด้านภูมิทัศน์และมีการวางแผนการใช้พลังงานและเทคนิคทางสถาปัตยกรรมเข้าไปในโครงการเพื่อให้แน่ใจว่า คิงพีชเชอร์ เบย์ เป็นรีสอร์ทที่มีความทันสมัยในการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมและการออกแบบ โดยการสำรวจที่ตั้งโครงการมีรายละเอียดการสำรวจที่ครอบคลุมในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการสำรวจทางโบราณคดีที่จะแสดงให้เห็นการใช้ที่ดินดั้งเดิมก่อนหน้านี้, การสำรวจด้วยอุทกวิทยาและการภูมิประเทศ เช่น ลักษณะดิน, ทางน้ำไหล, ชนิดของพืชสมุนไพร, ตำแหน่งต้นไม้ใหญ่ เป็นต้น

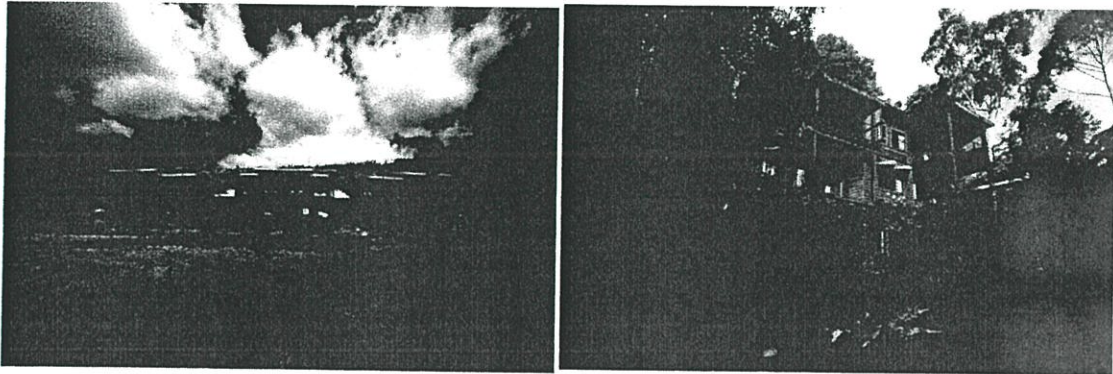

รูปที่ 3.56 ภาพรวมการวางผังของรีสอร์ท

รีสอร์ทถูกออกแบบมาเพื่อทำงานร่วมกับสภาพแวดล้อม กระบวนการของการสร้างความมั่นใจการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีมาตรฐานสูงสุดเริ่มต้นด้วยการสำรวจที่ดินเดิมและการประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมซึ่งมีผลต่อการวางผังอย่างละเอียดซึ่งมีความสัมพันธ์กับงานด้านสถาปัตยกรรมที่จะต้องคำนึงถึงการใช้พลังงานและลดปริมาณของเสียที่เกิดขึ้น

รีสอร์ทได้รับการออกแบบโดยสถาปนิกควีนส์แลนด์ งานด้านสถาปัตยกรรมสร้างขึ้นจากวัสดุในท้องถิ่นและสร้างโดยช่างฝีมือท้องถิ่น ไม้ที่ใช้เป็นไม้ออสเตรเลียและส่วนใหญ่จะมาจากสายพันธุ์ไม้ท้องถิ่น ความสูงของอาคารจะต้องต่ำกว่าแนวต้นไม้และจะถูกจำกัดให้มีแค่สองชั้นเท่านั้น เนื่องจากที่ตั้งโครงการเต็มไปด้วยต้นไม้ใหญ่ การออกแบบรีสอร์ทจึงผสมผสานสถาปัตยกรรมให้เข้ากับป่าธรรมชาติที่ล้อมรอบ

โดยสร้างอาคารสไตล์คันทรีแลนด์ ซึ่งมีลักษณะเป็นอาคารไม้ที่มีระเบียงเปิด หลังคาโค้งสะท้อนให้เห็นถึงรูปแบบเนินที่กลมกลืนกับธรรมชาติ

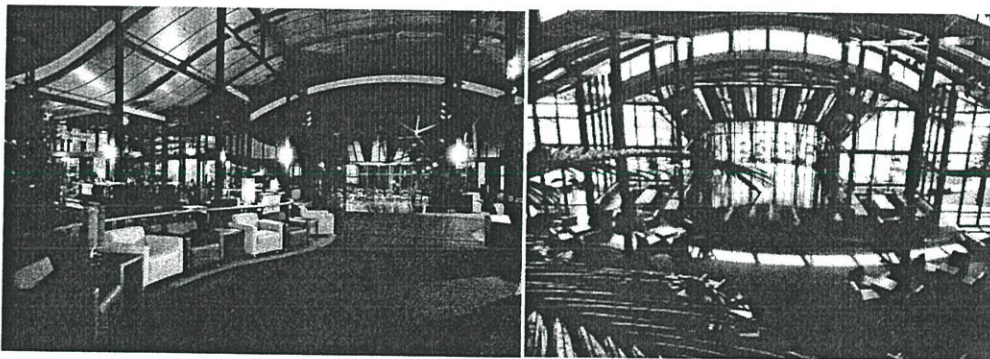

รูปที่ 3.57 รูปแบบห้องพักของรีสอร์ทที่เป็นอาคารมี 2 ชั้น

องค์ประกอบของโครงการ

- โถงต้อนรับ

โถงต้อนรับของรีสอร์ทแห่งนี้ มีขนาดใหญ่รูปทรงโค้งเป็นจุดเด่นของโครงการก่อสร้างด้วยเหล็ก มีเพดานสูง โปร่งโล่ง เป็นอาคารเปิด ทางเข้าเป็นผนังกระจก ภายในสามารถจุคนได้จำนวนมากและเป็นจุดศูนย์กลางของโครงการ

รูปที่ 3.58 ทศนียภาพภายใน โถงต้อนรับ

- ส่วนร้านอาหาร

ส่วนบริการอาหารของโครงการมีจำนวน 3 แห่งที่ซึ่งกระจายอยู่รอบๆ โถงต้อนรับ โดยร้านอาหารแต่ละร้านจะมีจุดเด่นที่แตกต่างกันในเรื่องของพื้นที่ใช้สอย วิิวจากร้านแต่ละร้าน รวมทั้งประเภทอาหารที่บริการและกิจกรรมที่เป็นส่วนประกอบของร้าน ดังนี้

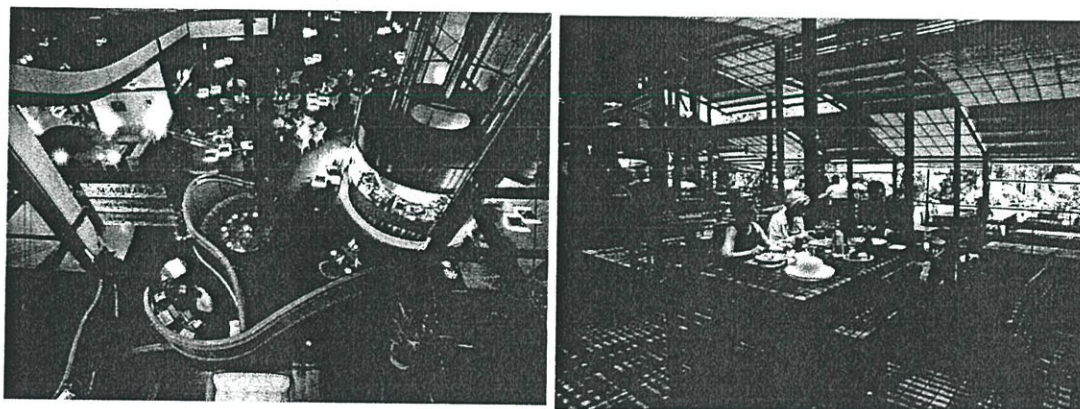
1. **Sand Bar and Bistro** แชนด์บาร์มีขนาดพื้นที่กว้างขวางเป็นร้านอาหารริมสระว่ายน้ำ มีมุมเล่นเกมสำหรับเด็ก แชนด์บาร์เป็นร้านที่เหมาะสมสำหรับการรับประทานอาหารอย่างรวดเร็วหลังจากที่เพลิดเพลินกับการเล่นน้ำ

รูปที่ 3.59 ทศนียภาพภายนอกของ Sand Bar and Bistro

2. **Maheno Restaurant** ร้านอาหารมาเฮโนว์เหมาะกับครอบครัวเพราะมีบรรยากาศสบาย ๆ มีส่วนรับประทานอาหารบนดาดฟ้า มีมุมแสดงดนตรีสดและมีส่วนบริการอาหารบุฟเฟต์

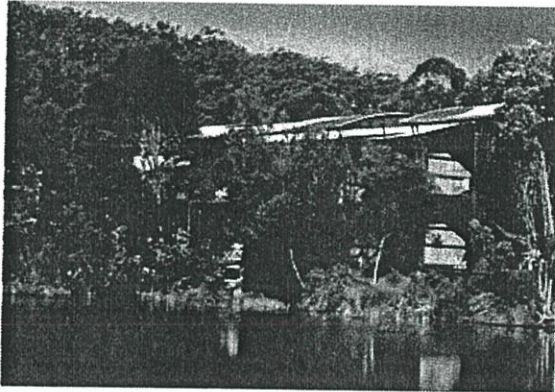
3. **Seabelle Kingfisher Bay Resort's Restaurant** เป็นร้านอาหารที่รูปแบบสถาปัตยกรรมเฉพาะตัวสไตล์ควีนแลนด์ อาคารมีลักษณะเปิดโล่ง มีเพดานสูง ร้านอาหารมีการบริหารจัดการที่ดีคือมีการใช้วัตถุดิบที่ปรุงอาหารจากสวนสมุนไพรของรีสอร์ท

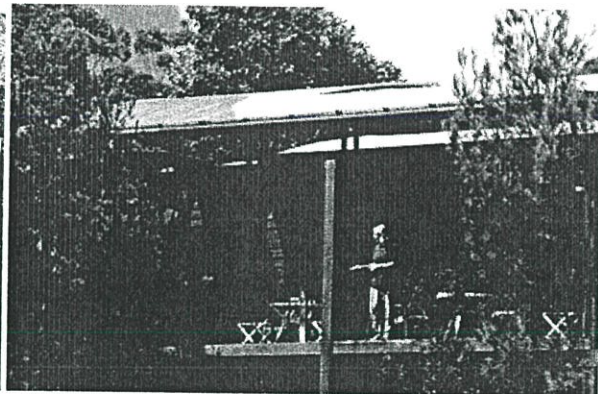
รูปที่ 3.60 ทศนียภาพภายในของ Seabelle Kingfisher Bay Resort's Restaurant

- ส่วนห้องพัก

1. **Resort hotel room** เป็นเรือนไม้สองชั้นที่ให้บริการแบบ hotel room ซึ่งทั้งโครงการมีทั้งหมด 156 ห้อง ห้องพักมีการตกแต่งสไตล์วินสแลนด์ ทางเชื่อมที่สามารถเดินไปยังห้องต่างๆเป็นไม้และมีรั้วกันเพื่อความความเป็นส่วนตัวของแต่ละห้องพัก ห้องทุกห้องสามารถมองเห็นทะเลสาบผ่านยอดไม้ที่มีอยู่อย่างร่มรื่นจากคาเฟ่ส่วนตัวขนาดใหญ่ของตัวเอง

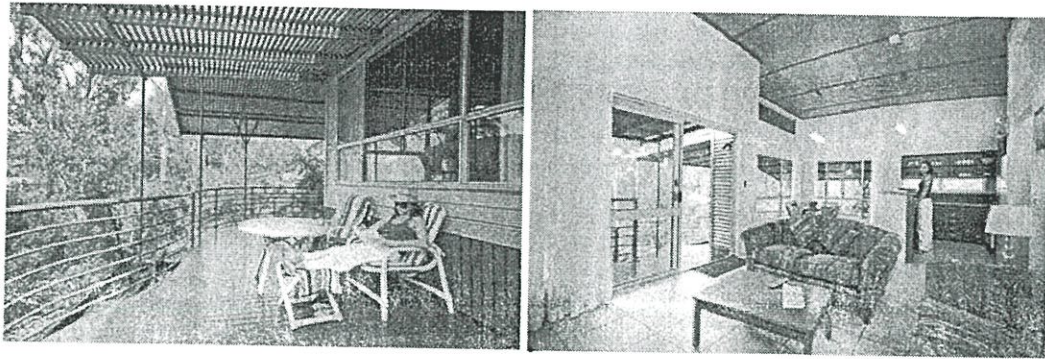

รูปที่ 3.61 ทัศนียภาพภายนอกของ Resort hotel room

รูปที่ 3.62 ทางเชื่อมไปสู่ห้องพักที่เป็น Resort hotel room

2. **Two bed room standard villa** ตั้งอยู่ในป่าพื้นเมือง มีลักษณะเป็นวิลล่าสองห้องนอน มีระเบียงกลางแจ้งขนาดใหญ่มองเห็นวิวทิวทัศน์มีความเป็นส่วนตัวและเป็นพื้นที่ดีเพื่อการส่องสัตว์ป่า ท้องถิ่น วิลล่าแต่ละชั้นมีความแตกต่างกันไป วิลลานั้นนอนได้ 4 คนและมีห้องนั่งเล่นและพื้นที่รับประทานอาหารแยกต่างหาก

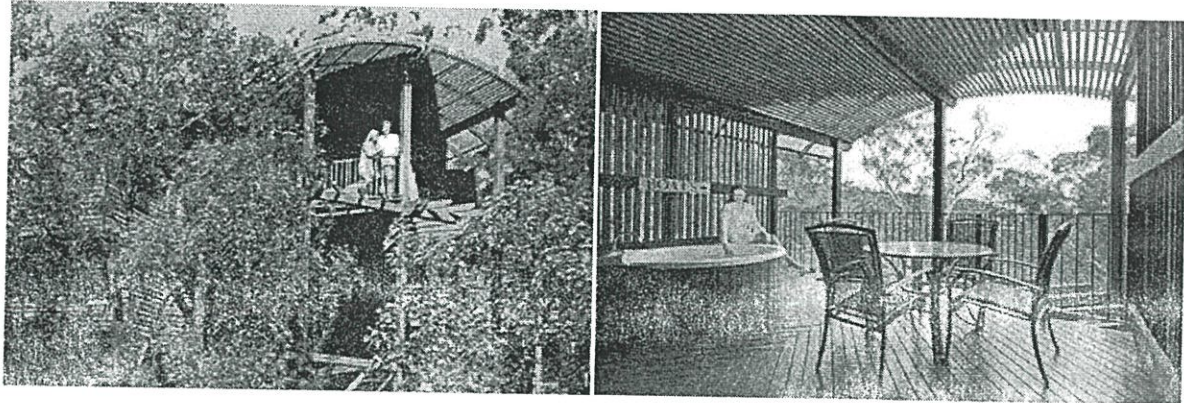
รูปที่ 3.63 ทศนียภาพภายนอกและภายใน Two bed room standard villa

3. **Two bed room loft** วิลล่าสองห้องนอนมีพื้นที่ใช้สอยขนาดใหญ่และบรรยากาศที่ผ่อนคลาย คาดฟ้าไม้ขนาดใหญ่เปิดขึ้นจากบริเวณที่นั่งเล่น จากระเบียงสามารถมองเห็นทัศนียภาพของเกาะ Fraser Island ห้องใต้หลังคาของวิลล่าหลังนี้มีสไลด์ลือฟท์ และมีห้องนั่งเล่นแยกต่างหากและพื้นที่รับประทานอาหารวิลล่าหลังนี้พักได้ 6 คน

รูปที่ 3.64 ทศนียภาพภายใน Two bed room loft

4. **Three bedroom executive villa** มีลักษณะกว้างขวางเปิดโล่งออกแบบร่วมสมัย มีคาดฟ้าไม้ส่วนตัวสำหรับความบันเทิง มีห้องน้ำและห้องนอนที่มีการเข้าถึงจากชั้นคาดฟ้าและสองห้องนอนได้ ภายในมีห้องนอนสามห้อง พื้นที่รับประทานอาหาร, ห้องครัว, และลานจัดตั้งอยู่ข้างๆอ่างสปา และมีห้องนั่งเล่นแยกต่างหากพร้อมกับพื้นที่รับประทานอาหารแบบส่วนตัววิลล่าหลังนี้พักได้ 8 คน

รูปที่ 3.65 ทศนิยมภาพภายนอกและภายใน Three bedroom executive villa

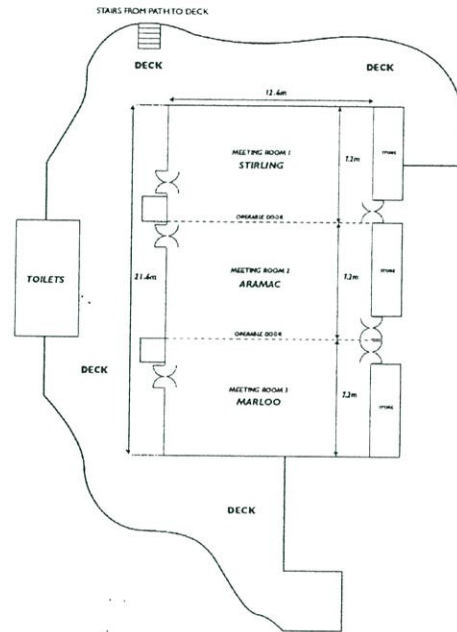
5. Kingfisher Houses มีด้วยกัน 8 แบบ ซึ่งแต่ละหลังจะตั้งชื่อตาม LOCATION ของบ้าน ทุกหลังมีสิ่งอำนวยความสะดวกที่ทันสมัยและครบครันทำให้แขกที่มาพักได้รับการบริการที่ประทับใจซึ่งประกอบด้วยบ้าน 8 หลังดังนี้

- Sunset 4
- Kauri Pine
- Sunset House
- High point House
- Scribbly Gum House
- Stirling House
- Monteith House
- Wilderness Lodges

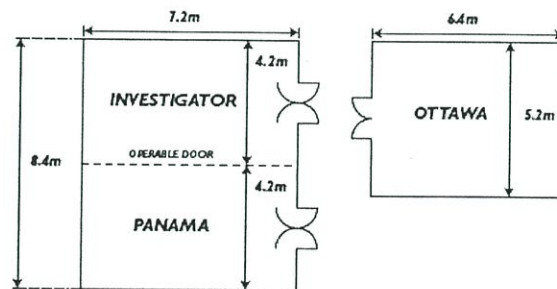
- ส่วนจัดประชุม

สถานที่จัดประชุมท่ามกลางธรรมชาติ ทางรีสอร์ทมุ่งสร้างเครื่องอำนวยความสะดวกสำหรับการประชุมบนเกาะแฟรเซอร์ โดยออกแบบให้ห้องประชุมถูกล้อมรอบด้วยระเบียงขนาดใหญ่แบบคีนัสแลนด์ และเปิดช่องแสงให้สามารถใช้แสงธรรมชาติในตอนกลางวันได้ รีสอร์ทจัดที่นั่งจัดแบบห้องบอลรูมรอง

รับคนได้ 300 คน สามารถแบ่งห้องออกเป็นสามส่วน นอกจากนี้ยังมีสี่ห้องประชุมขนาดเล็กสำหรับการฝึกอบรมหรือการทำงานขององค์กร

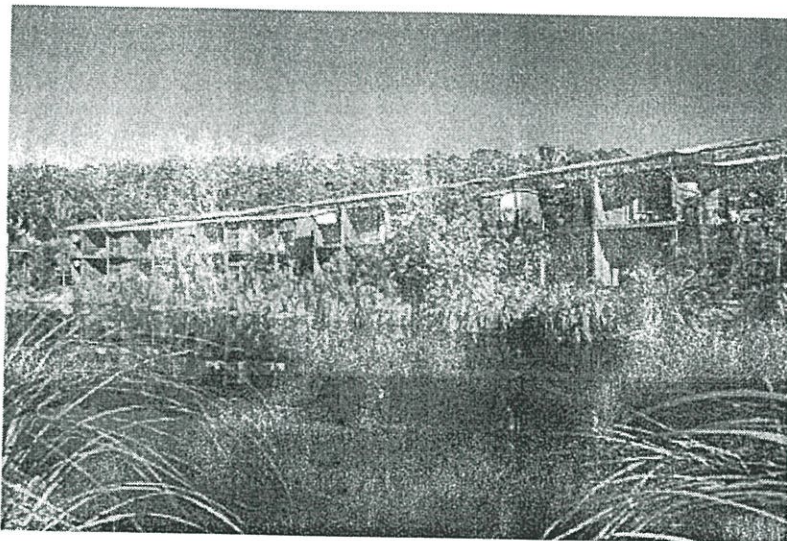

รูปที่ 3.66 ผังพื้นของห้องประชุม

รูปที่ 3.67 ขนาดของห้องประชุม

การพัฒนา รีสอร์ทอย่างยั่งยืน

รูปที่ 3.68 ทักษณียภาพภายนอกของอาคารที่แทรกคัวอยู่ตามธรรมชาติ

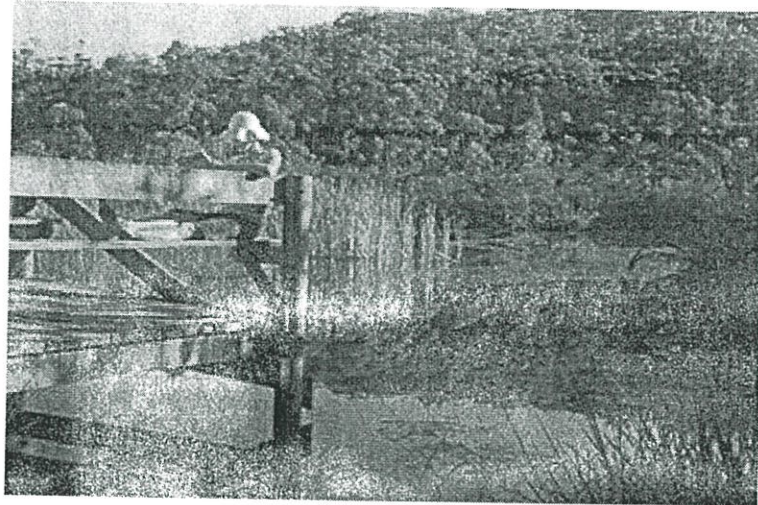
- ระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม

คิงฟิชเชอร์ เบย์ รีสอร์ท ในดินแดนมรดกโลกเกาะแฟรเซอร์เปิดในปี 1992, ได้สร้างมาตรฐานการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของโลก โดย บริษัท ควีนส์แลนด์ คิงฟิชเชอร์ เบย์ แอนด์ วิลเลจ เฟรเซอร์ ไอส์แลนด์, ออสเตรเลีย รีสอร์ทแบบครบวงจรซึ่งดึงดูดคนมากกว่า 145,000 คนในแต่ละปี คิงฟิชเชอร์ เบย์ รีสอร์ทได้รับรางวัลที่รับรองเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศขั้นสูงถึง 9 รางวัลและเป็น ผู้นำการท่องเที่ยวสีเขียวโดยการยกย่องจากสมาคมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศออสเตรเลีย

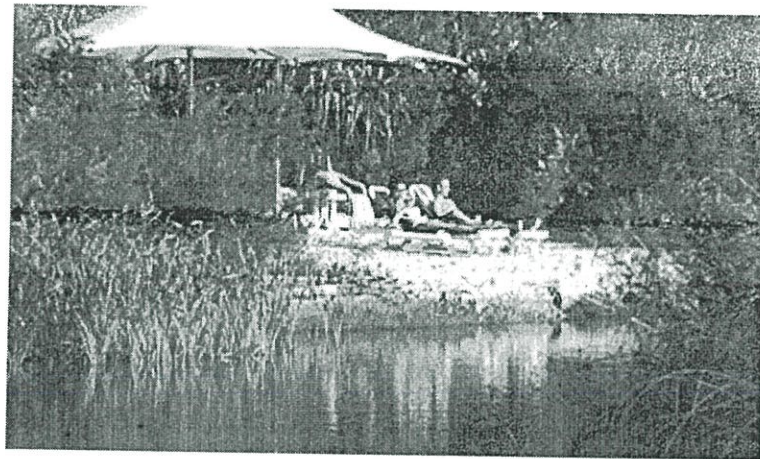
รีสอร์ทถูกออกแบบมาเพื่อทำงานร่วมกับสภาพแวดล้อมโดยที่ได้กำหนดมันขึ้นมาจากมาตรฐานการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ อาคารไม้สไตส์ควีนส์แลนด์ที่มีระเบียบเปิดได้ไค้หลังคาคิบุกสร้างเลียนแบบเนินทรายและสนาม, สีทองและสีน้ำตาลม่วงของอาคารรีสอร์ทเป็นสีของพืชพันธุ์รอบๆที่ตั้งเพื่อให้อาคารผสมผสานกับป่าธรรมชาติที่ล้อมรอบอาคารอยู่ด้านล่างแนวต้นไม้

- รายละเอียดส่วนประกอบของโครงการที่น่าสนใจ

"ระบบนิเวศน์วิทยาจะช่วยส่งเสริมความเข้าใจด้านสิ่งแวดล้อม, วัฒนธรรมและการอนุรักษ์ให้กับนักท่องเที่ยวอย่างชัดเจนจึงทำให้เกิดการพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน"ซึ่งจะเห็นได้ว่ารีสอร์ทได้ออกแบบให้พื้นที่สำหรับการพักผ่อนแทรกอยู่ตามธรรมชาติของที่ตั้งรีสอร์ท

รูปที่ 3.69 ระเบียงที่แทรกตัวตามธรรมชาติโดยรอบโครงการ

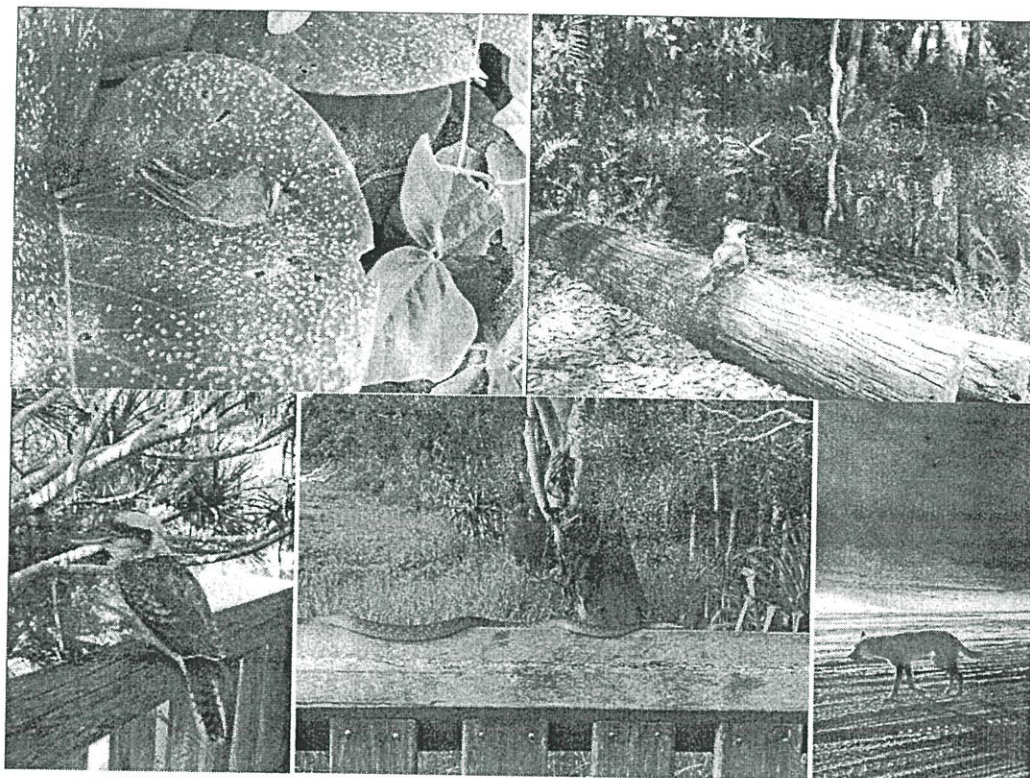

รูปที่ 3.70 พื้นที่อามแดคริมทะเลสาบในโครงการ

- **พลังงาน** การออกแบบสถาปัตยกรรมของรีสอร์ท ช่วยให้การใช้พลังงานน้อยลงในช่วงฤดูร้อน เนื่องจากออกแบบหน้าต่างและช่องระบายอากาศใต้หลังคา ในช่วงฤดูหนาว, หน้าต่างและช่องระบายอากาศ ถูกปิดเพื่อสร้างกักเก็บอากาศอบอุ่นไว้ภายในตัวอาคาร ซึ่งเมื่อคำนวณแล้วสามารถประหยัดการใช้พลังงานได้ปีละ 480,000 กิโลวัตต์ชั่วโมง

- **ภูมิทัศน์** ในส่วนของรีสอร์ทและบ้านพักมีการจัดภูมิทัศน์ที่สะท้อนให้เห็นพืชพื้นเมืองและมีการเชื่อมต่อกับธรรมชาติโดยรอบ ทางรีสอร์ทได้ทำการคุ้มครองพันธุ์กรรมพืชพื้นเมืองที่มีอยู่บนที่ตั้งโครงการ ซึ่งการเก็บรักษาตัวอย่างพืชหลายพันชนิดก่อนถูกกำจัดออกด้วยการสร้างเรือนเพาะชำไว้สำหรับการปลูกทดแทนในภายหลัง พืชกว่า 150,000 ต้นถูกปลูกเพิ่มเติมจากเมล็ดและการปักชำในที่ตั้งโครงการ อีกทั้งโครงการเรือนเพาะชำยังให้บริการพันธุ์พืชดังกล่าวสำหรับการจัดสวนอีกด้วย ความสำเร็จของการ

ปลูกพืชใหม่ในพื้นที่ สามารถสังเกตได้จากความอุดมสมบูรณ์ของดอกไม้ป่า,นกพื้นเมืองที่มาทำรังและสัตว์ป่าที่อาศัยอยู่ตามพุ่มไม้รอบ ๆ รีสอร์ท

รูปที่ 3.71 สัตว์ที่สามารถพบเห็นได้ใน โครงการ

- ความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม รีสอร์ทที่มีวิธีการลดการผลิตของเสียผ่านการจัดซื้อทรัพยากรการที่รับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม, การนำกลับมาใช้ใหม่, การใช้ซ้ำเป็นต้น ตัวอย่างการเลือกใช้ผลิตภัณฑ์ในรีสอร์ท มีการเลือกวัสดุที่คำนึงถึงการนำกลับมาใช้ใหม่ได้และจะต้องเป็นวัสดุที่ย่อยสลายได้ง่ายเป็นต้น

- บ่อหมักของเสีย ภายในของรีสอร์ท มีบ่อที่ใช้ย่อยสลายสิ่งปฏิกูลจำพวกเศษจากเตรียมอาหารของห้องครัวและของเสียที่เป็นกระดาษ เช่น กระดาษจากสำนักงานจะถูกทำให้เป็นฝอยก่อนนำมาทิ้งในบ่อที่เต็มไปด้วยแบคทีเรีย เมื่อผ่านกระบวนการการหมักแล้วปุ๋ยที่ได้จะนำไปเร่งการเจริญเติบโตของสมุนไพรในสวนของโครงการที่หมุนเวียนมาเป็นวัตถุดิบสำหรับห้องครัวอีก

- ระบบนิเวศของเกาะ เกาะแฟรเซอร์เป็นเกาะทรายที่ใหญ่ที่สุดในโลกและเปี่ยมไปด้วยความประวัติศาสตร์, ธรรมชาติ, ธรณีวิทยา และวัฒนธรรม เรียกได้ว่าเป็นแหล่งเรียนรู้นอกห้องเรียนและเป็นที่ทำกิจกรรมกลางแจ้งที่สมบูรณ์ที่หนึ่ง

รูปที่ 3.72ระบบนิเวศน์ของป่าบนเกาะเฟรเซอร์

- มรดกโลก เกาะแฟรเซอร์ถูกจารึกในฐานะมรดกโลกในปี 1992 ธรรมชาติที่โดดเด่นในเชิงคุณค่าระดับสากลรวมทั้งมีระบบทรายที่ซับซ้อนเป็นทะเลสาบทราย (ความเข้มข้นสูงสุดที่สองของออสเตรเลีย) และสถานที่เดียวในโลกที่มีป่าฝนที่พืชเจริญเติบโตในทรายที่ระดับความสูง 200 เมตรจากน้ำทะเล

- สภาพแวดล้อม เป็นเวลาสองล้านปีที่เฟรเซอร์ได้ทำการรวบรวมป่า โกงกาง, ป่าพรุ, หนองน้ำ, ป่ายูคา, ป่าเนินทรายชายฝั่งล่างและป่าฝนในพื้นที่ 1840 กิโลเมตร มีเขื่อนและทะเลสาบ

- พืชและสัตว์ เกาะเป็นบ้านที่หลากหลายของสัตว์บกและสัตว์น้ำพื้นเมือง เช่น ปลาวาฬ, พะยูน, ปลาโลมา, นก, คิงโก, สัตว์เลื้อยคลานครึ่งบกครึ่งน้ำและปลา เฟรเซอร์มีความหลากหลายด้วยป่าชายเลนและป่าดิบชื้นที่หนาแน่น

สรุปภาพรวมโครงการ

1. การเข้าถึงและการคมนาคม เมื่อพิจารณาจากตำแหน่งที่ตั้งของโครงการ สามารถเดินทางมาสะดวกและสามารถเดินทางมาได้ทางเรือและเนื่องจากเกาะมีขนาดใหญ่จึงสามารถขับรถเที่ยวชมสถานที่ท่องเที่ยวในเกาะได้อีกทั้งจากตำแหน่งที่ตั้ง โครงการมีความเงียบสงบและเป็นส่วนตัวและใกล้แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ แวดล้อมไปด้วยป่าไม้และเบื้องหน้าเป็นมหาสมุทรที่มีความสวยงามเป็นที่รู้จักของคนทั่วโลก เหมาะที่จะเป็นที่ตั้งของรีสอร์ทเชิงนิเวศน์

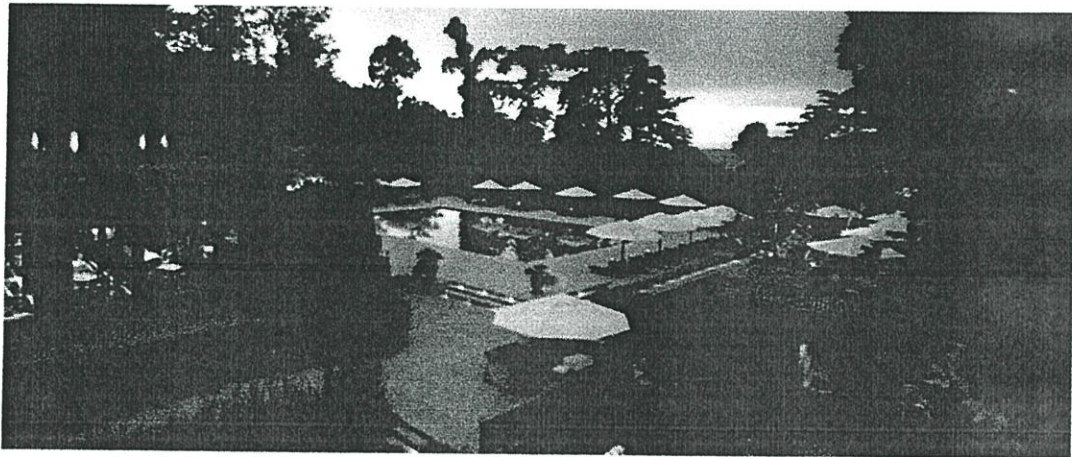
2. บรรยากาศและสภาพแวดล้อม มีความเงียบสงบเพราะเป็นเกาะกลางมหาสมุทร เป็นเกาะทรายที่ใหญ่ที่สุดในโลกมีความสมบูรณ์ของระบบนิเวศมีทั้งป่าดิบชื้น ทะเลสาบ และชายหาดที่สะอาด มีแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นโรงเรียนธรรมชาติขนาดใหญ่พร้อมให้นักท่องเที่ยวไปได้ศึกษาและสนุกไปกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์บนเกาะ อีกทั้งทางโครงการยังมีระบบการจัดการทรัพยากรที่ดีทำให้สามารถรักษาระบบนิเวศชายฝั่งไม่ให้เสียหายไป

3. ลักษณะการจัดกิจกรรมคำนึงถึงรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ เห็นได้จากโปรแกรมทัวร์ที่รีสอร์ทเสนอต่อลูกค้า ล้วนแต่เป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพักผ่อนที่ได้ศึกษาระบบนิเวศน์บนเกาะเช่น การเดินสำรวจป่า การพักผ่อนริมทะเลสาบ การภาพเรือแคนูในคลองธรรมชาติ ตลอดจนสามารถเห็นสัตว์พื้นเมืองที่หายากบนเกาะแห่งนี้ด้วย อีกทั้งรูปแบบการดำเนินการของรีสอร์ทยังไม่ทำลายธรรมชาติ ทำให้แขกที่มาพักมีความตระหนักในคุณค่าของการรักษาทรัพยากรธรรมชาติของที่นี่และของโลกด้วย

4. การจัดองค์ประกอบของโครงการ ไม่มีความแตกต่างจากรีสอร์ทโดยทั่วไปมากนักคือ มีส่วนต้อนรับ ส่วนห้องประชุม ส่วนสปาส่วนร้านค้า และส่วนร้านอาหาร แต่ในส่วนของร้านอาหารมีความน่าสนใจ เพราะมีการแบ่งร้านอาหารออกเป็น 3 ร้าน ที่มีบรรยากาศของร้าน, location, และรูปแบบอาหารที่แตกต่างกันเพื่อรองรับผู้ใช้โครงการที่ไม่เฉพาะเจาะจงว่าเป็นแขกของรีสอร์ท ทำให้ โครงการมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการบริการนี้

5. รูปแบบทางสถาปัตยกรรมของโครงการมีความโดดเด่นด้วยโครงสร้างที่เลียนแบบรูปทรงตามธรรมชาติในส่วนโถงต้อนรับของโคงและเนื่องจากมีขนาดใหญ่ จึงทำให้สะดุดตาและเป็นที่ยึดจำ ส่วนรูปแบบของห้องพักในโครงการเป็นรูปแบบเรียบง่ายและเข้ากับธรรมชาติโดยรอบ มีการใช้ไม้เป็นวัสดุหลักทำให้รู้สึกผ่อนคลายและด้วยรูปแบบของบ้านพักที่เป็นสไตล์ควินแลนด์ ที่แสดงถึงความเป็นท้องถิ่นของออสเตรเลีย ทำให้แขกตระหนักถึงค่าของสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น

3.2.3 เดอะดาไต เกาะลังกาวิ The Datai Langkawi Island (Malaysia)

รูปที่ 4.73 ทักษณียภาพภายนอกโครงการ The Datai Langkawi Island

ที่มา : <http://www.classictravel.com/hotels/the-datai> (วันที่ค้นข้อมูล :8 พฤศจิกายน 2555).

ข้อมูลทั่วไปของโครงการ

ชื่อโครงการ : เดอะดาไต เกาะลังกาวิ The Datai Langkawi Island (Malaysia)

ที่ตั้งโครงการ: ลังกาวิ ประเทศมาเลเซีย

จำนวนห้องพัก: 124 ห้อง

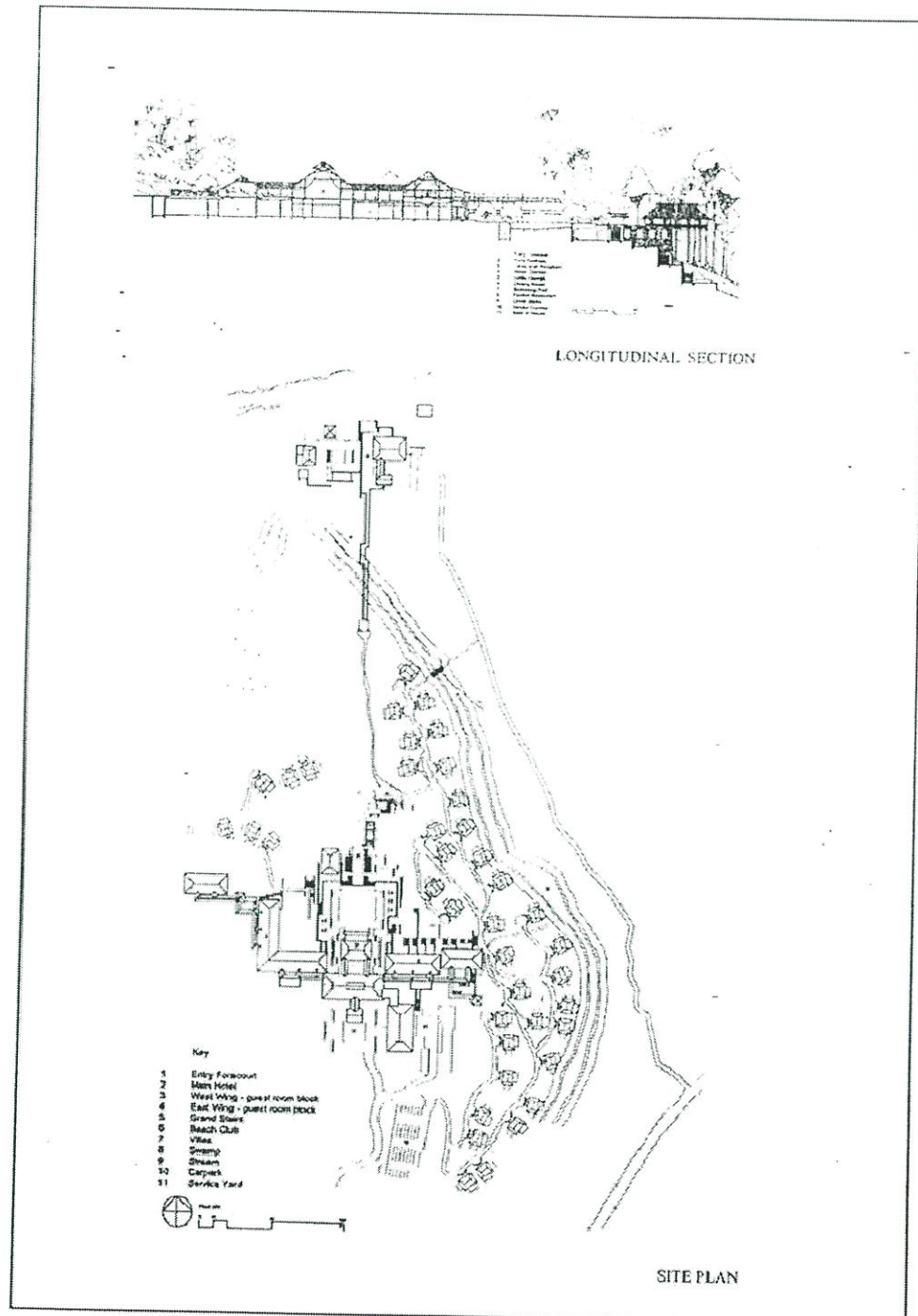
สถาปนิก: Kerry Hill ; Singapore

โครงการนี้เป็นรีสอร์ทที่พักผ่อน ท่ามกลางธรรมชาติของป่าที่มีต้นไม้ใหญ่ สูง ลำต้นใหญ่และสามารถมองเห็นทะเลได้ในระยะไกล โดยโครงการนี้มีลักษณะเด่นที่การใช้ไม้มาทำให้อาคารสวยงามและมีเอกลักษณ์ การนำวัสดุพื้นถิ่น เช่น เสาไม้ซุงมาทำเป็นเสาของอาคาร หรือถ้าไม้ไฟใช้ทำโครงสร้างหลังคา ซึ่งด้วยเหตุนี้ทำให้อาคารดูมีความกลมกลืนกับสภาพภูมิประเทศเดิม

แนวคิดการวางผัง การวางอาคารของ Datai นี้ อยู่บนพื้นที่ราบด้านบนของเขาแล้วรายล้อมด้วย กลุ่มบ้านพัก(Village) ลดหลั่นตามระดับของความชันโดยบ้านพัก จะสอดแทรกอยู่ตามป่าไม้ โดยอาศัย Landscape ของพืชพันธุ์ที่มีอยู่เดิมตามธรรมชาติของพื้นที่บนเกาะลังกาวิ

การเข้าถึงสามารถเข้าบ้านพักได้เลยหรือผ่านส่วน โถงต้อนรับก่อนก็ได้ทั้ง 2 ทาง และจะมี Court - Yard ระหว่างทางเดินตลอดทาง โดยภาพรวมแล้วการวางผังของอาคารนี้จะแบ่งเป็น 2 ปีก ด้านตะวันตกและด้านตะวันออกและสระว่ายน้ำอยู่ตรงกลางและที่พักรวม โดยมีส่วน village อยู่รายรอบตามระดับความ

ชั้นซึ่งบ้านพัก สามารถเข้า 2 ทาง ทั้งทางด้านตะวันออก ตะวันตก และเข้าถึงสระว่ายน้ำได้ทุกทางแล้วแต่ความสะดวกและความใกล้เคียง - ใกล้ เพราะการวางผังที่กระจัดกระจาย และการวางผังที่แบ่งเป็น 2 ปีกและกระจายส่วนบ้านพักรอบรีสอร์ทแล้วทำทางเข้าได้จากทั้งปีกทางด้านทิศตะวันออกและตะวันตก

Daitai Hotel, Palau Langkawi, Malaysia

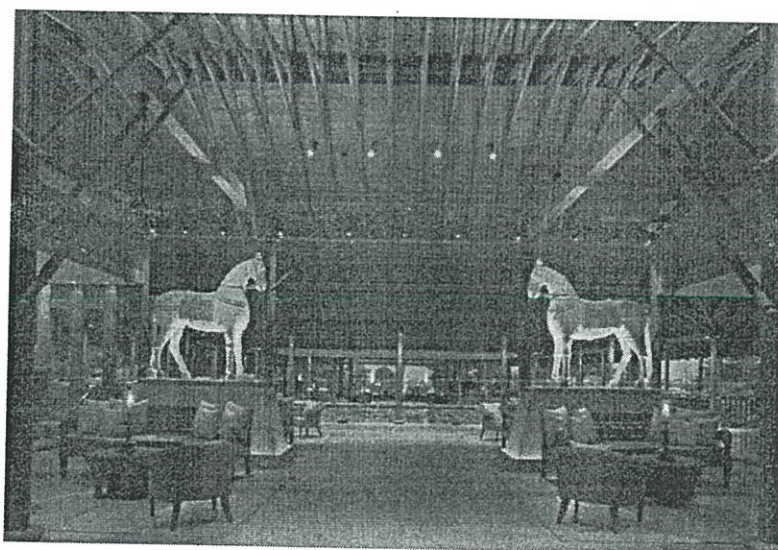
รูปที่ 3.74 แสดงการจัดผังบริเวณของโครงการ โครงการ The Daitai Langkawi Island

แนวความคิดในการออกแบบ

อาคารโปร่งให้ความรู้สึกเบาสบายเหมาะแก่การพักผ่อนและเพื่อให้เข้ากับป่าโปร่งที่มีลำต้นสูงใหญ่ เสาของอาคารจึงทำมาจากต้นไม้เพื่อความสูงชะลูดและความกลมกลืนเสมือนอยู่ในป่า ตัวอาคารใช้วัสดุปิดผิวที่ทำจากไม้เป็นหลักเพื่อความกลมกลืนเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับป่า ในส่วนของฐานอาคารและที่ลือใช้หินเป็นวัสดุปิดผิวเพื่อความกลมกลืนและเสมือนว่า อาคารงอกออกมาจากพื้นดิน และในส่วนของวิลลามีความแตกต่างของระดับบริเวณสระว่ายน้ำทำให้มีการใช้บันไดในการกำหนด Space และเชื่อมโยงอาคาร ส่วนกลางและบ้านพักเข้าด้วยกัน

องค์ประกอบของโครงการ

- ส่วนโถงต้อนรับ ตั้งอยู่บนชั้นคอนกรีต ลักษณะของ LOBBY จึงมีขนาดใหญ่มีความหรูหราและ ตกแต่งด้วยของพื้นเมืองของมาเลเซีย มีลักษณะโปร่งโล่ง มองเห็นยอดไม้และป่าไม้อันเขียวสงบและ สมบูรณ์ มีลักษณะเป็น OPEN AIR เพื่อการประหยัดพลังงาน เลือกใช้หลอดไฟดวงเล็กและเพียงพอต่อความต้องการ มีลักษณะโครงสร้างหลังคาที่สวยงาม

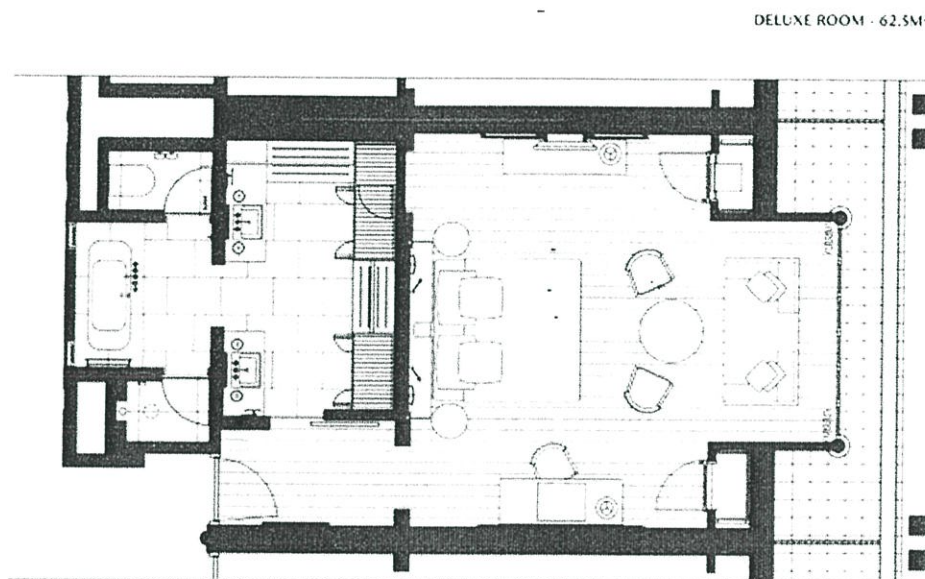
รูปที่ 3.75 ทักษิณภาพภายนอกโครงการในส่วน LOBBY

ที่มา : <http://www.classictravel.com/hotels/the-damai> (วันที่ค้นข้อมูล :8 พฤศจิกายน 2555).

- ส่วนห้องพัก ห้องพัก 124 ห้อง ที่ทับแขกได้รับการออกแบบในสไตล์เอเชียที่มีการเชื่อมต่อบรรยากาศภายในและภายนอกด้วยกระจก ทำให้แขกรู้สึกมาพักท่ามกลางธรรมชาติที่สมบูรณ์ซึ่งสถาปนิกได้

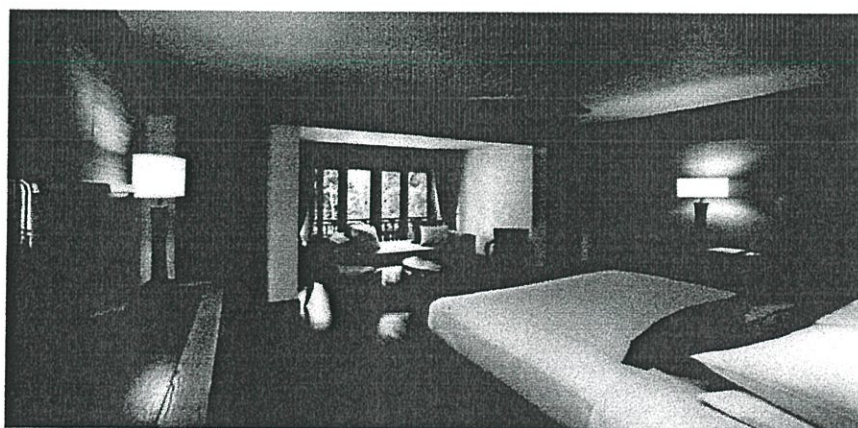
จัดวางห้องพักให้แทรกอยู่ในป่าฝนเขตร้อนของประเทศมาเลเซียโดยทุกห้อง ได้ตกแต่งอย่างหรูหราและมี
ระเบียบขนาดใหญ่ให้แขกได้ใกล้ชิดกับธรรมชาติมากที่สุด มีห้องพักทั้งหมด 6 แบบ ดังต่อไปนี้

1. ห้องดีลักซ์ มีพื้นที่ 62.5 ตารางเมตรมีห้องนอนที่หรูหรา, ห้องน้ำแสนโรแมนติก, อ่างอาบน้ำ
กลางแจ้งสำหรับผ่อนคลาย เต็มจนอนหันให้เห็นมุมมองของป่าอันสมบูรณ์

รูปที่ 3.76 ภาพแสดงการจัดเฟอร์นิเจอร์ในห้องดีลักซ์

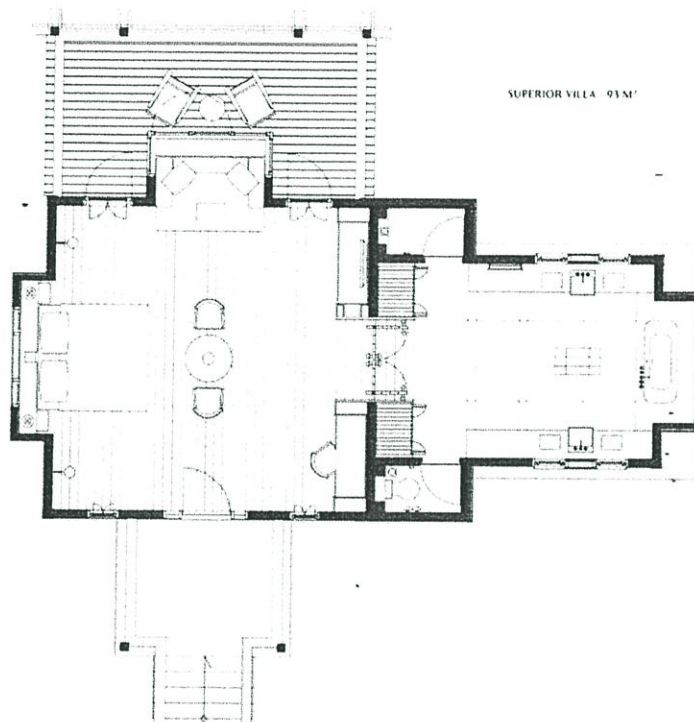
ที่มา : <http://www.scottdunn.com/luxury-holidays/asia/far-east/malaysia/langkawi/the-datai/floorplans/> (วันที่ค้นข้อมูล :8 พฤศจิกายน 2555).

รูปที่ 3.77 ภาพแสดงทัศนียภาพภายในห้องพัก

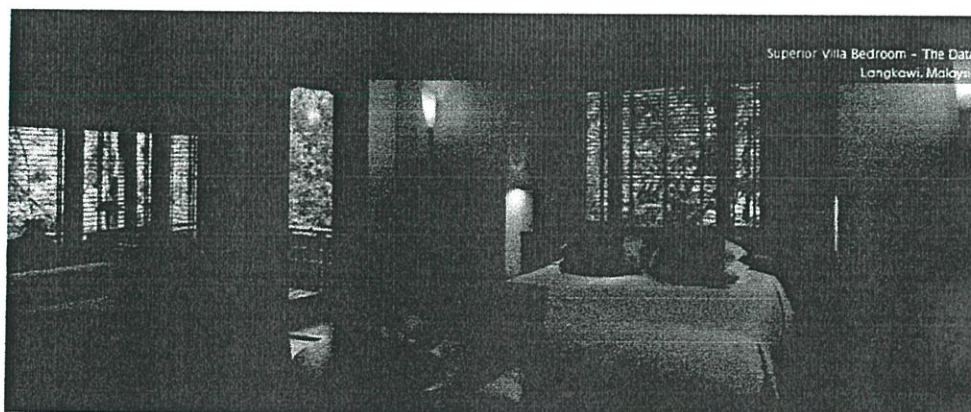
ที่มา : <http://www.classictravel.com/hotels/the-datai> (วันที่ค้นข้อมูล :8 พฤศจิกายน 2555).

2. ห้องซูพีเรียล วิลล่า มีพื้นที่ 93 ตารางเมตรมีห้องนอนที่หรูหรา, และมีการแบ่ง SPACE ด้วยบันไดก่อนเข้าสู่ส่วนห้องนอน มีห้องน้ำขนาดใหญ่และอ่างอาบน้ำจากuzzi

รูปที่ 3.78 ภาพแสดงการจัดเฟอร์นิเจอร์ในห้องซูพีเรียลวิลล่า

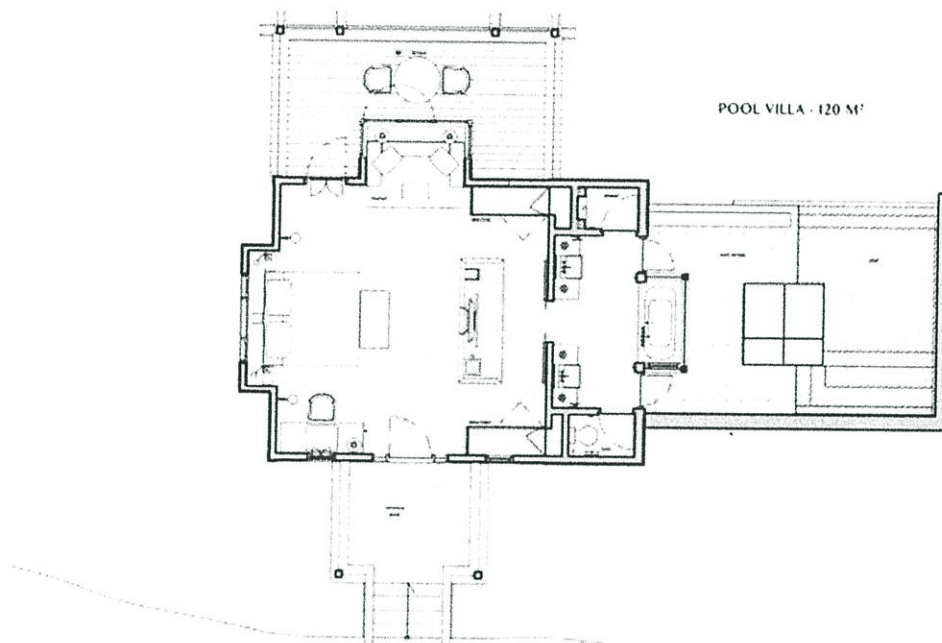
ที่มา <http://www.scottdunn.com/luxury-holidays/asia/far-east/malaysia/langkawi/the-datai/floorplans/> (วันที่ค้นข้อมูล :8 พฤศจิกายน 2555).

รูปที่ 3.79 ภาพแสดงทัศนียภาพภายในในห้องพัก

ที่มา : <http://www.classictravel.com/hotels/the-datai> (วันที่ค้นข้อมูล :8 พฤศจิกายน 2555).

3. ห้องพูลวิลล่า มีพื้นที่ 120 ตารางเมตรมีห้องนอนที่หรูหรา, ห้องน้ำแสนโรแมนติก, อ่างอาบน้ำกลางแจ้งสำหรับผ่อนคลาย และมีสระว่ายน้ำกลางแจ้งขนาดเล็กที่มีบันไดลัดระดับลงไปใต้น้ำ อยู่ธรรมชาติ

รูปที่ 3.80 ภาพแสดงการจัดเฟอร์นิเจอร์ในห้องพักพูลวิลล่า

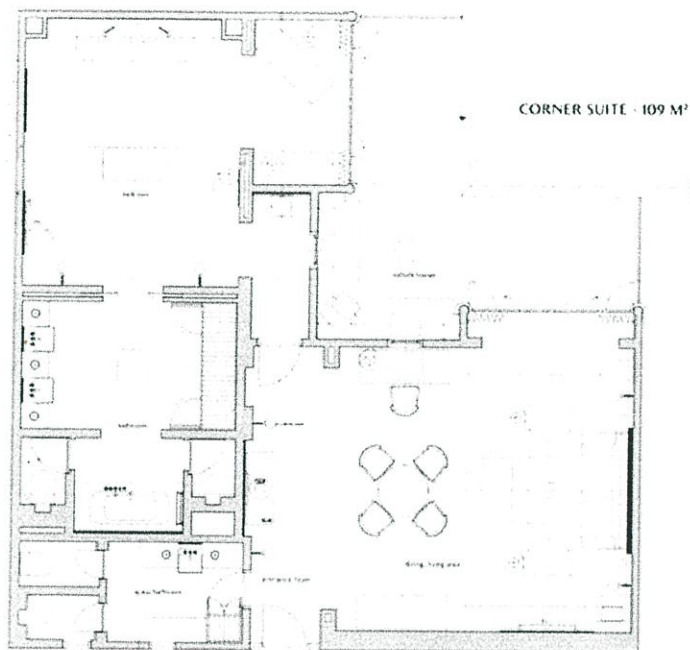
ที่มา : <http://www.scottdunn.com/luxury-holidays/asia/far-east/malaysia/langkawi/the-datai/floorplans/> (วันที่ค้นข้อมูล :8 พฤศจิกายน 2555).

รูปที่ 3.81 ภาพแสดงทัศนียภาพภายในห้องพัก

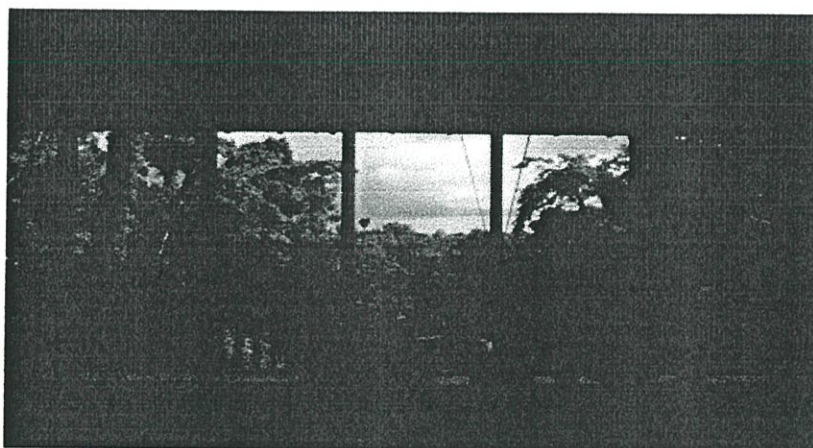
ที่มา : <http://www.classictravel.com/hotels/the-datai> (วันที่ค้นข้อมูล :8 พฤศจิกายน 2555).

4. ห้องคอนเนอร์ สูท มีพื้นที่ 109 ตารางเมตรเป็นห้องตรงมุมที่เปิดมุมมองให้แขกผู้มาพักได้เห็นวิวธรรมชาติ และสามารถทำกิจกรรมบนระเบียงขนาดใหญ่ที่เป็นเหมือน SPACE ที่เชื่อมต่อห้องนั่งเล่นและห้องนอน

รูปที่ 3.82 ภาพแสดงการจัดเฟอร์นิเจอร์ในห้องคอนเนอร์สูท

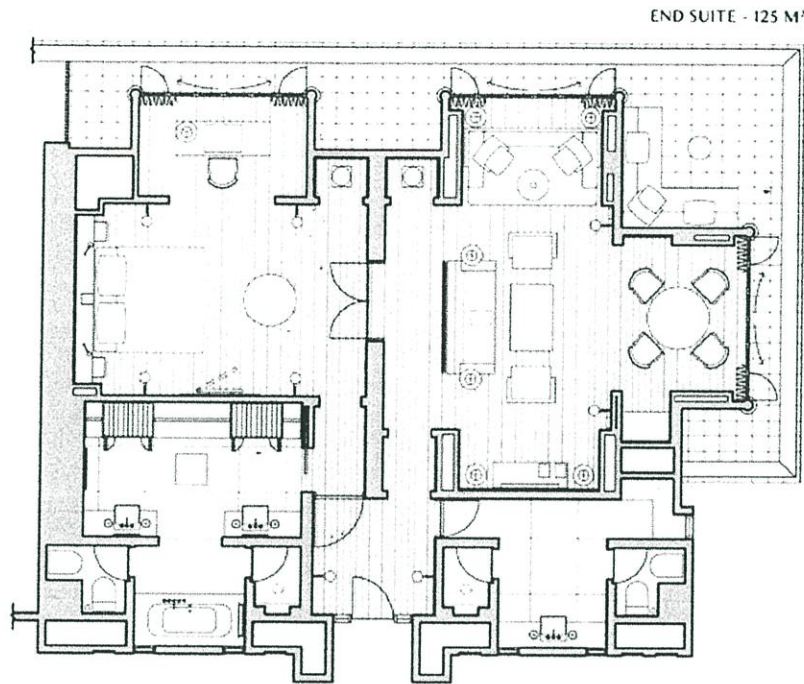
ที่มา : <http://www.scottdunn.com/luxury-holidays/asia/far-east/malaysia/langkawi/the-datai/floorplans/> (วันที่ค้นข้อมูล :8 พฤศจิกายน 2555).

รูปที่ 3.83 ภาพแสดงทัศนียภาพภายในในห้องพัก

ที่มา : <http://www.classictravel.com/hotels/the-datai> (วันที่ค้นข้อมูล :8 พฤศจิกายน 2555).

5. ห้องเอนด์ สูท มีพื้นที่ 125 ตารางเมตรมีห้องนอนที่หรูหรา ใช้ไม้เป็นวัสดุหลักในการตกแต่ง มีลักษณะโปร่งโล่งด้วยการเลือกเอาประตูในการแบ่ง SPACE ระเบียงและส่วนของห้องนอน

รูปที่ 3.84 ภาพแสดงการจัดเฟอร์นิเจอร์ในห้องเอนด์ สูท

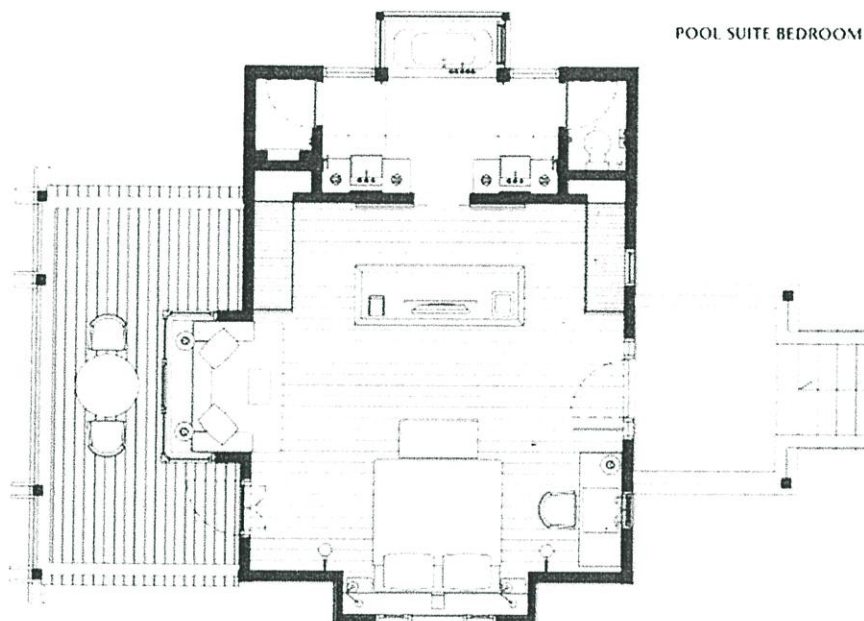
ที่มา : <http://www.scottdunn.com/luxury-holidays/asia/far-east/malaysia/langkawi/the-datai/floorplans/> (วันที่ค้นข้อมูล :8 พฤศจิกายน 2555).

รูปที่ 3.85 ภาพแสดงทัศนียภาพภายในในห้องพัก

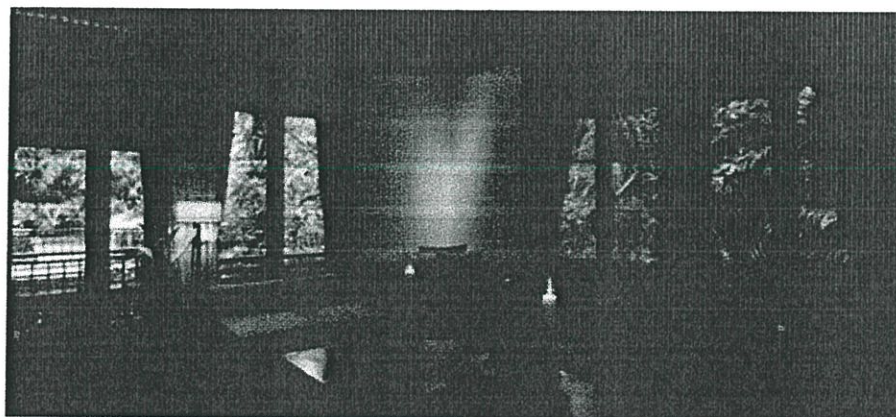
ที่มา : <http://www.classictravel.com/hotels/the-datai> (วันที่ค้นข้อมูล :8 พฤศจิกายน 2555).

6. ห้องพูล สูท เบดรูม มีพื้นที่ 96 ตารางเมตรมีการจัดเฟอร์นิเจอร์คล้ายกับห้องซูพีเรียล วิลล่า แต่เป็นห้องที่หันหน้าเข้าหาสระว่ายน้ำของโครงการ และมีขนาดห้องน้ำที่เล็กกว่า

รูปที่ 3.86 ภาพแสดงการจัดเฟอร์นิเจอร์ในห้องพูล สูท เบด รูม

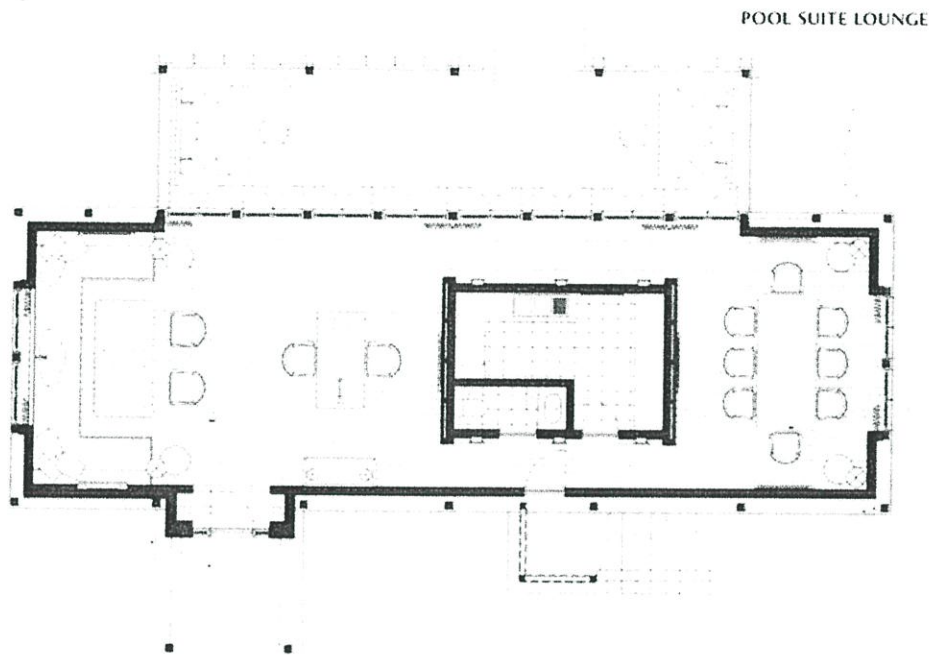
ที่มา : <http://www.scottdunn.com/luxury-holidays/asia/far-east/malaysia/langkawi/the-datai/floorplans/> (วันที่ค้นข้อมูล :8 พฤศจิกายน 2555).

รูปที่ 3.87 ภาพแสดงทัศนียภาพภายในในห้องพัก

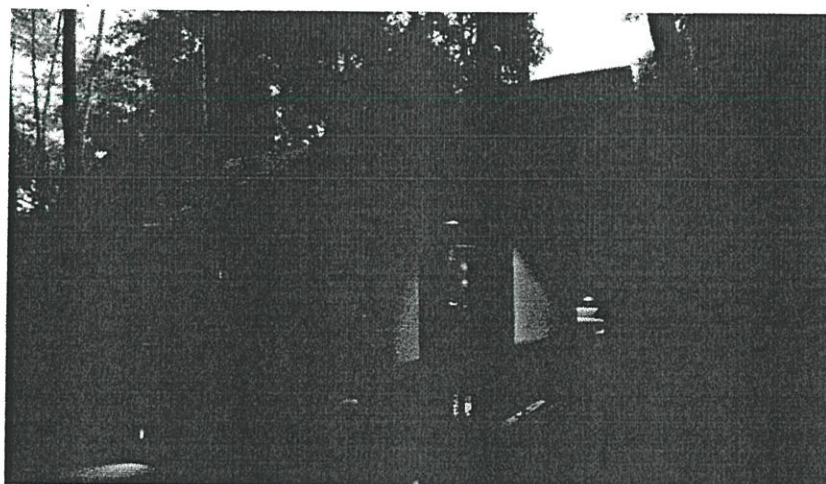
ที่มา : <http://www.classictravel.com/hotels/the-datai> (วันที่ค้นข้อมูล :8 พฤศจิกายน 2555).

7. ห้องพูล สูท เลอจ์ มีพื้นที่ 120 ตารางเมตรมีลักษณะเป็นบ้านที่มีความพิเศษคือห้องน้ำอยู่บริเวณกลางห้องทำให้ในส่วนของห้องนอนและห้องนั่งเล่นสามารถเห็นมุมมองของป่าในทุก 360 องศา

รูปที่ 3.88 ภาพแสดงการจัดเฟอร์นิเจอร์ในในห้องพูลสูท เลอจ์

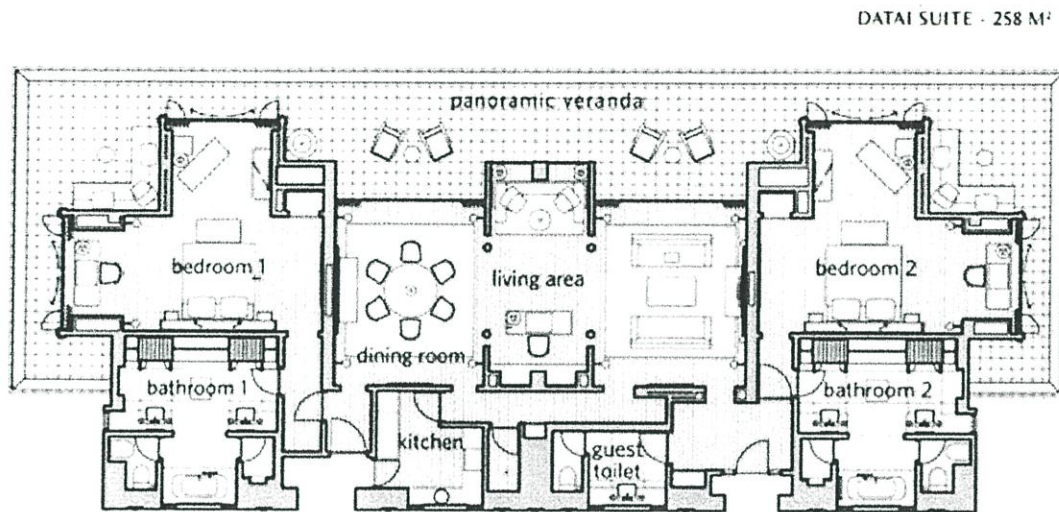
ที่มา : <http://www.scottdunn.com/luxury-holidays/asia/far-east/malaysia/langkawi/the-datai/floorplans/> (วันที่ค้นข้อมูล :8 พฤศจิกายน 2555).

รูปที่ 3.89 ภาพแสดงทัศนียภาพภายในในห้องพัก

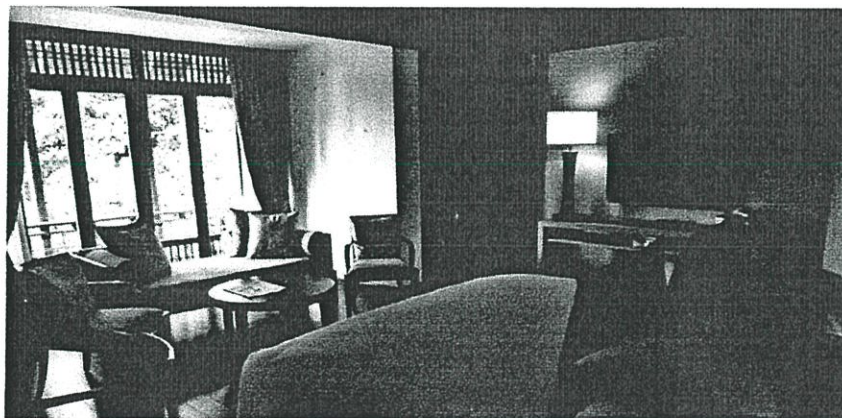
ที่มา : <http://www.classictravel.com/hotels/the-datai> (วันที่ค้นข้อมูล :8 พฤศจิกายน 2555).

8. ห้องดาไท สูท มีพื้นที่ 285 ตารางเมตร เป็นห้องที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในโครงการ มี 3 ห้องนอนและห้องนอนทุกห้องสามารถเห็นทิวทัศน์ของป่าอันอุดมสมบูรณ์ได้ อีกทั้งส่วนกลางของห้องยังเป็น LIVING ROOM และ DINING ROOM ขนาดใหญ่ที่รองรับครอบครัวใหญ่ที่มาพักผ่อนในวันหยุดท่ามกลางธรรมชาติได้อย่างลงตัว

รูปที่ 3.90 ภาพแสดงการจัดเฟอร์นิเจอร์ในห้องดาไท สูท

ที่มา : <http://www.scottdunn.com/luxury-holidays/asia/far-east/malaysia/langkawi/the-datai/floorplans/> (วันที่ค้นข้อมูล :8 พฤศจิกายน 2555).

รูปที่ 3.91 ภาพแสดงทัศนียภาพภายในในห้องพัก

ที่มา : <http://www.classictravel.com/hotels/the-datai> (วันที่ค้นข้อมูล :8 พฤศจิกายน 2555).

บทที่ 4

การศึกษาและวิเคราะห์ผู้ใช้โครงการ

โครงการรีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ จังหวัดตรัง เป็นโครงการที่มีองค์ประกอบของโครงการหลายประเภท ซึ่งมีความแตกต่าง และซับซ้อนต่างกันออกไป ตามแต่ละพื้นที่ใช้งาน ทำให้แต่ละพื้นที่ใช้งานนั้น มีความซับซ้อนของพฤติกรรมของผู้ใช้งาน ทั้งของผู้ใช้บริการ พนักงาน และเจ้าหน้าที่ต่าง ๆ ของโครงการ ตลอดจนแขกผู้มาใช้บริการ ดังนั้น การออกแบบ และการกำหนดพื้นที่องค์ประกอบต่าง ๆ จึงมีความแตกต่างกัน

4.1 การศึกษาวิเคราะห์พฤติกรรมผู้ใช้โครงการ

การศึกษาพฤติกรรมของผู้ใช้โครงการ จะต้องมีการแบ่งประเภทและหน้าที่ของผู้ใช้โครงการออกเป็นส่วน ๆ โดยศึกษาลักษณะของการดำเนินการและบริหารงานในส่วนต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

4.1.1 ประเภทและจำนวนผู้ใช้โครงการ

โครงการรีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ จังหวัดตรัง มีจุดประสงค์ให้เป็นสถานพักตากอากาศ ที่ให้บริการระดับ 3 ดาว (ตามมาตรฐาน สถานพักตากอากาศ ปี พ.ศ. 2552 ของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา) โดยผู้ใช้งานโครงการแบ่งออกเป็นประเภทต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

4.1.1.1 ผู้รับบริการโครงการ คือ ผู้ที่เข้ามาใช้โครงการเพื่อเป็นสถานที่พักผ่อนและทำกิจกรรมต่างๆ ภายในโครงการแบ่งผู้ใช้โครงการออกเป็นแบบเดี่ยวและแบบกลุ่ม โดยแบ่งออกเป็นประเภทต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

4.1.1.1.1 แขกที่มาพักภายในโครงการ หมายถึง แขกที่มาพักค้างแรมภายในโครงการ โดยอาจพักทั้งแบบระยะสั้น (Short Stay) และแบบระยะยาว (Long Stay) ซึ่งแบบระยะยาว หมายถึง นักท่องเที่ยวมาอาศัยอยู่เป็นเวลานาน หมายถึง ระยะเวลาตั้งแต่ 2-28 คืนคั้งนั้น เพื่ออำนวยความสะดวกแก่แขกผู้มาพักรีสอร์ทจึงต้องเตรียมการรองรับแขกผู้มาพักทั้งในระยะสั้น และในระยะยาว โดยแขกผู้มาพักในโครงการอาจเข้ามาพักยังโครงการ โดยไม่ทำการจองล่วงหน้า หรือทำการจองล่วงหน้าผ่านตัวแทนขายห้องพัก หรือทางรีสอร์ท โดยตรงซึ่งอาจมาพักเป็นแบบเดี่ยว หรือแบบหมู่คณะก็ได้ ซึ่งโครงการจะต้องสามารถรองรับลูกค้าลักษณะต่างๆ ได้อย่างสะดวกสบายไม่มีข้อจำกัด

โดยจากจำนวนห้องพักของโครงการทั้งหมด 40 ห้อง จะมีลูกค้าดังต่อไปนี้
จำนวนห้องพักทั้งหมด 40 ห้อง แบ่งออกเป็น

ห้องพักแบบวิลล่า สำหรับ 2 คน (Villa for Two Person) จำนวน 26 ห้อง
ห้องพักแบบวิลล่า สำหรับ 4 คน แบบครอบครัว (Villa For Four Person)
จำนวน 6 ห้อง ห้องพักแบบ Honeymoon villa จำนวน 8 ห้อง

หากอัตราการเข้าพักเต็มโครงการ หรือ 100% จะมีแขกทั้งหมด 92 ท่าน
แต่เนื่องจากอัตราการเข้าพักรีสอร์ททั่วไป อัตราการเข้าพักคือ 80% ของห้องพัก
เท่านั้นเนื่องจากต้องเก็บส่วนที่เหลือในการสำรองห้องพักกรณีฉุกเฉินเช่น ห้องพักรม
ปัญหา,แอร์ไม่เย็น ประตุเสีย เป็นต้น ดังนั้น ผู้รับบริการ โครงการ = $92 \times 80\% = 74$ คน

4.1.1.1.2 แขกที่มาใช้บริการต่างๆภายในโครงการ โดยไม่พักค้างแรม หมายถึง แขก
ที่มาใช้บริการ โครงการแบบไม่พักค้างแรม โดยอาจมาใช้บริการห้องอาหารภายในโครงการ
นอกจากรับบริการทางด้านอาหารและเครื่องดื่มแล้ว อาจมาใช้บริการสปา ลักษณะการรับ
บริการของแขกกลุ่มดังกล่าวจะใช้ระยะเวลาไม่นานนัก และคิดเป็นอัตราส่วนที่น้อยมาก จาก
จำนวนแขกทั้งหมดภายในโครงการ

4.1.2 ผู้ให้บริการ

4.1.2.1 เจ้าของโรงแรม หรือผู้ถือหุ้น (Owner, Owners or Shareholders)

เจ้าของ โรงแรมหรือผู้ถือหุ้นนั้นถือได้ว่า เป็นผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวซึ่งหมายถึง
ผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวตามกฎหมาย ว่าด้วยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ซึ่ง
ต้องประกอบกิจการอย่างถูกต้อง และปฏิบัติตามข้อกำหนด และกฎหมาย โดยการบริหาร
จัดการ โรงแรมภายในประเทศไทยนั้น สามารถแบ่งเป็นประเภท ได้ดังนี้

4.1.2.1.1 บริษัทเครือข่ายโรงแรมระหว่างประเทศ (International Hotel
Chains Corporation) การบริหารงาน โรงแรมลักษณะนี้ ในประเทศไทยมักจะเป็น
การบริหาร โดยเครือ โรงแรมของต่างประเทศ โดยผู้บริหารระดับสูงมักจะเป็น
ชาวต่างชาติ ซึ่งจะช่วยยกระดับและมาตรฐานในการบริหารงาน โรงแรมให้มี
มาตรฐานสากลระดับนานาชาติโดยอาจทำสัญญาเป็นลักษณะดังต่อไปนี้

- สัญญาการบริหารจัดการ (Management Contract)
- สัญญาหุ้นส่วน (Partnership Contract)
- สัญญาสิทธิสัมปทานหรือแฟรนไชส์ (Franchise Contract)
- สัญญาการตลาด (Marketing Contract) การทำสัญญาในรูปแบบต่างๆ นั้น ขึ้นอยู่กับข้อตกลงระหว่างโรงแรมหรือรีสอร์ทที่จะทำข้อตกลงระหว่างองค์กรในรูปแบบใด

4.1.2.1.2 บริษัทเครือข่ายโรงแรมภายในประเทศ (Domestic Hotel - Chains Corporation) การบริหารในรูปแบบนี้ผู้บริหารระดับสูงส่วนใหญ่จะเป็นคนไทย บางรายอาจทำการบริหารทั้งใน และนอกประเทศอีกด้วย

4.1.2.1.3 โรงแรมบริหารจัดการ โดยผู้บริหารต่างชาติ (Hotel Managed by -Foreign by Foreign Executives) โรงแรมกลุ่มนี้มักจะเป็นโรงแรมที่มีขนาดมากกว่า 400 ห้องขึ้นไป ต้องอาศัยผู้บริหารที่มีความเชี่ยวชาญ

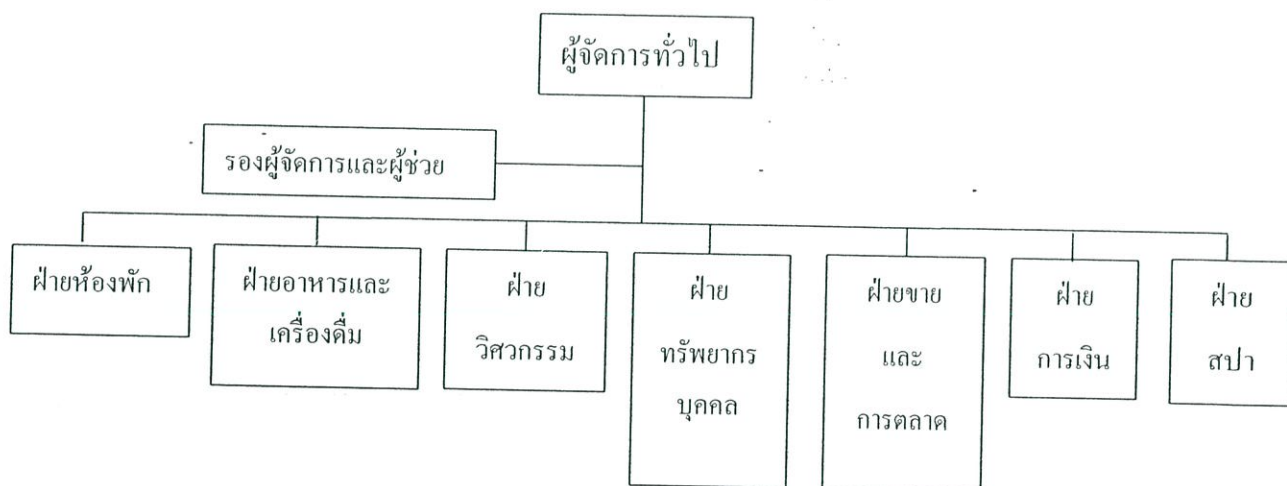
4.1.2.1.4 โรงแรมบริหารจัดการ โดยผู้บริหารคนไทย (Hotel Managed by -Foreign by Thai Executives) โรงแรมกลุ่มนี้มีจำนวนมากที่สุดในประเทศ เนื่องจากบริหารจัดการ โดยผู้บริหารระดับสูงเป็นคนไทย อาจใช้บุคลากรชาวต่างชาติแค่บางส่วน เช่น พ่อครัว

4.1.2.2 พนักงานซึ่งให้บริการภายในโครงการ (Group and Levels of Resort -Executives and Staff) หมายถึง บุคลากรที่ให้บริการภายในโครงการทั้งหมด ตั้งแต่ระดับบริหารโครงการ ไปจนถึงผู้ที่ให้บริการต่างๆภายในโครงการ โดยแบ่งตามหน้าที่เป็นแผนกหรือหน่วยงานต่างๆ ซึ่งตามมาตรฐานระดับสากลมักแบ่งพนักงานและผู้บริหารเป็น 4 กลุ่ม 10 ระดับ ตามหน้าที่ความรับผิดชอบตั้งแต่ระดับยากไปจนถึงง่าย และตามคุณภาพของงาน สามารถแบ่งตามระดับพนักงานได้ดังนี้

1. ผู้บริหารระดับสูง (Top Management) ระดับ 9-10
2. ผู้บริหารระดับกลาง (Middle Management) ระดับ 7-8-9
3. ผู้ควบคุม/ตรวจตรา (Supervisory Management) ระดับ 5-6-7
4. พนักงานทั่วไป (General Staff) ระดับ 1-2-3-4

ซึ่งระดับพนักงานต่าง ๆ นั้น จะมีหน้าที่ซึ่งแตกต่างกันออกไปตามแต่ละแผนก ที่มีหน้าที่ให้บริการในแต่ละส่วน หรือองค์ประกอบของโครงการ หากขาดแผนกใดแผนกหนึ่ง รีสอร์ทก็ไม่สามารถให้บริการได้ แขกที่มาพักจะไม่สามารถได้รับความสะดวกสบายจากพนักงานที่ให้บริการ ดังนั้นแผนกต่างๆจึงเป็นหัวใจสำคัญของโรงแรม และรีสอร์ท สามารถแบ่งแผนกต่างๆตามหน้าที่ที่ให้บริการ ได้ดังนี้

ก. ฝ่ายบริหาร (Management) ทำหน้าที่ควบคุมการบริหารงานของโรงแรมทุกแผนก โดยบริหารจัดการ และควบคุมการดำเนินงานให้เป็นไปตามนโยบายที่กำหนด โดยทำหน้าที่เหมือนผู้จัดการทุกฝ่ายทุกแผนก รับผิดชอบการปฏิบัติงานของพนักงานโรงแรมทั้งหมด ขณะเดียวกันก็ประสานงาน และดำเนินการให้เป็นไปอย่างราบรื่น ทำหน้าที่ควบคุมการบริหารงานของโรงแรมทุกแผนก โดยบริหารจัดการ และควบคุมการดำเนินงานให้เป็นไปตามนโยบายที่กำหนด โดยทำหน้าที่เหมือนผู้จัดการทุกฝ่าย ทุกแผนก รับผิดชอบการปฏิบัติงานของพนักงานโรงแรมทั้งหมด ขณะเดียวกันก็ประสานงาน และดำเนินการให้เป็นไปอย่างราบรื่น

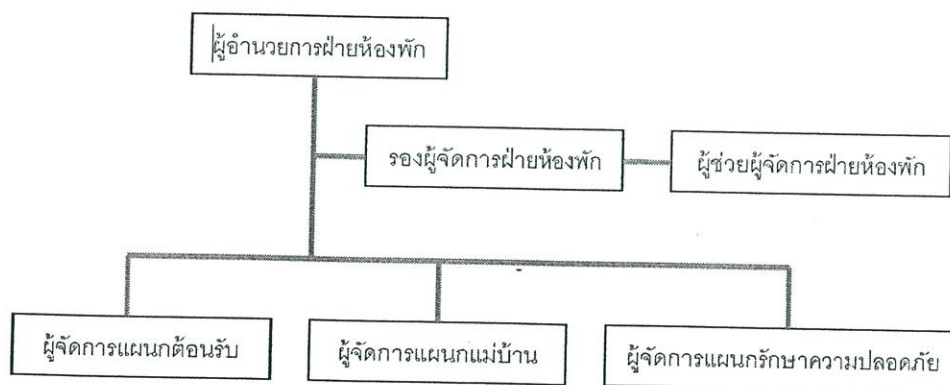
รูปที่ 4.1 แสดงแผนภูมิองค์กรฝ่ายบริหาร

ตารางที่ 4.1 แสดงหน้าที่และพฤติกรรมของบุคลากรในฝ่ายบริหาร

ตำแหน่ง	หน้าที่และการดำเนินงาน	แผนกที่เกี่ยวข้อง	ระดับ
1. ผู้จัดการทั่วไป (General Manager)	บริหารงานตามนโยบาย และ ควบคุมดูแลการให้บริการ ของพนักงาน	- พนักงานทุกคน	10
2. ผู้ช่วยจัดการทั่วไป (Executive Assistant -Manager)	แบ่งเบาภาระหน้าที่ของผู้จัดการ ทั่วไป	- หัวหน้าทุกแผนก - พนักงานทั่วไป	9
3. ผู้จัดการแผนกต่างๆ (Manager)	เป็นผู้ช่วยผู้ทั่วไปของผู้จัดการ คำน งานเอกสาร	- แผนกทุกแผนก	8

ข. ฝ่ายห้องพัก (Room Division) มีหน้าที่และความรับผิดชอบที่มีความสำคัญมากที่สุด คือการทำให้แขกที่เข้าพักได้รับความสะดวกสบายมากที่สุด ซึ่งจะทำให้ลูกค้าเกิดความประทับใจและกลับมาพักยังโรงแรมหรือรีสอร์ทอีก ดังนั้นฝ่ายห้องพักเปรียบเสมือนฝ่ายสนับสนุนให้เกิดความประทับใจในการบริการ ฝ่ายห้องพักสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 แผนกได้แก่

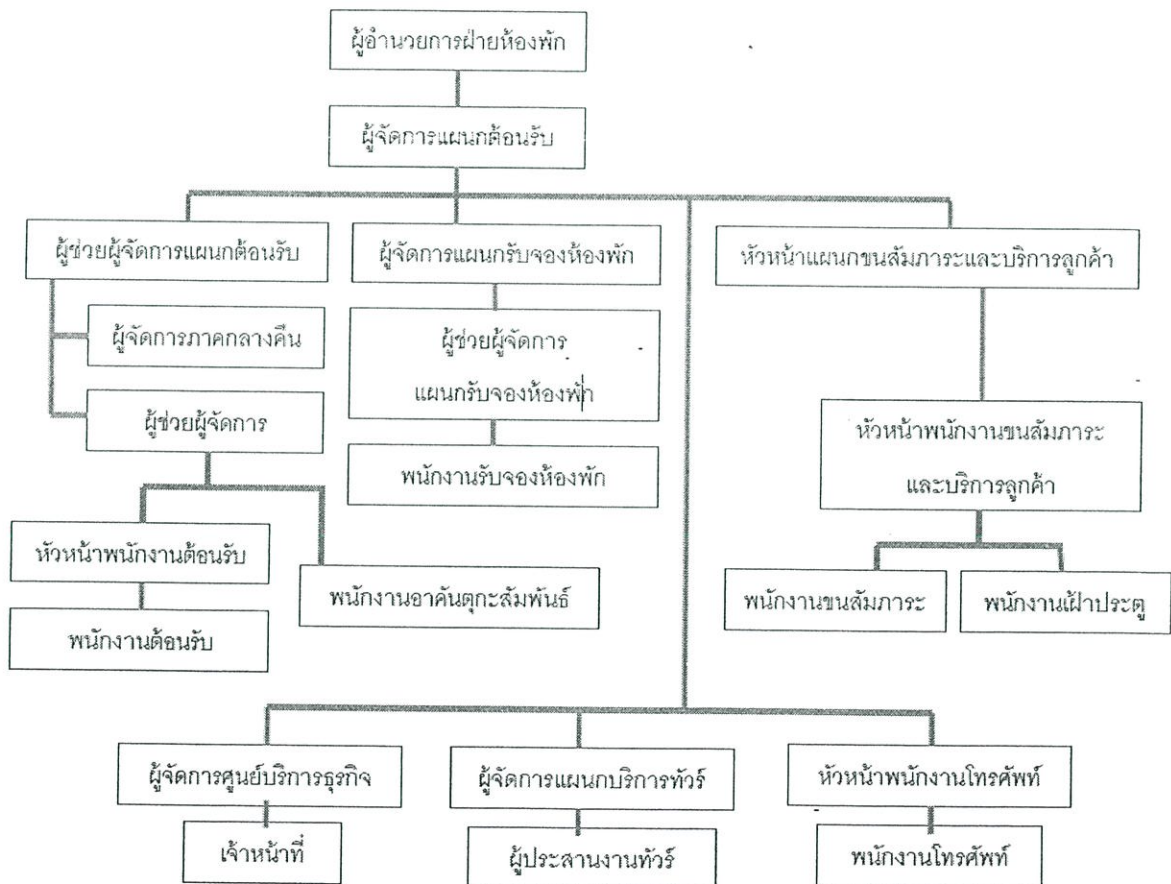
1. แผนกต้อนรับ (Front Office Department)
2. แผนกแม่บ้าน (Housekeeping)
3. แผนกรักษาความปลอดภัย (Security)

รูปที่ 4.2 แสดงแผนภูมิองค์กรฝ่ายห้องพัก

1. แผนกต้อนรับ (Front Office Department) มีหน้าที่รับจองห้องพัก ให้การต้อนรับแขก ประชาสัมพันธ์ และให้บริการในการลงทะเบียนเข้าพัก โครงการ ถือได้ว่าเป็นแผนกที่เป็นศูนย์ให้ข้อมูลข่าวสารจากทุกฝ่ายทุกแผนกใน โรงแรม สามารถแบ่งย่อยได้ดังนี้

- 1.1 ฝ่ายอากันตูกะสัมพันธ์ (Guest Service Agent)
- 1.2 ฝ่ายขนสัมภาระ และบริการลูกค้า (Concierge)
- 1.3 ฝ่ายรับโทรศัพท์ (Telephone Operator)
- 1.4 ฝ่ายรับจองห้อง (Reservation Clerk)
- 1.5 ฝ่ายบริการทัวร์ (Tour Service)
- 1.6 ฝ่ายศูนย์คูแลธุรกิจ (Business Center)

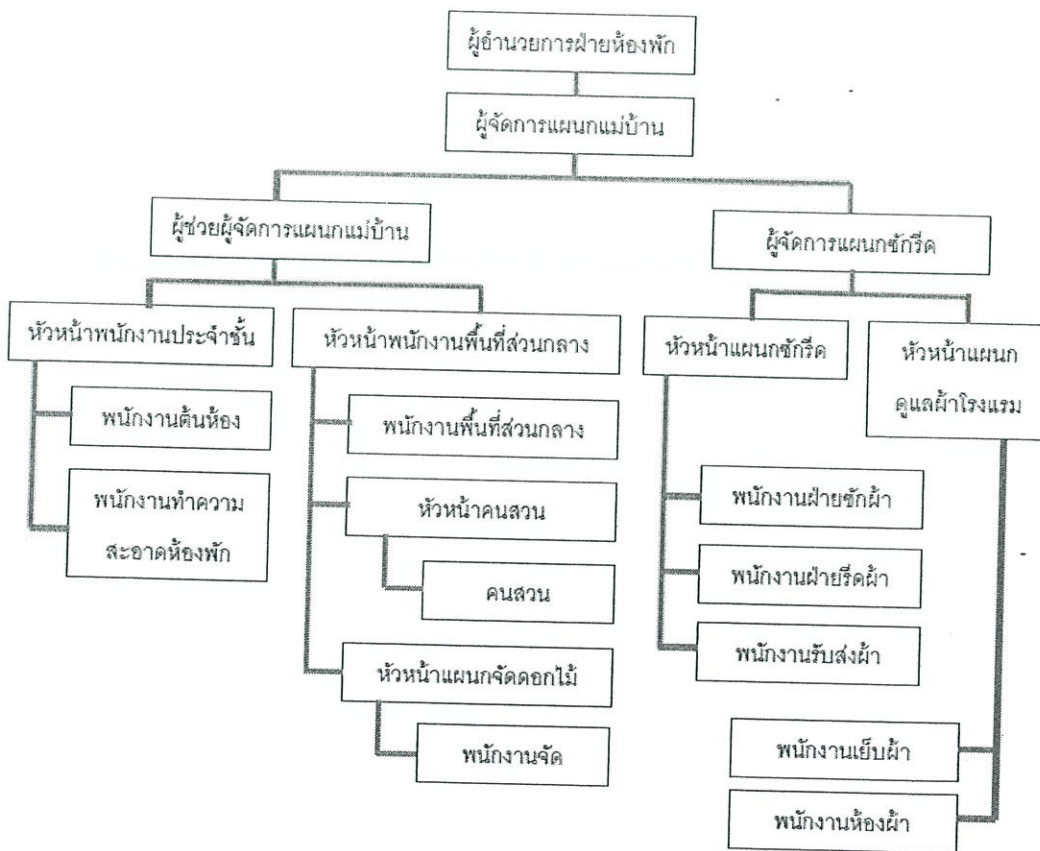

รูปที่ 4.3 แสดงแผนภูมิองค์กรแผนกต้อนรับ

2. **แผนกแม่บ้าน (Housekeeping)** มีหน้าที่รับผิดชอบดูแลความสะอาด ความเป็นระเบียบเรียบร้อยสวยงามของโรงแรม ทั้งบริเวณทั่วไปของโรงแรม และในส่วนของห้องพัก ซึ่งต้องอาศัยความใส่ใจในรายละเอียดทุกขั้นตอน เนื่องจากความสะอาดเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดรองลงมาจากสิ่งอำนวยความสะดวกภายในห้องพัก แผนกแม่บ้านจึงเป็นหัวใจสำคัญของโรงแรม แผนกแม่บ้านสามารถแบ่งย่อยได้ดังนี้

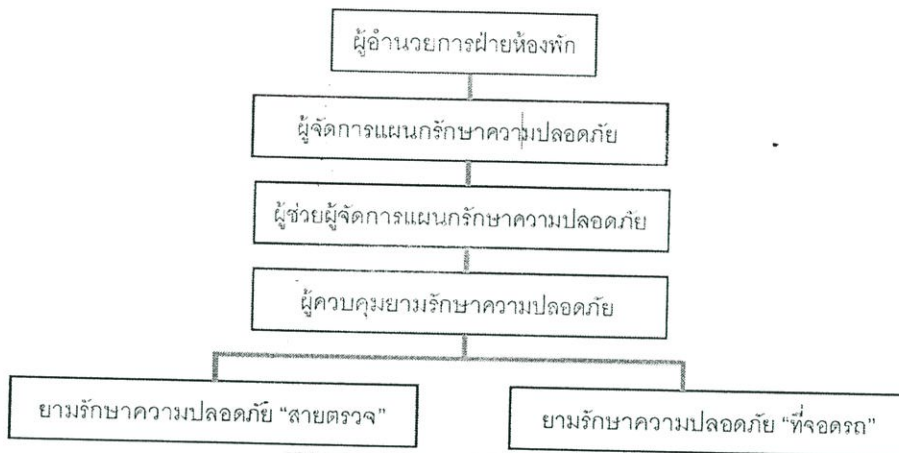
- 2.1 แผนกมินิบาร์ (Mini Bar)
- 2.2 แผนกทำความสะอาดส่วนต่างๆของโรงแรมนอกเหนือจากห้องพัก (Public Area)
- 2.3 แผนกทำความสะอาดห้องพัก (Room Attendant)
- 2.4 แผนกซักรีด (Laundry)
- 2.5 แผนกดูแลผ้าของโรงแรม (Linen)
- 2.6 แผนกจัดดอกไม้ (Florist)

หากเป็นโรงแรมที่มีขนาดใหญ่ แผนกแม่บ้านจะมีจำนวนบุคลากรมากตามไปด้วย เพื่อให้สามารถทำงาน และอำนวยความสะดวกสบายแก่แขกได้อย่างทั่วถึง

รูปที่ 4.4 แสดงแผนภูมิองค์กรแผนกแม่บ้าน

3. แผนการรักษาความปลอดภัย (Security) มีหน้าที่รับผิดชอบในด้านของการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน โดยป้องกันความเสียหายที่พึงมีต่อลูกค้า พนักงาน และทรัพย์สินต่างๆของ โรงแรม

รูปที่ 4.5 แสดงแผนภูมิองค์กรแผนการรักษาความปลอดภัย

ตารางที่ 4.2 แสดงหน้าที่และพฤติกรรมของบุคลากรในฝ่ายห้องพัก

ตำแหน่ง	หน้าที่และการดำเนินงาน	แผนกที่เกี่ยวข้อง	ระดับ
แผนกต้อนรับ			
1. ผู้อำนวยการฝ่ายห้องพัก	ควบคุมและดำเนินงานให้ฝ่ายห้องพัก และบุคลากรทุกคน ปฏิบัติงานได้อย่างเรียบร้อย	ทุกแผนก	10
2. ผู้จัดการฝ่ายห้องพัก	ประสานงานและควบคุมการปฏิบัติงานวันต่อวันของทุกแผนกที่เกี่ยวข้องกับฝ่ายห้องพัก	ทุกแผนกที่เกี่ยวข้องกับฝ่ายห้องพัก	9
3. ผู้จัดการแผนกต้อนรับ	ดูแลและประสานงานทั้งหมดของแผนกบริการส่วนหน้า	หัวหน้าฝ่ายทุกฝ่าย	8
4. ผู้ช่วยผู้จัดการแผนกต้อนรับ	ช่วยบริหารงานแทนผู้จัดการ และควบคุมบุคลากรทั้งหมด	ทุกแผนกที่เกี่ยวข้อง	7
5. ผู้จัดการภาคกลางคืน (Night Manager)	ทำหน้าที่ผู้จัดการในเวลากลางคืน และรับผิดชอบการดำเนินงานของโครงการในเวลากลางคืน	หัวหน้าแผนกทุกแผนก	7
6. ผู้ช่วยผู้จัดการ (Assistant manager)	เป็นตัวแทนของฝ่ายบริหาร (Management) เพื่อรับผิดชอบงานในส่วนสำคัญซึ่งต้องติดต่อกับลูกค้า	หัวหน้าแผนกต่างๆ ฝ่ายห้องพัก ฝ่ายขาย และการตลาด	6

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ตำแหน่ง	หน้าที่และการดำเนินงาน	แผนกที่เกี่ยวข้อง	ระดับ
7. หัวหน้าพนักงานต้อนรับ (Chief Receptionist)	ควบคุมรับผิดชอบการปฏิบัติงานของพนักงานต้อนรับทั้งหมด ได้แก่ พนักงานควบคุมห้องพัก และพนักงานให้ข่าวสาร	แผนกบริการส่วนหน้า แผนกแม่บ้าน แผนกรับจองห้องพัก แคชเชียร์ส่วนหน้า และพนักงานโทรศัพท์	5
8. พนักงานต้อนรับ (Receptionists)	ต้อนรับลูกค้าอย่างสุภาพ จัดหาห้องพัก และให้ข้อมูลข่าวสาร กับลูกค้า ตลอดเวลาที่อยู่ในโครงการ	เบลบอย (Bell Boy) แผนกลูกค้าสัมพันธ์ แม่บ้าน แผนกรับจอง แคชเชียร์ส่วนหน้า พนักงานโทรศัพท์ ภัตตาคาร	4
9. พนักงานอาคันตุกะสัมพันธ์ (Guest Relations Officer)	ให้การต้อนรับและดูแลเอาใจใส่ลูกค้าสำคัญของโรงแรม	ทุกฝ่ายทุกแผนก	5
10. ผู้จัดการแผนกรับจองห้องพัก (Reservation Manager)	ประสานงานกับผู้ช่วยผู้จัดการ ผู้จัดการ แผนกบริการทัวร์ ฝ่ายขายและการตลาด ควบคุมดูแลการดำเนินงาน แผนกรับจองห้องพัก	หัวหน้าแผนกต่างๆ ฝ่ายห้องพัก และฝ่ายขายและการตลาด	7
11. ผู้ช่วยผู้จัดการแผนกรับจองห้องพัก	ปฏิบัติงานตามหัวหน้าแผนกสั่งการ และทำหน้าที่แทนผู้จัดการเวลาผู้จัดการไม่อยู่	หัวหน้าแผนกต่างๆ ฝ่ายห้องพัก และฝ่ายขายและการตลาด ฝ่ายอาหารเครื่องดื่ม	6
12. พนักงานรับจอง (Reservations Clerks)	รับและยืนยันการจองของลูกค้า รวมทั้งทราขายงานประจำวัน	หัวหน้าแผนกต่างๆ ฝ่ายห้องพัก และฝ่ายขายและการตลาด ฝ่ายอาหารเครื่องดื่ม	4
13. หัวหน้าแผนกขนสัมภาระและบริการลูกค้า	กำกับดูแลและอบรมพนักงานในแผนก และเป็นฝ่ายต้อนรับลูกค้าก่อนแผนกอื่นๆ	ฝ่ายห้องพักทุกแผนก ฝ่ายอาหารและเครื่องดื่ม	7
14. หัวหน้าพนักงานขนสัมภาระและบริการลูกค้า	ดำเนินงานเรื่องงานขนสัมภาระและบริการลูกค้า ควบคุมดูแลพนักงานยกกระเป๋า (Bellboys)	ฝ่ายห้องพักทุกแผนก ฝ่ายอาหารและเครื่องดื่ม	6
15. พนักงานขนสัมภาระและบริการลูกค้า	ให้บริการลูกค้าในการขนส่งสัมภาระ รับส่งข้อความและรับฝากสิ่งของ	ฝ่ายห้องพักทุกแผนก ฝ่ายอาหารและเครื่องดื่ม	2

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ตำแหน่ง	หน้าที่และการดำเนินงาน	แผนกที่เกี่ยวข้อง	ระดับ
16.หัวหน้า พนักงานรับ โทรศัพท์	บริหารและปฏิบัติงานด้านแผงควบคุม โทรศัพท์(Switch Board) ของ โครงการ	หัวหน้าแผนกต่างๆ ฝ่ายห้องพัก ฝ่ายวิศวกรรม ฝ่ายทรัพยากรบุคคล ฝ่ายขาย	7
17.พนักงาน โทรศัพท์ (Telephone Operator)	รับสายและให้บริการติดต่อสื่อสารทาง โทรศัพท์แก่ลูกค้านานาชาติด้วยความ สุภาพ ให้ข้อมูลแก่ลูกค้าเกี่ยวกับบริการ ของ โรงแรม	ทุกฝ่ายทุกแผนก ลูกค้า	4
แผนกแม่บ้าน			
1.หัวหน้าแผนก แม่บ้าน(Executive Housekeeper)	รับผิดชอบในการปฏิบัติงานของแผนกแม่บ้าน ควบคุมดูแลส่วนห้องพัก พื้นที่บริการส่วนกลาง แผนก ซักรีด ห้องพัก ห้องดอกไม้ สวน พื้นที่อื่นๆ ภายใน โรงแรมกำหนด ตลอดจนดูแลพนักงานในแผนก แม่บ้านให้มีประสิทธิภาพ	หัวหน้าทุกฝ่าย ทุกแผนก	9
2. ผู้ช่วยหัวหน้า แผนกแม่บ้าน	รับผิดชอบในควบคุมการปฏิบัติงานในแผนกแม่บ้าน ให้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ	ทุกฝ่ายทุกแผนก	7
3. เสมียนแผนก แม่บ้าน	ทำงานด้านธุรการงานบัญชีและพิมพ์งาน ให้แก่แผนก แม่บ้าน และผู้ช่วยฯ	หัวหน้าแผนกในฝ่าย ห้องพัก คลังพัสดุ ทั่วไป	4
4. หัวหน้าพนักงาน ประจำชั้น	ควบคุมดูแลการปฏิบัติงานของพนักงานทำความสะอาด สะอาดห้องพักเพื่อให้ห้องพักในโครงการอยู่ในสภาพ ดีพร้อมใช้ตลอดเวลา	ฝ่ายห้องพักทุกแผนก	5
5. คั้นห้อง	ดูแลลูกค้าพิเศษ (Special Customer)	ทุกฝ่ายทุกแผนก	4
6. พนักงานทำ ความสะอาด ห้องพัก	ทำความสะอาดและดูแลห้องพักลูกค้าให้เป็นไปตาม มาตรฐานการปฏิบัติงานของแผนกแม่บ้าน	ฝ่ายห้องพักทุกแผนก ผู้ช่วย หัวหน้างาน ประจำชั้น	2
7. หัวหน้าพนักงาน พื้นที่ส่วนกลาง	รับผิดชอบควบคุมพนักงานทำความสะอาดพื้นที่ ส่วนกลางของ โครงการ	ทุกฝ่ายทุกแผนก แม่บ้านและผู้ช่วย	5
8. พนักงานพื้นที่ ส่วนกลาง	ทำความสะอาดและดูแลพื้นที่ส่วนกลาง	ทุกฝ่ายทุกแผนกที่มี พื้นที่ส่วนกลาง	1

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ตำแหน่ง	หน้าที่และการดำเนินงาน	แผนกที่เกี่ยวข้อง	ระดับ
9. หัวหน้าคนสวน (Chief Gardener)	ควบคุมดูแลการทำงานของคนสวน ให้ ทำงานดูแลและต้นไม้ในโครงการ	สถานที่ต่างๆ ของฝ่ายห้องพัก ฝ่าย อาหารและเครื่องดื่ม ที่ใช้ต้นไม้ใน การประดับตกแต่งสถานที่	5
10. คนสวน (Gardener)	ดูแลต้นไม้และสวนในโครงการ ดูแล เรือนเพาะชำไม้ดอกไม้ประดับ ไม้ กระถางหรือแปลงปลูก	สถานที่ต่างๆ ของฝ่ายห้องพัก ฝ่าย อาหารและเครื่องดื่ม ที่ใช้ต้นไม้ใน การประดับตกแต่งสถานที่ และ โรง เพาะชำ	1
11. หัวหน้าห้อง ดอกไม้ (Florist Supervisor)	กำกับดูแลผู้จัดดอกไม้ และการจัดซื้อ จัดหาดอกไม้ในการประดับส่วนต่าง ของพื้นที่โครงการ	ฝ่ายบริหาร ฝ่ายห้องพักและฝ่าย อาหารและเครื่องดื่ม	5
12. พนักงาน จัด ดอกไม้(Florist)	เลือกซื้อดอกไม้ใบและดอกไม้สด ดูแล รักษาดอกไม้ให้สดและทนทาน จัด ดอกไม้ให้เหมาะกับโอกาสและสถานที่	ฝ่ายบริหาร ฝ่ายห้องพักและฝ่าย อาหารและเครื่องดื่ม	3
13. ผู้จัดการแผนกซัก รีด (Laundry Manager)	ดูแลเสื้อผ้าและผ้าชนิดต่างๆ ของลูกค้า (Guest Laundry) และดูแลผ้าที่ใช้ในห้องพักของโครงการ (House Laundry) ดูแลผ้าที่ใช้ในสถานที่ต่างๆ ฝ่าย อาหารและเครื่องดื่ม และเครื่องแบบพนักงาน	ทุกฝ่ายทุกแผนก ลูกค้า พนักงาน	7
14. หัวหน้างานซักรีด (Laundry Supervisor)	ควบคุมงานซักรีดทั้งหมดของลูกค้า(Guest Service) เครื่องแบบพนักงาน(Staff Uniforms) ผ้าต่างๆที่ใช้ใน ห้องพักและสถานบริการต่างๆของโครงการ(House Linen)	ทุกฝ่ายทุกแผนก ลูกค้า พนักงาน	5
15. พนักงานคัดเลือก ผ้าและแยกผ้า	คัดแยกประเภทของผ้าให้เหมาะกับการดูแลทำความสะอาด	ทุกฝ่ายทุกแผนก ลูกค้า พนักงาน	3
16.พนักงาน ซักแห้ง	ทำหน้าที่เพื่อซักผ้าที่ต้องการการดูแลเป็นพิเศษ	ทุกฝ่ายทุกแผนก ลูกค้า พนักงาน	3
17.พนักงาน ซักผ้า	ทำหน้าที่ซักผ้าด้วยมือ ผ้าที่มีคราบสกปรก และผ้าที่ ต้องการดูแลเป็นพิเศษ	ทุกฝ่ายทุกแผนก ลูกค้า พนักงาน	2
18.พนักงาน รีดผ้า	ทำหน้าที่รีดผ้า	ทุกฝ่ายทุกแผนก ลูกค้า พนักงาน	2
19.พนักงาน ซักรีด ทั่วไป	ทำหน้าที่ซักรีดผ้าทั่วไปของโครงการและลูกค้า	ทุกฝ่ายทุกแผนก ลูกค้า พนักงาน	1

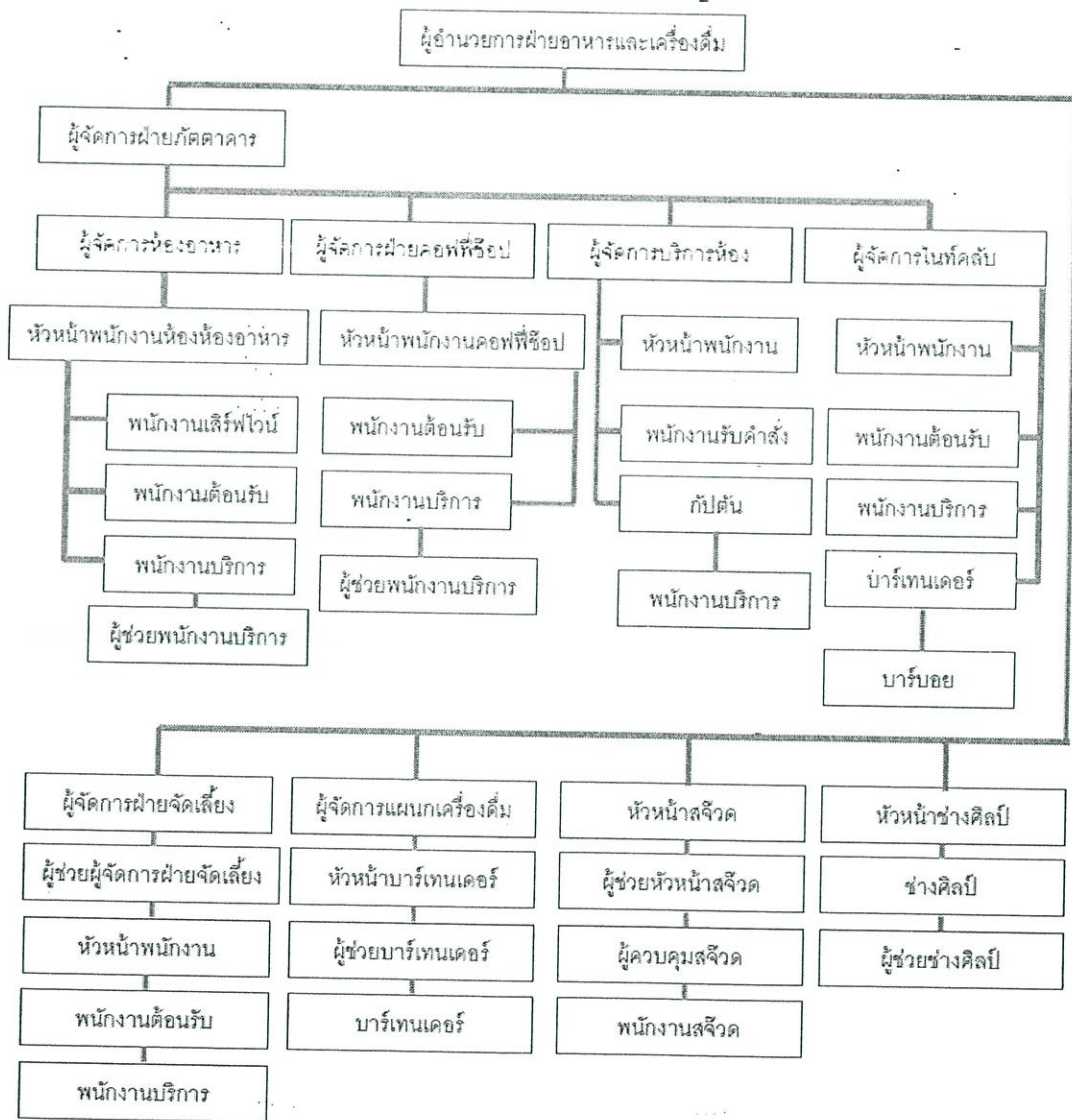
ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ตำแหน่ง	หน้าที่และการดำเนินงาน	แผนกที่เกี่ยวข้อง	ระดับ
20. พนักงานรับ-ส่งผ้า ลูกค้ำ	รับ-ส่งผ้าลูกค้ำที่ห้องพัก	ทุกฝ่ายทุกแผนก ลูกค้ำ พนักงาน	1
21. หัวหน้าห้องผ้า และ เครื่องแบบ พนักงาน	ควบคุมจัดการห้องผ้าและเครื่องแบบพนักงาน คลัง เก็บรักษาผ้าทุกชนิดที่ใช้ในโรงแรม ผ้าต่างๆที่ใช้ ในห้องพักและห้องอาหาร (House Linen) เครื่องแบบพนักงาน (Staff Uniform)	ทุกฝ่ายทุกแผนก	5
22. พนักงานห้องผ้า และ เครื่องแบบ พนักงาน	ดูแลห้องผ้าจัดเก็บผ้าและเครื่องแบบพนักงาน	ทุกฝ่ายทุกแผนก	1
23. พนักงาน เย็บผ้า	ซ่อมเสื้อผ้าที่ชำรุดของลูกค้ำมาส่งซ่อม ซ่อมแซม ผ้าชำรุดของโครงการ คัดแปลงผ้าชำรุดให้เปลี่ยน สภาพเป็นผ้าที่ใช้งานอื่นได้	ทุกฝ่ายทุกแผนก	2
แผนกรักษาความปลอดภัย			
1. ผู้จัดการแผนก รักษาความปลอดภัย (Chief Security)	บริหารและปฏิบัติงานในด้านการรักษาความ ปลอดภัยของแผนก เพื่อป้องกันความเสียหายที่จะ ทั้งมีต่อบุคคลและทรัพย์สินภายในโครงการ	ทุกฝ่ายทุกแผนก ลูกค้ำ	8
2. ผู้ช่วยผู้จัดการ แผนกรักษาความ ปลอดภัย	เป็นผู้ช่วยเหลือผู้จัดการแผนกรักษาความปลอดภัย และควบคุมดูแลพนักงานรักษาความปลอดภัย ทั้งหมด	ทุกฝ่ายทุกแผนก ลูกค้ำ	7
3. ผู้ควบคุมยามรักษา ความปลอดภัย	ควบคุมภารกิจทั้งหมดของยามรักษาความปลอดภัย เพื่อความปลอดภัยของบุคคลและทรัพย์สิน ภายใน อาณาเขตของโครงการ	ทุกฝ่ายทุกแผนก ลูกค้ำ	5
4. ยามรักษาความ ปลอดภัย “สายตรวจ”	ประสานงานและปฏิบัติงานกับผู้ช่วยผู้จัดการ	แผนก ขน ตั้ม ภา ระ แผนกแม่บ้าน และ ลูกค้ำ	3
5. ยามรักษาความ ปลอดภัย “ที่จอดรถ”	รับผิดชอบรักษาความปลอดภัยบริเวณที่จอดรถ ความปลอดภัยของยานพาหนะทั้งหมดที่จอด บริเวณที่จอดรถ	หัวหน้าแผนกรักษา ความปลอดภัย และผู้ ควบคุมยาม	3

ก. ฝ่ายอาหารและเครื่องดื่ม (Food and Beverage Division) ฝ่ายอาหารและเครื่องดื่ม ทำหน้าที่ประกอบอาหารให้กับแขก ซึ่งในแต่ละวันจะต้องประกอบอาหารถึงวันละ 3 มื้อ

ใหญ่ๆด้วยกัน ดังนั้น หากเป็นโรงแรมขนาดใหญ่แล้ว ฝ่ายอาหารและเครื่องดื่มจะมีขนาดใหญ่ที่สุดในบรรดาทุกแผนกในโรงแรม เนื่องจากทำรายได้ใกล้เคียงกับรายได้จากห้องพัก หรือบางทีอาจทำรายได้ให้มากกว่ารายได้จากห้องพัก ฝ่ายอาหารและเครื่องดื่มนั้น จะมีความสลับซับซ้อนในแผนก และตำแหน่งหน้าที่ของบุคลากรซึ่งถือว่าเป็นฝ่ายที่มีจำนวนมาก ดังนั้นจึงมีการกำหนดหน้าที่ต่างๆ อย่างชัดเจน ฝ่ายอาหารและเครื่องดื่มสามารถแบ่งออกเป็นแผนกต่างๆ ได้แก่

1. แผนกภัตตาคาร (Restaurant Department)
2. แผนกจัดเลี้ยง (Banquet Department)
3. แผนกครัว (Kitchen Department)

รูปที่ 4.6 แสดงแผนภูมิองค์กรฝ่ายอาหารและเครื่องดื่ม

1. แผนกภัตตาคาร (Restaurant Department)

มีหน้าที่รับผิดชอบหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้องดังนี้

- 1.1 ภัตตาคาร และห้องอาหารต่างๆ
- 1.2 คอฟฟี่ช็อป (Coffee Shop)
- 1.3 บริการห้องพัก (Room Service)
- 1.4 คลับ หรือบาร์ต่างๆ

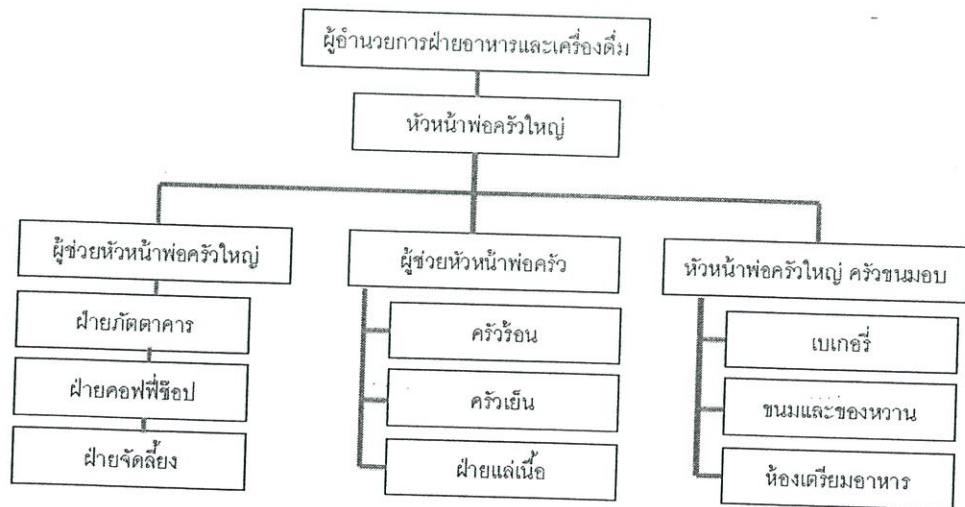
2. แผนกจัดเลี้ยง (Banquet Department)

มีหน้าที่ให้บริการอาหาร เครื่องดื่มในงานจัดเลี้ยง ทั้งภายนอก และภายในรีสอร์ท เช่น การจัดงานแต่งงาน งานเลี้ยงต่างๆ หรืองานประชุม สัมมนาต่างๆอีกด้วย ซึ่งแผนกจัดเลี้ยงนั้น จะต้องร่วมมือกับฝ่าย และแผนกต่างๆ เช่น ฝ่ายขาย หรือฝ่ายประชาสัมพันธ์ เนื่องมาจาก ต้องทราบข้อมูล และเตรียมการจัดงาน

3. แผนกครัว (Kitchen Department)

เป็นแผนกใหญ่ที่สำคัญ เนื่องมาจากต้องจัดเตรียมอาหารนานาชาติ เพื่อบริการลูกค้าในภัตตาคารต่างๆ นอกจากการจัดเตรียมอาหารให้ลูกค้าที่มาใช้บริการแล้ว แผนกครัวยังต้องจัดเตรียมอาหารให้แก่พนักงานภายในโรงแรมอีกด้วย โดยโรงแรมชั้นนำ อาจจะจัดเตรียมถึง 4 มื้อต่อวัน แบ่งออกเป็นแผนกย่อยได้ดังนี้

- 3.1 แผนกเครื่องดื่ม (Beverage Department)
- 3.2 แผนกสจ๊วต (Steward Department)
- 3.3 แผนกศิลปะ (Art Department)

รูปที่ 4.7 แสดงแผนภูมิองค์กรแผนกครัว

ตารางที่ 4.3 แสดงพฤติกรรม และหน้าที่ของบุคลากรในฝ่ายอาหาร และเครื่องดื่ม

ตำแหน่ง	หน้าที่และการดำเนินงาน	แผนกที่เกี่ยวข้อง	ระดับ
ฝ่ายอาหารและเครื่องดื่ม			
1. ผู้อำนวยการฝ่ายอาหารและเครื่องดื่ม	รับผิดชอบการปฏิบัติงานทั้งหมดทุกแผนกในฝ่าย ประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ	ทุกฝ่ายทุกแผนก ลูกค้า	10
2. ผู้จัดการแผนกภัตตาคาร	รับผิดชอบเรื่องอาหารและเครื่องดื่มทั้งหมดในภัตตาคารต่างๆ คอฟฟี่ชอป ห้องโถงต่างๆ (Lounges)	ทุกฝ่ายทุกแผนก	8
3. ผู้จัดการคอฟฟี่ชอป	ควบคุมดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงาน ให้บริการผู้ใช้โครงการ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	แผนกครัว ฝ่ายการเงินการบัญชี ฝ่ายวิศวกรรม ฝ่ายทรัพยากรบุคคล	6
4. หัวหน้าพนักงานคอฟฟี่ชอป	ควบคุมการบริการในส่วนที่รับผิดชอบ รวมทั้งดูแลพนักงานบริการชายและหญิง	หัวหน้าพ่อครัว แผนกสจ๊วค พนักงานห้องครัว พนักงานเก็บเงิน	4
5. พนักงานต้อนรับคอฟฟี่ชอป	ต้อนรับลูกค้า และรับจองโต๊ะและส่งต่อให้พนักงานบริการ	แผนกภัตตาคาร	3
6. พนักงานบริการชาย/หญิง	รับคำสั่งและบริการลูกค้าอย่างมีประสิทธิภาพ	พ่อครัวและพนักงานห้องครัว แผนกสจ๊วค	2
7. ผู้ช่วยพนักงานบริการชาย/หญิง	ให้ความช่วยเหลือพนักงานบริการ ในทุกภารกิจของการบริการทั้งก่อน ในระหว่าง และหลังการเสิร์ฟ	แผนกครัว และแผนกสจ๊วค	1
8. ผู้จัดการบริการห้องพัก	ควบคุมดูแลการปฏิบัติงานทั้งหมดในการบริการในห้องพักโครงการ	แผนกโทรศัพท์ แผนกสจ๊วค แผนกครัว แผนกเครื่องดื่ม	6
9. หัวหน้าพนักงานบริการห้องพัก	ควบคุมดูแลภารกิจบริการในห้องพัก	แผนก โทรศัพท์ แผนกสจ๊วค แผนกครัว แผนกเครื่องดื่ม	4
10. พนักงานรับคำสั่งบริการห้องพัก	รับโทรศัพท์ที่สั่งโดยลูกค้าซึ่งต้องการให้บริการในห้องพัก	แผนกโทรศัพท์ แผนกครัว แผนกเครื่องดื่ม	3
11. กัปตันบริการห้องพัก	ปฏิบัติหน้าที่ของหัวหน้า หรือผู้ช่วยหัวหน้าพนักงานบริการห้องพัก	แผนกโทรศัพท์ แผนกครัว แผนกเครื่องดื่ม แผนกสจ๊วค	3
12. พนักงานบริการห้องพัก	บริการอาหารและเครื่องดื่มให้แก่ลูกค้าถึงห้องพัก	แผนกโทรศัพท์ แผนกครัว แผนกเครื่องดื่ม แผนกสจ๊วค	2

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ตำแหน่ง	หน้าที่และการทำงาน	แผนกที่เกี่ยวข้อง	ระดับ
13. ผู้จัดการแผนก เครื่องมือ	เตรียมเครื่องมือ และดูแลด้านเครื่องมือ ในส่วนที่ต้องการในโครงการ	หัวหน้าแผนกต่างๆ ฝ่ายอาหาร และเครื่องมือ แผนกจัดซื้อ ฝ่าย ทรัพยากรบุคคล	6
14. หัวหน้าบาร์ เทนเดอร์	ควบคุมดูแลการปฏิบัติหน้าที่ในการ เตรียมและการบริการอาหารและ เครื่องมือในโครงการ	ผู้จัดการแผนกจัดเลี้ยง ผู้จัดการ แผนกภัตตาคาร	5
15. ผู้ช่วยหัวหน้าบาร์ เทนเดอร์	ประสานงานและควบคุมดูแลเตรียม เครื่องมือและการบริการเครื่องมือใน โครงการ	ผู้จัดการภัตตาคาร	4
16. บาร์เทนเดอร์	รับผิดชอบงานตามบาร์ที่ได้รับมอบหมาย	แผนกต่างๆ ในฝ่ายอาหารและ เครื่องมือ	3
17. บาร์บอย	จัดเตรียมอุปกรณ์เครื่องใช้ทุกชนิด แก้ว ต่างๆ ที่ให้บริการให้สะอาด และ ช่วยเหลือบาร์เทนเดอร์	แผนกเครื่องมือ แผนกครัว ห้อง ดอกไม้ แผนกสจ๊วต	1
18. หัวหน้าสจ๊วต	ควบคุมดูแลเก็บรักษาทำความสะอาด เครื่องมือเครื่องใช้ของฝ่ายอาหารและ เครื่องมือรวมทั้งอุปกรณ์การครัวทั้ง โครงการ	ฝ่ายอาหารและเครื่องมือ แผนก บุคคล แผนกฝีกอบรม	6
19. ผู้ช่วยหัวหน้าสจ๊วต	ควบคุมดูแลคลังสจ๊วต ทำความสะอาด อุปกรณ์ทั้งหมด ดูแลอุปกรณ์ทำความสะอาด ห้องเก็บขยะ และดูแลพนักงาน	ฝ่ายอาหารและเครื่องมือ แผนกบุคคล แผนก ฝีกอบรม	6
20. ผู้ควบคุมสจ๊วต	ควบคุมพนักงานในการปฏิบัติงานต่างๆ	ฝ่ายอาหารและเครื่องมือ แผนกบุคคล แผนก ฝีกอบรม	4
21. พนักงานสจ๊วต	ดูแลคลังสจ๊วต ทำความสะอาดเครื่องมือทา ความสะอาด ล้างภาชนะ อุปกรณ์ และทาน้ำ แข็ง	ฝ่ายอาหารและเครื่องมือ ทุกแผนก	1
22. ช่างศิลป์	ควบคุมดูแลแผนกศิลป์ และช่างศิลป์ ออกแบบตามที่ได้รับมอบหมาย	แผนกจัดเลี้ยง แผนก ภัตตาคาร แผนกครัว แผนก แม่บ้าน ฝ่ายช่าง	6
23. ผู้ช่วยช่างศิลป์	ทำงานช่วยเหลือช่างศิลป์ตามคำสั่ง	แผนกจัดเลี้ยง แผนก ภัตตาคาร แผนกครัว แผนก แม่บ้าน ฝ่ายช่าง	2

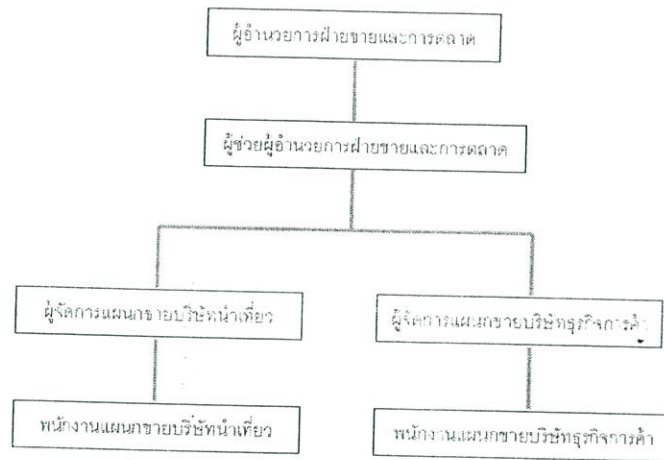
ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ตำแหน่ง	หน้าที่และการดำเนินงาน	แผนกที่เกี่ยวข้อง	ระดับ
24. หัวหน้าพ่อครัวใหญ่	กำกับดูแลและประสานงานทั้งหมดที่เกี่ยวกับการผลิตอาหารควบคุมการปฏิบัติ งานโดยผ่านสายงานผู้ช่วยหัวหน้าพ่อครัวใหญ่ (Executive Sous Chef) หัวหน้าพ่อครัวใหญ่ ขนมอบ ขนมปัง เค้ก ของหวาน ไอศกรีมทุกชนิด (Executive Pastry Chef)	แผนกจัดเลี้ยง แผนกภัตตาคาร แผนกครัว แผนกแม่บ้าน ฝ่ายช่าง ฝ่ายการเงินการบัญชี	9
25. ผู้ช่วยหัวหน้าพ่อครัวใหญ่	จัดทำตารางงานประจำวัน บริหารงานประจำวัน โดยอยู่ในการดูแลของหัวหน้าพ่อครัวใหญ่ ควบคุมห้องอาหารต่างๆ	แผนกจัดเลี้ยง แผนกภัตตาคาร แผนกจัดซื้อ ฝ่ายทรัพยากรบุคคล และฝ่ายช่าง	8
26. ผู้ช่วยหัวหน้าพ่อครัว	รับผิดชอบดูแล ครัวหลัก โดยประกอบด้วย ครัวร้อน ครัวเย็น แผนกแล่เนื้อ	แผนกอาหารและเครื่องดื่มทุกแผนก แผนกจัดซื้อ แผนกฝักอบรม ฝ่ายช่าง	7
17. บาร์บอย	จัดเตรียมอุปกรณ์เครื่องใช้ทุกชนิด แก้วต่างๆ ที่ให้บริการให้สะอาด และช่วยเหลือนาร์เทนเดอร์	แผนกอาหารและเครื่องดื่มทุกแผนก แผนกจัดซื้อ แผนกฝักอบรม ฝ่ายช่าง	6
28. หัวหน้าครัวครัวเย็น	รับผิดชอบในการปรุงอาหารและการประดับตกแต่งของครัวเย็น สำหรับทุกห้องอาหารในโครงการ	แผนกอาหารและเครื่องดื่มทุกแผนก แผนกจัดซื้อ แผนกฝักอบรม ฝ่ายช่าง	6
29. หัวหน้าพนักงานแล่เนื้อ	รับผิดชอบงานห้องเตรียมเนื้อ ทุกชนิด	แผนกอาหารและเครื่องดื่มทุกแผนก แผนกจัดซื้อ แผนกฝักอบรม ฝ่ายช่าง	6
30. หัวหน้าพ่อครัวครัวคอฟฟี่ชอป	รับผิดชอบการเตรียมและปรุงประกอบอาหารเช้า รายการอาหารตามสั่ง ตลอด 24 ชั่วโมง	แผนกอาหารและเครื่องดื่มทุกแผนก แผนกจัดซื้อ แผนกฝักอบรม ฝ่ายช่าง	6
31. หัวหน้าพ่อครัวใหญ่ ครัวขนมอบขนมปัง เค้ก ของหวาน ไอศกรีม	รับผิดชอบการทาขนมอบ ขนมปัง เค้ก ของหวาน ไอศกรีม ทุกชนิด และมีความสามารถในการจัดการครัวของหวานทุกชนิด	แผนกอาหารและเครื่องดื่มทุกแผนก แผนกจัดซื้อ แผนกฝักอบรม ฝ่ายช่าง	6
32. หัวหน้าพ่อครัวขนม ของหวาน และไอศกรีมทุกชนิด	รับผิดชอบในการทาขนม ของหวานและไอศกรีมทุกชนิดตามสูตรมาตรฐานของโครงการ โดย executive Pastry Chef	แผนกอาหารและเครื่องดื่มทุกแผนก แผนกจัดซื้อ แผนกฝักอบรม ฝ่ายช่าง	6

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ตำแหน่ง	หน้าที่และการดำเนินงาน	แผนกที่เกี่ยวข้อง	ระดับ
33. หัวหน้าพ่อครัว ขนมอบ ขนมปัง ขนมเค้ก	รับผิดชอบทาขนมอบ ขนมปัง ขนมเค้ก คุกกี้ ทุกชนิดโดยสุทธมาตรฐานของ โครงการ	แผนกอาหารและเครื่องดื่มทุก แผนก แผนกจัดซื้อ แผนก ฝึกอบรม ฝ่ายช่าง	6
34. หัวหน้าพ่อครัว ห้องเตรียมอาหาร	รับผิดชอบในการรวบรวมของต่างๆ ที่เบิก จากคลังพัสดุ จัดเตรียมผลไม้เครื่องปรุง และอาหารอื่นๆ ที่ได้รับมอบหมายจาก หัวหน้าห้องครัวอื่นๆ	แผนกอาหารและเครื่องดื่มทุก แผนก แผนกจัดซื้อ แผนก ฝึกอบรม ฝ่ายช่าง	6
35. ผู้ช่วยหัวหน้าพ่อ ครัว	เป็นผู้ช่วยหัวหน้าพ่อครัวในการปฏิบัติ หน้าที่	แผนกอาหารและเครื่องดื่มทุก แผนก แผนกจัดซื้อ แผนก ฝึกอบรม ฝ่ายช่าง	4
36. ผู้ช่วยพ่อครัว	ทำหน้าที่ช่วยพ่อครัวตามที่ พ่อครัวสั่ง	แผนกอาหารและเครื่องดื่มทุก แผนก แผนกจัดซื้อ แผนก ฝึกอบรม ฝ่ายช่าง	4

ง. ฝ่ายขายและการตลาด (Sales and Marketing Division) มีหน้าที่
รับผิดชอบการขายห้องพัก งานประชุมจัดเลี้ยง และบริการอื่นๆของโรงแรม การ
ดำเนินงานจึงต้องมีการวิจัยอย่างรอบคอบ โดยต้องทราบถึงกลุ่มตลาด หรือ
กลุ่มเป้าหมายของรีสอร์ท โดยต้องใช้เวลาได้เปรียบ และจุดแข็งของรีสอร์ท เป็น
ตัวกระตุ้นการขายหรือการตลาด โดยต้องจัดทำแผนการขายและการตลาด เพื่อใช้
เป็นแนวทางในการกำหนดเป้าหมายในโครงการรีสอร์ท ฝ่ายขายและการตลาด
อาจมีจำนวนไม่มากเท่ากับโรงแรม หรือรีสอร์ทขนาดใหญ่ จึงมีการแบ่งแผนกย่อย
น้อยกว่าโรงแรมขนาดใหญ่ที่อาจมีแผนกขายสำหรับนักท่องเที่ยวเป็นรายประเทศ

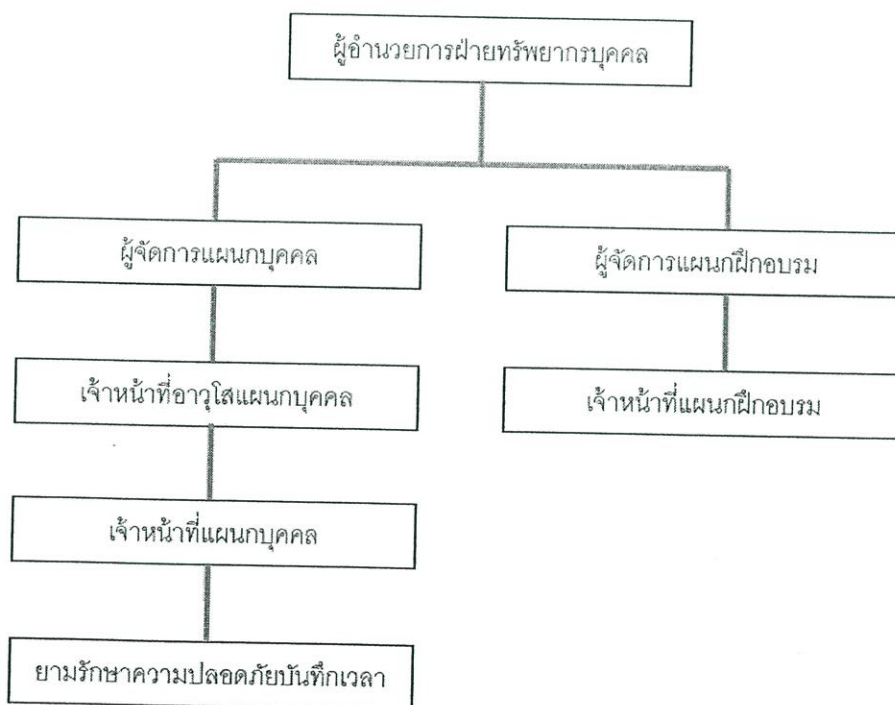
รูปที่ 4.8 แผนภูมิองค์กรฝ่ายขายและการตลาด

ตารางที่ 4.4 แสดงพฤติกรรม และหน้าที่ของบุคลากรในฝ่ายขายและการตลาด

ตำแหน่ง	หน้าที่และการดำเนินงาน	แผนกที่เกี่ยวข้อง	ระดับ
1. ผู้จัดการฝ่ายขายและการตลาด	บริหารงานฝ่ายการขาย และวางแผนการตลาดและประสานงานกิจกรรมทางการตลาด การประชาสัมพันธ์ ส่งเสริมการขาย	หัวหน้าแผนกทุกแผนก ฝ่ายห้องพัก แผนกรับจอง แผนกบริการส่วนหน้า ฝ่ายอาหารและเครื่องดื่ม	10
2. ผู้ช่วยผู้จัดการฝ่ายขายและการตลาด	เป็นผู้ช่วยผู้จัดการฝ่ายในการบริหารงาน	หัวหน้าแผนกทุกแผนก ฝ่ายห้องพัก แผนกรับจอง แผนกบริการส่วนหน้า ฝ่ายอาหารและเครื่องดื่ม	8
3. ผู้จัดการแผนกขายบริษัทน้ำเขียว	รับผิดชอบการขายและการตลาดสำหรับลูกค้าจากบริษัทน้ำเขียว	หัวหน้าแผนกทุกแผนก ฝ่ายห้องพัก แผนกรับจอง แผนกบริการส่วนหน้า ฝ่ายอาหารและเครื่องดื่ม	7
4. ผู้จัดการแผนกขายธุรกิจการค้า	รับผิดชอบการขายและการตลาดสำหรับลูกค้าจากบริษัทห้างร้านต่างๆ	หัวหน้าแผนกทุกแผนก ฝ่ายห้องพัก แผนกรับจอง แผนกบริการส่วนหน้า ฝ่ายอาหารและเครื่องดื่ม	7
5. พนักงานแผนกขายบริษัทน้ำเขียว	รับผิดชอบการขายและการตลาดสำหรับลูกค้าจากบริษัทน้ำเขียว	ฝ่ายห้องพัก แผนกรับจอง แผนกบริการส่วนหน้า ฝ่ายอาหารและเครื่องดื่ม	5
6. พนักงานแผนกขายธุรกิจการค้า	รับผิดชอบการขายและการตลาดสำหรับลูกค้าจากบริษัทห้างร้านต่างๆ	ฝ่ายห้องพัก แผนกรับจอง แผนกบริการส่วนหน้า ฝ่ายอาหารและเครื่องดื่ม	5

จ. ฝ่ายทรัพยากรบุคคล (Human Resource Division) ฝ่ายทรัพยากรบุคคลเปรียบเสมือนโรงเรียน หรือศูนย์ฝึกอบรมพนักงาน โดยทำหน้าที่ตั้งแต่คัดคนเข้ามาทำงาน ไปจนถึงฝึกอบรมให้สามารถให้บริการแก่แขกผู้มาพักได้อย่างถูกต้อง และเหมาะสม ฝ่ายทรัพยากรบุคคลแบ่งออกเป็น 2 หน่วยงานย่อย ได้แก่

1. แผนกบุคคล ทำหน้าที่รับผิดชอบในการคัดเลือกพนักงาน การรวบรวมประวัติ รวมทั้งการบริหารเงินเดือน สวัสดิการค่าตอบแทน
2. แผนกฝึกอบรม โครงการรีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ จังหวัดตรัง มีแผนกฝึกอบรมที่ทำหน้าที่ให้ความรู้เกี่ยวกับกฎระเบียบต่างๆ ของโรงแรม ปฐมนิเทศพนักงานใหม่ รวมทั้งจัดทำหลักสูตรฝึกอบรม เพื่อให้พนักงานทราบถึงมาตรฐานการให้บริการแก่ลูกค้า มีหลักสูตรเพิ่มเติมในเรื่องการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและการอนุรักษ์พลังงาน เพื่อให้เจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ความชำนาญและสามารถแนะนำแขกได้

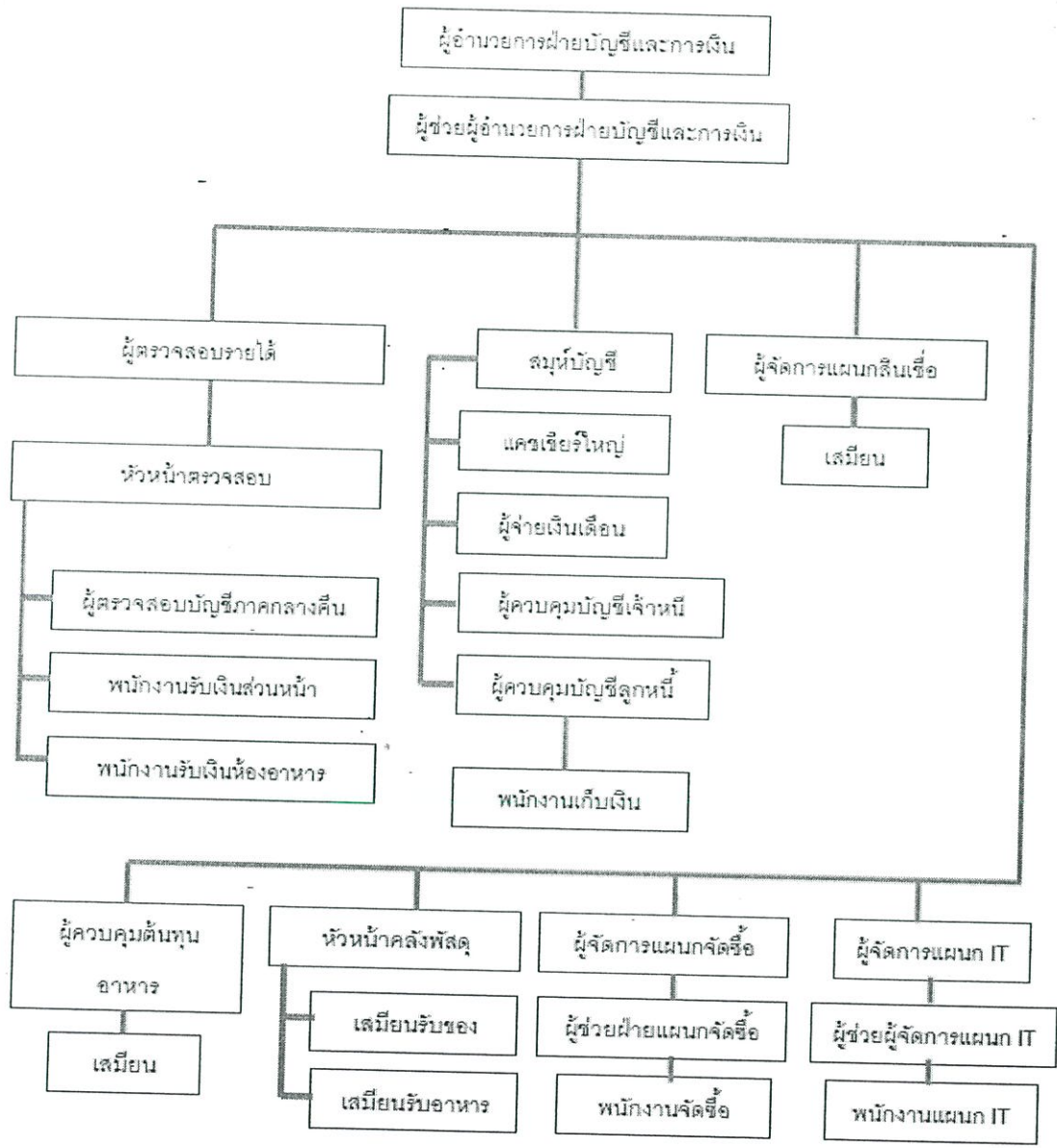

รูปที่ 4.9 แผนภูมิองค์กรฝ่ายทรัพยากรบุคคล

ตารางที่ 4.5 แสดงพฤติกรรม และหน้าที่ของบุคลากรในฝ่ายทรัพยากรบุคคล

ตำแหน่ง	หน้าที่และกรดำเนินงาน	แผนกที่เกี่ยวข้อง	ระดับ
1. ผู้จัดการฝ่ายทรัพยากรบุคคล	รับผิดชอบในการจัดหาว่าจ้างบุคคล ฝึกอบรมพัฒนาและดูแลสวัสดิการของพนักงาน รวมทั้งให้คำปรึกษาหัวหน้าแผนก รักษาภาวะเยียบข้อบังคับ	หัวหน้าทุกแผนก พนักงานและลูกจ้างทุกคน	10
2. ผู้จัดการแผนกบุคคล	รับผิดชอบในการประสานงานด้านการจัดหาว่าจ้าง พัฒนา ผลตอบแทน และความ เป็นอยู่ของบุคลากรในโครงการ ให้เป็นไปตามนโยบาย และวิธีปฏิบัติงานที่กำหนดไว้	หัวหน้าทุกแผนก พนักงานและลูกจ้างทุกคน	8
3. เจ้าหน้าที่แผนกอาวุโสแผนกบุคคล	รับผิดชอบในการดำเนินการของแผนกบุคคล เพื่อให้มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน	หัวหน้าทุกแผนก พนักงานและลูกจ้างทุกคน	6
4. เจ้าหน้าที่แผนกบุคคล	ช่วยเหลือผู้จัดการแผนกบุคคลและเจ้าหน้าที่อาวุโสในการจัดวีซ่าเข้าประเทศ ใบอนุญาตทำงาน นักแสดงที่มาแสดงในโครงการ การเสี่ยภาษี	หัวหน้าทุกแผนก พนักงานและลูกจ้างทุกคน	4
5. ยามรักษาความปลอดภัยขัณฑ์เวลา	ประสานการปฏิบัติงานรักษาเวลากับแผนกบุคคล และประสานกับผู้ควบคุมยามรักษาความปลอดภัย	ทุกแผนก พนักงานและลูกจ้างทุกคน บุคคลที่มาติดต่อโครงการ	3
6. ผู้จัดการแผนกฝึกอบรม	รับผิดชอบประสานงาน เพื่อพัฒนา ดำเนินการ และการวัดผลของหลักสูตรฝึกอบรมที่ได้รับการอนุมัติ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของบุคลากร	ทุกแผนก พนักงานและลูกจ้างทุกคน	8
7. เจ้าหน้าที่แผนกฝึกอบรม	รับผิดชอบในการจัดการฝึกอบรม และเป็น ผู้ช่วยหัวหน้าแผนกฝึกอบรม	ทุกแผนก พนักงานและลูกจ้างทุกคน	6

จ. ฝ่ายบัญชี และการเงิน (Financial Controller) มีหน้าที่ควบคุมบันทึก รายงานบัญชีทุกประเภท ตลอดจนทรัพย์สินทั้งหมดของ โรงแรม บริหารงานทั้งหมด เกี่ยวกับบัญชี ควบคุมกระแสเงินสด โดยมีการจัดระบบควบคุมการเงินอย่างมีประสิทธิภาพ เก็บรักษาเอกสารรวมทั้งสัญญาต่างๆ นอกจากนี้ยังต้องควบคุมและกำกับดูแลเกี่ยวกับเรื่องภาษีอีกด้วย

รูปที่ 4.10 แผนภูมิองค์กรฝ่ายบัญชีและการเงิน

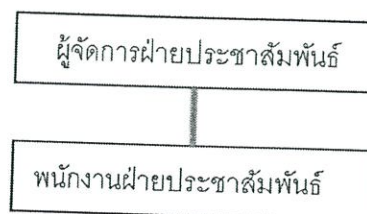
ตารางที่ 4.6 แสดงพฤติกรรม และหน้าที่ของบุคลากรในฝ่ายบัญชี และการเงิน

ตำแหน่ง	หน้าที่และการดำเนินงาน	แผนกที่เกี่ยวข้อง	ระดับ
1. ผู้จัดการฝ่ายการบัญชีและการเงิน	ควบคุมบันทึกรายงานบัญชีทุกประเภท ทรัพย์สินของโครงการ และดูแลกระแสเงินสด	หัวหน้าแผนกทุกแผนก	10
2. ผู้ช่วยผู้จัดการฝ่ายการเงินและการบัญชี	แบ่งเบาภาระหน้าที่ของผู้จัดการ ควบคุมดูแลพนักงาน	หัวหน้าแผนกทุกแผนก	8
3. ผู้ตรวจสอบรายได้	ตรวจรายได้ประจำวัน และรายงานของผู้ตรวจสอบภาคกลางคืน และพนักงานเก็บเงินส่วนหน้าทำรายงานเกี่ยวกับรายได้	ฝ่ายห้องพัก ฝ่ายอาหารและเครื่องดื่ม	7
4. หัวหน้าตรวจสอบ	ฝึกอบรมและกำกับดูแลพนักงานเก็บเงินและอาหารและเครื่องดื่มทั้งหมด	ฝ่ายอาหารและเครื่องดื่ม แผนกบริการส่วนหน้า	6
5. ผู้สอบบัญชีภาคกลางคืน	ดูแลยอดบัญชีและตรวจสอบบัญชีลูกหนี้รายรับประจำวันของฝ่ายห้องพักและฝ่ายอาหารและเครื่องดื่ม ตรวจสอบการทำงานภาคกลางคืนของพนักงานส่วนหน้า	ฝ่ายห้องพัก ฝ่ายอาหารและเครื่องดื่ม	5
6. พนักงานรับเงินส่วนหน้า	รับและเก็บบัญชีแยกประเภทลูกค้าอย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอรับชำระค่าบริการห้องพัก	แผนกบริการส่วนหน้าและลูกค้าของโรงแรม	4
7. เจ้าหน้าที่แผนกฝึกอบรม	รับผิดชอบในการจัดการฝึกอบรม และเป็นผู้ช่วยหัวหน้าแผนกฝึกอบรม	ภัตตาคาร ลูกค้า	3
8. สมุหบัญชี	รับผิดชอบต่อรายงานการเงินตลอดจนการวิเคราะห์ รวบรวมยอดเงินฝากประจำวัน และจัดทำบัญชีเงินสดรายวัน	ทุกฝ่ายทุกแผนก	7
9. ผู้จ่ายเงินเดือน	กำกับดูแลเกี่ยวกับเรื่องเงินเดือน	ฝ่ายทรัพยากรบุคคล และทุกฝ่ายทุกแผนก	5
10. ผู้ควบคุมต้นทุนด้านอาหารและเครื่องดื่ม	ควบคุมต้นทุนด้านอาหารและเครื่องดื่ม รวมทั้งรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับต้นทุนอาหารและเครื่องดื่ม	หัวหน้าแผนกทุกแผนก ฝ่ายอาหารและเครื่องดื่ม หัวหน้าแผนกจัดซื้อ	7
11. หัวหน้าพนักงานรับของ	ตรวจรายการสินค้าที่เข้ามาถึงว่าถูกต้องหรือไม่ และรับของนั้น	ฝ่ายอาหารเครื่องดื่มและแผนกจัดซื้อ	5
12. พนักงานรับของ	ตรวจสอบสินค้าว่าถูกต้องตามที่สั่งหรือไม่	แผนกจัดซื้อ และทุกแผนก	3

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ตำแหน่ง	หน้าที่และภาระดำเนินงาน	แผนกที่เกี่ยวข้อง	ระดับ
13. หัวหน้าคลังพัสดุ	ควบคุมคลังพัสดุอาหารและเครื่องคัมและคลังพัสดุทั่วไป	แผนกจัดซื้อ แผนกควบคุมต้นทุนอาหารและเครื่องคัม ฝ่ายอาหารและเครื่องคัม ฝ่ายห้องพัก	5
14. พนักงานคลังพัสดุทั่วไป	ควบคุมการเบิกจ่ายวัสดุ เครื่องมือ เครื่องใช้ เครื่องเขียน	แผนกจัดซื้อ และทุกฝ่ายทุกแผนก	3
15. เสมียนคลังพัสดุอาหารและเครื่องคัม	ควบคุมคลังพัสดุอาหารและเครื่องคัมดูแลการเบิกจ่าย	แผนกจัดซื้อ แผนกควบคุมต้นทุนอาหารและเครื่องคัมและแผนกในฝ่ายอาหารและเครื่องคัม	3
16. ผู้จัดการแผนกจัดซื้อ	จัดซื้อทุกสิ่งทุกอย่างที่แผนกต่างๆ ในโครงการต้องการ	ทุกฝ่าย ทุกแผนก	7
17. เสมียนแผนกจัดซื้อ	รวบรวมและทำรายการจัดซื้อจัดจองของโครงการ	ทุกฝ่ายทุกแผนก	4
18. ผู้จัดการแผนกสารสนเทศ	บริหารจัดการระบบคอมพิวเตอร์ทั้งหมดภายในรีสอร์ท	หัวหน้าแผนกอื่นๆที่เกี่ยวข้อง	7
19. ผู้ช่วยผู้จัดการแผนกสารสนเทศ	ช่วยควบคุมดูแลระบบต่างๆ ตามที่ได้รับมอบหมายจากผู้จัดการแผนก	แผนกอื่นๆที่เกี่ยวข้อง	6
20. เจ้าหน้าที่แผนกสารสนเทศ	ช่วยควบคุมดูแลระบบต่างๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย	แผนกอื่นๆที่เกี่ยวข้อง	5

ข. ฝ่ายประชาสัมพันธ์ (Public Relations Department) ทำหน้าที่เชื่อมโยงข่าวสารระหว่างรีสอร์ท สื่อมวลชน และพนักงานของโรงแรม เพื่อประชาสัมพันธ์โครงการให้เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลาย โดยการเขียนข่าวเกี่ยวกับการบริการ และประชาสัมพันธ์ อาจช่วยดูแลลูกค้าคนสำคัญด้วย

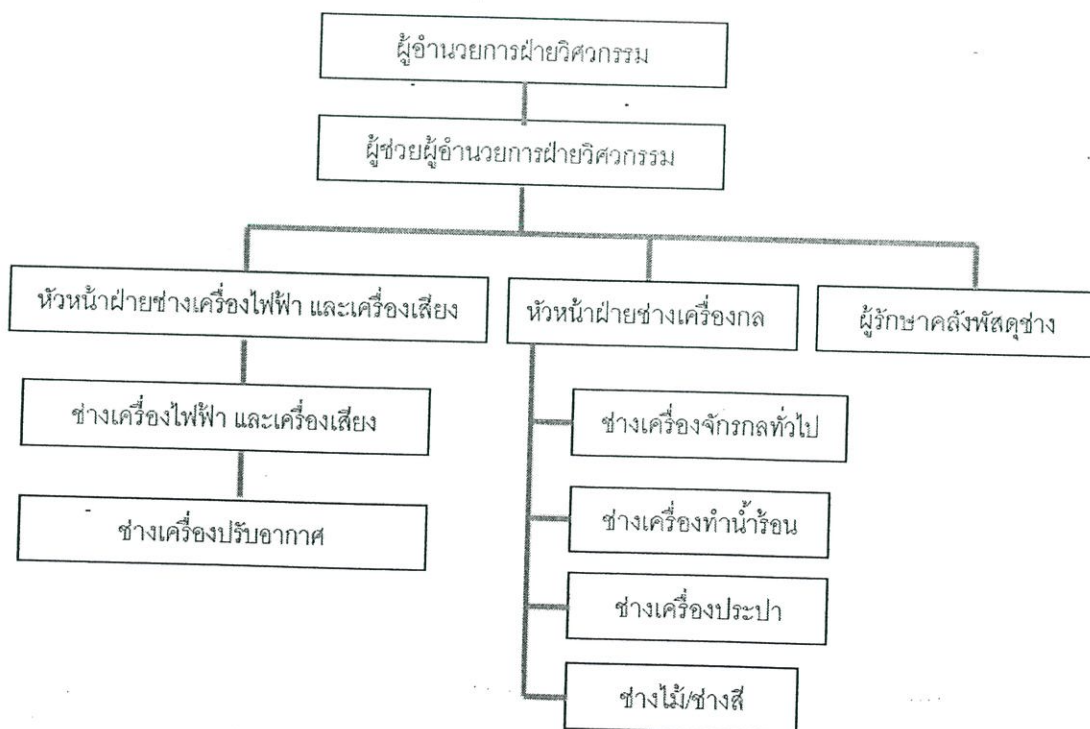

รูปที่ 4.11 แผนภูมิองค์กรฝ่ายประชาสัมพันธ์

ตารางที่ 4.7 แสดงพฤติกรรม และหน้าที่ของบุคลากรในฝ่ายประชาสัมพันธ์

ตำแหน่ง	หน้าที่และภาระดำเนินงาน	แผนกที่เกี่ยวข้อง	ระดับ
1. ผู้จัดการแผนกประชาสัมพันธ์	เป็นผู้เชื่อมโยงข่าวสารของโครงการกับทางสื่อมวลชน	ผู้จัดการฝ่ายขายและการตลาด หัวหน้าทุกแผนก ลูกค้า และสื่อมวลชน	10
2. พนักงานประชาสัมพันธ์	ควบคุมงานติดต่อธุรการ และงานถ่ายภาพ	ผู้จัดการฝ่ายขายและการตลาด หัวหน้าทุกแผนก ลูกค้า และสื่อมวลชน	4

ข. ฝ่ายวิศวกรรม (Engineer Division) มีหน้าที่รับผิดชอบระบบปฏิบัติการทั้งหมดของโรงแรม เพื่อให้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ ครอบคลุมถึงการสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม และบำรุงรักษา โดยต้องดูแลพื้นที่ทั้งภายใน และภายนอกอาคาร รวมทั้งบริเวณโรงแรมทั้งหมด ฝ่ายวิศวกรรมจึงมีความสำคัญต่อการทำงานของโรงแรมมาก ทั้งนี้ฝ่ายวิศวกรรมมักจะมืบทบาทเกี่ยวข้องกับทุกฝ่าย ทุกแผนกของโรงแรม เพื่อให้การดำเนินงานต่างๆเป็นไปอย่างราบรื่น

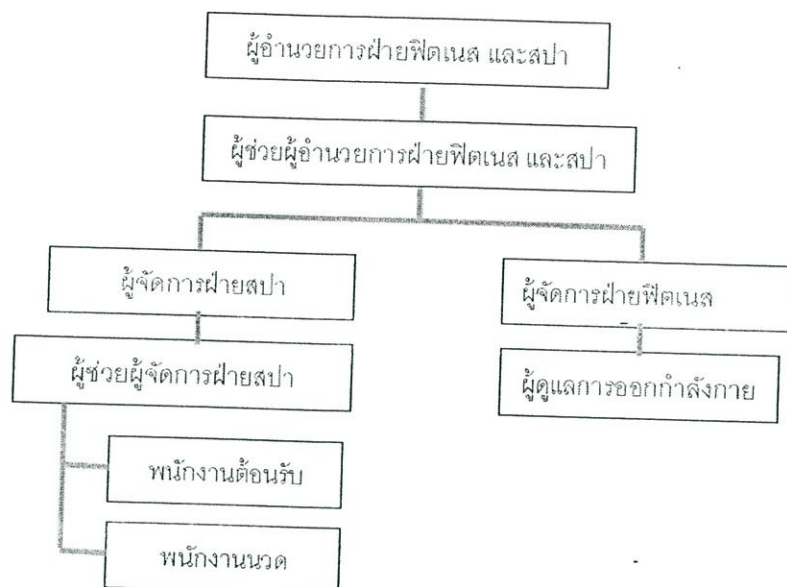
รูปที่ 4.12 แผนภูมิองค์กรฝ่ายวิศวกรรม

ตารางที่ 4.8 แสดงพฤติกรรม และหน้าที่ของบุคลากรในฝ่ายวิศวกรรม

ตำแหน่ง	หน้าที่และการดำเนินงาน	แผนกที่เกี่ยวข้อง	ระดับ
1. หัวหน้าฝ่ายวิศวกรรม	บริหารและรับผิดชอบงานในฝ่ายวิศวกรรม และเรื่องเกี่ยวกับช่างทั้งหมด	ทุกแผนก	10
2. ผู้ช่วยหัวหน้าฝ่ายวิศวกรรม	ช่วยเหลือในการบริหารและรับผิดชอบงานในฝ่ายวิศวกรรมทั้งหมด	ทุกฝ่าย โดยเฉพาะแผนกซักรีด แผนกครัว แผนกแม่บ้าน	8
3. หัวหน้าช่างเครื่องไฟฟ้าและเครื่องเสียง	ดูแลการทำงานด้านไฟฟ้า เครื่องใช้ไฟฟ้าและเครื่องเสียง ให้ใช้งานอย่างมีประสิทธิภาพ	ทุกแผนก	6
4. ช่างเครื่องไฟฟ้าและเครื่องเสียง	การซ่อมแซม บำรุงรักษาเครื่องใช้ไฟฟ้าและเครื่องเสียง	ทุกแผนก	4
5. ช่างเครื่อง ปรับอากาศและเครื่องทำน้ำเย็น	ดูแลซ่อมบำรุงรักษาเครื่องปรับอากาศและเครื่องทำความเย็นในโครงการ	ทุกแผนก	4
6. หัวหน้าช่างเครื่องจักรเครื่องกล	ควบคุมการทำงานของเครื่องมือต่างๆในโครงการ	ทุกแผนก	6
7. ช่างเครื่องจักรเครื่องกลทั่วไป	ซ่อมแซมและดูแลรักษาอุปกรณ์เครื่องจักรเครื่องกลทั้งโครงการ	ทุกแผนก	4
8. ช่างเครื่องทำน้ำร้อน	บริการและบำรุงรักษาเครื่องทำน้ำร้อน	ทุกแผนก	4
9. ช่างประปาและเครื่องสุขภัณฑ์	รับผิดชอบด้านประปาเครื่องสุขภัณฑ์และสุขาภิบาลทั้งหมดของโครงการ	ทุกแผนก	3
10. ช่างไม้/ช่างสี	การสร้างและการบำรุงรักษาซ่อมแซมเกี่ยวกับงานไม้และงานสี	ทุกฝ่ายทุกแผนก	3
11. ผู้รักษาค้างพัสดุช่าง	เก็บรักษาอุปกรณ์และอะไหล่เกี่ยวกับช่าง ทำรายการเบิกจ่าย และทำความสะอาดและดูแลให้อยู่ในสภาพดีอยู่เสมอ	ทุกฝ่ายทุกแผนก	5

ญ. ฝ่ายฟิตเนส และสปา (Fitness and Spa Department) มีหน้าที่ให้บริการ

ด้านสุขภาพของแขกที่มาพักโครงการ โดยมีผู้เชี่ยวชาญด้านการออกกำลังกายให้แก่แขก ผู้มาพักยังโครงการ นอกจากนี้ยังมีโปรแกรมบำบัด และผ่อนคลายเพื่อการพักผ่อนที่สมบูรณ์ที่สุด ฝ่ายนี้แบ่งออกเป็น 2 แผนกย่อยได้แก่ แผนกสปา และแผนกฟิตเนส

รูปที่ 4.13 แผนภูมิองค์กรฝ่ายฟีดเนตและสป่า

ตารางที่ 4.9 แสดงพฤติกรรม และหน้าที่ของบุคลากรในฝ่ายฟีดเนต และสป่า

ตำแหน่ง	หน้าที่และการดำเนินงาน	แผนกที่เกี่ยวข้อง	ระดับ
1. ผู้อำนวยการฝ่ายฟีดเนต และสป่า	ควบคุมและดูแลการบริหารของฟีดเนต และสป่า ทั้งหมด โดยกำหนดนโยบาย และ โปรแกรม ต่างๆ	แผนกที่เกี่ยวข้อง และ ระดับผู้จัดการทั้งหมด	10
2. รองผู้อำนวยการฝ่ายฟีดเนต และสป่า	ช่วยผู้อำนวยการควบคุมดูแล นอกจากนี้ยังช่วย วางแผนการดำเนินงานทั้งหมด	แผนกที่เกี่ยวข้อง และ ระดับผู้จัดการทั้งหมด	9
3. ผู้จัดการฝ่ายสป่า	ดำเนินนโยบายของโครงการ บริหารจัดการ ควบคุมพนักงานและงบประมาณ	แผนกห้องพัก แผนก รับจอง	8
4. ผู้ช่วยผู้จัดการสป่า	ทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย และดูแลพนักงาน ส่วนสป่า	แผนกห้องพัก แผนก รับจอง	7
5. พนักงานสป่า	ให้บริการตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ให้ คำแนะนำแก่ลูกค้า	แผนกห้องพัก แผนก รับจอง	5
6. พนักงานต้อนรับ	ทำหน้าที่ต้อนรับลูกค้าแนะนำโปรแกรมของสป่า และลงทะเบียนประวัติลูกค้า	แผนกห้องพัก แผนก รับจอง	5
7. ผู้จัดการฝ่ายฟีดเนต	เป็นควบคุมส่วนฟีดเนตทั้งหมด	แผนกห้องพัก แผนก รับจอง	8
8. พนักงานฟีดเนต	เป็นผู้ควบคุมการใช้งานอุปกรณ์ฟีดเนต ให้ คำแนะนำ และดูแลรักษาอุปกรณ์	แผนกห้องพัก แผนก รับจอง	5

4.2 การศึกษาจำนวน และอัตราของบุคคลากรในโครงการ

4.2.1 การหาจำนวนบุคคลากรในโครงการ

โครงการรีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ จังหวัดตรัง เป็นโครงการรีสอร์ทที่มีการให้บริการสถานที่พักตากอากาศ ที่มีหลายองค์ประกอบกันและมีความแตกต่างกันออกไป ตามจุดประสงค์ในการใช้สอย ดังนั้นพนักงานในฝ่ายต่างๆ จึงมีจำนวนหรืออัตรา มากตามพื้นที่ของโครงการ โดยในการบริหารโครงการที่มีมาตรฐานระดับนานาชาติ หรือระดับ 5 ดาวนั้น จะมีเกณฑ์การให้บริการอัตราระหว่างจำนวนพนักงานกับแขกสูงกว่ารีสอร์ทที่มีมาตรฐานระดับอื่นๆ ดังนั้น การศึกษาจำนวนและอัตราของบุคคลากร ในโครงการ จึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง มีเกณฑ์ในการศึกษาจำนวนบุคคลากรดังต่อไปนี้

1. ศึกษาจากมาตรฐานการให้บริการจากหลักการให้บริการต่างๆ
2. ศึกษาจากโครงการตัวอย่างที่มีลักษณะเป็นรีสอร์ท หรือ โรงแรมที่มีมาตรฐานรดาว จากมาตรฐานของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และเป็นเครือข่ายโรงแรมที่มีมาตรฐานระดับโลก

ตารางที่ 4.10 แสดงการเปรียบเทียบพนักงานในโรงแรมต่อจำนวนห้องพัก

ลักษณะการบริการ	พนักงาน : ห้องพัก
โรงแรมแบบรีสอร์ท	3:1
โรงแรมสำหรับการประชุมสัมมนา	1:1
โรงแรมในเมืองขนาดใหญ่	0.8:1
รีสอร์ทขนาดกลาง	0.6:1
โรงแรมขนาดเล็ก	0.25:1

จากตารางเปรียบเทียบจำนวนอัตราพนักงาน กับจำนวนห้องพักกล่าวข้างต้นโครงการที่เป็นโรงแรมแบบรีสอร์ทจะมีอัตราระหว่างพนักงาน และห้องพักอยู่ที่ 3:1 และโครงการรีสอร์ทขนาดกลางตามมาตรฐานที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยรับรองไว้กำหนดให้อัตราระหว่างพนักงานและห้องพักอยู่ที่ 0.6:1 ซึ่งถือว่ามีความเพียงพอต่อความต้องการแล้วแต่เนื่องจากรีสอร์ทเชิงอนุรักษ์มักเป็นรีสอร์ทที่ให้บริการแขกแบบเป็นกันเองภายใต้คอนเซ็ปต์อบอุ่นเหมือนอยู่บ้าน การให้บริการจึงควรใกล้ชิดกับแขกและจำนวนพนักงานจะต้องมีความเพียงพอให้เห็นได้จาก

กรณีศึกษา เดอะ ทับแขก กระบี่ บูทีค รีสอร์ท พบว่า มีจำนวนอัตราระหว่างพนักงาน และห้องพัก อยู่ที่ 2.5 คน ต่อห้องพัก 1 ห้อง คือ มีจำนวนห้องพักทั้งหมด 42 ห้อง และมีจำนวนพนักงาน 110 จากกรณีศึกษาทำให้ได้อัตราส่วนจำนวนพนักงานต่อห้องพักเป็น 2.5 : 1 ซึ่งเป็นอัตราส่วนที่มีความเป็นไปได้และมีความเพียงพอต่อการให้บริการระดับ 5 ดาว ดังนั้นในโครงการนี้จึงมีจำนวนมีบุคลากร ดังต่อไปนี้

อัตราส่วนพนักงาน : ห้องพัก 2.5 : 1

จำนวนห้องพักในโครงการ 40 ห้อง

ดังนั้น จึงมีจำนวนพนักงานในโครงการ $(2.5 \times 40) = 100$ คน

4.2.2 การกำหนดจำนวนบุคลากรในฝ่าย และแผนกต่าง ๆ

พนักงานใน โครงการทั้งหมดยังมีการแบ่งกลุ่ม และระดับ เพื่อใช้ในการ บริหารงานโครงการ โดยแบ่งเป็น 4 กลุ่มดังต่อไปนี้

4.2.2.1 ผู้บริหารระดับสูง (Top management) คือระดับ ผู้จัดการ

รองผู้จัดการทั่วไป ผู้ช่วยผู้จัดการทั่วไป และหัวหน้าฝ่าย

4.2.2.2 ผู้บริหารระดับกลาง (Middle Management) คือ ผู้ช่วยหัวหน้าฝ่าย

หัวหน้าแผนก และผู้ช่วยหัวหน้าแผนก

4.2.2.3 ผู้ควบคุมหรือผู้ตรวจตรา (Supervisory Management) หัวหน้า

หน่วยงานและผู้ควบคุมตรวจตรา

4.2.2.4 พนักงานทั่วไป (General Staff) พนักงานทั่วไป ทุกแผนก ทุกฝ่าย

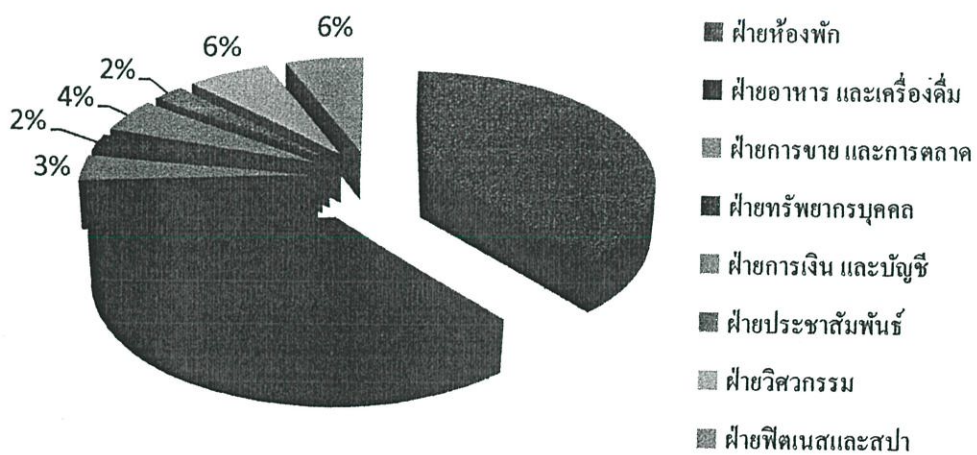
ตารางที่ 4.11 แสดงอัตราส่วนพนักงานในระดับต่างๆ ของรีสอร์ท

ระดับพนักงาน	อัตราส่วน(%)	จำนวนพนักงาน
ผู้บริหารระดับสูง	3	3
ผู้บริหารระดับกลาง	6	6
ผู้ควบคุม หรือผู้ตรวจตรา	16	16
พนักงานทั่วไป	75	75
รวม	100	80

จากตารางข้างต้นแสดงพนักงานในระดับต่างๆ เพื่อใช้แยกตำแหน่ง และระดับที่ต่างกัน นอกจากนี้ยังมีการจำแนกงานพนักงานออกเป็นฝ่าย เพื่อแบ่งหน้าที่การปฏิบัติงาน ให้เหมาะสมกับอัตรากำลังของบุคลากรในโครงการ ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.12 แสดงอัตราส่วนจำนวนพนักงานในฝ่ายต่างๆ

ระดับพนักงาน	อัตราส่วน(%)	จำนวนพนักงาน
ฝ่ายห้องพัก	40	40
ฝ่ายอาหาร และเครื่องคี่ม	36	36
ฝ่ายการขาย และการตลาด	3	3
ฝ่ายทรัพยากรบุคคล	2	2
ฝ่ายการเงิน และบัญชี	5	4
ฝ่ายประชาสัมพันธ์	2	2
ฝ่ายวิศวกรรม	6	6
ฝ่ายฟิตเนสและสปา	6	6
รวม	100	100

รูปที่ 4.14 แสดงอัตราส่วนจำนวนพนักงานในฝ่ายต่างๆ

ตารางที่ 4.13 แสดงจำนวนพนักงานแผนก ฝ่ายต่างๆ และช่วงเวลาการทำงาน

ตำแหน่ง	จำนวนบุคลากรตามเวลาการทำงาน			
	7.00 - 16.00	8.30 - 17.30	14.00 - 23.00	22.30 - 7.30
ฝ่ายบริหาร				
ผู้จัดการทั่วไป		1		
ผู้ช่วยผู้จัดการทั่วไป		2		
ฝ่ายต้อนรับ				
ผู้อำนวยการฝ่ายห้องพัก		1		
ผู้จัดการฝ่ายต้อนรับ		1		
ผู้จัดการภาคกลางคืน		1		
หัวหน้าพนักงานต้อนรับ		1		
พนักงานต้อนรับ	1	1		
พนักงานรับจอง		1		
พนักงานบริการและขนสัมภาระ	1	1		
ฝ่ายแม่บ้าน				
หัวหน้าแผนกแม่บ้าน		1		
ผู้ช่วยหัวหน้าแผนกแม่บ้าน		1		
เสมียนแผนกแม่บ้าน		1		
หัวหน้าพนักงานประจำชั้น		1		
พนักงานดันห้อง	1		1	
พนักงานทำความสะอาดห้องพัก	2	2	1	1
หัวหน้าพนักงานพื้นที่ส่วนกลาง		1		1
พนักงานพื้นที่ส่วนกลาง	1		1	
หัวหน้าคนสวน	1			
คนสวน	1			
พนักงานจัดดอกไม้	1			
หัวหน้างานซักรีด	1			
พนักงานซักรีด	2			

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

ตำแหน่ง	จำนวนบุคลากรตามเวลาการทำงาน			
	7.00 - 16.00	8.30 - 17.30	14.00 - 23.00	22.30 - 7.30
ฝ่ายรักษาความปลอดภัย				
ผู้จัดการแผนกรักษาความปลอดภัย	1			
ยามรักษาความปลอดภัย	1	1	1	1
รวมฝ่ายห้องพัก 31 คน				
ฝ่ายอาหารและเครื่องดื่ม				
ผู้อำนวยการฝ่ายอาหารและเครื่องดื่ม		1		
ผู้จัดการแผนกภัตตาคาร		1		
พนักงานบริการชาย/หญิง	3	3	4	
พนักงานบริการห้องพัก	2	1	1	
หัวหน้าบาร์เทนเดอร์			1	
บาร์เทนเดอร์		1	1	
หัวหน้าสจ๊วต		1		
พนักงานสจ๊วต	2	1	1	
ช่างศิลป์		2		
หัวหน้าพ่อครัวใหญ่		1		
ผู้ช่วยหัวหน้าพ่อครัวใหญ่	1		1	
หัวหน้าพ่อครัวใหญ่ ครัวขนมอบ	1			
พ่อครัวใหญ่ ครัวขนมอบ	1	1		
หัวหน้าพ่อครัวขนมและของหวาน	1			
พ่อครัวขนม และของหวาน	1	1	1	
ผู้ช่วยหัวหน้าพ่อครัว	1	1	1	
ผู้ช่วยพ่อครัว	2		11	
รวมฝ่ายอาหารและเครื่องดื่ม 28 คน				

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

ตำแหน่ง	จำนวนบุคลากรตามเวลาการทำงาน			
	7.00 - 16.00	8.30 - 17.30	14.00 - 23.00	22.30 - 7.30
ฝ่ายขาย และการตลาด				
ผู้จัดการฝ่ายขายและการตลาด	1			
พนักงานฝ่ายขายและการตลาด		2		
รวมฝ่ายขาย และการตลาด 3 คน				
ฝ่ายทรัพยากรบุคคล				
ผู้จัดการฝ่ายทรัพยากรบุคคล		1		
พนักงานฝ่ายทรัพยากรบุคคล	-	1		
รวมฝ่ายทรัพยากรบุคคล 2 คน				
ฝ่ายบัญชี และการเงิน				
ผู้จัดการฝ่ายการบัญชีและการเงิน		1		
ผู้ช่วยผู้จัดการฝ่ายการเงินการบัญชี		1		
พนักงานรับเงินส่วนหน้า		1		
ผู้จัดการแผนกจัดซื้อ		1		
รวมฝ่ายบัญชี และการเงิน 4 คน				
ฝ่ายประชาสัมพันธ์				
ผู้จัดการฝ่ายประชาสัมพันธ์		1		
พนักงานฝ่ายประชาสัมพันธ์		1		
รวมฝ่ายประชาสัมพันธ์ 2 คน				
ฝ่ายวิศวกรรม				
หัวหน้าฝ่ายวิศวกรรม		1		
ช่างเครื่องไฟฟ้าและเครื่องเสียง		1		
ช่างเครื่องปรับอากาศและเครื่องทำน้ำเย็น	1			
ช่างประปาและเครื่องสุขภัณฑ์		1		
ช่างไม้/ช่างสี				
รวมฝ่ายวิศวกรรม 5 คน				

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

ตำแหน่ง	จำนวนบุคลากรตามเวลาการทำงาน			
	7.00 - 16.00	8.30 - 17.30	14.00 - 23.00	22.30 - 7.30
ฝ่ายฟิตเนส และสปา				
ผู้จัดการฝ่ายสปา		1		
พนักงานสปา		1		
พนักงานต้อนรับ		1		
ผู้จัดการฝ่ายฟิตเนส		1		
พนักงานฟิตเนส	-	1		
รวมฝ่ายฟิตเนส และสปา 5 คน				
รวมพนักงานทั้งโครงการ 80 คน				

สรุป

จากการศึกษาด้านอัตรากำลังของบุคลากรในโครงการสรุปได้ว่า มีจำนวนบุคลากรทั้งสิ้น 80 คน โดยการทำงานจะแบ่งเป็น 4กะใหญ่โดยไม่รวมผู้จัดการ คือ เวลา 07.00 - 16.00 น., เวลา 08.30 - 17.30 น., เวลา 14.00 - 23.00 น., เวลา 22.30 - 7.30 น. ซึ่งจะให้บริการครอบคลุมทั้งโครงการตลอด 24 ชั่วโมง เพื่อความสะดวกสบายของผู้ใช้งานโครงการ

บทที่ 5

การศึกษาองค์ประกอบและรายละเอียดพื้นที่ใช้สอยของโครงการ

พื้นที่ใช้สอยของโครงการนั้น ถือได้ว่าเป็นมีความสำคัญกับการออกแบบ และการลงทุนเป็นอย่างมาก ดังนั้นการศึกษาองค์ประกอบ และรายละเอียดพื้นที่ใช้สอยของโครงการจะทำให้ทราบถึงความต้องการที่เหมาะสม ทางด้านการลงทุนและให้การใช้งานของโครงการมีความสะดวกครบถ้วนด้วยพื้นที่การใช้งานต่างๆ และตอบสนองความต้องการของผู้ใช้บริการ โครงการให้ได้รับความพึงพอใจสูงสุด จากการศึกษารายละเอียดพื้นที่ใช้สอยของโครงการจะเป็นข้อมูลในการประกอบการกำหนดขนาดและรูปร่างที่ดิน ที่ใช้ในการก่อสร้าง โครงการ เพื่อให้เกิดความคุ้มค่าที่สุดและเหมาะสมกับขนาดของโครงการ

5.1 การศึกษาองค์ประกอบโครงการ

5.1.1 การกำหนดองค์ประกอบและรายละเอียดโครงการ

การกำหนดองค์ประกอบของโครงการรีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์จังหวัดศรีสะเกษ ได้กำหนดโดยอ้างอิงจากตามมาตรฐานที่พักเพื่อการท่องเที่ยวประเภทสถานพักตากอากาศของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นหลักเพื่อให้มีมาตรฐานในการออกแบบอีกทั้งการกำหนดองค์ประกอบโครงการของรีสอร์ทยังได้ค้นคว้าและเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งจากภาคเอกสารและจากการวิเคราะห์โครงการตัวอย่างเพื่อให้ได้ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

5.1.1.1 ภาคเอกสาร (ข้อมูลปฐมภูมิ)

- มาตรฐานที่พักเพื่อการท่องเที่ยวประเภทสถานพักตากอากาศ (Resort) ของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
- กฎหมายและเทศบัญญัติที่เกี่ยวข้อง
- ตามมาตรฐาน Neufert's Architect Data
- ตามมาตรฐาน TIME SAVER STANDAEED

5.1.1.2 จากการวิเคราะห์จากโครงการกรณีศึกษา

- เซเวนซีรีสอร์ทเกาะกระดานจังหวัดศรีสะเกษ
- อนันตรา ดีเกา รีสอร์ทแอนด์สปา

- กระดาน ไอส์แลนด์ รีสอร์ท ตรัง

จากที่กล่าวมาข้างต้นจึงได้ทำการศึกษารวบรวมข้อมูลพร้อมทั้งวิเคราะห์สามารถสรุปเป็นองค์ประกอบต่างๆของโครงการดังต่อไปนี้

5.1.2 การกำหนดจำนวนห้องพักของโครงการ

ในโครงการรีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ จังหวัดตรังได้ทำการศึกษาห้องพักที่มีลักษณะเป็นห้องประเภทวิลล่า (Villa) ห้องพักประเภทนี้มีลักษณะแยกตัวออกมาเป็นหลังๆมีการแบ่งสัดส่วนภายในห้องพักตามมาตรฐานที่พักรีสอร์ท มีการออกแบบที่เน้นความเป็นส่วนตัวสูงดังนั้นห้องพักส่วนใหญ่ของโครงการจะเป็นห้องพักประเภทวิลล่า โดยศึกษาจากโครงการตัวอย่างที่มีลักษณะเดียวกันคือเป็นรีสอร์ทที่มีห้องพักแบบวิลล่า โดยมีหลักเกณฑ์ในการอ้างอิงเลือกประเภทของห้องและการเลือกโครงการตัวอย่างมีหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

1. พื้นที่ของห้อง
2. ลักษณะการมองเห็นวิวทิวทัศน์
3. องค์ประกอบพื้นที่ภายในห้อง
4. ทำเลที่ตั้ง

จากการศึกษาโครงการตัวอย่างของรีสอร์ทในจังหวัดตรังพบว่า รีสอร์ทที่ได้มาตรฐานและได้รับความนิยมนั้นยังมีจำนวนน้อยในแง่ของกลุ่มนักท่องเที่ยวดังนั้นการกำหนดในขั้นต้นจะศึกษาจากโครงการตัวอย่างที่มีความใกล้เคียงกันเลือกโครงการตัวอย่างดังต่อไปนี้

ตารางที่ 5.1 รายชื่อ โครงการและจำนวนห้องพักของ โครงการตัวอย่างที่มีลักษณะ ใกล้เคียงกันของ จำนวนบ้านพักและห้องพักจากกรณีตัวอย่าง

ชื่อโครงการ	จำนวน ห้องพัก ทั้งหมด	ประเภทห้องพัก	สัดส่วน	ราคาเฉลี่ยต่อคืน (บาท)
อนันตรา สีเการี สอร์ท แอนคัสปา	139	ห้องดีลักซ์ ซีวิว 15 ห้อง	10%	12,000-15,000
		ห้องดีลักซ์ 45 ห้อง	33%	6,500-8,000
		ห้องดีลักซ์ บัล โคนี่ 79 ห้อง	57%	4,000-6,700
เซเว่นซีรี สอร์ท เกาะ กระดาน	39	บีชฟรอนท์วิลล่า 15 หลัง	40%	17,000-19,000
		ห้องดีลักซ์ ซีวิว 5 หลัง	12%	14,000-16,000
		ห้องดีลักซ์ซีวิว วิลล่า 14 หลัง	36%	12,000-13,000
		ห้องดีลักซ์ 5 หลัง	12%	5,500-8,500
กระดาน ไอส์แลนด์รี สอร์ท	27	ห้องดีลักซ์บีชฟรอนท์ 15 หลัง	56%	3,700-4,300
		ห้องดีลักซ์แฟมมิลี่ 5 หลัง	19%	1,200-2,500
		ห้องดีลักซ์บัคเจ็ท 8 หลัง	30%	800-1,200

ที่มา : การศึกษาอาคารประเภทเดียวกันและการสำรวจ* สัดส่วน บ้านพัก:ห้องพัก หากรจากจำนวนคิบ

จะเห็นได้ว่าโครงการประเภทเดียวกันในจังหวัดศรีสะเกษยังมีจำนวนน้อยมากจากการสำรวจพบว่ารีสอร์ทที่มีมาตรฐานระดับ 4 ดาวขึ้นไปมีเพียง 2 แห่งคืออนันตรา สีเการี สอร์ทแอนคัสปามีจำนวนห้องพักทั้งหมด 139 ห้องและเซเว่นซีรี สอร์ท เกาะกระดาน มีห้องพักทั้งหมด 39 ห้อง และส่วนใหญ่จากการสำรวจรีสอร์ทในจังหวัดศรีสะเกษของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดศรีสะเกษพบว่าจังหวัดศรีสะเกษมีผู้ประกอบการธุรกิจรีสอร์ทเป็นรีสอร์ทขนาดเล็กมีจำนวนห้องพักอยู่ระหว่าง 20-40 ห้อง และเป็นห้องดีลักซ์มาตรฐานอยู่ระหว่าง 2-3 ดาว ดังนั้นโครงการรีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ จังหวัดศรีสะเกษจึงมีเป้าหมายเพื่อตอบสนองนักท่องเที่ยวที่ต้องการการพักผ่อนในที่ที่เงียบสงบและเป็นส่วนตัว การกำหนดจำนวนห้องจึงไม่ควรมากเกินไป คือมี จำนวนห้อง40ห้องทั้งนี้

เมื่อใช้เหตุผลทางเศรษฐศาสตร์ประกอบการกำหนดจำนวนห้องพักจึงควรมีจำนวนที่เหมาะสมกับขนาดที่ตั้งของโครงการคั้งนั้น โรงแรมขนาด 40 – 80 ห้อง เป็นโครงการขนาดเล็กที่สามารถมีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆทางด้านการบริการแก่ผู้เข้าพัก ได้รับมาตรฐานกล่าวคือสิ่งอำนวยความสะดวกที่จัดให้มีขึ้นสามารถบริการ ได้คุ้มและเป็นประโยชน์ต่อนักท่องเที่ยว

I.องค์ประกอบหลัก

1.1ส่วนห้องพัก(Accommodations)

จำนวนห้องพักทั้งหมด 40 ห้อง แบ่งออกเป็น

-ห้องพักแบบวิลล่า สำหรับ 2 คน (Villa for Two Person)

จำนวน 26 ห้อง

-ห้องพักแบบวิลล่า สำหรับ 4 คน แบบครอบครัว (Villa For Four Person) จำนวน 6 ห้อง

-ห้องพักแบบ Honeymoon villa จำนวน 8 ห้อง

ดังนั้นการกำหนดจำนวนห้องพักของโครงการจึงกำหนดจำนวนห้องพักแบบวิลล่าไว้ที่ 40 ห้องคิดเป็นจำนวนผู้เข้าพักมากที่สุด 92 คน

1.2. ส่วนบริการสาธารณะ

- โถงทางเข้า
- โถงต้อนรับ
- ส่วนติดต่อสอบถาม
- ส่วนบริการเครื่องดื่ม
- ห้องเก็บกระเป๋า
- ห้องน้ำ (Public Toilet)
- ส่วนจัดแสดง

1.3ส่วนสำนักงาน

- ส่วนพักคอย
- ห้องรับรอง
- ห้องประชุม
- ห้องทำงานผู้จัดการทั่วไป (General Manager)
- ห้องทำงานผู้ช่วยผู้จัดการ (Executive Assistant Manager)

- ห้องทำงานฝ่ายแม่บ้าน
- ห้องทำงานฝ่ายอาหารและเครื่องดื่ม
- ห้องทำงานฝ่ายการขายและการตลาด
- ห้องทำงานฝ่ายบุคคล
- ห้องทำงานฝ่ายวิศวกรรม
- ห้องเก็บเอกสารและถ่ายเอกสาร
- ห้องน้ำแยกชายและหญิง

1.4 ส่วนบริการ (Back of House)

- ส่วนซักรีด (Laundry)
- ห้องเก็บผ้าใหม่ (Linen Room)
- ห้องเก็บอุปกรณ์ซักรีด
- ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกายแยกชายและหญิง
- ห้องน้ำพนักงานแยกชายและหญิง
- ส่วนห้องอาหารสำหรับพนักงานและห้องครัว
- ส่วนซ่อมบำรุงอาคารสถานที่
- คลังพัสดุ
- ส่วนขนถ่ายสิ่งของ (Loading Area)
- บริเวณตรวจรับสิ่งของ
- ห้องพักพนักงาน

1.5 ภัตตาคาร

- พื้นที่ตั้งโต๊ะรับประทานอาหาร
- ห้องครัว
- ห้องพักหัวหน้าพ่อครัว
- ส่วนขนส่งวัตถุดิบ (Loading Area)
- ส่วนตรวจวัตถุดิบ
- ส่วนเก็บและแยกวัตถุดิบ
- ห้องเก็บอาหารสด
- ห้องเก็บอาหารแห้ง

- ห้องเก็บถังแก๊ส
- ห้องเก็บขยะเปียกและแห้ง
- ห้องเก็บอุปกรณ์ครัว
- ส่วนเตรียมอาหาร
- ส่วนแคชเชียร์ (Cashier)
- ห้องเก็บของ
- ส่วนซักล้าง
- ส่วนบริการเครื่องดื่ม
- ห้องน้ำแยกชายและหญิง
- ห้องน้ำสำหรับพนักงาน

1.6 ที่จอดรถ

- ที่จอดรถสำหรับลูกค้า
- ที่จอดรถสำหรับพนักงาน
- ที่จอดรถบริการลูกค้า (Buggy Car)

1.7 ส่วนซ่อมบำรุง

- ห้องพักรักษาและช่าง
- คลังพัสดุช่าง
- ห้องควบคุมระบบโทรทัศน์วงจรปิด
- ห้องเครื่องไฟฟ้า
- ห้องปั๊มน้ำ
- ห้องอุปกรณ์เกี่ยวกับโทรศัพท์
- ส่วนงานระบบกำจัดขยะ

2. องค์ประกอบรอง

2.1 ส่วนสปา

- โถง
- โถงพักผ่อน
- ส่วนติดต่อสอบถาม
- บาร์เครื่องดื่ม
- ส่วนทำงานและพักผ่อนพนักงาน
- ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้าเจ้าหน้าที่
- ห้องน้ำสำหรับเจ้าหน้าที่ (Staff toilet)
- ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกายแยกชายหญิง (Changing room)
- ห้องน้ำแยกชายหญิง
- ห้องนวด (Massage room)
- ห้องซาวน้ำ (Sauna room)
- ห้องอบไอน้ำ (Steam room)
- ศาลานวดกลางแจ้ง (Sala)

3. องค์ประกอบเสริม

ภายในโครงการรีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ จังหวัดตรังมีการเพิ่มพื้นที่เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ดังต่อไปนี้

3.1 ส่วนสระว่ายน้ำ

3.2 ส่วนฟิตเนส

- ห้องน้ำชายและหญิง
- ส่วนเครื่องออกกำลังกาย

3.3 ห้องอ่านหนังสือและอินเทอร์เน็ต

3.4 บาร์

- พื้นที่บริการเครื่องดื่ม
- ส่วนเตรียมเครื่องดื่ม

5.2 การศึกษารายละเอียดองค์ประกอบโครงการ

5.2.1 องค์ประกอบหลัก

1. ส่วนห้องพัก

เป็นส่วนบริการที่เป็นปัจจัยหลักในการทำรายได้แก่ธุรกิจ รีสอร์ทมากที่สุดห้องพัก แยกต้องสมบูรณ์และสร้างความประทับใจให้แขกได้มากที่สุดเพื่อที่จะได้กลับมาใช้บริการอีกซึ่ง ผู้ใช้บริการส่วนใหญ่จะมาเป็นครอบครัวหรือกลุ่มเพื่อนภายในห้องแยกแต่ละห้องจะ ประกอบด้วย

- ห้องนอน
- ส่วนนั่งเล่น
- ห้องน้ำ - ส้วม
- ตู้เก็บเสื้อผ้า
- อุปกรณ์อำนวยความสะดวกในการติดต่อสื่อสาร เป็นต้น ชนิดของห้องพัก

(TYPE OF GUEST ROOM) ห้องพักแยกสามารถแบ่งประเภทใหญ่ๆ ได้ 3 ประเภทคือ

1. ห้องพักแบบจำนวนห้องพักทั้งหมด 40 ห้อง แบ่งออกเป็น

ห้องพักแบบวิลล่าสำหรับ 2 คน (Villa for Two Person) จำนวน 26 ห้อง หมายถึงห้องพักที่จัดไว้สำหรับแขกที่มาพัก 2 คน โดยมีเตียงเดี่ยวขนาดกว้างนอนได้ 2 คนหรือมีเตียงเดี่ยว 2 เตียงแยกต่างหาก

2. ห้องพักแบบ จำนวนห้องพักทั้งหมด 40 ห้อง แบ่งออกเป็น

ห้องพักแบบวิลล่าสำหรับ 4 คน แบบครอบครัว (Villa For Four Person) จำนวน 6 ห้อง หมายถึงห้องพักที่มีขนาดใหญ่กว่าห้องคู่หรือห้องเดี่ยวเหมาะสำหรับแขกที่มาพัก เป็นครอบครัวหรือกลุ่มเพื่อนตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปนอกจากนี้ยังจัดให้มีห้องนั่งเล่นพร้อมเก้าอี้รับแขกที่เตรียมอาหารบริเวณทำอาหารมีโทรทัศน์และวิทยุการตกแต่งสวยงามอัตราค่าเช่าประเภทนี้จะสูงกว่าห้องคู่นอกจากนี้ห้องชุดอาจออกแบบให้มีห้องนอนมากกว่า 1 ห้อง

3. ห้องแบบHoneymoon villa จำนวน 8 หมายถึงห้องพักที่จัดไว้สำหรับแขกที่มาพัก 2 คน โดยมีเตียงเดี่ยวขนาดกว้างนอน 2 คนเหมาะสำหรับคู่สามีภรรยาที่ต้องการความหรูหรา สะดวกสบายมากกว่า

รายละเอียดเกี่ยวกับชนิดขนาดและความสัมพันธ์ของเครื่องเรือน

รายละเอียดเกี่ยวกับชนิดขนาดและความสัมพันธ์ของเครื่องเรือน
รายละเอียดส่วนประกอบภายในห้องพักมีดังนี้

1. เตียงนอน (BEDS)

- ขนาด

ชนิดของเตียง	กว้าง		ยาว	
	มม.	นิ้ว	มม.	นิ้ว
แบบยุโรป				
1. SINGLE	1,000	39.5	2,000	39
2. DOUBLE	1,500	59	2,000	79

ชนิดของเตียง	กว้าง		ยาว	
	มม.	นิ้ว	มม.	นิ้ว
แบบอเมริกา				
1. TWIN	990	39	1,900	75
2. DOUBLE	1,370	54	2,030	80
3. QUEEN SIZE	1,520	60	2,100	84
4. KING SIZE	1830	72	2,100	84

- ความสูงของเตียง

ข้อพิจารณาในการเลือกใช้	มม.	นิ้ว
1. ใช้กันทั่วไป	400 - 450	16 - 18
2. ใช้สำหรับคนแก่ ขึ้น-ลง ลำบาก	700	28
3. ถึงความสะอาดในการจัดเตียง	500 - 600	22 - 24

2. HEADBOARDS AND ENDBOARDS HEADBOARDS หรือ BED HEAD

(หัวเตียง) เป็นส่วนที่จำเป็นสำหรับอ่านหนังสือบนเตียงทำให้เกิดความรู้สึกมั่นใจในที่ไม่วุ่นวาย
กลิ่นเคยของบริเวณโดยรอบและยังช่วยรักษาหมอน HEADBOARDS อาจจะอยู่บนหัวเตียงติดตามที่
ผนังห้องพักความสูงโดยทั่วไปประมาณ 9.00 ม.(3 ฟุต) สำหรับส่วน ENDBOARDS นั้นโดยทั่วไป
สูงประมาณ 75 ม.(3 นิ้ว) และควรติดอย่างหนาแน่น

3. HANGING, SHELF AND DRAWER SPACE

ที่แขวนผ้าชั้นเก็บและลิ้นชักสำหรับเป็นที่แขวนและเก็บเสื้อผ้าของแขกที่มาพัก

REQUIREMENT	MODERATE TARIFF		HIGH TARIFF	
	mm.	In	mm.	In
1. HANGING SPACE LENGTH				
- SINGLE	500	21	900	36
- DOUBLE	900	36	1,200	48
2. STORAGE SPACE AREA	M2	Ft2	M2	Ft2
- SINGLE	0.70	7.5	1.10	12
- DOUBLE	1.10	1.2	1.50	16
3. WRITING AND DRESSING TABLE	M2	Ft2	M2	Ft2
- TOTAL AREA	0.50	6	1.00	12

4. BESIDE TABLES OR NIGHT TABLE (โต๊ะหัวเตียง)

สำหรับวางถาดที่เขียนหรือโทรศัพท์หรืออื่น ๆ รวมถึงสวิทซ์ไฟฟ้าต่างๆด้วย

- ความกว้างสำหรับใช้เพียงเตียงเดียวประมาณ 0.38 – 0.4 เมตร
- ความกว้างสำหรับใช้ร่วมกันระหว่าง 2 เตียงประมาณ 0.60 เมตร
- ความสูงประมาณ 0.60 – 0.75 เมตร

5. LUGGAGE RACK (ชั้นวางกระเป๋าเดินทาง)

ในการออกแบบอาจให้ต่อเนื่องกับโต๊ะเขียนหนังสือ โต๊ะเครื่องแป้งหรืออาจแยกเป็นชั้นของเครื่องเขียนก็ได้

- ความยาวประมาณ 0.75 – 0.90 เมตร
- ความสูงประมาณ 0.45 เมตร

6. WRITING DESK – DRESSING TABLE (โต๊ะเขียนหนังสือโต๊ะแต่งตัว)

- ความกว้างประมาณ 0.40 – 0.45 เมตร
- ความสูงของโต๊ะประมาณ 0.70 – 0.75 เมตร

7. MIRRORS (กระจกเงา)

ตำแหน่งที่สมควรจะเป็นบริเวณ โต๊ะเครื่องแป้งและในห้องน้ำหรือตำแหน่งตาม

สมควรเหมาะสม

8. LOOSE FURNITURE (เครื่องเรือนที่สามารถเคลื่อนย้ายได้)

เครื่องเรือนพื้นฐานประกอบด้วยสิ่งเหล่านี้

- PRESSER CHAIR OR STOOL (เก้าอี้นั่งแต่งตัว)
- SIDE OR EASY CHAIR (เก้าอี้นั่งพักผ่อน)
- STANDARD OR TABLE LAMPS (โต๊ะตั้งโคมไฟ)
- COFFEE TABLE (โต๊ะวางของชุดรับแขก)
- WAST BASKET (ตะกร้าทิ้งขยะ)
- ASH TRAYS (ที่สำหรับเขี่ยบุหรี่)

9. OTHER FACILITIES

นอกจากนี้ยังประกอบด้วยองค์ประกอบย่อยที่ช่วยเสริมสร้างบรรยากาศในการพักผ่อนและอำนวยความสะดวกให้แก่แขกที่มาพักเช่น

- TELEVISION
- RADIO
- TELEPHONE
- SELF SERVICE

ซึ่งรวมทั้งเครื่องกึ่งพนักงานบริการให้มาบริการแผ่นประกอบบออกอัตราค่าห้องพักพร้อมแบบฟอร์ม 1 แผ่นประกาศกฎข้อบังคับของโรงแรมและอื่นๆ

10. LIGHTING AND ELECTRICAL FITTING

ก) ตำแหน่งติดตั้งดวงโคมไฟได้แก่บริเวณ

- BEDHEAD โดยปกติแล้วจะอยู่บน HEAD BOARD ในกรณีของเตียงแบบ TWIN BED อาจอยู่บริเวณตรงกลางเหนือ NIGHT TABLE หรือจะแยกดวงไฟไว้เหนือเตียงทั้งสองควรจะมีเครื่องกรองแสงให้เหมาะสมการควบคุมควรจะมาจกตำแหน่งสวิทช์ไฟแห่งเดียว

- CENTRE ควรจะเป็นแสงที่ให้แสงสว่างได้ทั่วโดยมีสวิทช์ไฟอยู่ที่ทางเข้าห้องพักแสงสว่างทั่วไปนี้อาจได้จาก TABLE LAMPS

- DRESSET อาจจะซ่อนอยู่ที่กระจกหรือจาก TABLE LAMP

- ENTRANCE ภายในช่องทางเข้าห้องพักรวมถึงการให้แสงสว่างภายในห้องน้ำ - ส้วมและทางเข้าโดยอาจจะซ่อนไว้ภายในเพดานควบคุมโดยสวิทช์ที่ประตู

- BATHROOM แยกส่วนควบคุมสวิตช์ดวงไฟเป็นอิสระภายในห้องน้ำ- ส้วมดวงไฟอาจอยู่เหนือ WASHBASIN หรือ MIRROR ที่ใช้ประจำ

- SIDE OR EASY CHAIR (เก้าอี้นั่งพักผ่อน)
- STANDARD OR TABLE LAMPS (โต๊ะตั้งโคมไฟ)
- COFFEE TABLE (โต๊ะวางของชุกรับแขก)
- WAST BASKET (ตะกร้าทิ้งขยะ)
- ASH TRAYS (ที่สำหรับเชิขบุหรี่)

ข) ตำแหน่งติดตั้งปลั๊กสวิตช์ (SWITCH AND OUTLET POSITION)

อุปกรณ์ไฟฟ้า	ความสูงจากพื้นห้อง (ตรงกลาง)	
	มม.	นิ้ว
1. SOCKET OR RECEPTABLE OUTLETS	300	12
2. PORTABLE MOUNTED EQUIPMENT	1,200	48
3. LIGHT SWITCHES	1,200	48
4. SHAVER POINTS	1,350	54
5. BATHROOM LIGHT FIXTURES	2,100	84

11. ENTRANCE DOOR ขนาดของความกว้างของประตูควรจะพอดีสำหรับการขนกระเป๋าหรือรถเข็นเข้าออกโดยไม่ทำให้วงกลเสียหายประมาณ 840 – 900 มม. (33136 นิ้ว) โดยปกติความหนาไม่ต่ำกว่า 45 มม. (1 ¾ นิ้ว) และสามารถทนไฟได้ดีไม่ต่ำกว่า 20 นาที

12. BATHROOMS ส่วนประกอบภายในห้องน้ำ – ส้วมอาจจัดให้บรรยากาศให้อยู่กับธรรมชาติ

- อ่างอาบน้ำฝักบัวอาบน้ำ
- ส้วมกระเบื้องเคลือบ
- อ่างล้างหน้าล้างมือพร้อมที่วางสบู่
- ชั้นเหนืออ่างล้างหน้า
- กระจกติดฝาผนังสำหรับส่องหน้า
- โลหะหรือพลาสติกติดฝาผนังห้องน้ำสำหรับแขวนผ้าเช็ดตัว

- ที่ใส่สบู่และกระดาษชำระ
- พรอมยางเช็ดเท้าก่อนเข้าและออกจากห้องน้ำ

รายละเอียดอุปกรณ์ประกอบห้องน้ำมีดังนี้

อ่างล้างหน้า (LAVATORY) โดยทั่วไปมีมิติ 0.40 – 0.55 เมตรความสูง 0.75 – 0.80 เมตร

อ่างอาบน้ำ (BATH TAB) นิยมใช้อ่างแบบนอน 0.70 – 1.50 – 1.70 เมตรมากกว่า อย่างนั่งอาบ หรืออ่างแบบสี่เหลี่ยมจัตุรัส

โถส้วม (WATER CLOSET) นิยมใช้ชนิดที่มีโถเก็บน้ำในการชำระมากกว่าชนิด FLUSHING VALUE เพราะเงียบกว่าและมีประสิทธิภาพแน่นอนกว่า

การกำหนดพื้นที่ใช้สอยของห้องพักแขก (DIMENSION OF HOTEL GUEST ROOMS) ขึ้นกับตำแหน่งที่ตั้งขนาด ความสัมพันธ์ของเฟอร์นิเจอร์และอุปกรณ์อำนวยความสะดวกต่างๆ โดยมีห้องน้ำ- ส้วมอยู่ด้านในติดกับโถงทางเดิน เพื่อประหยัดและสะดวกในการติดตั้งระบบท่อและการบำรุงรักษา

- ทางเดินระหว่างปลายเตียงกับผนัง ประมาณ 0.50 เมตร
- ถ้ากำหนดให้เตียงชนิดติดผนังด้านหนึ่งของห้อง เตียงยาวประมาณ 2.10 ม. ถ้าจัดตู้เสื้อผ้าขนาดกว้าง 0.60 เมตร ในบริเวณทางเข้าพร้อมชั้นวางกระเป๋าและ โต๊ะแต่งหน้าสำหรับเปิดลิ้นชักนั่งแต่งหน้าเพราะฉะนั้น ขนาดของห้องพักจึงควรกว้างไม่น้อยกว่า 3.50 เมตร (ซึ่งเป็นขนาดห้องมาตรฐาน สำหรับบัตรราคาบริการระดับปานกลาง และอาจเพิ่มเป็น 3.65 – 4.00 เมตรก็ได้) ความยาวของห้องพักที่เหมาะสม ประมาณ 4.50 (กำหนดโดยพื้นที่สำหรับนั่งและความเหมาะสมอื่นๆ)

มาตรฐานในการออกแบบขนาดห้องพัก (ROOM SIZE STANDARD)

1. ขนาดพื้นที่ห้องพักโดยเฉลี่ย (ไม่คำนึงถึงการติด ห้องน้ำ- ส้วม ระเบียบง)

ชนิดของห้องพัก	เมตร	ฟุต	ม ²	ฟุต
1. ONE BED UNIT	3.7 x 4.3	12 x 4	15.6	168
2. STANDARD TWIN	3.8 x 4.9	12.5 x 16	18.6	200
3. TWIN DOUBLES AND SUITS	3.8 x 5.5 to 4.5 x 5.5	12.5 x 18 to 14.5 x 18	20.9 to 24.2	225 to 210

2. ขนาดพื้นที่ห้องต่ำสุด (ไม่คิดห้องน้ำ - ส้วม)

ชนิดของห้องพัก	ขนาดเตียง	พื้นที่ห้องพัก	
		ม ²	ฟุต
SINGLE BED	1m. x 2 m.	6.00	65
DOUBLE BED	1.5m. x 2m.	8.40	90

หมายเหตุพื้นที่ที่กำหนดเฉพาะเครื่องเรือนที่จำเป็นและระยะห่างต่ำสุดของเครื่องเรือนซึ่งเพียงพอสำหรับการใช้สอยและการทำความสะอาด

การกำหนดพื้นที่ของห้องน้ำ - ห้องส้วมของห้องรับแขก

ชนิดของห้อง	พื้นที่ (ตารางเมตร)
ห้องเตียงคู่	4.5
ห้องชุดเตียงคู่	6.0
ห้องชุดพิเศษ	8.0

สรุปพื้นที่ใช้สอยสำหรับในส่วนของห้องพักแขก

ชนิดของห้องพัก	ห้องพักแขก ตรม.	ห้องน้ำ - ส้วม ตรม.	โถงทางเข้า ตรม.	พท.รวม ตรม.
ห้องเตียงคู่ (ธรรมดา)	19	4.5	4.05	27.6
ห้องชุดเตียงคู่ (ธรรมดา)	26	6.0	5.40	37.4
ห้องชุดพิเศษ	52	8.0	7.2	67.2

ความสูงของเพดาน (CELLING HEIGHTS)

บริเวณที่กำหนดความสูง	เมตร
1. บริเวณส่วนนอกและนั่งเล่น (มาตรฐานต่ำสุด)	2.3
2. บริเวณส่วนนอกและนั่งเล่น (มาตรฐานทั่วไป)	2.5
3. บริเวณโถงทางเข้า เพื่อความสะดวกในการเดิน ที่ระบายอากาศและท่ออื่น ๆ (มาตรฐานต่ำสุด)	2.0

2. ส่วนบริการสาธารณะ

- โถงทางเข้าหลัก (Main entrance)

ก. ทางเข้าหลัก (Main entrance) ทางเข้าหลักเป็นจุดแรกที่แขกเข้ามาพักได้พบเห็น ดังนั้นจึงต้องออกแบบให้มีความดึงดูดและน่าประทับใจเพื่อให้แขกเกิดภาพพจน์ที่ดีแก่โรงแรมและต้องสามารถมองเห็นได้ชัดเจนและบ่งบอกหน้าที่ใช้สอยอย่างชัดเจน ตำแหน่งที่อยู่ต้องนำสายตาไปสู่ส่วนต้อนรับโดยตรง การเข้าถึงภายนอกต้องสะดวกและรวดเร็วและต้องเข้าถึงทั้งทางรถยนต์และทางเท้ามีรายละเอียดดังต่อไปนี้

- ขนาดพื้นที่แล้วแต่ความเหมาะสมสัดส่วนโดยส่วนรวมไม่ข้อกำหนดตายตัวแต่ควรจะคูโถงและสามารถรองรับผู้มาพักที่มาเป็นกลุ่มใหญ่ได้

- ขนาดของถนนหรือลานจอดรถด้านหน้าทางเข้าต้องกว้างไม่ต่ำกว่า 5 เมตรและควรมีสัญญาณจราจรบอกทิศทางและตำแหน่งโดยชัดเจนโดยทั่วไปจะคิดไว้สูง 5.00 เมตรเหนือระดับถนน

- ต้องมีส่วนป้องกันแดดและฝนเช่นกัน (Canopy) ซึ่งอาจเป็นคาน้ำหนักทางเข้า

- แสงไฟฟ้าและสัญลักษณ์ต้องชัดเจนเพื่อความสะดวกในตอนหัวและเวลากลางคืน

- ประตูทางเข้าต้องกว้างพอสำหรับคนหิ้วกระเป๋าเดินทางหรือรถลากกระเป๋าผ่านได้ (ขนาดมาตรฐานต่ำสุด 0.90 เมตร) วัสดุที่ใช้ต้องมีความทนทานสภาพทั่วไปไม่แตกต่างหักงายหรือมีคมและต้องป้องกันไฟได้ตามข้อกำหนดในกรณีที่มีการยกทางเข้าให้สูงเพื่อเป็นการเน้นความสำคัญและต้องการใช้เป็นทางขึ้นต้องจัดให้มีทางลาด (ramp) เพื่อบริการขนกระเป๋า (luggage) ด้วยความชันประมาณ 1:10 หรือ 1:12

ข. ทางเข้ารอง (Sub Entrance) ทางเข้ารองนี้จัดไว้เพื่อเป็นทางเข้าไปยังส่วนของห้องอาหารหรือร้านค้าในโรงแรมเพื่อช่วยแบ่งเบาภาระของทางเข้าหลักไม่ให้วุ่นวายเกินไป

- โถงต้อนรับ (Main lobby)

โถงต้อนรับจัดไว้สำหรับเป็นส่วนแรกเพื่อรับรองแขกที่จะมาพัก โดยตำแหน่งต้องอยู่ติดกับทางเข้าใหญ่ และเข้าถึงข้างในทันทีเนื้อที่ส่วนนี้รวมถึงส่วนนั่งเล่นพักผ่อนซึ่งมักจะใช้เป็นที่พบปะสังสรรค์และนั่งคุยกันของแขกผู้มาพักรวมทั้งบุคคลภายนอกด้วยส่วนของฝ่ายต้อนรับ (front office) ซึ่งติดต่อกับโถงต้อนรับได้โดยตรงและมองเห็นชัดเจนแต่ต้องไม่มีสิ่งกีดขวางและ

ต้องจัดให้มีบริเวณนั่งพักคอยโดยทั่วไปมักจะตกแต่งบริเวณโถงต้อนรับให้สวยงามตลอดจนสีสันทนกลมกลืนกันรวมทั้งบรรยากาศที่ทำให้แขกประทับใจ

หมายเหตุสำหรับโรงแรมการหาพื้นที่โถงต้อนรับจากจำนวนห้องพักทั้งหมดอาจทำให้พื้นที่ขนาดใหญ่มากเกินไปจนเกิดความสิ้นเปลืองและยังทำให้เกิดบรรยากาศเงียบเหงาอีกด้วยและแขกที่มาพักมิได้ลงมาใช้โถงต้อนรับพร้อมๆกันหมดแต่จะเป็นลักษณะหมุนเวียนกันใช้ในกรณีนี้เพื่อความเหมาะสมและไม่เกิดความสิ้นเปลืองจึงอาจลดเนื้อที่ได้โดยอาจยึดเอาตัวเลขมากที่สุดของแขกที่มาพักพร้อมๆกันเป็นกลุ่มใหญ่เช่นกรู๊ปทัวร์เป็นเกณฑ์พิจารณา

สิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆในบริเวณโถงต้อนรับ

- โทรศัพท์สาธารณะ โทรศัพท์ภายในพร้อมสมุดโทรศัพท์
- นาฬิกาปฏิทิน
- หนังสือพิมพ์การบริการข่าวสาร

ตารางที่ 5.2 แสดงวิธีคิดพื้นที่ต้อนรับจากจำนวนห้องพัก

พื้นที่	พื้นที่ต่อจำนวนห้องพัก
โถงส่วนกลางรวมพื้นที่โถงต้อนรับ	0.8 ถึง 1.0-1.2
พื้นที่รวมล็อบบี้เส้าใจ(Lobby Lounge)	- 0.9-1.2

ที่มา: Neufert Architect's Data

ดังนั้นจะมีพื้นที่ส่วนโถงต้อนรับทั้งหมด $1.2 \times 50 = 60$ ตารางเมตร

- ส่วนติดต่อสอบถาม หรือส่วนต้อนรับ (Front office / front desk)

เป็นส่วนที่ติดกับโถงต้อนรับและอยู่ใกล้ทางเข้าหลักสามารถมองเห็นได้ชัดเมื่อเข้าสู่โถงต้อนรับทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางควบคุมกิจการต่างๆของ โรงแรมเป็นจุดที่แขกผู้มาพักหรือผู้ที่ต้องการมาติดต่อธุรกิจ ในโรงแรมจะต้องมีส่วนนี้ก่อนและยังเป็นส่วนที่ควบคุมการเข้าออกของแขกด้วยประกอบด้วยกิจกรรมดังนี้

- ส่วนสอบถามและประชาสัมพันธ์ (INFORMATION OR INQUIRY)
- ส่วนต้อนรับและลงทะเบียนแขก (GUEST RECEPTION & REGISTRATION)
- ส่วนเก็บเงิน (CASHIER)
- ส่วนตั้งจองห้องล่วงหน้า (ADVANCE RESERVATION OFFICE)

- ส่วนไปรษณีย์ข่าวสารและเอกสารแนะนำ (POST OFFICE MESSAGE AND BROCHURES)

- ส่วนแลกเปลี่ยนเงินตรา (MONEY EXCHANGE)

ทั้งหมดจะเป็นเคาน์เตอร์ยาวเรียกว่า FRONT DESK ควรอยู่ติดกับ ADMINISTRATION OFFICE เพื่อสะดวกในการติดต่อประสานงานในการดำเนินงานสามารถแบ่งส่วนของส่วนติดต่อสอบถามออกเป็นส่วนตัวต่างๆตามรายละเอียดดังนี้

ก. ส่วนการลงทะเบียน (REGISTRATION)

เป็นส่วนที่สำคัญในการบริการแขกผู้เข้าพักซึ่งจะทำงานสัมพันธ์กับส่วนเก็บเงิน โดยมีรายละเอียดอุปกรณ์ที่ใช้ในส่วนนี้ดังนี้

ตารางที่ 5.3 แสดงอุปกรณ์ที่ใช้บริเวณส่วนลงทะเบียน

อุปกรณ์	ประโยชน์ใช้สอย
ROOM LOG	เป็นอุปกรณ์ที่ติดตั้งสำหรับแจ้งให้ทราบว่าห้องพักห้องใดมีผู้พักอยู่หรือจองห้องพักไว้
INFORMATION LOG	ทะเบียนประวัติแสดงรายชื่อแขกผู้เข้าพักเรียงตามอักษร
RESERVATION LOG	เป็นส่วนบริการจองห้องพัก
CABINET	กล่องสำหรับเก็บสัญลักษณ์แสดงถึงสถานภาพของห้องว่าห้องว่างอยู่หรือถูกจองไว้แล้ว
SALE TICKET BOXES	
ROOM STATUS PANEL	ผังแสดงสถานภาพความพร้อมของห้องพักว่าห้องใดพร้อมที่จะให้เข้าพักได้ซึ่งอาจใช้ควบคุมโดยระบบอิเล็กทรอนิกส์

โดยมีขนาดพื้นที่ใช้สอยต่ำสุดบริเวณเคาน์เตอร์ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 5.4 แสดงพื้นที่ใช้สอยต่ำสุดบริเวณเคาน์เตอร์

พื้นที่ใช้สอยต่ำสุดบริเวณเคาน์เตอร์	ความกว้าง (ม.)	ความสูง (ม.)
- เคาน์เตอร์สำหรับเขียนหนังสือ	0.60	0.75
- ที่ว่างหน้าเคาน์เตอร์สำหรับแขกและกระเป๋า	0.90	0.90
- พื้นที่สำหรับการสัญจรของแขกพร้อมกระเป๋า	0.80	-
- ที่ว่างสำหรับการทำงานของพนักงานพร้อม	0.60	1.50
อุปกรณ์เอกสาร		
- ที่ว่างด้านหลังสำหรับการทำงานของพนักงานพร้อมพื้นที่การสัญจร	1.05	-

ข. ส่วนเก็บเงิน (CASHIER) มีอุปกรณ์ต่างๆดังนี้

ตารางที่ 5.5 แสดงอุปกรณ์บริเวณส่วนเก็บเงิน

อุปกรณ์	ประโยชน์ใช้สอย
MAIL AND KEYS คลังเก็บรักษากุญแจห้องพัก	ช่องใส่จดหมายและข่าวสารต่างๆจัดวางอย่างมีระเบียบตามหมายเลขห้องพักโดยมีระบบรักษาความปลอดภัย เป็นกุญแจที่รับคืนจากแขกซึ่งอยู่ภายใต้ระบบรักษาความปลอดภัย
ถาดหรือกล่องรับกุญแจห้องพัก	เป็นที่สำหรับรองรับกุญแจที่แขกฝากคืนกับทางโรงแรมอยู่ระหว่างแผนกทะเบียนกับแผนกติดต่อสอบถามเครื่องปัมเชื้อในเครดิตการ์ดเครื่องปัมเวลา ฯลฯ
SAFE DEPOSIT BOXES	สำหรับเก็บของมีค่าของแขกควรแยกจากบริเวณธรรมดา โดยมีความเป็นส่วนตัวและมีการรักษาความปลอดภัย
SAFES ROOM	ห้องนิรภัย
TELEPHONE METERS อุปกรณ์เบ็ดเตล็ดอื่นๆ	เครื่องบันทึกเทปให้บริการ โทรศัพท์ของแขก เครื่องบันทึกเวลาเครื่องปัมเชื้อในบัตรเครดิต

ค. แผนกโทรศัพท์ (TELEPHONE OPERATION)

ทำหน้าที่รับและส่งข่าวสารระหว่างบุคคลภายนอกกับบุคคลภายในโรงแรมช่วยติดต่อธุระระหว่างแขกผู้มาพักกับผู้มาพักซึ่งอยู่กันคนละห้องหรือผู้มาพักกับแผนกต่างๆตามความเป็นจริงนอกจากนี้ควรมีโทรศัพท์สาธารณะเพื่อบริการให้แก่ผู้เข้ามาใช้บริการของโรงแรมในส่วนต้อนรับและควรอยู่ในตำแหน่งที่สามารถมองเห็นจากส่วนติดต่อสอบถามหรือแผนกยกกระเป๋า

- ส่วนบริการเครื่องดื่ม (Lounge)

เป็นบริเวณพักผ่อนสำหรับแขกผู้มาพักใช้ประโยชน์ร่วมกันสำหรับนั่งเล่นอ่านหนังสือดูโทรทัศน์เขียนจดหมายพบปะสนทนาดื่มน้ำชากาแฟนั่งรอเวลาที่จะออกไปข้างนอกสถานที่หรือไปยังห้องอาหารหรือบาร์ต่างๆนอกจากนี้ยังเป็นบริเวณที่แขกผู้มาพักจะสามารถพักรอเมื่อผู้มาพักยังมาไม่ถึงหรือยังไม่ออกจากห้องพัก

สำหรับในส่วนบริการเครื่องดื่มนี้มักจะออกแบบเป็นแบบเป็นลักษณะโปร่งโล่งหรืออาจอยู่บริเวณชั้นลอยก็ได้อยู่ต่างหากจากทางสัญจรปกติแต่จะอยู่ติดกันเพื่อที่แขกที่รออยู่ในบริเวณจะถ่ายเทเข้าไปได้ในส่วนบริการเครื่องดื่มได้แต่ต้องอยู่ในที่สะดวกสบายมีทิวทัศน์งดงาม โดยอาจจะหันเข้าหาสวนสระว่ายน้ำหรือธรรมชาติที่งดงาม

ก็ได้ นอกจากนี้ อาจจัดให้มีบริเวณเขียนจดหมายและกรอกแบบฟอร์มไว้ตามจุดต่างๆ หรือทำเป็นเคาน์เตอร์เล็กๆ ยาวสำหรับนั่งเขียนก็ได้ ตอนปลายส่วนนี้ควรอยู่ใกล้ห้องน้ำสำหรับการบริการแขกด้วย

- **ห้องเก็บกระเป๋า (Baggage handling storage)** เป็นส่วนบริการด้านกระเป๋าเดินทางของแขก โดยเฉพาะแขกที่มาเป็นกลุ่มใหญ่ๆ มักจะมีปัญหาเรื่องกระเป๋าเดินทางขนตามมารวมไว้บริเวณด้านหน้าส่วนติดต่อสอบถามดังนั้นในบริเวณห้องเก็บกระเป๋าจะเป็นส่วนที่คอยรับกระเป๋าเดินทางของแขกแยกมาอีกทางแล้วนำไปเก็บไว้ในห้องเก็บกระเป๋าเดินทาง (LUGGAGE ROOM) ซึ่งสามารถขนย้ายได้สะดวกจากบริเวณที่จอดรถโดยทั่วไปกระเป๋าเดินทางจะนำไปพร้อมกับแขกหรือจะแยกส่วนตามไปก็ได้แล้วแต่ทางนโยบายของโรงแรมสำหรับส่วนทำงานของพนักงานยกสัมภาระนั้นควรจะอยู่ใกล้กับส่วนต้อนรับและสามารถมองเห็นจากประตูทางเข้า

- **ห้องน้ำ (Public toilet)**

ก. **ห้องน้ำสำหรับแขก**

- **ห้องน้ำชาย** ห้องน้ำที่จัดไว้สำหรับแขกผู้ชายที่มาหาแขกควรอยู่บริเวณที่แขกและผู้มาใช้บริการในส่วนห้องอาหารห้องประชุมบาร์หรือจากโถงต้อนรับสามารถเข้าไปใช้ได้สะดวกโดยทั่วไปมักจะจัดไว้ใกล้กับทางเดินที่จะไปภัตตาคารหรืออื่นๆ ซึ่งอาจจะเป็นห้องโถงใหญ่ห้องเดียวหรืออาจเป็นอาจแยกเป็น 2 ห้องก็ได้ในกรณีโรงแรมขนาดใหญ่ห้องน้ำอาจมีขนาดใหญ่ไปด้วยดังนั้นการออกแบบจึงควรให้กระจายออกเป็นจุดๆ เพื่อลดขนาดและการกระจายออกเป็นจุดๆ เพื่อให้แขกทุกส่วนได้ใช้กันอย่างทั่วถึง

- **ห้องน้ำหญิง** ห้องน้ำส่วนนี้จัดไว้สำหรับแขกผู้หญิง ที่มาหาแขก ควรมีทางเข้าที่สะอาดและไม่ปะปนหรือไม่ประเจิดประเจื้อนนัก การคิดจำนวนโถส้วมโถปัสสาวะและอ่างล้างหน้าขึ้นอยู่กับกฎหมายและเทศบัญญัติ

ตารางที่ 5.6 การกำหนดจำนวนสุขภัณฑ์แต่ละชนิดตามมาตรฐานต่ำสุด (ชุด: พื้นที่ ตรม.)

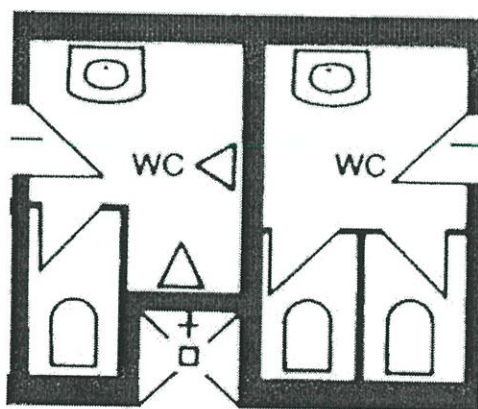
เครื่องสุขภัณฑ์	สำหรับชาย	สำหรับหญิง
โถส้วม	1:100	1:50
ต่ำสุด	2 ที่	2 ที่
โถปัสสาวะ	1:25	-
อ่างล้างหน้า	1 : 1 – 15 2 : 14 -35 3 : 36 -65 4 : 65 -100 5 มากกว่า 100 คน	

ตารางที่ 5.7 แสดงพื้นที่ของห้องสุขาในพื้นที่ส่วนกลาง

พื้นที่ห้องสุขา	จำนวนห้องพัก	พื้นที่ (ตร.ม./ห้องพัก)	รวม (ตร.ม.)
ขนาดพื้นที่ใช้สอย	40	0.4	16

ที่มา: หนังสือ Neufert Architect's Data

ข. ห้องน้ำสำหรับพนักงาน จัดให้มีโถส้วมอ่างล้างมือและโถปัสสาวะและอุปกรณ์ประกอบต่างๆแยกเป็นห้องน้ำ สำหรับชายและหญิงสามารถระบายอากาศได้และแสงส่องถึงบ้างมีพื้นที่ประมาณ 3.2x4 ตารางเมตร

รูปที่ 5.1 แสดงลักษณะห้องน้ำ แยกชายหญิง

- ส่วนแสดง ภายในแบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ ส่วนแสดงภาพถ่ายหรืองานศิลปะที่บอกเล่าเรื่องราว วิถีชีวิตของชุมชนที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมและส่วนร้านขายของที่ระลึกให้นักท่องเที่ยวได้เลือกซื้อของฝากที่คัดสรรมาจากธรรมชาติ ที่สื่อถึงการอนุรักษ์ธรรมชาติ

โดยมากเป็นของทำมือ และเป็นผลิตภัณฑ์ที่คนในชุมชนทำขึ้น เป็นส่วนที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวได้มากพื้นที่ใช้สอยประมาณ 120 ตารางเมตร

-ส่วนร้านค้า/ ขายของที่ระลึก (rental shop/ souvenir shop)

ส่วนร้านค้าที่บริการสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นแก่แขกผู้มาพักได้แก่ส่วนร้านค้าที่ช่วยสร้างรายได้ให้กับรีสอร์ทโดยทางรีสอร์ทจะจัดทำเองหรืออาจจะให้คนในท้องถิ่นเข้ามาขายก็ได้ร้านค้าที่ขายภายในรีสอร์ทมีหลายอย่างเช่นร้านขายของที่ระลึก เป็นต้น สินค้าภายในร้านเช่น โปสการ์ดรูปวาดผลิตภัณฑ์ OTOP เป็นต้น

-ร้านอาหาร (RESTAURANT)

เป็นส่วนที่ให้บริการด้านอาหารและเครื่องดื่มแก่แขกที่มาพักรวมทั้งผู้มาใช้บริการทั่วไปด้วยนับว่าเป็นส่วนที่มีบทบาทสำคัญมากอย่างหนึ่งในการดำเนินธุรกิจโรงแรม เนื่องจากการบริการอาหารและเครื่องดื่มทำได้ให้แก่โรงแรมมากกว่ารายได้การบริการห้องพักของโรงแรมนั่นเองก็สามารถสร้างรายได้ 45% ของรายได้ทั้งหมดของโรงแรม จำนวนชนิดและขนาดขององค์ประกอบในส่วนนี้ขึ้นกับนโยบายของทางโรงแรมสามารถแบ่งได้เป็น 2 ส่วนดังนี้

1. RESTAURANT (MAIN DINING ROOM)เป็นส่วนที่ให้บริการอาหารทั้ง 3 มื้อหรืออาจเปิดเฉพาะอาหารเที่ยงและเย็นก็ได้

มื้อเช้า 7.00-9.00 น.

มื้อกลางวัน 11.00-14.00 น.

มื้อเย็น 19.00 – 22.00 น.

นอกเวลาดังกล่าวจะปิดเพื่อเตรียมอาหารมื้อต่อไป

ระหว่างทานอาหารนอกจากนี้ยังต้องอยู่ต่อเนื่องกับ MAIN KITCHEN และห้องเตรียมอาหารเพื่อสะดวกในการขนส่งอาหารและส่วนนี้จะต้องบริการทั้งแขกในโรงแรมและบุคคลภายนอกจึงต้องมีทางเข้าออกได้สะดวก

พื้นที่ทานอาหาร 1.3- 1.5 ตรม./ คน (ระดับกลาง)

1.7 – 1.9 ตรม./คน (ระดับหรูหรา)

ขนาดของห้องอาหารจะคิดความจุประมาณ 30-40 %ของจำนวนแขกทั้งหมดที่มาพักเต็มอัตราหรือขนาดความจุ 0.5-1.0 ที่นั่ง/ 1 ห้องพัก

พื้นที่ต่อ 1 ที่นั่ง 1.0 – 1.5 ตรม./ ที่นั่ง

ขนาดของห้องครัวพื้นที่เท่ากับ 30-60 % ของส่วนทานอาหาร

2. COFFEE SHOP เป็นส่วนที่บริการอาหารเช้าอาหารว่างตลอดจนเครื่องดื่มต่างๆ ในลักษณะเป็นกันเองไม่มีพิธีรีตองมากนักแต่ต้องสะอาด โดยปกติมักจะบริการตลอด 24 ชม. บริการทั้งแขกภายนอกและแขกภายในอาหารในรายการอาหารมีไม่มากนักใช้วิธีเตรียมที่ง่าย และสะดวกต่อการบริโภคที่นั่งแขกหรือผู้ใช้บริการอาจจัดไว้ที่เคาน์เตอร์หรือบูท (BOOTH) ตำแหน่งของส่วนนี้ควรอยู่ติดส่วนหน้าของโรงแรมเพื่อให้บุคคลภายนอกเข้ามาใช้ได้สะดวกและถ้าอยู่ด้านที่ติดกับถนนใหญ่ได้ก็ยิ่งเป็นการดีเนื่องจากเป็นส่วนที่เปิดบริการตลอด 24 ชม. จึงจำเป็นต้องมีครัวต่างหาก (AUXILIARY KITCHEN) เนื่องจาก MAIN KITCHEN จะไม่มีการปรุงอาหารนอกเวลา ครัวเฉพาะนี้จะทำอาหารเบาๆ โดยอาจมีครัวใหญ่ไว้คอยดูแลในกรณีที่แขกสั่งอาหารพิเศษพื้นที่ของครัวเฉพาะนี้ประมาณ 20-25 % ของพื้นที่ COFFEE

- ลักษณะของการปรุงอาหารส่วนนี้จะนำอาหารที่เตรียมมาเรียบร้อยแล้วในลักษณะ HALF-COOKED หรือ PRE-COOKED จากครัวใหญ่แล้วนำมาเก็บไว้ในครัวเฉพาะสำหรับอุ่นแล้วเสิร์ฟต่อไป

- อาจใช้ครัวของ COFFEE SHOP นี้สำหรับบริการอาหารแก่ห้องพักด้วยเนื่องจากเปิดบริการ 24 ชม. และอาหารก็เป็นประเภทเดียวกันทำให้ไม่ต้องเปลืองเนื้อที่ของ ROOM SERVICE และ MAIN KITCHEN

- นอกจากนี้แล้วยังเป็นส่วนที่บริการเครื่องดื่มกับแกล้มและของขบเคี้ยวด้วยการคิดพื้นที่ 1.45 ตรม. / คน

- สามารถมาได้จาก LOBBY, DINNING ROOM หรือ CONCESSION SPACE เนื่องจากแขกชาวต่างประเทศนิยมดื่มเครื่องดื่มก่อนรับประทานอาหาร

- การ SERVICE ในส่วนนี้มากจาก MAIN KITCHEN STORAGE เช่นกันดังนั้นเส้นทาง SERVICE จึงต้องจัดให้เป็นสัดส่วน

- การจัดวางตำแหน่งของ RESTAURANT นี้ควรอยู่ในตำแหน่งที่มองเห็นทิวทัศน์ธรรมชาติหรือบริเวณที่จัดตกแต่งไว้อย่างสวยงามเพื่อให้แขกได้รับบรรยากาศที่น่าภิรมย์

- การให้แสงสว่างในบริเวณต่างๆ ไปควรใช้ DIMMER ความสว่างตั้งแต่ 0-320 ลักซ์ ส่วนบริเวณเคาน์เตอร์ควรติดแสงสว่างให้ความนุ่มนวลและรู้สึกอบอุ่น

- การป้องกันเสียงรบกวนจากบริเวณข้างเคียงเช่น โน้ตบุ๊กควรวางใช้วัสดุอ่อนนุ่ม
ดูดซับเสียง

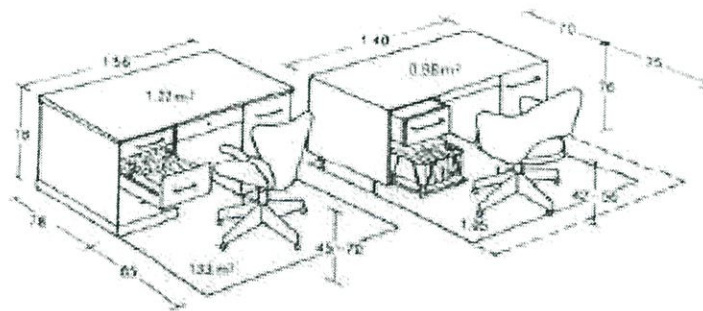
- บริเวณตู้เก็บเครื่องพิมพ์อาจจัดให้อยู่ด้านหลังหรือด้านในของเคาน์เตอร์อย่าง
เพียงพอสำหรับปริมาณการใช้ในแต่ละวันและอุปกรณ์อื่นๆด้วยเช่นตู้เย็นเครื่องทำน้ำเย็น
เครื่องรักษาอุณหภูมิ เป็นต้น

3. ส่วนสำนักงาน

เนื่องจากโครงการรีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ จังหวัดศรีสะเกษมีการแบ่งแผนก
ออกเป็นหลายส่วนด้วยกันซึ่งแต่ละแผนกก็มีส่วนสำนักงาน โดยมีรายละเอียดดังนี้

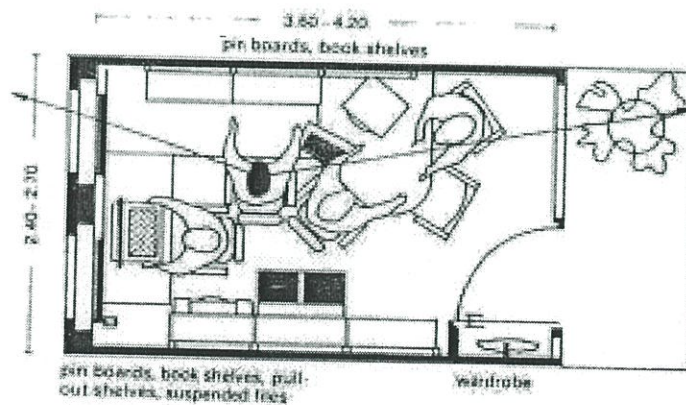
- ส่วนต้อนรับ (Front desk) ส่วนนี้จะเป็นพื้นที่หน้าที่สุดของส่วน

สำนักงานเป็นส่วนต้อนรับรับรองผู้ใช้บริการและติดต่อสอบถามเป็นส่วนใหญ่ควรอยู่
ในตำแหน่งด้านหน้าเชื่อมต่อกับช่องทางเข้าเพื่อให้เกิดการต่อเนื่องในการทำงาน

รูปที่ 5.2 แสดงลักษณะพื้นที่ทำงาน

ที่มา: หนังสือ Neufert Architect's Data

รูปที่ 5.3 แสดงลักษณะพื้นที่ทำงานหัวหน้าแผนก

ที่มา: หนังสือ Neufert Architect's Data

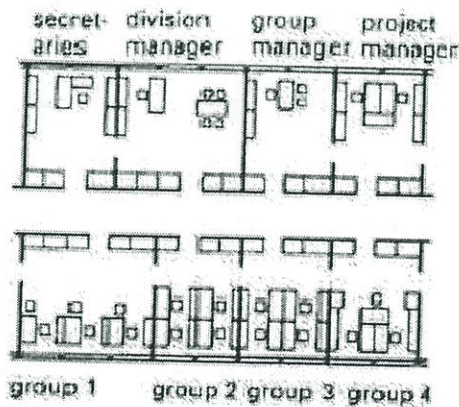
- ส่วนพักคอย (Waiting area) เป็นส่วนที่นั่งสำหรับคอยธุระต่างๆหรือคอยการนัดหมายกับบุคคลภายในส่วนนี้จะอยู่ติดกับส่วนต้อนรับ

- ส่วนทำงานผู้จัดการทั่วไป (General manager area) เป็นส่วนทำงานของระดับหัวหน้าฝ่ายบริหาร โครงการควบคุมและออกคำสั่งตามนโยบายด้านต่างๆประกอบด้วยฝ่ายนโยบายและการบริการต่างๆในส่วนนี้ควรอยู่ใกล้กับส่วนโถงและประชาสัมพันธ์ของส่วนสำนักงานต้องการความเป็นส่วนตัวและเงียบสงบสำหรับการทำงานเพราะเป็นส่วนทำงานของบุคลากรที่มีหน้าที่รับผิดชอบสูงควรอยู่ในบริเวณที่ไม่มีเสียงรบกวนมีพื้นที่ประมาณ 4x5 ตารางเมตร

- ห้องทำงานผู้ช่วยผู้จัดการ (Executive Assistant Manager) เป็นพื้นที่ทำงานส่วนตัวของห้องผู้ช่วยผู้จัดการ โดยเป็นพื้นที่ที่มีขนาดเหมาะสม โดยจัดให้มีพื้นที่สำหรับทำงานพื้นที่รับรองโดยตั้งอยู่ใกล้ห้องผู้จัดการทั่วไปและบริเวณสำนักงาน โดยมีพื้นที่ประมาณ 3x5 ตารางเมตรจากการวิเคราะห์หาจำนวนบุคลากรในบทที่ 4 มีผู้ช่วยผู้จัดการ 2 คน มีพื้นที่รวมทั้งหมด 30 ตารางเมตร

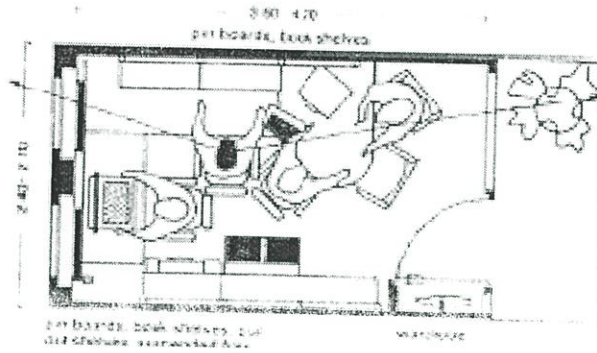
- ส่วนสำนักงาน (Office)

เป็นส่วนทำงานของพนักงานของโครงการพื้นที่นี้อยู่ภายในสำนักงานติดกับบริเวณทางเข้าและใกล้กับส่วนทำงานผู้บริหารเพื่อการเกิดความต่อเนื่องในการส่งมอบงาน ควรออกแบบให้มีแสงสว่างที่เพียงพอการหาพื้นที่ในเบื้องต้นนั้นคิดจากจำนวนที่นั่งของพนักงานและพื้นที่ที่ใช้งานขึ้นต่างจากมาตรฐานของ Neufert's Architect Data โดยมีจำนวนพนักงานแต่ละแผนกดังต่อไปนี้

รูปที่ 5.4 แสดงลักษณะการจัดพื้นที่สำนักงาน

ที่มา: หนังสือ Neufert Architect's Data

รูปที่ 5.5 แสดงลักษณะพื้นที่ทำงาน

ที่มา: หนังสือ Neufert Architect's Data

ตารางที่ 5.8 แสดงจำนวนพนักงานแต่ละแผนกในโครงการ

ระดับพนักงาน	อัตราส่วน(%)	จำนวนพนักงาน
ฝ่ายห้องพัก	40	31
ฝ่ายอาหารและเครื่องดื่ม	36	28
ฝ่ายการขายและการตลาด	3	3
ฝ่ายทรัพยากรบุคคล	2	2
ฝ่ายการเงินและบัญชี	5	4
ฝ่ายประชาสัมพันธ์	2	2
ฝ่ายวิศวกรรม	6	5
ฝ่ายพิเศษและสปา	6	5
รวม	100	80

จำนวนพนักงานทั้งหมด 100 คนเป็นระดับหัวหน้าทั้งหมด 8 คน(ไม่รวมฝ่ายบริหารทั้งหมด 3คน) ระดับพนักงานทั้งหมด 92คนจากข้อมูลมาตรฐานของNeufert's Architect Data จะใช้พื้นที่ดังต่อไปนี้

- ระดับหัวหน้า 8 คน

ตารางที่ 5.9 แสดงจำนวนผู้บริหารและพื้นที่ทำงานสำนักงาน

ส่วนงานสำนักงานส่วนหน้า	จำนวนผู้บริหาร	พื้นที่ (ตร.ม./คน)	รวม (ตร.ม.)
ขนาดพื้นที่ใช้สอย	8	8.65	69.2

ที่มา: หนังสือ Neufert Architect's Data

- ระดับพนักงานทั่วไปเนื่องจากการทำงานลักษณะ โรงแรมนั้นมีการเข้างานเป็นกะ ดังนั้นจึงคิดเฉพาะช่วงเวลาที่มีการเข้างานในช่วงกลางวันซึ่งเป็นแผนกที่มีความจำเป็นต้องใช้โต๊ะทำงานเป็นส่วนใหญ่ในบางส่วนเช่นครัวนั้นหากไม่ได้เป็นระดับหัวหน้าก็ไม่มี ความจำเป็นต้องใช้โต๊ะทำงานทุกคน ทั้งนี้เนื่องมาจากการทำงานอยู่ในครัวเป็นหลักนอกจากนี้ยัง คิดพื้นที่ทำงานสำหรับระดับหัวหน้าซึ่งแบ่งออกเป็นฝ่ายต่างๆ ดังนี้

- ฝ่ายห้องพัก	7 ที่นั่ง
- ฝ่ายอาหารและเครื่องดื่ม	4 ที่นั่ง
- ฝ่ายการขายและการตลาด	4 ที่นั่ง
- ฝ่ายทรัพยากรบุคคล	7 ที่นั่ง
- ฝ่ายการเงินและบัญชี 14 ที่นั่ง	
- ฝ่ายประชาสัมพันธ์	1 ที่นั่ง
- ฝ่ายวิศวกรรม	3 ที่นั่ง
- ฝ่ายฟิตเนสและสปา	2 ที่นั่ง
รวม	42 ที่นั่ง

ตารางที่ 5.10 แสดงจำนวนพนักงานและพื้นที่ทำงานสำนักงาน

ส่วนงานสำนักงานส่วนหน้า	จำนวนพนักงาน	พื้นที่ (ตร.ม./คน)	รวม (ตร.ม.)
ขนาดพื้นที่ใช้สอย	42	2.03	85.26

ที่มา: หนังสือ Neufert Architect's Data

สรุปพื้นที่สำนักงาน

พื้นที่ส่วนทำงาน 85.26 ตารางเมตร

พื้นที่ทำงานผู้จัดการแผนก 69.2 ตารางเมตร

พื้นที่สัญจรภายใน 30% 46.34 ตารางเมตร

รวมพื้นที่สำนักงาน 200.8 ตารางเมตร

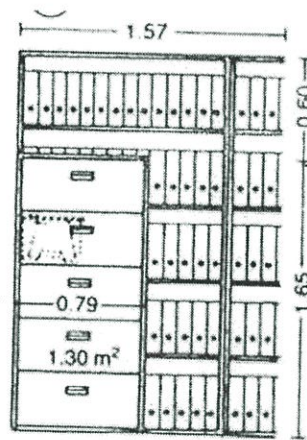
- ห้องประชุม (Conference room)

เป็นห้องประชุมสำหรับเจ้าหน้าที่บริการระดับสูงและคณะกรรมการโรงแรมเพื่อ รายงานกิจการหรือการปรึกษาหารือในเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวกับกิจการโรงแรมการวางตำแหน่ง

ควรใกล้เคียงกับส่วนทำงานของเจ้าหน้าที่ระดับสูงการกำหนดจำนวนคนในการประชุมที่พอเพียงโดยประมาณ 15 คน

- ห้องเก็บเอกสาร (File storage)

เป็นห้องที่เก็บข้อมูลและเอกสารต่างๆของโครงการห้องเก็บเอกสารสามารถติดต่อกับส่วนทำงานได้โดยตรงเพื่ออำนวยความสะดวกค้นหาและจัดเก็บข้อมูลโดยจะมีขนาดพื้นที่ประมาณ 3.5x3 ตารางเมตร

รูปที่ 5.6 แสดงขนาดตู้เก็บเอกสาร

- ส่วนแพนทรี (Pantry)

เป็นส่วนสำหรับเตรียมเครื่องดื่มหรืออาหารเล็กน้อยในสำนักงานนอกจากนี้ยังเป็นส่วนจัดเตรียมเครื่องดื่มเมื่อมีการประชุมด้วย

- ห้องน้ำ (Toilet)

ห้องน้ำในส่วนนี้เป็นห้องน้ำสำหรับพนักงานในสำนักงานโดยตำแหน่งห้องน้ำควรติดต่อดีสะดวกจากห้องพักผ่อนพนักงานแพนทรีและอยู่ใกล้กับส่วนกลางสำนักงานด้วยโดยจัดแยกเป็นห้องน้ำสำหรับชายและหญิงตั้งอยู่ในที่มีแสงส่องถึงและสามารถระบายอากาศได้สะดวกโดยจัดให้มีสุขภัณฑ์ดังต่อไปนี้

พื้นที่อ่างล้างมือ	1.00 ตร.ม. / อ่าง
พื้นที่โถส้วม	1.20 ตร.ม./ที่
พื้นที่โถปัสสาวะชาย	1.00 ตร.ม./ที่
ห้องน้ำชาย โถสุขภัณฑ์	2 ที่
โถปัสสาวะ	4 ที่

อ่างล้างมือ 2 อ่าง

รวมพื้นที่ห้องน้ำชาย = $(2 \times 1.00) + (4 \times 1.2) + (2 \times 1.0) = 8.8$ ตร.ม.

ห้องน้ำหญิง โทสุขภัณฑ์ 4 ที่

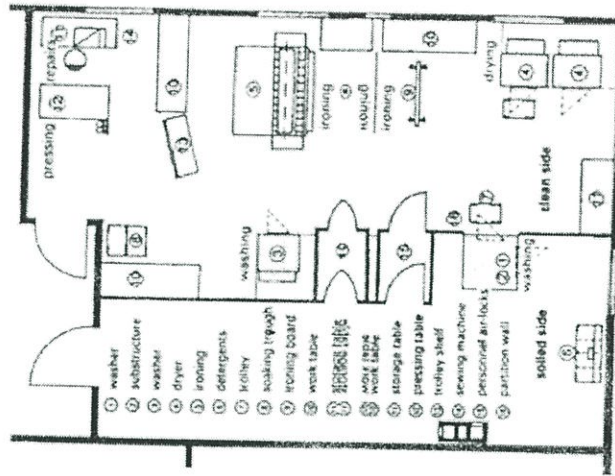
อ่างล้างมือ 2 ที่

รวมพื้นที่ห้องน้ำหญิง = $(2 \times 1.00) + (2 \times 1.0) = 4$ ตร.ม.

รวมพื้นที่ห้องน้ำสำนักงาน = $8.8 + 4 = 12.8$ ตร.ม.

4. ส่วนบริการ (Back of House)

- ห้องเก็บขยะ (Garbage holding room) เป็นส่วนเก็บขยะเพื่อรอกการกำจัดโดยจะต้องสามารถแก้ปัญหากลิ่นรบกวนและสภาพไม่น่าดูได้องค์ประกอบในส่วนนี้ประกอบด้วย
 - ส่วนการแยกชนิดของขยะ (GARBAGE SORTING AREA)
 - ส่วนเก็บขยะที่ต้องแช่เย็น (REFRIGERATED STORAGE)
 - ส่วนเก็บขยะแห้ง (TRASH STORAGE)
 - ส่วนที่เก็บขวดเปล่า (EMPTY BOTTLE STORAGE)
- ห้องซักรีด (Laundry) เป็นส่วนซักรีดเครื่องแบบพนักงานของโรงแรมรวมทั้งเสื้อผ้าแขกที่ต้องการให้ซักในปัจจุบันโรงแรมขนาดใหญ่มักจะมีส่วนบริการซักรีดของตนเองภายในห้องซักรีดนี้จะมีเครื่องซักผ้า (WASHER) เครื่องบิดผ้า (EXTRACTORS) ที่รีดผ้า (IRONER), TUMBLE DRIED ฯลฯ โดยเริ่มแรกพนักงานจะเก็บผ้าสกปรกจากห้องพักแขกภัตตาคารและส่วนอื่นๆของโรงแรมโดยใช้รถเข็น (CART) ไปยังบริเวณส่วนพื้นที่บริการโดยทั่วไปแบ่งอัตราส่วนลักษณะงานเครื่องที่ใช้ดังนี้
 - 70 % เป็น FLAT WORK (SNEETS, CLOTHS NAPKINS)
 - 25 % เป็น TUMBLE DRIED (TOWEL, BATH MATS)
 - 5 % เป็น UNIFORMS AND MISCELLANEOUS ITEMS (GUEST ITEMS)

รูปที่ 5.7 แสดงลักษณะการจัดพื้นที่ห้องซักรีด

ที่มา: หนังสือ Neufert Architect's Data

- ห้องเก็บผ้าไหม (linen storage) เป็นส่วนที่เก็บของใช้ประเภทผ้าเช่นผ้าปูที่นอน ผ้าปูโต๊ะผ้าเช็ดตัวผ้าเช็ดหน้าปลอกหมอนฟูกหมอนฯลฯที่ใช้ในแต่ละโซน โดยแยกต่างหากจาก ส่วนห้องผ้าและเครื่องแบบพนักงานประกอบด้วยส่วนต่างๆดังนี้

- บริเวณเก็บรถเข็น (CARTS) โดยทั่วไปกำหนดจำนวนเข็น 1 คันต่อห้องพักแขก 12 – 18 ห้อง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับชนิดหรือระดับของโรงแรมรวมทั้งรถเข็นสำรองจำเป็น

- บริเวณเก็บผ้า (RACKING AND SHELVES FOR LINE) ประกอบด้วย ช่องและชั้นสำหรับเก็บผ้าทั่วไปมีขนาดกว้าง 60 ซม. ความสูงประมาณ 1.50 – 2.00 เมตร รวมพื้นที่ประมาณ 5.4 ตารางเมตร

- ห้องเก็บผ้าเก่า (LINEN STORAGE) มักจะเก็บไว้ใกล้ห้องเก็บผ้าสะอาด ประกอบด้วยพื้นที่ไม่กว้างมากนักและส่วน LINEN CHUTE หรือถังใส่เสื้อผ้าสกปรกเพื่อรอการ ส่งไปซักล้างทำความสะอาด

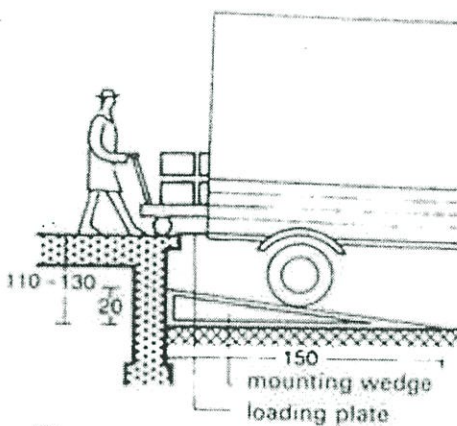
ตารางที่ 5.11 แสดงขนาดของห้องเก็บผ้าไหม

พื้นที่ห้องเก็บผ้าไหม	จำนวนห้องพัก	พื้นที่ (ตร.ม./ห้องพัก)	รวม (ตร.ม.)
ขนาดพื้นที่ใช้สอย	40	0.3	12

ที่มา: หนังสือ Neufert Architect's Data

- ห้องเก็บอุปกรณ์ซักรีด (Storage) เป็นส่วนที่ใช้เก็บอุปกรณ์ที่ใช้ในการซักรีด รวมทั้งน้ำยาต่างๆ มีพื้นที่ประมาณ 13.5 ตารางเมตร

- ชานชาลารับส่งของ (Loading area) เป็นบริเวณขนถ่ายวัสดุคิบต่างๆ ที่นำมาส่ง โดยการทำชานชาลาสำหรับเทียบรถบรรทุกเพื่อสะดวกในการขนถ่ายระดับความสูง 0.90 – 1.20 ม. จุดถ่ายของจะต้องติดต่อกับฝ่ายรับของ โดยตรงเพื่อสามารถทำการตรวจสอบของเข้าออกได้โดยสะดวก

รูปที่ 5.8 แสดงลักษณะระดับของที่ส่งของ

ที่มา: หนังสือ Neufert Architect's Data

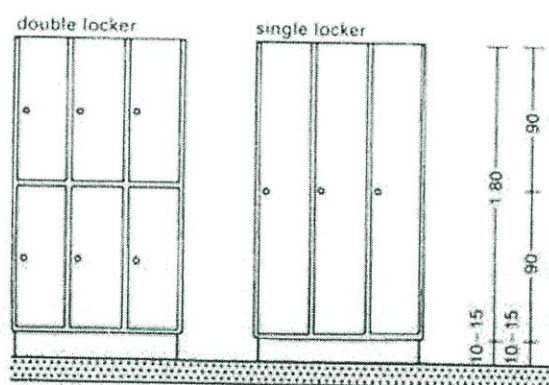
ที่จอดรถสินค้า เป็นที่จอดรถขนส่งสินค้า 2 คัน เช่น รถขนอาหาร รถขยะ ใช้พื้นที่ประมาณ 50 ตารางเมตร/คัน

ที่จอดรถ 2 คัน	100 ตารางเมตร
ชานรับส่งของ	25 ตารางเมตร
รวมพื้นที่ส่วนขนถ่ายสิ่งของ	125 ตารางเมตร

- บริเวณตรวจรับของ (Receiving area) เป็นบริเวณที่จัดเตรียมสำหรับการพักสินค้า และวัสดุคิบต่างๆ ที่ส่งเข้ามาใน โรงแรมเพื่อรอการตรวจเช็คจากเจ้าหน้าที่และขนถ่ายไปยังแผนกต่างๆ ตำแหน่งของห้องควรอยู่ติดกับชานส่งของและเข้าออกของส่วนบริการ

- คลังพัสดุ (Storage) ประกอบไปด้วย

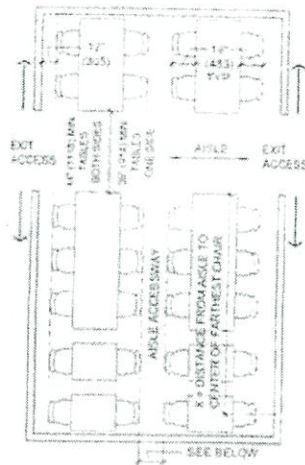
- ห้องเก็บของขนาดใหญ่ – ขนาดหนัก(BULK STORAGE)ใช้เก็บของประเภทเครื่องอะไหล่ต่างๆวัสดุที่ใช้ทาเฟอร์นิเจอร์ตำแหน่งควรอยู่ใกล้บริเวณตรวจรับของและเส้นทางที่สามารถติดต่อกับส่วนอื่นได้สะดวก
- ห้องเก็บอุปกรณ์ในการทำสวน(GROUNDS EQUIPMENT STORAGE) เป็นห้องเก็บอุปกรณ์ในการทำสวนดูแลไม้ประดับต่างๆในโรงแรม
- ห้องเก็บของทั่วไป (GERNERAL STORAGE) ควรอยู่กับบริเวณส่วนส่งและรับของภายในห้องจะแยกเก็บของต่างๆที่ใช้ประจำเช่นสมุดดินสอหลอดไฟสบู่อะไรต่างๆจัดวางเป็นระเบียบอยู่ในชั้นหรือตู้
- ห้องพักผ่อนพนักงาน (Staff rest room)เป็นพื้นที่ซึ่งจัดเอาไว้สำหรับเป็นส่วนพักผ่อนสำหรับพนักงาน
- ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้าพนักงาน (Staff locker room) เป็นส่วนสำหรับเปลี่ยนเครื่องแต่งตัวของพนักงานประกอบด้วยตู้เก็บของห้องน้ำ – ส้วม โดยจัดแยกเป็นส่วนของพนักงานชายและหญิง

รูปที่ 5.9 แสดงลักษณะตู้เก็บสิ่งของ

- ห้องทำงานพนักงานแม่บ้าน (Housekeeping)
 - ลักษณะที่เปิดโล่งมีพนักงานประจำ (SERVICE BOY ROOM) โดยจัดให้มีเคาน์เตอร์พร้อมที่นั่งโต๊ะเขียนหนังสือแฟงกริ่งหรือไฟสัญญาณซึ่งต่อจากห้องพักต่างๆมารวมกันอยู่ที่นี้พนักงานบริการโดยสับเปลี่ยนกันตลอด 24 ชั่วโมงรวมทั้งมีหน้าที่รับคำสั่งจากแผนกต้อนรับชั้นล่างให้ปฏิบัติการอื่นๆส่วนนี้ขึ้นอยู่กับขนาดโรงแรมซึ่งอาจจะแยกห้องหรือจัดอยู่ในส่วนของที่เก็บผ้าซึ่งจะรวมที่พักของพนักงานทำความสะอาด (MAID'S ROOM) ด้วย
 - ห้องอาหารสำหรับพนักงาน

เป็นส่วนรับประทานอาหารและพักผ่อนของพนักงานมีลักษณะเปิดโล่งเพื่อการถ่ายเทอากาศโดยให้บริการอาหารแก่พนักงานจำนวน 3 คณะ โดยแบ่งออกเป็นอาหารเช้า 06.00-09.30 น. อาหารเที่ยง 11.00-13.30 น. อาหารเย็น 16.00-17.30 น.

รูปที่ 5.10 แสดงลักษณะการจัดที่นั่ง

ที่มา: หนังสือ Neufert Architect's Data

ตารางที่ 5.12 แสดงขนาดพื้นที่ห้องอาหารพนักงาน

พื้นที่ห้องอาหารพนักงาน	จำนวนห้องพัก	พื้นที่ (ตร.ม./ห้องพัก)	รวม (ตร.ม.)
ขนาดพื้นที่ใช้สอย	40	1	40

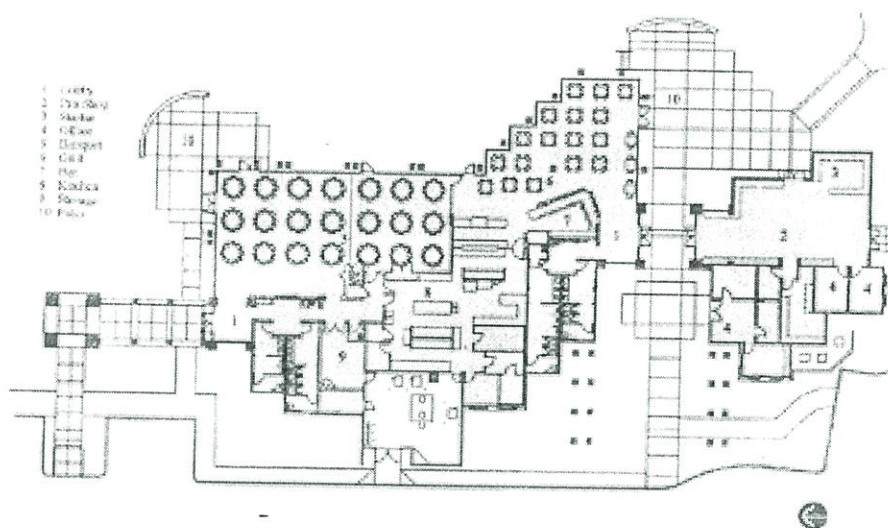
ที่มา: หนังสือ Neufert Architect's Data

5. ส่วนภัตตาคาร (Restaurant)

ก. ส่วนภัตตาคารเป็นส่วนที่เป็นหัวใจสำคัญของโครงการนอกเหนือจากส่วนห้องพักโดยเป็นส่วนที่ให้บริการอาหารทั้ง 3 มื้อหรืออาจเปิดเฉพาะอาหารเที่ยงหรืออาหารเย็นก็ได้โดยมีการให้บริการเป็นช่วงเวลาดังนี้

- มื้อเช้า 7.00 – 9.00 น.
- มื้อกลางวัน 11.00 – 14.00 น.
- มื้อเย็น 19.00 – 22.00 น.

การจัดวางตำแหน่งของส่วนภัตตาคารนี้ควรจะอยู่ในตำแหน่งที่สามารถมองเห็นทิวทัศน์หรือธรรมชาติหรือบริเวณที่จัดตกแต่งไว้อย่างสวยงามทำให้เกิดบรรยากาศที่ดีขึ้นในระหว่างทานอาหารนอกจากนี้ยังต้องอยู่ต่อเนื่องกับส่วนครัวหลักและห้องเตรียมอาหารเพื่อสะดวก

รูปที่ 5.13 แสดงลักษณะการจัดผังร้านอาหาร

ที่มา: หนังสือ Neufert Architect's Data

ข. ห้องเก็บอาหารและเครื่องดื่ม (Food and beverage storage)

- ห้องเก็บอาหารทั่วไป (STEWARDS STORE ROOM)

เป็นส่วนที่เก็บอาหารแห้งอาหารสดอาหารกระป๋องผักสดควรอยู่ในตำแหน่งใกล้กับวัตถุดิบกับส่วนครัวเพราะจะช่วยให้ขั้นตอนการทำงานไปทางเดียวกัน

- ห้องเย็นสำหรับเก็บอาหารสด (COLD STORE) เป็นห้องเย็นสำหรับเก็บอาหารสดโดยเฉพาะมีพื้นที่ประมาณ 2/5 ของห้องเก็บอาหารทั่วไปสามารถแบ่งเป็นประเภทของห้องเย็นได้ดังนี้

- FISH REFRIGERATOR เก็บพวกอาหารปลากุ้งหอยปู

- MEAT REFRIGERATOR เก็บพวกอาหารเนื้อไก่เป็ด

- VEGETABLE REFRIGERATOR เก็บอาหารผักต่างๆ

- DRY STORE เป็นห้องเก็บอาหารแห้งเช่นซึ่งอาจจะเป็นห้องเฉพาะภายในจะมีชั้นตู้ไม้หรือโลหะสำหรับเก็บอาหารไว้มีพื้นที่ประมาณ 3/4 ของห้อง

- BEVERAGE STORAGE เป็นส่วนเก็บเครื่องดื่มต่างๆควรแยกเก็บออกจากห้องเก็บอาหารทั่วไปอาจจะเป็นห้องเก็บไวน์หรือสุราหรืออาจจะแบ่งเป็น 4 ส่วนสำหรับไวน์สุราเบียร์และเครื่องดื่มเบาๆโดยปกติใช้พื้นที่เท่ากับ 0.13 ตร.ม./1 ห้องพัก

ก. ห้องครัว (Kitchen)ประกอบไปด้วยส่วนต่างๆดังต่อไปนี้

- ส่วนครัวหลัก (MAIN KITCHEN)เป็นส่วนที่ปรุงอาหารเพื่อที่จะส่งไปยังส่วนต่างๆของโรงแรมเช่นภัตตาคารฝ่ายจัดเลี้ยงหรือการบริการอาหารที่ห้องพักอาจจะรวมไปถึงห้องอาหารสำหรับพนักงานด้วยก็ได้ดังนั้นจึงต้องอยู่ในบริเวณที่สามารถบริการได้สะดวกที่สุดสามารถส่งไปยังแผนกต่างๆได้สะดวกรวดเร็วไม่ขัดกับทางสัญจรของแขกผู้มาพักมีขนาด 40 – 50 % ของพื้นที่ห้องอาหารและส่วนจัดเลี้ยงแต่ถ้ากำหนดให้ครัวใหญ่นี้บริการอาหารแก่ทุกส่วนของโรงแรมตามมาตรฐานครัวใหญ่ต้องมีพื้นที่ประมาณ 85 % ของพื้นที่ทานอาหาร

องค์ประกอบของครัวหลักนั้นประกอบไปด้วย

- ส่วนเตรียมอาหาร (PREPARATION AREA)

เป็นบริเวณเตรียมเครื่องปรุงทำความสะอาดล้างผักหรือเนื้อก่อนปรุงอาหารในส่วนนี้ยังแบ่งออกเป็นส่วนย่อยๆตามประเภทของอาหารเช่นบริเวณเตรียมอาหารผักอาหารเนื้ออาหารปลาฯลฯควรคำนึงถึงแสงสว่างและอากาศถ่ายเทสะดวกด้านโต๊ะเตรียมอาหารก่อนปรุงนั้นควรจะเป็นโต๊ะสี่เหลี่ยมผืนผ้าแต่ไม่ควรสูงหรือเตี้ยเกินไปควมสูงประมาณ 0.75 ม. ความกว้างแล้วแต่เหมาะสมควรมีลิ้นชักสำหรับเก็บเครื่องใช้เช่นชามช้อนเขียงหรือเครื่องใช้ต่างๆหรือควรมีตู้เก็บของต่างหากบริเวณใกล้เคียงกับโต๊ะเตรียมอาหารเพื่อสะดวกในการหยิบใช้

- ส่วนปรุงอาหาร (COOKING AREA)

เป็นบริเวณที่ใช้ปรุงอาหารควรอยู่ใกล้กับบริเวณที่อาหารจะต้องถูกนำไปบริการเช่น PANTRY สำหรับเสิร์ฟอาหารหรือ ROOM SERVICE มักจะมีผู้ช่วยเป็นลูกมือ (ASSISTANTS) ในการหั่นการล้างต่างๆซึ่งแบ่งย่อยๆออกได้อีกคือ

- ส่วนประกอบอาหารด้วยความร้อน (HOT KITCHEN) คือแผนกผัดทอดนึ่งและอบเป็นอาหารหลักอาหารพร้อมทำทันทีโดยมีอุปกรณ์ใช้ประกอบอาหารเช่น

- เตาแก๊ส
- เตาอบ
- เตาอุ่นอาหารให้ร้อน
- อ่างล้างมือล้างภาชนะมีอยู่หลายชุด
- โต๊ะจัดวางของและเตรียมอาหาร
- ส่วนเก็บอุปกรณ์ในครัวเช่นตู้ชั้นวางของ

- ส่วนประกอบอาหารที่ไม่ต้องใช้ความร้อน(COLD KITCHEN)คือแผนกที่ทำอาหารประเภทสลัดออเดิร์ฟสำหรับพวกสลัดหรืออาหารประเภทที่ต้องใช้ความเย็นอยู่เสมอจำเป็นต้องใช้ห้องแกละสลักฟู้ดคริวจะต้องมีความชำนาญอยู่หลายอย่างรวมทั้งแกละสลักผลไม้พับเนยและแกละสลักน้ำแข็ง

- ส่วนประกอบอาหารจำพวกของหวาน (PASTRIES KITCHEN)คือแผนกที่ทำกรับผัดชอบในการทำของหวานขนมปังตลอดจนไอศกรีมต่างๆ

- ส่วนเตรียมอาหาร (FOOD SERVICE ROOM)เป็นบริเวณเตรียมอาหารก่อนที่จะนำไปยังส่วนต่างๆที่เก็บเหล่าและเครื่องคิมซึ่งมักจะต้องการไปยังห้องอาหารและถูกเปิดไปยังบาร์ก่อนที่จะถึงเวลาบริการในเวลานี้จะต้องมีที่เก็บของชั้นวางของผู้เฝ้าที่มีอุณหภูมิต่างๆแล้วแต่ชนิดของอาหาร

- ส่วนล้าง (WASHING AREA)เป็นบริเวณที่ใช้ล้างถ้วยชามชิ้นส่วนทุกชนิดตามโรงแรมใหญ่ๆที่ทันสมัยมักจะใช้เครื่องล้างภาชนะแยกกันไปตามแต่ละชนิดโดยมีคนควบคุมและตรวจสอบความสะอาดในส่วนนี้ยังรวมแผนกส้วตอยู่ด้วยคือแผนกรักษาความสะอาดภายในครัวต่างๆซึ่งแผนกนี้ขึ้นอยู่กับหัวหน้าคนครัวอีกต่อหนึ่ง

- ส่วนตรวจเช็คอาหาร (DISPENSER BAY)เป็นส่วนหน้าสุดของครัวสำหรับตรวจเช็คอาหารที่จะแยกไปเสิร์ฟพร้อมทั้งตรวจเช็คของที่ล้างเรียบร้อยแล้วว่าครบหรือไม่

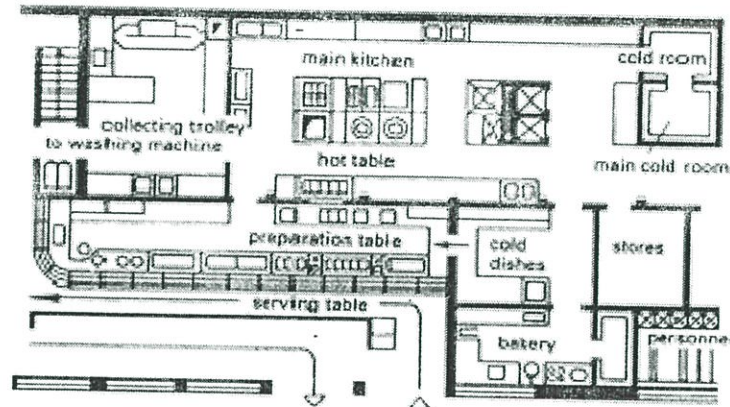
- ส่วนอบขนมปัง (BAKE SHOP)โรงแรมขนาดเล็กนิยมจัดให้อยู่ส่วนใดส่วนหนึ่งภายในครัวสำหรับโรงแรมขนาดใหญ่มักจะแยกออกต่างหากเป็นส่วนที่จัดอาหารลักษณะเป็นขนมปังอบประกอบด้วยเครื่องอบชั้นเก็บขนมปังและห้องล้างมือพร้อมตู้เก็บอาหารสำเร็จรูปเนื้อที่ประมาณ 30 % ของพื้นที่ครัวใหญ่

- ส่วนครัวย่อย (AUXILIARY KITCHEN)เป็นห้องครัวที่จัดแยกครัวใหญ่ในกรณีที่คอฟฟี่ช็อปอยู่ไกลจากครัวใหญ่จะทำแต่เพียงอาหารเบาๆส่วนอาหารหนักหรือแขกมาทานอาหารมากจะจัดส่งมาจากครัวใหญ่อย่างไรก็ตามในครัวย่อยนี้อาจจะเป็นอุปกรณ์ในการประกอบอาหารทุกประเภทที่มีตามเมนูเนื้อที่ประมาณ 20 – 25 % ของพื้นที่คอฟฟี่ช็อป

ส่วนต่างๆของห้องครัวนั้นมีรายละเอียดการใช้เนื้อที่ของห้องครัวดังต่อไปนี้

1. ส่วนการเตรียมเนื้อสัตว์ (MEAT PREPARATION) 4 % ของพท.ครัว
2. ส่วนการเตรียมผัก (VEGETABLE PREPATION) 7 % ของพท.ครัว
3. ส่วนปรุงอาหาร (COOKING) 12 % ของพท. ครัว

4. ส่วนอาหารที่แช่เย็น (COOL FOODS) 10 % ของพท. ครัว
5. ส่วนทำขนมปัง (BAKERY) 20 % ของพท. ครัว
6. ส่วนล้างชาม (DISH WASHING) 10 % ของพท. ครัว
7. ส่วนเนื้อที่โล่ง (CIRCULATION SPACE) 37 % ของพท. ครัว

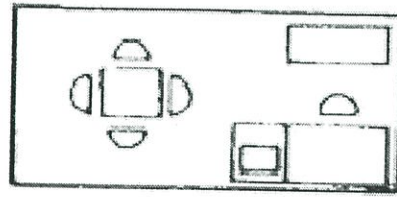

รูปที่ 5.14 แสดงลักษณะการจัดผังห้องครัว

- ส่วนบริการของห้องครัว (KITCHEN SERVICE) แบ่งออกได้เป็น

1. ส่วนเก็บของแห้ง (DRY STORAGE) 15 % ของพท. ครัว
2. ส่วนเก็บของห้องเย็น (REFRIGERATOR) 15 % ของพท. ครัว
3. ส่วนที่รับของ (RECEIVING) 10 % ของพท. ครัว
4. ส่วนที่ทิ้งขยะ (TRASH AND GARBAGE) 10 % ของพท. ครัว
5. ส่วนของผู้ช่วย (HELP'S FACILITIES) 20 % ของพท. ครัว
6. ส่วนสำนักงานทั่วไป (GENERAL OFFICE) 5% ของพท. ครัว

- ห้องพักพ่อครัว (Chef Office) เป็นส่วนทำงานของหัวหน้าซึ่งส่วนมากจะเป็นชาวต่างประเทศที่ชำนาญการเรื่องอาหารเครื่องคี่ม โดยเฉพาะทำหน้าที่ออกรายการอาหารประจำใน ห้องอาหารต่างๆ และจัดรายการอาหารสำหรับงานเลี้ยงต่างๆ ด้วย โดยมีหัวหน้าคอยรับคำสั่งและ คอยดูแลสอดส่องคนงานในการทำงานและควบคุมกิจการภายในทั้งหมดมีพื้นที่ประมาณ 15 ตาราง เมตร

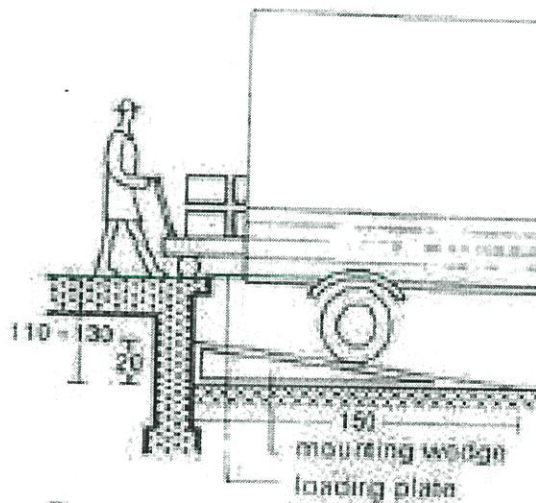

15.00 m²

รูปที่ 5.20 แสดงลักษณะการจัดผังห้องครัว

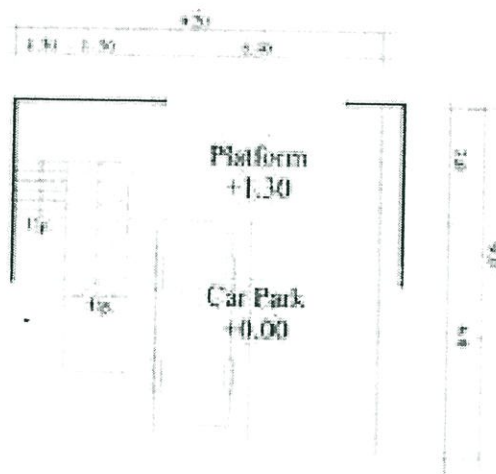
- ห้องรับประทานอาหารพนักงาน (Employee cafeteria) ในส่วนห้องอาหารของเจ้าหน้าที่ระดับสูงนั้นอาจแยกได้ต่างหากอีกห้องหนึ่งในส่วนนี้ต้องเตรียมพื้นที่ไว้สำหรับแพนทรีไว้ด้วยบริการแก่พนักงานฝ่ายต่างๆ สำหรับจำนวนที่นั่งปกติคิดจากครึ่งหนึ่งของจำนวนพนักงานทั้งหมดสำหรับอาหารมือเที่ยงการบริการจะเป็นแบบ CAFACTERIA

- ส่วนขนส่งวัสดุขุด (Loading Area) เป็นพื้นที่ขนส่งวัสดุขุด โดยเป็นที่จอดรถและส่วนสำหรับวางของอยู่ใกล้กับครัว โดยออกแบบให้พื้นที่เป็นระดับห้องครัวอยู่ระดับเดียว กระบะรถเพื่ออำนวยความสะดวกขนส่ง

รูปที่ 5.15 แสดงลักษณะระดับของที่ส่งของ

ที่มา: หนังสือ Neufert Architect's Data

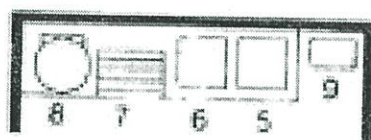
รูปที่ 5.16แสดงลักษณะผังส่วน Loading

ที่มา: หนังสือNeufert Architect's Data

- ส่วนตรวจวัตถุดิบ เป็นส่วนที่สำหรับตรวจนับ และตรวจสอบคุณภาพ วัตถุดิบก่อนที่จะนำไปเข้าครัว อยู่ติดกับบริเวณที่ขนถ่ายวัตถุดิบและมีพื้นที่ตั้ง โต๊ะของพนักงานเพื่อ บันทึกข้อมูลต่างๆ มีพื้นที่ประมาณ 3x6.4 ม.
- ส่วนเก็บและแยกวัตถุดิบเป็นส่วนที่เก็บอาหารแห้งอาหารสดอาหารกระป๋องผัก ฯลฯควรจะอยู่ในตำแหน่งใกล้กับวัตถุดิบกับส่วนครัวเพราะจะช่วยให้ขั้นตอนการทำงานไปทางเดียวกันมีพื้นที่ประมาณ 19 ตารางเมตร
 - ห้องเก็บอาหารสด(Refrigerator food Store)เป็นห้องเย็นสำหรับเก็บอาหารสด โดยเฉพาะมีพื้นที่ประมาณ 2/5 ของส่วนเก็บและแยกวัตถุดิบแบ่งประเภทของห้องเย็นได้ดังนี้
 - ส่วนเก็บของคาว (FISH REFRIGERATOR) เก็บพวกอาหารปลากุ้งหอยปูเป็นต้น
 - ส่วนเก็บเนื้อสัตว์ (MEAT REFRIGERATOR) เก็บพวกอาหารเนื้อหมูเนื้อวัวเนื้อแกะไก่เป็ดเป็นต้น
 - ส่วนเก็บผัก(VEGETABLE REFRIGERATOR) เก็บอาหารผักต่างๆ
 - ห้องเก็บอาหารแห้ง(DRY STORE)เป็นห้องเก็บอาหารแห้งเช่นอาหารกระป๋อง เมล็ดถั่วต่างๆอาจจะเป็นห้องเฉพาะภายในจะมีชั้นตู้ไม้หรือโลหะสำหรับเก็บอาหารไว้มีพื้นที่ประมาณ 3/4 ของห้อง

- ห้องเก็บเครื่องดื่ม(BEVERAGE STORAGE)เป็นส่วนเก็บเครื่องดื่มต่างๆ แยกเก็บออกจากห้องเก็บอาหารทั่วไปอาจจะเป็นห้องเก็บไวน์หรือสุราหรืออาจจะแบ่งเป็น 4 ส่วน สำหรับไวน์สุราเบียร์และเครื่องดื่มเบาๆอาจแบ่งเป็นลักษณะตู้เก็บเนื่องจากแต่ละประเภทต้องการ อุณหภูมิที่ต่างกัน โดยปกติใช้พื้นที่เท่ากับ 0.13ตร.ม./1ห้องพัก

- ส่วนเตรียมอาหารประเภทผัก (Vegetable Preparation)เป็นส่วนที่เตรียมผักและผลไม้เช่นการตัดแต่งล้างทำความสะอาดเป็นต้นก่อนที่จะนำไปปรุงอาหารหรือก่อนเก็บรักษามีพื้นที่ประมาณ 3x3ม.

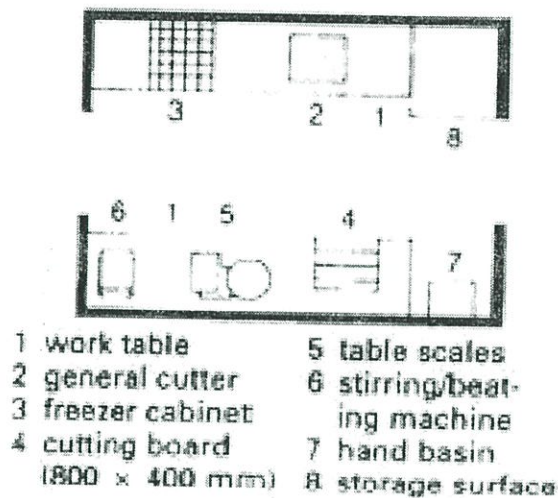
1 dishwasher	6 wort surface/
2 peelings catcher	cupboard below
3 cleaning table	7 cutting board
4 storage surface	(800 x 400 mm)
5 sink	8 universal machine
	9 hand basin

รูปที่ 5.17แสดงลักษณะส่วนเตรียมอาหารประเภทผัก

ที่มา: หนังสือNeufert Architect's Data

- ส่วนเตรียมอาหารประเภทเนื้อสัตว์ (Meat Preparation)

เป็นส่วนที่เตรียมอาหารประเภทเนื้อสัตว์เช่นการตัดแต่งแบ่งชิ้นส่วนล้างทำความสะอาดเป็นต้นก่อนที่จะนำไปปรุงอาหารหรือก่อนเก็บรักษาในตู้แช่มีพื้นที่ประมาณ 2.5x3.5 ม.

รูปที่ 5.18 แสดงลักษณะส่วนเตรียมอาหารประเภทเนื้อสัตว์

ที่มา: หนังสือ Neufert Architect's Data

ห้องเก็บอุปกรณ์สำหรับครัว (Equipment storage)

เป็นส่วนเก็บเครื่องถ้วยชามของใช้และภาชนะต่างๆซึ่งมีสำรองไว้ตำแหน่งควรอยู่ใกล้ครัวและส่วนเสิร์ฟอาหารส่วนล่างการจัดเก็บต้องมีชั้นจัดเก็บให้เรียบร้อยเพื่อความสะดวกในการใช้งาน

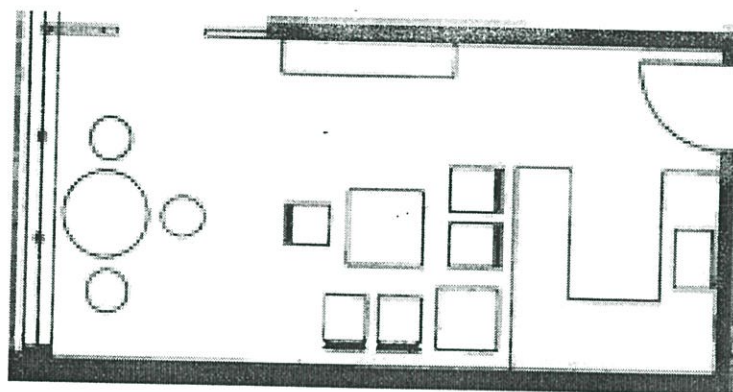
- ห้องสำหรับเก็บถังแก๊สเป็นพื้นที่ปิดมิดชิดเพื่อความปลอดภัยแต่อากาศสามารถถ่ายเทได้สะดวกและสามารถเข้าบำรุงรักษาได้ง่ายอยู่ติดกับส่วนปรุงอาหารและสามารถขนส่งถังแก๊สเข้าและออกได้ง่าย

- ส่วนเตรียมอาหาร (Preparation Zone) เป็นพื้นที่สำหรับเตรียมจัดจานอาหารและดูแลตรวจความเรียบร้อยก่อนนำเสิร์ฟและเป็นพื้นที่สำหรับเก็บจานชามบางส่วนเพื่อใช้ในการบริการมีพื้นที่ประมาณ 2.6x5 ตารางเมตร

- ห้องเก็บขยะเปียกและแห้ง (Garbage Storage) เป็นห้องสำหรับเก็บขยะเปียกและขยะแห้งโดยแยกออกจากกันเพื่อรองรับขยะจากห้องครัวโดยตั้งในพื้นที่ที่ไกลจากส่วนปรุงและเก็บอาหารโดยเป็นห้องเก็บขยะก่อนนำไปทิ้งนอกพื้นที่โครงการโดยห้องขยะเปียกต้องมีการปรับอุณหภูมิเพื่อไม่ให้เกิดกลิ่นจากการย่อยสลายของแบคทีเรียจำนวน 2 ห้องมีพื้นที่ประมาณ 2x2 ตารางเมตร

- ส่วนแคชเชียร์ (Cashier Counter) เป็นพื้นที่ส่วนทำงานของพนักงานรับจ่ายเงิน โดยมีอุปกรณ์คือเครื่องคิดเงินพื้นที่สำหรับเก็บใบเสร็จพื้นที่สำหรับวางเครื่องรูดบัตรและพื้นที่บันทึกลับัญชี โดยอยู่ใกล้พื้นที่ส่วนรับประทานอาหารมีพื้นที่ประมาณ 2.5x3 ตารางเมตร

- ส่วนทำงานและพักผ่อนพนักงาน (Staff working and rest area) เป็นพื้นที่ส่วนพักผ่อนให้กับพนักงานด้วยเพื่อให้พนักงานพักผ่อนอิริยาบถจากการทำงานโดยจัดชุดเก้าอี้โต๊ะและมีสิ่งอำนวยความสะดวกเช่น โทรทัศน์ตู้เครื่องดื่มและพื้นที่สำหรับเตรียมอาหารเล็กน้อยเป็นต้น โดยมีพื้นที่ประมาณ 4x7 เมตร

รูปที่ 5.19 แสดงลักษณะห้องพักพนักงาน

ที่มา: หนังสือ Neufert Architect's Data

- ห้องเก็บของ (Storage) เป็นพื้นที่สำหรับเก็บอุปกรณ์ต่างๆเช่นเก้าอี้โต๊ะอุปกรณ์ทำความสะอาดโดยตั้งอยู่ใกล้บริเวณพื้นที่ร้านอาหารมีพื้นที่ประมาณ 3x4 ตารางเมตร

- ห้องน้ำแยกชายและหญิงเป็นพื้นที่ที่จัดให้มีอ่างล้างมือ โถปัสสาวะชาย กระบอกน้ำและอุปกรณ์อำนวยความสะดวกอื่น ๆ รวมถึงมีห้องน้ำสำหรับผู้พิการ โดยจัดแยกเป็นห้องน้ำสำหรับชายและหญิงตั้งอยู่ในที่แสงส่องถึงและสามารถระบายอากาศได้สะดวกมีพื้นที่ประมาณ 10x4 ตารางเมตร

พื้นที่อ่างล้าง	1.00 ตร.ม./อ่าง	
พื้นที่โถส้วม	1.20 ตร.ม./ที่	
พื้นที่โถปัสสาวะชาย	1.00 ตร.ม./ที่	
ห้องน้ำชาย	อ่างล้างมือ 3 อ่าง	
โถส้วม	3 ที่	โถปัสสาวะชาย 4 ที่
พื้นที่ใช้สอย (1.00 x 2) + (1.20 x 3) + (1.00 x 4) = 10.60 ตร.ม.		

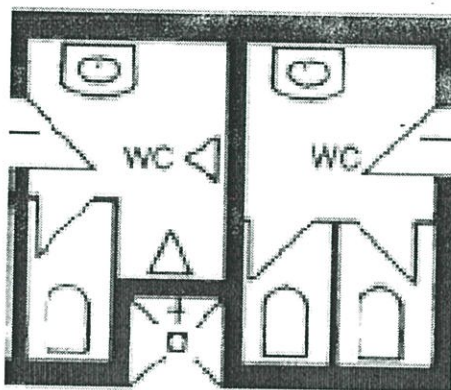
ห้องน้ำหญิง อ่างล้างมือ 3 อ่าง

โถส้วม 4 ที่

พื้นที่ใช้สอย $(1.00 \times 3) + (1.20 \times 4) = 7.80$ ตร.ม.

รวมพื้นที่ใช้สอยส่วนนี้เท่ากับ 18.40 ตร.ม

- ห้องน้ำสำหรับพนักงานห้องน้ำ – ส้วม โดยจัดแยกเป็นส่วนหนึ่งของพนักงานชายและหญิงประกอบไปด้วยอุปกรณ์สุขภัณฑ์ต่างๆและมีการระบายอากาศที่ดีแสงสว่างส่องถึงพื้นที่ประมาณ 3.4x4 ตารางเมตร

รูปที่ 5.20 แสดงลักษณะห้องน้ำแยกชายหญิง

ที่มา: หนังสือ Neufert Architect's Data

- ห้องเก็บอุปกรณ์สำหรับครัว (Equipment storage) เป็นส่วนเก็บเครื่องถ้วยชามของใช้และภาชนะต่างๆซึ่งมีสารองไว้ตำแหน่งควรวอยู่ใกล้ครัวและส่วนเสิร์ฟอาหาร

6. ที่จอดรถ

พื้นที่จอดรถเป็นส่วนซึ่งแยกผู้ที่ขับรถมายังโครงการสามารถที่จะได้พบเป็นที่แรกๆซึ่งพื้นที่จอดรถจะต้องคิดจากเทศบัญญัติ¹⁰ และข้อกำหนดต่างๆนอกจากนี้ยังต้องมีระบบรักษาความปลอดภัยที่เข้มงวดอีกด้วยในการคิดพื้นที่จอดรถนั้นจะใช้วิธีคิดพื้นที่ 120 ตร.ม. ต่อที่จอดรถ 1 คัน โดยมีวิธีคำนวณพื้นที่จอดรถดังต่อไปนี้

การคิดพื้นที่จอดรถคิดแยกเป็นพื้นที่ส่วนต่างๆดังต่อไปนี้

- คิดจากจำนวนห้องพัก 40 ห้อง
- 30 ห้องแรกคิดที่จอดรถ 10 คัน
- ส่วนเกิน 30 ห้องให้คิด 1 คันต่อ 5 ห้อง 2 คัน
- คิดจากพื้นที่ตั้งโต๊ะของภัตตาคาร (1 คัน/15 ตร.ม.) = 96/15 7 คัน

- คิดจากพื้นที่ส่วนสำนักงาน(1คัน/พท.60ตร.ม.) = 200/60 4 คัน

- คิดจากพื้นที่โถง (1คัน/พท.10ตร.ม.) = 60/10 6 คัน

รวมจำนวนพื้นที่จอดรถผู้ใช้โครงการ 29 คัน

คิดเป็นพื้นที่จอดรถ = 12.5x29 = 362.2ตร.ม.

นอกจากนี้ในโครงการจัดให้มีบริการรับ-ส่งบริการผู้ใช้โครงการซึ่งเป็นรถตู้บริการ โดยคิดจำนวนผู้ใช้บริการคราวละสูงสุด 30% ของจำนวนผู้ใช้โครงการสูงสุด 90 คนเป็น 90 x30% =27คน โดยคิดว่ารับ-ส่งครั้งละ 14คนจึงจำเป็นต้องมีรถให้บริการของโครงการ 2คัน

ตารางที่ 5.13แสดงพื้นที่จอดรถบริการของโครงการ

- พื้นที่	จำนวนที่จอดรถ	พื้นที่ (ตร.ม./คัน)	รวม (ตร.ม.)
ขนาดพื้นที่ใช้สอย	4	12.5	50

ส่วนที่จอดรถจักรยานยนต์นั้นคิดเป็น 5% ของผู้ใช้โครงการสูงสุดเนื่องจากการเดินทางอาจมีส่วนของรถจักรยานยนต์ให้บริการ โดยผู้ใช้โครงการสูงสุด 90 คนเป็น 90x5% = 5 คัน

ตารางที่ 5.14 แสดงพื้นที่จอดรถจักรยานยนต์บริการของโครงการ

พื้นที่	จำนวนที่จอดรถ	พื้นที่ (ตร.ม./คัน)	รวม (ตร.ม.)
ขนาดพื้นที่ใช้สอย	5	2.5	12.5

ที่จอดรถพนักงานของโครงการคิดจากแผนกต่างๆของโรงแรมซึ่งมี 8 แผนก โดยจัดให้แผนกละ 3 คัน

ต้องการที่จอดรถจักรยานยนต์ 8x3 คัน = 24 คัน

พื้นที่จอดรถจักรยานยนต์ 24x1.5 ตารางเมตร = 36ตารางเมตร

ที่จอดรถบริการ

รถบรรทุกอาหารและวัตถุดิบ = 1 คัน

รถบรรทุกเครื่องมือ = 1 คัน

รถขนขยะ = 1 คัน

พื้นที่จอดรถบรรทุก 1 คัน = 3.5x8 ตารางเมตร = 28x3 = 84 ตารางเมตร

สรุปพื้นที่จอดรถในโครงการ

ที่จอดรถยนต์ผู้ใช้โครงการ 362.5 ตารางเมตร

ที่จอดรถยนต์บริการของโครงการ 50 ตารางเมตร

ที่จอดรถจักรยานยนต์บริการของโครงการ 12.5 ตารางเมตร

ที่จอดรถยนต์ผู้บริหารโครงการ	25 ตารางเมตร
ที่จอดรถจักรยานยนต์พนักงาน	36 ตารางเมตร
ที่จอดรถบริการ(ขนของ)	84 ตารางเมตร
รวมพื้นที่จอดรถ	570 ตารางเมตร

7. ส่วนซ่อมบำรุง

- ห้องปฏิบัติงานซ่อมบำรุง (Maintenance office)

เป็นที่ทำงานของวิศวกรผู้ควบคุมงานส่วนซ่อมบำรุงต่างๆ ส่วนนี้ควรอยู่ไกลจากส่วนอื่นมากที่สุดอาจเป็นชั้นล่างสุดหรือชั้นใต้ดิน

- ห้องเก็บอุปกรณ์ซ่อมบำรุง (Storage)

เป็นห้องที่มีไว้สำหรับเก็บอุปกรณ์ต่างๆ สำหรับซ่อมบำรุงทุกอย่างที่จำเป็นต่อโครงการ

- ห้องเครื่องไฟฟ้า (Electrical room)

ห้องหม้อแปลงไฟฟ้าและเครื่องผลิตกระแสไฟฟ้าสำรองเป็นบริเวณที่ติดตั้งเครื่องลดกำลังไฟฟ้าจากกระแสไฟฟ้าแรงเคลื่อนสูงเป็นกระแสไฟฟ้าแรงเคลื่อนต่ำสำหรับใช้กับอุปกรณ์เครื่องกลต่างๆ ในโครงการและเตรียมพื้นที่สำหรับติดตั้งเครื่องกำเนิดไฟฟ้าสำรอง (GENERATOR) ขนาด 2.00 – 5.00 ม. โดยอาจเตรียมพื้นที่สำหรับเติมในอนาคตอีก 1 เครื่องด้วย นอกจากนี้ยังมี SWITCH BOARD ขนาด 1.00–3.00 ม. รวมทั้งถังเก็บเชื้อเพลิง (FUEL TANK) สำหรับ GENERATOR ตำแหน่งทั้งสองส่วนนี้ควรอยู่ติดกันและอยู่ติดริมนอกอาคารเพื่อประโยชน์ในการระบายความร้อนจากเครื่องและรวมทั้งการซ่อมบำรุงด้วยผนังติดริมนอกอาคารอาจทำเป็นเกร็ดระบายอากาศและสามารถถอดออกได้ในกรณีที่ต้องการขนเครื่องมือออกซ่อมแซม

- ห้องอุปกรณ์เกี่ยวกับโทรศัพท์ (Telephone equipment)

เป็นศูนย์รวมของชุมสายโทรศัพท์และระบบโสตทัศนศึกษาของโครงการควรอยู่ใกล้กับ ELECTRICAL ROOM เนื่องจากสายโทรศัพท์และ AUDIO จะเดินคู่กับสายไฟฟ้าสำหรับโครงการนี้ไว้ยู่ติดกับห้อง CONTROL ROOM และ ELECTRIC ROOM

- ห้องปั๊มน้ำ (Pump room)

เป็นห้องที่เก็บอุปกรณ์เกี่ยวกับงานประปาของรีสอร์ทควรตั้งอยู่ใกล้บริเวณห้องควบคุมและระบายอากาศได้ในพื้นที่ประมาณ 30 ตารางเมตร

- ส่วนงานระบบกำจัดขยะ

เป็นพื้นที่ใช้ในการเก็บรวบรวมขยะแบ่งเป็นขยะเปียกและขยะแห้งและสามารถสำรองพื้นที่ในการเก็บรวบรวมขยะได้อย่างน้อย 1 วันเพื่อรอการจัดเก็บจากรถเก็บขยะของทางเทศบาลโดยมีพื้นที่ประมาณ 50ตารางเมตร

- 5.2.2 องค์ประกอบรอง

ส่วนบริการเพื่อสุขภาพนับว่าเป็นหัวใจหลักของโครงการ จะต้องมีการจัดพื้นที่ใช้สอยให้เกิดความต่อเนื่องของกิจกรรม และจะต้องมีลักษณะพิเศษเพื่อเป็นการดึงดูดการใช้บริการ มีความรู้สึกผ่อนคลายมาทำกิจกรรมเพื่อการบำบัด ไม่ใช่การรักษา

ประโยชน์ใช้สอยใช้เป็นพื้นที่นั่งพักคอยสำหรับลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการส่วนนี้

ผู้ใช้ ลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการในส่วนบริการเพื่อสุขภาพ

ตำแหน่งที่ตั้ง ตั้งอยู่ใกล้กับส่วนลงทะเบียนเพราะเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกันมีที่นั่งสำหรับนั่งพักคอยเวลาเข้ามาติดต่อในส่วนนี้

การควบคุมสภาพแวดล้อมบริเวณ โถงควรมีรูปแบบที่ให้ความรู้สึกผ่อนคลาย สามารถมองเห็นทัศนียภาพภายนอกได้ มีเอกลักษณ์ที่แสดงออก ถึงความเป็นไทย

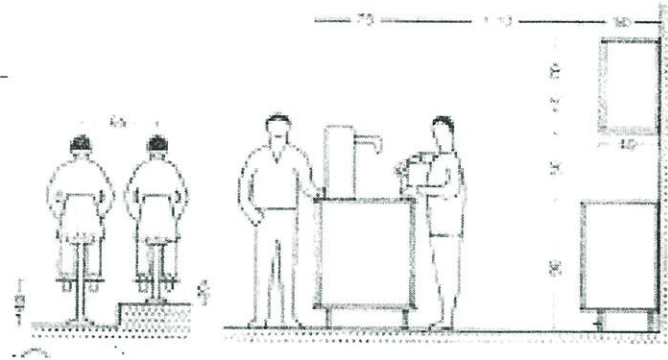
5.2.2.1 ส่วนสเปาแบ่งเป็นพื้นที่ต่างๆดังต่อไปนี้

- โถง เป็นพื้นที่โล่งที่ใช้กระจายคน และใช้เชื่อมต่อกับส่วนอื่นๆเป็นพื้นที่แรกที่ผู้ใช้บริการ ควรมองเห็นทัศนียภาพภายนอก และเป็นบริเวณที่แสดงผังอาคาร ป้ายบอกทาง

- โถงพักคอย (Waiting area) ส่วนของที่นั่งสำหรับพักคอยโดยมีการจัดตั้งโต๊ะรับแขก เก้าอี้และมีพื้นที่สำหรับติดตั้งอุปกรณ์เพื่อความบันเทิง เช่น โทรทัศน์ และในบริเวณ โถงพักคอยควรออกแบบให้สามารถมองเห็นทัศนียภาพภายนอกโดยรอบได้ หรืออาจใช้พื้นที่ส่วนนี้พักผ่อนเพื่อรอที่จะใช้งานส่วนสเปาต่อไป

- ส่วนติดต่อสอบถาม (Information area) เป็นพื้นที่ในการตั้งเคาเตอร์ของพนักงานต้อนรับอยู่ติดกับ โถงทางเข้า ทำหน้าที่แจกจ่ายไปยังส่วนเสริมความงามส่วนออกกาลังกายและส่วนอื่นๆ ประกอบด้วยพื้นที่พักคอยและพื้นที่ต้อนรับ ซึ่งทำหน้าที่เช็คตารางเวลาใช้พื้นที่และตรวจโปรแกรมต่างๆของสมาชิกแต่ละคน เช่น นวดคลายเส้นลดความอ้วน พิตร่างกาย

- บาร์เครื่องดื่ม เป็นพื้นที่ส่วนบริการเครื่องดื่ม ระหว่างพักคอยการใช้บริการหรือหลังใช้บริการ โดยมีพนักงานให้บริการเครื่องดื่ม และมีเก้าอี้และเคาน์เตอร์เพื่อบริการแก่ผู้ใช้บริการ โดยมีขนาดประมาณ 2.20x2.35ตารางเมตร

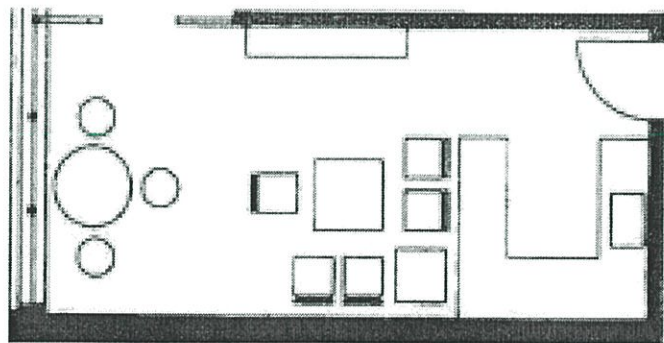

รูปที่ 5.21แสดงเคาน์เตอร์ให้บริการเครื่องดื่ม

ที่มา: หนังสือNeufert Architect's Data

- ส่วนทำงานและพักผ่อนพนักงาน (Staff working and rest area)

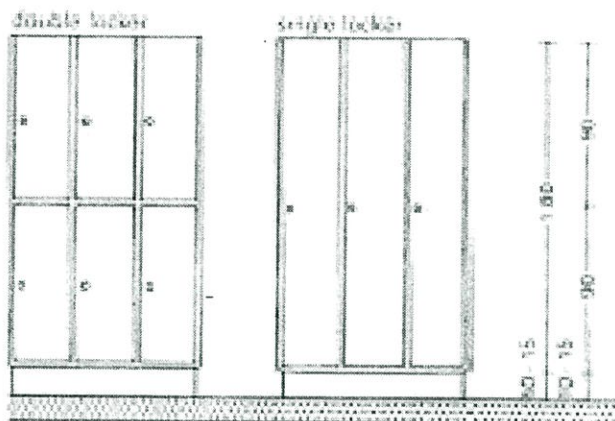
ส่วนทำงานประกอบด้วยผู้จัดการสปาและพนักงานบริการแยกออกจากส่วนสำนักงานของโครงการเพื่อการสะดวกในการบริการและมีส่วนพักผ่อนให้กับพนักงานด้วยเพื่อให้พนักงานพักผ่อนอิริยาบถจากการทำงาน โดยจัดชุดเก้าอี้โต๊ะและมีสิ่งอำนวยความสะดวกเช่นโทรทัศน์ตู้เครื่องดื่มและพื้นที่สำหรับเตรียมอาหารเล็กน้อยเป็นต้น โดยมีพื้นที่ประมาณ 4x7 เมตร

รูปที่ 5.22แสดงลักษณะห้องพักพนักงาน

ที่มา: หนังสือNeufert Architect's Data

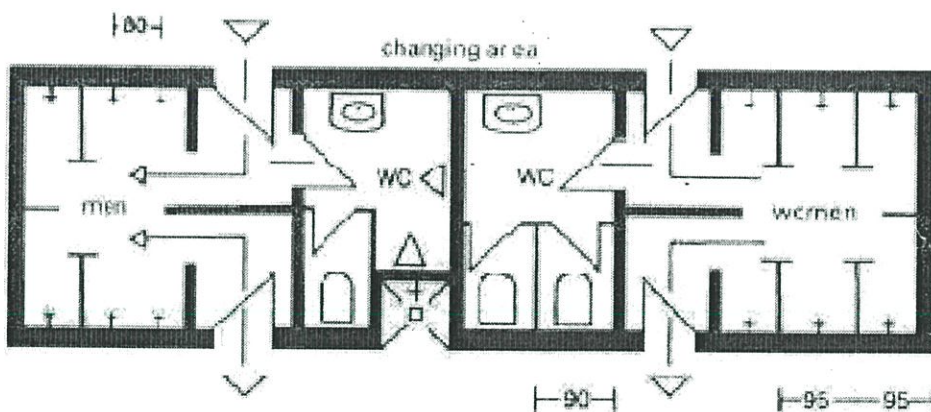
- ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้าเจ้าหน้าที่ (Staff locker room) เป็นส่วนสำหรับเปลี่ยนเครื่องแต่งตัวของพนักงานประกอบด้วยตู้เก็บของและห้องเปลี่ยนเสื้อผ้าอยู่ใกล้กับส่วนของห้องน้ำเพื่อความสะดวกในการทำงาน

รูปที่ 5.23แสดงลักษณะตู้เก็บสิ่งของ

ที่มา: หนังสือNeufert Architect's Data

- ห้องน้ำ สำหรับเจ้าหน้าที่ (Staff toilet) ห้องน้ำ- ส้วมโดยจัดแยกเป็นส่วนของพนักงานชายและหญิงประกอบไปด้วยอุปกรณ์สุขภัณฑ์ต่างๆและมีการระบายอากาศที่ดีแสงสว่างส่องถึง

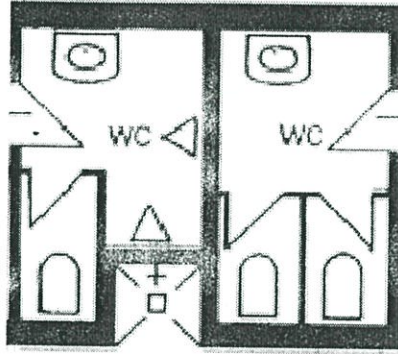

รูปที่ 5.24แสดงลักษณะห้องน้ำ แยกชายหญิง

ที่มา: หนังสือNeufert Architect's Data

- ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกายแยกชายหญิง (Changing room) เป็นส่วนสำหรับเปลี่ยนเครื่องแต่งตัวของผู้มาใช้บริการ โดยแยกเป็นพื้นที่สำหรับชายและหญิงประกอบด้วยตู้เก็บของและห้องเปลี่ยนเสื้อผ้าอยู่ใกล้กับส่วนของห้องน้ำ และมีการระบายอากาศที่ดีมีพื้นที่ประมาณ 6.00x5.00 ตารางเมตร

- ห้องน้ำ แยกชายหญิงเป็นพื้นที่ที่จัดให้มีส่วนอาบน้ำ และส่วนสุขาเพื่อให้บริการแก่ผู้มาใช้บริการและมีการระบายอากาศที่ดีแสงสว่างส่องถึงควรอยู่ใกล้กับห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย

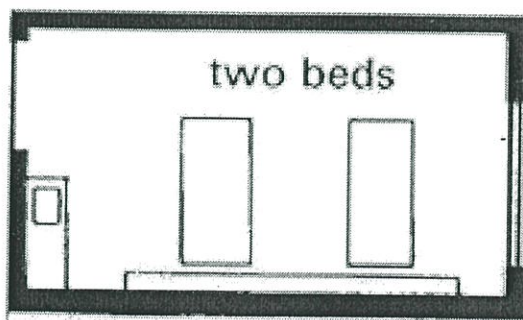

รูปที่ 5.25 แสดงลักษณะห้องน้ำแยกชายหญิง

ที่มา: หนังสือ Neufert Architect's Data

- ห้องนวด (Massage room) ส่วนนวดกล้ามเนื้อเป็นส่วนบริหารนวดร่างกายเพื่อคลายเส้นคลายกล้ามเนื้อบรรเทาความเครียดแก้ปวดเมื่อย โดยผู้เชี่ยวชาญลักษณะห้องแยกหญิงชาย โดยห้องนวดจะแบ่งแยกออกเป็น 2 ลักษณะคือ

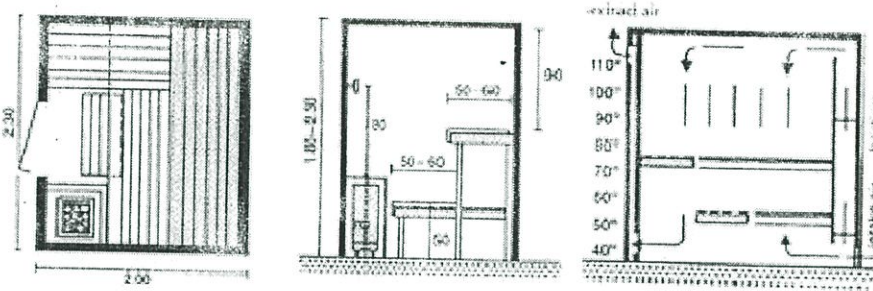
- ห้องนวดแบบตะวันตก (Wester Massage) เป็นห้องสำหรับรับบริการการนวดเพื่อผ่อนคลายกล้ามเนื้อกระตุ้นการไหลเวียนของโลหิตและใช้ในการรักษาแบบสวดนธาบาบัด (Aromatherapy) การนวดน้ำมันการนวดด้วยหินร้อนลักษณะห้องนวดแบบตะวันตกจะมีอุปกรณ์บางประเภทที่แตกต่างไปคือเตียงนวดมีขนาดประมาณ 1.2x2.0 ม. สูง 0.90 ม. ซึ่งสูงกว่าห้องนวดแบบตะวันออกเพราะการนวดแบบตะวันตกใช้เพียงมือในการนวดเท่านั้นมีพื้นที่ประมาณ 2x2.3 ตารางเมตร

รูปที่ 5.26 แสดงลักษณะห้องนวดแบบตะวันตก

ที่มา: หนังสือ Neufert Architect's Data

- ห้องนวดแบบตะวันออก (Oriental Massage) เป็นห้องสำหรับรับบริการการนวด เพื่อผ่อนคลายกล้ามเนื้อกระตุ้นการไหลเวียนของโลหิต โดยลักษณะเตียงนวดของแบบตะวันออกจะมีขนาด 1.20x2.0 ม. สูง 0.40 ม.หรืออาจเป็นการใช้เบาะรองนวดที่วางกับพื้นเนื่องจากการนวดแบบตะวันออกมีการสัมผัสตัวผู้รับบริการนวดมากกว่าแบบตะวันตกมีพื้นที่ประมาณ 3.5x6ตารางเมตร

รูปที่ 5.27แสดงลักษณะห้องแบบตะวันออก

ที่มา: หนังสือNeufert Architect's Data

-ห้องซาวน่า (Sauna room)เป็นห้องอบด้วยความร้อนเหมาะกับผู้ที่มีผิวมันเนื่องจากจะช่วยดูดเอาความชื้นและความมันใต้ผิวหนังออกไปควรออกแบบให้อยู่ใกล้กับสระน้ำเย็นเพราะเป็นส่วนที่ต้องใช้สัมพันธ์กันห้องซาวน่าเป็นห้องที่อบด้วยวัสดุไม้สำเร็จรูปให้แสงสว่างภายในห้องด้วยหลอดไฟควรอยู่ติดกับสระน้ำแช่ตัวแยกเป็นห้องสำหรับชายหญิงและห้องรวม ตารางที่ 5.15 แสดงพื้นที่ห้องซาวน่า

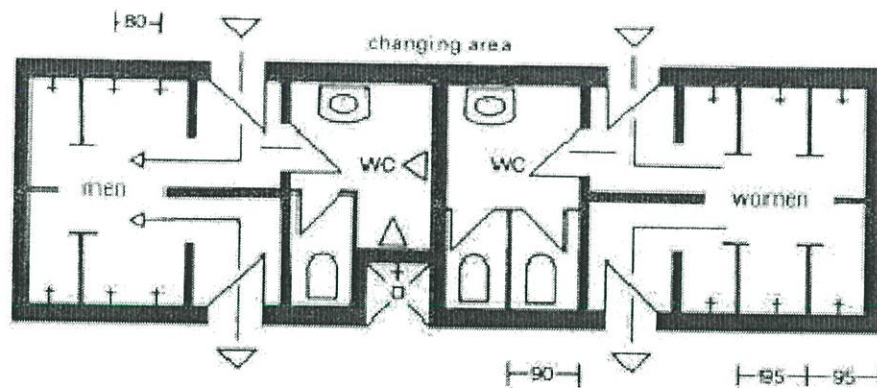
ลักษณะห้องซาวน่า	ผู้ใช้	ขนาด	พื้นที่
ห้องขนาด 4 ที่นั่ง	ชาย/หญิง	2x2.3 ม.	4.6 ตร.ม
ห้องขนาด 8 ที่นั่ง	รวม	2.5x2.5 ม.	6.25ตร.ม

-ศาลานวดกลางแจ้ง (Sala)เป็นศาลานวดภายนอกแบ่งเป็นห้องเล็กๆซึ่งระหว่างห้องกันผนังเป็นสัดส่วนแต่ละห้องสามารถมองเห็นทัศนียภาพนอกได้แต่ในกรณีที่ต้องการความเป็นส่วนตัวมากๆก็สามารถกันสายตาได้ด้วยมู่ลี่เป็นห้องนวดด้วยน้ำมันตามแบบต่างๆโดยพนักงานผู้ชำนาญช่วยกระชับและกระตุ้นกล้ามเนื้อรวมทั้งระบบหมุนเวียนโลหิตทางานได้ดีขึ้นพื้นที่ประมาณ 4x4 เมตร

5.2.3 องค์ประกอบเสริม

5.2.3.1 ส่วนสระว่ายน้ำ เป็นส่วนนันทนาการส่วนกลางให้แก่ผู้เข้าพักสามารถใช้บริการได้สามารถคิดจำนวนผู้ใช้งานได้โดยคิดจากห้องพักที่ไม่มีสระว่ายน้ำส่วนตัวมีจำนวนทั้งหมด 40 ห้องดังนั้นจะมีผู้ใช้ สระว่ายน้ำมากที่สุดประมาณ 90 คนซึ่งในความเป็นจริงเป็นไปได้ยากที่จะมีผู้เข้าพักทั้งหมดมาใช้ สระว่ายน้ำพร้อมกันพื้นที่สระว่ายน้ำมีองค์ประกอบต่างๆ ดังต่อไปนี้

- สระว่ายน้ำ (Swimming Pool) เป็นสระที่ใช้คลอรีนในการฆ่าเชื้อโรคมีพื้นที่ประมาณ 2.2 ตารางเมตร/คนจะมีพื้นที่ประมาณ $2.2 \times 90 = 198$ ตารางเมตร
- ส่วนห้องน้ำและห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย เป็นส่วนสำหรับเปลี่ยนเสื้อผ้าและห้องน้ำสำหรับแขกซึ่งโดยทั่วไปแขกมักจะเปลี่ยนที่ห้องพักแล้วค่อยมาใช้บริการยังสระเนื่องจากเป็นส่วนตัวมากกว่าแต่จำเป็นในกรณีที่แขกต้องการเข้าห้องน้ำหรือเปลี่ยนเสื้อผ้ามีพื้นที่ประมาณ 5.6x5.2 ตารางเมตร

รูปที่ 5.28 แสดงลักษณะห้องน้ำแยกชายหญิง

ที่มา: หนังสือ Neufert Architect's Data

5.2.3.2 ส่วนฟิตเนส เป็นส่วนซึ่งช่วยให้สุขภาพของแขกที่มาพักยังโครงการมีความสมบูรณ์แข็งแรงมากยิ่งขึ้นโดยจะมีพนักงานหรือเทรนเนอร์ช่วยให้คำแนะนำด้านการออกกำลังกายแบ่งเป็นพื้นที่ต่างๆ ดังต่อไปนี้

สรุปพื้นที่อุปกรณ์ห้องออกกำลังกาย

จักรยานจำนวน 4 เครื่อง 3.5 ตร.ม.

เครื่อง Pacer Machine 6 ตร.ม.

เครื่อง Stair Master 6 ตร.ม.

เครื่อง Rowing Machine 5 ตร.ม.

เครื่อง Skiing Exercise 5 ตร.ม.

เครื่อง Pneumatic Weight 2 เครื่อง 5 ตร.ม.

Free Weight 6 ตร.ม.

ส่วนผู้ดูแล 3 ตร.ม.

รวมพื้นที่ห้องออกกำลังกาย 50 ตารางเมตร

5.2.3.3 ห้องอ่านหนังสือและอินเทอร์เน็ตเป็นห้องที่ให้บริการยืมหนังสือหรือสามารถเข้ามานั่งอ่านหนังสือได้นอกจากนี้ยังมีบริการให้ยืมภาพยนตร์สำหรับนำไปดูที่ห้องพักได้ อาจมีการให้บริการอินเทอร์เน็ตนอกเหนือไปจากการให้บริการอินเทอร์เน็ตที่ห้องหากแขกไม่ได้นำคอมพิวเตอร์มา มีพื้นที่ประมาณ 6x10 ตารางเมตร

5.2.3.4 บาร์ (Pool side bar) เป็นพื้นที่ให้บริการเครื่องดื่มแก่แขกที่มาพักมีเครื่องดื่มนานาชนิดให้เลือกโดยเฉพาะเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ซึ่งเป็นที่นิยมของชาวต่างชาติมีพื้นที่ประมาณ 5x10 ตารางเมตร

5.3 การกำหนดองค์ประกอบและรายละเอียดโครงการ

จากการศึกษาข้อมูลแหล่งข้อมูลต่างๆเพื่อใช้ในการหาพื้นที่โครงการเพื่อที่จะสามารถสรุปพื้นที่ใช้สอยโครงการ ได้สามารถหาข้อมูลได้จากแหล่งข้อมูลดังต่อไปนี้

5.3.1 ภาคเอกสาร (ข้อมูลปฐมภูมิ)

- มาตรฐานที่พักเพื่อการท่องเที่ยวประเภทสถานพักตากอากาศ(Resort) ของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

- กฎหมายและเทศบัญญัติที่เกี่ยวข้อง

- ตามมาตรฐานNeufert's Architect Data

5.3.2 จากการวิเคราะห์จากโครงการกรณีศึกษา

- เดอะ ทับแขก กระบี่ บูทีค รีสอร์ท

- เดอะคาโตะ เกาะลังกาวิ

จากข้อมูลดังกล่าวสามารถนำไปสรุปหาพื้นที่องค์ประกอบโครงการ โดยมีรายละเอียดพื้นที่ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 5.16สรุปพื้นที่องค์ประกอบโครงการ

องค์ประกอบ	จำนวน	ผู้ใช้งาน	พื้นที่		พื้นที่รวม (ตร.ม.)	อ้างอิง
			พื้นที่ต่อคน	พื้นที่ต่อหน่วย		
1.1 ส่วนห้องพัก						
ห้องพักแบบ BEACH FOREST VILLA สำหรับพักแบบ 2 คน	16	32	-	40	640	C
ห้องพักแบบ MANGROVE VILLA สำหรับพักแบบ 2 คน	10	20	-	46	460	
ห้องพักแบบ COCONUT VILLA สำหรับพักแบบ 4 คน	6	24	-	130	780	A
ห้องพักแบบ HONEYMOON BEACH VILLA	8	16	-	60	480	C
Circulation (30%) 2,340x 30%	-	-	-	-	702	
รวม	40	92		รวม	3,042	

ตารางที่ 5. 16 (ต่อ)

องค์ประกอบ	จำนวน	ผู้ใช้งาน	พื้นที่		พื้นที่ รวม (ตร.ม.)	อ้างอิง
			พื้นที่ต่อ คน	พื้นที่ต่อ หน่วย		
1.2 ส่วนบริการสาธารณะ						
โถงทางเข้า	1	50		1.20	60	N
โถงต้อนรับ	1	50		1.20	60	N
ส่วนติดต่อสอบถาม	1				7.2	N
ส่วนบริการเรื่องคืม	1				6	N
ห้องเก็บกระเป๋า	1				3.2	N
ห้องน้ำ	1				38.6	L
ส่วนจัดแสดงและให้ความรู้เกี่ยวกับ นิเวศน์วิทยา	1				120	A
Circulation (30%) 295 x 30%	-				88.5	
รวม	7				383.5	
1.3 ส่วนสำนักงาน						
ส่วนพักคอย	1			20	20	N
ห้องประชุม 15 คน	1			37.5	37.5	T
ส่วนทำงานผู้จัดการทั่วไป	1	1	20		20	N
ส่วนทำงานรองผู้จัดการทั่วไป	1	2	15		30	N
พื้นที่ทำงานส่วนสำนักงาน	1	42	2.03		85.26	N
ห้องเก็บเอกสาร	1	1		10	10	N
ห้องน้ำแยกชายและหญิง	2			6.5	13	L
Circulation (30%) 215.76 x 30%	-				64.67	
รวม	7				383.5	

ตารางที่ 5. 16 (ต่อ)

องค์ประกอบ	จำนวน	ผู้ใช้งาน	พื้นที่		พื้นที่รวม (ตร.ม.)	อ้างอิง
			พื้นที่ค่อ คน	พื้นที่ค่อ หน่วย		
1.4 ส่วนบริการ						
ห้องรับประทานอาหารพนักงาน	1			40	40	N
ห้องเก็บขยะ	1				11.8	N
ห้องซักรีด	1	4			64	N
ห้องเก็บผ้าไหม	1				12	N
ห้องเก็บอุปกรณ์ซักรีด	1	4			32	N
ซานชาลารับส่งของ	1				90	N
บริเวณตรวจรับของ	1	1			11.8	N
คลังพัสดุ	1	1			32	N
ห้องพักผ่อนพนักงาน	1				45	N
ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้าพนักงาน	2				46	N
Circulation (30%) 384.6 x 30%					115.38	
รวม	8				280.43	
1.5 กักตัก						
พื้นที่คลังโต๊ะ		40		1.5	60	N
ส่วนแคชเชียร์		2		1	7.5	N
ห้องน้ำแยกชายและหญิง	2	40		6.5	13	N
ห้องพักหัวหน้าพ่อครัว		1			15	N
ส่วนขนส่งวัตถุดิบ		3			83	L
ส่วนตรวจนับวัตถุดิบ		1			19.5	N
ส่วนเก็บและแยกวัตถุดิบ		1			19	N
ห้องเก็บอาหารสด					8	N
ห้องเก็บอาหารแห้ง					5	N
ห้องเก็บเครื่องคั้น					10	N
ส่วนเตรียมอาหารประเภทผัก		1			9	N
ส่วนเตรียมอาหารเนื้อสัตว์		1			9	N
ห้องเก็บอุปกรณ์ครัว					6.5	N

ตารางที่ 5. 16 (ต่อ)

องค์ประกอบ	จำนวน	ผู้ใช้งาน	พื้นที่		พื้นที่รวม (ตร.ม.)	อ้างอิง
			พื้นที่ต่อ คน	พื้นที่ต่อ หน่วย		
ส่วนชำระล้างและทำความสะอาด		1			15	N
ส่วนเตรียมอาหาร		2			13	N
Circulation (30%) 292.5x 30%					87.75	N
รวม					380.25	
1.6 ที่จอดรถ						
ที่จอดรถยนต์ผู้ใช้โครงการ	29				362.5	C
ที่จอดรถยนต์บริการของโครงการ	4				50	C
ที่จอดรถจักรยานยนต์บริการของโครงการ	5				12.5	C
ที่จอดรถยนต์ผู้บริหาร	3				25	C
ที่จอดรถจักรยานยนต์พนักงาน	24				36	C
ที่จอดรถบริการ(ขนของ)	3				84	C
Circulation (50%) 570 x 50%					285	
รวม					855	
1.7 ฝ่ายซ่อมบำรุง						
ห้องพักวิศวกรควบคุมและส่วนควบคุม	1	5		30	150	
ห้องพักช่าง	1	5		20	100	
คลังพัสดุช่าง	1	1		90	90	
ห้องควบคุมระบบโทรทัศน์วงจรปิดและห้องพนักงานรักษาความปลอดภัย		5		25	125	
ห้องเครื่องไฟฟ้า	1	2		18.20	36.4	
ห้องปั้มน้ำ	1	1		30	30	

ตารางที่ 5. 16 (ต่อ)

องค์ประกอบ	จำนวน	ผู้ใช้งาน	พื้นที่		พื้นที่ รวม (ตร.ม.)	อ้างอิง
			พื้นที่ต่อ คน	พื้นที่ต่อ หน่วย		
ส่วนงานระบบน้ำร้อน	1	50 Rm		28	28	
ส่วนงานระบบโทรศัพท์ -	1	50 Rm		10	10	
ส่วนงานระบบโทรศัพท์	1	50 Rm		10	10	
ส่วนงานระบบเก้าอี้จัดขยะ	1	50 Rm		50	10	
Circulation (30%) 589.4 x 20%					117.88	
รวม					707.28	
2.1 ส่วนสถาปัตยกรรม						
โถง	1	10	1.5		15	C
โถงพักคอย	1	10	2		20	C
ส่วนติดต่อสอบถาม	1				6	A
บาร์เครื่องดื่ม	1				6	C
ห้องพักพนักงาน	1	5			25	A
ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย พนักงาน	2	5	2	-	20	A
ห้องน้ำพนักงาน	2	5	2	-	20	A
ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย ผู้ใช้บริการ	2	5	2	-	20	A
ห้องน้ำผู้ใช้โครงการ	2	5	2	-	20	A
ห้องนวดแบบไทย	1				48	B
ห้องนวดแบบสวีดิช	1				64	B
ห้องนวดแบบหมักโคลน	1				32	B
ห้องนวดแบบอโรมา	1				80	B
ห้องชาวน้ำ	1	4	-	9.5	9.5	C

ตารางที่ 5.16 ต่อ)

องค์ประกอบ	จำนวน	ผู้ใช้งาน	พื้นที่		พื้นที่ รวม (ตร.ม.)	อ้างอิง
			พื้นที่ต่อ คน	พื้นที่ต่อ หน่วย		
ศาลานวด	2	2	-	16	32	C
Circulation (30%) 452.5 x 30%					135.75	
รวม					588.25	
2.2 ส่วนนันทนาการ						
พื้นที่สระว่ายน้ำ		90	2.2		198	N
ห้องน้ำและส่วนเปลี่ยนเครื่องแต่ง กาย					29	N
ส่วนฟิตเนส					50	N
บาร์ริมสระว่ายน้ำ					40	C
ห้องอ่านหนังสือและอินเทอร์เน็ต					60	C
บาร์เครื่องดื่ม					50	C
Circulation (30%) 550.62x 30%					165.186	
รวม					715.806	

*หมายเหตุการอ้างอิงแหล่งข้อมูล

N หมายถึง การศึกษาจากNufurt Architect's Data

A หมายถึง การวิเคราะห์และประมาณการ

C หมายถึง การวิเคราะห์จากกรณีอาคารตัวอย่าง

T หมายถึง TIME SAVER STANDAEED

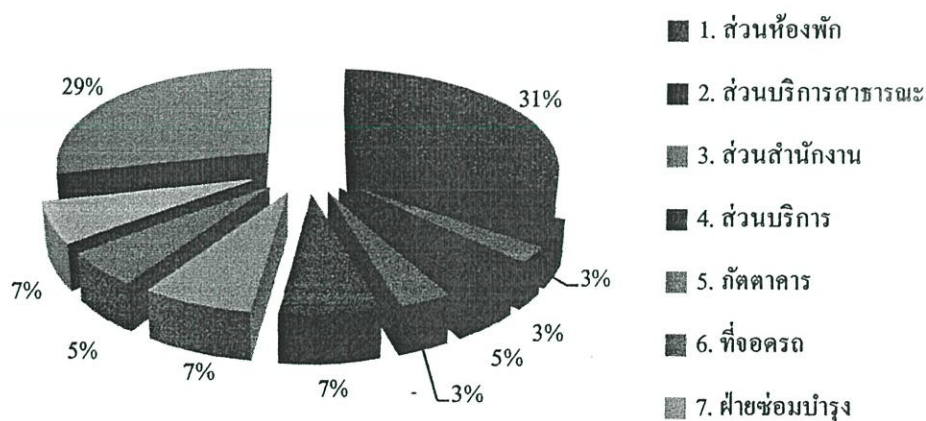
L หมายถึง กฎหมายหรือข้อกำหนดต่างๆ

5.4 การวิเคราะห์และสรุปพื้นที่องค์ประกอบของโครงการ

จากการศึกษาองค์ประกอบของโครงการในส่วนต่างๆเพื่อนำไปใช้ในการออกแบบโครงการรีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยแบ่งเป็นพื้นที่ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 5.17 แสดงพื้นที่ในส่วนต่างๆของโครงการ

องค์ประกอบโครงการ	พื้นที่ของโครงการ
1. ส่วนห้องพัก	3,042
2. ส่วนบริการสาธารณะ	295
3. ส่วนสำนักงาน	215.76
4. ส่วนบริการ	384.6
5. ภัตตาคาร	292.5
6. ที่จอดรถ	570
7. ฝ่ายซ่อมบำรุง	589.4
8. ส่วนสปา	452.5
9. ส่วนนันทนาการ	550.62
10. ทางสัญจร	2,378.736
รวม	10,254.116

รูปที่ 5.1 แผนภูมิวงกลมแสดงพื้นที่ขององค์ประกอบส่วนต่างๆของโครงการ

นอกจากนี้องค์ประกอบของโครงการในการศึกษาโครงการสามารถจัดเรียงในลักษณะของการแบ่งเขตพื้นที่(Zoning) ทั้งนี้เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการจัดพื้นที่ใช้สอยภายในโครงการ เพื่อประสิทธิภาพในการใช้งานและให้บริการภายในโครงการ โดยแบ่งเป็นเขตพื้นที่ต่างๆ ดังต่อไปนี้

5.4.1 พื้นที่สาธารณะ (Public Zone)เป็นพื้นที่สำหรับรองรับผู้ใช้บริการและผู้ให้บริการ โดยเป็นพื้นที่รองรับบุคคลจำนวนมาก รวมถึงบุคคลจากภายนอกโครงการ ดังนั้นบริเวณนี้จะเป็นส่วนต้อนรับ ความเป็นส่วนตัวน้อย

5.4.2 พื้นที่กึ่งสาธารณะ (Semi-Private Zone)เป็นพื้นที่ถัดจากพื้นที่สาธารณะ โดยผู้ใช้บริการส่วนใหญ่ ผู้ให้บริการในโครงการ โดยการใช้งานพื้นที่มีความหนาแน่นน้อยลง และมีความเป็นส่วนตัวสูงขึ้น ดังนั้นบริเวณนี้จะเป็นพื้นที่ที่ผู้ใช้โครงการทำกิจกรรมร่วมกัน หรือเป็นที่ผู้ใช้บริการรับบริการจากทางโครงการ

5.4.3 พื้นที่ส่วนตัว (Private Zone)เป็นพื้นที่ที่มีความเป็นส่วนตัวสูงที่สุดในโครงการ มีความหนาแน่นของผู้ใช้งานในส่วนนี้น้อย คือ ผู้ใช้บริการ โครงการ และผู้ให้บริการที่เกี่ยวข้องเท่านั้น กิจกรรมที่เกิดขึ้นในส่วนนี้จะไม่เป็นลักษณะที่มีการชุมนุมคน เพื่อไม่เกิดความวุ่นวาย และเสียงรบกวน

5.4.4 พื้นที่บริการ (Service Zone)เป็นพื้นที่ในส่วนของการให้บริการทั้งโครงการ โดยมีเฉพาะผู้ให้บริการในการใช้งานในส่วนนี้เท่านั้น

จากการแบ่งพื้นที่ในเขตพื้นที่ต่างๆ สามารถจัดพื้นที่การใช้งานโครงการแบ่งออกเป็น ส่วนๆดังต่อไปนี้

ตารางที่ 5.18 แสดงการแบ่งพื้นที่ใช้สอยของโครงการในส่วนต่างๆ

พื้นที่สาธารณะ (Public Zone)	พื้นที่กึ่งสาธารณะ (Semi-Public Zone)	พื้นที่ส่วนตัว (Private Zone)	พื้นที่บริการ (Service Zone)
<ul style="list-style-type: none"> -ทางเข้าหลัก - โถง - โถงพักคอย - ห้องน้ำ - ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย - ภัตตาคาร - บาร์เครื่องดื่ม - ที่จอดรถ - คอฟฟี่ชอป(Coffee Shop) - ส่วนจัดแสดงและให้ความรู้เกี่ยวกับการนิเวศน์วิทยา 	<ul style="list-style-type: none"> - ส่วนต้อนรับ - สระว่ายน้ำ - ฟิตเนส - ห้องอ่านหนังสือและบริการอินเทอร์เน็ต - เล้าจ์(Lounge) 	<ul style="list-style-type: none"> - ส่วนห้องพัก - ห้องประชุมหรือห้องจัดเลี้ยง - ห้องชาน้ำ - ห้องสตรีม - ห้องนวด - ห้องสปา - ศาลานวดกลางแจ้ง - ห้องทำงานหัวหน้าแผนก 	<ul style="list-style-type: none"> - โถงบริการ - ห้องพักพนักงานคั่นห้อง (Butler Room) - ห้องเก็บอุปกรณ์และช่องทิ้งขยะ - ห้องพักพนักงาน - สำนักงานฝ่ายต่างๆ - ห้องเก็บอุปกรณ์ต่างๆและเอกสาร - คริว - ห้องน้ำสำหรับพนักงาน - ส่วนซักรีด - ส่วนบริการพนักงาน - คลังพัสดุต่างๆ - ส่วนงานระบบต่างๆ - ทางเข้ารอง

จากตารางข้างต้นเป็นการสรุปพื้นที่ใช้สอยในโครงการในส่วนต่างๆเพื่อนำไปใช้ในการออกแบบและทำการเปรียบเทียบจากการศึกษากรณีศึกษาในบทที่ 3 โดยได้ทำการสรุปพื้นที่ในลักษณะขนาดของพื้นที่องค์ประกอบของโครงการและการแบ่งพื้นที่การใช้งานออกเป็นส่วนต่างๆ เพื่อใช้ในการออกแบบและใช้ศึกษาในเรื่องความสัมพันธ์ขององค์ประกอบและการเลือกที่ตั้งโครงการในบทที่ 6

5.5 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบโครงการ

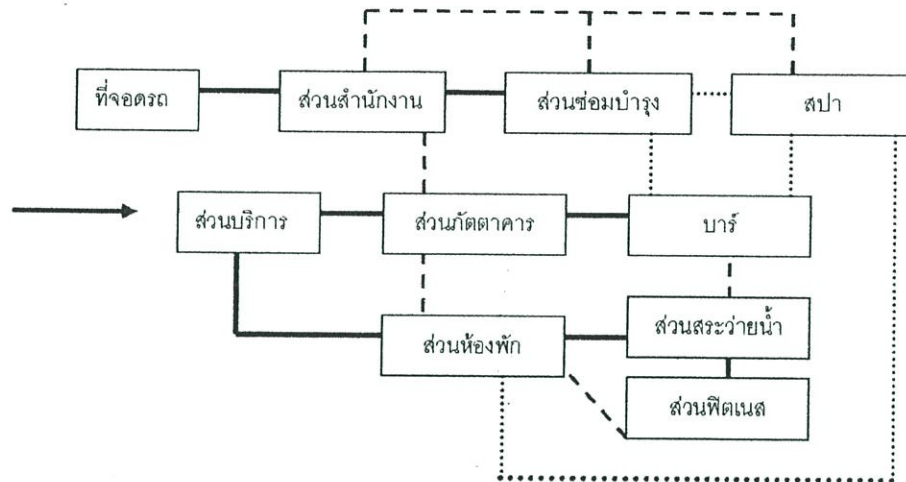
การศึกษาองค์ประกอบโครงการ โดยการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบนั้นเพื่อนำไปสู่การวางผังอาคาร โดยพิจารณาความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของโครงการ ในลักษณะการให้ค่าน้ำหนักคะแนนและแผนผังแสดงความสัมพันธ์เพื่อง่ายต่อการศึกษาในขั้นถัดไป โดยมีค่าความสัมพันธ์ดังต่อไปนี้

- 0 หมายถึง ไม่มีค่าความสัมพันธ์ ()
 1 หมายถึง มีความสัมพันธ์กันน้อย (.....)
 2 หมายถึง มีความสัมพันธ์ปานกลาง (-----))
 3 หมายถึง มีความสัมพันธ์กันมาก (_____)

ตารางที่ 5.19 แสดงความสัมพันธ์ขององค์ประกอบโครงการ

องค์ประกอบของโครงการ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1. ส่วนห้องพัก										
2. ส่วนสำนักงาน	2									
3. ส่วนบริการ	3	3								
4. ภัตตาคาร	2	2	3							
5. ที่จอดรถ	1	2	3	2						
6. ฝ่ายซ่อมบำรุง	1	3	3	2	1					
7. ส่วนสปา	1	2	2	0	0	1				
8. สระว่ายน้ำ	3	3	1	1	0	3	1			
9. ฟิตเนส	2	2	1	0	0	1	2	3		
10. บาร์	1	1	2	3	0	1	0	2	0	

*หมายเหตุ 3 – มาก 2 – ปานกลาง 1 – น้อย 0 - ไม่มีความสัมพันธ์

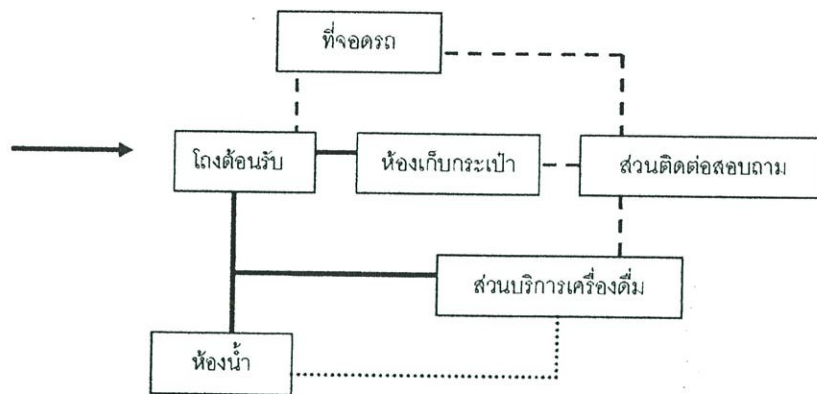

รูปที่ 5.29 แสดงความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ โครงการ

ตารางที่ 5.20 แสดงความสัมพันธ์ของส่วนบริการสาธารณะ

องค์ประกอบ	1	2	3	4	5	6
1. โถงต้อนรับ						
2. ส่วนติดต่อสอบถาม	3					
3. ส่วนบริการเครื่องดื่ม	3	2				
4. ห้องเก็บกระเป๋า	3	2	0			
5. ห้องน้ำ	3	2	1	0		
6. ที่จอดรถ	2	2	0	2	0	

*หมายเหตุ 3 – มาก 2 – ปานกลาง 1 – น้อย 0 – ไม่มีความสัมพันธ์

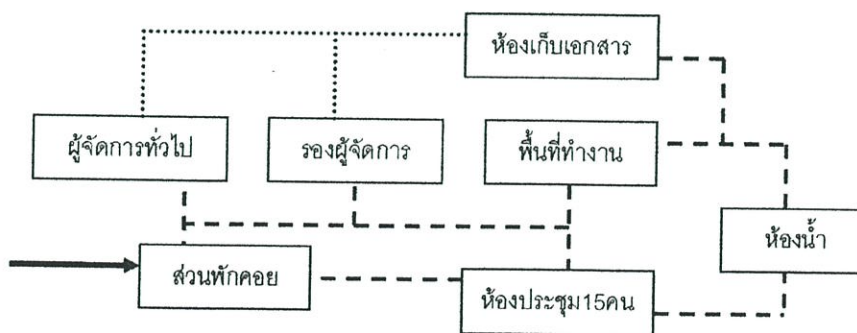

รูปที่ 5.47 แสดงความสัมพันธ์ของส่วนบริการสาธารณะ

ตารางที่ 5.21 แสดงความสัมพันธ์ของส่วนสำนักงาน

องค์ประกอบ	1	2	3	4	5	6	7
1. ส่วนพักคอย							
2. ห้องประชุม 15 คน	2						
3. ส่วนทำงานผู้จัดการทั่วไป	1	1					
4. ส่วนทำงานรองผู้จัดการ	1	1	2				
5. พื้นที่ทำงานส่วนสำนักงาน	1	2	2	2			
6. ห้องเก็บเอกสาร	0	1	1	1	2		
7. ห้องน้ำแยกชาย-หญิง	2	2	2	2	2	0	

*หมายเหตุ 3 - มาก 2 - ปานกลาง 1 - น้อย 0 - ไม่มีความสัมพันธ์

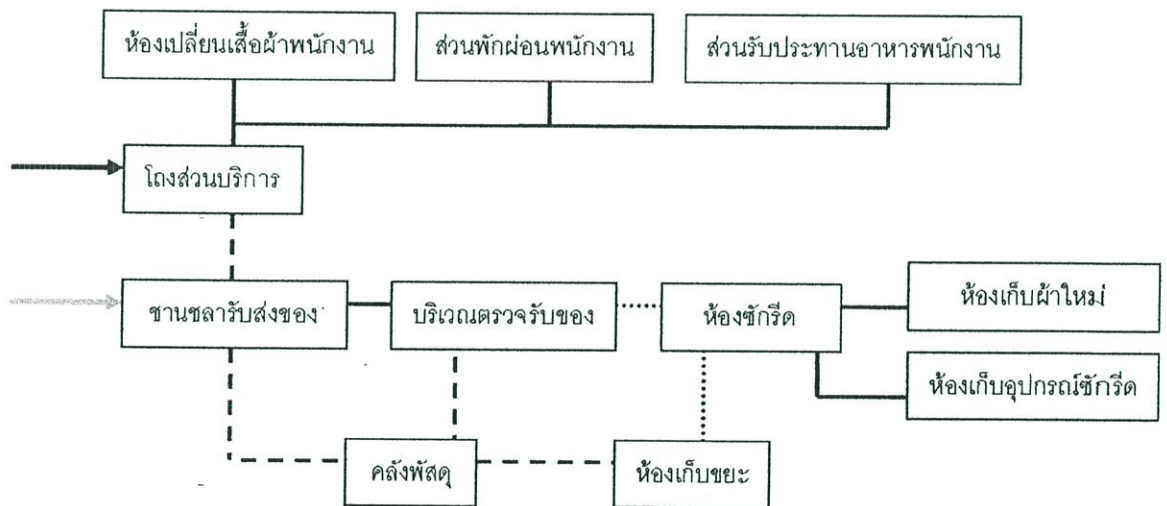

รูปที่ 5.30 แสดงความสัมพันธ์ของส่วนสำนักงาน

ตารางที่ 5.22 แสดงความสัมพันธ์ของส่วนบริการ

องค์ประกอบของโครงการ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1. ส่วนต้อนรับอาหารพนักงาน										
2. ห้องเก็บขยะ	2									
3. ห้องซักรีด	0	1								
4. ห้องเก็บผ้าใหม่	0	0	3							
5. ห้องเก็บอุปกรณ์ซักรีด	0	0	3	3						
6. ชานชาลารับส่งของ	0	0	1	1	1					
7. บริเวณตรวจรับของ	0	0	1	1	1	3				
8. คลังพัสดุ	0	0	1	1	1	2	2			
9. ห้องพักผ่อนพนักงาน	3	1	0	0	0	0	0	0		
10. ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้าพนักงาน	3	0	0	0	0	0	0	0	3	

*หมายเหตุ 3 – มาก 2 – ปานกลาง 1 – น้อย 0 – ไม่มีความสัมพันธ์

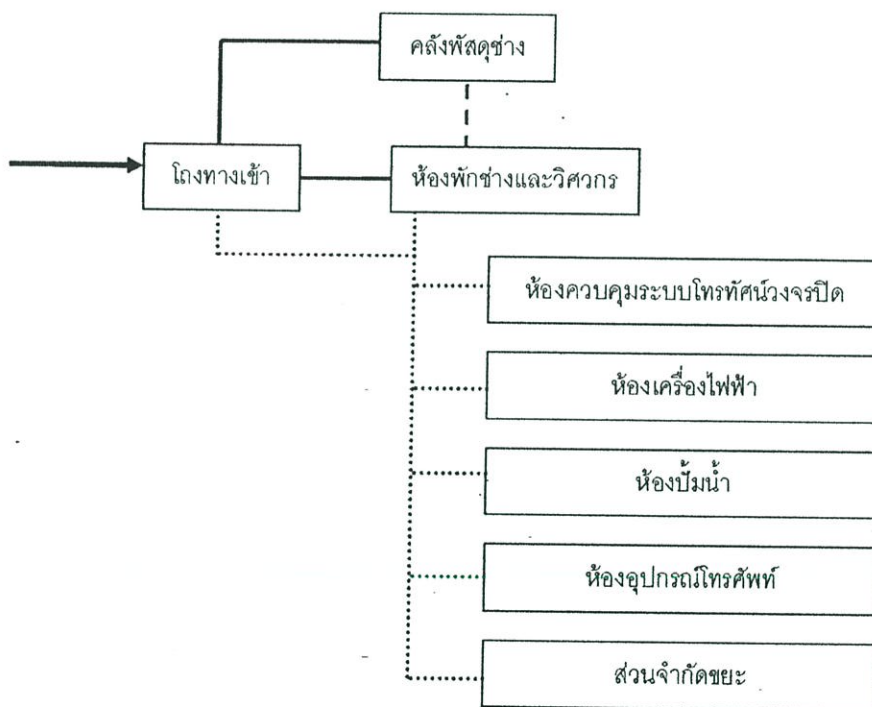

รูปที่ 5.31 แสดงความสัมพันธ์ของส่วนบริการ

ตารางที่ 5.23 แสดงความสัมพันธ์ของฝ่ายซ่อมบำรุง

องค์ประกอบ	1	2	3	4	5	6	7
1. ห้องพักรักษา และวิศวกร							
2. คลังพัสดุช่าง	1						
3. ห้องควบคุมระบบโทรศัพท์สวิตช์วงจรปิด	1	0					
4. ห้องเครื่องไฟฟ้า	1	0	1				
5. ห้องปั้มน้ำ	1	0	1	1			
6. ห้องอุปกรณ์โทรศัพท์	1	0	0	1	0		
7. ส่วนกำจัดขยะ	0	0	0	0	0	0	

*หมายเหตุ 3 – มาก 2 – ปานกลาง 1 – น้อย 0 - ไม่มีความสัมพันธ์

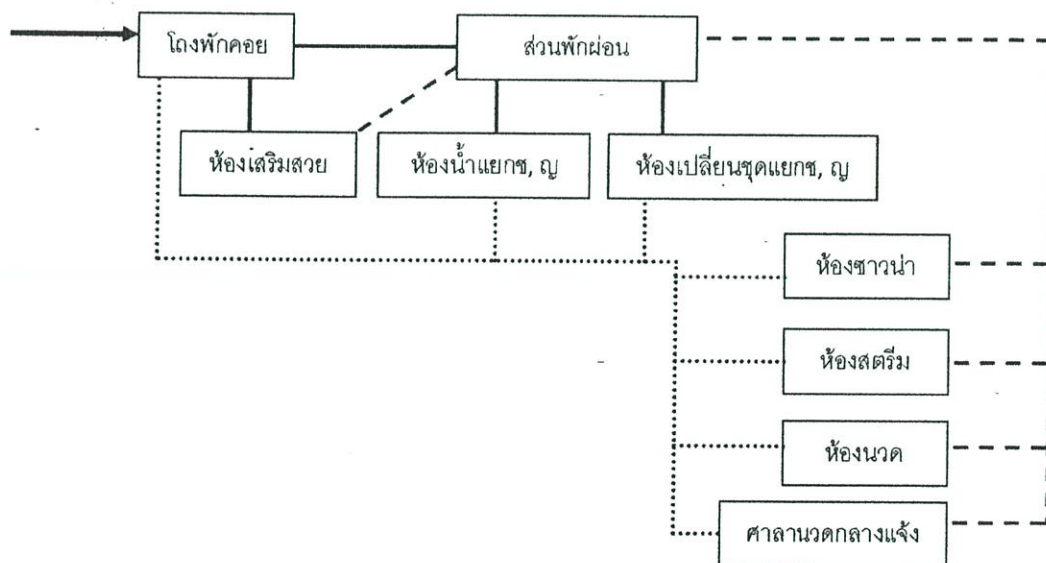

รูปที่ 5.32 แสดงความสัมพันธ์ของฝ่ายซ่อมบำรุง

ตารางที่ 5.24 แสดงความสัมพันธ์ของส่วนสถา

องค์ประกอบของโครงการ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1. โถงพักคอย											
2. ส่วนพักผ่อน	3										
3. ส่วนต้อนรับ และลงทะเบียน	3	3									
4. ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกายช,ญ	2	2	2								
5. ห้องน้ำแยกช,ญ	2	3	2	3							
6. ห้องชานา	1	2	1	2	3						
7. ห้องสตรีม	1	2	1	2	3	3					
8. ห้องอาบน้ำแบบอ่างจากุซซี่	1	2	1	2	2	3	3				
9. ห้องนวด	1	2	1	2	3	1	1	1			
10. ศาลานวดกลางแจ้ง	1	2	1	2	2	1	1	1	1		
11. ห้องเตรียมสวย	2	2	2	1	1	0	0	0	0	0	

*หมายเหตุ 3 – มาก 2 – ปานกลาง 1 – น้อย 0 – ไม่มีความสัมพันธ์

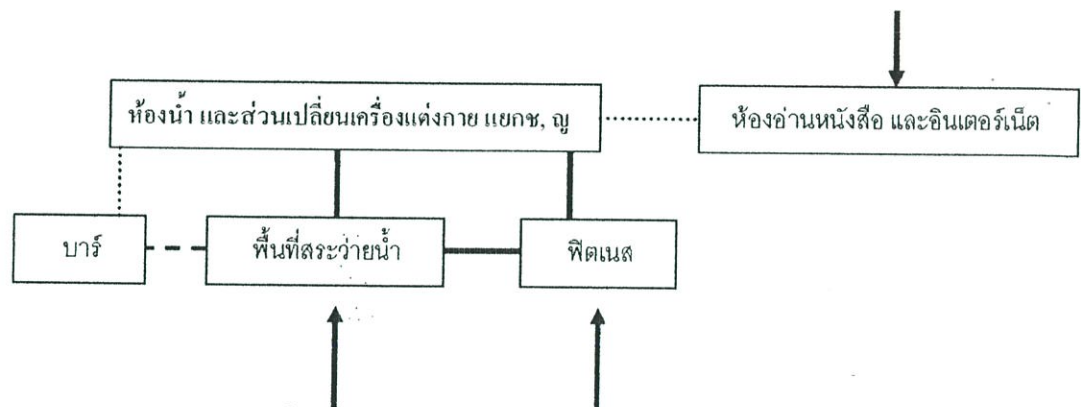

รูปที่ 5.33 แสดงความสัมพันธ์ของส่วนสถา

ตารางที่ 5.25 แสดงความสัมพันธ์ของส่วนนั้นนันทนาการ

องค์ประกอบ	1	2	3	4	5
1. พื้นที่สระว่ายน้ำ					
2. ห้องน้ำและส่วนเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย แยกช, ญ	3				
3. ส่วนฟิตเนส	3	3			
4. ห้องอ่านหนังสือและอินเทอร์เน็ต	0	1	0		
5. บาร์	2	1	0	0	

*หมายเหตุ 3 - มาก 2 - ปานกลาง 1 - น้อย 0 - ไม่มีความสัมพันธ์

รูปที่ 5.34 แสดงความสัมพันธ์ของส่วนบริการสาธารณะ

บทที่ 6

การศึกษาและเลือกที่ตั้งโครงการ

6.1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับทำเลที่ตั้งโครงการ

ประวัติความเป็นมาจังหวัดตรัง

ประวัติของเมืองตรังมีมาตั้งแต่สมัยก่อนยุคอาณาจักร โบราณ โดยมีประวัติการตั้งรกรากตามริมฝั่งแม่น้ำตรัง และมีบันทึกเมื่อคราวทำวสุกรรมมาโสกราชครองเมืองนครศรีธรรมราชนั้น ได้ตั้งเมืองตรังเป็นหัวเมืองบริวาร ให้ปีมะเมียเป็นสัญลักษณ์นักษัตรประจำเมือง ราวปี พ.ศ. 2367 มีการตั้งชุมชนริมฝั่งแม่น้ำตรังโดยชาวจีนที่มาจากปีนัง ล่องเรือเข้ามาทางปากแม่น้ำตรัง และได้อาศัยแม่น้ำเป็นเส้นทางในการทำการค้า จึงได้ชื่อว่า "ชุมชนท่าจีน" และเรียกแม่น้ำที่ไหลผ่านช่วงนี้ว่า คลองท่าจีน

ที่ตั้งของตัวเมืองตรังนั้นมีการเปลี่ยนแปลงมาหลายครั้ง ตามหลักฐานตั้งแต่ยุคอาณาจักร โบราณ ถัดลงมาตามริมฝั่งแม่น้ำตรัง จนกระทั่งในสมัยรัชกาลที่ 6 พระยารัษฎานุประดิษฐ์ (ดินธุ์ เทพหัสดิน ณ อยุธยา) ได้ทูลขอย้ายเมืองมาตั้งอยู่ ณ ตำบลทับเที่ยง โดยให้ชื่อว่า อำเภอบางรัก และต่อมาจึงเปลี่ยนชื่อเป็นอำเภอทับเที่ยง ในปี พ.ศ. 2459

ต่อมาเมื่อพระยาศรีสุริยราชกุมารภิบาล (เจิม ปันยารชุน) มารับตำแหน่งเจ้าเมืองตรัง ได้ดำเนินการก่อสร้างศาลากลางเมือง จนเปิดทำการได้ใน พ.ศ. 2463 และเมื่อพระยาสุรินทรราชา (นกยูง วิเศษกุล) ดำรงตำแหน่งสมุหเทศาภิบาลมณฑลภูเก็ต (มีอาณาเขตครอบคลุมเมืองตรัง) ได้เอาใจใส่พัฒนาเมืองตรังหลายด้าน จึงปรากฏชื่อของท่านเป็นอนุสรณ์ไว้ในอำเภอเมืองตรัง เช่น กระพังสุรินทร์ ถนนวิเศษกุล วัดควนวิเศษ เป็นต้น

6.1.1 สภาพทางกายภาพของที่ตั้ง

6.1.1.1 ที่ตั้งและอาณาเขต

จังหวัดตรัง ตั้งอยู่ทางภาคใต้ของประเทศไทยเป็นจังหวัดที่มีพื้นที่เลียบชายฝั่งทะเลตะวันตกของมหาสมุทรอินเดียยาวตลอดแนวเขตจังหวัด 119 กิโลเมตร ประมาณเส้นรุ้งที่ 7 องศา 31 ลิปดาเหนือและเส้นแวงที่ 99 องศา 38 ลิปดาตะวันออก อยู่ห่างจากกรุงเทพฯตามเส้นทางถนนเพชรเกษมประมาณ 828 กิโลเมตร มีเนื้อที่ทั้งสิ้น 4,941 ตารางกิโลเมตรหรือ 3,088,399 ไร่ มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง ดังภาพที่ 1 ดังนี้

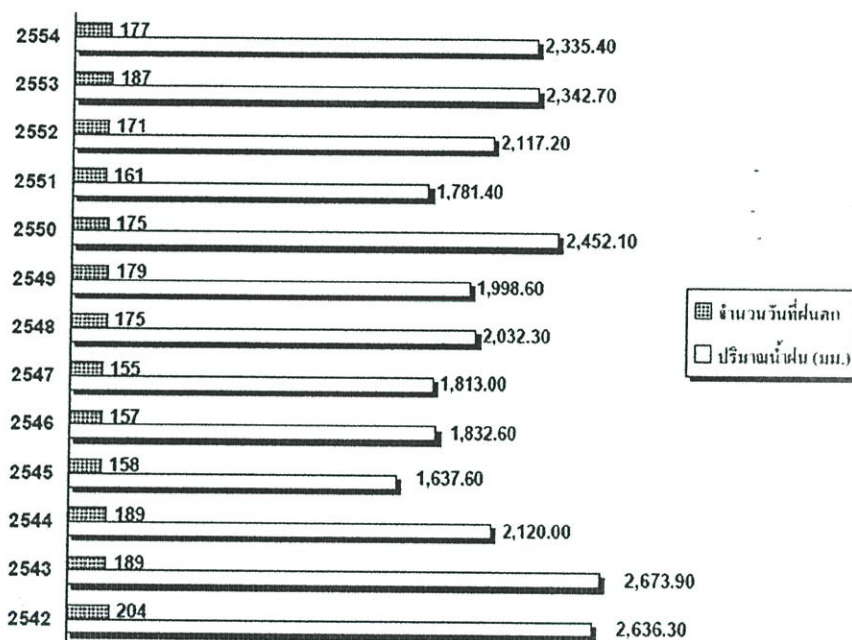
ทิศเหนือ	ติดต่อกับจังหวัดนครศรีธรรมราชและจังหวัดกระบี่
ทิศใต้	ติดต่อกับจังหวัดสตูลและทะเลอันดามัน มหาสมุทรอินเดีย
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับจังหวัดพัทลุง
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับจังหวัดกระบี่ และทะเลอันดามันมหาสมุทรอินเดีย

- ความชื้นสัมพัทธ์

ความชื้นสัมพัทธ์ตลอดปี 2554เฉลี่ย 82.40เปอร์เซ็นต์ ความชื้นสัมพัทธ์สูงสุดเฉลี่ยตลอดปี 98.83เปอร์เซ็นต์ความชื้นสัมพัทธ์ต่ำสุดเฉลี่ยตลอดปี 47.25 เปอร์เซ็นต์

-สภาพน้ำฝนในพื้นที่จังหวัดตรัง

ปริมาณน้ำฝน ปี 2554 รวมทั้งปี 2,335.4มิลลิเมตรจำนวนวันฝนตก ตั้งแต่ 0.1 มิลลิเมตรขึ้นไปมีทั้งหมด 177วัน

รูปที่ 6.2 ปริมาณน้ำฝนและอุณหภูมิสูงสุด ต่ำสุด รายเดือน ปี 2554 ของจังหวัดตรัง

3.1.2 สถานะทางสังคมและเศรษฐกิจ

3.1.2.1 การเมืองการปกครอง

เขตการปกครอง

จังหวัดตรังแบ่งการบริหารราชการออกเป็น 3 รูปแบบ คือ

1. การบริหารราชการส่วนภูมิภาค

ระดับจังหวัด ประกอบด้วยส่วนราชการประจำจังหวัด จำนวน 34 หน่วยงาน

ระดับอำเภอ จังหวัดตรังมี 10 อำเภอ 87 ตำบล 723 หมู่บ้าน

2. การบริหารราชการส่วนกลาง ประกอบด้วย หน่วยงานสังกัดส่วนกลางซึ่งจัดตั้งสำนักงานอยู่ในพื้นที่ของจังหวัดตรัง รวมทั้งสิ้น 102 หน่วยงานเป็นหน่วยงานสังกัดกระทรวง

กรม ต่างๆ รวม 70 หน่วยงาน หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ 19 หน่วยงาน และหน่วยงาน
อิสระ 13 หน่วยงาน

3. การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย

องค์การบริหารส่วนจังหวัดครึ่ง

เทศบาล มี 15 เทศบาล คือ

1. เทศบาลนครครึ่ง (อ.เมือง)
2. เทศบาลเมืองกันตัง (อ.กันตัง)
3. เทศบาลตำบลห้วยยอด (อ.ห้วยยอด)
4. เทศบาลตำบลลำภูรา (อ.ห้วยยอด)
5. เทศบาลตำบลนาวง (อ.ห้วยยอด)
6. เทศบาลตำบลคลองเต็ง (อ.เมือง)
7. เทศบาลตำบลโคกหล่อ (อ.เมือง)
8. เทศบาลตำบลท่าข้าม (อ.ปะเหลียน)
9. เทศบาลตำบลทุ่งยาว (อ.ปะเหลียน)
10. เทศบาลตำบลย่านตาขาว (อ.ย่านตาขาว)
11. เทศบาลตำบลสิเกา (อ.สิเกา)
12. เทศบาลตำบลควนกู (อ.สิเกา)
13. เทศบาลตำบลวังวิเศษ (อ.วังวิเศษ)
14. เทศบาลตำบลนาโยงเหนือ (อ.นาโยง)
15. เทศบาลตำบลคลองปาง (อ.รัชฎา)

องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) จำนวน 84 แห่ง

3.1.2.2 สภาพสังคมเศรษฐกิจ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ด้านเศรษฐกิจ

ภาวะเศรษฐกิจและการค้าของจังหวัดครึ่งขึ้นอยู่กับพืชเศรษฐกิจ ได้แก่ ยางพารา ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพการทำสวนยางพาราถ้าปีใดยางพารามีราคาสูงเศรษฐกิจของจังหวัดโดยส่วนรวมก็จะดี แต่ถ้าปีใดราคายางพาราลดต่ำเศรษฐกิจโดยส่วนรวมก็จะซบเซาตามไปด้วย

- ทรัพยากรเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดครึ่ง จำแนกได้ 5 ประเภท ดังนี้

1.ยางพารา เป็นพืชเศรษฐกิจที่ทำรายได้ให้แก่ประชาชนเป็นอย่างมาก ปลูกมากที่สุดที่อำเภอ ปะเหลียน

2. สัตว์น้ำจืดจังหวัดตรังมีอาณาเขตติดต่อกับชายฝั่งทะเลอันดามันมหาสมุทรอินเดียในเขต อีเกอติเกา, กั้นตัง, ปะเหลียน, ยานตาขาว และ กิ่ง อ.หาดสำราญ มีความยาวประมาณ 119 กิโลเมตรจึงอุดมสมบูรณ์ไปด้วยสัตว์ทะเลนานาชนิด

3. แร่ธาตุสำคัญ ได้แก่ แร่คิงก์ ฟลูออไรด์ ถ่านหินและแบไรท์

4. ป่าลุ่มน้ำมันปลูกมากที่อำเภอสิเกาและอำเภอวังวิเศษ ซึ่งมีพื้นที่ติดต่อกับจังหวัดกระบี่

5. รังนกมีตามเกาะต่าง ๆ ในเขตอำเภอกันตัง อำเภอปะเหลียน อำเภอสิเกา ซึ่งเอกชนได้รับสัมปทานเก็บในแต่ละปี

- อาชีพที่สำคัญอาชีพที่สำคัญที่ทำรายได้มาสู่จังหวัดตรัง ได้แก่

1. การกสิกรรมพืชที่ปลูกที่สำคัญ ได้แก่ ยางพารา ข้าว มะพร้าว ปาล์ม-น้ำมัน ทูเรียน มะม่วงหิมพานต์ สะตอ กาแฟ แดงโม ถั่วลิสง ผักต่าง ๆ

2. การประมงจังหวัดตรังมีอาณาเขตติดต่อกับฝั่งทะเลอันดามัน มหาสมุทรอินเดียถึง 5 อำเภอ ได้แก่ อำเภอปะเหลียน อำเภอยานตาขาว อำเภอกันตัง อำเภอสิเกา และอำเภอหาดสำราญเป็นอาชีพและรายได้หลักที่สำคัญอย่างหนึ่งของจังหวัดตรัง

3. การอุตสาหกรรมได้แก่ อุตสาหกรรมโรงงานแปรรูปผลิตภัณฑ์เกษตร เช่น โรงงานรมควันยาง สกัดน้ำมันปาล์ม ผลิตภัณฑ์ทะเลแช่แข็ง ผลิตภัณฑ์ทะเลกระป๋อง ผลิตภัณฑ์แปรรูปแช่แข็ง

4. การป่าไม้ได้แก่ การเผาถ่านไม้

5. การพาณิชย์ได้แก่ การค้าส่ง ค้าปลีก ค้ากับต่างประเทศมีสินค้าจากผลิตผลทางการเกษตร เช่น ยางแผ่นรมควันยางแท่งที่ทือร์ สัตว์น้ำทะเลและผลิตภัณฑ์จากสัตว์น้ำทะเล ฯลฯ

สาขาการผลิตที่สำคัญ

1. การเกษตร

ชาวตรังส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมที่สำคัญคือ การทำสวนยางพารา ส่วนอาชีพในการเพาะปลูกอื่น ๆ รองลงมา คือ การทำนา สวนผลไม้ สำหรับประชาชนที่อาศัยแถบทะเลอันดามันมีอาชีพการประมง

1.1 การกสิกรรมด้านการผลิตพืช การใช้พื้นที่ทำการเกษตรด้านการเพาะปลูกพืชส่วนใหญ่เป็นการทำสวนยางพารา สวนปาล์ม น้ำมัน ข้าว ไม้ผล

1.2 การปศุสัตว์ สถานการณ์ปัจจุบันด้านปศุสัตว์ของจังหวัดตรังเกษตรกรจังหวัดตรังส่วนใหญ่ประกอบอาชีพด้านการทำสวนยางพารา การทำสวนปาล์มและรับจ้าง โดยใช้พื้นที่และเวลาที่เสรีงภารกิจหลัก ไปเลี้ยงปศุสัตว์เพื่อเป็นรายได้เสริมของครอบครัว

1.3 ด้านการประมง จังหวัดตรัง มีการทำประมง 2 ลักษณะ คือ ประมงพื้นบ้าน ใช้เรือทำการประมงขนาดความยาวไม่เกิน 10 เมตร เครื่องยนต์เรือขนาดไม่เกิน 30 แรงม้า ใช้

เครื่องมือไม้ทันสมัย ใช้แรงงานในครอบครัว 2-3 สินค้าที่เป็นรายได้หลัก ได้แก่ กุ้งทะเล ปูม้า บ่อเตี้ย โคน บ่อตื้น บ่อต้ง บ่อลึก บ่อหลังเขี้ยว ฯลฯ

2. การอุตสาหกรรม

อุตสาหกรรมหลักที่สำคัญของจังหวัดตรัง จังหวัดตรังเป็นจังหวัดที่มีผลผลิตด้านเกษตรที่สำคัญอันได้แก่ ยางพารา ปาล์มน้ำมันและสัตว์น้ำทะเล ดังนั้นอุตสาหกรรมที่สำคัญของจังหวัด จึงเป็นอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องเนื่องการผลิตด้านการเกษตร และเป็นอุตสาหกรรมขั้นต้นที่กรรมวิธีการผลิตไม่ยุ่งยาก ได้แก่ อุตสาหกรรมยางพารา อุตสาหกรรมไม้อยางพารา อุตสาหกรรมสกัดน้ำมันปาล์ม และ อุตสาหกรรมอาหารทะเล

3. การท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวของจังหวัดตรังเริ่มมีทิศทางที่ชัดเจนมากขึ้น จังหวัดตรังเริ่มเป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวมากขึ้น โดยมีชื่อเสียงที่แตกต่างจากแหล่งท่องเที่ยวอื่นอย่างชัดเจน จังหวัดตรังมีเอกลักษณ์ของตัวเองในด้านความสมบูรณ์ทางธรรมชาติที่สวยงาม ความมีเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมวิถีชีวิตที่ไม่เปลี่ยนแปลง รสชาติอาหารที่ยังเป็นรสชาติของท้องถิ่น การให้บริการยังเป็นการบริการแบบบ้านที่ตี ซึ่งทั้งหลายเหล่านี้ยังเป็นที่ประทับใจแก่นักท่องเที่ยว นอกจากนี้ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยวในพื้นที่ยังไม่มีข้อบกพร่อง ถือได้ว่าสิ่งเหล่านี้เป็นจุดแข็งของจังหวัดตรังที่ยังใช้เป็นจุดขายและขยาย โอกาสทางการตลาดได้เป็นอย่างดี

เมื่อย้อนไปดูสถานการณ์การท่องเที่ยวของจังหวัดตรังเมื่อปี 2547 การท่องเที่ยวของจังหวัดตรัง มีสภาพเติบโตแบบก้าวกระโดดอย่างมาก ด้วยปริมาณผู้เยี่ยมชมเยือนจากระดับ 5 แสนกว่าคน-ครั้ง เพิ่มขึ้นเป็น 7 แสนกว่าคน-ครั้ง ภายในระยะเวลา 1 ปี ด้วยอัตราการเพิ่มขึ้นสูงถึงร้อยละ 30 นับเป็นครั้งแรกของจังหวัดตรังที่มีปริมาณผู้มาเยือนมากที่สุดในรอบหลายปีที่ผ่านมา ทั้งนี้ขณะนั้นหลายฝ่าย ประเมินสถานการณ์ไปข้างหน้าคาดว่าจะมีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องโดยเชื่อว่าจะมีปริมาณผู้เยี่ยมชมเยือนมากถึง 8 แสนคน-ครั้ง ภายในปี 2548 และมีรายได้จากการท่องเที่ยวเข้ามาหมุนเวียนในจังหวัดตรังสูงถึงกว่า 3 พันล้านบาทพื้นที่จังหวัดตรังได้รับความเสียหายจากคลื่นยักษ์สึนามิเพียงเล็กน้อย การพัฒนาฟื้นฟูสภาพของแหล่งท่องเที่ยวค่านับงานได้อย่างรวดเร็ว ในขณะที่ตลาดนักท่องเที่ยวของจังหวัดตรังเกือบทั้งหมดเป็นนักท่องเที่ยวชาวไทย การพึ่งพิงตลาดนักท่องเที่ยวจากต่างประเทศยังมีน้อย กอปรกับภาพลักษณ์ของการท่องเที่ยวจังหวัดตรังมีความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยว ซึ่งมีความโดดเด่นทั้งแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติและประเพณีวัฒนธรรม

4. การทำเหมืองแร่

ปัจจุบันการทำเหมืองแร่ในจังหวัดตรัง มีเพียงการทำเหมืองแร่หินอุตสาหกรรมชนิดหินปูน (เพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง) และแร่ โดโลไมต์ เท่านั้น อุปสรรคที่สำคัญในการทำเหมืองแร่หิน อุตสาหกรรมที่อาจจะส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมก่อสร้างในอนาคต คือ การคัดค้านของชุมชนใน พื้นที่ ทำให้ไม่สามารถเพิ่มเติมแหล่งหินอุตสาหกรรมในจังหวัดตรังได้ ประกอบกับแหล่งที่มีอยู่เดิม ได้ลดปริมาณลงเป็นอันมาก ซึ่งจะเกิดการขาดแคลนหินก่อสร้าง และมีราคาสูง หากสถานการณ์ยังไม่เปลี่ยนแปลงไปในทางที่เอื้อต่อการทำเหมืองแร่ต่อไป

สถานการณ์ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ทรัพยากรป่าไม้ป่าไม้จังหวัดตรังปรากฏตลอดแนวด้านตะวันออกของจังหวัด ซึ่งเป็นแนวเทือกเขาบรรทัดที่ยาวตลอดแนวเหนือใต้ ตั้งแต่อำเภอรัษฎาอำเภอห้วยยอด อำเภอเมืองอำเภอนาโยงอำเภอย่านตาขาว และอำเภอปะเหลียน ซึ่งเป็นเทือกเขาที่ติดต่อกับจังหวัดนครศรีธรรมราชพัทลุงและสตูล โดยทั่วไปสภาพป่าของจังหวัดตรังจะเป็นป่าดงดิบ มีพรรณไม้ที่สำคัญเช่น หลุมพอ ตะเคียน ยาง ตะแบก นาคบุตร พะยอม ตำเสา จำปาและไม้เคี่ยม เป็นต้น

ประเภทพื้นที่ป่าอนุรักษ์ พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ จำนวน 64 ป่า มีพื้นที่ทั้งหมด 1,543,742 ไร่ พื้นที่ป่าอนุรักษ์ที่ประกาศในท้องที่จังหวัดตรัง มีพื้นที่ทั้งหมด 1,107,528.25 ไร่ ป่าชายเลน 374,916 ไร่ โดยแบ่งได้เป็น 4 ประเภท คือ

1. ป่าดงดิบ ส่วนใหญ่อยู่ในแถบทิศตะวันออกของอำเภอนาโยง อำเภอห้วยยอด และอำเภอรัษฎา พันธุ์ไม้ที่สำคัญ เช่น ยาง ยุง กะบาก ขนุนป่า ตะเคียน หลุมพอ บุนนาค เป็นต้น
2. ป่าผสมบริเวณภูเขาหินเป็นป่าโปร่งและพุ่มไม้บริเวณภูเขาหิน พันธุ์ไม้ที่พบ เช่น สลัดได เตยเขาปรังเขา เป็นต้นพบบริเวณเขาน้ำพราย อำเภอห้วยยอด
3. ป่าชายหาด เป็นป่าโปร่ง มีเนื้อที่เล็กน้อยอยู่ตามชายฝั่ง พันธุ์ไม้ที่สำคัญ เช่น สนทะเล หูกวาง เป็นต้น บริเวณที่ทำการอุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม หาดหยงหลิง หาดยาว
4. ป่าชายเลน เป็นป่าที่พบบริเวณหาดโคลนหรือหาดเลนริมทะเลที่มีน้ำทะเลท่วมถึง ซึ่ง ได้แก่ บริเวณปากแม่น้ำลำคลองที่ไหลลงทะเล ส่วนใหญ่พบในอำเภอสีเกา อำเภอกันตัง อำเภอย่านตาขาว อำเภอปะเหลียน และอำเภอหาดสำราญ

ด้านทรัพยากรสัตว์ป่า พื้นที่ที่เป็นเขตอนุรักษ์ด้านสัตว์ป่าที่สำคัญในพื้นที่ของจังหวัดศรีสะเกษประกอบด้วย

1. เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า(Wildlife Sanctuaries) มี 2 แห่ง ได้แก่ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาบรรทัด และเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาประ-บางคราม
 2. เขตห้ามล่าสัตว์ป่า (Non- Hunting Area) มี 3 แห่ง ได้แก่ เขตห้ามล่าสัตว์ป่าคลองลำขาน เขตห้ามล่าสัตว์ป่าเขาน้ำพราย เขตห้ามล่าสัตว์ป่าหมู่เกาะลิบง
 3. อุทยานแห่งชาติ (National Park) มี 3 แห่ง ได้แก่ อุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะเภตรา และอุทยานแห่งชาติเขาปู่-เขาย่า
- ประเภทของสัตว์ป่าสงวนที่พบในจังหวัดศรีสะเกษ มี 15 ชนิดที่พบในพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษ เช่นพะยูน เลียงผา สมเสร็จ แมวลายหินอ่อน สัตว์ป่าคุ้มครองและสัตว์ป่าออกประเภท สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมบกหรือ สัตว์ปีก สัตว์เลื้อยคลาน สัตว์สะเทินน้ำสะเทินบก ปลาและ แมลง

ด้านทรัพยากรน้ำ

1. น้ำผิวดิน แม่น้ำสายหลัก ของจังหวัดศรีสะเกษ มี 2 สาย คือ
 - แม่น้ำศรีนครินทรราชานุสรณ์ มีต้นกำเนิดจากเทือกเขาบรรทัด มีความยาวประมาณ 123 กิโลเมตรไหลผ่านพื้นที่ 5 อำเภอ คือ อำเภอธวัชบุรี อำเภอวังวิเศษ อำเภอห้วยยอด อำเภอเมืองและอำเภอกันตัง ลงสู่ทะเลอันดามันที่ปากน้ำกันตัง อำเภอกันตัง
 - แม่น้ำปะเหลียน เป็นแม่น้ำสายสั้นๆ อยู่ทางด้านตะวันออกของแม่น้ำศรีนครินทรราชานุสรณ์ มีความยาวประมาณ 80 กิโลเมตรไหลผ่านพื้นที่ 2 อำเภอ คือ อำเภอย่านตาขาวและอำเภอปะเหลียน ก่อนลงสู่ทะเลอันดามันที่บ้านปากปรนฝั่งอำเภอหาดสำราญและบ้านบางแรดฝั่งอำเภอกันตัง
2. แหล่งน้ำธรรมชาติ ส่วนมากเป็นห้วย หนอง คลอง บึง และยังมีลำคลองสายสั้นๆ บริเวณชายฝั่งทะเล เช่น คลองกะลาเสใหญ่ คลองกะลาเสน้อย ในเขตอำเภอสิเกา คลองบางลึก อำเภอกันตัง คลองหลักชัยและคลองลิพัง อำเภอปะเหลียน เป็นต้น
3. แหล่งน้ำชลประทาน

ด้านทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง

ป่าชายเลน จังหวัดศรีสะเกษ มีเนื้อที่ป่าชายเลนปกคลุมตลอดแนวชายฝั่งทะเล ตลอดความยาว 150 กิโลเมตร โดยมีพื้นที่ป่าชายเลนในปี พ.ศ.2548 จำนวน 249,330 ไร่

การกัดเซาะชายฝั่ง

ชายฝั่งของจังหวัดศรีสะเกษ พบปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งรุนแรง 2 ระดับ ดังนี้

1. ชายฝั่งที่มีการกัดเซาะอย่างรุนแรงคือ หาดปากเมง ต.ไม้ฝาด อ.สิเกา

2. ชายฝั่งที่มีการกัดเซาะปานกลาง คือ ชายฝั่งหัวหิน อำเภอเสีเกา , ชายฝั่งทะเลบ้านฉาง หลาง อำเภอเสีเกา , ชายฝั่งทะเลปากแม่น้ำปะเหลียน-บ้านปากบ่ร่น-บ้านนาทะเล , ชายฝั่งทะเล แหลมหยงหลิง อำเภอปะเหลียน

การเดินทางโดยรถยนต์

ตั้งอยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 828 กิโลเมตร การเดินทางโดยรถยนต์ทำได้ 2 ทาง คือ

-ใช้เส้นทางจากกรุงเทพฯ-สุราษฎร์ธานี ระยะทางประมาณ 617 กิโลเมตรและตรงมาตามทาง หลวงแผ่นดินสาย 41 สู่อำเภอทุ่งสง ระยะทาง 133 กิโลเมตร แล้วแยกเข้าทางหลวงแผ่นดินสาย 403 สู່ห้วยยอดระยะทางประมาณ 50 กิโลเมตรเลี้ยวซ้ายเข้าทางหลวงแผ่นดินสาย 4 อีก 28 กิโลเมตร ถึงตรง รวมเป็นระยะทาง 828 กิโลเมตร

-ใช้เส้นทางจากกรุงเทพฯ มาตามทางหลวงแผ่นดินสาย 35 (ธนบุรี-ปากท่อก) ระยะทาง 90 กิโลเมตร และแยกเข้าทางหลวงแผ่นดินสาย 4 (เพชรเกษม) จนถึงชุมพร แยกเข้าระนอง พังงากระบี่ ตรง รวมระยะทาง 1,020 กิโลเมตร

การเดินทางโดยรถไฟ

สำหรับการเดินทางโดยรถไฟ มีรถเร็วออกจากสถานีกรุงเทพฯถึงสถานีตรงทุกวันวันละ 2 เที่ยว โดยออกจากกรุงเทพฯ เวลา 17.05 น. และ 18.30 น. ถึงตรงเวลา 08.30 น. และ 10.15 น. ตามลำดับ สำหรับการเดินทางโดยรถไฟ มีรถด่วนและรถเร็วออกจากสถานีกรุงเทพฯถึงสถานีตรงทุกวัน วัน ละ 2 ขบวน

ตารางเดินทางรถไฟ

รถด่วน	ออก 17.05 น.	ถึง 7.55 น.
รถเร็ว	ออก 18.20 น.	ถึง 10.20 น.
รถเร็ว	ออก 13.25 น.	ถึง 5.15 น.
รถด่วน	ออก 17.20 น.	ถึง 8.25 น.

อัตราค่าโดยสารรถไฟ

ชั้น 1	ห้องแอร์ส่วนตัว	เตียงบน	1,280 บาท
		เตียงล่าง	1,480 บาท
ชั้น 2	นอนปรับอากาศ	รถด่วน	เตียงบน 761 บาท เตียงล่าง 831 บาท
		รถเร็ว	เตียงบน 691 บาท เตียงล่าง 741 บาท
	นอนปรับอากาศ (JR)	รถด่วน	เตียงบน 781 บาท

		เตียงล่าง	871 บาท
	<u>นอนพัคลม</u> รถเร็ว	เตียงบน	521 บาท
		เตียงล่าง	571 บาท
	<u>นั่งแอร์</u> รถด่วน		571 บาท
	<u>นั่งพัคลม</u> รถเร็ว		421 บาท
ชั้น 3	รถด่วน รถเร็ว		285 บาท
			245 บาท

การเดินทางโดยรถประจำทาง

จากสถานีขนส่งสายใต้ ถนนบรมราชชนนี (ถนนปิ่นเกล้า-นครชัยศรี) มีรถโดยสารประจำทางทั้งธรรมดาและปรับอากาศ จากกรุงเทพฯ ไปจังหวัดตรังทุกวัน

การเดินทางโดยเครื่องบิน

กรุงเทพฯ- ตรัง โทร. 1318				ตรัง - กรุงเทพฯ โทร. 1318			
วันเดินทาง	เที่ยวบิน	ออก	ถึง	วันเดินทาง	เที่ยวบิน	ออก	ถึง
ทุกวัน	DD7400	07:30	08:50	ทุกวัน	DD7401	09:20	10:40
ทุกวัน	DD7410	14:20	15:40	ทุกวัน	DD7411	16:30	17:50

กรุงเทพฯ- ตรัง โทร. 02-5159999				ตรัง - กรุงเทพฯ โทร. 02-5159999			
วันเดินทาง	เที่ยวบิน	ออก	ถึง	วันเดินทาง	เที่ยวบิน	ออก	ถึง
ทุกวัน	FD3191	09:00	10:20	ทุกวัน	FD3192	11:00	12:20
ทุกวัน	FD3195	17:15	18:30	ทุกวัน	FD3196	18:55	20:10

สายการบิน	รหัส	โทรศัพท์	สำรองที่นั่ง	อัตราค่าโดยสาร
นกแอร์	DD	1318	http://www.nokair.com	ขึ้นอยู่กับวันเดินทาง
แอร์เอเชีย	FD	02-5159999	http://www.airasia.com	ขึ้นอยู่กับวันเดินทาง

การคมนาคมภายในจังหวัด

ในตัวเมืองมีรถสามล้อเครื่อง หรือตุ๊กตุ๊ก บริการขนส่งในเขตเทศบาลหากเดินทางติดต่อระหว่างอำเภอมีบริการรถประจำทาง และรถสองแถวเล็กหรือจะเดินทางโดยรถตู้ซึ่งหาเช่าได้จากบริษัททัวร์ในตัวเมืองตรังระยะทางระหว่างอำเภอเมืองตรังและอำเภอต่างๆ เป็นดังนี้

ตารางที่ 6.1 ตารางแสดงระยะทางระหว่างเมืองตรังและอำเภอต่างๆในจังหวัดตรัง

ระยะทาง	กิโลเมตร
อำเภอเมือง - อำเภอห้วยยอด	28
อำเภอเมือง - อำเภอย่านตาขาว	20
อำเภอเมือง - อำเภอปะเหลียน	44
อำเภอเมือง - อำเภอวังวิเศษ	60
อำเภอเมือง - อำเภอนาโยง	12
อำเภอเมือง - อำเภอรัษฎา	57

6.1.4 การบริการสาธารณูปโภคพื้นฐาน

6.1.4.1 การติดต่อสื่อสาร

โทรศัพท์

จังหวัดตรังมีชุมสายโทรศัพท์ที่เป็นโครงข่ายของบริษัททีโอที จำกัด (มหาชน) ส่วนบริการลูกค้าจังหวัดตรังจำนวน 65 ชุมสาย

6.1.4.2 การไฟฟ้า

ปัจจุบันจังหวัดตรังมีไฟฟ้าใช้ครบทุกหมู่บ้าน

6.1.4.3 การประปา

การประปาส่วนภูมิภาค กำหนดเขตบริหารสำหรับจังหวัดตรัง เป็น 3 สำนักงานประปาซึ่งแต่ละสำนักงานประปาขึ้นตรงกับสำนักงานประปาเขต 5 สงขลา

ตารางที่ 6.2 ตารางแสดงกำลังผลิต ปริมาณการใช้และจำนวนผู้ใช้จำแนกตามสำนักงานประปาในจังหวัดตรัง

ข้อความ	สำนักงานประปา			
	ตรัง	ห้วยยอด	ย่านตาขาว	กันตัง
กำลังผลิตที่ใช้งาน (ลบ.ม./วัน)	15,840	11,280	6,480	12,240
ปริมาณน้ำผลิต (ลบ.ม.)	301,992	187,215	161,764	312,904
ปริมาณผลิตจ่าย (ลบ.ม.)	293,360	180,535	157,196	305,630
ปริมาณน้ำจำหน่าย (ลบ.ม.)	212,716	145,291	94,065	194,374
จำนวนผู้ใช้น้ำทั้งหมด (ราย)	12,814	8,067	5,071	8,420

ที่มา: การประปาส่วนภูมิภาค จังหวัดตรัง

6.1.4.4 ถนน

จังหวัดตรังประกอบด้วย ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4 4225 4046 404 403 416 4124 และ 4125

6.1.5 ทรัพยากรการท่องเที่ยว

6.1.5.1 สถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดตรัง

แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติทางทะเล

1. หมู่เกาะ และเกาะแก่งต่างๆ เช่น เกาะสุกรหรือเกาะหมู เกาะลิบงเกาะกระดานเกาะไห เกาะมุก ถ้ำมรกต เกาะรอก เกาะหลาวเหลียง เกาะเกตุรา

2. ชายหาด ได้แก่ ที่ทำการอุทยานหาดเจ้าไหม มีอ่าวที่สำคัญ ได้แก่ อ่าวเนียง อ่าวไผ่ อ่าวช่องลม หาดปากเมง หาดเจ้าไหม หาดทองหลิง หาดราชมงคล หาดยาว หาดถ้ำราญแหลมของ สตาร์

3. แหล่งปะการัง ได้แก่ เกาะม้า เกาะเชือก เกาะแหวน เกาะตะเกียง

4. แหล่งอาศัยของสัตว์ทะเลหายาก/พื้นถิ่น

-แหล่งหญ้าทะเลที่เกาะลิบง อำเภอกันตัง

-หาดปากเมงมีร่องรอยของการฝังตัวของหอยหายากใกล้จะสูญพันธุ์ชนิดหนึ่ง คือ หอยตะเกา

แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติทางบก

1. อุทยานป่าไม้แหล่งน้ำ ได้แก่ เขตห้ามล่าสัตว์ป่าคลองลำชาน สถานีพัฒนาและส่งเสริม การอนุรักษ์สัตว์ป่าเขาช่อง ทะเลตองห้อง

2. ถ้ำ เช่น ถ้ำเขาช้างหาย ถ้ำเล ถ้ำเขากอบ ถ้ำเจ้าไหม-ถ้ำเจ้าคุณ

3. น้ำตก ได้แก่ น้ำตกโตนเต๊ะ น้ำตกกระช่อง น้ำตกสายรุ้ง น้ำตกเจ้าพะ น้ำตกไพรสวรรค์ น้ำตกลำปลอก น้ำตกโตนตง น้ำตกน้ำพ่าน ร้อยชั้นพันวัง น้ำตกเขาช่อง น้ำตกปากแง่ม

4. แหล่งน้ำพุร้อน เช่น วนอุทยานบ่อน้ำร้อนกันตัง

5. แหล่งคูสัตว์ป่าพื้นถิ่น

- พญากง (สัตว์ครึ่งบกครึ่งน้ำ ลักษณะคล้ายกบและคางคก แต่มีขนาดใหญ่กว่า คางคกจะมีสีแสดจัดเมื่อกระทบแสงไฟในยามค่ำคืน มีมากที่อำเภอรัษฎา พบเห็น ได้บริเวณริมฝั่งคลอง หรือถ้ำห้วย)

-วังนกน้ำ เป็นบึงน้ำ หรือแอ่งน้ำ และป่าพรุ อยู่ที่อำเภอวังวิเศษ เป็นที่พักอาศัย ของนกเป็ดน้ำที่อพยพหนีความหนาวจากประเทศจีนและนกท้องถิ่นหลากหลาย ชนิด

แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์

1. ซากอารยธรรม แหล่งโบราณคดี เมืองโบราณ ได้แก่ ภูเขาทักจัน ภูเขาชุมทองวัดคีรีวิหาร ภูเขาสาย ถ้ำตรา เขาโพธิ์โทน
2. ศาสนสถาน ศาสนสถานที่สำคัญได้แก่ วัดถ้ำพระพุทธรูป วัดภูเขาทอง ภูเขาสาย วัดนิคมประทีป วัดกะพังสุรินทร์ วัดจอมไตร วัดตรังคภูมิพุทธาวาส วัดมงคลสถานคริสตจักรตรัง
- 3.อนุสาวรีย์อนุสรณ์สถาน ได้แก่ อนุสาวรีย์พระยารัษฎานุประดิษฐ์มหิศรภักดี (คอซิมบี๊ ณ ระนอง) เขปี่นระ ลายพระปรมาภิไธยย่อ “ปปร.๑๐/๑๐/๑๑

แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม

1. แหล่งวัฒนธรรมประเพณีและหัตถกรรมพื้นเมือง ได้แก่
 - หมู่บ้านขนมเค้ก ชมกรรมวิธีและขั้นตอนการทำขนมเค้กของฝากจากเมืองตรังที่มีชื่อเสียงจากต้นตำรับที่ตำบลลำภูรา
 - บ้านนาหมื่นศรี เป็นชุมชนวิสาหกิจทำผ้าทอมือ
2. แหล่งสถาปัตยกรรมที่เป็นเอกลักษณ์ เช่น สถานีรถไฟกันตัง ตำหนักโปร่งฤทัย จวนผู้ว่าราชการจังหวัดตรัง บ้านตระกูลคีรีรัตน์

แหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น

1. พิพิธภัณฑ์เฉพาะทาง เช่น พิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำราชมงคล พิพิธภัณฑ์พระยารัษฎานุประดิษฐ์มหิศรภักดี
2. แหล่งท่องเที่ยวเพื่อการศึกษาทางวิทยาศาสตร์หรือทางธรรมชาติ เช่น สวนพฤกษศาสตร์สากลภาคใต้ (ทุ่งค่าย)
3. จุดชมทิวทัศน์ สวนสาธารณะ สถานที่พักผ่อนหย่อนใจได้แก่ สระกะพังสุรินทร์สวนสมเด็จพระนครินทร์ 95 (ทุ่งน้ำผุดหรือเขาแปะช้อย) สวนสาธารณะควนคำหนักจันทร์

กิจกรรมท่องเที่ยว/กิจกรรมความสนใจเฉพาะ

- นั่งรถตุ๊กตุ๊ก
- ดูนกทะเล
- ดำน้ำตื้น
- ไต่บันไดเทียมยอดไม้
- เดินป่าปากแจ่ม
- หาหอยทะเล
- ดำน้ำลึก, หินแดง
- ตกปลาทะเล

-ตามรอยพะยูน

-เดินป่าสัมผัสก้อนเมฆ ภูเขาเมฆ เส้นทางเดินป่า ชมความอุดมสมบูรณ์ของผืนป่าแห่งเทือกเขาบรรทัด ดันไม้ไผ่ระบวยอดเขาสูง และทัศนียภาพอันสวยงามของ 2 ผังทะเล 2 จังหวัด คือ อ่าวไทย (พัทลุง) และอันดามัน (ตรัง)

เทศกาลงานประเพณี

-งานเทศกาลขนมเค้กจัดขึ้นในเดือนสิงหาคมให้เลือกซื้อเป็นของฝากจากเมืองตรัง

-งานวิวาท์ใต้สมุทร จัดขึ้นเดือนกุมภาพันธ์ทุกปี หนุ่มสาว ทั้งชาวไทยและต่างประเทศทั่วโลกมาเข้าร่วมพิธีวิวาท์ใต้ทะเลตรัง

-งานวัฒนธรรม ประเพณี ของคีเมืองตรัง จัดขึ้นเดือนกันยายนทุกปี รวบรวมวัฒนธรรม ประเพณีของคีที่มีในจังหวัดตรังทุกอำเภอมาแสดงประเพณีการถือศีลกินเจของคนตรัง

-งานเฉลิมพระชนมพรรษาและงานกาชาดจังหวัดตรังจัดขึ้นระหว่าง วันที่ 5-15 ธันวาคมทุกปีเป็นงานที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของจังหวัดตรังและของภาคใต้มีการออกร้านจัดนิทรรศการ แสดง สาธิต จำหน่ายผลิตภัณฑ์ การแสดงศิลปวัฒนธรรมและมหรสพต่างๆตลอดงาน

-ประเพณีไหว้พระจันทร์ ทุกปีในคืนวันเพ็ญเดือนแปดที่ชุมชนทุ่งยาว อำเภอปะเหลียน

-การจัดงานอนุรักษ์หอยตะเกกประจิมี่ในวันเสาร์-อาทิตย์ สัปดาห์ที่ 3 ของเดือนพฤศจิกายน

-ประเพณีชักพระ

-งานเบิกฟ้าเมืองตรัง

-มหกรรมอาหารดี

6.1.6 ปัญหาของที่ตั้งโครงการ

การสำรวจความพร้อมของที่ตั้งโครงการมีจุดประสงค์เพื่อประเมินปัญหาทางด้านโครงสร้างพื้นฐานทางสิ่งแวดล้อมบริการต่างๆเพื่อคาดเดาความต้องการบริการต่างๆที่จำเป็นต่อการท่องเที่ยว โดยเฉพาะอย่างยิ่งความต้องการด้านที่พักซึ่งเป็นพื้นฐานการกำหนดที่ตั้งโครงการต่อไป

จากการศึกษาความพร้อมเบื้องต้นของที่ตั้งโครงการซึ่งอยู่บริเวณอำเภอกันตัง จากการศึกษาพื้นที่โดยรอบสรุปได้ดังนี้

ด้านสาธารณูปโภคพื้นฐานที่จำเป็นต่อโครงการระบบไฟฟ้า , น้ำประปา , ระบบโทรศัพท์และระบบกำจัดขยะในพื้นที่หมู่บ้านมดตะนอยและหมู่บ้านหาดยาวมีระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานที่มีความพร้อมและเพียงพอต่อความต้องการของโครงการที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอยู่แล้วเนื่องจากการพัฒนาด้านสาธารณูปโภคของทั้งสองแห่งได้ถูกพัฒนาต่อเนื่อง

6.2 การศึกษาวิเคราะห์เลือกที่ตั้งโครงการ

6.2.1 หลักในการเลือกพิจารณาที่ตั้งโครงการ

เนื่องจากจังหวัดตรังเป็นจังหวัดที่มีความอุดมสมบูรณ์ไปด้วยทรัพยากรธรรมชาติที่บริสุทธิ์ มีเกาะแก่งที่สวยงาม มีแหล่งน้ำที่อุดมสมบูรณ์และเต็มไปด้วยเขตอนุรักษ์ป่าชายเลนและมีแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่น่าสนใจ ทำให้ตรังจึงมีความเหมาะสมที่จะเป็นที่ตั้งของสถานพักตากอากาศริมทะเลที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวได้ในอนาคตข้อพิจารณาในการเลือกที่ตั้งดังนี้

1. ลักษณะทางกายภาพที่เป็นสิ่งดึงดูดเชื้อเชิญของที่ตั้งและอยู่ใกล้กับแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์

ลักษณะทางกายภาพของที่ตั้งโครงการควรมีลักษณะไม่ลาดชันเพื่อสะดวกในการปรับพื้นที่ทำให้ไม่ต้องทำลายสภาพแวดล้อมเดิมและที่ตั้งโครงการควรอยู่ใกล้แหล่งเรียนรู้ที่นักท่องเที่ยวสามารถท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ได้รวมทั้งควรอยู่ใกล้ท่าเรือที่สามารถนำนักท่องเที่ยวไปเที่ยวเกาะต่างๆของจังหวัดตรังได้

2. สภาพแวดล้อมและทัศนียภาพ

สภาพแวดล้อมต้องมีความสวยงามมีมุมมองที่ดี ไม่มีสิ่งบดบังทัศนียภาพที่ตั้งควรจะต้องมองเห็นทะเลซึ่งเป็นทัศนียภาพหลักของที่ตั้งโครงการที่อยู่ติดทะเล

3. การเข้าถึง

พื้นที่ควรตั้งอยู่ในบริเวณที่สามารถเข้าถึงโครงการได้โดยสะดวกใกล้กับตัวเมืองเส้นทางคมนาคมไม่สับสนซึ่งอาจเดินทางได้โดยรถยนต์หรือเรือและมีระยะทางไม่ไกลจากแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ

4. ข้อกำหนดทางกฎหมายและการใช้ที่ดิน

จะต้องสอดคล้องกับการใช้ที่ดินไม่มีข้อจำกัดทางกฎหมายมากนักเช่นการเวนคืน, สิทธิการครอบครองที่ดิน , นโยบายพัฒนาในอนาคตตลอดจนกฎหมายประจำท้องถิ่น

5. ราคาที่ดินและขนาดที่ดิน

ที่ดินราคาไม่สูงมากนักเหมาะกับการทำการลงทุนสถานพักตากอากาศจำเป็นต้องมีขนาดกว้างขวางเพื่อที่จะสามารถสร้างบรรยากาศดีใจและสามารถสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกได้ดี

6. ใกล้แหล่งท่องเที่ยวสำคัญ

เพื่อให้นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางออกไปชมสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญทางประวัติศาสตร์และแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงอื่นๆของจังหวัดศรีสะเกษได้

7. ไม่มีปัญหาด้านสาธารณูปโภค สาธารณูปการ

มีน้ำ, ไฟฟ้า, โทรศัพท์เข้าถึง ได้รับการบริการต่างๆจากรัฐเพียงพอ

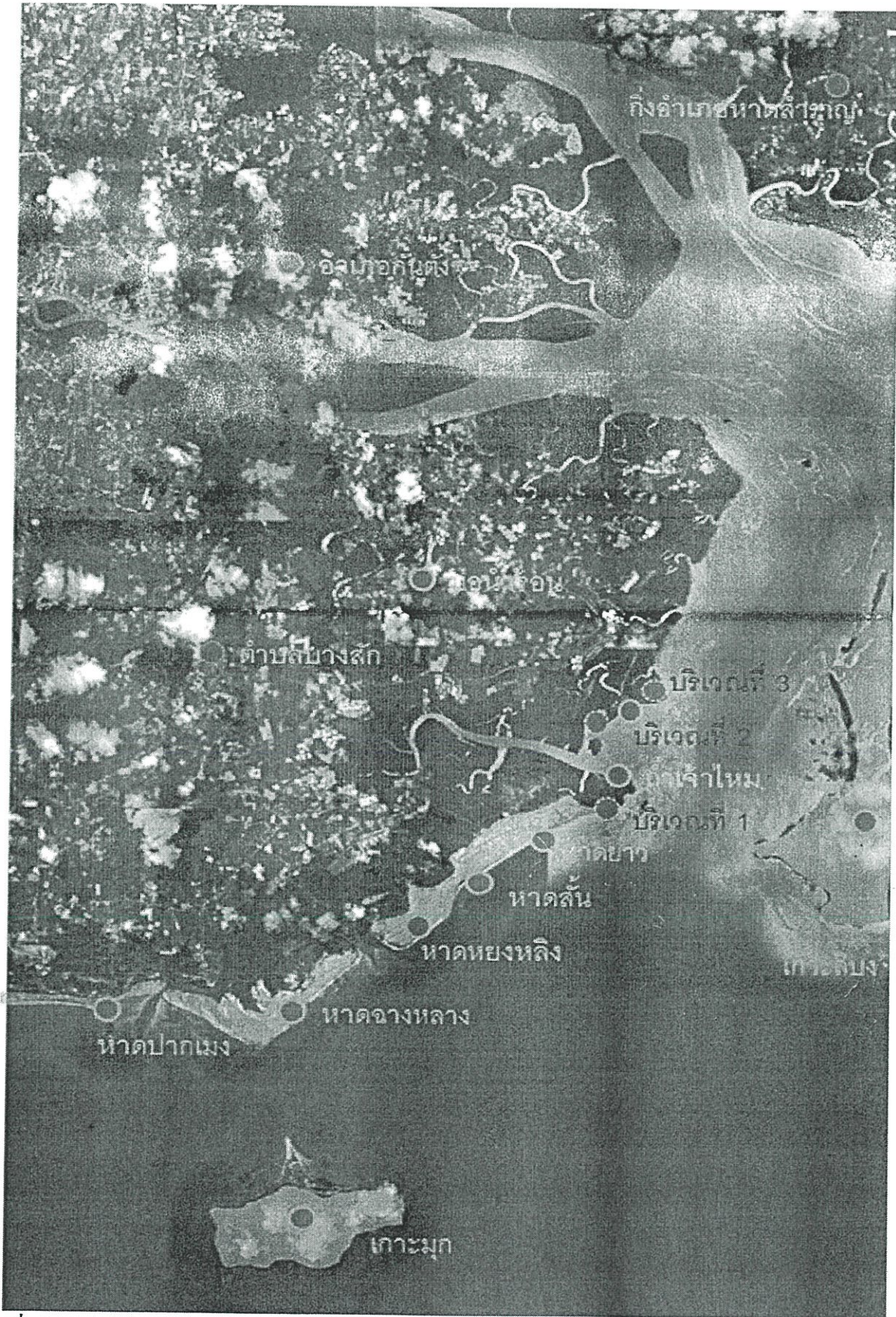
8. ด้านความปลอดภัย

ที่ตั้งควรมีความปลอดภัยสำหรับแขกที่มาใช้บริการทั้งทางด้านอาชญากรรมและภัยจากธรรมชาติ เช่นลมมรสุม

เมื่อวิเคราะห์และศึกษาแหล่งที่ตั้งโดยพิจารณาความเป็นไปได้ของโครงการจากแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ และแหล่งท่องเที่ยวสำคัญในจังหวัด, การคมนาคม, ทิวทัศน์ที่สวยงามและสภาพภูมิประเทศสรุปว่าพื้นที่ที่มีศักยภาพเหมาะสมและมีระยะทางไม่ไกลจากอำเภอเมืองศรีสะเกษมากนักรวมทั้งสามารถเชื่อมต่อกับแหล่งท่องเที่ยวต่างๆได้คือพื้นที่ริมทะเลในอำเภอกันตัง เนื่องจากเป็นอำเภอที่อยู่ห่างจากตัวเมืองเพียง 20 กิโลเมตรทำให้สะดวกในการเดินทางและกันตังยังเป็นอำเภอที่อยู่ติดทะเลมีแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ จึงมีความเหมาะสมในการศึกษาเพื่อเลือกที่ตั้งโครงการ

จากความต้องการเบื้องต้น ในเรื่องแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ แหล่งท่องเที่ยวทางทะเล การเข้าถึงราคาที่ดิน และการบริการด้านสาธารณูปโภค ทำให้ได้ตำแหน่งที่ตั้งโครงการใน 2 พื้นที่ได้แก่บริเวณพื้นที่เอกชนหาดมดตะนอยและบริเวณพื้นที่เอกชนหาดยาวเนื่องจากเป็นบริเวณที่นักท่องเที่ยวสามารถเที่ยวชมหญ้าทะเล อาหารของพะยูนได้รวมทั้งสามารถเฝ้าติดตามชีวิตพะยูนได้

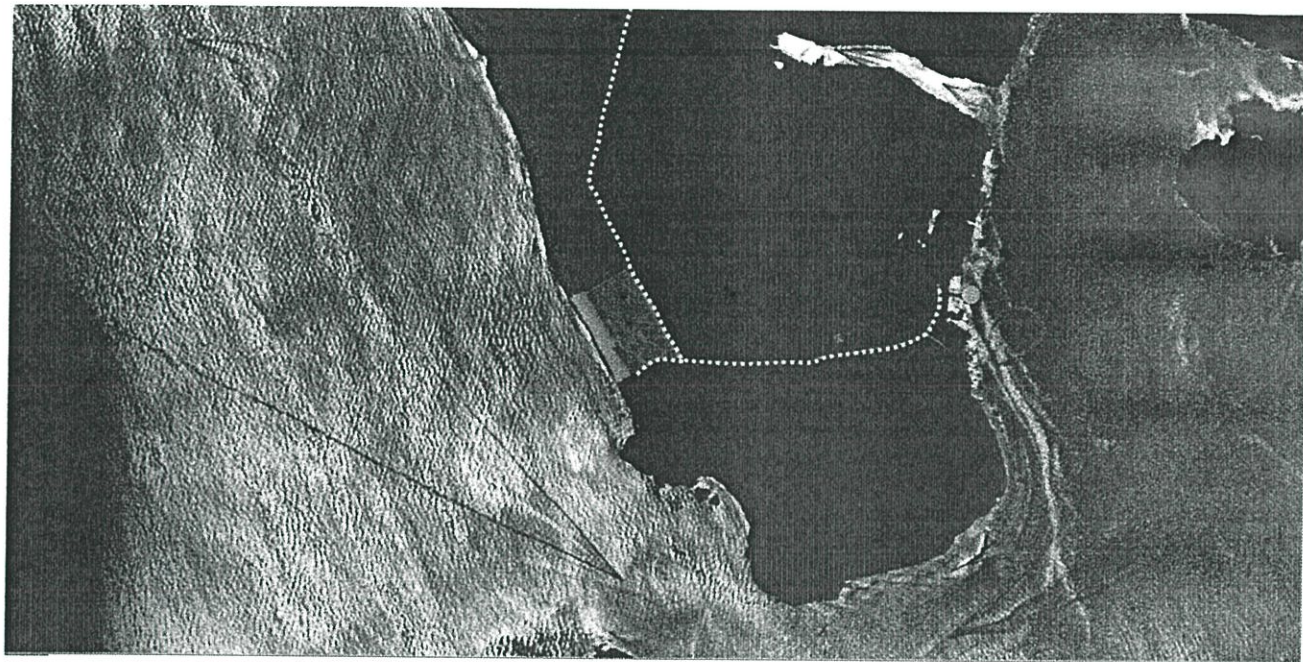
จากการพิจารณาเบื้องต้นจะได้ที่ตั้งโครงการที่เหมาะสมในพื้นที่เอกชนหาดมดตะนอยและบริเวณพื้นที่เอกชนหาดยาวที่ใช้ในการพิจารณาแบ่งออกเป็น 3 บริเวณดังนี้

รูปที่ 6.5 ภาพถ่ายทางอากาศบริเวณอำเภอกันตังแสดงตำแหน่งที่ตั้งโครงการบริเวณที่ 1, 2 และ 3 และแหล่งท่องเที่ยวสำคัญ

บริเวณที่ 1

ตั้งอยู่หมู่ที่ 6 บ้านหาดเจ้าไหม ตำบลเกาะลิบงเป็นหาดทรายยาวต่อจากโขดเขารูปกระโดงฉลาม ขึ้นมาทางด้านเหนือมีสนทะเลขึ้นเป็นแนวคูสวยงาม มีชายหาดกว้างจากหาดยวนักท่องเที่ยวสามารถเช่าเรือไปเที่ยวตามเกาะต่าง ๆ

รูปที่ 6.6 ภาพถ่ายทางอากาศแสดงที่ตั้งโครงการบริเวณที่ 1

อาณาเขตติดต่อ

ทิศเหนือติดกับป่าสน , ที่ดินว่างเปล่าของชาวบ้าน

ทิศใต้ติดกับถนนเข้าหาด, ชายหาด

ทิศตะวันออกติดกับถนนเรียบหาด

ทิศตะวันตกติดกับชายหาด

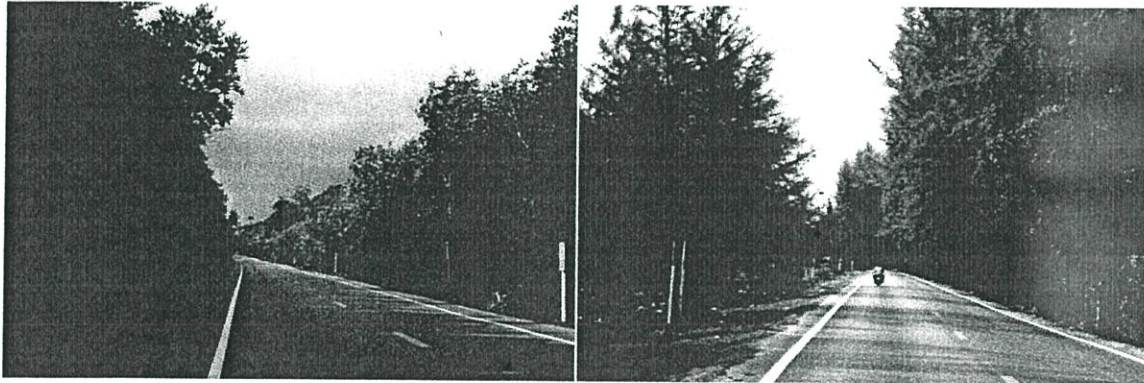
1. ลักษณะทางกายภาพที่เป็นสิ่งดึงดูดเชื้อเชิญของที่ตั้งและอยู่ใกล้กับแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์

ตำแหน่งที่ตั้งโครงการติดถนนเรียบหาดสามารถเดินลงไปยังชายหาดได้บริเวณชายหาดของโครงการราบเรียบลงไปทะเลสะอาดสามารถเล่นน้ำได้โดยเป็นหาดทรายยาวต่อจากโขดเขารูปกระโดงฉลามซึ่งเป็นทิวทัศน์ที่สวยงาม ทางด้านเหนือมีสนทะเลขึ้นเป็นแนวคูสวยงาม มีชายหาดกว้างจากจุดนี้ไม่ไกลถ้าเจ้าไหม-ถ้าเจ้าคุณซึ่งเป็นถ้ำหินงอกหินย้อยอยู่ที่เขาโต๊ะเนาะ ใกล้บ้านเจ้าไหม ซึ่งสามารถเที่ยวชมโดยพายเรือจากหาดยาวไปตามคลองเจ้าไหม ประมาณ 15 นาที จากนั้นลัดไปตามคลองจรเข้ขาวทะเลถ้ำเจ้าไหม เพื่อไปเจอป่าชายเลนอันอุดมสมบูรณ์ นอกจากนั้นระหว่างทางจะมีถ้ำเจ้าคุณ ซึ่งเป็นถ้ำที่ต้องเดินขึ้นไป

เกี่ยวข้องความงามของถ้ำ ในถ้ำจะมีหินย้อยที่มีความสวยงามและรูปร่างแปลกตาซึ่งจากสภาพแวดล้อมรอบๆ ไซท์เหมาะที่จะเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์

2. สภาพแวดล้อมและทัศนียภาพ

ทางด้านทิศตะวันออกของ โครงการติดที่ดินว่างเปล่าของชาวบ้านและถนนสายหลักที่มุ่งตรงไป ทำเรือหาดยาวง่ายต่อการเข้าถึง มีความเงียบสงบ

รูปที่ 6.7 ถนนสายหลักด้านทิศตะวันออกของโครงการ (บริเวณที่ 1)

รูปที่ 6.8 มุมมองเข้าหาโครงการด้านทิศตะวันออก (บริเวณที่ 1)

รูปที่ 6.9 มองมองจากชายหาดด้านหน้าของโครงการ (บริเวณที่ 1)

3. การเข้าถึง

จากจังหวัดตรังไปตามทางหลวงจังหวัดตรังหมายเลข 4046 (ตรัง – สีเกา) ถึงกิโลเมตรที่ 30 เลี้ยวซ้ายไปตามทางหลวงจังหวัดหมายเลข 4162 สู่หาดปากเมงเป็นระยะทาง ประมาณ 40 กิโลเมตร จากหาดปากเมงเลี้ยวซ้ายไปตามถนนเลียบชายหาดอีกประมาณ 7 กิโลเมตรก็จะถึงที่ทำการอุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม (บริเวณหาดฉางกลาง) จากที่ทำการอุทยานตามถนนเลียบหาดถึงสามแยกบ้านน้ำราบระยะทาง 20 กิโลเมตรเลี้ยวขวาทางไปบ้านเจ้าไหมระยะทางประมาณ 6 กิโลเมตร ก่อนถึงบ้านหาดเจ้าไหมประมาณ 500 เมตรจะมีทางแยกเข้าสู่หาดยาว

4. ข้อกำหนดทางกฎหมายและการใช้ที่ดิน

ที่ดินนี้เป็นประเภทบพ.5 กรรมสิทธิ์ถือครองที่ดินของเจ้าของที่สามารถใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการทำกินได้ซึ่งควบคุมการใช้ประโยชน์ที่ดินตามประกาศกรมโยธาธิการและผังเมืองเรื่องกำหนดหลักเกณฑ์การใช้ประโยชน์ในทรัพย์สิน

5. ราคาที่ดินและขนาดที่ดิน

ราคาที่ดินบริเวณนี้ประมาณราคาไร่ละ 1.8 ล้านบาทตั้งอยู่บริเวณเรียบหาดเนื่องจากเป็นที่ดินบพ.5 โดยหลักแล้วเป็นที่ดินไม่มีโฉนดแต่สามารถถือครองกรรมสิทธิ์ในการใช้ประโยชน์ที่ดินซึ่งเจ้าของโครงการเป็นเจ้าของที่ดิน โดยตรงทำให้มีกรรมสิทธิ์ในการถือครองที่ดินเพื่อใช้ประโยชน์ตามกฎหมายขนาดของที่ดินประมาณ 12 ไร่ขนาดกว้างประมาณ 98 เมตรด้านหน้าโครงการติดชายหาดยาวประมาณ 200 เมตรบริเวณด้านทิศตะวันออกติดกับถนนสาธารณะและบริเวณรอบๆเป็นที่ดินเอกชนของชาวบ้านทั่วไปสามารถติดต่อขอซื้อถ่ายโอนกรรมสิทธิ์การถือครองและใช้ประโยชน์ที่ดินได้ถ้าหากโครงการต้องการขยายตัว

6. ใกล้แหล่งท่องเที่ยวสำคัญ

อยู่ใกล้แหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่สำคัญของจังหวัดตรัง ได้แก่ หาดหยงหลิง, หาดสั้นและห่างออกไป 20 กิโลเมตรเป็นอุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม , หาดปากเมงและหาดราชมงคลซึ่งเป็นที่ตั้งของพิพิธภัณฑสถานสัตว์น้ำจังหวัดตรัง

7. ไม่มีปัญหาด้านสาธารณูปโภค – สาธารณูปการ

มีน้ำ , ไฟฟ้า, โทรศัพท์เข้าถึงร้อยละเข้าถึงสามารถดำเนินการติดตั้งสาธารณูปโภคต่อจากพื้นที่ข้างเคียงได้ทันที

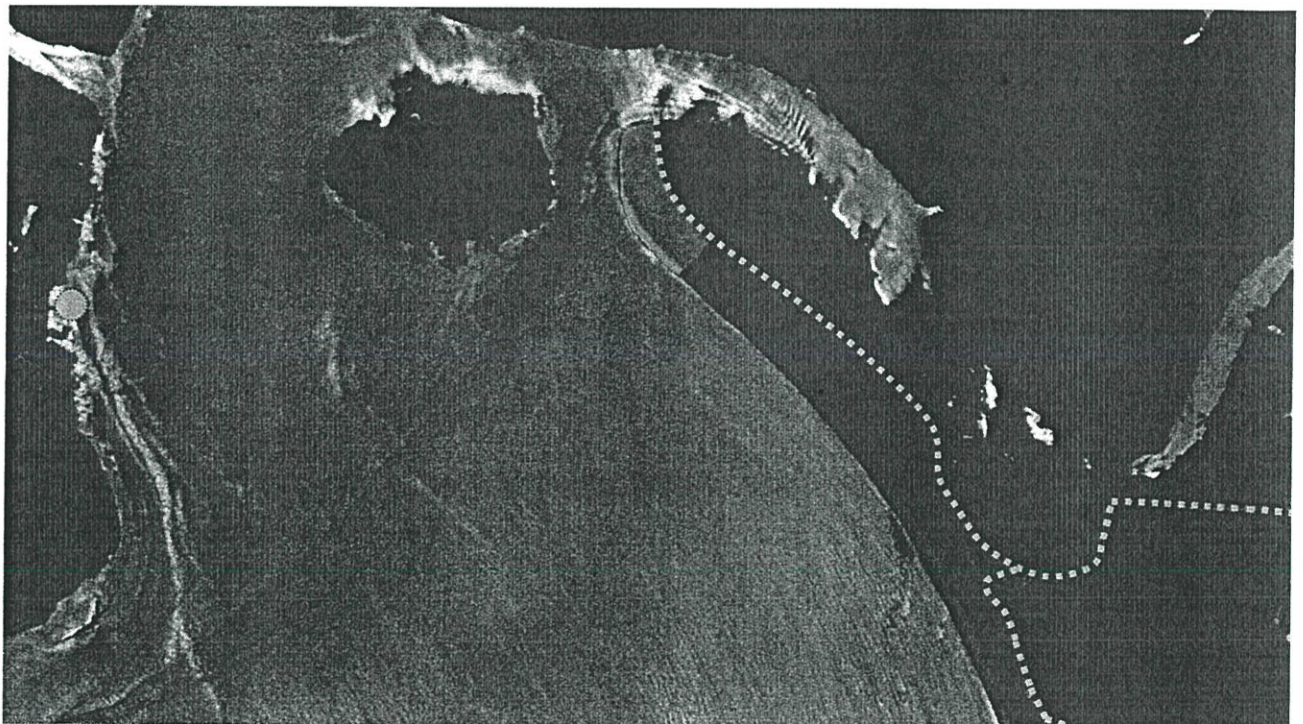
8. ด้านความปลอดภัย

ที่ตั้งมีความปลอดภัยสำหรับแขกที่มาใช้บริการ ไม่มีปัญหาทั้งทางด้านอาชญากรรมเนื่องจากในบริเวณโครงการเป็นพื้นที่ริมชายหาดใหม่ผู้คนยังไม่พลุกพล่านมีความเงียบสงบอยู่ไม่ไกลจากหมู่บ้านข้างเคียงอาจมีปัญหาด้านลมมรสุมในบางฤดูแต่โดยมากพื้นที่โครงการจะได้รับความกระทบกระเทือนน้อย

จากลมมรสุมเนื่องจากมีเขาคะโหลกช่วยบังลมมรสุมที่พัดเข้าหาโครงการ โดยปกติแล้วเป็นที่หลบลมมรสุม และจุดเรือหาปลาของชาวประมงอยู่เป็นประจำ

บริเวณที่2

ตั้งอยู่ในสวนมะพร้าว หมู่บ้านมคตะนอย(ฝั่งเหนือ) ตำบลเกาะลิบง อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง ลักษณะที่ตั้งโครงการเป็นแหลมที่ยื่นลงไปในทะเล มีส่วนดินที่งอกใหม่ที่เกิดจากการทับถมของทรายในทะเล ด้านหลังเป็นคลองน้ำกร่อย ซึ่งใกล้กับตำแหน่งปากแม่น้ำตรังมีเขตอนุรักษ์ป่าชายเลน นักท่องเที่ยวสามารถพายเรือเที่ยวชมได้ ด้านหน้าเป็นชายหาดสามารถเล่นน้ำได้ในช่วงเช้าและกลางวัน ช่วงเย็นน้ำทะเลจะลดลงมากทำให้นักท่องเที่ยวสามารถมองเห็นหญ้าทะเลซึ่งเป็นอาหารของพะยูน พร้อมทั้งสามารถศึกษาระบบนิเวศน์ในแหล่งหญ้าทะเล โครงการอยู่ใกล้หอคอยเตือนภัยสีนามิ และสถานีอนามัยของหมู่บ้าน แต่เนื่องจากโครงการอยู่ลึกเข้ามาผ่านสวนมะพร้าว จึงมีความเงียบสงบ และเป็นส่วนตัว

รูปที่6.10ภาพถ่ายทางอากาศแสดงที่ตั้งโครงการบริเวณที่2

อาณาเขตติดต่อ

ทิศเหนือติดกับป่าสน , ที่ดินว่างเปล่าของชาวบ้าน

ทิศใต้ติดกับถนนเข้าหาด, ชายหาด

ทิศตะวันออกติดกับถนนเรียบหาด

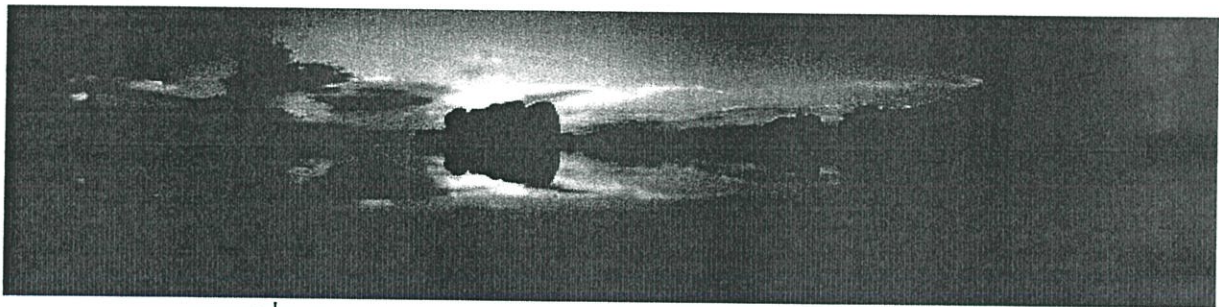
ทิศตะวันตกติดกับชายหาด

1. ลักษณะทางกายภาพที่เป็นสิ่งดึงดูดเชื้อเชิญของที่ตั้งและอยู่ใกล้กับแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์

ตำแหน่งที่ตั้ง โครงการคิดทะเล สามารถเดินจาก โครงการสู่ทะเล ได้เลย ชายหาดกว้างทรายสีขาว เมื่อน้ำลดเต็มที่สามารถเดินไปอีกฝั่งซึ่งเป็นที่ตั้งของหมู่บ้านเจ้าใหม่ได้ ตอนน้ำทะเลลดนักท่องเที่ยวจะเห็น แหล่งหญ้าทะเลขนาดใหญ่ ที่เป็นอาหารของพะยูน และเป็นที่พักของหอยหลายชนิด รวมทั้งปลิงทะเล ด้วย ส่วนด้านหลังโครงการเป็นป่าชายเลนชุมชนหมู่บ้านมดตะนอย ที่เชื่อมต่อกับถ้ำเจ้าคุณ ถ้ำหินงอกหินย้อยที่สวยงามแปลกตาซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ได้ จากตำแหน่งที่ตั้ง โครงการสามารถเดินทางไปท่าเรือหาดยาวซึ่งเป็นศูนย์กลางของเรือบริการนักท่องเที่ยวที่จะนำนักท่องเที่ยวไปเที่ยวเกาะต่างๆ ในจังหวัด ตรงใช้เวลาเดินทางถึงท่าเรือ 10 นาที

2. สภาพแวดล้อมและทัศนียภาพ

ทางด้านทิศตะวันออกของ โครงการคิดที่ดินสวนมะพร้าวของชาวบ้านทางเข้าหลักเชื่อมต่อกับถนนของหมู่บ้าน แล้วเข้ามาทางถนนส่วนบุคคลของโครงการมีความเงียบสงบเพราะมีสวนมะพร้าวชั้นระหว่างหมู่บ้านกับโครงการ

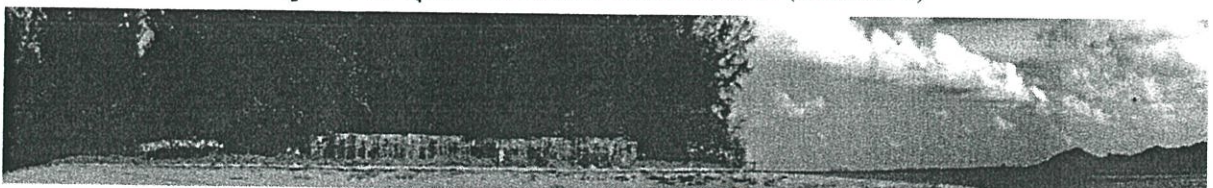
รูปที่ 6.11 มุมมองมองออกจากโครงการด้านทิศตะวันตก (บริเวณที่ 2)

รูปที่ 6.12 ถนนทางเข้าโครงการ (บริเวณที่ 2)

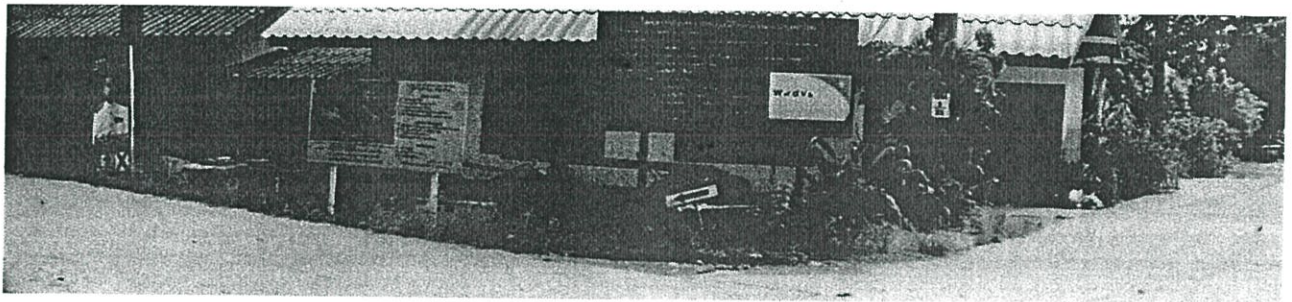
รูปที่ 6.13 มุมมองเข้าไปในโครงการด้านทิศใต้ (บริเวณที่ 2)

รูปที่ 6.14 มุมมองเข้าหาโครงการด้านทิศเหนือ (บริเวณที่ 2)

รูปที่ 6.15 ถนนสายหลักเข้าสู่หมู่บ้าน (บริเวณที่ 2)

รูปที่ 6.16 ถนนทางแยกในหมู่บ้าน (บริเวณที่ 2)

3. การเข้าถึง

จากจังหวัดตรังไปตามทางหลวงจังหวัดตรังหมายเลข 4046 (ตรัง – สิเกา) ถึงกิโลเมตรที่ 30 เลี้ยวซ้ายไปตามทางหลวงจังหวัดหมายเลข 4162 สู่หาดปากเมงเป็นระยะทาง ประมาณ 40 กิโลเมตร จากหาดปากเมงเลี้ยวซ้ายไปตามถนนเลียบชายหาดอีกประมาณ 7 กิโลเมตรก็จะถึงที่ทำการอุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม (บริเวณหาดฉางกลาง) จากที่ทำการอุทยานตามถนนเลียบหาดถึงสามแยกบ้านน้ำราบระยะทาง 20 กิโลเมตรเลี้ยวขวาทางไปบ้านเจ้าไหมระยะทางประมาณ 6 กิโลเมตร ก่อนถึงบ้านหาดเจ้าไหมประมาณ 500 เมตรจะมีทางแยกเข้าสู่หาดยาว

4. ข้อกำหนดทางกฎหมายและการใช้ที่ดิน

ที่ดินนี้เป็นประเภทภท.5 กรรมสิทธิ์ถือครองที่ดินของเจ้าของที่สามารถใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการทำกินได้ซึ่งควบคุมการใช้ประโยชน์ที่ดินตามประกาศกรมโยธาธิการและผังเมืองเรื่องกำหนดหลักเกณฑ์การใช้ประโยชน์ในทรัพย์สิน

5. ราคาที่ดินและขนาดที่ดิน

ราคาที่ดินบริเวณนี้ประมาณราคาไร่ละ 1.2 ล้านบาทตั้งอยู่บนที่ดินริบชายหาดเนื่องจากเป็นที่ดินภท.5 โดยหลักแล้วเป็นที่ดินไม่มีโฉนดแต่สามารถถือครองกรรมสิทธิ์ในการใช้ประโยชน์ที่ดินซึ่งเจ้าของโครงการเป็นเจ้าของที่ดิน โดยตรงทำให้มีกรรมสิทธิ์ในการถือครองที่ดินเพื่อใช้ประโยชน์ตาม

กฎหมายขนาดของที่ดินประมาณ 14 ไร่ขนาดกว้างประมาณ 82 เมตรด้านหน้าโครงการติดถนนส่วนบุคคลของเจ้าของที่ ด้านหน้าหาดยาวประมาณ 260 เมตรบริเวณด้านทิศตะวันออกติดกับสวนมะพร้าวของเจ้าของที่ดินที่ดินมีลักษณะเป็นแหลมยื่นไปในทะเล อีกทั้งมีหน้าหาดที่ยาว ทำให้มุมมองในการเห็นวิวไม่มีสิ่งบดบัง

6. ใกล้แหล่งท่องเที่ยวสำคัญ

ห่างจากบ่อน้ำร้อนควนแดงประมาณ 10 กิโลเมตรซึ่งบ่อน้ำร้อนนี้เป็นบ่อน้ำร้อนธรรมชาติ ที่เปิดให้นักท่องเที่ยวได้เข้าไปใช้บริการแช่เท้าเพื่อสุขภาพทุกวันและห่างจากตัวอำเภอกันตังประมาณ 30 กิโลเมตร โดยในตัวเมืองกันตังมีสถาปัตยกรรมโบราณ, พิพิธภัณฑสถานพระยารัษฎานุประดิษฐ์, ต้นยางพาราต้นแรก, และสวนสาธารณะควนตำหนักจันทร์เป็นต้นและหากไม่เข้าตัวเมืองกันตัง นักท่องเที่ยวสามารถไปเที่ยวตามหาดสำคัญๆ ในจังหวัดตรังเช่นหาดยาว หาดเจ้าไหม หาดหยงหลิงและหาดปากเมง ซึ่งอยู่ห่างจากที่ตั้งโครงการในระยะ 40 กิโลเมตร

7. ไม่มีปัญหาด้านสาธารณูปโภค – สาธารณูปการ

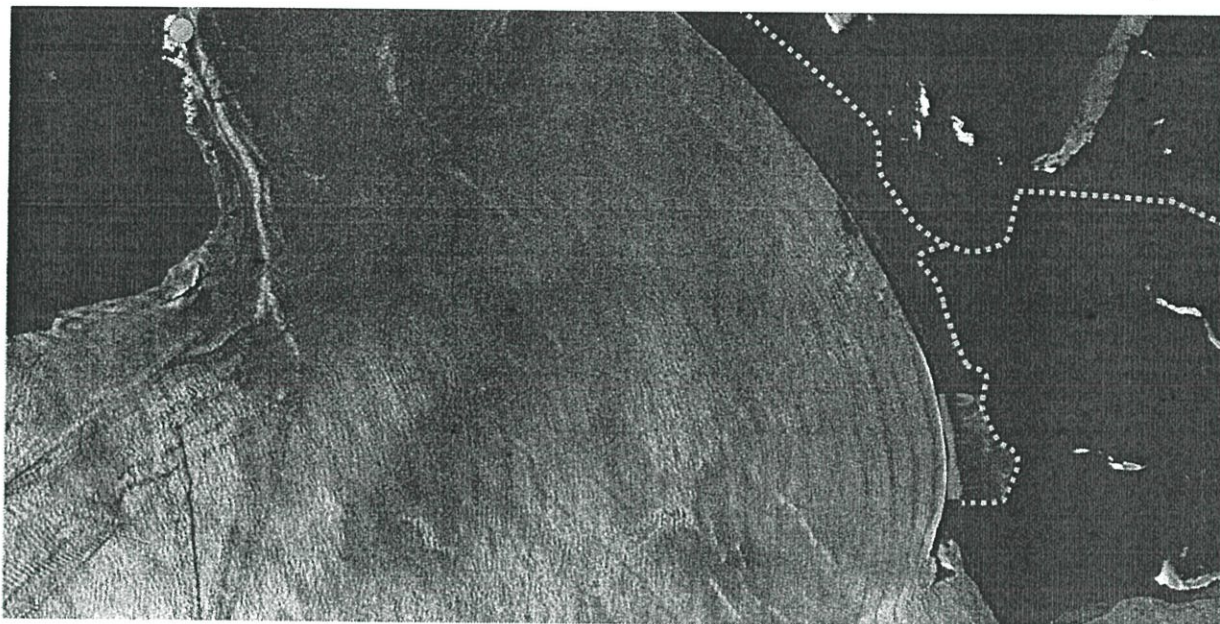
มีน้ำ , ไฟฟ้า , โทรศัพท์เข้าถึงรถขยะเข้าถึงสามารถดำเนินการติดตั้งสาธารณูปโภคต่อจากพื้นที่ข้างเคียงได้ทันที

8. ด้านความปลอดภัย

ที่ตั้งมีความปลอดภัยสำหรับแขกที่มาใช้บริการไม่มีปัญหาทั้งทางด้านอาชญากรรมเนื่องจากในบริเวณโครงการเป็นพื้นที่ริมชายหาดใหม่ผู้คนยังไม่พลุกพล่านมีความเงียบสงบอยู่ไม่ไกลจากหมู่บ้านข้างเคียงอาจมีปัญหาด้านลมมรสุมในบางฤดูแต่โดยมากพื้นที่โครงการจะได้รับความกระทบกระเทือนน้อยจากลมมรสุมเนื่องจากมีเขาทะเลกช่วยบังลมมรสุมที่พัดเข้าหาโครงการ โดยปกติแล้วเป็นที่หลบลมมรสุมและจอดเรือหาปลาของชาวประมงอยู่เป็นประจำ

บริเวณที่ 3

ตั้งอยู่หมู่บ้านมดตะนอย(ฝั่งใต้) ตำบลเกาะลิบง อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง เบื้องหน้าโครงการเป็นหาดทรายยาวประมาณ 20 กิโลเมตรเกาะลิบง เกาะไห เนื่องจากอยู่ทางทิศใต้ จึงได้รับอิทธิพลลมมรสุมตะวันออกเฉียงใต้ในเดือนพฤษภาคมถึงตุลาคม อยู่ใกล้สถานีอนามัยของหมู่บ้าน และหอเดือนกษัตริย์

รูปที่ 6.19 ภาพถ่ายทางอากาศแสดงที่ตั้งโครงการบริเวณที่ 3

อาณาเขตติดต่อ

ทิศเหนือติดกับป่าสน , ที่ดินว่างเปล่าของชาวบ้าน
 ทิศใต้ติดกับป่าสน, ชายหาด
 ทิศตะวันออกติดกับถนนที่เชื่อมมาจากถนนหมู่บ้าน
 ทิศตะวันตกติดกับชายหาด

1. ลักษณะทางกายภาพที่เป็นสิ่งดึงดูดเชื้อเชิญของที่ตั้งและอยู่ใกล้กับแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์

ตำแหน่งที่ตั้งโครงการติดทะเล สามารถเดินจาก โครงการสู่ทะเลได้โดย ตำแหน่งโครงการสามารถเห็นมุมมองของเกาะกลางทะเลเบื้องหน้า ชายหาดกว้างและอยู่ทางทิศตะวันตกเหมาะแก่การนอนอาบแดด หลังโครงการเป็นป่าสนยาวตลอดทางเข้าและจากที่ตั้งโครงการสามารถพายเรืออ้อมไปที่ชมป่าชายเลน ชุมชนบ้านมดตะนอย และเมื่อน้ำทะเลลดลงสามารถมองเห็นเกาะลิบงได้อย่างชัดเจน และสามารถเดินลงทะเลเพื่อดูหญ้าทะเลและระบบนิเวศน์ที่เกิดขึ้นบริเวณนั้นได้อย่างชัดเจนตอนน้ำลด จึงเป็นแหล่งท่องเที่ยว

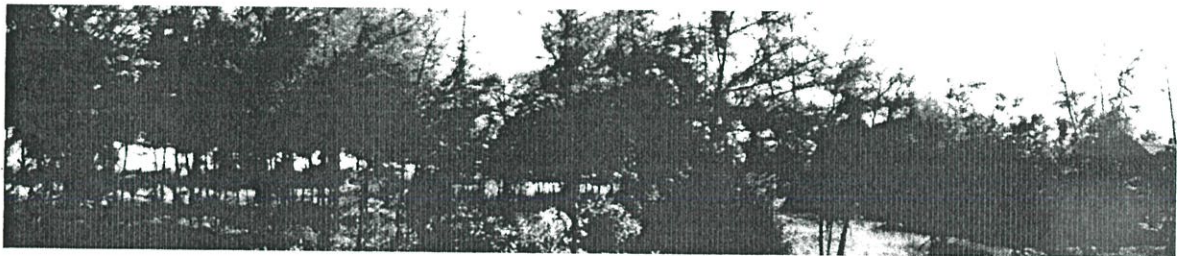
เชิงนิเวศน์ได้ จากตำแหน่งที่ตั้งโครงการสามารถเดินทางไปท่าเรือหาดยาวซึ่งเป็นศูนย์กลางของเรือบริการนักท่องเที่ยวที่จะนำนักท่องเที่ยวไปเที่ยวเกาะต่างๆในจังหวัดตรังใช้เวลาเดินทางถึงท่าเรือ 30 นาที

2. สภาพแวดล้อมและทัศนียภาพ

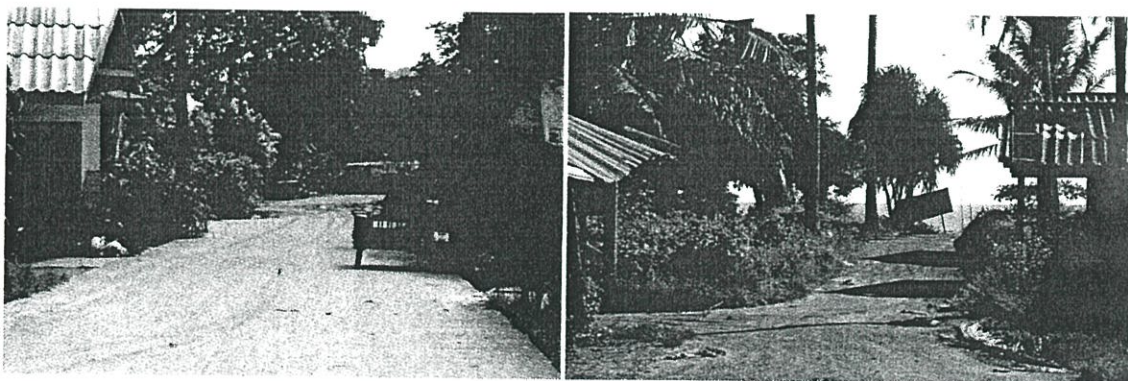
ทางด้านทิศตะวันออกของโครงการติดถนนของอบต. ริมถนนสองข้างทางเต็มไปด้วยต้นสน ตรงข้ามถนนเป็นที่ดินว่างเปล่าของชาวบ้านและคลองในเขตป่าชายเลนของชุมชน มีความเงียบสงบ

รูปที่ 6.20 มุมมองเข้าหาดถนนด้านข้างโครงการด้านทิศตะวันออก (บริเวณที่ 3)

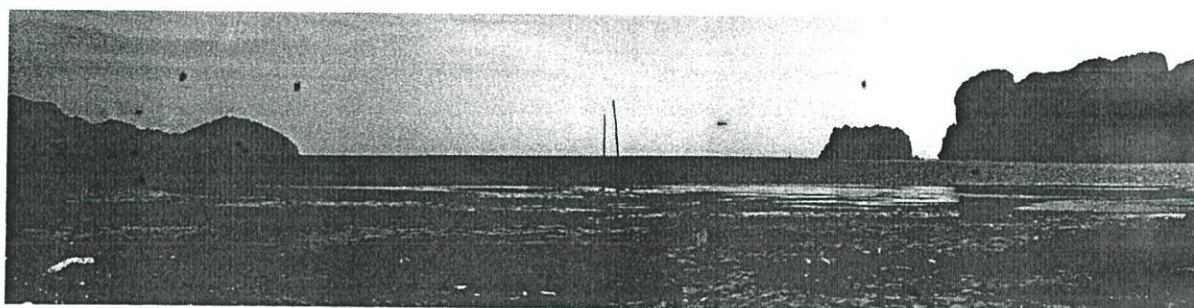
รูปที่ 6.21 มุมมองเข้าหาด้านหน้าโครงการด้านทิศตะวันออก (บริเวณที่ 3)

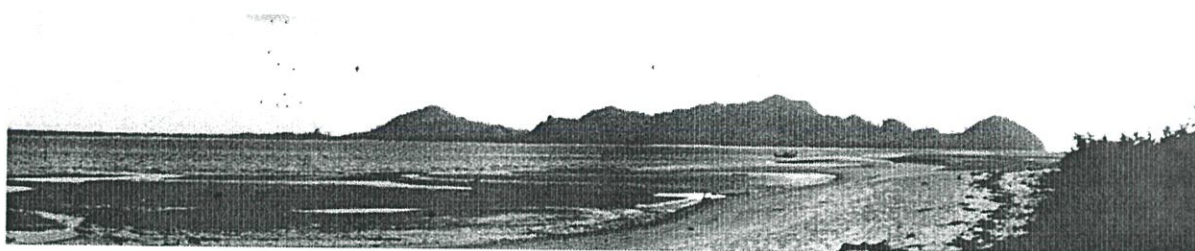
รูปที่ 6.22 ถนนที่แยกจากถนนหมู่บ้านทางเข้าโครงการ (บริเวณที่ 3)

รูปที่ 6.23 มุมมองเข้าหาโครงการด้านทิศตะวันตก (บริเวณที่ 3)

รูปที่ 6.24 มุมมองออกไปยังทิศตะวันตกของโครงการ (บริเวณที่ 3)

รูปที่ 6.25 มุมมองทางทิศเหนือมองจากชายหาดด้านหน้าของโครงการ (บริเวณที่ 3)

3. การเข้าถึง

จากจังหวัดตรังไปตามทางหลวงจังหวัดตรังหมายเลข 4046 (ตรัง – สิเกา) ถึงกิโลเมตรที่ 30 เลี้ยวซ้ายไปตามทางหลวงจังหวัดหมายเลข 4162 สู่หาดปากเมงเป็นระยะทาง ประมาณ 40 กิโลเมตร จากหาดปากเมงเลี้ยวซ้ายไปตามถนนเลียบชายหาดอีกประมาณ 7 กิโลเมตรก็จะถึงที่ทำการอุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม (บริเวณหาดฉางกลาง) จากที่ทำการอุทยานตามถนนเลียบหาดถึงสามแยกบ้านน้ำราบระยะทาง 20 กิโลเมตรเลี้ยวขวาทางไปบ้านเจ้าไหมระยะทางประมาณ 6 กิโลเมตร ก่อนถึงบ้านหาดเจ้าไหมประมาณ 500 เมตรจะมีทางแยกเข้าสู่หาดยาวและอีกประมาณ 1 กิโลเมตร ถึงท่าเรือหาดยาว แล้วนั่งเรือข้ามฝั่งใช้เวลา 10 นาทีหรือสามารถเดินทางมาจากตัวเมืองตรังถึงกันตังประมาณ 20 กิโลเมตรและจากตัวเมืองกันตังเข้าโครงการ 30 กิโลเมตรโดยไม่ต้องนั่งเรือ

4. ข้อกำหนดทางกฎหมายและการใช้ที่ดิน

ที่ดินนี้เป็นประเภทท.5 กรรมสิทธิ์ถือครองที่ดินของเจ้าของที่สามารถใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการทำกินได้ซึ่งควบคุมการใช้ประโยชน์ที่ดินตามประกาศกรมโยธาธิการและผังเมืองเรื่องกำหนดหลักเกณฑ์การใช้ประโยชน์ในทรัพย์สิน

5. ราคาที่ดินและขนาดที่ดิน

ราคาที่ดินบริเวณนี้ประมาณราคาไร่ละ 1.5 ล้านบาทที่ดินอยู่เรียบชายหาดเนื่องจากเป็นที่ดินท.5 โดยหลักแล้วเป็นที่ดินไม่มีโฉนดแต่สามารถถือครองกรรมสิทธิ์ในการใช้ประโยชน์ที่ดินซึ่งเจ้าของโครงการเป็นเจ้าของที่ดินโดยตรงทำให้มีกรรมสิทธิ์ในการถือครองที่ดินเพื่อใช้ประโยชน์ตามกฎหมายขนาดของที่ดินประมาณ 11 ไร่ขนาดกว้างประมาณ 95 เมตรด้านหน้าโครงการติดชายหาดยาวประมาณ 190 เมตรบริเวณด้านทิศตะวันออกติดกับถนนสาธารณะและบริเวณรอบๆเป็นที่ดินเอกชนของชาวบ้านทั่วไปสามารถติดต่อขอซื้อขายโอนกรรมสิทธิ์การถือครองและใช้ประโยชน์ที่ดินได้ถ้าหากโครงการต้องการขยายตัว

6. ใกล้แหล่งท่องเที่ยวสำคัญ

ห่างจากบ่อน้ำร้อนควนแดงประมาณ 10 กิโลเมตรซึ่งบ่อน้ำร้อนนี้เป็นบ่อน้ำร้อนธรรมชาติที่เปิดให้นักท่องเที่ยวได้เข้าไปใช้บริการแช่เท้าเพื่อสุขภาพทุกวันและห่างจากตัวอำเภอกันตังประมาณ 30 กิโลเมตร โดยในตัวเมืองกันตังมีสถาปัตยกรรมโบราณ,พิพิธภัณฑ์พระยารัษฎานุประดิษฐ์,ต้นยางพาราต้นแรก,และสวนสาธารณะควนคำหนักันตังเป็นต้นและหากไม่เข้าตัวเมืองกันตัง นักท่องเที่ยวสามารถไปเที่ยวตามหาดสำคัญๆในจังหวัดตรังเช่นหาดยาว หาดเจ้าไหม หาดหยงหลิงและหาดปากเมง ซึ่งอยู่ห่างจากที่ตั้งโครงการในระยะ 40 กิโลเมตร

7. ไม่มีปัญหาด้านสาธารณูปโภค – สาธารณูปการ

มีน้ำ,ไฟฟ้า, โทรศัพท์เข้าถึงสามารถดำเนินการติดตั้งสาธารณูปโภคต่อจากพื้นที่ข้างเคียงได้ทันที

8. ด้านความปลอดภัย

ที่ตั้งมีความปลอดภัยสำหรับแขกที่มาใช้บริการไม่มีปัญหาทั้งทางด้านอาชญากรรมเนื่องจากในบริเวณโครงการเป็นพื้นที่ริมชายหาดที่ผู้คนยังไม่พลุกพล่านมีความเงียบสงบอยู่ไม่ไกลจากหมู่บ้านข้างเคียงอาจมีปัญหาด้านลมมรสุมในบางฤดูแต่โดยมากพื้นที่โครงการจะได้รับความกระทบกระเทือนน้อยจากลมมรสุมเนื่องจากมีเขาช่วยบังลมมรสุมที่พัดเข้าหาโครงการ

6.2.2 การวิเคราะห์และเลือกที่ตั้งโครงการ

จากการกำหนดที่ตั้งบริเวณที่ 1 , 2 และ 3 เมื่อรวบรวมรายละเอียดเพื่อมาเปรียบเทียบแล้วสามารถหาที่ตั้งที่เหมาะสมกับโครงการมากที่สุด โดยพิจารณาจากหลักเกณฑ์ในการเลือกที่ตั้งโดยให้คะแนนความสำคัญเท่ากันในทุกๆด้านดังนี้

1. ลักษณะทางกายภาพที่เป็นสิ่งดึงดูดเชื้อเชิญของที่ตั้งและอยู่ใกล้กับแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์
2. สภาพแวดล้อมและทัศนียภาพ
3. การเข้าถึง
4. ข้อกำหนดทางกฎหมายและการใช้ที่ดิน
5. ราคาที่ดินและขนาดที่ดิน
6. ใกล้แหล่งท่องเที่ยวสำคัญ
7. ไม่มีปัญหาด้านสาธารณสุขปโภค – สาธารณูปการ
8. ด้านความปลอดภัย

แบ่งเกณฑ์การให้คะแนนออกเป็นระดับคะแนน 4 ระดับดังนี้

4 = ดีเยี่ยม

3 = ดี

2 = พอใช้

1 = ต่ำ

ตารางที่ 6.3 แสดงการให้คะแนนเลือกที่ตั้งโครงการ

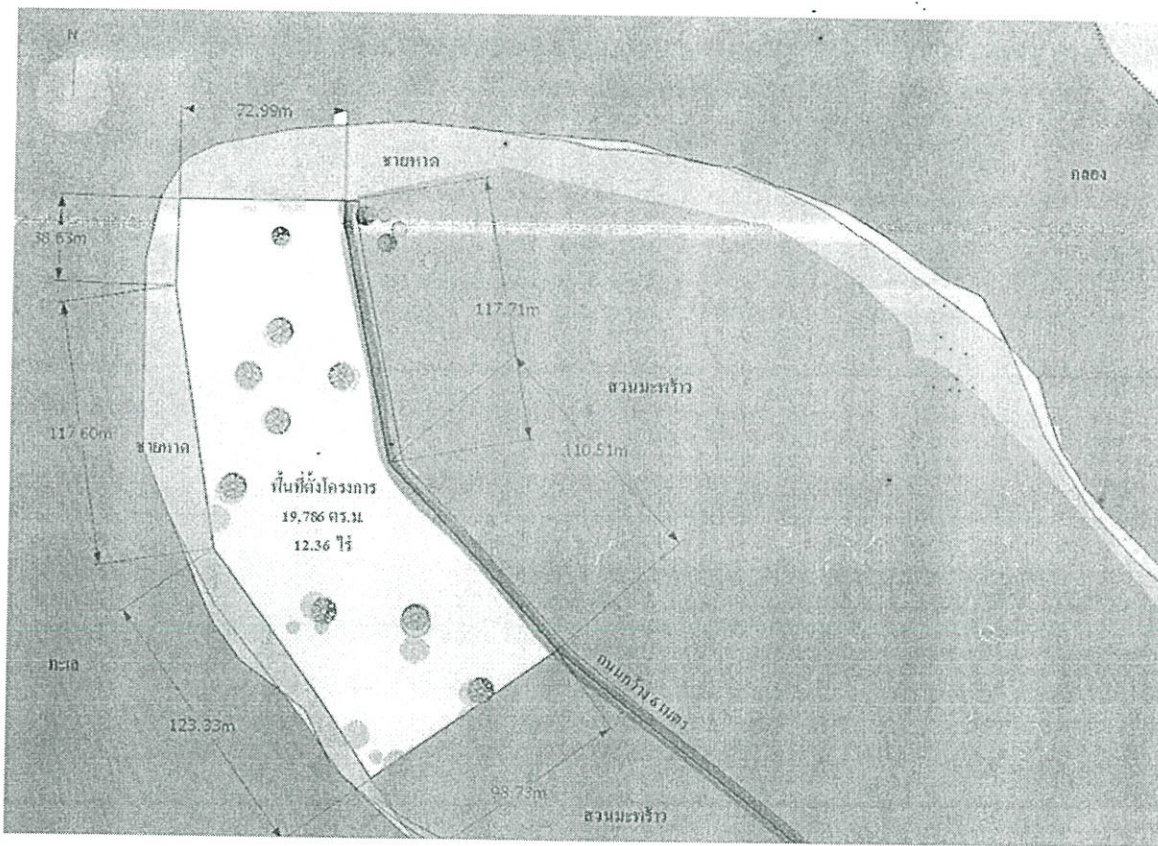
เกณฑ์การพิจารณา	บริเวณที่ 1	บริเวณที่ 2	บริเวณที่ 3
1. ลักษณะทางกายภาพที่เป็นสิ่งดึงดูดเชื้อเชิญของที่ตั้งและอยู่ใกล้กับแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์	2	4	2
2. สภาพแวดล้อมและทัศนียภาพ	2	4	2
3. การเข้าถึง	4	3	3
4. ข้อกำหนดทางกฎหมายและการใช้ที่ดิน	2	3	3
5. ราคาที่ดินและขนาดที่ดิน	2	3	2
6. ใกล้แหล่งท่องเที่ยวสำคัญ	3	3	3
7. ไม่มีปัญหาด้านสาธารณสุขปโภค – สาธารณูปการ	3	2	3
8. ด้านความปลอดภัย	4	4	4
รวม	22	26	23

จากการวิเคราะห์ที่ตั้งทั้ง 3 แห่งพบว่าที่ตั้งที่มีความเหมาะสมมากที่สุดสำหรับโครงการ โรงแรม พักตากอากาศคือที่ตั้งโครงการบริเวณที่ 2

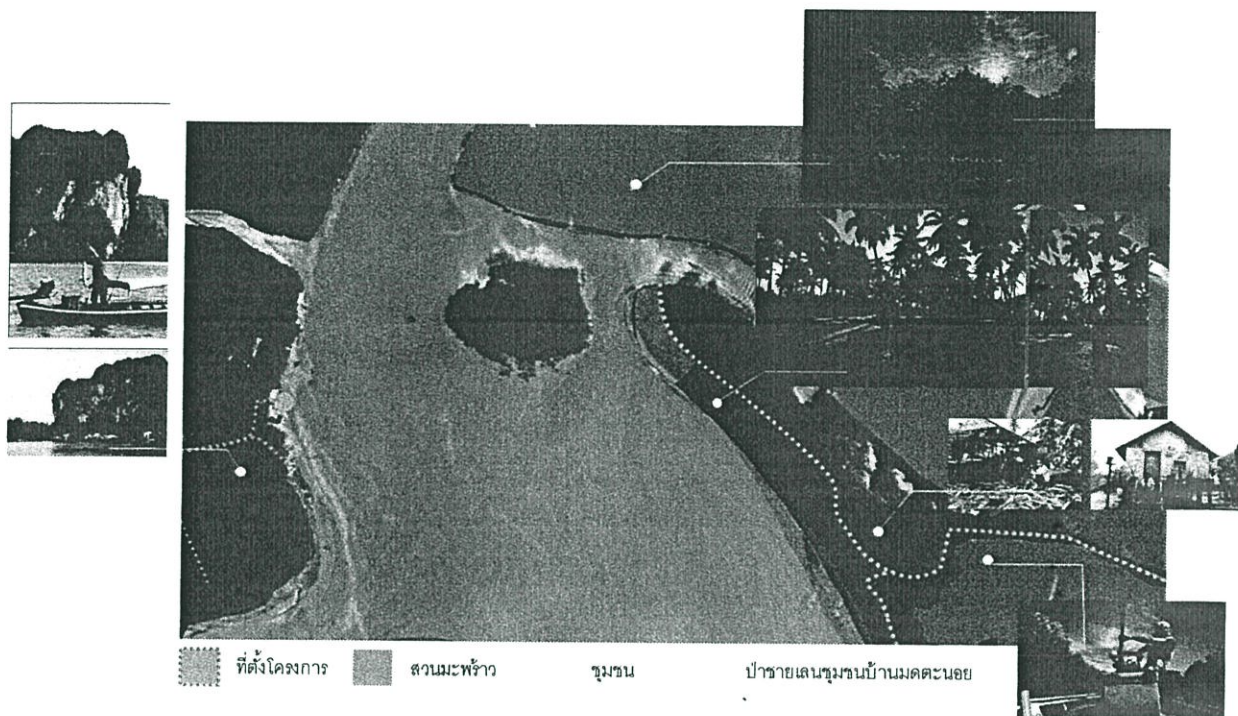
6.3 การวิเคราะห์ที่ตั้งโครงการ

ที่ตั้งและอาณาเขต

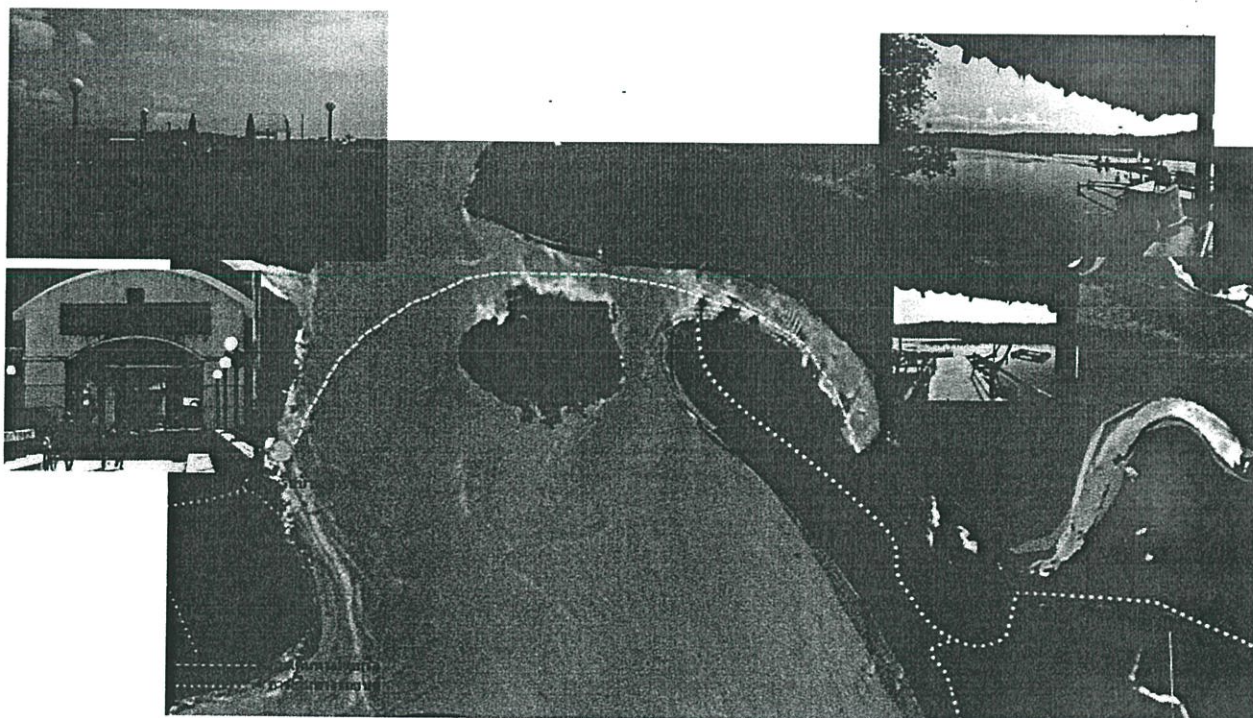
- ขนาดของที่ดินประมาณ 15 ไร่ขนาดกว้างประมาณ 100 เมตรด้านหน้าโครงการติดถนนของที่ดินที่ซื้อขายกัน ด้านหน้าหาดยาวประมาณ 260 เมตรบริเวณด้านทิศตะวันออกติดกับสวนมะพร้าวที่ดินมีลักษณะเป็นแหลมยื่นไปในทะเล อีกทั้งมีหน้าหาดที่ยาว ทำให้มุมมองในการเห็นวิวไม่มีสิ่งบดบัง

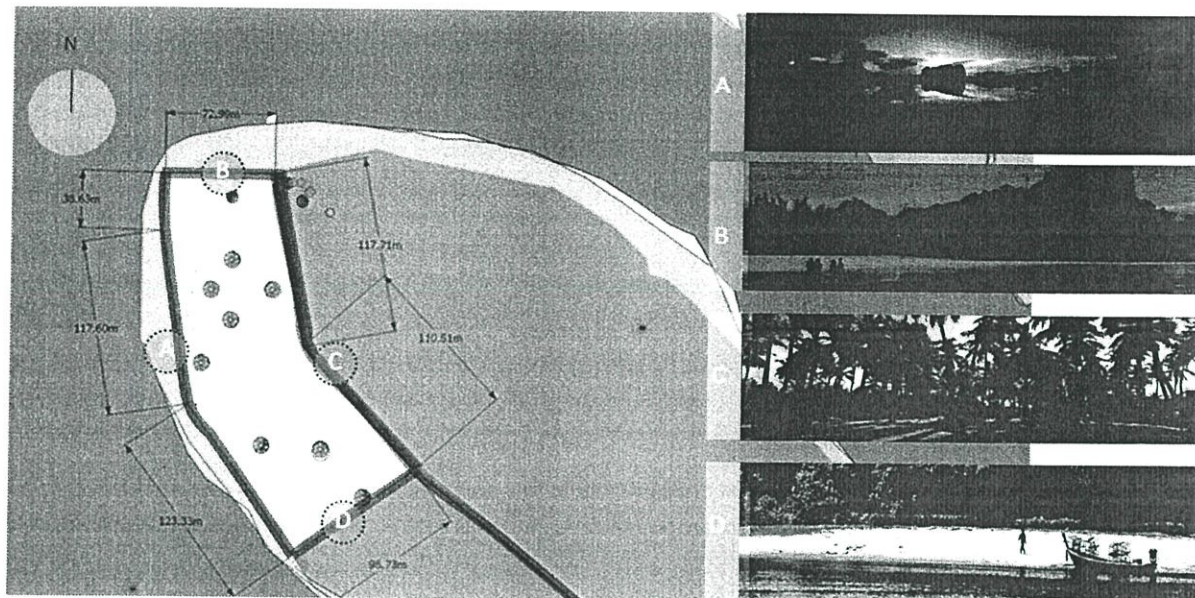
รูปที่ 6.24 แสดงลักษณะของที่ตั้งโครงการ

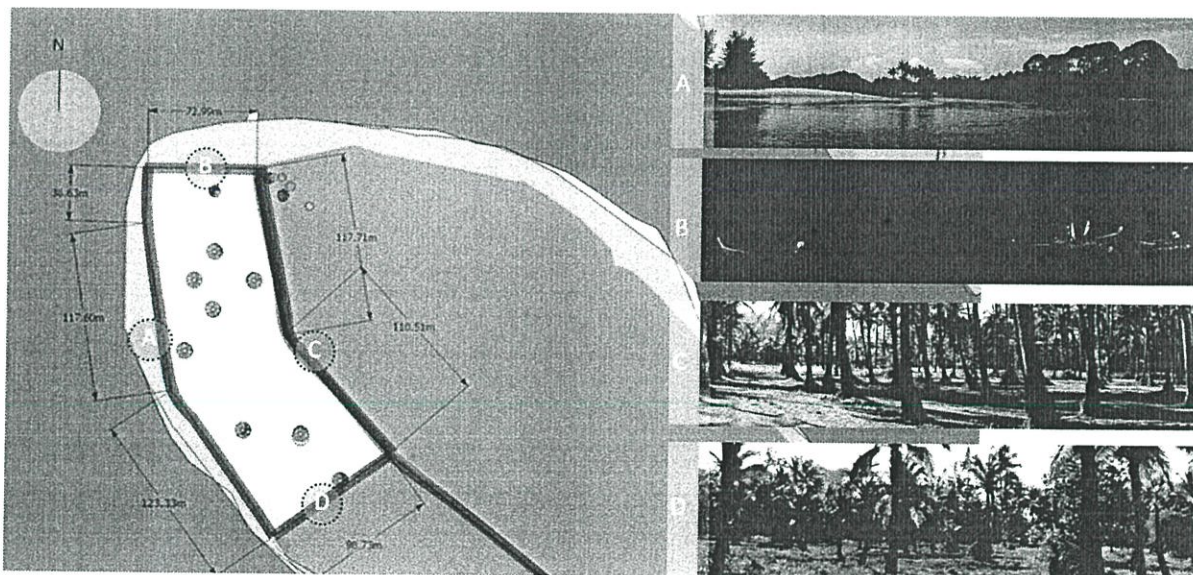
รูปที่ 6.25 แสดงลักษณะทางกายภาพโดยรอบที่ตั้งโครงการ

รูปที่ 6.26 แสดงรูปแบบการเดินทางการคมนาคมมายังโครงการ

รูปที่ 6.27 มุมมองจากภายในโครงการ

รูปที่ 6.28 มุมมองจากภายนอกโครงการ

รูปที่ 6.29 ลักษณะเขตลมฝนที่กระทำต่อโครงการ

6.3.1 ลักษณะทางกายภาพของที่ตั้งโครงการ

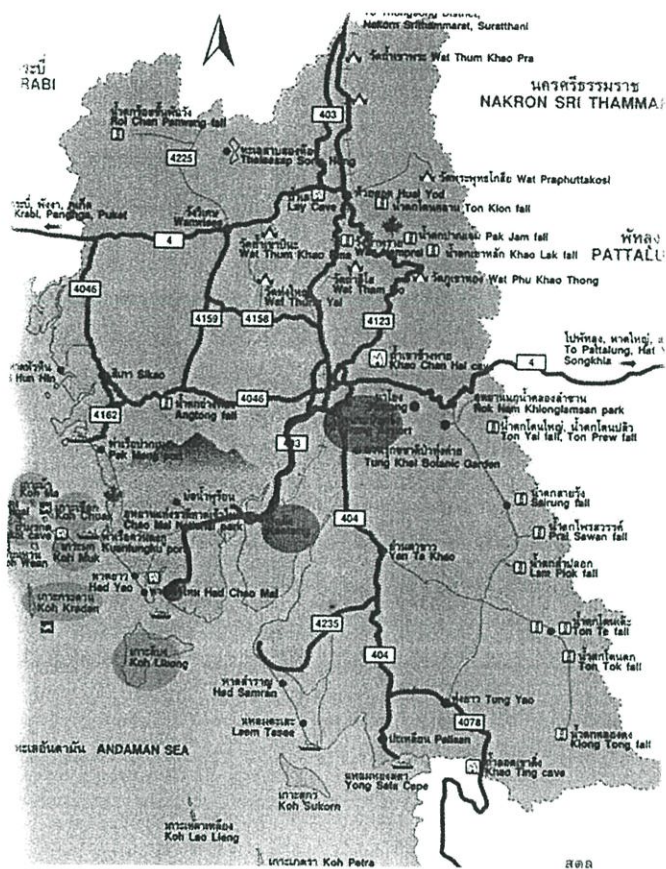
6.3.2 การเข้าถึงที่ตั้งโครงการ

การเดินทางโดยรถยนต์

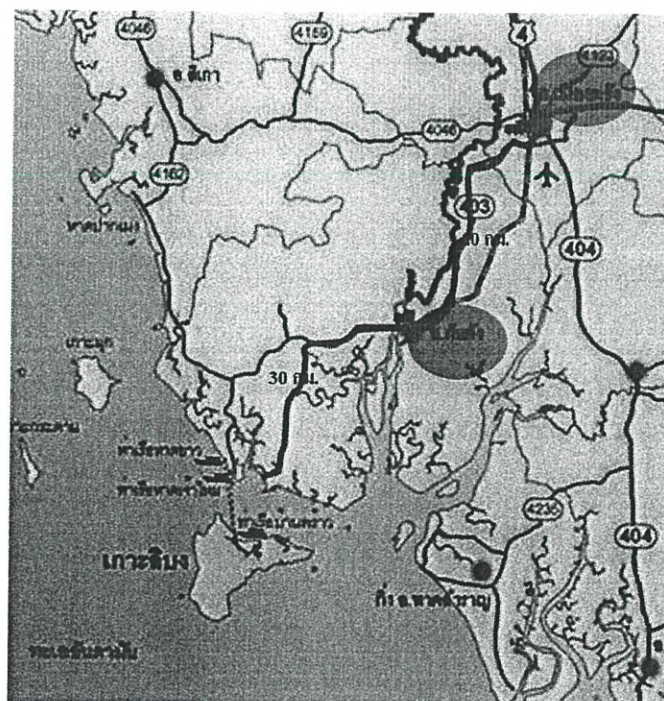
ตั้งอยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 828 กิโลเมตร การเดินทางโดยรถยนต์ทำได้ 2 ทาง คือ

-ใช้เส้นทางจากกรุงเทพฯ-สุราษฎร์ธานี ระยะทางประมาณ 617 กิโลเมตรและตรงมาตามทางหลวงแผ่นดินสาย 41 สู่อำเภอทุ่งสง ระยะทาง 133 กิโลเมตร แล้วแยกเข้าทางหลวงแผ่นดินสาย 403 สู่ห้วยยอดระยะทางประมาณ 50 กิโลเมตรแล้วข้ามเข้าทางหลวงแผ่นดินสาย 4 อีก 28 กิโลเมตรถึงตรง รวมเป็นระยะทาง 828 กิโลเมตร

-ใช้เส้นทางจากกรุงเทพฯ มาตามทางหลวงแผ่นดินสาย 35 (ธนบุรี-ปากท่อ) ระยะทาง 90 กิโลเมตร และแยกเข้าทางหลวงแผ่นดินสาย 4 (เพชรเกษม) จนถึงชุมพร แยกเข้าระนอง พังงากระบี่ตรง รวมระยะทาง 1,020 กิโลเมตร โดยเมื่อถึงตัวเมืองตรงแล้วนักท่องเที่ยวนสามารถเดินทางมายังกันตัง ซึ่งห่างจากตัวเมือง 20 กิโลเมตร และเดินทางไปยังโครงการซึ่งห่างจากตัวเมืองกันตัง 30 กิโลเมตร

รูปที่ 6.32 แสดงเส้นทางเดินรถยนต์จากสนามบิน-ที่ตั้งโครงการ

รูปที่ 6.33 แสดงระยะทางจากสนามบิน - ที่ตั้งโครงการ

6.3.3 ระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานที่เข้าสู่โครงการ

ระบบไฟฟ้า

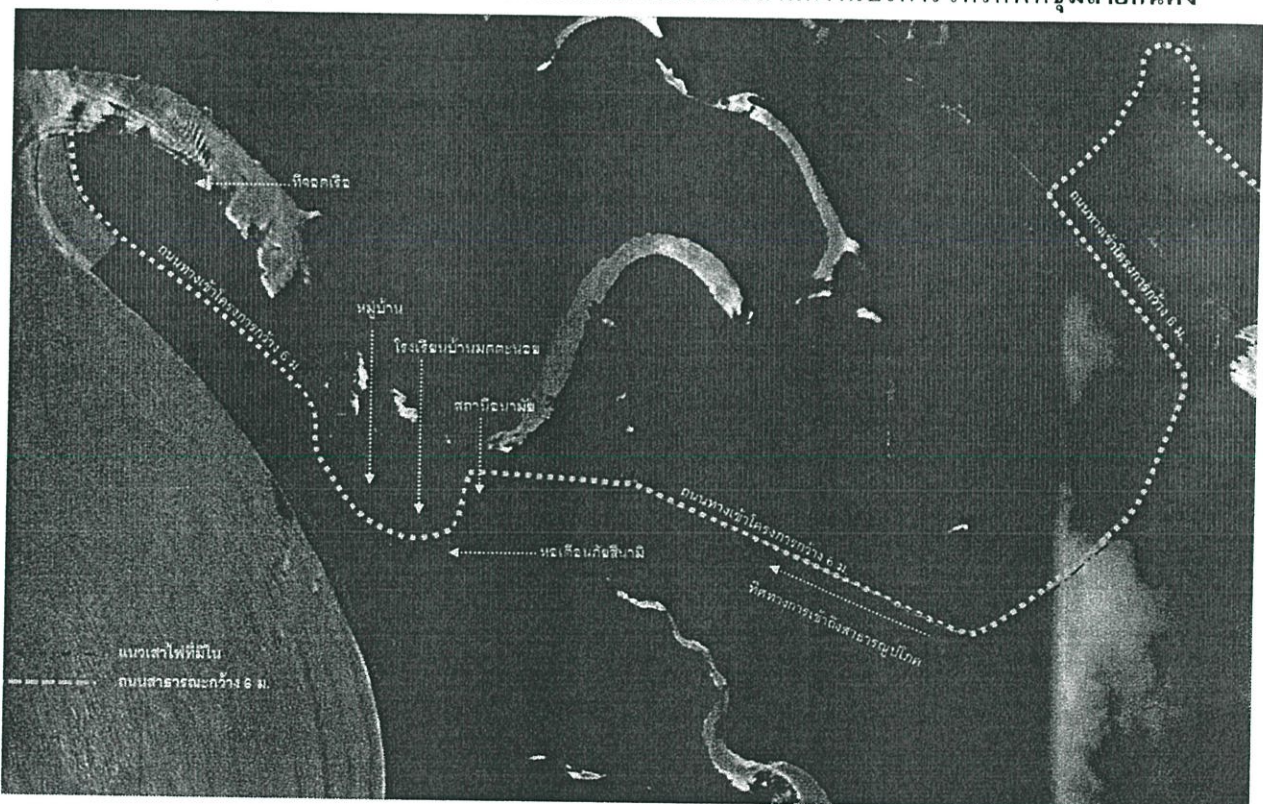
ปริมาณไฟฟ้าฝ่ายผลิตที่จ่ายให้จังหวัดตรัง มีการใช้ไฟฟ้า 60% ของการจ่ายกระแสไฟฟ้าจากหม้อแปลงและเก็บไว้เป็นปริมาณสำรอง 40% สำหรับความต้องการที่จะมีการขยายตัวเพิ่มขึ้นในอนาคตทศวรรษ. มีสถานีไฟฟ้าแรงสูงอยู่ในเขตจังหวัดตรัง 4 สถานีสถานที่ที่รับผิดชอบบริเวณที่ตั้งโครงการคือสถานีการไฟฟ้าอำเภอกันตัง

ระบบประปา

การประปาส่วนภูมิภาค กำหนดเขตบริหารสำหรับจังหวัดตรัง เป็น 3 สำนักงานประปาซึ่งแต่ละสำนักงานประปาขึ้นตรงกับสำนักงานประปาเขต 5 สงขลา สำนักงานที่รับผิดชอบน้ำประปาบริเวณที่ตั้งโครงการคือสำนักงานประปาตรัง

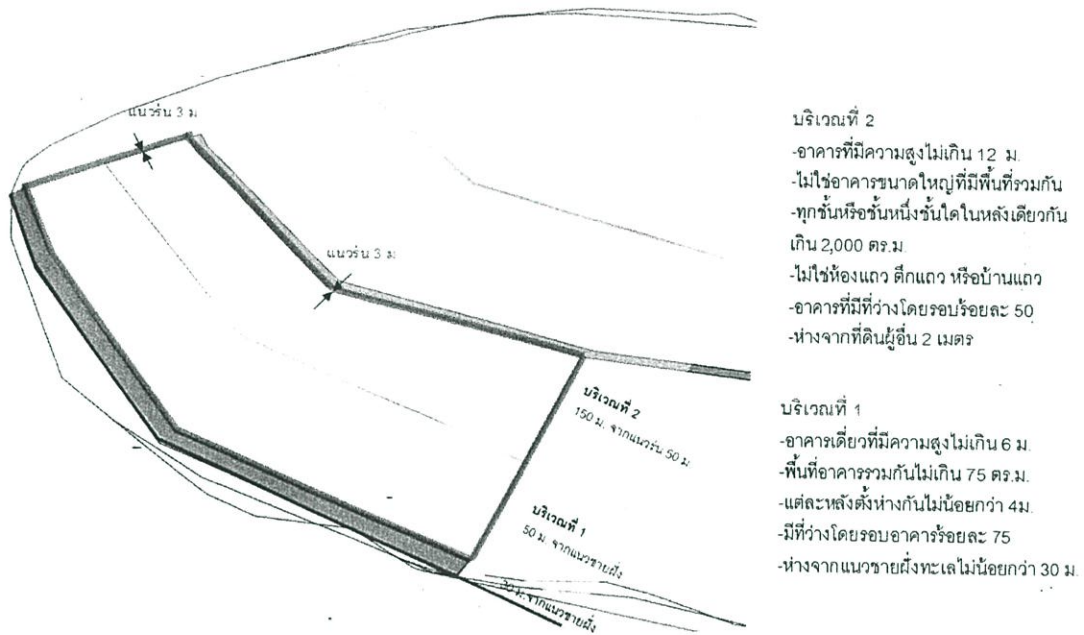
ระบบโทรศัพท์

จังหวัดตรังมีชุมสายโทรศัพท์ที่เป็นโครงข่ายของบริษัททีโอที จำกัด (มหาชน) ส่วนบริการลูกค้าจังหวัดตรัง จำนวน 65 ชุมสายสำนักงานบริการโทรศัพท์ที่รับผิดชอบคือสำนักงานบริการโทรศัพท์ชุมสายกันตัง

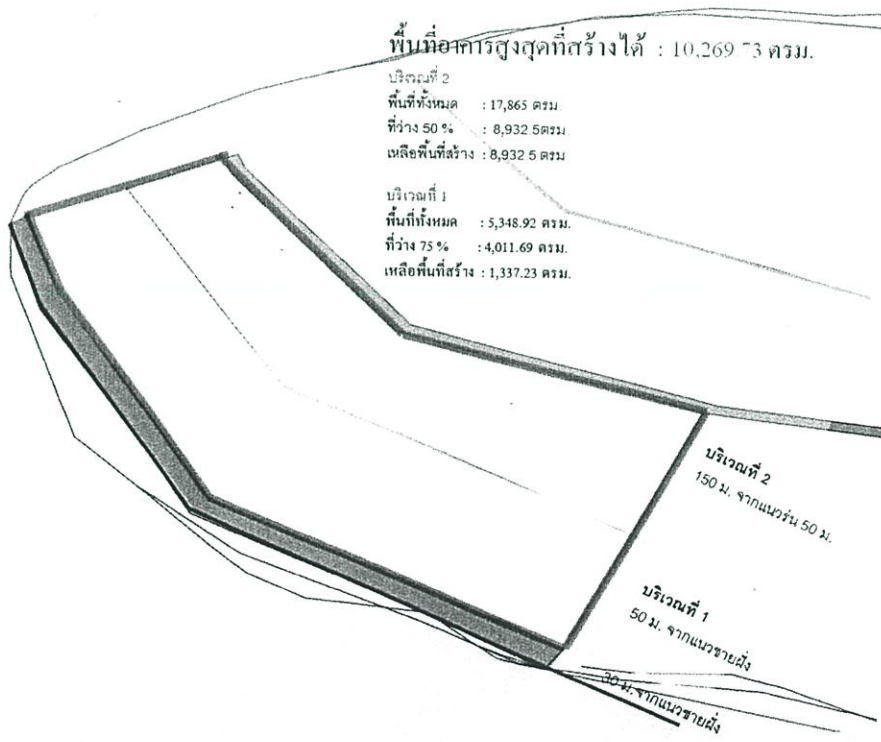

รูปที่ 6.34 แสดงเส้นทางการเข้าถึงของระบบสาธารณูปโภคของที่ตั้งโครงการ

3.3.4 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับที่ตั้งโครงการ

รูปที่ 6.35 แสดงการวิเคราะห์กฎหมาย

รูปที่ 6.36 แสดงการวิเคราะห์กฎหมายความเป็นไปได้ในการก่อสร้างอาคาร

บทที่ 7

การศึกษาเกี่ยวกับงานระบบที่ใช้ในโครงการ

การเลือกใช้วัสดุให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมชายฝั่งทะเล

ในเขตชายฝั่งทะเลทั่วไปมีความชื้นสัมพัทธ์ประมาณ 70 % (กลางวัน) และเกือบ 100%ในตอนกลางคืน อุณหภูมิมีการเปลี่ยนแปลง 20 – 30 องศาเซลเซียส วัสดุต่าง ๆ จะมีการยืดหดตัวความชื้นที่เกิดขึ้นเวลากลางคืนจะถูกไล่ออกอย่างรวดเร็วในเวลากลางวัน โลหะเช่น เหล็ก จะมีการลึ้ก กร่อน ร้าว งอ หลุดออกจากวัสดุก่อสร้างชนิดอื่น ๆ ทำให้มีปัญหาในระบบ โครงสร้าง โดยเฉพาะปริมาณเกลือที่ผสมอยู่ในอากาศ (ไอเกลือ) ทำให้โลหะเกิด Oxide ได้ง่าย หากจำเป็นต้องใช้ต้องมีการเคลือบผิวด้วย Marine Paint หรือเคลือบผิวด้วย Galvanize, Nylon, Iron Plastic

คอนกรีตเป็นวัสดุที่มีความเหมาะสมกับส่วนของ โครงสร้างที่ต้องสัมผัสกับน้ำทะเล ไม่ว่าจะเป็ด้านเศรษฐกิจ หรือความแข็งแรง อีกทั้งยังสามารถกำหนดรูปทรงของตัวมันเอง ได้ด้วย คอนกรีตถือเป็นวัสดุตรงตามหลักการ การเลือกใช้ ควรเลือกใช้ปูนซีเมนต์ที่มี อลูมินาสูง (High Alumina Cement) เพราะสามารถที่เป็นส่วนของคอนกรีตที่ทนต่อการกัดกร่อนของน้ำทะเล ได้การแข็งตัวก็เร็วกว่าคอนกรีตปอร์ตแลนด์ธรรมดา กรณีมีเหล็กเสริมต้องออกแบบให้มีความหนาของคอนกรีตหุ้มเหล็กเสริมไม่น้อยกว่า 5 เซนติเมตร

7.1 ระบบโครงสร้างและการเลือกใช้วัสดุ

7.1.1 ระบบโครงสร้างใต้ดิน (SUB STRUCTURE)

ระบบโครงสร้างใต้ดินที่เหมาะสมกับอาคาร ได้แก่ระบบฐานรากและเสาเข็ม เป็น โครงสร้างที่สำคัญของอาคาร เนื่องจากเป็น โครงสร้างที่รับน้ำหนักทั้งหมดของตัวอาคารและเนื่องจากอาคารในโครงการ เป็นอาคารที่มีความสูงไม่มาก (LOW RISE STRUCTURE) และมีสภาพดินเป็นดินปนทราย ดังนั้นจึงใช้ระบบฐาน เหว แกะ เสา เข็ม เสา

7.1.2 ระบบโครงสร้างเหนือดิน (SUPER STRUCTURE)

ในการกำหนด โครงสร้าง เนื่องจากความต้องการเนื้อที่ใช้สอยที่ต่างกันในการออกแบบ การวางระยะห่างของเสาเพื่อให้ความกว้างพอเพียงกับการ ใช้สอยและก่อให้เกิดบรรยากาศที่ดี

ก. พื้นที่ส่วนที่เป็น PUBLIC SPACE ต้องการช่วงเสากว้างเป็นส่วนใหญ่

ข. ส่วนห้องพัก แบ่งเป็นห้องย่อย ๆ เหมาะกับ โครงสร้างช่วงแคบ

การพิจารณาช่วงกว้างของโครงสร้างเสาและคาน ดูจากพื้นที่ใช้สอยของห้องพักแขกขนาดห้อง ประมาณ 5.00 X 7.50 เมตร โครงสร้างโรงแรมโดยทั่วไปปัจจุบันมีช่วงเสา 7.00-10.00 เมตร เป็นขนาดที่เหมาะสมกับระบบ โครงสร้างแบบเสาและคาน ไม่ว่าจะเป็น BEAM AND SLAB , FLAT SLAB, RIBBED SLAB, WAFFLE SLAB และมีการคำนึงถึงการรับแรงลมโดยเสริมความแข็งแรงด้วยผนังรับแรง SHEAR WALL ตรงส่วน CIRCULATION ทางตั้ง

ส่วนสาธารณะในอาคารของ Lobbyส่วนนี้มีมีความสูงประมาณ 2 ชั้น โดยจะเป็นที่โล่งกว้าง เน้นความอบอุ่นและลักษณะรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยประยุกต์ โดยจะแสดงโครงสร้างไม้บนยอดหลังคา จึงให้มี SPAN ไม่มากนัก คือ 5 เมตร หลังคาใช้โครงสร้างไม้ค้ำระแนง

7.1.3 การเลือกใช้วัสดุ

- คำนึงถึงความเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมชายฝั่งทะเลที่มีลักษณะอากาศเฉพาะ
- คำนึงถึงความเป็นเอกลักษณ์ของพื้นที่
- เพื่อความเหมาะสมของพื้นที่
- ความคงทนง่ายต่อการรักษา

แนวความคิดในการเลือกระบบโครงสร้าง

แนวความคิดในการเลือกระบบ โครงสร้าง สามารถพิจารณาองค์ประกอบต่าง ๆ ดังนี้ คือ

- ความเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมท้องถิ่น
- ความแข็งแรงทนทาน
- ความประหยัด
- ความสะดวก และ รวดเร็วในการก่อสร้าง
- ความสะดวกในการขนส่ง และ จัดหาอุปกรณ์
- ความสะดวกในการจัดการแรงงาน และช่างฝีมือ

จากลักษณะโครงการที่เป็นโรงแรมพักตากอากาศ จึงต้องการบรรยากาศที่ค่อนข้างกลมกลืนกับธรรมชาติ และท้องถิ่น จึงต้องเลือกระบบ โครงสร้างและวัสดุให้เข้ากับบรรยากาศดังกล่าวโดยอาจจะใช้เทคโนโลยีไม่สูงมากนัก

จากข้อพิจารณาต่าง ๆ จึงเลือกโครงสร้างและวัสดุดังนี้

ฐานราก	คอนกรีตเสริมเหล็ก หล่อกับที่
โครงสร้างอาคาร	ระบบ เสา คาน คอนกรีตเสริมเหล็ก และ โครงสร้างไม้
โครงสร้างหลังคา	อาคารช่วงกว้างใช้ คอนกรีตเสริมเหล็ก ส่วนอาคารที่ช่วงพแคตั้น ใช้ โครงสร้าง ไม้
โครงสร้างพื้น	ใช้โครงสร้าง พื้นคอนกรีตเสริมเหล็ก บนคาน ปูด้วยไม้ กระเบื้องดินเผา กรวดล้าง หิน หินชนวน หรือ พรม และ โครงสร้าง ไม้บนเคร่า พื้นถนนใช้กรวดหยาบ ซีเมนต์ บล็อก หรือหิน
โครงสร้างผนัง	ผนังก่ออิฐเต็มแผ่น ฉาบปูน ทาสี บุด้วยไม้ แต่งลาย หรือ บุด้วยหิน กระเบื้องดินเผา กระเบื้องเซรามิค

7.2 ระบบไฟฟ้าและแสงสว่าง

7.2.1 ระบบไฟฟ้ากำลัง

ระบบไฟฟ้าทั่วไปใช้แบบ 3 เฟส 3 สาย ตามมาตรฐานของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอกันตังมีแรงดันไฟฟ้า 220 / 380 โวลต์ โดยการติดตั้งสายเคเบิลจากระบบสายส่งของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคในท่อโลหะสังกะสีไปยังห้องติดตั้งหม้อแปลงไฟฟ้า และติดตั้งเครื่องวัดกระแสไฟฟ้าค่านแรงสูงของหม้อแปลงเพื่อลดขนาดของแรงดันไฟฟ้า จากนั้นจึงสามารถจ่ายกระแสไฟฟ้า เข้าสู่แผงจ่ายกระแสไฟฟ้าแรงเคลื่อนต่ำ แผงจ่ายกระแสไฟฟ้าแรงเคลื่อนสูง และอุปกรณ์ไฟฟ้าอื่นตามลำดับ สำหรับหม้อแปลงไฟฟ้าที่นิยมใช้กันเป็นหม้อแปลงไฟฟ้าชนิดที่ใช้ระบบการระบายความร้อนด้วยอากาศ (Castresin Dry-Type) เพราะไม่เปลืองพื้นที่ในการติดตั้ง และสามารถบำรุงรักษาได้ง่าย โดยมีหม้อแปลงไฟฟ้า 2 ชุด สำหรับระบบแสงสว่าง และระบบไฟฟ้า กำลังทั่วไป และ สำหรับระบบปรับอากาศ

7.2.2 ระบบไฟฟ้าแสงสว่าง

เป็นระบบการจ่ายกระแสไฟฟ้าสำหรับใช้ในดวงโคมต่าง ๆ ตลอดจนอุปกรณ์เครื่องใช้ต่าง ๆ ทั่วไป ทั้งในส่วนห้องพักแขก และส่วนสาธารณะ ซึ่งต้องการความเข้มของแสงในการส่องสว่างแตกต่างกันตามลักษณะการใช้งาน และช่วงเวลาของแต่ละประเภท ซึ่งจะต้องมีการพิจารณาถึงตำแหน่งจ่ายวาระยะห่าง และความเข้มของอุปกรณ์แต่ละชนิด ที่นำมาติดตั้งตามความเหมาะสมของแต่ละประเภทดวงไฟและอุปกรณ์

ที่ใช้ในอาคารควรคำนึงถึงเรื่องการประหยัดพลังงานด้วย เพราะอุปกรณ์บางชนิดต้องเปิดตลอด 24 ชั่วโมง เช่น ห้องแช่เย็นในห้องครัว

กำหนดให้ใช้พลังงานไฟฟ้าให้ประหยัดที่สุด โดยอาศัยแสงธรรมชาติ โดยผ่านทางช่องแสง และผนังแบบ OPEN ต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่มีการใช้งานมาก ๆ เช่น ส่วน LOBBY และภายในบริเวณ CIRCULATION CORE ส่วนชนิดของโคมไฟและหลอดไฟ จัดให้ใช้แบบที่มีประสิทธิภาพสูงและมีความเข้มของแสงเหมาะสมกับบริเวณต่าง ๆ

ตารางที่ 7.1 แสดงปริมาณความสว่างที่ต้องการในส่วนต่าง ๆ ของโรงแรม

ประเภทห้อง	วัตต์/ตร.เมตร
ห้องพักแขก	27
ห้องโถง, LOBBY	65
ภัตตาคาร	32
ส่วนทางานและบริหาร	55
ร้านค้า, COFFEE SHOP	32 - 55
ห้องจัดเลี้ยง	32 - 55

การเลือกใช้หลอดไฟในโครงการ

หลอดตะเกียบ หรือที่เราเรียกว่า Compact Fluorescent (CFL) เป็นหลอดที่เซทีสารเรืองความสั้นไฮโดรเจน เหมือนกับหลอดฟลูออเรสเซนต์ทั่วไป ที่มีแสงสว่างเกิดจากการยิงอิเล็กตรอนผ่านก๊าซ และไอปรอท ทำให้เกิดรังสีตกกระทบบนสารเรืองแสงที่เคลือบอยู่บนผิวหน้าด้านในของหลอด จึงทำให้เกิดการเรืองแสงเป็นแสงสว่างที่นำมาใช้งานได้ โดยมีการใช้ไฟฟ้าต่ำกว่าหลอดไส้ ประมาณ 70-80 % ในขณะที่มีปริมาณแสงสว่างออกมาจากตัวหลอดเท่ากัน นี่คือนสาเหตุที่เราต้องใช้หลอดตะเกียบเพราะประหยัดไฟกว่ากันมาก

ข้อดีของหลอด CFL ประหยัดไฟกว่า 80 % CFL ร้อนน้อยกว่า ฮาโลเจน 80% ไม่เพิ่มอุณหภูมิห้อง ช่วยลดค่าแอร์ CFL อายุการใช้งานนานกว่า 3 เท่าตัว (15,000 ชั่วโมง) ในขณะที่ ฮาโลเจน ประมาณ 4,000 - 5,000 ชั่วโมง

ข้อด้อย ราคาแพงกว่าหลายเท่าตัว CFL 400-500 บาท ฮาโลเจน 100-200 บาท

รูปที่ 7.1 ตัวอย่างหลอดประหยัดไฟ compact fluorescent lamp

สรุป โครงการเลือกใช้หลอด CFL ถึงจะแพงแต่คุ้มค่าง่าในระยะยาว เพราะประหยัดไฟไม่ร้อน และใช้ได้ยาวนานกว่ามากและเป็นทางเลือกสำหรับ โครงการที่คำนึงถึงการประหยัดพลังงานและคุ้มค่าง่าต่อการลงทุน

7.2.3 ระบบไฟฟ้าฉุกเฉิน

เมื่อ ไฟฟ้าหลักเกิดขัดข้อง เครื่องกำเนิดไฟฟ้าฉุกเฉินจะทำงานทันที ภายในระยะเวลา 10 วินาที โดยจะต้องผลิตไฟฟ้าได้ไม่น้อยกว่า 30 % ของอัตราไฟฟ้าสูงสุดในเวลาปกติ โดยทั่วไปจะจัดให้มีแหล่งกำเนิดไฟฟ้าฉุกเฉิน 2 แหล่ง ตามลักษณะการใช้งานดังนี้ คือ

ก. เครื่องดีเซลเจนเนอเรเตอร์ (DESEL GENERATOR)

ทำงานโดยใช้ MICRO PROCESSER ควบคุมกระแสไฟฟ้าจะถูกจ่ายให้ระบบต่างๆดังนี้

- ไฟฟ้าแสงสว่าง การให้แสงสว่างจากเครื่องกำเนิดไฟฟ้าฉุกเฉินนี้จะเป็น

จำนวน 50 % ของไฟฟ้าแสงสว่างบริเวณในโด

จำนวน 20 % ของไฟฟ้าแสงสว่างบริเวณโถงทางเดิน

ไฟฟ้าแสงสว่างจำนวน 1 จุด ภายในห้องพักแขก

- ระบบดับเพลิง เช่น ปั๊มน้ำสำหรับดับเพลิง
- ปั๊มน้ำทั่วไปในระบบสาธารณูปโภค เช่น น้ำเย็น น้ำร้อน และระบบกำจัดน้ำเสีย
- ส่วนบริการอาหาร
- ห้องเย็นและห้องเก็บอาหาร

ข. ระบบแบตเตอรี่ (Battery)

ใช้สำหรับวงจรของอุปกรณ์สัญญาณเตือนภัยทุกระบบ เช่น ระบบแจ้งเหตุเพลิงไหม้ ระบบรักษาความปลอดภัย รวมทั้งป้ายบอกทางหนีไฟและไฟฟ้าฉุกเฉินในลิฟต์ เป็นต้น

สรุป โครงการเลือกใช้สื่อกใช้ระบบทั้ง 2 รูปแบบแต่ปรับใช้ตามความเหมาะสมกับพื้นที่นั้นๆ ดังที่ได้กล่าวไว้ในส่วนของเนื้อหา

7.3 ระบบสุขาภิบาล

7.3.1 ระบบน้ำใช้

น้ำสะอาดที่นำไปใช้ในส่วนต่างๆของอาคาร เช่น ประกอบอาหาร, ทำความสะอาด, ใช้ในระบบดับเพลิง, ใช้ในระบบทำความเย็นความร้อน, ใช้กับสระว่ายน้ำ ฯลฯ ซึ่งในแต่ละส่วนมีปริมาณและคุณภาพต่างกัน ดังนี้

ตารางที่ 7.2 แสดงปริมาณการใช้น้ำ

ปริมาณเฉลี่ย	ปริมาณการใช้ต่อวัน (ลิตร)	ต่อคน (แกลลอน)
แขกของ โรงแรม	135	35
ลูกจ้างของ โรงแรม(อาศัยนอก โรงแรม)	43	12
ภัตตาคาร	7.5	2 (ค่อมือ)

การเก็บการจ่ายน้ำและการเพิ่มแรงดันน้ำ

ปริมาณน้ำใช้ในแต่ละวันจะต้องพอเพียงกับความต้องการ โดยมีภารกิจและจ่ายน้ำอย่างต่อเนื่อง โดยมีปริมาณและอัตราแรงดันที่สม่ำเสมอ ในการเก็บน้ำควรจะมีถังเก็บอย่างน้อย 2 ถัง เพื่อให้สามารถทำความสะอาดและบำรุงรักษาได้

ระบบการจ่ายน้ำ (WATER DISTRIBUTION SYSTEM)

ระบบการจ่ายน้ำแบ่งออกเป็น 2 ระบบ คือ

ก. UP FEED DISTRIBUTION SYSTEM

ใช้หลักการ นำแรงดันน้ำจากข้างล่างดันน้ำขึ้นสู่ชั้นบนโดยอาศัยปั๊มน้ำมีข้อจำกัดในการใช้คือ เหมาะกับอาคารที่สูงระหว่าง 4-6 ชั้น (แต่ละชั้นสูงประมาณ 3 เมตร) ข้อเสีย คือ เครื่องปั๊มน้ำจะต้องทำงานตลอดเวลาที่มีการใช้น้ำ ทำให้สิ้นเปลืองพลังงาน

ข. DOWN FEED DISTRIBUTION SYSTEM

เหมาะกับการอาคารที่มีความสูงเกิน 4 ชั้นขึ้นไป การทำงานกระทำโดยสูบน้ำจากถังเก็บน้ำชั้นล่าง (SUNCTION TANK) ขึ้นไปไว้บนถังเก็บน้ำชั้นบน (RESEVIOR) แล้วจ่ายน้ำโดยอาศัยแรงโน้มถ่วงของโลก ช่วงของการเก็บน้ำและจ่ายน้ำนิยมแบ่งเป็นช่วง ๆ ช่วงละประมาณ 8 ชั้น โดยในถังเก็บแต่ละถังจะมีการสำรองน้ำไว้ในยามฉุกเฉิน เช่น การดับเพลิง อีกด้วย

ข้อดีของการจ่ายน้ำระบบนี้คือ ใช้แรงโน้มถ่วงทำให้ประหยัดพลังงานมากขึ้น เพราะปั๊มน้ำจะทำงานเมื่อระดับน้ำลดลงมาถึงระดับที่กำหนด และจะหยุดทำงานเมื่อถึงระดับที่กำหนด เช่นกัน

สรุป ระบบการจ่ายน้ำของโครงการนี้ได้พิจารณาเลือกใช้ระบบ UP FEED ผสมกับระบบ DOWN FEED เพื่อประสิทธิภาพของระบบการจ่ายน้ำ

7.3.2 ระบบการระบายน้ำ (DRAINAGE SYSTEM)

ก. ระบบระบายน้ำฝน (STORM WATER DRAINAGE)

ระบบระบายน้ำฝนแยกเป็นการระบายน้ำฝนบนหลังคาของอาคารและระบายน้ำฝนระดับพื้นดิน ซึ่งประกอบด้วย รางรับน้ำฝน ตะแกรงครอบ ท่อระบายน้ำฝน และบ่อพักน้ำ สำหรับการระบายน้ำฝนบนหลังคานี้ ถ้าหากสามารถระบายลงตามแนวคิงได้ทันที น้ำฝนก็ไม่มีโอกาสล้นรางนี้ได้ เมื่อน้ำถูกระบายลงมาในแนวคิง ลงสู่ระดับพื้นดิน แล้วจึงระบายคดจากอาคารลงสู่ที่ระบายน้ำ และไหลลงสู่ทะเล แต่อย่างไรก็ตามเพื่อรักษาสิ่งแวดล้อมที่ดีของน้ำทะเลจึงได้เพิ่มขั้นตอนการกำจัดสารแขวนลอย (Suspended Solid) เสียก่อนส่วนน้ำฝนที่ระบายออกไปสู่บ่อ หรือสระน้ำของโครงการที่ไม่ใช่สระว่ายน้ำ อาจนำกลับมาใช้ประโยชน์อีกครั้ง เช่น การรดน้ำต้นไม้ในโครงการ เป็นประโยชน์ที่ได้จากน้ำอย่างเต็มที่ และประหยัดค่าใช้จ่ายในโครงการได้อีกส่วนหนึ่ง

ข. ระบบระบายน้ำทิ้ง (SEWAGE TREATMENT)

การระบายน้ำทิ้งจากสุขภัณฑ์ต่าง ๆ ภายในอาคารนิยมทำกัน 2 วิธี คือ แยกน้ำทิ้งจากอ่างล้างมือ อ่างอาบน้ำ ออกจากน้ำทิ้งจากส้วมหรือที่ปัสสาวะ โดยให้น้ำทิ้งจากอ่างล้างมือ, อ่างอาบน้ำอาจปล่อยลงสู่ SOAKED AWAY POOL หรือลงท่อน้ำสาธารณะได้เลย ส่วนน้ำทิ้งจากส้วม หรือที่ปัสสาวะนั้นจะระบายลงสู่บ่อเกรอะ บ่อซึม หรือท่อน้ำซึมสนาม และต้องมีท่ออากาศต่อไว้

ค. ระบบกำจัดน้ำโสโครก (SOIL TREATMENT)

คือน้ำที่ระบายออกมาจากระบบสุขภัณฑ์ต่าง ๆ น้ำจากส่วนห้องครัวของโรงแรมน้ำที่ระบายออกจากเครื่องจักร และอุปกรณ์ต่าง ๆ ระบบการระบายน้ำที่เสียจากสุขภัณฑ์ที่ไม่ใช่โถปัสสาวะ โถส้วม น้ำทิ้งจากส่วนครัว และภัตตาคาร จำเป็นต้องผ่านกระบวนการ กำจัดไขมันหรือของเสียอื่น ๆ โดยใช้

วิธีทำให้ลอย (Floatation) ที่บ่อดักไขมันก่อนที่จะเข้าสู่ระบบกำจัดน้ำเสียหลักของโครงการ เพื่อทำการบำบัดต่อไป น้ำเสียจากสุขภัณฑ์หนักของโรงแรม เช่น โถปัสสาวะ โถส้วม ต้องผ่านกระบวนการบำบัดน้ำเสียตามกรรมวิธีที่ถูกต้อง ก่อนที่จะระบายสู่แหล่งน้ำธรรมชาติ หรือระบบระบายน้ำสาธารณะ โครงการจำเป็นต้องควบคุมคุณภาพน้ำทิ้งที่บำบัดแล้ว เพื่อคุณภาพและสภาพแวดล้อมของทะเล BOD มีประโยชน์คล้ายเครื่องวัดมลพิษ และบ่งชี้ถึงคุณภาพน้ำทิ้ง หลังบำบัด กำหนดให้มีค่า BOD ไม่เกิน 50 มิลลิกรัม/ลิตร ระบบบำบัดน้ำเสียสำหรับอาคาร หรือบ้านเรือนนั้น ประกอบด้วยระบบต่างๆ ดังนี้

- บ่อดักไขมัน
- ตะแกรงล็กขยะ
- บ่อเกรอะ
- บ่อซึม
- ถังกรองอากาศ
- ถัง Imhoff

- ระบบเอเอส (Activated Sludge) และระบบเชิงชีววิทยา อื่น ๆ

ตารางที่ 7.3 แสดงประสิทธิภาพกรรมวิธีของระบบบำบัดน้ำเสีย

กรรมวิธี	ประสิทธิภาพ	ครรชนีค่าก่อสร้าง (รวมค่าที่ดิน)	ครรชนีค่าบำรุงและดำเนินการ
TRICKLING FILTRATION	75 - 85	180	20
ACTIVATED SLUDGE	90 - 95	250	25
ROTARY BIOCHEMICAL CONTRACTOR	85 - 90	120	15
SEDIMENTATION	25 - 30	50	10
STABILIZATION POND	75 - 85	100	1

ที่มา : คร.เกรียงศักดิ์ อุดมสิน ไรจน์, การออกแบบท่ออาคาร และสิ่งแวดลอม, บทที่4

การบำบัดน้ำเสีย¹ การเลือกระบบบำบัดน้ำเสียขึ้นกับปัจจัยต่างๆ ได้แก่ ลักษณะของน้ำเสีย ระดับการบำบัดน้ำเสียที่ต้องการ สภาพทั่วไปของท้องถิ่น ค่าลงทุนก่อสร้าง และค่าดำเนินการดูแล และ

¹ กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. กองจัดการคุณภาพน้ำ กรมควบคุมมลพิษ .เข้าถึงได้จาก: http://www.novabizz.com/CDC/System/Waste_Water_Treatment.htm#ixzz2DiUXK6fvnd.org . (วันที่ค้นข้อมูล : 23 พฤศจิกายน 2555).

บำรุงรักษา และขนาดของที่ดินที่ใช้ในการ ก่อสร้าง เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อให้ระบบบำบัดน้ำเสียที่เลือกมีความเหมาะสมกับแต่ละท้องถิ่น ซึ่งมีสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกัน โดยการบำบัดน้ำเสียสามารถแบ่งได้ตามกลไกที่ใช้ในการกำจัดสิ่งเจือปนในน้ำเสีย ได้ดังนี้

1. การบำบัดทางกายภาพ (Physical Treatment) : เป็นวิธีการแยกเอาสิ่งเจือปนออกจากน้ำเสีย เช่น ของแข็งขนาดใหญ่ ทราย พลาสติก เศษอาหาร กรวด ทราย ไขมัน และน้ำมัน โดยใช้อุปกรณ์ในการบำบัดทางกายภาพ คือ ตะแกรงดักขยะ ถังดักกรวดทราย ถังดักไขมัน และน้ำมัน และถังตกตะกอน ซึ่งจะเป็นการลดปริมาณของแข็งทั้งหมดที่มีในน้ำเสียเป็นหลัก

2. การบำบัดทางเคมี (Chemical Treatment) : เป็นวิธีการบำบัดน้ำเสียโดยใช้กระบวนการทางเคมีเพื่อทำปฏิกิริยากับสิ่งเจือปนในน้ำเสีย วิธีการนี้จะใช้สำหรับน้ำเสียที่มีส่วนประกอบอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ คือ ค่าพีเอชสูงหรือค่าเกินไป มีสารพิษ มีโลหะหนัก มีของแข็งแขวนลอยที่ตกตะกอนยาก มีไขมัน และน้ำมันที่ละลายน้ำ มีไนโตรเจนหรือฟอสฟอรัสที่สูงเกินไป และมีเชื้อโรค ทั้งนี้อุปกรณ์ที่ใช้ในการบำบัดน้ำเสียด้วยวิธีทางเคมี ได้แก่ ถังกวนเร็ว ถังกวนช้า ถังตกตะกอน ถังกรอง และถังฆ่าเชื้อโรค

3. การบำบัดทางชีวภาพ (Biological Treatment) : การบำบัดน้ำเสียด้วยวิธีทางชีวภาพ (Biological Wastewater Treatment) การบำบัดน้ำเสียด้วยวิธีทางชีวภาพ เป็นการใช้สิ่งมีชีวิตเป็นตัวช่วยในการเปลี่ยนแปลงสภาพของของเสียในน้ำให้อยู่ในสภาพที่ไม่ก่อให้เกิดปัญหาภาวะมลพิษต่อแหล่งน้ำธรรมชาติ ได้แก่ เปลี่ยนให้กลายเป็นแก๊ส ทำให้มีกลิ่นเหม็น เป็นต้น ซึ่งสิ่งมีชีวิตที่มีบทบาทในการช่วยเปลี่ยนแปลงสภาพสิ่งสกปรกในน้ำเสียคือพวก จุลินทรีย์ ได้แก่ พวกแบคทีเรีย โปรโตซัว สหะหะ เบริโอ และ โรติเฟอร์ และจุลินทรีย์ที่มีบทบาทที่สำคัญที่สุดในการบำบัดน้ำเสีย คือ พวกแบคทีเรีย

ระบบบำบัดน้ำเสียทางชีวภาพ ได้แก่

1. ระบบบำบัดน้ำเสียแบบเอเอส (Activated Sludge) และระบบคิดแปรติ่งต่าง ๆ ของ เอเอส เช่น คลองวนเวียน ระบบเอสบีอาร์

2. ระบบบำบัดน้ำเสียพิ่มตรง เช่น ระบบแผ่นหมุนชีวภาพ

² มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.กรรมวิธีในการบำบัดน้ำเสีย.เข้าถึงได้จาก:

http://www.panyathai.or.th/wiki/index.php/การบำบัดน้ำเสีย#28Biological_Wastewater_Treatment_.2.

(วันที่ค้นข้อมูล : 23 พฤศจิกายน 2555).

3. ระบบบำบัดน้ำเสียแบบบ่อธรรมชาติ เช่น บ่อปรับเสถียร
4. ระบบบำบัดน้ำเสียแบบบึงประดิษฐ์ ระบบเสริมอากาศ
5. ระบบบำบัดน้ำเสียแบบใช้ตัวกลางเติมอากาศ

ก. ระบบบำบัดน้ำเสียแบบเอเอส (Activated Sludge) และระบบตัดแปรงต่าง ๆ

ระบบเอเอส เป็นระบบบำบัดน้ำเสียโดยวิธีชีวภาพ ที่อาศัยจุลินทรีย์ในการย่อยสลายสารอินทรีย์ในน้ำเสีย มีองค์ประกอบหลักคือ ถังเติมอากาศ และถังตกตะกอน จุลินทรีย์ในถังเติมอากาศจะอาศัยสารอินทรีย์ในน้ำเสียเป็นอาหาร และออกซิเจนจากการเติมอากาศในถังเติมอากาศ เพื่อการเจริญเติบโตและเพิ่มปริมาณกลายเป็นสลัดจ์ จากนั้นน้ำเสียจะถูกส่งเข้าสู่ถังตกตะกอนเพื่อแยกน้ำใสให้ไหลล้นออกมไปสู่ ระบบบำบัดขั้นสุดท้าย และตะกอนบางส่วนก็จะถูกสูบย้อนกลับเข้าสู่ถังเติมอากาศ เพื่อควบคุมตะกอนจุลินทรีย์แล้วถูกส่งเข้าถังตกตะกอนอีกครั้ง ซึ่งจะเป็นอย่างนี้เรื่อย ๆ จนกว่าน้ำจะสะอาด

กระบวนการบำบัดน้ำเสียแบบเอเอส ยังสามารถแยกย่อยต่าง ๆ ได้หลายประเภทขึ้นอยู่กับการจัดวาง และรูปแบบของถังเติมอากาศ ที่ใช้ในประเทศไทย เช่น

1. ระบบเอสบีอาร์ (Sequencing Batch Reactor, SBR) มีถังเติมอากาศและถังตกตะกอนรวมอยู่ในถังเดียวกัน โดยอาศัยการทำงานเป็นรอบ

2. ระบบคลองวนเวียน (Oxidation Ditch Process) น้ำเสียและสลัดจ์จะถูกเก็บกักอยู่ในถังเติมอากาศที่มีลักษณะเป็นคลองวนเวียน วนรี ทำด้วยคอนกรีต มีหลักการทำงานคือ น้ำเสียจะไหลผ่านคลองวนเวียนไปยังถังตกตะกอนเพื่อแยกน้ำใสและตะกอน น้ำใสจะไหลไปยังระบบบำบัดขั้นสุดท้ายก่อนปล่อยทิ้ง ส่วนตะกอนก้นถังจะถูกสูบกลับไปยังคลองวนเวียนเพื่อทำการบำบัดใหม่

ข. ระบบแผ่นหมุนชีวภาพ (Rotating Biological Contractor, RBC) เป็นระบบให้น้ำเสียไหลผ่านตัวกลางทรงกระบอกที่วางอยู่ในถังบำบัด จุลินทรีย์ที่ติดอยู่ที่ตัวกลางจะทำหน้าที่บำบัดโดยใช้ ออกซิเจนในอากาศ

ค. ระบบบ่อปรับเสถียร (Stabilization Pond)

1. บ่อแอนแอโรบิก อินทรีย์สารในน้ำเสียจะถูกย่อยด้วยจุลินทรีย์ชนิดไม่ใช้อากาศ ผลผลิตที่ได้เกิดก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ มีเทน และก๊าซไข่เน่า
2. บ่อแอโรบิก อินทรีย์สารในน้ำเสียจะถูกย่อยด้วยจุลินทรีย์ชนิดใช้อากาศ เนื่องจากการสังเคราะห์แสงของสาหร่าย จึงทำให้ได้ก๊าซออกซิเจน
3. บ่อแฟลตเทพิฟ หลักการย่อยสลายสารอินทรีย์ในน้ำเสียจะเป็นแบบใช้อากาศ ที่ผิวด้านบนที่แคบต่องั่ง และเป็นแบบเรืออากาศที่กั้นบ่อ
4. บ่อบ่ม ใช้รองรับน้ำเสียที่ผ่านการบำบัดต่าง ๆ มาแล้ว

ง. ระบบสระเติมอากาศ (Aerated Lagoon) หลักการทำงาน อาศัยจุลินทรีย์เหมือนกับบ่อแฟลตเทพิฟ มีเครื่องเติมอากาศผิวน้ำแบบทุ่นลอยหรือยึดติดกับแท่น เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานให้กับจุลินทรีย์การเติมอากาศสามารถแบ่งได้ 2 แบบ คือ การผสมแบบสมบูรณ์ทั่วทั้งบ่อ และการผสมเพียงบางส่วน

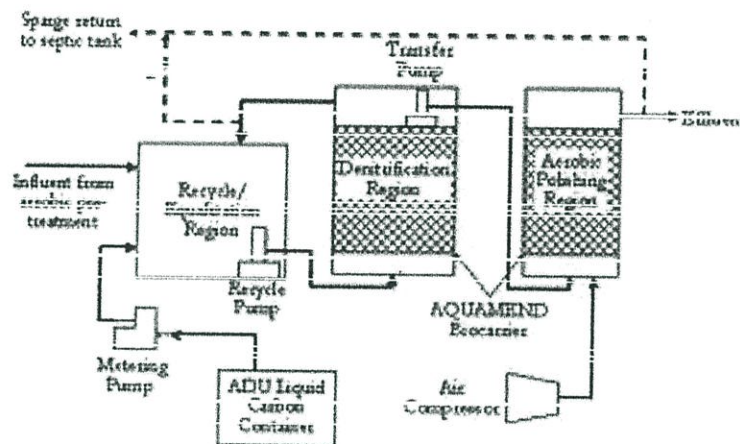
ฉ. ระบบบำบัดน้ำเสียแบบบึงประดิษฐ์ (Constructed Wetlands) เป็นระบบที่จำลองแบบพื้นที่ชุ่มน้ำมาใช้บำบัดน้ำเสีย โดยการบดอัดดินให้แน่น เพื่อปลูกพืชจำพวก กก แฉก ธูปฤาษี เป็นต้น สามารถแบ่งเป็น 2 ประเภทหลัก คือ แบบน้ำไหลบนผิวดิน และแบบน้ำไหลใต้ผิวดิน

จ. ระบบบำบัดน้ำเสียแบบใช้ตัวกลางเติมอากาศ (Contact Aeration Process) น้ำเสียจะเข้าสู่ถังบรรจุตัวกลางพลาสติกที่มีจุลินทรีย์เกาะอยู่ พร้อมทั้งมีระบบเติมอากาศที่กั้นถังใต้ชั้นตัวกลางให้กับแบคทีเรียเพื่อย่อยสลายสารอินทรีย์ในน้ำเสียเนื่องจากว่าปัญหาที่น้ำเสียที่เกิดขึ้นใน ผลมาจากหลายสาเหตุ ไม่ว่าจะ เป็น น้ำเสียที่ปล่อยจากโรงงานอุตสาหกรรม อาคารบ้านเรือน ตลาดสด เกษตรกรรม เป็นต้น ดังนั้น จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีการใช้ค่ามาตรฐานน้ำเข้ามาใช้ควบคุมก่อน ที่จะปล่อยทิ้งสู่แหล่งน้ำ ซึ่งจะขอยกตัวอย่าง มาตรฐานคุณภาพน้ำทั้งจากโรงงานอุตสาหกรรมและนิคมอุตสาหกรรม เพราะเป็นแหล่งที่เสี่ยงและก่อให้เกิดปัญหาทางน้ำเป็นพิษมากที่สุด

ขบวนการในการกำจัดน้ำเสียนั้น โดยหลักการใหญ่ ๆ นั้น สามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

ANEAROBIC PROCESS ซึ่งอาศัย BACTERIA ชนิดไม่ต้องการออกซิเจน เรียกว่า ANEAROBIC BACTERIA โดยน้ำทิ้งและน้ำโสโครกจะไหลลงสู่บ่อเกรอะ ซึ่งจะทำหน้าที่กักเก็บน้ำไว้

ระยะหนึ่ง เพื่อให้เกิดการตกตะกอนและการย่อยสลายตะกอนโดย BACTERIA ชนิดดังกล่าวแล้ว การย่อยตะกอนในบ่อจะทำให้เกิดแก๊สที่ให้กลิ่นเน่าและเหม็นซึ่งจะต้องวางตำแหน่งบ่อเกรอะให้ห่างจากอาคารเพื่อป้องกันกลิ่นรบกวน น้ำที่ผ่านจากบ่อเกรอะจะมีความขุ่นลดลง แต่ยังคงมีความสกปรกสูงอยู่ ไม่เหมาะสมที่จะระบายลงสู่ท่อน้ำสาธารณะ จะต้องมีการกำจัดเป็นขั้นตอนสุดท้าย โดยคิดตั้งระบบบ่อซึมสนาม คือ การระบบนี้ เภบย่อยเกรอะ ไปสู่บ่อซึม ซึ่งภายในบรรจุกรวดทราย และผงถ่าน วัชนั้นต้องการที่ที่แห้งพวย และความสามารถในการซึมน้ำของดินต้องดีพอ ขบวนการในการกำจัดตามวิธีนี้เรียกว่า SEPTIC TANK - BIOLOGICAL FILTRATION

รูปที่ 7.2 แสดงระบบการบำบัดน้ำเสียโดยใช้ระบบ AEROBIC BACTERIA

AEROBIC PROCESS คือ ขบวนการกำจัดโดยอาศัย BACTERIA ชนิดที่ต้องใช้ออกซิเจน เรียกว่า AEROBIC BACTERIA ในการย่อยสลายตะกอนและสารอินทรีย์ต่าง ๆ ซึ่งมีด้วยกันหลายวิธี คือ

- AERATED LAGOON
- OXIDATION POND
- ACTIVATED SLUDGE
- TRICKLING FILTER
- BIODISC

สรุป ในการเลือกระบบกำจัดควรเลือกใช้ระบบที่กำจัดได้รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพสูง จึงเลือกใช้กรรมวิธีแบบ AEROBIC PROCESS และระบบที่ใช้คือ ACTIVATED SLUDGE คือเป็นวิธีการกำจัดที่ต้องติดตั้งอุปกรณ์ในการเติมออกซิเจนและ BACTERIA เพราะเป็นวิธีกำจัดที่รวดเร็วและมีประสิทธิภาพในการกำจัดสูงมาก มีทั้งตะกอนที่ต้องการกำจัดน้ำน้อย ควบคุมได้ง่าย ตะกอนที่ได้จาก

ปฏิกิริยาอาจนำไปใช้ประโยชน์ในการใช้ทำเป็นปุ๋ย สำหรับการจัดสวน โดยรอบของโรงแรมได้ ซึ่งระบบดังกล่าว มีอยู่ด้วยกันหลายแบบ แบบที่เหมาะสม กับ โครงการคือ แบบ Intermittent Cycle Activated Sludge เป็นระบบบำบัดน้ำเสียแบบตกตะกอนเร่งที่ถึงปฏิกิริยาและถึงตกตะกอน อยู่ในถังเดียวกัน ทำให้ไม่ต้องมีการหมุนเวียนของตะกอน การทำงานของระบบนี้ไม่จำเป็นต้องเติมอากาศตลอดเวลา แต่ใช้วิธีเติมอากาศสลับกันไปเป็นช่วง ๆ เพื่อให้ตะกอน เติบโต เติบโต เติบโต เติบโต

6.3.3 ระบบน้ำร้อนในอาคาร

ระบบน้ำร้อนที่ใช้สำหรับอาคารต่าง ๆ โดยเฉพาะ โรงแรมขนาดกลางและขนาดใหญ่จะมีใช้กันเกือบทุกแห่ง ดังนั้นจำเป็นที่จะต้องเข้าใจระบบน้ำร้อนภายในอาคาร ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในระบบจ่ายน้ำประปาของระบบท่อสุขภัณฑ์ โดยแยกจากท่อจ่ายน้ำเย็นเข้าสู่เครื่องทำน้ำร้อนแบบต่าง ๆ น้ำมัน ก๊าซ ใช้น้ำ ไฟฟ้า และแสงอาทิตย์ ระบบทำน้ำร้อน ที่ใช้ภายในอาคารจะมีอยู่สองประเภท คือ น้ำร้อนที่มีอุณหภูมิประมาณ 80°C ซึ่งใช้กับเครื่องซักผ้า ล้างจาน ฆ่าเชื้อโรค และประกอบอาหาร น้ำร้อนที่มีอุณหภูมิประมาณ 35°C ซึ่งใช้กับงานชำระล้างและอาบน้ำ แต่ น้ำร้อนที่ใช้ฝักบัวอาบน้ำหรืออ่างล้างมือ มักจะมีน้ำร้อนจากท่อน้ำร้อนประมาณ 60°C เพื่อทำการเปิดก๊อกน้ำเย็นให้น้ำเย็นผสมกับน้ำร้อนจนได้อุณหภูมิของน้ำ สำหรับชำระล้างประมาณ 35 – 40°C ซึ่งขึ้นอยู่กับความพอใจของผู้ใช้น้ำด้วย

เครื่องทำน้ำร้อนพลังงานแสงอาทิตย์คือเครื่องผลิตน้ำร้อน โดยอาศัยหลักการเปลี่ยนพลังงานจากรังสีแสงอาทิตย์มาเพิ่มอุณหภูมิให้น้ำเมื่ออุณหภูมิสูงขึ้นซึ่งสามารถนำมาทดแทนระบบผลิตน้ำร้อนจากฮีทเตอร์ไฟฟ้า, ระบบผลิตน้ำร้อนจากบอยเลอร์โดยใช้น้ำมันดีเซล, น้ำมันเตาหรือแก๊ส LPG. ซึ่งมีแนวโน้มที่จะปรับราคาสูงขึ้น ไปเรื่อยๆ

ระบบท่อจ่ายน้ำร้อน

ระบบท่อจ่ายน้ำร้อนที่มีความจำเป็นที่ต้องออกแบบให้ได้มีประสิทธิภาพสูงสุดเพราะอาจเกิดปัญหาเนื่องจากได้รับน้ำร้อนช้ากว่าที่อุณหภูมิของน้ำจะถึงระดับการใช้งานปกติ คือ ต้องการอาบน้ำร้อนทันทีหลังจากเปิดก๊อกน้ำร้อนและน้ำเย็นผสมกัน แต่ไม่ได้สิ่งที่ต้องการ ดังนั้นในการออกแบบระบบท่อจ่ายน้ำร้อนจึงมีขั้นตอนที่ยู่งยากกว่าระบบท่อน้ำประปาปกติ (น้ำเย็น) วิธีจัดระบบจ่ายน้ำร้อนในอาคารมีอยู่ด้วยกัน 2 วิธีใหญ่ ๆ คือ

วิธีจ่ายแบบแรงโน้มถ่วงโลก ระบบนี้อาศัยระดับความสูงของถังน้ำร้อนที่ติดตั้งอยู่บนหลังคา แล้วทำการจ่ายน้ำร้อน ไปทั่วอาคาร อาจมีท่อน้ำไหลเวียนกลับ เช่นระบบน้ำร้อนที่ติดตั้งไว้ตามบ้านพักอาศัย

ทั่วไปที่ใช้ระบบพลังงานแสงอาทิตย์ทำการอุ่นน้ำให้ร้อนถึงอุณหภูมิที่ต้องการ ดังแสดงไว้ในภาพ วิธีนี้นิยมใช้กับอาคารที่สูงไม่เกินสามชั้น

วิธีใช้เครื่องสูบน้ำทำการไหลเวียนน้ำร้อน วิธีนี้เป็นระบบที่อาศัยเครื่องสูบน้ำทำการเพิ่มแรงดันน้ำในระบบท่อน้ำร้อน มีระบบท่อน้ำร้อนไหลเวียนกลับอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา แม้จะใช้หรือไม่ใช้น้ำร้อนก็ตาม ระบบนี้นิยมใช้กับอาคารขนาดใหญ่ หรือ อาคารสูง ค่าสูญเสียความร้อนของน้ำในท่อน้ำร้อนและค่าอัตราสูบน้ำของเครื่องสูบน้ำหมุนเวียน

ตารางที่ 6.4 ข้อมูลการใช้ความร้อนในอาคารแต่ละชนิด

ชนิดของอาคาร	ปริมาณการใช้น้ำร้อนลิตร / (คน. ชั่วโมง)
สำนักงาน	15 - 19
อาคารที่อยู่อาศัย	38
โรงแรม	30 - 38
โรงงานทั่วไป	15 - 22.7
อพาร์ทเมนต์	30
โรงเรียน	7.6 - 11

ที่มา : ดร.เกรียงศักดิ์ อุคมสิน โรจน์, การออกแบบท่ออาคาร และสิ่งแวดล้อม, บทที่4

ตารางที่ 6.5 ขนาดความจุถังเก็บน้ำร้อนสำหรับจำนวนผู้ใช้น้ำร้อน

จำนวนผู้ใช้น้ำร้อน (คน)	ความจุถังเก็บน้ำร้อน
5	113
25	473
50	757
75	946
100	1249
150	1703
200	2082
250	2366
350	3028
500	3785

ที่มา : ดร.เกรียงศักดิ์ อุคมสิน โรจน์, การออกแบบท่ออาคาร และสิ่งแวดล้อม, บทที่4

ระบบทำน้ำร้อน

ระบบทำน้ำร้อนเป็นเครื่องทำน้ำร้อนที่ใช้เชื้อเพลิงในการต้มน้ำให้ร้อน ซึ่งได้แก่ก๊าซ ไฟฟ้า น้ำมัน และพลังงานแสงอาทิตย์ โดยมีวิธีให้ความร้อนแก่น้ำอยู่ 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ 1) วิธีให้ความร้อนโดยตรง ซึ่งเป็นการทำให้น้ำสัมผัสกับผิวโลหะที่มีอุณหภูมิสูงโดยตรง 2) วิธีให้ความร้อนโดยทางอ้อม ซึ่งเป็นการทำให้น้ำสัมผัสกับท่อทองแดงที่มีน้ำร้อนหรือไอน้ำไหลผ่าน วิธีที่สองจะให้ความร้อนต่ำกว่าวิธีแรก

ระบบผลิตน้ำร้อนจากพลังงานแสงอาทิตย์ยังสามารถนำมาใช้ร่วมกับระบบผลิตน้ำร้อนจากเครื่องปรับอากาศ (Heat Recovery System), ระบบผลิตน้ำร้อนจากปล่องควันบอยเลอร์ (Economizer) เรียกว่า ระบบผลิตน้ำร้อนพลังงานแสงอาทิตย์แบบผสมผสาน (Solar Hybrid System) ซึ่งเป็นระบบที่สามารถนำพลังงานฟรีจากแสงอาทิตย์มาใช้ร่วมกับพลังงานความร้อนเหลือทิ้งจากเครื่องปรับอากาศหรือบอยเลอร์จึงเป็นระบบที่มีระยะเวลาคืนทุนที่เร็วที่สุด ระบบดังกล่าวจึงได้รับการสนับสนุนเงินลงทุนให้กับสถานประกอบการที่ติดตั้งจาก กระทรวงพลังงาน โดยกรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน ภายใต้ชื่อ โครงการส่งเสริมการใช้น้ำร้อนพลังงานแสงอาทิตย์ด้วยระบบผสมผสานปี 2555 ระบบนี้จึงเป็นอีกทางเลือกเพื่อประหยัดพลังงานในการผลิตน้ำร้อนในโรงแรม, โรงงานอุตสาหกรรม, โรงเรียน, อพาร์ทเมนท์, รีสอร์ท&สปา, ภัตตาคาร, ร้านเสริมสวย, บ้านพักอาศัย

เครื่องทำน้ำร้อนพลังงานแสงอาทิตย์ มีคุณสมบัติ ดังนี้

-ถังรอบนอกและถังส่วนใน ทำมาจากวัสดุ Stainless SUS 304 ซึ่งคุณภาพสูงทนต่อน้ำที่หือขุคุณภาพ

-ฉนวนหุ้มถัง เป็นใยแก้วกันความร้อน ใช้วัสดุ PU (Poly Urethane Insulation) ซึ่งเป็นวัสดุชนิดดีเยี่ยมช่วยในการเก็บอุณหภูมิน้ำร้อนได้ยาวนาน

- Safety Valve ทำหน้าที่ลดแรงดันที่เกินภายในถัง

โครงสร้างแผง ที่แข็งแรงทำมาจากวัสดุ Steel Hot Diff Galvanize Coating

-ใยแก้วกันความร้อน ในแผงมีการหุ้มฉนวนหุ้มแผง วัสดุกันข้างและด้านล่างของแผง เพื่อให้สูญเสียน้ำร้อนโดยไม่พึงประสงค์

-กระจก Tempered Glass

- แผ่นรับความร้อน Sputtering Coating

-ท่อรับความร้อน Copper Tube

-ท่อหลักจ่ายน้ำ มีท่อขนาดใหญ่ สามารถส่งน้ำได้อย่างรวดเร็ว ไม่มีท่อที่ซับซ้อนทำให้

บดบังความสวยงามของบ้านท่าน อีกทั้งท่อหมุนเวียนใช้วัสดุ Stainless เพื่อให้คงทนถาวร

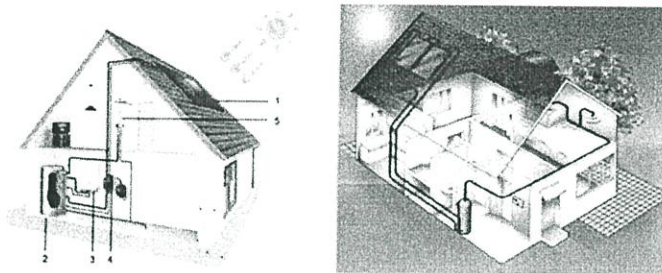
เทคโนโลยีผลิตน้ำร้อนด้วยพลังงานแสงอาทิตย์แบ่งออกเป็น 3 ชนิด

ก. ชนิดไหลเวียนตามธรรมชาติ (THERMOSYPHON SYSTEM)

ชนิดไหลเวียนตามธรรมชาติ (Thermosiphon system) เป็นชนิดที่มีถังเก็บอยู่สูงกว่าแผงรับแสงอาทิตย์ ใช้หลักการหมุนเวียนตามธรรมชาติ เมื่อน้ำได้รับความร้อนจากแสงอาทิตย์จะมีความหนาแน่นน้อยลงจึงไหลขึ้นสู่ด้านบนของถังโดยน้ำเย็นจึงไหลเข้ามาแทนที่ เหมาะสำหรับบ้านพักอาศัยหรือรีสอร์ท

ข. ชนิดใช้ปั๊มน้ำหมุนเวียน (Force circulation)

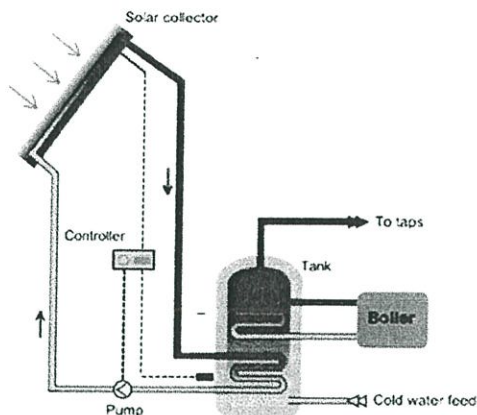
ชนิดใช้ปั๊มน้ำหมุนเวียน (Force circulation) เหมาะสำหรับการใช้ผลิตน้ำร้อนที่มีความต้องการใช้งานปริมาณมาก และมีการใช้อย่างต่อเนื่อง เช่น โรงแรม โรงพยาบาล และอุตสาหกรรมบางประเภท

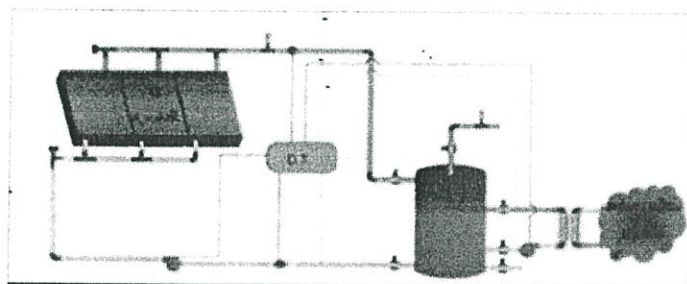
รูปที่ 7.3 การติดตั้งปั๊มน้ำหมุนเวียน (Force circulation)

ค. ระบบผสมผสาน (Solar Hybrid System)

ระบบผสมผสาน ได้แก่ ระบบผลิตน้ำร้อนด้วยแสงอาทิตย์แบบผสมผสานซึ่งเป็นการนำเทคโนโลยีการผลิตน้ำร้อนแสงอาทิตย์มาผสมผสานกับความร้อนเหลือทิ้งจากแหล่งต่างๆ เช่น การนำความร้อนจากการระบายความร้อนทิ้งของเครื่องทำความเย็นหรือเครื่องปรับอากาศมาใช้งาน (Heat Recovery System) ,การนำความร้อนจากปล่องควัน Boiler มาใช้งาน (Economizer System) โดยทั้ง 2 ระบบสามารถนำมาใช้ร่วมกับระบบผลิตน้ำร้อนด้วยพลังงานแสงอาทิตย์ เพื่อลดขนาดพื้นที่แผงรับรังสีความร้อนอีกทั้งยังเป็นการลดปริมาณพลังงานไฟฟ้าหรือพลังงานเชิงพาณิชย์ในการผลิตน้ำร้อนได้อีกด้วยซึ่งจะช่วยลดภาวะโลกร้อนได้อีกทาง

รูปที่ 7.4 ไดอะแกรมแสดงการทำงานของระบบผลิตน้ำร้อนด้วยแสงอาทิตย์แบบผสมผสาน

รูปที่ 7.5 ไดอะแกรมแสดงการนำความร้อนของระบบผลิตน้ำร้อนด้วยแสงอาทิตย์แบบผสมผสาน

เครื่องทำน้ำร้อนพลังงานแสงอาทิตย์ มีข้อดี ดังนี้

- ให้ผลตอบแทนอย่างคุ้มค่า เพียงลงทุนครั้งเดียว สามารถใช้น้ำร้อนได้ฟรีทั่วทุกจุดตามความต้องการ
- ใช้พลังงานจากแสงอาทิตย์ ลดการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสามารถลดค่าใช้จ่ายในการใช้ไฟฟ้าจากการใช้น้ำร้อนทุกจุดภายในบ้านอีกทั้งสามารถเก็บน้ำร้อนได้เกิน 3 วัน ในกรณีที่ไม่มีแดดด้วยกรรมวิธีการผลิตที่เราเลือกใช้วัสดุทนแดดทั้งเครื่องเพื่อทำให้อายุการใช้งานยาวนานมากกว่าวัสดุอื่น
- สามารถทำให้น้ำร้อนมีอุณหภูมิไม่ต่ำกว่า 55-60 องศาเซลเซียส หรือมากกว่าตามสภาพอากาศ
- ลดการใช้ไฟฟ้าและทรัพยากรธรรมชาติอย่างเช่นน้ำมันและแก๊ส อีกทั้งยังช่วยลดปรากฏการณ์ภาวะเรือนกระจก (Green House Effect) ที่ทำลายชั้นบรรยากาศของโลก

7.4 ระบบปรับอากาศ

ในระบบปรับอากาศที่ใช้ในปัจจุบัน เท่าที่รู้จักกันจะมีเพียงไม่กี่ชนิด วิธีการแบ่งชนิดของเครื่องปรับอากาศนั้น แบ่งได้ เป็นหลายแบบ ขึ้นอยู่กับเกณฑ์ที่ตั้งขึ้น เช่นแบ่งตามวิธีการระบายความร้อน จะแยกเป็น ระบบระบายความร้อนด้วยอากาศ และ ระบบ ระบาย ความร้อน ด้วยน้ำ หรือ แบ่งประเภท ของระบบปรับอากาศ เกณฑ์เป็นเกณฑ์ จะมี 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ

ก. แบบอัดไอน้ำเป็นระบบที่ใช้กันแพร่หลาย โดยสามารถแบ่งย่อย ได้อีกมากมาย ตามลักษณะ ภายนอกที่มองเห็นดังนี้คือ

1.1 Air Cooled Chiller System

1.2 Water Cooled Chiller System

1.3 Air Cooled Package System (Windows Type รวมอยู่ในประเภทนี้ด้วย)

1.4 Water Cooled Package System

1.5 Split Type System

ข. แบบดูดซึม

ส่วนแบบดูดซึมจะมีลักษณะทางกายภาพที่ไม่แตกต่างกันมากนัก นอกจากนั้นเรายังสามารถแบ่ง ระบบปรับอากาศ ตามวิธีควบคุมระบบ โดยแบ่งได้เป็น 6 ประเภทคือ

CAV = Constant Air Volume

VAV = Variable Air Volume

CWV = Constant Water Volume

VWV = Variable Water Volume

CRV = Constant Refrigerant Volume

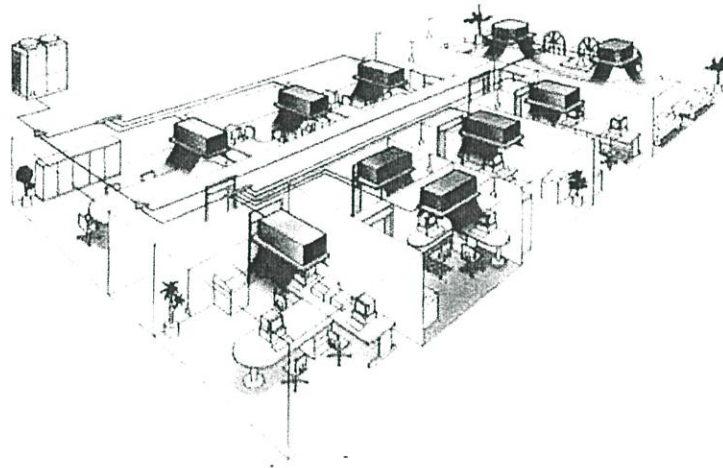
VRV = Variable Refrigerant Volume

ระบบปรับอากาศ VRV

VRV ย่อมาจาก Variable Refrigerant Volume หรือ ระบบปรับอากาศที่ใช้น้ำยาปรับอากาศเป็นสื่อ ความเย็น โดยมีความสามารถปรับปริมาณน้ำยาทำความเย็นที่ส่งออกจากตัวคอมเพรสเซอร์เข้าสู่ Fan Coil เปลี่ยนแปลงตามความต้องการ ระบบนี้ใช้พลังงานน้อยกว่าระบบ CRV ที่ปริมาณน้ำยาทำความเย็นที่ส่งออก จากคอมเพรสเซอร์จะมีปริมาณคงที่ตลอดเวลาการที่ระบบ VRV สามารถปรับเปลี่ยนปริมาณน้ำยาทำความ เย็นส่งผลให้สามารถควบคุมอุณหภูมิในพื้นที่ปรับอากาศได้ดีกว่าระบบเดิม

-การปรับแก้เปลี่ยนระดับการทำงานของคอมเพรสเซอร์ระนาบ VRV ซึ่งเป็น ระนาบหลักของ เครื่องระบบนี้ ทำงานผ่านอุปกรณ์ที่เรียกว่า Inverter ทำให้ คอมเพรสเซอร์ ของระบบนี้สามารถ ปรับเปลี่ยนการทำงานเป็นขั้นๆตามภาระการทำความเย็นที่ต้องการ โดยที่ในรุ่นเล็ก ซึ่งมีขนาด 6 แรงม้า (ประมาณ 5 ตันความเย็น) สามารถควบคุมการทำงานขึ้นลงได้ 13 ขั้น ส่วนในรุ่นใหญ่ขนาด 10 แรงม้า (ประมาณ 9 ตันความเย็น) สามารถควบคุมรอบการทำงานของคอมเพรสเซอร์ได้ 21 ขั้น

-อุปกรณ์ท่อแบ่งจ่ายน้ำยา (REFNET Pipe System) เป็นอุปกรณ์เสริมที่ทำให้ สามารถเดิน ท่อน้ำยาแบบหรือแยกท่อ เหมือนการเดินระบบท่อน้ำปะปา ทำให้การติดตั้งท่อน้ำยาปรับอากาศ สะดวก, ประหยัด และยืดหยุ่น กว่าเดินท่อน้ำยาในระบบเดิม ซึ่งคุณสมบัติข้อนี้ร่วมกับคุณสมบัติ ในข้อแรก ทำให้ระบบนี้สามารถติดตั้ง FCU. หลายชุด กับ CDU. เพียงตัวเดียวได้

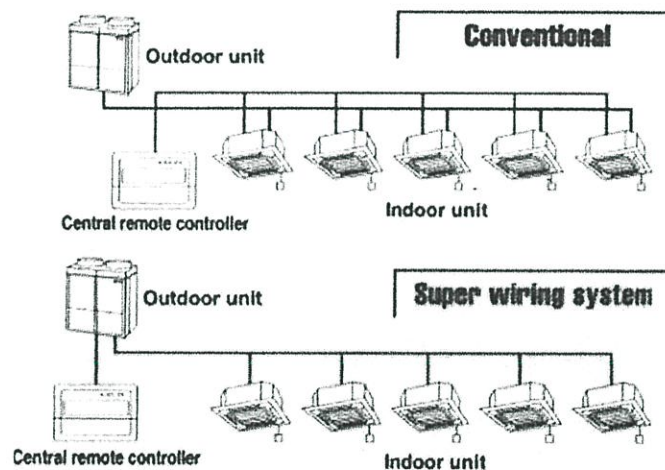
รูปที่ 7.6 แสดงการเชื่อมต่อ CDU. 1 ตัวต่อกับ FCU. หลายตัว

นอกจากนั้น ผู้ผลิตรายนี้ยังได้เสนออุปกรณ์ FCU. หรือ Indoor Units หลายชนิดให้สามารถเลือกใช้ ตามความเหมาะสม เช่น แบบฝังฝ้าเพดาน (Ceiling Mounted Cassette), แบบซ่อนในฝ้าเพดาน (Ceiling Mounted Duct Type และ Ceiling Mounted Built-in Type), แบบแขวนใต้ฝ้า (Ceiling Suspended Type), แบบติดผนัง (Wall Mounted Type), แบบตั้งพื้นภายนอก (Floor Stand Type), แบบตั้งพื้นชนิดซ่อน (Concealed Floor Stand Type) เพื่อให้เกิดความหลากหลายในการใช้งาน

รูปที่ 7.7 แสดงรุ่นต่างๆของ Indoor Units หรือ FCU.

-ระบบควบคุม การควบคุมของระบบปรับอากาศชนิดนี้จะใช้ Super Wiring System ลักษณะจะเป็นสายสัญญาณที่ต่อกันเป็นอนุกรมจากเครื่อง FCU.เข้าหากัน แล้วต่อเข้าเครื่อง CDU. การต่ออุปกรณ์ควบคุมสามารถต่อกับ CDU. เพียงจุดเดียว จะสามารถควบคุมการทำงานของระบบทั้งหมด

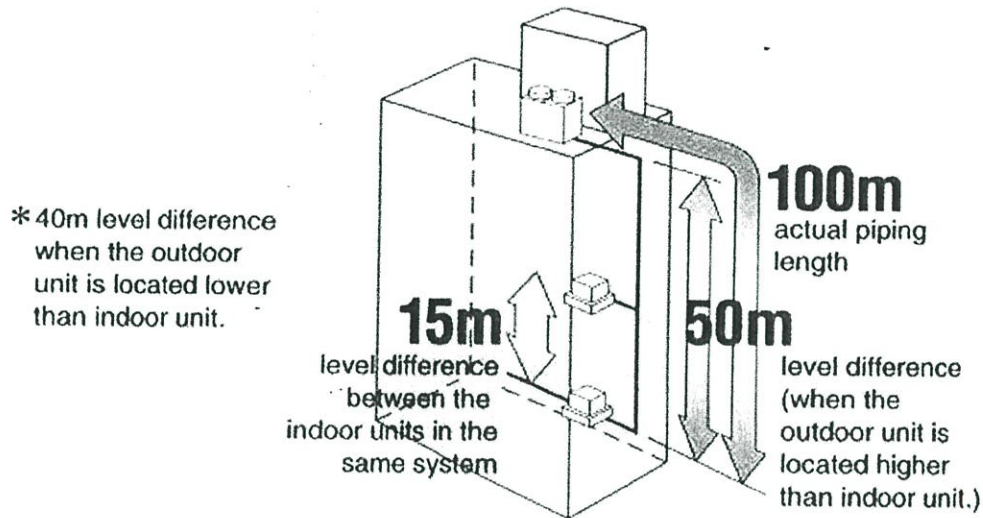

รูปที่ 7.8 แสดงทเวดินส เยต์บูเยู เชนควบคุมแบบ Super Wiring System

ระบบควบคุมการทำงานและแจ้งความผิดพลาดในการทำงานของเครื่อง ตั้งแต่การตรวจสอบความผิดพลาดในการต่อเชื่อมสายเคเบิล, ความผิดพลาดในการเดินท่อน้ำยาปรับอากาศ, ระบบควบคุมและแสดงสถานะการทำงาน,ระบบแสดงความผิดพลาดของการทำงาน โดยแสดงเป็น รหัสซึ่งสามารถแจ้งให้ฝ่ายซ่อม

บำรุงรักษา ความเสียหายที่เกิดขึ้นคือจุดใด นอกจากนี้ยังสามารถเชื่อมต่อระบบควบคุมนี้เข้ากับระบบบริหารอาคาร (BMS) ส่วนกลางได้อีกด้วย

- การแก้ปัญหาเรื่องระบบน้ำมันหล่อลื่น มีการพัฒนา และแก้ปัญหาเรื่องระบบน้ำมันหล่อลื่นในคอมเพรสเซอร์ ทำให้สามารถวางท่อจ่ายทำความเย็นได้ไกล

รูปที่ 7.9 ระยะห่างของระหว่าง CDU. (Outdoor Unit) กับ FCU. (Indoor Unit)

สรุป โครงการ โรงแรมพักตากอากาศที่มีลักษณะแยกเป็นหลังๆ ต้องการความเป็นธรรมชาติ และเน้นเรื่องสภาพแวดล้อมที่ดี จึงต้องการอาคารที่ เปิดโล่งเพื่อรับอากาศที่บริสุทธิ์ โดยมีการปรับอากาศเฉพาะเป็นบางส่วน ที่จำเป็นในส่วนของการบริหารและด้านระบบต่างๆ เช่น สำนักงาน, ห้องพัก, ห้องบำบัดต่างๆ, ห้องออกกำลังกาย โดยมีความต้องการ ใช้ลักษณะของเครื่องปรับอากาศ ต่าง ๆ กันจากการใช้งานและลักษณะพื้นที่ ระบบที่เลือกจึงควรที่จะรองรับการ ใช้งานได้ทุกประเภท และเนื่องจากต้อง ใช้เครื่องปรับอากาศเป็น ส่วน ๆ จึงเลือกใช้ Split type เนื่องจากดูแลรักษาได้เป็นส่วน ๆ และง่ายกว่า สามารถติดตั้งที่แยกจากกัน ใไกล ๆ ได้ โดยไม่ต้องคำนึงถึงส่วนกลางและระบบ ระบบปรับอากาศ VRV ในห้องพักแบบวิลล่าเนื่องจาก สามารถเดินท่อน้ำยาทำความเย็นได้ไกล

7.5 ระบบติดต่อสื่อสารภายใน-ภายนอกทางอิเล็กทรอนิกส์

7.5.1 ระบบโทรศัพท์

เป็นแบบสื่อสารที่สามารถทำการติดต่อทั้งภายในและภายนอก มีข้อช่วยการติดต่อที่กว้างขวาง และการติดต่อค่อนข้างสะดวกรวดเร็วกว่าวิธีการติดต่อแบบอื่นๆ ในปัจจุบันโทรศัพท์ติดต่อที่ใช้ภายในโรงแรมแบ่งออกเป็น 4 ระบบดังนี้

ตารางที่ 7.6 แสดงระบบโทรศัพท์ภายใน

ระบบ	ลักษณะทั่วไป
Private Manual Branch Exchange (Pmbx or Pbx)	การ โทรศัพท์เข้า-ออกกระทำโดยเชื่อมระบบการติดต่อภายในเข้ากับระบบการติดต่อภายนอกผ่านพนักงานต่อสาย โดยปกติขั้วการติดต่อจะสามารถติดต่อภายในได้ 50 คู่สายและติดต่อภายนอกได้ 10 คู่สายโดยใช้พนักงานต่อสาย 2 คน
Private Automatic Branch Exchange (Pabx or Pbx)	เป็นการติดต่อระหว่างภายนอกกับภายในหรือภายในกับภายในโดยผ่านเครื่องอัตโนมัติหรือพนักงานต่อสายเหมาะกับการใช้ในธุรกิจโรงแรมซึ่งสามารถติดต่อได้มากกว่า 50 คู่สาย
Private Manual Exchange (PMX) and Private Automatic Exchange (PAX)	เป็นระบบการติดต่อสู่บริเวณที่เป็นสาธารณะ โคนแยกระบบเป็นอิสระ โดยมีการกำหนดขอบเขตการติดต่อเอาไว้ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นการบริการหรือเกี่ยวข้องกับสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น การเรียกพนักงานรักษาความปลอดภัย การแจ้งสัญญาณเพลิงไหม้ ฯลฯ
Intercom or Direct Spech Systems	เป็นระบบการติดต่อโดยตรงระหว่างคู่สายภายในซึ่งโดยปกติจะสามารถรวมการติดต่อได้เต็มที่ 8 คู่สายแต่อาจเพิ่มได้ถึง 64 คู่สายถ้าเป็นการติดต่อจากห้องพักรับบริเวณที่ถูกจำกัดเอาไว้เช่นห้องบริการ

Private Automatic Branch Exchange (PABX)

การนำระบบโทรศัพท์แบบนี้ไปใช้จะพิจารณาได้จาก

ปริมาณการใช้, การติดต่อ, ขบวนการคู่สาย

ระบบการติดต่อ ซึ่งสามารถดำเนินได้ตามขั้นตอน

การกำหนดจำนวนหมายเลข และสวิตช์

ความต้องการอื่นๆ

การแบ่งระบบโทรศัพท์ภายในโรงแรม

สามารถแยกได้เป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนผู้พัก (แขก)

ส่วนบริหาร

ส่วนบริการ

ส่วนผู้พัก (แขก) ในการกำหนดหมายเลขโทรศัพท์ภายในห้องพัก ส่วนใหญ่จะกำหนดจากหมายเลขห้องและหมายเลขชั้น เช่น ห้องหมายเลข 12 บนชั้น 3 คือ 0312 ห้องหมายเลข 15 บนชั้น 18 คือ 1815

ตารางที่ 7.7 แสดงการใช้งานของโทรศัพท์ภายในโครงการ

คู่สายสำหรับผู้พัก	การปฏิบัติงาน
เชื่อมต่อกับส่วนบริการและส่วนบริการการท่องเที่ยวฯ	ติดต่อผ่านพนักงานต่อสาย (ถ้ามี) โดยใช้รหัสเลขเดียว
ติดต่อกับผู้พักอื่นๆที่พักอยู่ในโรงแรมเดียวกัน	ติดต่อโดยผ่านพนักงานต่อสาย
ติดต่อผู้ภายนอก (ภายในเขต)	ติดต่อโดยอัตโนมัติหรือ VIA Operator
ติดต่อผู้ภายนอก (ภายนอกเขตหรือต่างประเทศ)	VIA Operator
การติดต่อเข้าภายในโรงแรม	VIA Operator
ติดต่อกับส่วนบริหาร	VIA Operator

สรุปการเลือกใช้ระบบโทรศัพท์ของโครงการ

เลือกใช้ระบบ PABX เพราะเป็นระบบที่เหมาะสมกับการใช้ในธุรกิจโรงแรมมากกว่าระบบอื่น อาจมีการเพิ่มโทรศัพท์ภายใน เพื่อเพิ่มความสะดวกในเหตุการณ์ฉุกเฉินและการซ่อมบำรุง ซึ่งจะมีในตำแหน่งต่อไปนี้

- ห้องวิศวกรเครื่องกล
- ครัว, ภัตตาคาร, บาร์
- ห้องเก็บของ
- ห้องควบคุมระบบวิทย์ และ โทรทัศน์
- ทุกๆ 3 หรือ 4 ชั้นของชานพักบันไดหนีไฟ

ตารางที่ 7.9 แสดงปริมาณความจุของแผงควบคุมโทรศัพท์

แผงควบคุมการติดต่อ	ปริมาณความจุ
เป็นลักษณะตู้ลอยที่มีโต๊ะหรือเคาน์เตอร์รองรับแผงสวิตช์สำหรับติดตั้งภายในและภายนอก	เพิ่มได้ไม่เกิน 200 หน่วย
แผงรวมสายประเภทวงแหวนแผงควบคุม ๖ แผงหรือแผงรวมต้องมีเนื้อที่เผื่อเอาไว้สำหรับสายด้วยแบบรวมไว้สายอาจแยกหรือเชื่อมสายในการรวมกลุ่ม	ไม่ได้กำหนดปริมาณในการแยกตัว

ตารางที่ 7.10 แสดงตำแหน่งที่ติดตั้งตู้กระจายเสียง

ระบบ	ส่วนผู้พัก	ส่วนพนักงาน
ทั่วไป	ห้องโถง, Lobby, Lounge, โถงลิฟต์, ภัตตาคาร, บาร์	ห้องพักพนักงาน, ส่วนบริการและส่วนงานอื่นๆ
เฉพาะส่วน	ห้องจัดเลี้ยง, ห้องนิทรรศการ, สระว่ายน้ำ, ส่วนพักผ่อน	

7.6 ระบบโทรทัศน์และวิทยุ และ สายอากาศสำหรับเครื่องรับโทรทัศน์ภายในโรงแรม

7.6.1 ระบบโทรทัศน์และวิทยุ

การรับและการแพร่ภาพขึ้นอยู่กับสภาพพื้นที่, การจัด และการติดตั้งอุปกรณ์ ซึ่งโดยทั่วไปจะประกอบด้วย ระบบเสาอากาศหลัก (Television System) เครื่องขยายสัญญาณและเครื่องกระจายสัญญาณ ไปตามเครื่องรับแต่ละเครื่อง โทรทัศน์วงจรปิดอาจเชื่อมต่อเข้ากับเครื่องรับได้โดยใช้ระบบ VHF.

7.6.2 สายอากาศสำหรับเครื่องรับโทรทัศน์ภายในโรงแรม

โดยปกติเครื่องรับ โทรทัศน์จะต้องใช้สายอากาศ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการรับสัญญาณ ซึ่งในระบบการรับสัญญาณในปัจจุบันที่นิยมใช้มีอยู่ 2 ระบบ คือ

ระบบการใช้เสาอากาศเดี่ยว

เป็นที่นิยมมากในบังกะโลบ้านเพรอะท ให้ยเคเรศูสวยงาม ไม่เกะกะ รุงรัง และตรงตามประโยชน์ใช้สอย คือ เสาอากาศเสาเดี่ยว ใช้ร่วมกันได้ทั้งอาคาร หลักการทำงานกระทำโดยต่อสายจากเสาอากาศเดี่ยว

ผ่านเข้าเครื่อง ระบบการรับของโทรทัศน์ก็จะกลายเป็น Cable Vision ทำให้สามารถกระจายไปตามจุดต่างๆ ได้ โดยมีความสวยงามและประหยัด

ระบบการใช้งานสายอากาศ (Satellite)

เป็นระบบที่เริ่มเข้าสู่ความนิยม โดยเร็วในต่างประเทศ เพราะประสิทธิภาพการทำงานดีกว่าการใช้ระบบเสาอากาศเคเบิล สามารถรับสัญญาณไมโครเวฟจากภายในประเทศและจากภายนอกประเทศได้ โดยผ่านสัญญาณโทรทัศน์จากดาวเทียมแล้วป้อนเข้าสู่ทุกๆจุดที่มีการติดตั้งเครื่องรับสัญญาณ

ระบบสายอากาศที่พิจารณานำมาใช้ภายในโครงการ

เลือกใช้ระบบงานสายอากาศ เพราะสายอากาศประเภทงานสายอากาศนี้ก็เป็นที่ยอมรับโดยแพร่หลายกว่าที่ผ่านมามีให้ราคาถูก และสามารถรับสัญญาณที่เป็นภาษาต่างประเทศซึ่งสามารถรองรับลูกค้าที่เป็นชาวต่างประเทศได้ด้วย

7.7 ระบบดับเพลิงและป้องกันอัคคีภัย

ลักษณะอาคารภายในโครงการนี้เป็นอาคารถาวรความสูงไม่เกิน 2 ชั้น การป้องกันอัคคีภัยได้แก่ การเลือกใช้วัสดุก่อสร้าง เช่น คอนกรีตและ วัสดุที่สามารถทนความร้อนได้ ได้แก่ ส่วนบริการน้ำมัน เชื้อเพลิง คริวไฟของภัตตาคาร การป้องกันโดยการติดตั้งเครื่องดับเพลิงชนิด Dry Chemical ไว้ตามจุดต่างๆ ที่เหมาะสมอย่างเพียงพอ

ระบบป้องกันไฟไหม้ดับเพลิง และหนีไฟ เป็นระเบียบที่มีความสำคัญต่อความปลอดภัยของผู้ที่อยู่ในโครงการอย่างยิ่ง ดังนั้นจึงจำเป็นต้องคำนึงถึงการออกแบบในส่วนนี้ด้วย และยึดถือกฎเกณฑ์การป้องกันไฟไหม้ที่นานาชาติยอมรับ คือมาตรฐาน NEPA มาตรฐาน ของ วสท. และมาตรฐานตามเทศบัญญัติเป็นหลัก การเลือกใช้ระบบแจ้งเหตุเพลิงไหม้และ ระบบดับเพลิงในโครงการ

7.7.1 ระบบสัญญาณแจ้งเหตุ (Fire Alarm System)

ทำงานคู่กับระบบดับเพลิง ระบบควบคุมอาคารอัตโนมัติ ระบบประกาศเรียกฉุกเฉิน ระบบติดต่อสำหรับพนักงานดับเพลิง สำหรับในโครงการนี้เลือกใช้

- ระบบกดปุ่มในบริเวณห้องโถงทั่วไป
- ระบบ HEAT & SMOKE DETECTOR ในบริเวณห้องโถงทั่วไป โถงทางเดิน ห้องพัก และในส่วนที่อาจเป็นต้นเหตุเพลิงไหม้ ตามพื้นที่ทั่วไปใช้ Heat Detector ที่มีราคาถูกกว่า Smoke Detector ที่ติดตั้งเฉพาะที่สำคัญเท่านั้น

7.7.2 ระบบดับเพลิง

- เครื่องมือผจญเพลิง, คับไฟที่เคลื่อนที่ได้

- ติดตั้งเป็นชุดอยู่ร่วมกับสายสูบลมและระบบท่อน้ำแรงดันรวมเป็นหน่วย(HOST CABINET UNIT)

ทุก ๆ ระยะ 20 เมตร เช่นในส่วนของโถงทางเดินไปยังห้องพักแขก

- ระบบนี้ดับเพลิง เช่นนี้เอง ระบบนี้ใช้ โดยมีกรรณของระดับนี้ แยกไม่เพื่อการดับไฟ นอกจก เนี้ย ยังมีปั้มน้ำฉุกเฉินที่สามารถทำงานได้โดยใช้ไฟฟ้า และน้ำมันดีเซล เพื่อให้สามารถทำงานได้ในกรณีฉุกเฉิน นอกจากนี้ยังมีบริเวณที่เตรียมติดตั้ง SIAMESE CONNECTION เอาไว้ในกรณีที่ต้องการนำน้ำจากแหล่งน้ำอื่น เช่น รถขนน้ำของตำรวจดับเพลิงมาใช้

7.8 ระบบป้องกันอันตรายจากฟ้าผ่า

ระบบที่นิยมนำมาใช้ LIGHTING ACTIVE SYSTEM

เป็นระบบสายล่อฟ้าที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป โดยติดตั้งเสาที่มีลักษณะเป็นสายปลายแหลมเอาไว้เป็นช่วง ๆ บนชั้นดาดฟ้าแล้วโยงสายไฟเชื่อมติดต่อกันทุกช่วง แล้วเดินสายไฟจากชั้นดาดฟ้าลงสู่พื้นดิน เพื่อถ่ายเทประจุไฟฟ้า (EARTH) ทำให้สะดวกในการออกแบบโครงสร้าง อาจออกแบบให้เหล็กเสริมในช่วงเสาช่วงใดช่วงหนึ่ง เป็นตัวถ่ายเทประจุไฟฟ้าจากชั้นดาดฟ้าลงสู่ดินก็ได้ เพื่อความสะดวกของตัวอาคาร

สรุปการเลือกใช้ระบบป้องกันฟ้าผ่าในโครงการ

เลือกใช้ระบบ LIGHTING ACTIVE SYSTEM เพื่อความปลอดภัยที่แน่นอนกับตัวอาคารและผู้ใช้บริการ

7.9 ระบบการกำจัดขยะ

ขยะที่เกิดขึ้นจาก โรงแรม นับเป็นขยะที่เกิดขึ้นโดยมีองค์ประกอบสำคัญหลายชนิด เช่น เศษอาหาร, เศษพลาชนะ, โลหะ, เศษแก้ว ฯลฯ ปริมาณขยะในแต่ละวันจะมีปริมาณ 0.25 ลิตรต่อคนซึ่งมี ขบวนการใน การกำจัดขยะดังนี้

6.10.1 การจัดการขยะ (Refuse and Garbage Collection & Storage)

-Waste Pulding System ใช้กับขยะเปียกที่เป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อยหรือเป็นตะกอนซึ่งส่วนใหญ่จะมาจากครัว หรือบริเวณที่ล้างจาน ในขบวนการนี้จะต้องทำการแยกรวบรวมเศษอาหาร หรือขยะก่อนที่จะทำการขนส่งไปยังที่เก็บขยะต่อไป

-Individual Refuse Bins and Sacks กระสอบ, ถังเก็บขยะ สามารถใช้ได้ในห้องพักของแขก โดยการนำมาเก็บรวบรวมขยะลงไปที่ Chutes เพื่อให้ลงสู่ถังเก็บใหญ่ต่อไป

รายละเอียดห้องรวมขยะ

-วัตถุประสงค์เพื่อให้มีพื้นที่สำหรับรวบรวมขยะและสิ่งที่เหลือใช้ให้ถูกสุขลักษณะ สะดวกต่อการเก็บและกำจัด

-ที่ตั้งของห้องจะต้องไม่ประเจิดประเจ้อ

-ตัวห้องต้องสร้างด้วยวัสดุแข็งแรงคงทน มีผิวที่ทนทานไม่ซึมน้ำ สามารถล้างทำความสะอาดได้โดยสะดวก โดยมีการระบายน้ำที่ดี ในห้องควรวัดให้มีก๊อกน้ำ ที่ และมีที่รองรับระบายน้ำ เพื่อล้างทำความสะอาดได้อย่างทั่วถึง

-ขนาดของห้องจะต้องสามารถบรรจุเครื่องรับขยะที่ปิดมิดชิดได้อย่างพอเพียงขณะรอการกำจัด (ปริมาณขยะในแต่ละวันจะมีประมาณ 0.25)

-ตัวเครื่องรับขยะจะต้องสร้างด้วยวัสดุที่ทนทาน ทำความสะอาดง่ายและสามารถรับน้ำหนักขยะได้เป็นปริมาณ 0.5 กก./คน/วัน

การนำขยะออกไปทิ้ง (Transportation) ในการวางแผนควรจะกำหนดเส้นทางสำหรับการบริการในการนำขยะจากแหล่งที่เก็บขยะออกไปทิ้ง

การนำขยะออกไปทิ้งนั้นกระทำได้โดยผ่านขบวนการ 2 ขบวนการ คือ

-ใช้รถเข็น เป็นยานพาหนะขนาดเล็กสามารถใช้สำหรับการขนขยะภายในโรงแรมจากห้องพักต่างๆลงสู่ปล่องทิ้งขยะ (Chutes)

-รถบรรทุกขยะ เป็นยานพาหนะขนาดใหญ่ที่จะรับขยะจากห้องเก็บ (Depot) ไปสู่ขบวนการกำจัดขยะสาธารณะต่อไป

7.10 ระบบรักษาความปลอดภัย

การรักษาความปลอดภัยแก่แขกผู้เข้าพักเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง จึงได้แบ่งการดำเนินการออกเป็น 4 ขั้นตอนคือ

- การจำกัดเขตหวงห้าม
- การกำหนดจุดตรวจภายในโรงแรม
- ใช้เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยใช้ตรวจให้ความรักษา และระบบเตือนภัย

7.11 ระบบห้องชาวน้ำ

ชาวน้ำ เป็นวิธีการอบตัวเพื่อสุขภาพพลานามัย โดยการใช้ความร้อนแห้ง ซึ่งได้ความร้อนที่เกิดจากหินเผาไฟที่กระจายออกมา ความร้อนแห้งนี้จะมีอุณหภูมิสูงกว่าความร้อนในห้องอบไอน้ำชนิดชื้นที่เรียกว่า เดอร์มิทาบาร อุณหภูมิภายในห้องชาวน้ำจะสูงถึง 200 องศาฟาเรนไฮด์ หรือ 93 องศาเซลเซียส แต่อุณหภูมิในห้องอบไอน้ำจะสูงเพียง 149-158 องศาฟาเรนไฮด์ หรือ 65-70 องศาเซลเซียสการอบตัวด้วยชาวน้ำจะทำให้เหงื่อออกมากกว่าการอบตัววิธีอื่นๆ เพราะความร้อนแห้งที่มีอุณหภูมิสูงจะทำให้รูขุมขนของผิวหนังเปิดกว้างมากที่สุด และช่วยขับสารเป็นพิษซึ่งสะสมอยู่ในร่างกายของคนเราออกได้อย่างรวดเร็ว วิธีการอบชาวน้ำก็เป็นการให้ความร้อนแก่ร่างกายสลับกับการอาบน้ำเย็นหรือสัมผัสกับความเย็น โดยทันที การอบชาวน้ำจัดได้ว่า เป็นขบวนการทำความสะอาดร่างกายและเป็นการพักผ่อนร่างกายอย่างหนึ่งที่สามารถทำให้ร่างกายมีความสดชื่น กระปรี้กระเปร่า ช่วยเสริมสร้างสุขภาพพลานามัยที่ดีทั้งยังช่วยผ่อนคลายความตึงเครียดทางสมอง และช่วยให้เกิดความงามทางด้านผิวหนังที่ดูเปล่งปลั่งมีน้ำมีนวล

7.11.1 ลักษณะการออกแบบห้องชาวน้ำ

ห้องชาวน้ำโดยทั่วไปจะมีลักษณะเป็น สี่เหลี่ยมผืนผ้า จตุรัสเป็นกล่องส่วนการตกแต่งของโครงสร้างด้านนอกอาจมีรูปทรงแตกต่างกันออกไปแล้วแต่การออกแบบ โครงสร้างของห้องชาวน้ำ ส่วนใหญ่ทำด้วยไม้ เื่ออ่อนที่สีกลีบหอบ มีความทนทานต่อความร้อนสูง ส่วนใหญ่จะใช้ไม้สนในประเทศฟินแลนด์ ภายในห้องจะประกอบไปด้วยที่นั่งเป็นโครงไม้เว้นช่องระบายอากาศ ใช้ไม้แอสไพน์ในการทาทิ้ง ที่ผนังห้องมีการติดช่องอากาศเข้าและช่องระบายอากาศออก ผนังห้องจะเป็นผนัง 2 ชั้น ระหว่างชั้นจะเป็นวัสดุฉนวนกันความร้อนรั่วออกสู่ภายนอก มีเตาเผาแกรไนต์เพื่อให้ความร้อนแก่ห้อง

7.11.2 ขนาดและรูปร่างของห้องอาบน้ำ

ขนาดของห้องอาบน้ำที่มีขนาดเล็กที่สุด มีความกว้าง ยาว สูง เป็น $0.90 \times 0.90 \times 2.10$ ลบ.ม. ขนาดใหญ่ มีขนาดเป็น $3.60 \times 4.90 \times 2.70$ ลบ.ม. การจะสร้างห้องขนาดใดนั้นต้องคำนึงถึง

1. จำนวนคนมากที่สุด ที่เข้าไปในห้องอาบน้ำในเวลาเดียวกันซึ่งมีมาตรฐานกำหนดไว้ว่า หนึ่งคนจะต้องใช้พื้นที่บน เดบ์ระม ๓.๗๕๕ ลบ.ม.

2. ความต้องการที่จะจัดให้มีส่วนประกอบของห้องอาบน้ำ แต่งตัว อยู่ในพื้นที่เดียวกันกับห้องอาบน้ำหรือไม่

3. การจัดวางที่นั่งจะจัดอยู่ในรูปแบบใด ในกรณีที่จะจัดเป็นยึดผนังด้านเดียวความยาวของที่นั่งต้องไม่น้อยกว่า 1.80 ม. เพื่อให้สามารถนอนเหยียดได้อย่างสบาย

4. จะต้องคำนึงถึงขนาดของเตา ที่สามารถให้ความร้อนแก่ห้องได้ และงบประมาณของผู้สร้างด้วย

7.11.3 โครงสร้างของห้องอาบน้ำ

โครงสร้างของห้องอาบน้ำมีส่วนที่สำคัญ ดังนี้

1. โครงสร้างฐานราก จะต้องคำนึงถึงเรื่องการรับน้ำหนักให้เหมาะสม โดย

- พื้นดินเดิม ในกรณีที่ห้องอาบน้ำ แบบภายในอาคาร พื้นห้องคือพื้นดินเดิม ส่วนห้องอาบน้ำแบบภายนอก จำเป็นต้องเทฐานรากคอนกรีต หรือมีการเสาเข็มก่อน

- พื้นแผ่นวัสดุฐานความร้อนซึ่งจะต้องมีโครงกรอบวางบนฐานพื้นล่างก่อนแล้วกรุแผ่นฉนวนกันที่ใช้เป็นวัสดุที่มาจากเศษหินเล็กๆ นามาปั้นเป็นผืนหรืออาจจะใช้แผ่นไฟเบอร์กลาสที่ทาจากใยแก้ว

- หลังจากกรุฉนวนเรียบร้อยแล้ว ก็นำแผ่นไม้อัดมาปิดทับเพื่อเป็นพื้นฐาน สะดวกในการวางโครงสร้างของพื้นจริง

2. โครงสร้างของพื้นห้อง พื้นในห้องอาบน้ำเป็นส่วนที่ได้รับความร้อนน้อยที่สุด คือ จะมี

อุณหภูมิประมาณ 80-100 องศาฟาเรนไฮต์ หรือ 27-38 องศาเซลเซียส การใช้วัสดุในการทาพื้นเอง ใช้เป็นไฟเบอร์กลาสด้านหรือแผ่นวัสดุเคลือบที่ไม่มีรอยต่อ สามารถกันน้ำได้และไม่ฉีก กระเบื้องเคลือบเซรามิกพื้นที่ดี แต่จำเป็นต้องเชื่อมรอยต่อให้กันน้ำซึมลงสู่พื้นด้านล่าง การใช้พื้น ไม้ก็เป็นที่ยอมรับ แต่มีข้อเสียเมื่อไม้เปียกน้ำจะทำให้ลื่น และไม้จะเป็นตัวที่เก็บกลิ่นได้เร็วและนานยากต่อการทำความสะอาด ภายในห้องอาบน้ำจะมีพื้น ไม้สักแผ่นหนึ่งซึ่งทำหน้าที่เป็นตัวรับและตัวกระจายความร้อนไปสู่ส่วนต่างๆ ของห้อง แผ่น ไม้ นี้จะมีขนาดเป็นกลาง โครงสร้างดีเป็นช่องไม้ระแนง วางไว้บนพื้นห้องบริเวณที่ความร้อนจากเตาไฟจะมากระทบ

3. โครงสร้างของโครงห้องและการเดินท่อสายไฟกับฉนวนความร้อน โครงสร้างห้อง หมายถึง โครงผนังถึงเพดานห้องซึ่งไม่รวมถึงแผ่นผนังและฝ้าเพดาน การวาง โครงผนังห้องจะเริ่มทาเมื่อ วาง แผ่น ไม้ชั้น โดยมีการวางโครงไม้ทางแนวนอนและทางแนวตั้ง มีช่องว่างห่างกันกว้างช่องละ 0.40-0.60ม. จากจุดศูนย์กลางของไม้ ในการทำโครงห้องนี้จะมีการจัดแบ่งช่องประตูไว้และเว้นช่องระบายอากาศเข้า-ออก ไว้ด้วย การทาสีโครงเพดานที่มีทาสีขาวแล้ว เช่นกันกับผนัง

ฉนวนกันความร้อน ฉนวนกันความร้อนที่ดีจะต้องมีความสามารถเก็บความร้อนภายในห้องมิให้รั่วไหลออกสู่ภายนอกได้ วัสดุที่ใช้ทาฉนวนกันความร้อนมีอยู่ 2 ชนิด ไฟเบอร์กลาสทากาใยแก้ว ฝอยและแผ่น ROCK WOOL ทากาเศษหินเล็กๆ นามาปั้นรวมเข้ากันเป็นแผ่นใหญ่ มีความอ่อนตัวและนุ่ม กว่าไฟเบอร์กลาส การติดตั้งแผ่นฉนวนนี้แตกต่างกันไปตามแต่ละด้านของผนัง ขึ้นกับสภาพแวดล้อม การใช้แผ่นไฟเบอร์กลาสที่เคลือบผิวหน้าด้วยตะกั่ว นิยมใช้แผ่นที่มีขนาด 1.35 นิ้ว ขน ของแผ่น 15*23 นิ้ว หรือ 1.37*0.575 ม. กรุหรือติดกับ โครงไม้โดยให้ผิวด้านที่มีตะกั่วเคลือบอยู่ด้านในของของห้องเพื่อให้สามารถกันความชื้นภายในห้องได้ด้วย

4. โครงสร้างของประตูและหน้าต่าง ประตูห้องขานน่าจะเป็นช่องระบายอากาศของห้อง เมื่อทำการเปิดประตู และประตูที่ดีต้องเปิด ปิด ได้ง่าย และเมื่อปิดประตูจะต้องปิดสนิท ไม่มีช่องว่างที่ความร้อนสามารถรั่วไหลออกไปได้ การติดตั้งประตูจะต้องคำนึงถึงการขยายตัวเมื่อ โดนความร้อน ขนาดของ ประตูจะสูง 1.80 – 2.00 ม. กว้างอย่างน้อยที่สุด 0.60 ม. โครงสร้างของบานประตูมี 2 ชั้น โดยผนังด้านนอกจะเป็น โครงตัว เองจริงเข้า ถัดมา ว่างช่องชั้นนอกและชั้นใน จะมีช่อง โครง ไม้กรุด้วยฉนวนกันความร้อน การเปิดปิดประตูควรเปิดออกด้านนอก และควรมีที่จับทั้งสองด้าน บานประตูติดกับ โครงห้อง โดยใช้จุด หมุนด้านบน

หน้าต่างห้องขานน่าหมายถึง บานกระจกที่สามารถมองออกไปเห็นภายนอกได้ ซึ่งการ ติดตั้งช่องแสงบานกระจก ส่วนมากจะเจาะช่องที่ประตู โดยมีขนาดเล็กแนว รู ที่เหลี่ยมผืนผ้า เป็นกระจกสอง ชั้นติดตาย ในกรณีที่ต้องการผนังด้านใดด้านหนึ่งเป็นกระจก โครงสร้างของผนังต้องมีลักษณะเป็นกระจก สองชั้นติดตายที่ทนต่ออุณหภูมิสูง เป็นพวกกระจกเคลือบที่มีความอ่อนตัว ช่องว่างระหว่างกระจกทั้งสอง ชั้น เป็นช่องอากาศ

5. ผนังด้านในและด้านนอก สมัยก่อนนั้นการทำผนังห้องจะใช้ไม้ที่ตัดมาโดยไม่มีการคัด และผ่านกรรมวิธีอบแห้ง ไม้ที่ดีจึงทำให้เมื่อ โดนความร้อนจะเกิดกลิ่นของยางไม้ ปัจจุบันมีการคัดเลือก ไม้ที่มี คุณภาพดีไม่มีที่ติ ทนทานต่อความร้อนสูง ไม่บิดโค้งง่าย และจะต้องผ่านการอบแห้งเรียบร้อยแล้วการที่ผนัง ห้องจำเป็นต้องใช้ไม้นั้น เพราะว่าไม่มีคุณสมบัติในการดูดความร้อนไว้ได้

ช้ากว่าวัสดุอื่น การสัมผัสกับผนังห้องจึงไม่เป็นอันตรายต่อผิวหนัง ไม้ที่เลือกควรเป็นไม้เนื้ออ่อน มีความหนาแน่นน้อยเพราะไม้สามารถดูดความร้อนได้น้อยแต่มีการต้านทานต่อความร้อนสูง เช่น ไม้แดง ไม้ซีดาร์ แดงและเหลือง ไม้สน ไม้ไพน์ ไม้เฟอร์ ขนาดของแผ่นไม้ที่ใช้ทำผนังคือ 1*4 นิ้ว หรือ 1*6 นิ้ว เช้าลึนตามแนวตั้ง เพื่อให้รอยต่อของผนังต่อกันสนิทกันความร้อนรั่วไหล

7.11.4 ชนิดของห้องซาวน่า

ชนิดของห้องซาวน่าแบ่งได้ดังนี้

1. แบ่งตามลักษณะที่ตั้ง จัดออกเป็น 2 ประเภทคือ แบบภายนอกและภายใน

- แบบภายนอก เป็นห้องซาวน่าที่สร้างอยู่นอกบ้านเพื่อต้องการสัมผัสธรรมชาตินอกบ้าน โดยจะต้องมีบริเวณใกล้ห้องคาน้ำและส่วนแต่งตัว ซาวน่าแบบภายนอกจะต้องมีโครงสร้างฐานรากและหลังคาเพิ่มขึ้น
- แบบภายใน เป็นห้องซาวน่าที่สร้างขึ้นภายในบ้าน ควรติดตั้งอยู่ใกล้กับห้องอาบน้ำและส่วนแต่งตัว การสร้างห้องซาวน่า ภายในจะใช้โครงสร้างของห้องที่ประหยัดกว่าแบบภายนอก เนื่องจากไม่ต้องใช้โครงสร้างของฐานรากและหลังคา

2. แบ่งตามลักษณะการสร้างห้อง จัดออกเป็น 3 ประเภท คือ

- แบบ Prefabricated or Modular เป็นซาวน่าที่มีโครงสร้างของห้องเป็นชุดสำเร็จรูป จะมีส่วนประกอบของโครงห้อง ฉนวนกันความร้อน เพดาน ผนัง ที่นั่ง ประตูและเตาเผาหิน สำหรับซาวน่าภายนอกจะต้องมีโครงหลังคาและผนังด้านนอก โครงสร้างทั้งหมดสามารถประกอบตามที่ต้องการ
 - แบบ Precut Saunas เป็นชนิดที่สร้างขึ้นตามความต้องการของห้องที่มีอยู่แล้ว โดยมีการทำขึ้นเป็นชิ้นส่วนประกอบตามขนาดที่ต้องการ
 - แบบ Custom Built Saunas เป็นการสร้างห้องซาวน่าในลักษณะคล้ายกระท่อมไม้ซุงของของฟินแลนด์โบราณ แต่มีโครงสร้างภายในเหมือนห้องซาวน่าทั่วไป
- แบ่งตามลักษณะการให้ความร้อน จัดออกเป็น 4 ประเภท คือ
- Smoke Saunas เตาเผาหินที่ได้ความร้อนจากการเผาไหม้ เริ่มเผาไหม้ เปิดประตูไล่ควันออกจากห้อง เตาหินจนกระทั่งร้อนแดงจึงนำไปออก ปิดประตูเมื่อไล่ควันไฟออกจากห้องแล้วต้มน้ำราดบนก้อนหินที่ร้อนแดง ลักษณะนี้จะเป็นการซาวน่า ในระยะเวลาสั้นๆ

- Fume Saunas เป็นการให้ความร้อนแก่ก้อนหินที่อุณหภูมิ 500 องศาเซลเซียส จะทำให้ความชื้นภายในห้องหมดไป และอุณหภูมิห้องสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว ก่อนการเข้าห้องชามาน้ำควรเปิดประตูห้องระบายอากาศออก ในระหว่างการชามาน้ำใช้น้ำราดลงบนก้อนหิน
- Stove Saunas ด้านบนของเตาชนิดนี้ทำด้วยหินหรือโลหะ ครอบเพื่อให้ควันไฟออกไปทางปล่องระบายอากาศ ความร้อนจะออกมาทางช่องไฟเมื่อก้อนหินมีความร้อนพอ จึงปิดช่องไฟนั้น และราดน้ำลงบนก้อนหิน
- Town Saunas เป็นการให้ความร้อนแก่หิน โดยใช้เตาไฟฟ้า ภายในเตาจะมีขดลวดเพื่อให้ความร้อนต่อหิน

7.12 ระบบสระว่ายน้ำ

โครงสร้าง สระว่ายน้ำโดยทั่วไปต้องได้รับการก่อสร้างด้วยวัสดุที่มั่นคงแข็งแรง ออกแบบให้รับน้ำหนักได้ในขณะที่สระว่างเปล่า สระมีน้ำเต็มและขณะที่มีคนใช้สระ ซึ่งจะต้องคาดการณ์ถึงน้ำหนักถึงแรงที่เกิดขึ้น ก่อนจะถึงขีดสูงสุดของความคงทนถาวรของวัสดุที่ใช้ อันเป็นปัจจัยของความปลอดภัย การเตรียมการป้องกันดังกล่าว จะต้องทำขึ้นเพื่อลดแรงดันที่เกิดขึ้น จากผลของแรงดันของน้ำจากภายนอก ซึ่งไม่เท่ากันหรือจัดเตรียมเพื่อให้แน่ใจในความแข็งแรงที่ต้องเพิ่มขึ้น เกี่ยวกับการระบายน้ำ ใ้พื้นสระ ของผนังสระ รวมทั้งบนพื้นดินในขณะนั้น หรืออาจจะเกิดขึ้นในอนาคต

เครื่องสูบน้ำและมอเตอร์ หน่วยของเครื่องสูบน้ำและมอเตอร์ จะต้องจัดหาสำหรับการหมุนเวียนกลับคืนของน้ำอีกครั้งในสระว่ายน้ำ ซึ่งจะต้องมีการเลือกถึงการทำงานของเครื่องและจะต้องเหมาะสมกับภาวะเงื่อนไขของข้อกำหนดในปริมาณการกรอง และการทำความสะอาดเครื่องกรองน้ำด้วยระบบที่สมบูรณ์ของการทำงานของหัวสูบน้ำ ข้อกำหนดของการกรองจะขึ้นอยู่กับกำลังที่สูญเสียที่มากที่สุดที่เกิดขึ้นของเครื่องยนต์ ก่อนการล้างเครื่องกรอง มอเตอร์จะต้องไม่มีการทำงานเกินกำลังในการปฏิบัติงานติดต่อกัน สำหรับการกรองในทุกสภาวะ แต่อาจจะเกินกำลังในสภาวะเป็นองค์ประกอบในเงื่อนไขของการทำแรงดันน้ำให้พอเหมาะ หรือการทำสระว่ายน้ำให้ว่างเปล่า

ห้องเครื่อง สำหรับสระว่ายน้ำ ควรมีเจ้าหน้าที่คอยควบคุมการใช้สระน้ำ ในห้องเครื่องประกอบด้วย

- เครื่องปั้มน้ำประปา สำหรับเติมน้ำในหม้อกรอง

- หม้อกรอง สำหรับน้ำที่ไหลจากสระและเข้าสระโดยผ่านสารเคมีก่อนไหลวนเวียนตลอดเวลา
- ท่อน้ำและอุปกรณ์ต่างๆ
- เครื่องทำไฟฟ้า
- แผงควบคุมระบบการทำงาน

สระว่ายน้ำระบบเกลือ (Salt Water) ถือเป็นระบบบำบัดสระว่ายน้ำที่ดีที่สุดและทันสมัยที่สุดในปัจจุบัน ระบบทำงานโดยการใช้เกลือธรรมชาติ ($\text{NaCl} = \text{Sodium Chloride}$) มาผ่านกระบวนการ Electrolytic Process ของเครื่อง Salt Chlorinator มาทำการฆ่าเชื้อโรคในน้ำโดยเกิด Sodium Hypochlorite และ Sodium Chloride (NaCl) ซึ่งเป็นเกลือธรรมชาติดั้งเดิม และน้ำเกลือเมื่อใช้ฆ่าเชื้อโรคแล้วจะไม่สูญหายไปไหน การเติมเกลือจะเติมก็ต่อเมื่อทำการล้างเครื่องกรอง (Back Wash) หรือฝนตกจนน้ำล้นออกจากสระว่ายน้ำ ดังนั้นการเติมเกลือจึงเติมไม่บ่อยนักเพียง 2-3 เดือนต่อ 1 ครั้ง และน้ำเกลือในสระว่ายน้ำก็มีความเค็มเพียง 0.3% หรือเท่ากับความเค็มครึ่งหนึ่งของน้ำตากนเท่านั้น สระว่ายน้ำระบบเกลือ นับเป็นระบบสระว่ายน้ำที่ไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพและยังเพิ่มความชุ่มชื้น ให้แก่ผิวหนังได้ลึกอีกด้วย (Mind salt water has therapeutic benefits) อย่างไรก็ตามสระว่ายน้ำระบบเกลือยังคงต้องดูแลค่า pH เนื่องจากค่าความเป็นด่างอาจจะเพิ่มขึ้นเนื่องจากผลจากการใช้น้ำเกลือ ผ่านกระบวนการ Electrolytic Process แต่ทางบริษัทได้นำเข้าผลิตภัณฑ์รุ่น ESC-pH System การดูแลเรื่องค่า pH จึงเป็นเรื่องที่ง่ายสบาย เนื่องจากเครื่องจะทำหน้าที่ดูแลค่า pH ในสระว่ายน้ำให้โดยอัตโนมัติ

ระบบน้ำเกลือ(SALTWATER) เป็น ระบบที่ใช้เกลือธรรมชาติ ($\text{NaCl} = \text{Sodium Chloride}$) มาผ่านขบวนการ ELECTROLYTIC PROCESS ของเครื่อง SALT CHLORINATOR มาทำการฆ่าเชื้อโรคในน้ำโดยเกิด SODIUM - HYPOCHLORITE และ SODIUM CHLORIDE (NaCl) ซึ่งเป็นเกลือธรรมชาติดั้งเดิม และน้ำเกลือเมื่อใช้ฆ่าเชื้อโรคแล้วจะไม่สูญหายไปไหน จะเติมก็ต่อเมื่อมีการทำ BACK WASH คือล้างเครื่องกรอง หรือฝนตกจนน้ำล้นออกจากสระว่ายน้ำ ดังนั้นการเติมเกลือจะเติมประมาณปีละ 2 - 3 ครั้ง และน้ำเกลือจะมีความ

เข้มข้นเพียง 0.3% เท่านั้นเอง (ประมาณครึ่งหนึ่งของน้ำคาคนเรา)

ระบบคลอรีนเป็นควมำเชื้อโรคในน้ำ โดยอาจนำคลอรีนมาฆ่าเชื้อในรูปของของเหลว (LIQUID CHLORINE) หรือเป็นเม็ด (TABLETS) หรืออัดมาเป็นก้อนหรือเป็นผง (POWDER) แล้วแต่ละบริษัทจะผลิตขึ้นมา โดยใส่ลงไปในสระว่ายน้ำ ด้วยการโรยผงคลอรีน หรือเป็นผงคลอรีนเหลวลงในสระ หรือเป็นก้อนคลอรีนใส่ใน SKIMMER เพื่อให้ค่อยๆ ละลายในสระว่ายน้ำ ตัวคลอรีนจะเปลี่ยนเป็นควมำเชื้อโรค โดยจะทำงานหรือฆ่าเชื้อโรคได้ก็ต่อเมื่อน้ำในสระมีค่า PH อยู่ระหว่าง 7.2 – 7.8 ซึ่งถ้าหากน้ำในสระมีค่าความเป็นด่าง ก็ต้องเติมกรดลงไป แล้วแต่ละบริษัทจะใส่กรดอะไร ค่าความเป็นด่างจะเพิ่มขึ้นก็ต่อเมื่อ ชี้เหงือ และชี้ไคร ของผู้ที่ลงไปเล่นในสระว่ายน้ำ (BATHER) ดังนั้นก่อนลงสระว่ายน้ำ จึงต้องอาบน้ำล้างตัวก่อนลงสระ หรืออาจเกิดจากเศษใบไม้ใบหญ้า หรือฝุ่นละออง ที่ลงไปในสระว่ายน้ำ แต่ถ้าน้ำในสระมีค่า PH ต่ำลง คือมีความเป็นกรดสูงขึ้น ก็ต้องเติมสารที่เป็นด่างเพื่อปรับค่า PH อาจเป็น BUFFER หรือ SODA AS ก็ได้

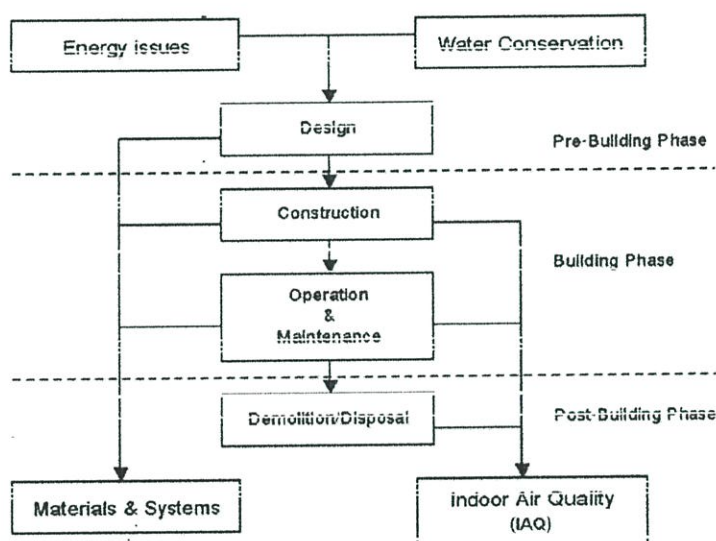
ดังนั้นจึงต้องมีการวัดค่า PH ของน้ำในสระทุกๆ วัน แต่ปัจจุบันนี้มีเครื่องวัดค่า PH ที่ทำงานโดยอัตโนมัติ สามารถบีมกรด หรือบีมด่างลงไปในสระว่ายน้ำ เพื่อปรับค่า PH มิฉะนั้นไม่ว่าจะใส่คลอรีนมากขนาดไหน คลอรีนก็จะไม่ทำงานมีแต่จะเหม็นกลิ่นคลอรีนเพิ่มขึ้น

ข้อควรระวัง คลอรีนเป็นสารที่อันตรายต่อร่างกายที่ต้องระวังในการดูแล เพราะเป็นสารเคมี ซึ่งอาจทำอันตรายต่อร่างกายและผิวหนังได้ เมื่อได้กลิ่นจะรู้สึกแสบจมูก ถ้าเข้าตาต้องรีบล้างออกหรือพบแพทย์ แต่ถ้าว่ายน้ำนานๆ จะทำให้เส้นผมแห้งกรอบ และผิวแห้งกร้านได้ คลอรีนต้องเติมทุกวัน เพราะคลอรีนจะใช้ในการย่อยเศษผง ใบไม้ หรือ ชี้ไคร สิ่งสกปรกจากร่างกาย และจะถูกทำตย โดยรังสี UV (ULTRA VIOLET) ในแสงแดด และขมรัยนั้น ดังนั้นจึงนิยมใส่คลอรีนตอนกลางคืนหลังจากไม่มีคนเล่นน้ำแล้วเพื่อป้องกันการสิ้นเปลืองของคลอรีน

7.13 แนวคิดสถาปัตยกรรมยั่งยืน³

แนวคิดสถาปัตยกรรมยั่งยืนเกิดขึ้นจากความสำนึกถึงความสัมพันธ์ของมนุษย์และสิ่งแวดล้อม มุ่งสร้างสรรค์สถาปัตยกรรมที่สามารถตอบสนองความต้องการใช้สอยของมนุษย์และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยที่ยังคงมาตรฐานการดำรงชีวิตที่ดีของมนุษย์การออกแบบบ้านพักอาศัยถือเป็นพื้นฐานในการขยายขอบเขตของความยั่งยืนสู่สถาปัตยกรรมที่ซับซ้อนมากขึ้น แนวคิดเบื้องต้นของแนวคิดสถาปัตยกรรมยั่งยืนประกอบด้วยหลักการ 4 ประการ ได้แก่

- พลังงาน
- วัสดุ
- น้ำ
- ผู้ใช้อาคาร

รูปที่ 7.10 แผนภาพแสดงแนวคิดสถาปัตยกรรมยั่งยืน

7.13.1 หลักการออกแบบอาคารด้วยแนวคิดสถาปัตยกรรมยั่งยืน

การออกแบบสถาปัตยกรรมเพื่อให้บรรลุถึงหลัก 4 ประการของแนวความคิดสถาปัตยกรรมยั่งยืนมี 2 ส่วนหลัก ได้แก่

1 ใช้ประโยชน์จากธรรมชาติให้ได้มากที่สุด

1.1 ด้านพลังงานโดยการวางตัวอาคาร การจัดตำแหน่งห้องและช่องเปิดต่างๆภายในอาคารให้ได้รับลมและแสงธรรมชาติซึ่งเป็นทรัพยากรหมุนเวียนที่มีไม่หมดสิ้น

³ งานวิจัยสถาบันวิจัยพลังงาน จุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย เรื่อง การออกแบบบ้านพักอาศัยเพื่อการประหยัดพลังงานด้วยแนวคิดสถาปัตยกรรมยั่งยืน

1.2 ด้านวัสดุโดยการใช้วัสดุอย่างคุ้มค่า และเลือกวัสดุที่ไม่เป็นพิษต่อมนุษย์และสิ่งแวดล้อม

1.3 ด้านน้ำ มีการหมุนเวียนน้ำน้ำกลับมาใช้ใหม่

1.4 ด้านคุณภาพชีวิตผู้ใช้อาคาร สร้างสภาวะน่าสบายภายในอาคารด้วยวิถีธรรมชาติ โดยวางอาคารให้ได้รับลม จัดให้มีการระบายอากาศที่ดี เป็นต้น

2 ใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมในจุดที่จำเป็น เช่น การใช้วัสดุที่ผลิตจากเทคโนโลยีทำให้วัสดุมีความสามารถในการต้านทานทั้งความร้อน ความชื้น และแมลงต่างๆ มีส่วนช่วยในการลดการใช้พลังงานภายในอาคารและอายุการใช้งานวัสดุที่ยาวนานขึ้นหรือ การใช้พืชคลุมระบายอากาศเพื่อช่วยลดอุณหภูมิอากาศภายในอาคาร เป็นการใช้เทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนในกรณีที่ไม่สามารถใช้ประโยชน์จากธรรมชาติได้ และยังมีประเด็นอื่นๆอีก เช่น

- การเลือกใช้วัสดุที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

การเลือกใช้วัสดุก่อสร้างที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมนอกจากเปรียบเทียบได้จากพลังงานสะสมในวัสดุ(embodied energy)แล้ว การผลิตวัสดุยังต้องใช้ทรัพยากรอื่นๆ เช่น วัตถุดิบ, น้ำ และในกระบวนการผลิต รวมถึง การขนส่งและติดตั้งวัสดุต่างมีการใช้พลังงานและยังทำให้เกิดมลพิษตามมาอีกด้วย การเลือกใช้วัสดุในการก่อสร้างบ้านแนวคิดยั่งยืนได้เปรียบเทียบกับวัสดุต่างๆที่มีในตลาดวัสดุก่อสร้างในประเทศไทยโดยอ้างอิงแหล่งข้อมูลจากหนังสือ Green Building Handbook Volume 1 และ โปรแกรมBEE3.0 เป็นแนวทางในการเลือกใช้วัสดุที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยกว่าวัสดุที่ใช้ก่อสร้างบ้านทั่วไปทั้งในช่วงการผลิตวัสดุ การติดตั้งและการนำวัสดุกลับมาใช้ใหม่

1 เศษวัสดุจากการก่อสร้าง

จากการเลือกระบบ โครงสร้างและวัสดุในการก่อสร้าง บ้านแนวคิดยั่งยืนใช้วัสดุสำเร็จรูปเป็นส่วนใหญ่ ในการก่อสร้าง โครงสร้างเหล็กเกิดเศษวัสดุจากการก่อสร้างน้อยกว่าโครงสร้างคอนกรีตเสริมเหล็กในบ้านทั่วไป นอกจากนี้ยังนำรีไซเคิลได้ง่ายกว่าคอนกรีตเสริมเหล็กด้วย ระยะเวลาการก่อสร้าง การควบคุมคุณภาพการก่อสร้าง โครงสร้างเหล็กทำได้ง่ายกว่า โครงสร้างคอนกรีตเสริมเหล็ก ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับแผนจัดการการก่อสร้างด้วย

2 การนำวัสดุกลับมาใช้ใหม่ และใช้วัสดุรีไซเคิล

วัสดุจากการรีไซเคิลสามารถนำมาใช้ในการก่อสร้างอาคารหลังใหม่ได้โดยคุณสมบัติของวัสดุไม่เปลี่ยนแปลง เช่น เหล็ก, ผนังอิฐฉาบ เป็นต้น วัสดุจากการรีไซเคิลใช้พลังงานในการผลิตน้อยกว่าการผลิตวัสดุจากวัตถุดิบธรรมชาติ วัสดุจากการรีไซเคิลที่ใช้ในบ้านแนวคิดยั่งยืน เช่น ฉนวนเซตดูโลตซึ่งมีส่วนผสมของวัสดุรีไซเคิล 75% ใช้พลังงานในการผลิตเพียง 10% ของการผลิตวัสดุชนิดอื่น ๆ และการเลือกใช้วัสดุต่างๆ ได้พิจารณาถึงการนำกลับมาใช้ใหม่เมื่ออาคารได้ถูกทำลายลง

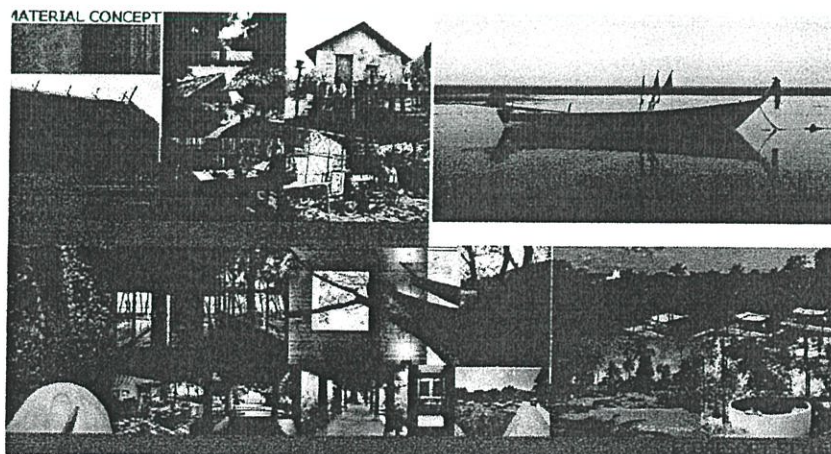
บทที่ 8

แนวความคิดและผลงานการออกแบบ

8.1 แนวความคิดเบื้องต้นที่ใช้ในการออกแบบ

เกิดจากความพยายามในการแสวงหาจุดเด่นและเอกลักษณ์ทางสถาปัตยกรรมและการวางผังซึ่งสามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวที่จะเข้าท่องเที่ยวในจังหวัดตรัง ที่ซึ่งมีแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลายอีกทั้งมีแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่น่าสนใจ เช่น แหล่งห้วยทะเล อาหารของพะยูนฝูงสุดท้ายของประเทศไทย แหล่งปะการังที่อุดมสมบูรณ์ ชายหาดที่อุดมสมบูรณ์และเต็มพร้อมไปด้วยไม้ป่าชายหาดที่ขึ้นกันอย่างหนาแน่น รูปแบบสถาปัตยกรรมการวางผังของรีสอร์ทที่เกิดขึ้นในพื้นที่ส่วนใหญ่ไม่มีรูปแบบที่ชัดเจน

ในการออกแบบโครงการนี้จึงเกิดการแสวงหาเอกลักษณ์ทางสถาปัตยกรรมและการวางผัง โดยเริ่มศึกษาจากที่ตั้ง โครงการซึ่งอยู่บริเวณหมู่บ้านมดตะนอย ตำบลเกาะลิบง อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง มีเอกลักษณ์ที่โดดเด่น คือเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (ECO TOURISM) ที่หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็น หมู่บ้านชาวประมง, เดินป่าชายเลน, โสมสเคย์, แหล่งห้วยทะเลของพะยูน, ตกปลา, ตกหมึก, โกลส์แหล่งดำน้ำ และอื่นๆ ที่เป็นที่ยอมรับของกลุ่มนักท่องเที่ยวที่รักการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เมื่อดูจากที่ตั้งโครงการนอกจากจะถูกรายล้อมไปด้วยแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศแล้ว ตัวที่ตั้งโครงการเองยังมีความเป็นนิเวศที่สมบูรณ์อีกด้วย การวางผังจึงให้ความสำคัญกับการวางกลุ่มอาคาร, การหลบหลีกต้นไม้ในไซต์, การแทรกตัวอยู่กับธรรมชาติ, การไม่ทำลายต้นไม้และการจัดการในรีสอร์ทที่ส่งเสริมและรักษาสภาพแวดล้อมให้คงเดิม

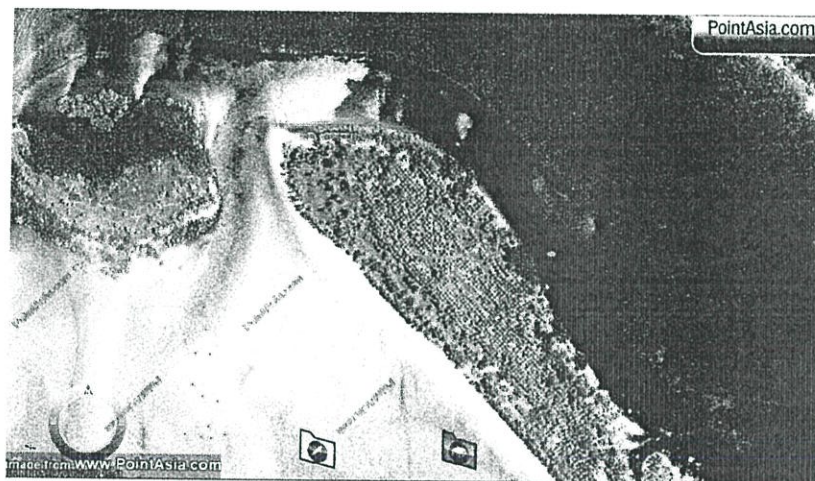

รูปที่ 8.1 ไคอะแกรมแสดงแนวความคิดการออกแบบรีสอร์ทเชิงนิเวศน์

8.2 แนวคิดในการวางผัง

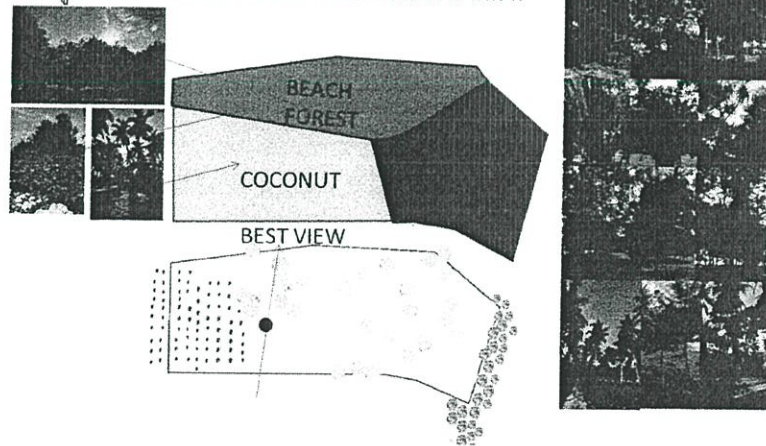
จากแนวคิดข้างต้นที่ต้องการแสวงหาจุดเด่น และความน่าสนใจในการดึงดูดนักท่องเที่ยวซึ่งเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศ รวมถึงจากการศึกษาหาเอกลักษณ์ของสภาพวิถีชีวิตชุมชนโดยรอบที่ตั้งโครงการเกิดความประทับใจ ลักษณะรูปแบบการวางผังของรีสอร์ทและลักษณะของที่ว่างที่เกิดจากการวางผังที่หลากหลายทำให้เกิดเป็นมุมมองที่แตกต่างภายในโครงการซึ่งผู้ใช้โครงการสามารถสัมผัสบรรยากาศของวิวทิวทัศน์ตามตำแหน่งของวิลล่า โดยแบ่งเป็น 3 โซน ดังนี้

1. โซนสวนมะพร้าว
2. โซนป่าชายหาด
3. โซนป่าชายเลน

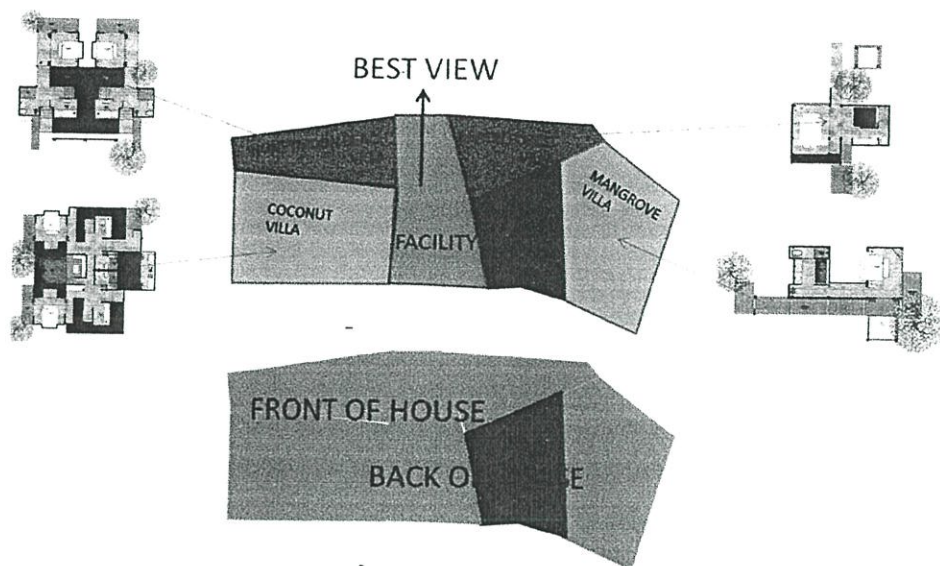

รูปที่ 8.2 ภาพถ่ายทางอากาศแสดงตำแหน่งต้นไม้ในโครงการ

การอยู่ร่วมกัน = ต้นไม้ + ผืนดิน + คน + ระบบการจัดการ

รูปที่ 8.3 ไดอะแกรมแสดงตำแหน่งต้นไม้ในโครงการ

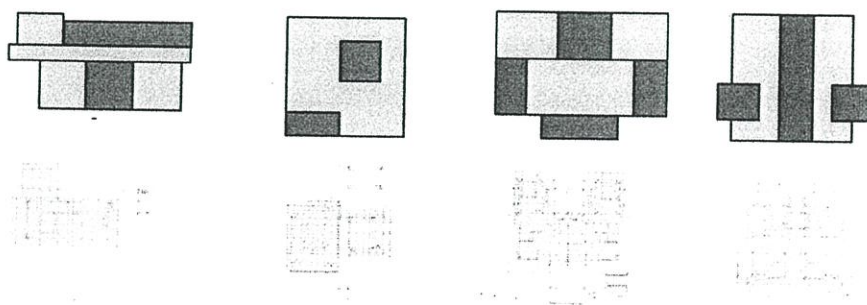
รูปที่ 8.4 ไดอะแกรมแสดงตำแหน่งวิลล่าในโครงการ

8.3 แนวความคิดในการออกแบบสถาปัตยกรรม

มีการนำอาคารเข้าไปสอดแทรกกับธรรมชาติและโอบล้อมธรรมชาติตามลักษณะพื้นที่ตั้งของอาคารแต่ ละหลัง โดยการออกแบบรีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์นี้ มีแนวคิดหลักคือ รักษาสภาพแวดล้อม ให้สมบูรณ์และทำลายให้น้อยที่สุด

การอยู่ร่วมกัน = ต้นไม้ + พื้นดิน + คน + ระบบการจัดการ

1. สร้างสถาปัตยกรรมให้สอดคล้องกลมกลืนกับต้นไม้มิได้ โดยยกพื้นโครงสร้างเพื่อให้พื้นดิน ยังคงสภาพเดิมไว้

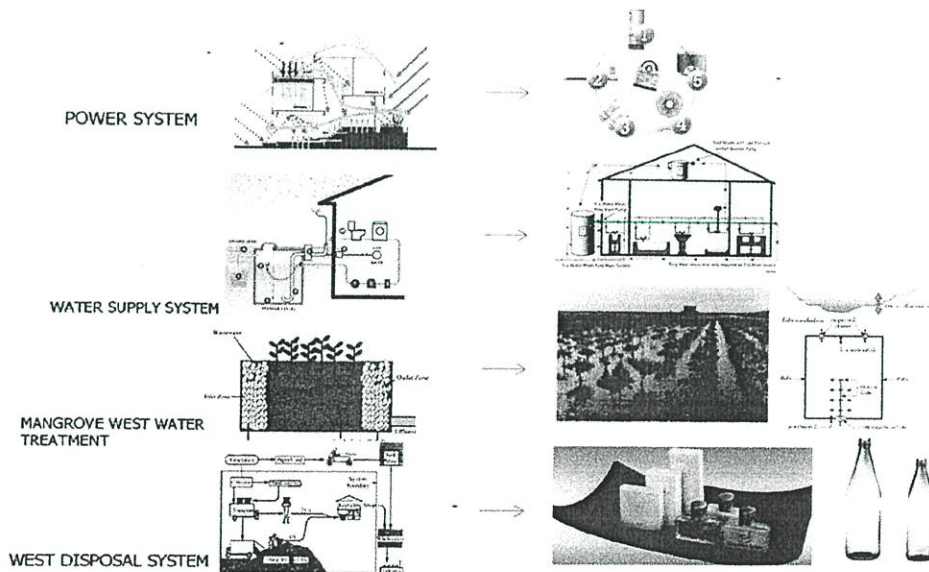
รูปที่ 8.5 ไดอะแกรมแนวคิดการนำเอาธรรมชาติเข้าไปสอดแทรกในวิลล่า

2. การอยู่ร่วมกันของคนและธรรมชาติในรีสอร์ท ที่มีกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์และสามารถเรียนรู้วิถีชีวิตของคนในพื้นที่

รูปที่ 8.6 การอยู่ร่วมกันของคนในพื้นที่และนักท่องเที่ยวผ่านกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์

3. ระบบการจัดการภายในโครงการ มุ่งเน้นให้ประหยัดพลังงานและรักษาสิ่งแวดล้อม เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

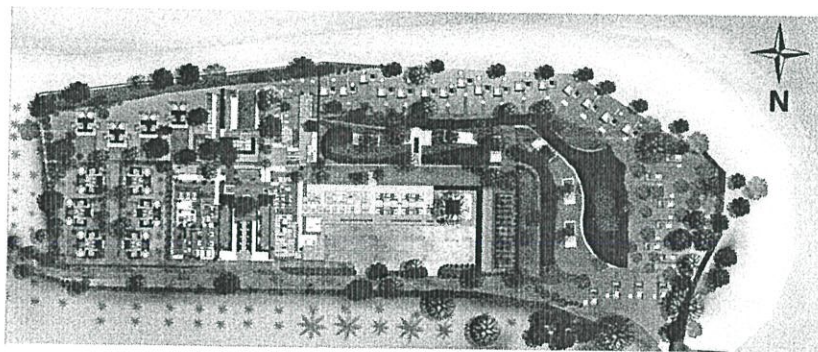

รูปที่ 8.7 ไคอะแกรมแสดงแนวคิดการจัดการรีสอร์ทเพื่อธรรมชาติ

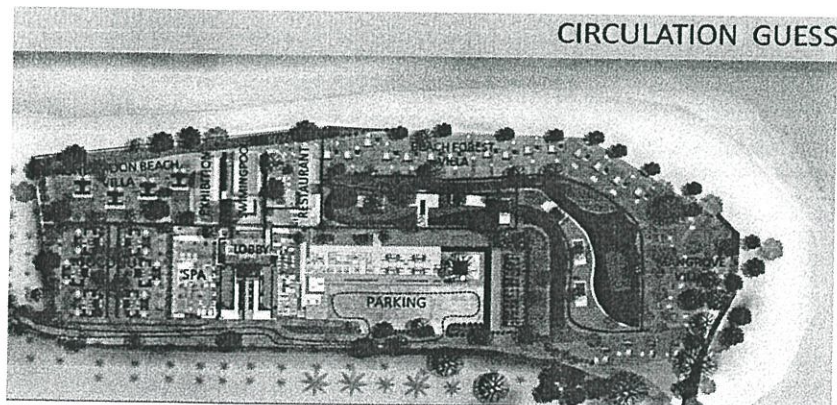
8.4 ผลงานการออกแบบ

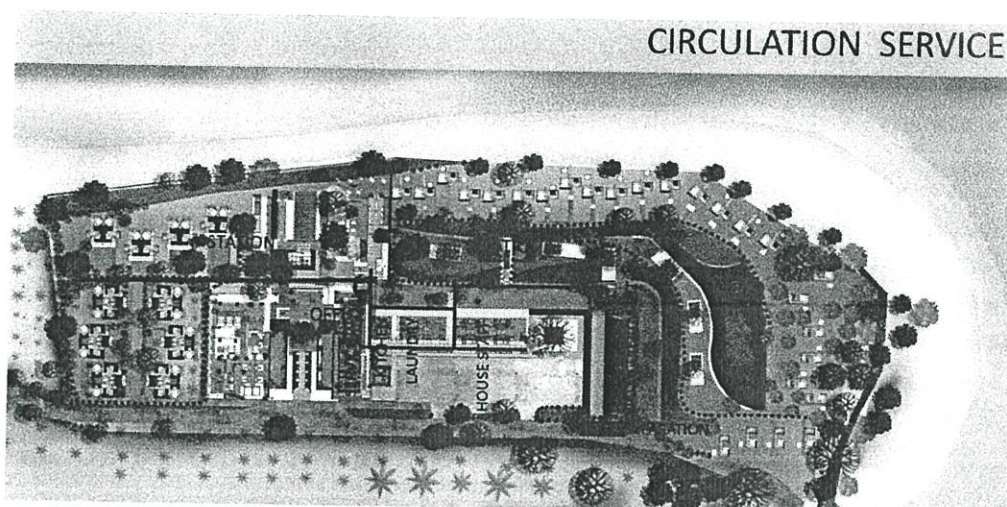
รูปที่ 8.8 ผังบริเวณแสดงตำแหน่งอาคารในโครงการ

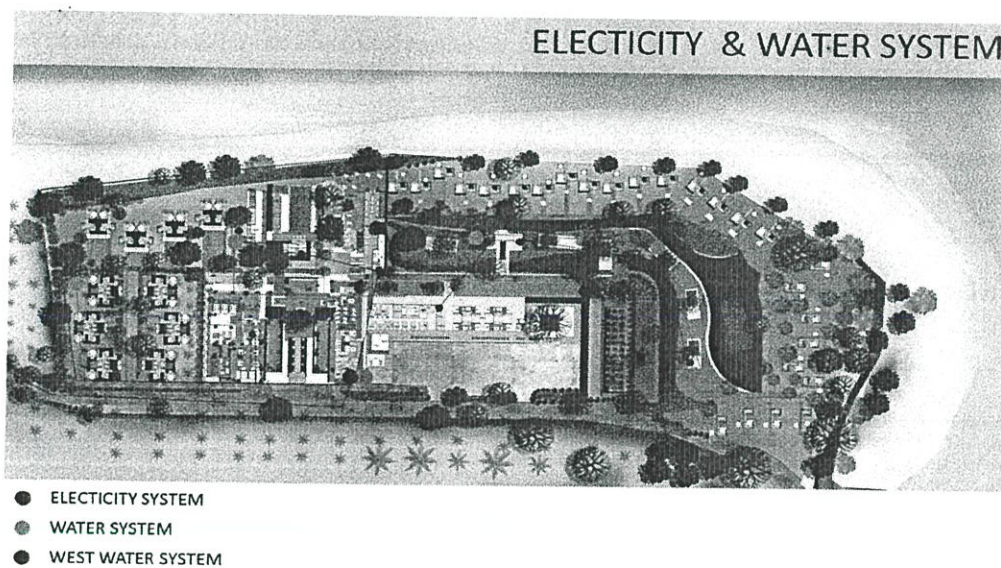
รูปที่ 8.9 ผังพื้นที่ 1

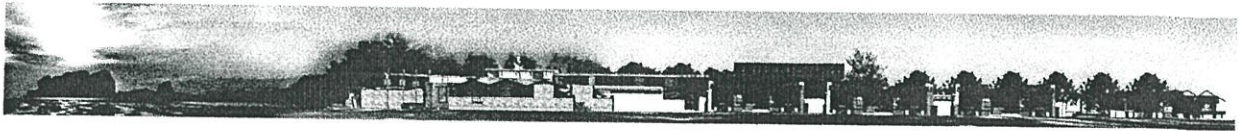
รูปที่ 8.10 ผังแสดงทางสัญจรของแขกในโครงการ

รูปที่ 8.11 ผังแสดงทางสัญจรของพนักงานในโครงการ

รูปที่ 8.12 ผังแสดงตำแหน่งไฟฟ้า, น้ำประปาและน้ำทิ้งในโครงการ

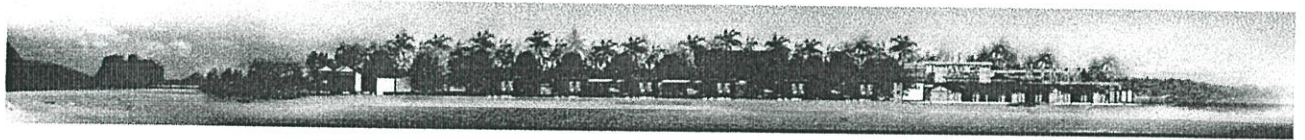
รูปที่ 8.13 รูปด้านทิศตะวันตก

รูปที่ 8.14 รูปด้านทิศตะวันออก

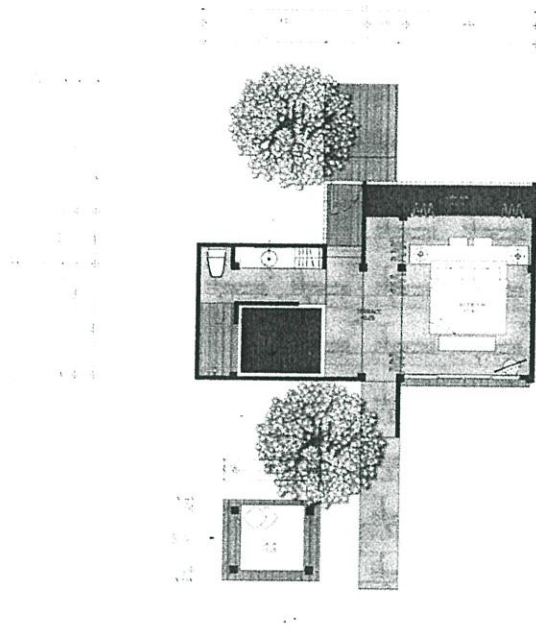
รูปที่ 8.15 รูปด้านทิศเหนือ

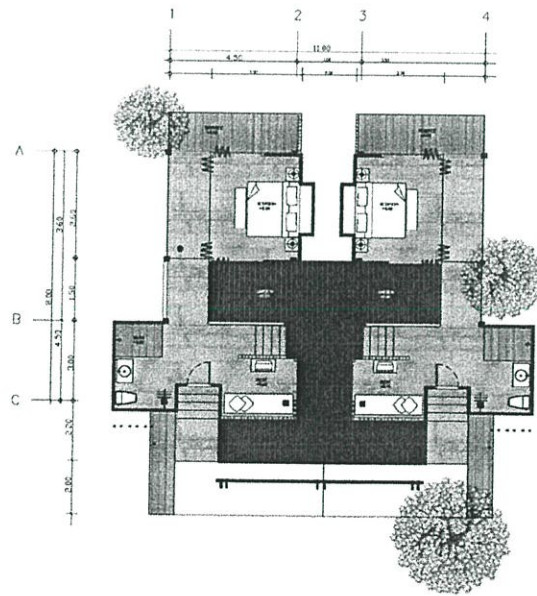
รูปที่ 8.16 รูปด้านทิศใต้

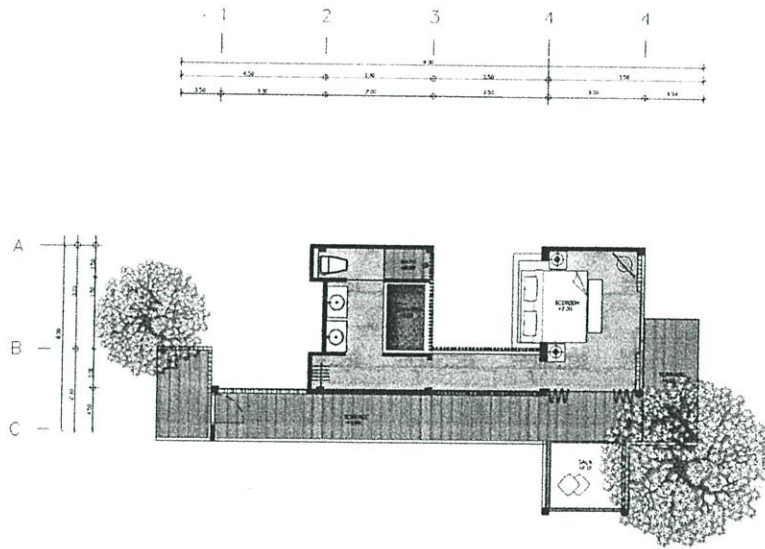
รูปที่ 8.17 รูปด้านทิศตะวันตก

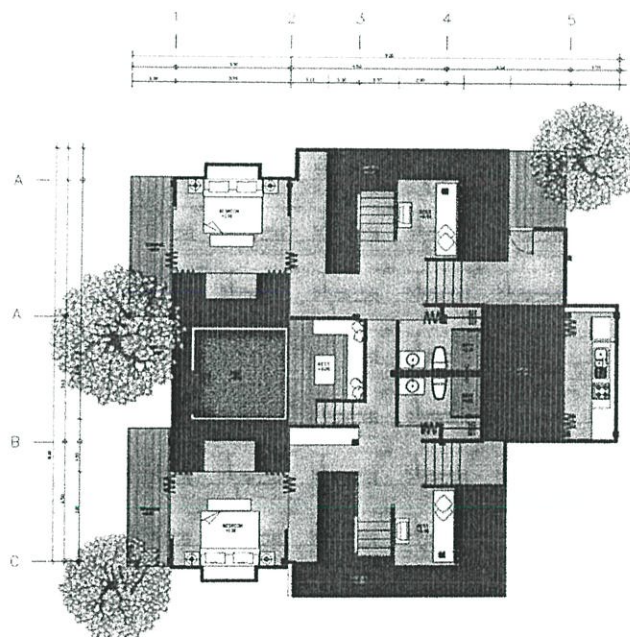
รูปที่ 8.18 แบบขยาย beach forest villa

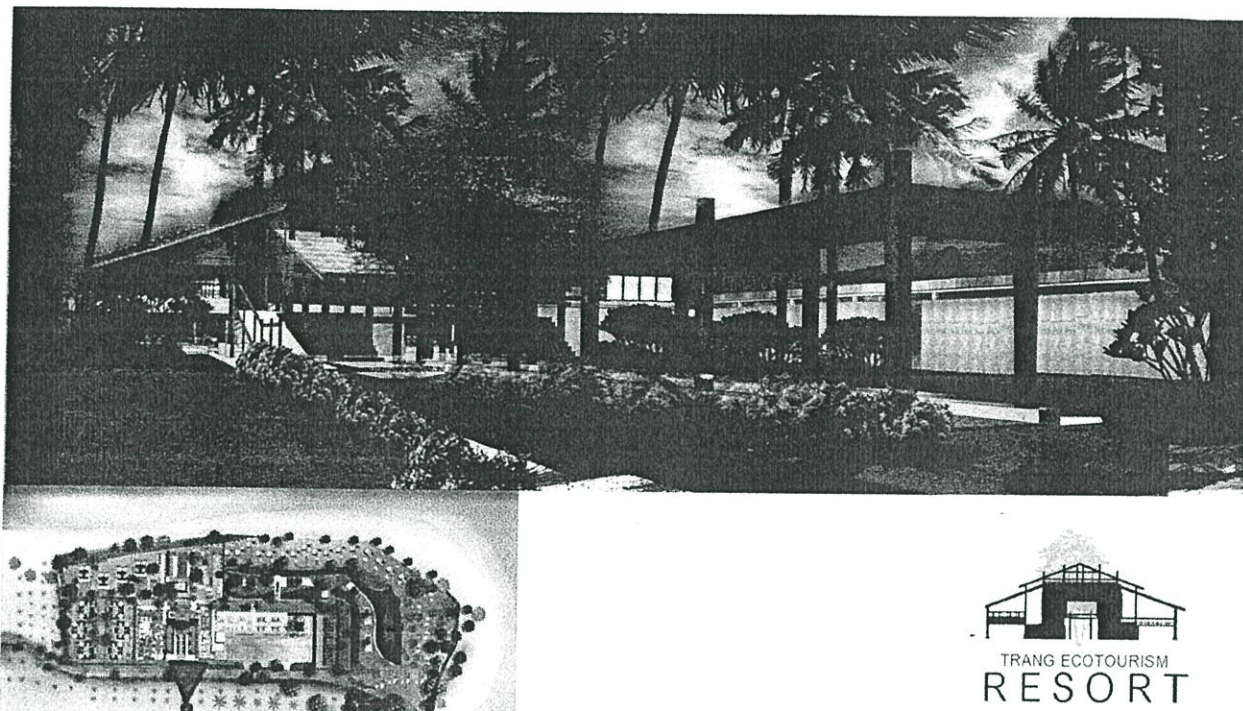
รูปที่ 8.19 แบบขยาย honeymoon beach villa

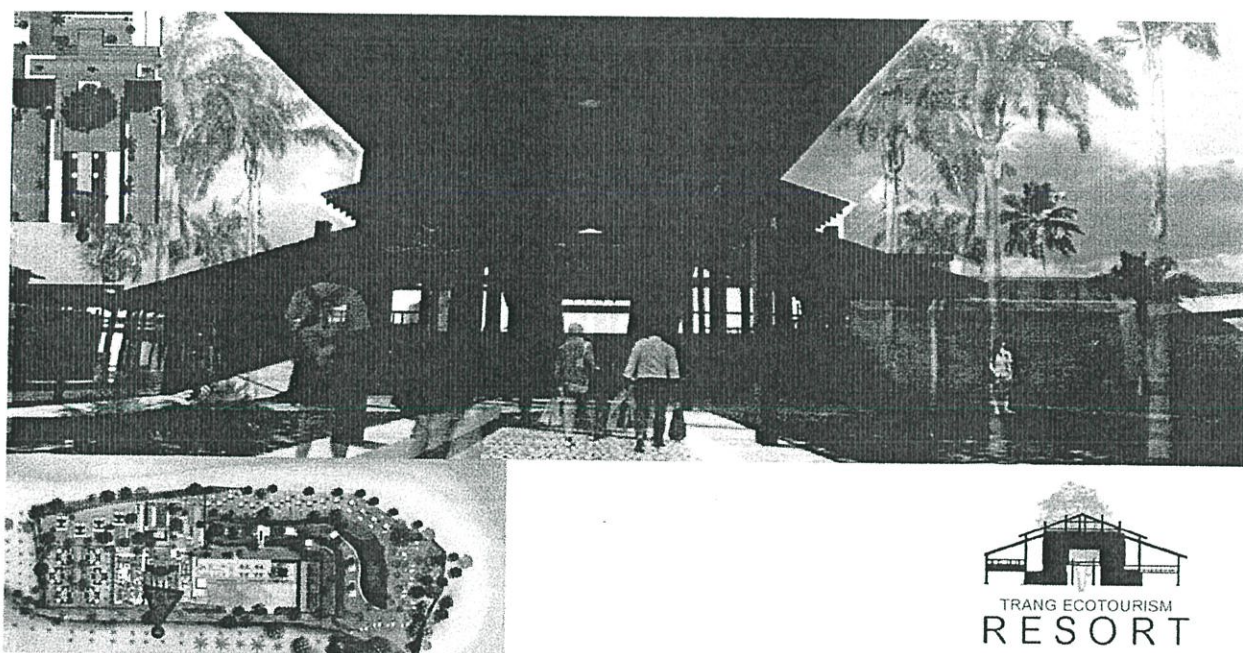
รูปที่ 8.20 แบบขยาย Mangrove villa

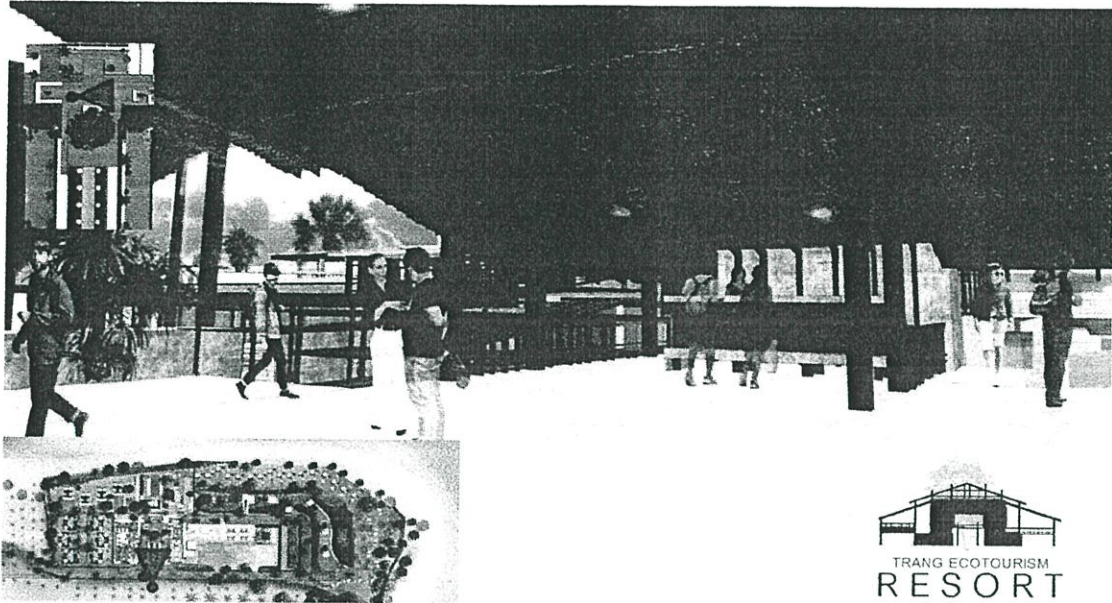
รูปที่ 8.21 แบบขยาย Coconut family villa

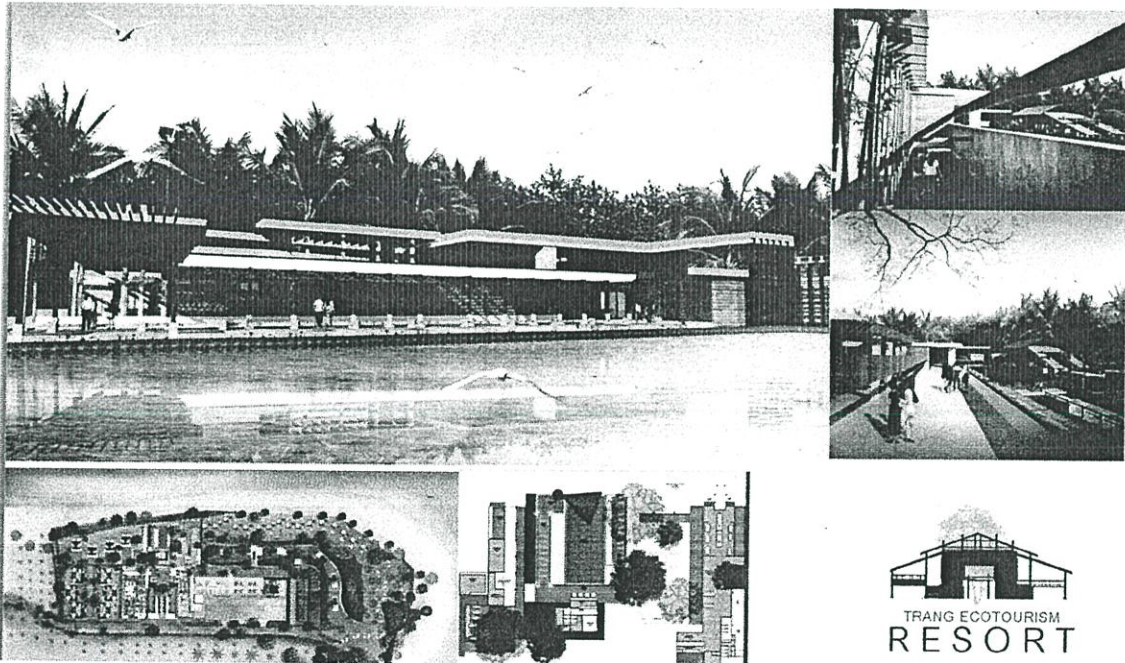
รูปที่ 8.22 ทักษณียภาพด้านหน้าโครงการ

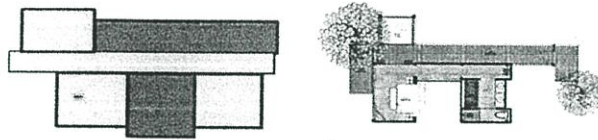
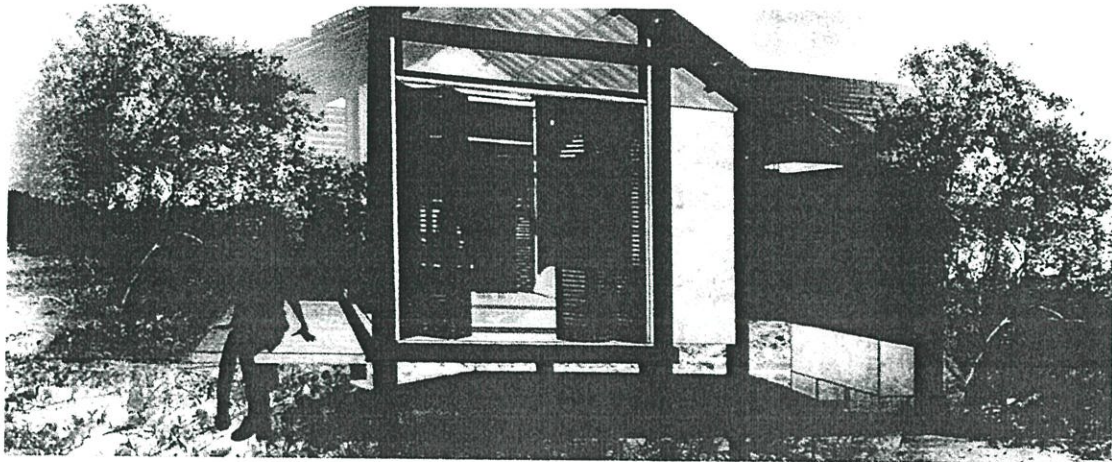
รูปที่ 8.23 ทักษณียภาพทางเข้าโครงการ

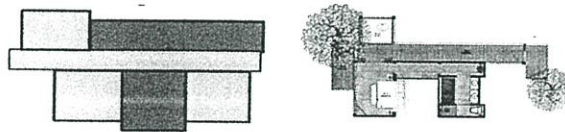
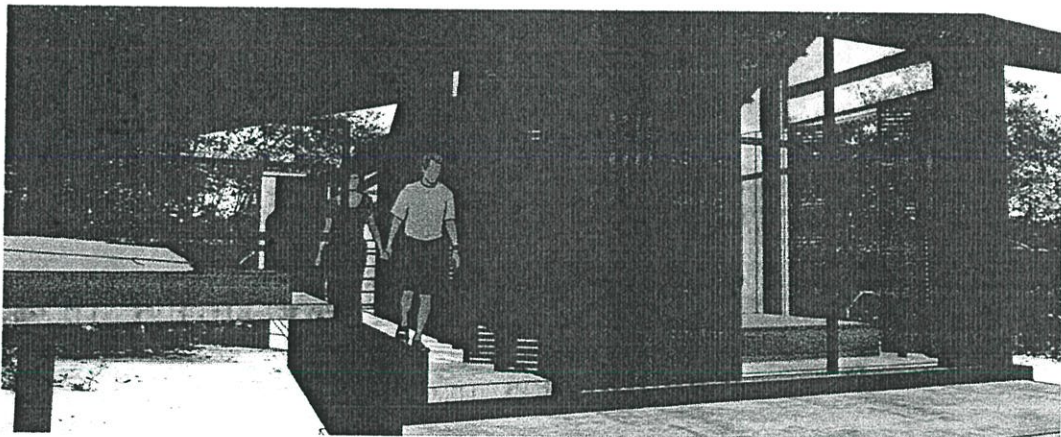
รูปที่ 8.24 ทักษณียภาพโถงต้อนรับ โครงการ

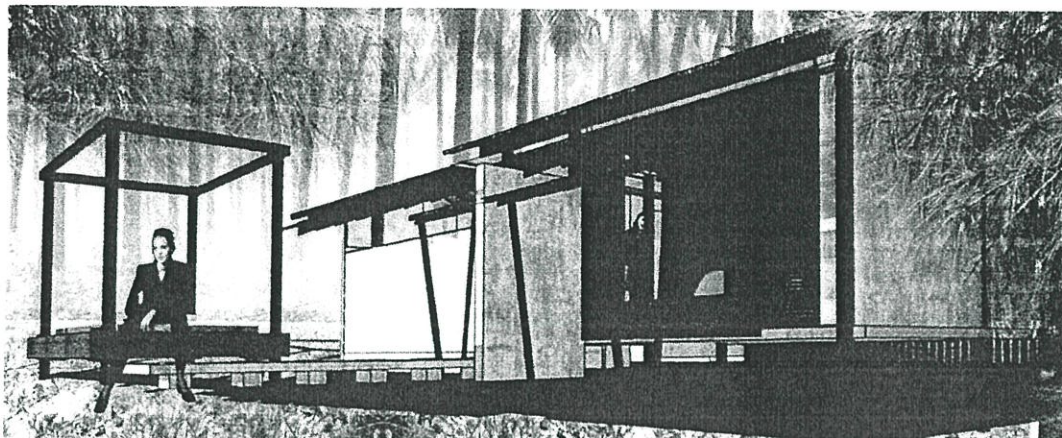
รูปที่ 8.25 ทักษณียภาพร้านอาหารของ โครงการ

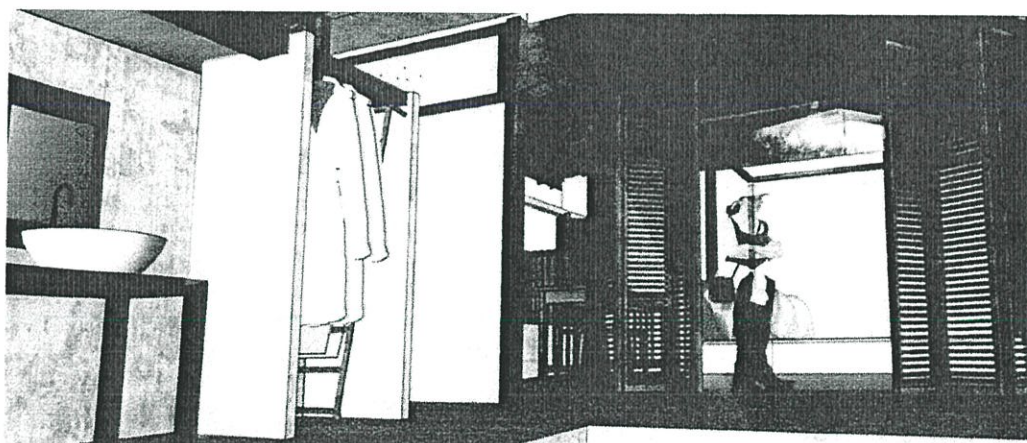
รูปที่ 8.26 ทศนิยมภาพ Mangrove villa

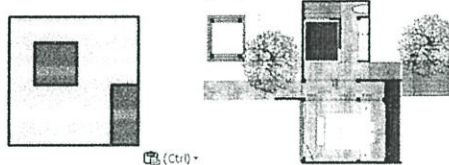
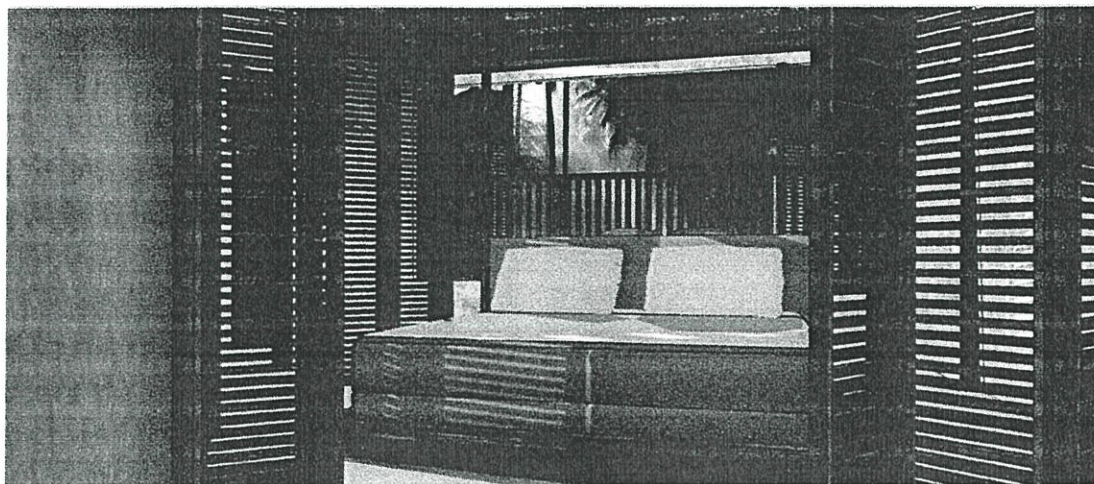
รูปที่ 8.27 ทศนิยมภาพ Mangrove villa

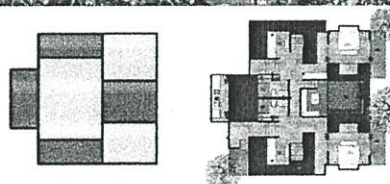
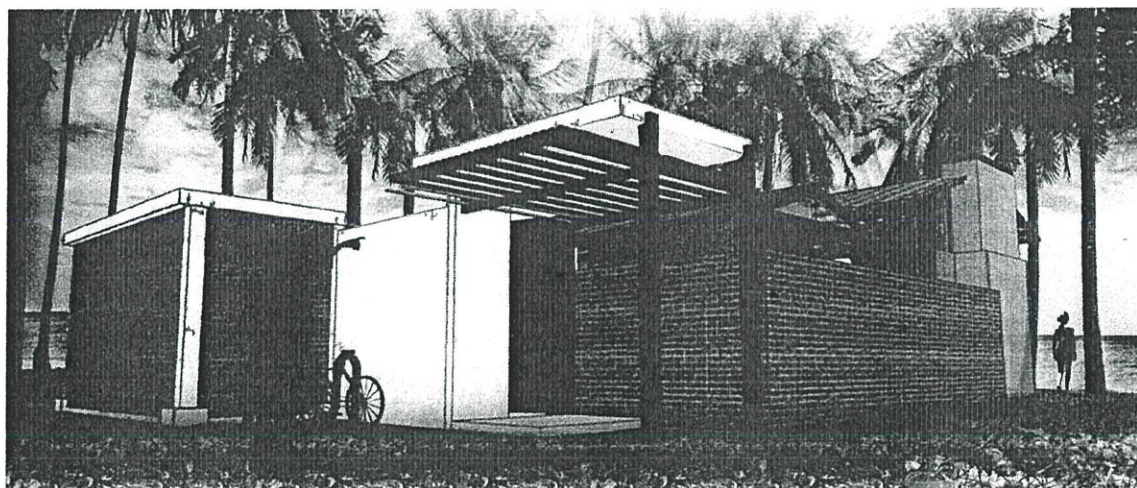
รูปที่ 8.28 ทักษณียภาพ beach forest villa

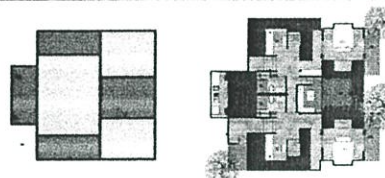
รูปที่ 8.29 ทักษณียภาพภายใน beach forest villa

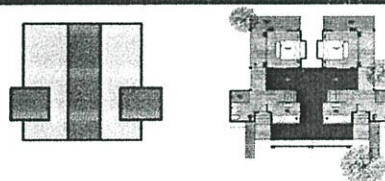
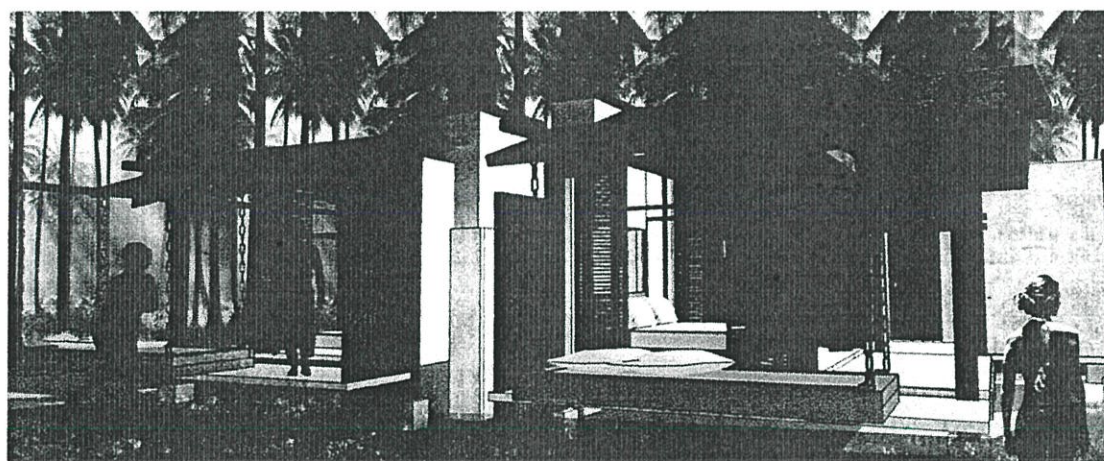
รูปที่ 8.30 ทศนิยมภาพภายใน beach forest villa

รูปที่ 8.31 ทศนิยมภาพ Coconut family villa

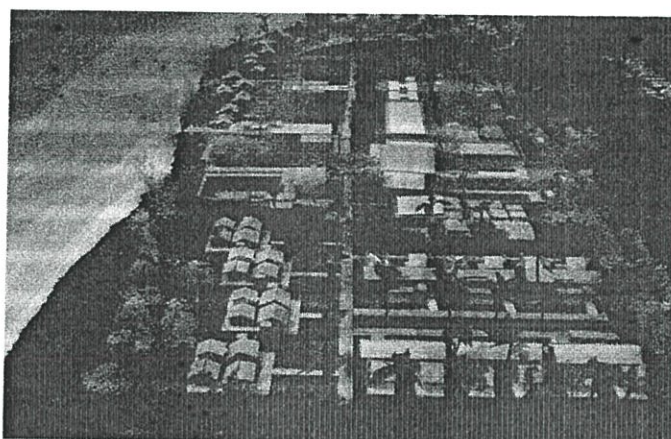
รูปที่ 8.32ทัศนียภาพ Coconut family villa

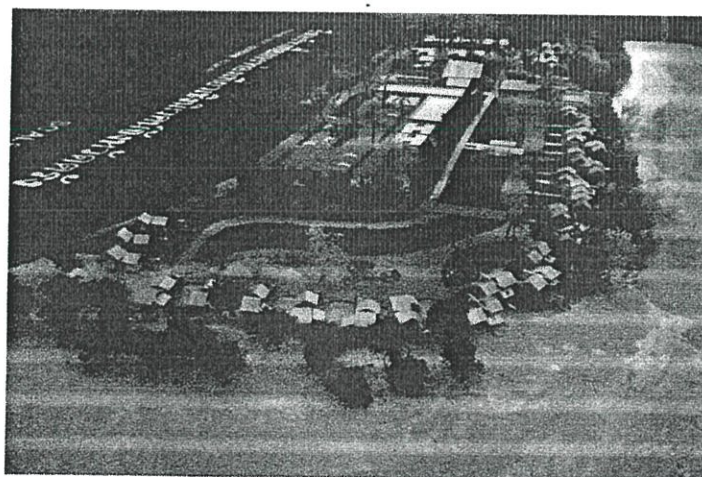
รูปที่ 8.34 ทัศนียภาพ honeymoon beach villa

รูปที่ 8.35 แบบแสดงหุ่นจำลองทั้งโครงการ

รูปที่ 8.36 แบบแสดงหุ่นจำลองโครงการด้านทิศตะวันออก

รูปที่ 8.37 แบบแสดงหุ่นจำลองโครงการด้านทิศตะวันตก

บรรณานุกรม

- กฎกระทรวงกำหนดประเภทและหลักเกณฑ์การประกอบธุรกิจโรงแรม พ.ศ. 2551
กระทรวงการท่องเที่ยว และกีฬา. สรุปสถานการณ์นักท่องเที่ยวต่างชาติ ปี 2548 –
2553. กรุงเทพฯ: กรมการท่องเที่ยว, 2554.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, มาตรฐานที่พักเพื่อการท่องเที่ยว ประเภทสถานพักตากอากาศ
(Resort). กรุงเทพฯ: กรมการท่องเที่ยว, 2550.
- คณะกรรมการการบริหารงานจังหวัดตรัง สำนักงานจังหวัดตรัง, กลุ่มงานยุทธศาสตร์การพัฒนา
จังหวัด. แผนพัฒนาจังหวัดตรัง พ.ศ.2553-2556. ตรัง: กลุ่มงานยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด, 2553.
- นงคินุช ศรชนอนันต์. การโรงแรมเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่6. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการท่องเที่ยวและ
การโรงแรม มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์, 2551.
- ปรีชา แดงโรจน์. การบริหารจัดการ และปฏิบัติงาน โรงแรม ศตวรรษที่ 21. นนทบุรี : เอส.อาร์.พรีน
ติ้ง, 2549.
- พระราชบัญญัติ นโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2551
สมาคมนิสิตเก่าคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. หนังสือเผยแพร่ผลงานการออกแบบ
ดีเด่นของนิสิตเก่าคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ : แพลนพรีนติ้ง จำกัด,
2552.
- Ernst Neufert. Architects' Data. Great Britain: Granada Publishing Limited, 1980.
- Bousmaha Baiche, Nicholas Walliman, Neufert's Architect Data หน้า 466

ภาคผนวก ก.

ประเภท – ขนาดโรงแรม

ความหมายของโรงแรม

โรงแรม คือ ที่พักแรมที่สร้างขึ้นเฉพาะและแบ่งเป็นห้องพัก มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นแก่นักเดินทาง และเก็บค่าเช่าเป็นรายห้อง

โรงแรมกลุ่มต่าง ๆ คือ การแบ่งกลุ่มโรงแรมตามระดับราคาและเป็นการจัดกลุ่มเพื่อประโยชน์ทางสถิติเท่านั้น ไม่ได้ถือเป็นเกณฑ์ตามมาตรฐานสากล

1. กลุ่มที่ 1 ราคาห้องเดี่ยว ตั้งแต่ราคา 2,500 บาทขึ้นไป
2. กลุ่มที่ 2 ราคาห้องเดี่ยว ตั้งแต่ราคา 1,500 – 2,499 บาท
3. กลุ่มที่ 3 ราคาห้องเดี่ยว ตั้งแต่ราคา 1,000 – 1,499 บาท
4. กลุ่มที่ 4 ราคาห้องเดี่ยว ตั้งแต่ราคา 500 – 999 บาท
5. กลุ่มที่ 5 ราคาห้องเดี่ยว ราคาต่ำกว่า 500 บาท

ลักษณะสำคัญของโรงแรม

1. โรงแรมเป็นสถานที่เคลื่อนไหวจากแหล่งที่ตั้งไม่ได้
2. ทุกคนมีสิทธิเข้าพักได้ ยกเว้นเด็กซึ่งไม่มีผู้ดูแลมาพักด้วย
3. โรงแรมเป็นวิสาหกิจที่ขายสินค้าและบริการอย่างชนิดที่คำนวณให้มีกำไรพอสมควรซึ่งขึ้นอยู่กับข้อปฏิบัติการของสากล การเงินของโรงแรมมีสถานะ “อัตรบาล” คือ ไม่มีผู้ใดตั้งการในเรื่องการเงิน นอกจากเจ้าของ, ผู้จัดการ หรือคณะกรรมการที่ได้รับมอบหมาย
4. โรงแรมควรจัดให้บริการทั้งแบบเดี่ยว และแบบกลุ่ม
5. โรงแรมจะต้องจัดให้มีการบริการเอกรูปครบถ้วน สำหรับสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว โดยอย่างน้อยจะต้องมีทั้งห้องนอนและห้องน้ำ ส่วนบริการอื่นที่โรงแรมควรมีคือ อาหาร, บริการซักรีด, เครื่องดื่ม, ไปรษณีย์, ที่ระลึก, ที่ประชุมหรืออื่น ๆ

การศึกษานิตของโรงแรม

สามารถแบ่งออกได้ตามหลักวิชาการดังนี้ คือ

1. การแบ่งชนิดตามลักษณะที่ตั้ง
2. การแบ่งชนิดตามมาตรฐานโรงแรม
3. การแบ่งชนิดตามขนาดของ โรงแรม
4. การแบ่งชนิดตามการดำเนินการของ โรงแรม

5. การแบ่งชนิดตามระยะเวลาการเข้าพัก

6. การแบ่งชนิดตามลักษณะการเข้าพัก

ซึ่งแต่ละชนิดมีรายละเอียดดังนี้

1. การแบ่งชนิดตามลักษณะที่ตั้ง สามารถแบ่งได้ 4 ชนิด ดังนี้

ก. โรงแรมในเมือง (City Hotel, Conventional Hotel) คือ โรงแรมตามเมืองใหญ่ ๆ ที่มีความสำคัญทางการค้า, ธุรกิจ, การทูต, การท่องเที่ยว หรืออื่น ๆ

ข. โรงแรมในเมืองเล็ก (Small City Hotel) คือ โรงแรมที่อยู่ในเมืองขนาดเล็ก ห่างไกลจากชุมชนของเมืองใหญ่

ค. โรงแรมตากอากาศ คือ โรงแรมที่อยู่ตามสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เช่น ชายหาด, ริมทะเล, ภูเขา

ง. โรงแรมท่าอากาศยาน คือ โรงแรมซึ่งตั้งอยู่ใกล้กับท่าอากาศยาน

2. การแบ่งชนิดตามมาตรฐานโรงแรม

ก. โรงแรมชั้นพิเศษ (Luxury Hotel) มีส่วนที่ให้บริการและการบริการพิเศษต่าง ๆ ครบถ้วน

ข. โรงแรมชั้นหนึ่ง (First Class Hotel) มีส่วนที่ให้บริการและสิ่งอำนวยความสะดวก ครบถ้วน

ค. โรงแรมชั้นสอง (Second Class Hotel) ลักษณะการบริการและองค์ประกอบต่าง ๆ ดีน้อยกว่าโรงแรมชั้นหนึ่ง

ง. โรงแรมชั้นสาม (Third Class Hotel) การบริการและส่วนประกอบที่อำนวยความสะดวกต่าง ๆ มีน้อยหรือบางส่วนไม่มี

จ. โรงแรมชั้นสี่ หรือโรงแรมราคาถูก (Cheap Hotel) ให้บริการด้านที่พักค้างคืน หรือห้องนอนเท่านั้น

3. การแบ่งชนิดตามขนาดของโรงแรม

ก. โรงแรมขนาดใหญ่ มีจำนวนตั้งแต่ 300 ห้องพักขึ้นไป

ข. โรงแรมขนาดกลาง มีจำนวนห้องพัก 25 – 299 ห้อง

ค. โรงแรมขนาดเล็ก มีจำนวนห้องพักน้อยกว่า 25 ห้อง

4. การแบ่งชนิดตามการดำเนินการของโรงแรม

ก. ลักษณะอเมริกัน (American Plan Hotel) คือ ห้องพักรวมกับค่าอาหารด้วย ซึ่งอาจเป็น 2 –

ข. ลักษณะยุโรป (Europe Plan Hotel) คือ คิดเพียงอัตราค่าห้องพักเท่านั้น ไม่รวมค่าอาหาร

ค. ลักษณะผสม (Dual Plan Hotel) คือมีทั้ง 2 แบบ ให้แขกเลือกในการรับบริการได้ตามความต้องการ

5. การแบ่งชนิดตามระยะเวลาการเข้าพัก

ก. Transient Hotel มีระยะเวลาการเข้าพักสั้นเพียงวันเดียวหรือมากกว่านั้น ไม่มีการจองห้องพักล่วงหน้า

ข. Resident Hotel มีระยะเวลาการเข้าพักนานหลายวัน อาจเป็นอาทิตย์, เดือน หรือปี

ค. Resort Hotel เป็นแบบที่พักผ่อนหรือพักผ่อน อาจมีระยะเวลาการเข้าพักตั้งแต่ 3 – 20 วัน ตามความต้องการของผู้เข้าพัก

6. การแบ่งชนิดตามลักษณะการเข้าพัก

ก. Business เป็นโรงแรมสำหรับนักธุรกิจ ซึ่งอาจมีส่วนประชุมหรือจัดงานเลี้ยงเพิ่มเข้าด้วย

ข. Leisure of Tourist เป็นโรงแรมสำหรับพักผ่อนและท่องเที่ยว อาจมีส่วนบริการต่าง ๆ สำหรับการพักผ่อนรอบ ๆ โรงแรม

ค. Sport เป็นโรงแรมสำหรับกีฬา โดยอาจมีส่วนเล่นกีฬาประกอบภายในตัวโรงแรมด้วย

ภาคผนวก ข.

คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับ โรงแรม/รีสอร์ท

แผนกต้อนรับส่วนหน้า	
Back of the house	แผนกหลังบ้าน หมายถึง แผนกต่าง ๆ ของโรงแรมให้บริการด้านวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ แก่แขก โดยที่ไม่ค่อยได้ติดต่อกับแขก หรือ สาธารณะชนทั่วไป
Complimentary	ให้ฟรี ให้เป็นอภิชนนทานการ พนักงานโรงแรมนิยมพูดว่า คอม เช่นห้องคอม หมายถึง ห้องที่ไม่ต้องคิดเงิน
Double	ห้องพักสำหรับพัก 2 คน
F.I.T.	เป็นคำย่อมาจาก หมายถึง แขกที่มาพักโรงแรมแบบเดี่ยว ๆ คือ ไม่ได้มาเป็นกลุ่มและไม่สังกัดกลุ่มใดเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า Transient guest
Front desk	บริเวณในห้องโถงส่วนหน้าของโรงแรมที่แขกมาลงทะเบียน แจ้งออก รับหรือฝากกุญแจ รับจดหมายและติดต่อเรื่องอื่น ๆ ได้แก่เคาน์เตอร์ส่วนหน้านั้นเอง
Front Office	แผนกต้อนรับส่วนหน้าของ โรงแรม ซึ่งรับผิดชอบการลงทะเบียนแขกเข้าพัก การเก็บเงินแขกที่จะกลับ ดูแลกุญแจห้องพัก การฝากข้อความต่าง ๆ ฯลฯ
Front of the house	แผนกหน้าบ้าน หมายถึงแผนกต่าง ๆ ของโรงแรมที่เกี่ยวข้องกับ สาธารณะชนในด้านธุรกิจหรือบริการ ได้แก่แผนกต้อนรับส่วน หน้า แผนกสัมภาระ แผนกประชาสัมพันธ์ เป็นต้น
Key drop	ช่องหรือกล่องที่ให้แขกทิ้งกุญแจไว้เวลาจะออกไปข้างนอก
Lobby	ห้องโถงซึ่งเป็นที่รับแขกของ โรงแรม และปกติจะอยู่ติดกับประตู
Red-carpet	แปลตรง ๆ ว่าพรมสีแดง หมายถึงวิธีปฏิบัติแบบพิเศษสำหรับ บุคคลสำคัญมาก บางคนการปฏิบัติที่เป็นพิเศษนี้ เรียกว่า Redcarpet treatment
Room clerk	พนักงานที่ทำหน้าที่ลงทะเบียนแขกและจ่ายห้อง
Single	ห้องพักสำหรับคนเดียว ห้องเดี่ยว
Suite (สวีท)	ห้องชุด ห้องพิเศษ ซึ่งมักกว้างกว่าปรกติ และมีชุดรับแขก และมี ห้องรับแขก บางประเภทก็มีห้องนอนมากกว่า 1 ห้อง

Surcharge	ค่าบริการเพิ่มเติม เช่น ในวันเทศกาลทางโรงแรมอาจจะเก็บค่าบริการพิเศษเพิ่มเติมด้วย
Voucher	ตั๋วหรือบัตรที่ใช้แทนเงิน เช่น แลกที่จ่ายเงินกับบริษัทการท่องเที่ยวไปแล้ว เวลาเข้าพักก็จะถือตั๋ว ไปแสดงให้เจ้าหน้าที่โรงแรมดูด้วย
WC	ห้องน้ำ เป็นคำย่อจากคำเต็มว่า Water closer ซึ่งแปลว่าห้องน้ำ ในยุโรป นิยมเรียกห้องน้ำว่า WC ส่วนในอเมริกาจะนิยมเรียกว่า Restroom ในเมืองไทยนิยมเรียกว่า Toilet ในประเทศอังกฤษเอง นอกจากใช้คำว่า Lavatories หรือ WC แล้วบางครั้งก็เลยไปใช้คำว่า Public Conveniences หรือ Gentleman / ladies แต่ถ้าเป็นภาษาพูดของชาวบ้าน จะเป็น Loo (ดู)
แผนกแม่บ้าน	
Baby – sitter	พี่เลี้ยงเด็ก
General clean	ทำความสะอาดครั้งใหญ่ ที่ไม่ใช่ที่ต้องทำทุกวัน
Maid's cart	รถเข็นของพนักงานทำความสะอาดห้องพัก ซึ่งเก็บอุปกรณ์ทำความสะอาดต่าง ๆ
Master key	ลูกกุญแจที่สามารถเปิดประตู ได้หลายห้องหรือทุกห้อง
Rollaway	เตียงพับและ มีล้อเลื่อนได้ (เตียงเสริม)
Sleepout	ห้องพักที่แขกลงทะเบียนไว้ แล้วไม่ได้มานอนค้างคืน
Skipper	แขกที่ไม่ได้จ่ายค่าห้องพัก (แขกหนี)
Vacancy	ห้องว่าง ห้องที่ไม่มีแขกเข้าพัก
แผนกอาหารและเครื่องดื่ม	
A la carte	เมนูอาหาร แบบที่กำหนดราคาอาหารแต่ละจานไว้ให้เลือกลงเอาไว้ตามที่ต้องการ คือ ไม่ใช่เมนูอาหารแบบขายเป็นชุด
Banquet	งานจัดเลี้ยง
Banquet manager	ผู้จัดการงานเลี้ยง
Brunch	เป็นคำที่นำคำว่า Breakfast กับ Lunch มารวมกันหมายถึงอาหารที่รวมมื้อเช้ากับมื้อเที่ยงเอาไว้ด้วยกัน คือ กินมื้อเดียว ที่ประมาณ 10 โมงเช้า แทนที่จะเป็นสองมื้อ เหมาะสำหรับคนที่ตื่นสายในวันหยุด จะเรียกอาหารเช้าที่กินสาย หรืออาหารกลางวันที่กินเร็วก็ได้

Cover	หมายถึงอุปกรณ์รับประทานอาหารที่จัดวางไว้สำหรับ 1 คน ดังนั้นเมื่อพูดว่าห้องอาหารขายอาหารได้ 10 covers แสดงว่า สามารถรับแขกได้ 10 คนนั่นเอง
Hostess	พนักงานต้อนรับในห้องอาหารมีหน้าที่พาแขกไปนั่งโต๊ะ
Hapery	ผ้าที่ใช้บนโต๊ะอาหาร เช่นผ้าปูโต๊ะ (Tablecloths) ผ้าเช็ดปาก (Napkins) หรือเรียกว่า Table linens
Room service	บริการอาหารเครื่องดื่มที่บริการส่งถึงห้องพักแขก
Side Work	งานที่ต้องทำก่อนห้องอาหารเปิด
Table d'hote	เมนูอาหารที่แขกทุกคนบนโต๊ะจะได้รับอาหารแบบเดียวกันโดย มีราคาที่กำหนดไว้ตายตัว
Turn the table	เคลียร์โต๊ะแล้วจัดใหม่
Linens	เครื่องใช้ที่ทำด้วยผ้า เช่น ผ้าเช็ดตัว ผ้าปูที่นอน ปลอกหมอน
Valet service	บริการชักแฮงและรีดผ้า
แผนกโทรศัพท์	
Collect call	โทรศัพท์ประเภทผู้รับสายปลายทางเป็นผู้จ่ายค่าบริการ
Conference call	โทรศัพท์ที่สามารถคุยกันได้ทีละหลายคน โดยแต่ละคนอยู่กันคน ละสถานที่
House telephone	โทรศัพท์ที่ใช้ติดต่อกันภายในโรงแรม
Wake up service	บริการโทรปลุกแขกในห้องพัก หรือที่นิยมเรียกกันว่า Morning call
แผนกซ่อมบำรุงอาคารสถานที่	
Maintenance	หมายถึง การซ่อมบำรุงต่าง ๆ ในลักษณะเพื่อการรักษาโรงแรม ให้คงสภาพเดิมไว้ ได้แก่ งานทาสี ซ่อมแซมระบบท่อ ซ่อม เฟอร์นิเจอร์ที่เสียหาย ซ่อมพรม ฯลฯ
Engineering	แผนกช่างที่มีหน้าที่ดูแลให้เครื่องจักร และเครื่องยนต์ต่าง ๆ ทำงานได้
Utilities	บริการต่าง ๆ ที่มีลักษณะเป็นสาธารณูปโภค เช่น ไฟฟ้า น้ำประปา ก๊าซ เป็นต้น
แผนกรักษาความปลอดภัย	
Emergency exit	ทางออกฉุกเฉิน

Escape route	เส้นทางหนีภัย
Fire drill	การซ้อมดับเพลิง
Fire extinguisher	เครื่องดับเพลิง
First aid kit	ชุดปฐมพยาบาล
Lost and found	ห้องที่สามารถตามหาสิ่งของที่หายไป หรือ ห้องส่งของที่เก็บได้
Safe – deposit box	ตู้นิรภัยสำหรับเก็บของมีค่าฝากขาย
Allotment	การจัดสรรห้องพักจำนวนหนึ่งสำรองให้บริษัททัวร์แต่ละรายไว้ ถ้ายังขายไม่ได้ในเวลาที่กำหนดไว้โรงแรมจะเรียกคืน คือยกเลิก การสำรอง ในธุรกิจสายการบินก็มีการจัดสรรในทำนองเดียวกัน
American plan	ระบบการขายแบบหนึ่งที่เสนอราคาโดยรวมราคาห้องพัก กับ - อาหารวันละ 3 มื้อ เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า Full board หรือ en pension (ออง ปองซีออง)
Demi –pension	(เดมิ – ปองซีออง) ระบบการขายแบบหนึ่งที่เสนอราคาโดยรวม ราคาห้องพัก อาหารเช้าและอาหารมื้ออื่นอีกหนึ่งมื้อ เรียกอีก อย่างหนึ่งว่า Half Board
European plan	ระบบการขายแบบที่เสนอราคาค่าห้องพักอย่างเดียวโดยไม่รวม ค่าอาหารด้วย
Patron	ลูกค้าประจำ
Rack rate	อัตราค่าห้องพักที่ประกาศอย่างเป็นทางการ มักจะสูงกว่าราคาที่ ขายจริง เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า Published rate
แผนกจัดการ	
Apprentice	พนักงานฝึกงาน
Clientele	กิจการหลายอย่างที่ดำเนินการ โดยบริษัทเดียวกัน
Deluxe	คำที่พูดถึงลูกค้าที่มีลักษณะเป็นกลุ่มก้อน กลุ่มลูกค้าหรู ดีเลิศ ดี เป็นพิเศษ
Facilities	สิ่งอำนวยความสะดวก หรือบริการต่าง ๆ ที่จัดไว้ให้
High season	ช่วงที่ขายดีที่สุดของปีหรือเรียกว่า Peak
Inn	ที่พักสำหรับผู้เดินทาง โดยมากจะมีบริการด้านอาหารด้วย
Low season	ช่วงที่มีแขกน้อยของปี เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า Off season
Night manager	บุคคลที่ทำหน้าที่บริหารงานในตอนกลางคืน

Resident manager

ผู้จัดการ โรงแรมที่อาศัยอยู่ใน โรงแรมนั้นด้วย

Resort

สถานที่ใช้สำหรับพักผ่อนหรือเพื่อการบันเทิง

Tavern

สถานที่ที่ขายเหล้า หรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

ภาคผนวก ก.

การควบคุมการก่อสร้างและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

การควบคุมการก่อสร้างและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

1. เทศบัญญัติเกี่ยวกับลักษณะของอาคารและส่วนต่าง ๆ ของอาคาร

1.1 อาคารที่มีได้ก่อสร้างด้วยวัสดุถาวรและวัสดุทนไฟเป็นส่วนใหญ่ ครัวไฟนั้นจะต้องอยู่นอกอาคารเป็นส่วนตัดต่างหาก ถ้าจะรวมครัวไปไว้ในอาคารด้วยก็ได้ แต่ต้องลาดพื้นบุผนังฝาเพดานครัวไฟด้วยวัสดุถาวรและวัสดุทนไฟเป็นส่วนใหญ่

1.2 อาคารที่ปลูกสร้างเกินกว่า 2 ชั้น ต้องใช้วัสดุถาวรและวัสดุทนไฟเป็นส่วนใหญ่และพื้นอาคารทุกชั้นต้องทำด้วยวัสดุทนไฟ

1.3 อาคารที่ปลูกสร้างเกินกว่าสามชั้น นอกจากมีบันไดตามปกติแล้วต้องมีทางลงหนีไฟอย่างน้อยอีกหนึ่งทาง

1.4 อาคารพาณิชย์ ห้องแถว ตึกแถว โรงงานอุตสาหกรรมและอาคารสาธารณะต้องมีที่ว่างเป็นทางเดินหลังอาคาร เพื่อใช้ติดต่อถึงกัน โดยกันเขตให้ปรากฏกว้างไม่น้อยกว่า 2.00 เมตร เว้นแต่แนวอาคารด้านหลังอยู่ติดต่อกับทางสาธารณะ แต่ถ้าทางสาธารณะนั้นกว้างไม่ถึง 4.00 เมตร ต้องเว้นทางเดินด้านหลังอาคารกว้าง 2.00 เมตร จากจุดกึ่งกลางทางสาธารณะนั้น แต่ถ้าอาคารปลูกสร้างเป็นหน่วยเดียวกันอยู่ริมถนนสองสายตัดกันและแนวอาคารด้านที่อยู่ติดถนนแต่ละด้านยาวไม่เกิน 15.00 เมตร จะไม่มีทางเดินด้านหลังอาคารก็ได้

1.5 อาคารทุกชนิดจะปลูกสร้างบนที่ดินซึ่งถมด้วยขยะมูลฝอยมิได้เว้นแต่มูลฝอยนั้นจะได้กลายเป็นดินแล้วหรือได้ทับด้วยดินระทุบแน่นไม่ต่ำกว่า 30 เซนติเมตร และมีลักษณะไม่เป็นอันตรายแก่อนามัย และมั่นคงพอแก่การปลูกสร้างแล้ว

1.6 รั้วหรือกำแพงเขตให้ทำได้สูงไม่เกิน 300 เซนติเมตร เหนือระดับถนนประตูรั้วหรือกำแพงทางรถเข้าเมื่อมีคานบนให้วางคานสูงตั้งแต่ 300 เซนติเมตรขึ้นไปจากระดับถนน

1.7 สะพานสำหรับรถข้ามได้ต้องมีช่องกว้างเป็นทางจราจรไม่น้อยกว่า 300 เมตรและมีส่วนลาดไม่ชันกว่า 1 ใน 10 ถ้ามีหลังคาคลุมต้องวางบนคานบนให้วางคานสูงตั้งแต่ 30 เซนติเมตรจากระดับพื้นสะพาน

1.8 ช่องทางเดินภายในอาคารให้ทำกว้างไม่น้อยกว่า 100 เซนติเมตร กับมิให้มีเสาที่กีดกันให้ส่วนหนึ่งส่วนใดแคบกว่ากำหนด ทั้งให้มีแสงสว่างธรรมชาติและเห็นได้เวลากลางวันด้วย

1.9 ระยะตั้งระหว่างพื้นถึงเพดานตรงยอดฝ้ายหรือยอดผนังของอาคารตอนที่ต่ำสุดต้องไม่ต่ำกว่าที่กำหนดไว้ตามตารางต่อไปนี้

ประเภทการใช้อาคาร	มีระบบปรับอากาศ (ม.)	ไม่มีระบบปรับอากาศ(ม.)
พักอาศัย ห้องเรียนนักเรียน	2.40	2.40
อนุบาล	2.40	3.00
สำนักงาน ห้องพักในโรงแรม	2.70	3.00
ห้องเรียน ห้องโถง ภัตตาคาร	3.00	3.50
ห้องขายสินค้า ห้องประชุม	2.00	2.00
ห้องเก็บสินค้า		
ห้องน้ำ- ส้วม ระเบียง ช่องทางเดิน		

1.10 ห้องน้ำ ห้องส้วม ระเบียงของอาคารต้องมีระยะตั้งระหว่างพื้นถึงเพดานตอนที่ต่ำสุดไม่ต่ำกว่า 2.00

1.11 โรงเก็บรถยนต์ต้องมีระยะตั้งระหว่างพื้นถึงเพดานตรงยอดฝ้ายหรือยอดผนังตอนที่ต่ำสุดไม่ต่ำกว่า 2.10 เมตร

1.12 ห้องในอาคารพาณิชย์ โรงงานอุตสาหกรรม อาคารสาธารณะ ซึ่งมีระยะตั้งระหว่างพื้นถึงเพดานตรงยอดฝ้ายหรือผนังตอนที่ต่ำสุดตั้งแต่ 4.60 เมตรขึ้นไปจะทำพื้นเพื่อประโยชน์ใช้สอยของบุคคลอีกชั้นหนึ่งในห้องนั้นก็ได้ โดยพื้นดังกล่าวนั้น จะต้องมีเนื้อที่ไม่เกิน 1 ใน 3 ของเนื้อที่ห้อง และระยะตั้งของพื้นดังกล่าวถึงเพดานตรงยอดฝ้ายหรือยอดผนังตอนต่ำสุดต้องไม่ต่ำกว่า 2.40 เมตร และในกรณีที่จะใช้พื้นที่ห้องส่วนที่อยู่ใต้ดินดังกล่าวนี้เป็นพื้นเพื่อใช้พักอาศัยหรือเป็นทางผ่านด้วยแล้ว ระยะตั้งระหว่างพื้นถึงเพดานใต้พื้นดังกล่าวต้องไม่ต่ำกว่า 30 เซนติเมตร

1.13 พื้นชั้นล่างของอาคารที่ตั้งอยู่ริมแนวถนนในที่ราบจะเป็นอาคารที่พักอาศัยหรือไม่ก็ตาม ต้องสูงกว่าระดับถนนนั้นไม่ต่ำกว่า 30 เซนติเมตร

1.14 เตาไฟสำหรับการอุตสาหกรรมหรือการพาณิชย์ชนิดเป็นเตาก่อหรือเตาเหล็กให้ตั้งได้เฉพาะในอาคาร ซึ่งประกอบด้วยวัสดุทนไฟเป็นส่วนใหญ่ เตาไฟและปล่องระบายควันไฟจะต้องทำมิให้ฝ้ายหรือผนังหรือหลังคาถูกความร้อนจัดได้

1.15 บันไดอันเป็นประธานสำหรับอาคารสาธารณะ โรงงานอุตสาหกรรม และอาคารพาณิชย์ ต้องทำขนาดกว้างไม่น้อยกว่า 160 เซนติเมตร ช่วงหนึ่งไม่สูงเกิน 400 ซม. ลูกตั้งไม่สูงกว่า 19 เซนติเมตร ลูกนอนไม่แคบกว่า 24 เซนติเมตร ถ้าไม่มีบันไดขึ้นลงให้มากพอที่จะใช้เป็นทางลงหนีไฟได้ดีพอสมควรแล้ว ต้องมีทางลงหนีไฟอีก ตอนใดที่ต้องทำเลยมีบันไดเวียนส่วนแคบที่สุดของลูกนอนต้องไม่แคบกว่า 10 เซนติเมตร

1.16 บันไดซึ่งช่วงสูงกว่าระยะที่กำหนดไว้ ให้ทำที่พักขนาดกว้างยาวไม่น้อยกว่าส่วนกว้างของบันไดนั้น

1.17 วัสดุหลังคาให้ทำด้วยวัสดุทนไฟ เว้นแต่อาคารซึ่งตั้งอยู่ห่างจากอาคารอื่น ซึ่งมุงด้วยวัสดุทนไฟหรือจากเขตที่ดินหรือทางสาธารณะเกิน 40 เมตร จึงจะใช้มุงด้วยวัสดุอื่น ๆ ได้

1.18 ลิฟต์สำหรับใช้บรรทุกบุคคล ให้ทำได้แต่ในอาคารซึ่งประกอบด้วยวัสดุทนไฟเป็นส่วนใหญ่ และโดยเฉพาะส่วนต่อเนื่องกับลิฟต์นั้นต้องเป็นวัสดุทนไฟทั้งสิ้น และลิฟต์นั้นจะต้องเป็นส่วนปลอดภัยไม่น้อยกว่า 4 เท่าของน้ำหนักที่กำหนดไว้

1.19 อาคารที่ปลูกสร้างสูงเกิน 7 ชั้น ให้มีพื้นที่ลาดฟ้าเพื่อใช้เป็นทางหนีไฟทางอากาศตามสภาพที่เหมาะสม

2. เทศบัญญัติเกี่ยวกับแนวอาคารและระยะต่าง ๆ

2.1 เพื่อป้องกันการเกิดปัญหาจราจร และเพื่อให้เกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อยริมถนนสองฟากถนนพระรามที่ 3 ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร กำหนดบริเวณห้ามก่อสร้างคัดแปลงใช้อาคารบางชนิดภายในระยะ 15 เมตรจากเขตถนน

2.2 ห้ามมิให้บุคคลใดปลูกสร้างอาคาร หรือส่วนของอาคารยื่นออกมาในหรือเหนือทางเดินสาธารณะ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือซึ่งจะต้องไม่เกินกำหนดต่อไปนี้

สำหรับกันสาดของพื้นที่ชั้นแรกเหนือระดับถนน

- ระยะยื่นของกันสาดไม่เกิน 200 เซนติเมตรจากผนัง
- ระยะปลายกันสาดไม่ต่ำกว่า 30 เซนติเมตร เหนือทางเท้า
- ระยะยื่นของกันสาดจะต้องไม่เกินกำหนดของสูตรนี้ด้วย

$$y = (g + r) / 10$$

สำหรับส่วนประณีตสถาปัตยกรรมของพื้นที่ชั้นอื่น ๆ

- ระยะยื่นของชายคาไม่เกิน 150 เซนติเมตรจากผนัง
- ระยะยื่นของส่วนประกอบสถาปัตยกรรมไม่เกิน 120 เซนติเมตรจากผนัง
- ระยะที่กล่าวนั้นจะต้องไม่เกินกำหนดของสูตรนี้ด้วย

$$y = (g + r) / 20$$

ให้ y = ระยะยื่นออกมาจากผนังเป็นเซนติเมตร

g = ความกว้างของถนนเป็นเซนติเมตร

r = ระยะผนังอาคารจากแนวถนนเป็นเซนติเมตร

2.3 ห้ามมิให้ปลูกสร้างอาคาร มีระยะตั้งระหว่างพื้นดินถึงเพดานตรงยอดฝ้ายหรือยอดผนังสูงเกินกว่าระยะราบจากผนังด้านหน้าของอาคารจนถึงแนวถนนฟากตรงข้าม

2.4 สำหรับอาคารหลังเดียวกัน ซึ่งมีถนนสองสายขนานอยู่และถนนสองสายนั้นขนาดไม่เท่ากัน เมื่อส่วนกว้างของอาคารนั้นไม่เกิน 15 เมตร อนุญาตให้ปลูกสร้างถึงระดับสูงเท่าตอมแนว

ถนนที่กว้างได้ทั้งหลัง สำหรับอาคารหลังเดียวกันซึ่งอยู่ที่มุมถนนสองสายขนาดไม่เท่ากัน อนุญาตให้ปลูกสร้างด้านถนนแคบถึงระดับสูง $2 \frac{1}{2}$ ของความกว้างแห่งถนนแคบและให้ปลูกสร้างอาคารสูง ดังว่านี้ได้เป็นระยะยาวจากมุมถนนเพียงสองเท่าของความกว้างแห่งถนนแคบนั้น

2.5 ห้ามมิให้ปลูกสร้างอาคารริมแนวทางสาธารณะ โดยมีระยะตั้งระหว่างพื้นดินถึงเพดานตรงยอดฝา หรือยอดผนังสูงเกินระดับ 40 เมตร ถึงแม้ว่าตรงนั้นจะเป็นถนนขนาดกว้างเท่าใดก็ตาม

2.6 อาคารที่ปลูกชิดกับที่ดินของผู้อื่นหรือชิดกับอาคารหลังหนึ่งนั้น ถ้ามีระยะค้ำห่างน้อยกว่า 200 เซนติเมตร สำหรับอาคารสองชั้นลงมา หรือน้อยกว่า 300 เซนติเมตร สำหรับอาคารสองชั้นขึ้นไป ห้ามมิให้มีหน้าต่าง ประตู หรือช่องระบายลมในด้านที่ชิดกับเขตที่ดินหรืออาคารอื่นนั้น อย่างไรก็ตาม อาคารที่ปลูกชิดกับที่ดินของผู้อื่นนั้น จะมีระยะห่างจากเขตที่ดินต่ำกว่า 50 เซนติเมตรไม่ได้ เว้นแต่จะปลูกสร้างโดยวิธีตกลงทำผนังร่วมกัน แต่ทั้งนี้ไม่เสียประโยชน์ทางสถาปัตยกรรม

2.7 อาคารต้องมีที่ว่างอันปราศจากสิ่งก่อสร้างปกคลุมไม่น้อยกว่าส่วนที่กำหนดไว้ดังต่อไปนี้ อาคารที่พักอาศัย ห้องแถว ดึกแถวและอาคารอื่นซึ่งใช้เป็นที่พักอาศัยด้วยแต่ละหลังหรือห้องให้มีที่ว่าง 30 ใน 100 ส่วนของพื้นที่ชั้นใดชั้นหนึ่งที่มีมากที่สุดของอาคาร

อาคารซึ่งไม่ได้ใช้เป็นที่พักอาศัยด้วย แต่ละหลังหรือห้องให้มีที่ว่าง 10 ใน 100 ส่วนของพื้นที่ชั้นใดชั้นหนึ่งที่มีมากที่สุดของอาคาร

ภายในบังคับ อาคารพาณิชย์ ห้องแถว หรืออาคารสาธารณะที่มีหน้าต่างหรือประตูเปิดสู่ภายนอกไม่น้อยกว่า 20 ใน 10 ส่วนของพื้นที่แต่ละชั้นของอาคารจะไม่มีที่ว่างเลยก็ได้

หน้าต่าง ประตู ด้านที่เปิดสู่ภายนอก หมายถึง ช่องเปิดของผนังด้านชิดทางสาธารณะหรือด้านที่ติดต่อกับที่ดินของผู้อื่นไม่น้อยกว่า 2.00 เมตร สำหรับอาคารตั้งแต่ชั้นที่ 2 ลงมาหรือน้อยกว่า 3.00 เมตร สำหรับอาคารตั้งแต่ 3 ชั้นขึ้นไป

3. เทศบัญญัติเกี่ยวกับที่จอดรถ

3.1 ให้กำหนดประเภทของอาคารซึ่งต้องมีที่จอดรถยนต์ ที่กับลักรถยนต์และทางเข้า-ออกของรถยนต์ไว้ดังต่อไปนี้

- โรงมหรสพที่มีพื้นที่สำหรับจัดที่นั่งสำหรับคนดูตั้งแต่ 50 ที่ขึ้นไป
- โรงแรมที่มีห้องพักตั้งแต่ 30 ห้องขึ้นไป
- อาคารชุดที่มีพื้นที่แต่ละครอบครัว ตั้งแต่ 60 ตารางเมตรขึ้นไป
- ภัตตาคารที่มีพื้นที่สำหรับตั้งโต๊ะอาหารตั้งแต่ 150 ตารางเมตรขึ้นไป

- ห้างสรรพสินค้าที่มีพื้นที่ตั้งแต่ 300 ตารางเมตรขึ้นไป
- สำนักงานที่มีพื้นที่ตั้งแต่ 300 ตารางเมตรขึ้นไป
- อาคารขนาดใหญ่ที่มีความสูงเกิน 15 เมตร มีพื้นที่รวมกันเกิน 1,000 ตร.ม.
- ห้องโถงของโรงแรม ภัตตาคาร หรืออาคารขนาดใหญ่

3.2 อาคารหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคารที่ใช้เป็นที่ประกอบกิจการหลายประเภท ถ้าเป็นประเภทของที่ต้องมีที่จอดรถยนต์ ที่กั้บรถยนต์ และทางเข้า – ออก ของรถยนต์ ตามข้อ 2 ต้องจัดให้มีจำนวนที่จอดรถยนต์ตามที่กำหนดในข้อ 3 ของแต่ละประเภทของอาคารที่ใช้เป็นที่ประกอบกิจการในอาคารหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคารนั้นรวมกัน

3.3 ที่จอดรถยนต์ 1 คัน ต้องเป็นพื้นที่สี่เหลี่ยมผืนผ้ากว้างไม่น้อยกว่า 2.50 เมตร ยาวไม่น้อยกว่า 6 เมตร โดยต้องทำเครื่องหมายแสดงลักษณะและขอบเขตของที่จอดรถยนต์ไว้ให้ปรากฏ

3.4 ที่จอดรถยนต์ต้องจัดให้อยู่ภายในบริเวณของอาคารนั้น ถ้าอยู่นอกอาคารต้องมีทางไปสู่อาคารนั้นไม่เกิน 200 เมตร

3.5 ที่กั้บรถยนต์ต้องมีพื้นที่เพียงพอและอยู่ในที่เหมาะสมให้สามารถกั้บรถยนต์เข้าสู่ทางเข้า – ทางออกของรถยนต์ได้โดยสะดวก โดยต้องทำเครื่องหมายแสดงแนวการกั้บของรถยนต์ไว้ให้ปรากฏในกรณีที่จัดให้รถวิ่งจากทางออกจะไม่มีที่กั้บรถก็ได้

3.6 ทางเข้าออกของรถยนต์ต้องกว้างไม่น้อยกว่า 3.50 เมตร โดยต้องทำทำเครื่องหมายแสดงทางเข้าและทางออกให้ปรากฏ และปากทางเข้าออกของรถยนต์ต้องเป็นดังนี้

- แนวศูนย์กลางปากทางเข้า – ออกของรถยนต์ ต้องไม่อยู่ที่ที่เป็นทางร่วมหรือทางแยกและต้องห่างจากจุดเริ่มต้นโค้งหรือหักมุมของขอบทางร่วมหรือขอบทางแยกสาธารณะมีระยะไม่น้อยกว่า 20 เมตร สำหรับโรงมหรสพ ระยะดังกล่าว ต้องไม่น้อยกว่า 50 เมตร

- แนวศูนย์กลางปากทางเข้า – ออกของรถยนต์ ต้องไม่อยู่เชิงลาดสะพาน และต้องห่างจากจุดเชิงลาดสะพานมีระยะไม่น้อยกว่า 50 เมตร สำหรับโรงมหรสพ ระยะดังกล่าว ต้องไม่น้อยกว่า 100 เมตร

4 เทศบัญญัติเกี่ยวกับการสุขภาพ

4.1 อาคารที่บุคคลอาจเข้าพักอาศัยหรือใช้สอยได้ ให้มีเครื่องสุขภัณฑ์ไว้ตามจำนวนอันสมควร แต่ต้องไม่น้อยกว่าอัตราที่กำหนดไว้ต่อไปนี้

ประเภทของอาคาร	ที่ปีสภาวะ	อ่างล้างหน้า
- อาคารที่พักอาศัยต่อหนึ่งหลัง	-	-
- อาคารชุดต่อหนึ่งหน่วย	-	1
- ห้องแถว ตึกแถว สูงไม่เกิน 3 ชั้น ต่อ 1 คูหา	-	1
- ตึกแถวสูงเกิน 3 ชั้นต่อ 1 คูหา	1	1
- โรงแรมต่อ 1 ห้อง	-	1
- ห้องพักต่อ 50 ตารางเมตร	-	1
- อาคารสำนักงาน โรงเรียน โรงพยาบาล และอาคารพาณิชย์ ต่อ 75 ตารางเมตร	1	1
- หอประชุม โรงมหรสพ ต่อ 250 ตารางเมตร	1	1
- โรงงานอุตสาหกรรม ต่อ 400 ตารางเมตร	1	1
(เศษของพื้นที่ถ้าเกินหนึ่งให้คิดจำนวนเต็ม)		

4.2 ห้องต้องมีขนาดเนื้อที่ภายในไม่น้อยกว่า 0.90 ตารางเมตร และต้องมีความกว้างภายในไม่น้อยกว่า 0.90 เมตร ถ้าเป็นห้องอาบน้ำด้วยต้องมีเนื้อที่ภายในไม่น้อยกว่า 1.50 เมตร มีลักษณะที่จะรักษาความสะอาดได้ง่าย และต้องมีห้องระบายอากาศไม่น้อยกว่าร้อยละสิบของพื้นที่ห้องหรือมีพัดลมระบายอากาศ

4.3 ส้วมต้องเป็นชนิดชำระสิ่งปฏิกูลด้วยน้ำลงบ่อเกรอะ บ่อซึม การสร้างส้วมภายในระยะ 20.00 เมตร จากเขตคลองสาธารณะ ต้องสร้างเป็นส้วมถังเก็บชนิดน้ำซึมไม่ได้

4.4 อาคารชุดพักอาศัย อาคารขนาดใหญ่ที่มีใช้ตึกแถว ห้องแถว ซึ่งมีพื้นที่เกิน 2,000 ตารางเมตร หรือโรงแรม ต้องจัดให้มีที่ทิ้งขยะอันไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อยู่ใกล้เคียง

ภาคผนวก ง.

พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๖๘

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๘)

อาทิตยทิพอาภา

เจ้าพระยายมราช

เจ้าพระยาพิชัยนาครโยธิน

ตราไว้ ณ วันที่ ๘ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๘

เป็นปีที่ ๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติไว้ว่า สมควรให้โรงแรมมีระเบียบอันดี
จึงมีพระราชโองการ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภา
ผู้แทนราษฎรดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช ๒๕๖๘”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้เมื่อพ้นกำหนด ๓ เดือนนับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๒ ในพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้ที่มีหน้าที่รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

“โรงแรม” หมายความว่า บรรดาสถานที่ทุกชนิดที่จัดตั้งขึ้นเพื่อรับสินจ้างสำหรับคนเดินทาง
หรือบุคคลที่ประสงค์จะหาที่อยู่ หรือที่พักชั่วคราว

“นายทะเบียน” หมายความว่า เจ้าพนักงานที่รัฐมนตรีได้แต่งตั้งขึ้นให้มีหน้าที่รับจดทะเบียน
และควบคุมโรงแรม

“ผู้พัก” หมายความว่า คนเดินทางหรือบุคคลอื่นใดซึ่งเจ้าสำนักจัดให้พักอาศัยในโรงแรมเพื่อ
อยู่หรือพักชั่วคราว โดยจะเสียสินจ้างหรือไม่ก็ตาม

“เจ้าสำนัก” หมายความว่า บุคคลผู้ควบคุมและจัดการโรงแรม

มาตรา ๔ โรงแรมจะเปิดดำเนินการได้ก็แต่เมื่อได้รับใบอนุญาตและจดทะเบียนโดย
ถูกต้อง

โรงแรมที่เปิดกิจการอยู่ก่อนวันใช้พระราชบัญญัตินี้ ให้ยื่นคำขออนุญาตจดทะเบียนภายในกำหนดสองเดือน นับตั้งแต่วันที่ใช้พระราชบัญญัตินี้เป็นต้นไป

มาตรา ๕ คำขออนุญาตเปิดโรงแรมนั้น จะต้องระบุข้อความที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงและกรณีจะเป็นอย่างไรก็ตามจะต้องมี

- (๑) ชื่อหรือยี่ห้อโรงแรม
- (๒) ประเภทโรงแรม
- (๓) ชื่อสำนักและอาชีพของเจ้าของและเจ้าสำนัก
- (๔) ตำบลที่ตั้งโรงแรม

ใบอนุญาตจะต้องมีรายการดังกล่าวนี้ด้วย

ถ้าโรงแรมยังไม่ได้จัดสร้างให้ผู้ขออนุญาตยื่นแผนผังและรายการของโรงแรมที่ประสงค์จะสร้างต่อนายทะเบียน เมื่อนายทะเบียนเห็นเป็นที่พอใจว่าไม่มีสิ่งใดขัดต่อความประสงค์แห่งมาตรา ๖ ก็ให้นายทะเบียนอนุมัติจัดสร้างขึ้นได้

มาตรา ๖ ให้นายทะเบียนอนุญาตให้เปิดดำเนินกิจการโรงแรมต่อเมื่อเป็นที่พอใจตามคำแนะนำของพนักงานสาธารณสุขว่าความมั่นคง ความสะอาด ช่องอากาศ และสถานที่ไม่ขัดกับอนามัย

ใบอนุญาตฉบับหนึ่งให้ใช้ได้เฉพาะ โรงแรมเดียวและสิ้นอายุในวันที่ ๓๑ ธันวาคมของทุกปี

มาตรา ๗ ถูกยกเลิกและบัญญัติความใหม่แทน โดยมาตรา ๓ แห่งพ.ร.บ. โรงแรม ฉบับที่ ๓ พ.ศ. ๒๔๕๕ และใช้ความใหม่แทนอีกครั้งโดยมาตรา ๓ แห่งพ.ร.บ. โรงแรม ฉบับที่ ๔ พ.ศ. ๒๔๕๕ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๗ ในการออกใบอนุญาตเปิดโรงแรม ให้เก็บค่าธรรมเนียมตามประเภทของโรงแรมหรือตามลักษณะของห้องพัก ตามหลักเกณฑ์หรือวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๘ การเปลี่ยนชื่อหรือยี่ห้อ การย้ายสถานที่ การเพิ่มหรือลดจำนวนห้องสำหรับพักแห่งโรงแรมจะทำได้ต่อเมื่อได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากนายทะเบียนซึ่งได้บันทึกการอนุญาตไว้โดยถูกต้องแล้ว

มาตรา ๙ การเปลี่ยนตัวเจ้าของทั้งเจ้าของคนเก่าและคนใหม่จะต้องแจ้งเป็นหนังสือแก่นายทะเบียนภายในห้าวันนับแต่วันเปลี่ยนเมื่อเจ้าของต้องการจะเลิกดำเนินกิจการ โรงแรมจะต้องแจ้งแก่นายทะเบียนล่วงหน้าก่อนห้าวัน

มาตรา ๑๐ ในกรณีที่นายทะเบียนปฏิเสธไม่ยอมออกใบอนุญาตตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ก่อนๆ ให้อุทธรณ์ไปยังรัฐมนตรีภายในกำหนด ๑๕ วัน คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีเป็นที่สุด

มาตรา ๑๑ โรงแรมจะต้องมี

(๑) ป้ายบอกชื่อหรือยี่ห้อเป็นภาษาไทยให้เด่นชัดคิดไว้หน้าโรงแรม

(๒) ใบอนุญาตคิดไว้ในที่เปิดเผยภายในโรงแรมและให้ใกล้ทางเข้าออกหน้าโรงแรมมากที่สุด

(๓) เลขที่ประจำห้องพักคิดไว้หน้าห้อง

มาตรา ๑๒ โรงแรมต้องมีสมุดที่มีเลขหน้าเรียงต่อกันตามลำดับสำหรับจดนามผู้พัก โดยก่อนนี้เจ้าสำนักต้องยื่นสมุดต่อนายทะเบียนเพื่อประทับตราและลงมือชื่อกำกับทุกแผ่น

มาตรา ๑๓ การที่สมุดจดนามผู้พักสูญหายหรือถูกลักนั้น มิให้ถือเป็นข้อแก้ตัวเว้นแต่จะได้แจ้งนายทะเบียนโดยไม่รอช้า

มาตรา ๑๔ (ถูกยกเลิกและบัญญัติความใหม่แทนโดยมาตรา ๔ แห่งพ.ร.บ. โรงแรม ฉบับที่ ๔ พ.ศ.๒๕๐๓ ดังต่อไปนี้)

“มาตราที่ ๑๔ เจ้าสำนักมีหน้าที่ต้องจัดให้จดข้อความลงในสมุดจดนามผู้พักในโอกาสแรกที่จะทำได้และให้ผู้พักซึ่งมีอายุเกิน ๑๘ ปีลงลายมือชื่อหรือลายพิมพ์นิ้วมือไว้ในสมุดจดนามผู้พักหรือในบัตรจดนามผู้พักด้วย หากผู้ใดขโมยลงลายมือชื่อหรือพิมพ์นิ้วมือ ห้ามมิให้ผู้นั้นเข้าพักในโรงแรม

สมุดจดนามผู้พักและบัตรจดนามผู้พักให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกระทรวง และให้ถือบัตรจดนามผู้พักเป็นส่วนหนึ่งของสมุดจดนามผู้พัก

การจดข้อความลงในสมุดจดนามผู้พักหรือบัตรจดนามผู้พัก ต้องจดทุกรายการ ห้ามมิให้ปล่อยช่องว่างโดยไม่มีเหตุอันสมควร ถ้ารายการใดเขียนผิดห้ามมิให้ลบ แต่ให้ขีดฆ่าหรือแก้ตกเติมแล้วให้ผู้จดลงลายมือชื่อกำกับไว้”

มาตรา ๑๕ (ถูกยกเลิกและบัญญัติความใหม่แทนโดยมาตรา ๔ แห่งพ.ร.บ. โรงแรม ฉบับที่ ๓ พ.ศ.๒๔๙๕ ดังต่อไปนี้)

“มาตรา ๑๕ ผู้พักคนใดจดหรือแจ้งให้เจ้าสำนักจดลงในสมุดจดนามผู้พัก ซึ่งข้อความอย่างใดๆที่รู้ว่าเป็นความเท็จก็ดี หรือข้อความที่จดหรือแจ้งนั้นอาจทำให้ผู้อื่นหรือสาธารณะชนเสียหายก็ดี มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๒๐๐ บาท”

มาตรา ๑๖ (ถูกยกเลิกและบัญญัติความใหม่แทนโดยมาตรา ๔ แห่งพ.ร.บ. โรงแรม ฉบับที่ ๓ พ.ศ.๒๔๙๕ ดังต่อไปนี้)

“มาตรา ๑๖ เจ้าสำนักคนใด โดยรู้อยู่แล้วและในลักษณะอันจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่สาธารณะชนหรือผู้พัก ลงในสมุดจดนามผู้พักซึ่งรายการใดๆอันไม่ถูกต้องตรงกับข้อความซึ่งผู้พักได้ให้ถ้อยคำหรือแจ้งไว้จริง มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๒๐๐ บาท”

มาตรา ๑๗ ให้เจ้าสำนักจัดทำหนังสือแจ้งรายการประจำวันขึ้นไว้โดยคัดสำเนารายการซึ่งลงไว้ในวันนั้นในสมุดจดนามผู้พักตามมาตรา ๑๔ และจัดส่งไปให้นายทะเบียนวันรุ่งขึ้น แล้วให้นายทะเบียนทำใบรับมอบให้ไว้เป็นสำคัญ

มาตรา ๑๘ นายทะเบียนมีอำนาจตรวจสอบจดหมายผู้พักและตรวจค้นห้องพักที่ว่างหรือส่วน
หนึ่งส่วนใดของโรงแรมที่เปิดไว้ให้ใช้ร่วมกันได้ทุกเมื่อ

มาตรา ๑๙ (ถูกยกเลิกและบัญญัติความใหม่แทนโดยมาตรา ๖ แห่งพ.ร.บ. โรงแรม ฉบับที่ ๓
พ.ศ.๒๕๕๕ ดังต่อไปนี้)

“มาตรา ๑๙ ผู้ใดเปิดโรงแรมขึ้น โดยมีได้รับอนุญาตตามมาตรา ๔ มีความผิดต้องระวางโทษ
ปรับไม่เกิน ๒๐๐๐ บาท

ผู้ใดดำเนินกิจการในฐานะเป็นเจ้าของสำนักแห่งโรงแรมที่กล่าวมาแล้ว หรือโรงแรมซึ่งถูกยึด
หรือเพิกถอนใบอนุญาต มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๑๐๐๐ บาท”

มาตรา ๒๐ (ถูกยกเลิกและบัญญัติความใหม่แทนโดยมาตรา ๗ แห่งพ.ร.บ. โรงแรม ฉบับที่ ๓
พ.ศ.๒๕๕๕ ดังต่อไปนี้)

“มาตรา ๒๐ เจ้าสำนักคนใดไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติมาตรา ๘-มาตรา ๑๑
มาตรา ๑๔ หรือ มาตรา ๑๗ ก็ดี หรือปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎกระทรวง ซึ่งออกตามความใน
พระราชบัญญัตินี้ก็ดี มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๒๐๐ บาท และถ้าศาลเห็นสมควรอาจ
สั่งให้ยึดใบอนุญาตได้ไม่เกินหนึ่งเดือน”

มาตรา ๒๑ (ถูกยกเลิกและบัญญัติความใหม่แทนโดยมาตรา ๘ แห่งพ.ร.บ. โรงแรม ฉบับที่ ๓
พ.ศ.๒๕๕๕ ดังต่อไปนี้)

“มาตรา ๒๑ เจ้าสำนักคนใดหรือผู้พักคนใดซึ่งเห็นชัดว่าป่วยเป็นโรคเรื้อน หรือโรคติดต่อ
อันตรายหรือโรคติดต่อตามความหมายในกฎหมายว่าด้วยโรคติดต่อ มีความผิดต้องระวางโทษปรับ
ไม่เกิน ๒๐๐ บาท”

มาตรา ๒๒ ถ้าเจ้าสำนัก

(๑) ละเลยไม่รักษาความสะอาดหรือช่องอากาศของโรงแรมให้เรียบร้อย แม้ได้รับคำตักเตือน
เป็นหนังสือจากนายทะเบียน โดยมีความเห็นพ้องต้องกันกับเจ้าพนักงานสาธารณสุขแล้ว

(๒) โดยรู้อยู่แล้วยินยอมให้บุคคลใดๆ หลบซ่อนหรือมั่วสุมในเขต โรงแรมกับบุคคลอื่นอย่าง
น้อยสองคน ในลักษณะอันควรเชื่อได้ว่าจะก่อความไม่สงบในบ้านเมือง

เมื่อข้าหลวงประจำจังหวัดเห็นชอบด้วยแล้ว นายทะเบียนมีอำนาจยึดใบอนุญาตได้ไม่เกินสิบ
ห้าวัน

มาตรา ๒๓ นายทะเบียนอาจปฏิเสธใบอนุญาตได้

(๑) ถ้าเจ้าสำนักหรือบุคคลใดๆ ในสำนักโรงแรมป่วยเป็นโรค หรือเป็นพาหะของโรคใดๆ ซึ่ง
อาจติดต่อแก่ผู้อื่น ได้ตามความเห็นของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๒) ถ้าเจ้าสำนักถูกปรับสำหรับความผิดอันเดียวกันตั้งบัญญัติไว้ในมาตรา ๑๒ หรือ ๑๕ ซ้ำ
เป็นสองครั้ง

(๓) ถ้าเจ้าสำนักถูกปรับสำหรับความผิดอันเดียวกันตั้งบัญญัติไว้ในมาตรา ๑๒ หรือ ๑๕

และ ๒๑ สามครั้ง

(๔) ถ้าเจ้าสำนักได้ดำเนินกิจการ โรงแรมในลักษณะที่ใบอนุญาตถูกยึดสองครั้งแล้ว ตาม บทบัญญัติตามพระราชบัญญัตินี้

(๕) ถ้าเจ้าสำนักถูกพิพากษาลงโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีขึ้นไปตามส่วนที่ ๓, ๕ (หมวด ๒, ๓) ๖, ๗ (หมวดที่ ๑) แห่งกฎหมายลักษณะอาญา

(๖) ถ้าเจ้าสำนักถูกพิพากษาลงโทษจำคุกตั้งแต่สามเดือนขึ้นไปตามส่วนที่ ๕ (เว้นแต่หมวดที่ ๗ และ ๘) แห่งกฎหมายลักษณะอาญา

มาตรา ๒๔ ในกรณีที่นายทะเบียนมีอำนาจยึดใบอนุญาตตามความในมาตราก่อนๆ ถ้าเห็น สมควรที่จะตัดถอนเจ้าสำนัก นายทะเบียนอาจเรียกเจ้าสำนักมายังสำนักงาน เพื่อรับคำตัดถอน โดย ไม่ยึดใบอนุญาตก็ได้

มาตรา ๒๕ เศษสถานใดใช้เป็นบ้านพัก กล่าวคือใช้เฉพาะเป็นที่รับบุคคลที่ประสงค์จะไป พักอาศัยอยู่ชั่วระยะเวลาอย่างน้อยหนึ่งเดือน โดยผู้มีสิทธิให้ใช้มิได้ขายอาหารหรือเครื่องดื่ม ใดๆ แก่ผู้พักเป็นปกติธุระหรือแก่ประชาชน ไม่ถือว่าเป็น โรงแรมตามความหมายแห่ง พระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๖ สถานที่ใดจัดตั้งขึ้นให้บุคคลพักอาศัยชั่วคราวเพื่อประโยชน์ในราชการ การกุศล หรือการศึกษา หรือเพื่อประโยชน์อย่างอื่นอันข้าหลวงประจำจังหวัดเห็นสมควรข้าหลวงประจำ จังหวัดมีอำนาจให้ความยกเว้นหรือผ่อนผันหน้าที่หรือปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ได้ตามควร แก่กรณี

มาตรา ๒๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตาม พระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงระเบียบการและกำหนดค่าธรรมเนียมต่างๆ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

(ตามมติคณะรัฐมนตรี)

นิติศาสตร์ไพศาล

รัฐมนตรี

(๕๒ ร.จ. ๑๓๖๘ ตอนที่ ๔๕ ลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๓๘)

ภาคผนวก จ.

ประกาศกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
เรื่อง กำหนดมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย
มาตรฐานที่พักเพื่อการท่องเที่ยว ประเภทสถานพักตากอากาศ

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย มาตรฐานที่พักเพื่อการท่องเที่ยว ประเภทสถานพักตากอากาศ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงคุณภาพการพัฒนามาตรฐานบริการด้านการท่องเที่ยว

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา โดยสำนักพัฒนาการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีภารกิจในการพัฒนามาตรฐานการบริการด้านการท่องเที่ยวและแหล่งท่องเที่ยวได้ศึกษาและจัดทำมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย มาตรฐานที่พักเพื่อการท่องเที่ยว ประเภทสถานพักตากอากาศ เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และเพื่อให้เกิดการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา จึงประกาศมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย มาตรฐานที่พักเพื่อการท่องเที่ยว ประเภทสถานพักตากอากาศ ให้สถานประกอบกิจการทั้งหลายได้ทราบและนำไปปฏิบัติโดยทั่วกัน ดังมีรายละเอียดแนบท้ายประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๐

(นายศักดิ์ทิพย์ ไกรฤกษ์)

ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ภาคผนวก จ.

กฎกระทรวง

กำหนดบริเวณห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนแปลงการใช้อาคาร
บางชนิดหรือบางประเภท ในพื้นที่บางส่วนในท้องที่อำเภอกันตัง
กิ่งอำเภอหาดสำราญ อำเภอปะเหลียน อำเภอปะเหลียน และอำเภอสิเกา จังหวัดตรัง -
พ.ศ. ๒๕๕๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒
และมาตรา ๘ (๑๐) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย
พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยโดย
คำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมอาคารออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในกฎกระทรวงนี้

“แนวชายฝั่งทะเล” หมายความว่า แนวที่น้ำทะเลขึ้นสูงสุดตามปกติทางธรรมชาติ

“บริเวณที่ ๑” หมายความว่า

(ก) พื้นที่ในบริเวณที่วัดจากแนวชายฝั่งทะเลของจังหวัดตรังเข้าไปในแผ่นดินเป็นระยะ ๕๐
เมตร ตลอดแนวชายฝั่งทะเล

(ข) พื้นที่ในบริเวณที่วัดจากแนวชายฝั่งทะเลของเกาะทุกเกาะในเขตจังหวัดตรังเข้าไปใน
แผ่นดินเป็นระยะ ๕๐ เมตร

“บริเวณที่ ๒” หมายความว่า พื้นที่ในบริเวณที่วัดจากแนวเขตบริเวณที่ ๑ ตลอดแนวเข้าไป
อีกเป็นระยะ ๑๕๐ เมตร

“บริเวณที่ ๓” หมายความว่า พื้นที่ในบริเวณที่วัดจากแนวเขตบริเวณที่ ๒ ตลอดแนวเข้าไป
อีกเป็นระยะ ๓๐๐ เมตร

ข้อ ๒ ให้กำหนดพื้นที่บางส่วนในท้องที่อำเภอกันตัง กิ่งอำเภอหาดสำราญ อำเภอปะเหลียน
อำเภอปะเหลียน และอำเภอสิเกา จังหวัดตรัง และเกาะทุกเกาะในจังหวัดตรัง เป็นบริเวณห้าม
ก่อสร้างอาคารชนิดและประเภท ดังต่อไปนี้

(ก) ภายในบริเวณที่ ๑ ห้ามบุคคลใดก่อสร้างอาคารอื่นใด เว้นแต่

(๑) อาคารเดี่ยวที่เป็นอาคารอยู่อาศัยที่มีความสูงไม่เกิน ๖ เมตร พื้นที่อาคารรวมกันไม่เกิน ๑๕ ตารางเมตร โดยอาคารแต่ละหลังตั้งห่างกันไม่น้อยกว่า ๔ เมตร ห่างเขตที่ดินของผู้อื่นไม่น้อยกว่า ๒ เมตร มีที่ว่างโดยรอบอาคารไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๕ ของที่ดินแปลงที่ขออนุญาตก่อสร้างอาคารนั้น และต้องห่างจากแนวชายฝั่งทะเลไม่น้อยกว่า ๓๐ เมตร

(๒) เชื้อเพลิง ทำเทียบเรือ ห้างหรือท่าระบายน้ำ

(ข) ภายในบริเวณที่ ๒ ห้ามบุคคลใดก่อสร้างอาคาร ดังต่อไปนี้

(๑) อาคารที่มีความสูงเกิน ๑๒ เมตร

(๒) โรงงานทุกประเภทตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน เว้นแต่โรงงานจำพวกที่ ๑ และโรงงานจำพวกที่ ๒ ที่มีพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ตารางเมตร

(๓) โรงมหรสพ

(๔) สถานีขนส่งตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก

(๕) อาคารเลี้ยงสัตว์ทุกชนิดที่มีพื้นที่ทุกชั้นในหลังเดียวกันหรือหลายหลังรวมกันเกิน ๑๐ ตารางเมตร หรือเป็นไปเพื่อการค้าหรือก่อเหตุรำคาญตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข

(๖) อาคารขนาดใหญ่ที่มีพื้นที่รวมกันทุกชั้นหรือชั้นหนึ่งชั้นใดในหลังเดียวกันเกิน ๒,๐๐๐ ตารางเมตร

(๗) ตลาดที่มีพื้นที่ทุกชั้นในหลังเดียวกันหรือหลายหลังรวมกันเกิน ๓๐๐ ตารางเมตร หรือตลาดที่มีระยะห่างจากเขตที่ดินตลาดอื่นน้อยกว่า ๕๐ เมตร

(๘) โรงซ่อม สร้าง หรือบริการรถยนต์ที่ขับเคลื่อนด้วยเครื่องยนต์ทุกชนิด เว้นแต่บริการเกี่ยวกับเรือ

(๙) สถานที่บรรจุก๊าซและสถานที่เก็บก๊าซตามกฎหมายว่าด้วยการบรรจุก๊าซปิโตรเลียมเหลว

(๑๐) สถานที่เก็บน้ำมันเชื้อเพลิงเพื่อการจำหน่ายและสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง

(๑๑) สถานพยาบาลประเภทที่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืน

(๑๒) ศาสนสถานและสถานศึกษา

(๑๓) ป้ายหรือสิ่งก่อสร้างขึ้นสำหรับติดหรือตั้งป้ายทุกชนิด เว้นแต่ป้ายบอกชื่อสถานที่ที่มีความสูงไม่เกิน ๑๒ เมตร

(๑๔) อาคารที่สร้างด้วยวัสดุที่ไม่ถาวรหรือไม่ทนไฟเป็นส่วนใหญ่ เว้นแต่เป็นอาคารเดี่ยวที่มีความสูงไม่เกิน ๖ เมตร และต้องมีระยะห่างจากอาคารอื่นโดยรอบไม่น้อยกว่า ๕ เมตร

(๑๕) ห้องแถว ตึกแถว หรือบ้านแถว

(๑๖) อาคารที่มีที่ว่างโดยรอบในที่ดินแปลงที่ก่อสร้างอาคารน้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของที่ดินแปลงที่ขออนุญาตก่อสร้างอาคารนั้น

(๑๗) อาคารที่มีระยะห่างจากอาคารอีกหลังหนึ่งน้อยกว่า ๒ เมตร ในที่ดินแปลงที่ขออนุญาตก่อสร้างอาคารนั้น

(๑๘) สุสานและฌาปนสถานตามกฎหมายว่าด้วยสุสานและฌาปนสถาน

(๑๙) อาคารเก็บสินค้า อาคารหรือส่วนหนึ่งของอาคารที่มีลักษณะในทำนองเดียวกันที่ใช้เป็นที่เก็บ พัก หรือขนถ่ายสินค้าหรือสิ่งของเพื่อใช้ประโยชน์ทางการค้าหรืออุตสาหกรรมที่มีพื้นที่ทุกชั้นในหลังเดียวกันหรือหลายหลังรวมกันเกิน ๑๐๐ ตารางเมตร

(๒๐) โรงกำจัดขยะมูลฝอย

(๒๑) อาคารเก็บวัตถุอันตราย

(ค) ภายในบริเวณที่ ๓ ห้ามบุคคลใดก่อสร้างอาคาร ดังต่อไปนี้

(๑) อาคารที่มีความสูงเกิน ๑๖ เมตร

(๒) อาคารตาม (ข)(๒) (๕) (๖) (๘) และ (๙)

(๓) อาคารเก็บสินค้า อาคารหรือส่วนหนึ่งของอาคารที่มีลักษณะในทำนองเดียวกันที่ใช้เป็นที่เก็บ พัก หรือขนถ่ายสินค้าหรือสิ่งของเพื่อใช้ประโยชน์ทางการค้าหรืออุตสาหกรรมที่มีพื้นที่ทุกชั้นในหลังเดียวกันหรือหลายหลังรวมกันเกิน ๒๐๐ ตารางเมตร

(๔) อาคารที่มีที่ว่างโดยรอบในที่ดินแปลงที่ก่อสร้างอาคารน้อยกว่าร้อยละ ๓๐ ของที่ดินแปลงที่ขออนุญาตก่อสร้างอาคารนั้น

การวัดความสูงให้วัดจากระดับพื้นดินถึงส่วนที่สูงที่สุดของอาคาร

ข้อ ๓ ภายในบริเวณพื้นที่ที่กำหนดตามข้อ ๒ ห้ามบุคคลใดก่อสร้างอาคารที่มีห้องใต้ดิน ใต้ห้องลิฟต์ ห้องเครื่อง หรือถังเก็บน้ำใต้ดิน

ข้อ ๔ ภายในบริเวณพื้นที่ที่กำหนดตามข้อ ๒ ห้ามบุคคลใดตัดแปลงหรือเปลี่ยนแปลงการใช้อาคารใดๆ ให้เป็นอาคารชนิดหรือประเภทที่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในข้อ ๒

ข้อ ๕ อาคารที่มีอยู่แล้วในบริเวณพื้นที่ที่กำหนดตามข้อ ๒ ก่อนหรือในวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามกฎกระทรวงนี้ แต่ห้ามตัดแปลงหรือเปลี่ยนแปลงใช้อาคารดังกล่าวให้เป็นอาคารชนิดหรือประเภทที่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในข้อ ๒

ข้อ ๖ อาคารที่ได้รับใบอนุญาตหรือใบรับแจ้งการก่อสร้าง คัดแปลง หรือเปลี่ยนแปลงการใช้ตาม
กฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร หรือที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายเฉพาะว่าด้วยกิจการนั้นก่อน
วันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ และยังก่อสร้าง คัดแปลง หรือเปลี่ยนแปลงการใช้ไม่แล้วเสร็จ ให้ได้รับ
ยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามกฎกระทรวงนี้ แต่จะขอเปลี่ยนแปลงการอนุญาตหรือการแจ้งให้เป็นการ
ขัดต่อกฎกระทรวงนี้ไม่ได้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๘

สุจริต ปิจฉิมนันท์

ปลัดกระทรวงมหาดไทย ผู้ใช้อำนาจของ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ : เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากได้มีประกาศกระทรวงมหาดไทยเรื่อง กำหนดบริเวณห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนแปลงการใช้อาคารบางชนิดหรือบางประเภท ในพื้นที่บางส่วนในท้องที่อำเภอเสีเกา อำเภอกันตัง กิ่งอำเภอหาดสำราญ อำเภอปะเหลียน และอำเภอปะเหลียน จังหวัดตรังลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๔๘ ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๔๘ เป็นต้นมา แต่มาตรา ๑๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บัญญัติว่า ถ้าไม่มีการออกกฎกระทรวงหรือข้อบัญญัติท้องถิ่นภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ประกาศนั้นมีผลใช้บังคับ ให้ประกาศดังกล่าวเป็นอันยกเลิกและ โดยที่สมควรห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนแปลงการใช้อาคารบางชนิดหรือบางประเภทในบริเวณดังกล่าวและเกาะทุกเกาะในจังหวัดตรังต่อไป เพื่อประโยชน์ในด้านการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม การผังเมืองการสถาปัตยกรรม และการควบคุมความหนาแน่นของอาคาร จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้